

KRITISKE PSYKOLOGER:

PRESSE, ADVOKAT, REGISTRERTILSYNET MM

MAJ 1994 - AUGUST 1994

TIL TV-STOP: OM BESLAGLÆGGELEN / 24.MAJ 1994

JUSTITSMINISTERIET - en fortsat sag:

4. PRESSEMEDDELELSE FRA REGNBUEEN - 16.JUNI 1994: ANMELDELSEN AF ALLIN.
 REGNBUEEN: ANMELDELSE AF ALLIN TIL JUSTITSMINISTEREN 16.JUNI 1994
 JUSTITSMINISTERENS NEGATIVE SVAR / 26.SEP 1994
 YDERLIGERE SVAR FRA STATSADVOKATEN FOR KØBENHAVN / 4.OKT 1994

PRESSENÆVNET - fortsat.

REGNBUEEN: VEDR. PRESSENÆVNETS FØRSTE KENDELSE / 27.JUNI 1994

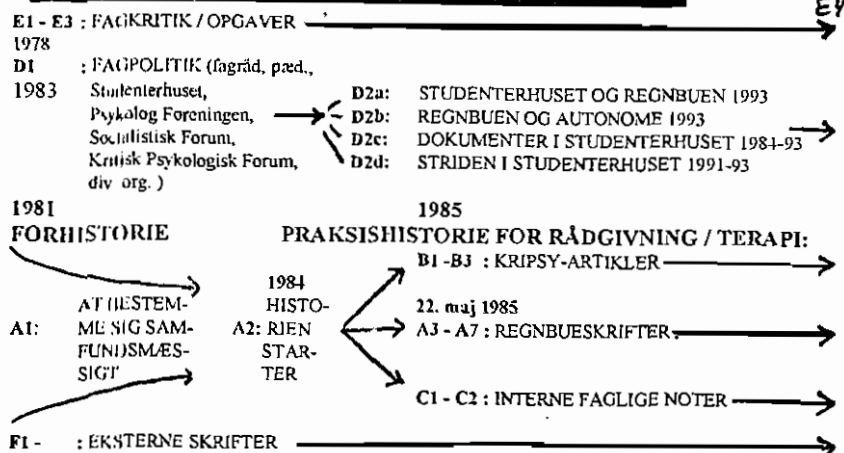
Bilag:

1. Referat fra Stormode punkt 5, d.11.maj 1993.
2. Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studentarhuset, incl. Studentarhusintern medlemsliste.
3. Brev fra Københavns Universitet / Studieadministrationen til Registertilsynet, 2.juni.1994.
4. Første pressemeddelelse fra Regnbuen, 21.oktober 1993.
5. Smådebrev fra Per Åstrup Olsen, incl. den sort-okkulte grundlov "Book 77/ Liber Oz".
6. Notat om Ekstra Bladets beskyldning om misbrug af økonomiske midler i Studentarhuset, forår 1994.
7. Åbent brev til Undervisningsminister Ole Vig Jensen: "Studenter og angst", 13.februar 1993.
8. Om sikkerhed i Studentarhuset, april 1993.
9. Præsentation af Regnbuen i Studentarhusets semesterfolder.
10. "Slaget om Studentarhuset", 5.dec 1993.
11. "Magten tæt på kroppen: Forsvar eller underkastelse?", dec 1993.
12. "Om studehandler med djæveln", 8.dec 1993.
13. "Had til BZ-autonome bag aflytning?", 22.dec 1993.
14. "Nogle korte betragtninger over eget forhold til tidens progressive strømninger". Regnbue-papir fra forår 1993.
15. Udskrift af TV2-Nyheder og TV2-Lorry fra onsdag d.20.oktober 1993 og torsdag d.21.oktober 1993.
16. "Termitter" i Studentarhuset, august 1992.
17. Fællesudtalelse for medlemmer af Studentarhuset, 26.sep 1992, samt kommentar til fællesudtalelsen.
18. Vedtægter for Foreningen Studentarhuset.
19. Husorden for Studentarhuset.
20. Studentarhusintern note vedr. henvendelsen til Allin, medio august 1992.

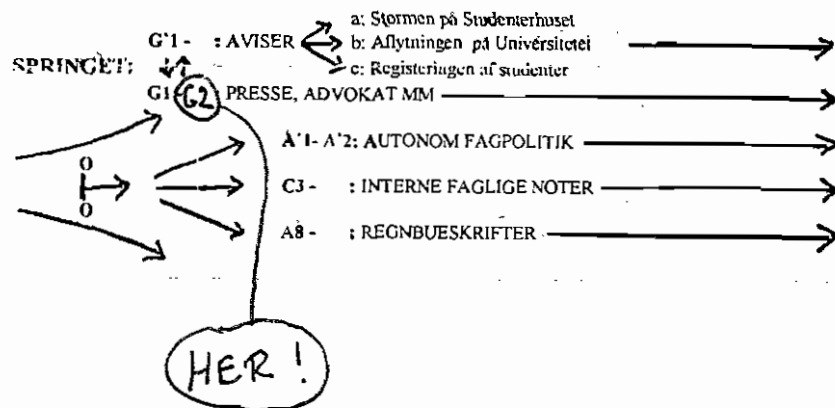
PRESSENÆVNETS ANDET SVAR / 24.AUGUST 1994
 FØLGBREV FRA PRESSENÆVNET / 24.AUGUST 1994

BIBLIOTEKSNØGLE PR. MAJ 1994

REGNBUEEN: MAJ 1981 - 20. OKTOBER 1993.

KRITISKE PSYKOLOGER: 20. OKTOBER 1993

ADVOKAT - fortsat.

HEJ CHRISTIAN HARLANG: VEDR. BREV TIL JUSTITSMINISTEREN / 20.JUNI 1994
FRA HARLANG: VEDR. BYRETSSAGEN D.5.SEP 1994 / 8.JUNI 1994
NOTER FRA RETSSAGEN / 5.SEP 1994
UDSKRIFT AF DOMSBOGEN -DOMMEN / 13.SEP 1994
ANKESKRIVELSER FRA ADVOKAT JENS CHRISTENSEN / 19.SEP 1994
BØDEFORLÆG PÅ KR.2162,50 / 17.OKT 1994

REGISTERTILSYNET - fortsat.

AKTINDSIGT VED PER SKIPPER FRA ARBEJDEREN / 8.JUNI 1994
FØRSTE BREV FRA UNI V/ JAKOB LANGE TIL REGISTERTILSYNET / 2.JUNI 1994
BREV FRA REGISTERTILSYNET TIL REGNBUEEN / 22.JUNI 1994
REGNBUEENS FØRSTE SVAR PÅ REGISTERTILSYNETS HENV. / 28.JUNI 1994
MODTAGERBREV FRA REGISTERTILSYNET / 19.JUNI 1994
UNIVERSITETETS ANDET SVARBREV TIL REGISTERTILSYNET / 19.SEP 1994
FØLGBREV FRA REGNBUEEN TIL REGISTERTILSYNET / 29.SEP 1994

ANDET SVARBREV FRA REGNBUEEN TIL REGISTERTILSYNET / 18.OKT 1994

Bilag:

- 1 - Svarbrev fra Universitetet: a - skrivelse af 15.september 1994; b - telebrev der tilbagekaldet skrivelse af 15.september 1994; c - ny skrivelse af 21.september 1994
- 2 - Brev fra Regnbuen til Københavns Universitet: "Anmodning om tjenstlig undersøgelse og udtalelse vedrørende Studenterhuset, Regnbuen og Københavns Universitet", 30.juni 1994.
- 3 - Universitetsdirektor Peter Plenges fuldmagt til Rektors Juridiske Konsulent Lars-Frik Allin til at handle på hans vegne.
- 4 - Artikler fra Ekstra Bladet d.20.oktober 1993.
- 5 - Papirer til og fra Pressenævnet.

D.D:

TIL KRITISK RETSHJÆLP: ANM. OM JURIDISK VEJLEDNING / 28.AUG 1994

Bilag: Sagen om konfiskationer ifm razziaen mod Studenterhuset

Til:
Kritisk Retshjælp

ANMODNING OM JURIDISK VEJLEDNING.

Dette er en udløber af sagen ifm. razziaen mod Studenterhuset/Regnbuen d. 20 oktober 1993. Som det fremgår af vedlagte notat "Sagen om konfiskationer ifm. razziaen mod Studenterhuset", det fremhævede afsnit s. 3-4, har vi grund til at formode, at politiet gennemførte en ulovlig konfiskation af papirer under razziaen. Grunden til denne formodning kommer fra mundtlige og telefoniske oplysninger fra politiet selv.

Vi ønsker klarhed over dette forhold, og spørger derfor Jer, hvad vores muligheder er for at få politiet til skriftligt at redegøre herfor.

Altså:

Hvad er vores muligheder for at få skriftligt oplyst:

1. Hvilken ransagnings- hhv. konfiskationskendelse forelå (evt. efterfølgende)?
2. Hvilke ransagnings- og konfiskationshandlinger blev foretaget?
3. Var de øvrige bestemmelser vedr. ransagning/konfiskation overholdt (vidne, ...)?

Kan en sådan henvendelse komme fra os - Regnbuen - som "skadelidte", eller skal det ske gennem en advokat?

Politiet har ikke efterfølgende givet meddelelse til Studenterhuset eller Regnbuen - er det i overensstemmelse med juraen?

Der ud over vil vi være taknemmelige for en vurdering af den juridiske situation, såfremt det viser sig, at beføjelserne i politiets ransagningskendelse er overtrådt (kan en erstatningssag komme på tale, og hvorledes fremmes en sådan osv.)

Tillige hører vi meget gerne andre kommentarer eller vurderinger ifm. sagen.

med venlig hilsen

Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
Tlf: 35 37 86 58

p.g.v

Jesper Lund
(privat tlf.: 31 35 98 17)

SAGEN OM KONFISKATIONER IFM. RAZZIAEN MOD STUDENTERHUSET.

Dette notat omhandler en del af sagen om rydningen af Studenterhuset d. 20. oktober sidste år. En sag, hvor Ekstra Bladet i anledning af, at der i et aflåst skab blev fundet 8 stykker kabel og et jernrør, fandt forsideoverskrifter som "Et opsigtsvækkende fund af slag- og stikvåben" og lignende frem.

Det følgende omhandler det forløb, hvor en række papirer fra rådgivningsgruppen "Regnbuen" og fra "Studerende Mod Racisme" blev fjernet på en temmelig mystisk vis. De omtalte papirer blev indtil razziaen opbevaret i Studenterhuset.

Regnbuen er en gruppe psykologistuderende, der arbejder med gratis psykologisk rådgivning. I forbindelse med denne virksomhed udarbejder vi en del faglige noter og tekster, og en del af vores materialer indeholder fortrolige oplysninger fra rådgivningsforløb. Oplysninger, hvorom vi har tavshedspligt. Disse papirer holdes indelåst. Yderligere er der for begge grupper vedkommende tale om papirer omhandlernde gruppernes aktiviteter: referater, kontaktpersoner, planlægning af møder og aktiviteter, oplæg osv.

FORLØBET.

Om formiddagen onsdag d. 20. oktober 1993 stod der at læse i Ekstra Bladet, at Studenterhuset var lukket efter en natlig razzia. Denne razzia var gennemført af en stor mængde politibetjente, heraf en del i kampuniform (Nogle vidner siger 100, nogle siger færre). Ved razziaen var der fundet 8 kabelstykker og et jernrør i et aflåst skab.

En del studenterhusaktivister samledes inde ved Studenterhuset. Da låsene var skiftet om, fik vi af Studenterrådet lov til at opholde os midlertidigt i deres lokaler i Krystalgade.

Allerede samme dag lykkedes det de fremmødte bestyrelsesmedlemmer at komme til at tale med universitetets kontakt til Studenterhuset, juridisk konsulent ved universitetet Lars-Erik Allin. Bestyrelsen havde svært ved at forstå, at fundet af kablerne skulle afstedkomme et så dramatisk skridt som en total lukning af Studenterhuset. Allin var meget ophidset, og henviste til at "de jo bare kan læse Ekstra

Bladet." Bestyrelsen fik også at vide, at de kunne afhente foreningen Studenterhusets arbejdsmaterialer, men "hvis der er nogen fra Regnbuen i miles omkreds fra Studenterhuset, så kan I godt glemme alt om det hele."

Om formiddagen torsdag d. 21. oktober fik bestyrelsen af Allin udleveret en erklæring der overdrog bestyrelsens rådighed over foreningens ejendom og midler til Allin. Med denne erklæring fulgte en håndskreven note fra Allin til bestyrelsen: "Hvis ikke vi aftaler dispositionsretten over konti og rede penge vil politiet beslaglægge alt med henblik på en bedragerundersøgelse. (Underskrevet) L.E.Allin." Dette var nu blevet en betingelse for at bestyrelsen kunne få adgang til foreningen Studenterhusets ejendele.

Senere samme torsdag mødtes bestyrelsen med Allin ved døren til Studenterhuset. Dokumentet var ikke skrevet under, da der i bestyrelsen ikke havde været tid til at færdigbehandle sagen. Allin blev ophidset over dette, og fik bestyrelsesformanden til at skynde sig tilbage efter dokumentet. Og til personligt at underskrive det, med godkendelse fra nogle tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer. Bestyrelsen fik da adgang til huset, sammen med nogle universitetsbetjente og Allin.

Et af bestyrelsesmedlemmerne bemærkede, at Regnbuens papirer allerede på dette tidspunkt var blevet rodet igennem.

En række udpluk af vidneerklæringer fra bestyrelsen kan belyse, hvad der derefter skete:

"Torsdag d. 21.10.1993 ankommer jeg til Studenterhuset lidt senere end kl. 15.00. Inde i studenterhuset ser jeg, at Lars-Erik Allin beordrer universitetsbetjente til at fjerne Regnbuens papirer. Jeg spørger Lars-Erik Allin, med hvilken ret, han fjerner papirerne; hvis det er et politianliggende, hvordan kan det da være, at det er ham, der fjerner dem. Hertil svarer Lars-Erik Allin, at politiet tager sig af de 9 slagvåben, og at han tager sig af papirerne. Jeg gentager spørgsmålet, men hvilken ret, han tager papirerne. Lars-Erik Allin undviger, og svarer ikke."

"Torsdag d. 21.10.1993 var jeg i Studenterhuset. Her udvalgte Lars-Erik Allin materiale fra Regnbuens skabe, som så af universitetsbetjente blev pakket ned i papkasser og fjernet fra Studenterhuset. Lars-Erik Allin forbød, at "Regnbuen"s computer blev fjernet fra Studenterhuset."

"Jeg spurgte Allin om hvad Regnbuens mapper skulle bruges til. Svaret var til en intern undersøgelse."

"Torsdag d. 21.10.1993 var jeg i Studenterhuset. Jeg samlede forskelligt materiale sammen, bl.a. en referatbog fra Studerende mod Racisme (en gruppe, jeg selv er aktivist i.) Et øjeblik senere ser jeg, at referatbogen er fjernet fra den stabel, jeg var ved at samle. Jeg henvendte mig så til Lars-Erik Allin og udbød mig referatbogen, men modtog det svar, at den tidligst kunne udleveres på mandag. Jeg forfulgte ikke sagen nærmere, da han virkede meget bestemt og afvisende. Lars-Erik Allin havde en hvid stoftaske med, og i den taske så jeg en bog, der så ud som referatbogen - jeg fik den opfattelse at Lars-Erik Allin samlede sådanne referatbøger i sin taske."

Et medlem af bestyrelsen, der også er med i rådgivningsgruppen Regnbuen, var ikke med i Studenterhuset den torsdag. I stedet ringede hun samme dag til Allin:

"Jeg kontakter derfor denne for at få en aftale istand om øjeblikkelig udlevering af Regnbuens ejendele. Det kan ikke lade sig gøre meddelte Lars-Erik Allin, men at hvis vi ønsker at få ejendele udleveret, må vi rette henvendelse til Rektor Ove Nathan om mandagen for at få dem udleveret. Jeg gør Lars-Erik Allin opmærksom på, at han som jurist ligeså godt som jeg ved, at kun politiet kan beslaglægge ting og at Universitetet ikke kan gøre noget sådant. Hertil svarer jurist Lars-Erik Allin "ja"! Men at han handler efter ordre fra rektor. Og at politiet har beslaglagt noget af Regnbuens materiale, samt at det resterende vil blive taget i forvaring af Universitetet og kan blive udleveret efter aftale med Rektor mandag."

Samme dag, 21/10 1993, stod at læse i Ekstra Bladet s. 4:

"Herudover fjernede politiet ringbind, dokumenter og papirer samt en række faner.

Politiet og universitetet interesserer sig specielt for dokumenter, der kan fortælle om den autonome gruppe 'Regnbuens' aktiviteter."

Fredag, mandag og tirsdag prøvede jeg og andre aktivister fra Regnbuen at komme i kontakt med Allin og Rektor flere gange dagligt - ingen af gangene var det muligt bare at komme til at tale med dem pr. telefon. Der blev lavet aftaler med deres sekretærer om at Rektor ville ringe tilbage, at vi kunne komme i telefonisk kontakt på et senere klokkeslet osv. Men der blev ikke ringet tilbage, og vi fik hele tiden henholdende svar fra sekretærene.

I et forsøg på at finde ud af, hvor vores materialer befandt sig, ringede jeg til politiet, Store Kongensgade station, for at spørge dem, om de havde beslaglagt noget. Jeg blev henvist til afdeling E, sikkerhedspolitiet. Af en lidt tvær politimand fik jeg her at vide, at politiet kun gik efter våben, og ikke havde rørt andet.

Efter at vi tirsdag d. 26 oktober skriftligt havde gjort Rektor opmærksom på det lovstridige i Universitetets fremfærd, fik vi skriftligt lov til at afhente papirerne. Det viste sig at være besværligt.

Gennem bestyrelsesmedlemmer fik vi d. 27. eller 28. at vide, at Allin havde hævdet, at have udleveret Regnbuens materiale. Den besked foruroligede os meget, så jeg tog ind til Universitetet for at få afklaret, hvor vores materialer befandt sig.

Det var ikke muligt at komme til at tale med hverken Rektor eller Allin. Og det var ikke muligt at få materialerne at se, for det skulle gå gennem Allin, der havde taget resten af dagen fri.

Sekretæren fortalte, at jeg kunne komme til at træffe Rektor senere på dagen. Da jeg mødte op på det aftale tidspunkt kunne det dog ikke lade sig gøre alligevel, og det kunne heller ikke lade sig gøre at lave en aftale med ham. Sekretæren forklarede mig, at hun i mellemtiden havde ringet Allin op - selv om han havde fri! - og han havde forklaret, at vores papirer måske var udleveret, og at jeg ikke kunne komme til at se papirerne, fordi de befandt sig indelåst et sted, som kun Allin havde nøgle til. Så ringede hun Allin op. Da sekretæren ikke kunne få nogle brugbare

svar ud af Allin - der råbte så højt, at jeg kunne høre med - opgav sekretæren, og gav mig røret i hånden og sagde "du må hellere snakke med ham selv". Der gik et kort stykke til, før Allin fandt ud af, at det ikke længere var sekretæren, der var i røret. Så blev han meget tavs, og svarede i korte sætninger. Han sagde kun "nå", når jeg konfronterede ham med det faktum, at han havde stjålet vores papirer. Og han mente nok, at papirerne var udleveret, men han kunne ikke helt præcist sige, hvis papirer, der var udleveret, eller til hvem - måske var det bestyrelsen for Studenterhuset, der havde fået udleveret deres papirer. Og at han var den eneste, der havde nøglen til papirernes opbevaringssted, og den nøgle havde han i lommen. Så fik han stoppet samtalen.

Praktisk skulle udleveringen aftales med universitetets vagtmester Bent Thorholt, hvorfor jeg opsøgte ham. Da han på et tidspunkt mukkede lidt over det praktiske besvær, forklarede jeg, at jeg synes de burde skynde sig at aflevere det materiale tilbage, som Universitetet havde stjålet. "Nej, ikke Universitetet - Allin", sagde Bent Thorholt.

Mandag d. 1 november lykkedes det os at få lov til at afhente vores materialer. Papirerne befandt sig da i et kælder-opbevaringsrum, som vagtmesteren havde nøgle til. Mens vi pakkede bilen med de fem flyttekasser og et par røde faner, stod Allin på afstand og fotograferede os med et kamera med telelinse. Da vi pakkede flyttekasserne ud, kunne vi se, at papirerne havde været rodet igennem. Og at det var gået lidt hurtigt. Nogle breve var kommet i de forkerte konvolutter og den slags. Og der manglede enkelte papirer, især offentlige papirer ifm. konflikterne i Studenterhuset.

DET JURIDISKE EFTERSPIL.

På det tidspunkt havde vi kontaktet en advokat. Han vurderede, at der uden tvivl var tale om et oplagt brud på straffelovens § 155 om tjenestemisbrug fra Allins siden. Den slags sager melder man til politiet, der så efterforsker sagen, og evt. bringer den for domstolen. Jeg fik dé fra bestyrelsen, som havde noget at berette, til at give deres vidneudsagn; dele af dem er citeret her. Vores advokat meldte på vores vegne sagen til Københavns politi, Nyropsgade station d. 29. oktober. Vedlagt anmeldelsen var bl.a. de underskrevne vidneerklæringer.

Svaret fra politidirektøren ved politiadvokat Ole Weikop kom d. 25. november. De ville ikke tage sagen op. Begrundelsen lød på: "*Efter retsplejelovens § 742, stk. 2 iværksætter politiet efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige er begået. Jeg finder ikke, at Deres anmeldelse indeholder oplysninger, der giver rimeligt grundlag for en sådan antagelse. Jeg må derfor afvise deres anmeldelse ...*"

Dette afslag tydede vi sådan, at de ikke var overbeviste om, at papirerne overhovedet havde været beslaglagt. Og det på trods af, at ikke blot vidneudsagnene, men også den skriftlige erklæring fra Universitetet om at vi kunne få udleveret vores papirer, var vedlagt anmeldelsen.

Den 8. december vedstod universitetsdirektør Peter Plenge i Radioavisen, at papirerne havde været beslaglagt. "Af praktiske grunde", hvad det så end skulle betyde. Med baggrund i dette ankede vores advokat d. 9. december Ole Weikops afslag til Statsadvokaten for København, idet anklagemyndigheden ikke længere kunne afvise, at der havde været tale om en beslaglæggelse. En båndoptagelse af Peter Plenges ord i Radioavisen var vedlagt henvendelsen til Statsadvokaten.

Svaret fra Statsadvokaten for København, Hanne Bech Hansen modtog vi d. 3. februar 1994. Hun havde indhentet en udtalelse fra politidirektøren v. Ole Weikop, hvori der bl.a. stod, at godtnok måtte papirerne anses for fjernet, men da det hverken var i berigelsesøjemed eller kunne betragtes som "bortskaffelseshærværk", var der ikke tale om en forbrydelse, som politiet skal efterforske. Hvorvidt der var sket en overtrædelse af straffelovens § 155 om tjenestemisbrug var der ikke taget stilling til. På dette grundlag fandt statsadvokaten "*ikke grundlag for at tilsidesætte Politidirektørens vurdering af sagen og omgøre beslutningen*", og meddelte at afgørelsen ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

HVAD SKETE DER BAG KULISSENE?

Vi undrer os meget over dette forløb; både Allins ulovlige beslaglæggelse af vores papirer og politiets modvilje mod at tage sagen op.

En grund til politiets modvilje mod at rode op sagen kan være, at der er tale om et forsøg på at dække over en ulovlig beslaglæggelse fra politiets side.

Godt nok hævdede politiets afd. E. telefonisk overfor mig, at de ikke havde rørt ét papir i Studenterhuset.

Yderligere fik to aktivister fra rådgivningsgruppen under afhøringer i december måned ifm. 'våbenfundet' af politiassistent i afd. E, Leo Floor, oplyst, at politiet ikke havde nogen dommerkendelse til at beslaglægge papirer. De havde slet ikke forsøgt at opnå én, fordi det nok ville være for svært at få en dommer til at skrive under.

Ud fra de oplysninger burde man kunne gå ud fra, at politiet ved razziaen mod Studenterhuset ikke havde beslaglagt nogle papirer. Men papirerne i Studenterhuset var rodet igennem allerede før Allin foretog hans beslaglæggelse. Og Allin, der var vidne til razziaen, oplyste telefonisk torsdag d. 21. oktober at politiet havde beslaglagt noget af Regnbuens materiale (jævnfør ovenstående vidneerklæring), hvilket stemmer overens med, hvad der var at læse i Ekstra Bladet d. 21. oktober. Der ud over opdagende en aktivist fra Studenterhusets fotogruppe en uges tid efter razziaen, at nogle af hans negativer var fjernet fra Studenterhuset. Han ringede til Store Kongensgade politistation, hvor han blev henvist til Afd. E., Politigården, der kunne fortælle ham, at hans negativer havde været beslaglagt af politiet ved razziaen, og at politiet siden havde leveret dem videre til Rektors sekretariat!

Hvis det hænger sådan sammen, at Allins beslaglæggelse var et dække for den ulovlige beslaglæggelse, som politiet allerede havde foretaget, må Allin have været varskoet om politiets problem allerede om onsdagen, måske om morgenen ved razziaen, som han overværede.

Udpluk af vidneerklæring ang. bestyrelsens møde med Allin og Peter Plenge onsdag d. 20 oktober:

"Bestyrelsen og Lars-Erik Allin aftaler at mødes foran Studenterhuset den følgende dag kl. 15.00, hvor bestyrelsen så kan få adgang til sekretariatsudstyr og ejendele. Lars-Erik Allin tilføjer, at hvis der dukker nogen op fra gruppen Regnbuen, så kan bestyrelsen godt "glemme alt om det."

Om det virkelig er dette plot, der ligger bag hændelsesforløbet, ved vi ikke. Men det virker ikke mindre underligt at antage, at det er Allin selv, der har rodet vores papirer igennem, og at politiet ikke fjernede papirer ved ransagningen, og at det

bare er en uvildig juridisk vurdering, der ligger bag politiets modvilje mod at efterforske sagen.

Som det fremgår af det ovenstående, er der mange løse tråde i hændelsesforløbet omkring razziaen mod Studenterhuset. Politiet har givet modstridende meldinger og hverken politiet eller Allin ønsker at medvirke til en opklaring. Vi har gjort, hvad vi kunne for at udrede hændelsesforløbet, men kan stadig kun gætte på, hvad der er sket bag kulisserne.

Jesper Lund
/rådgivningsgruppen
Regnbuen
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
35 37 86 58

Regnbuen og Studerende Mod Racisme
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
Tlf. 35 37 86 58

Til
Registertilsynet
Christians Brygge 28^A
1559 København V.

Att: Michael Willemoes Larsen

København 18. oktober 1994

MHT. UNIVERSITETETS FORKLARING PÅ UDLEVERING AF OPLYSNINGER (J.nr.: 1994-244-008).

I det følgende skal vi kommentere Universitetets supplerende udtalelse (skrivelse af 19. september 1994 v/ Universitetsdirektør Peter Plenge og Kontorchef Jakob Lange) om videregivelse af oplysninger fra Københavns Universitet til Ekstra Bladet.

For det første skal vi udtrykke vores tilfredshed med, at Københavns Universitet nu omsider indrømmer, at der uretmæssigt er udleveret registeroplysninger om konkrete personer. Men vi skal samtidig udtrykke vores dybeste mishag over, at Universitetet 2 gange før i samme sag har forsøgt at lyve eller fuppe sig uden om. Det drejer sig om brev af 2. juni 1994 v/ Jakob Lange og brev af 15. september 1994 v/ Rektor Kjeld Møllgård, hvor sidstnævnte brev dog trækkes tilbage ved telegreb af 16. september 1994.

I et tredje - og indtil videre sidste - brev af 21. september 1994 fra Universitetet v/ rektor Kjeld Møllgård orienteres Regnbuen om det samme brud på Registerloven, som i den supplerende udtalelse af 19. september 1994 til Registertilsynet (det andet og tredje brev inklusiv telegrebet fra Universitetet er vedlagt til orientering, jvf bilag 1).

For det andet er vi af den opfattelse, at Ekstra Bladets besiddelse af Universitets-interne oplysninger kan være fremkommet på den af Universitetet angivne måde. Universitetets forklaring godtgør på et minimum, hvordan Ekstra Bladet uretmæssigt får tilgang til nogle særlige karakteristika ved studerende og kandidater (orlov og kandidatår), som ikke forefindes andre steder. Men vi finder ikke Universitetets forklaring som tvingende, dvs som værende den eneste måde, hvor igennem Universitetet kan have udleveret sine oplysninger til Ekstra Bladet på. Og dette baserer vi på det faktum, at Universitetets sammenligning af studentermatriklen med Studenterhusets medlemsliste fører til et så groft vildledende og manipuleret resultat, som det er tilfældet. Der skal en bevidst skadevoldende hensigt til, før sammenligningen kan falde ud som den gjorde (jvf "Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset", Regnbuen og Studerende Mod Racisme 13. marts 1994; notatet var vedlagt vores første henvendelse til Registertilsynet). Det skal her nævnes, at Universitetets sidste forklaring om de

oplysninger, som Universitetet udleverer - om "A" for aktiv studerende, "O" for orlov og "U" for ukendt - til fulde underbygger og bekræfter samtlige de konklusioner, som der allerede er trukket i ovennævnte Notat.

Hvad angår den 'bevidst skadevoldende hensigt', så kan denne lokaliseres til tre navngivne personer: Universitetets og rektors daværende juridiske konsulent, Lars-Erik Allin, som af Universitetet også gøres ansvarlig for udleveringen, og Ekstra Bladets modtagere, journalisterne Jacob Juhl og Anders-Peter Mathiasen. Men hvem af disse tre personer - eller om det er dem alle tre i fællesskab - der foretager den bevidste vildledning, dét har vi ingen nærmere oplysninger om. Men vi hælder til den opfattelse, at Lars-Erik Allin og i hvert fald Anders-Peter Mathiasen i fællesskab har vendt og drejet sammenligningen af matriklen og Studenterhusets medlemsliste på dén måde, at resultatet af sammenligningen er bevidst vildledende. Vi finder ikke, at den vildledende sammenligning alene kan komme fra, at der ikke kunne søges på CPR-numre, som Universitetet søger at (bort)forklare det med; tværtimod ville en søgning alene på navne sandsynligvis resultere i, at navnebrødre og -søstre til Studenterhusmedlemmer ville komme igennem nåleøjet - hvilket ville være en fordel for Studenterhuset! Og dette sidste har ikke været tilfældet: tværtimod har man bevidst bortløjet hovedparten af de Studenterhusmedlemmer, der var med i Regnbuen og i Studerende Mod Racisme, som også værende i Universitetets matrikel.

Vi finder derfor, at det kan være af interesse, at Universitetet foretager en uvildig genundersøgelse for samtlige de personer, der er opført som medlemmer af Regnbuen og Studerende Mod Racisme¹. Og for at sige det med rene ord: Vi tror ikke på Universitetets sidste forklaring, før en sådan genundersøgelse er foretaget. En sådan undersøgelse vil også nærmere kunne blotlægge, hvordan den uretmæssige udlevering af matrikeloplysninger har fundet sted, samt hvem der kan have sat den foretagne bagvaskelsesproces mod regnbuen og Studerende Mod Racisme igang. Vi skal tilføje, at Universitetsdirektør Peter Plenge efter vores opfattelse er inhabil som forestående denne undersøgelse, jvf vores brev til Københavns Universitet af 30 juni 1994, jvf bilag 2 (bilag til denne skrivelse er ikke vedlagt, men vi fremsender dem gerne), hvad Rektor Kjeld Møllgård ikke vil medgive os (jvf bilag 1).

Vi skal i denne forbindelse udbede os en vurdering af, om Universitetet har handlet lovligt ved ikke at journalisere dét materiale, der er udleveret til Ekstra Bladet, eller ved ikke at journalisere, at der har fundet en udlevering sted (jvf Universitetets skrivelse af 19. september s.2 til Registertilsynet, og Universitetets svarbrev til os af d 21. september 1994, s.2, hvor det indrømmes, at der ingen journalisering har fundet sted).

For det tredje finder vi ikke, at Universitetet kan 'lukke' en nærmere undersøgelse af sagen ved "ikke ..at finde.. grundlag for at iværksætte en ..(tjenstlig).. undersøgelse af ..(Lars-Erik Allin)..". (jvf bilag 1, side 4 i Universitetets skrivelse af 21. september 1994). Det er nemlig ikke Lars-Erik Allin, der alene handler i forhold til pressen mv. Lars-Erik Allin handler på Universitetets vegne omkring politiets indsættelse mod Studenterhuset d.20.oktober 1993 ud fra den konstruerede

¹ Hvad angår den manglende liste for Studenterhusmedlemmer, som Universitetet hævder ikke at være i besiddelse af, så findes denne som bilag til "Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset". Dette notat er allerede i Universitetets varetægt dels gennem en skrivelse (marts 1994) fra Regnbuen og Studerende Mod Racisme til Vagn Greve, der forestod undersøgelsen af udleveringen af matrikeloplysninger til PET, og dels gennem brevet fra os af 30. juni 1994 til Rektor Kjeld Møllgård. Ligeså er kopi af Studenterhusets medlemsliste tilsendt Universitetet fra Registertilsynet (brev af 26.april 1994), omend kun den ene side af 2 åbenbart er modtaget. Dette omhandler sandsynligvis, at Universitetet ikke har været opmærksomt på, at medlemslisten er optrykt på begge side af et papir.

påstand om falske navne, og fra den 21. oktober handler Lars-Erik Allin på grundlag af en fuldmagt fra Universitetsdirektør Peter Plenge (denne fuldmagt vedlagt som bilag 3).

Vi skal i denne forbindelse gøre opmærksomt på, at det er anklagen om falske navne, der bevirker, at der også kan rejses anklage om ulovlig brug af økonomiske midler, hvilket endeligt trækker anklagen om ulovlig magt i Studenterhuset med sig, for hvordan kan der ellers optræde falske navne (Vedlagt Ekstra Bladets artikler fra d.20.oktober 1993, bilag 4). Som det er nu hænger samtlige tre anklager stadig på os, og det selv om, der intet er i dem (jvf til eksempel første svarbrev (21.januar 1994) fra Pressenævnet, side 7, hvor der afslutningsvis står: "Uanset den upræcise oplysning om gruppen brug af falske navne finder Pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag". I Pressenævnets næste brev (24. august 1994) er dette end ikke kommenteret og rettet, selv om har gjort opmærksomt på, at Ekstra Bladets oplysninger på ingen måde er "upræcise", men slet og ret forkerte og løgnagtige (jvf vores skrivelse til Pressenævnet af 27.juni 1994). I samme sammenhæng har vi forsøgt at få Pressenævnet til at vise os den tekst, hvor vi i følge Ekstra Bladet "i følge vores egne skrifter føler ..(os).. i slægt med bl.a. Rote Armee Fraktion", idet dette skulle berettige "udtrykket Terrorister" om os (jvf s.6 i Pressenævnets skrivelse af 20/21.januar 1994), men end ikke dette finder man grund til at gøre. Man hævder bare at det er tilfældet! Det skal også bemærkes, at Universitetet tager Pressenævnets udtalelser til "notat", jvf s.4 i Universitetets brev v/ Rektor Kjeld Møllgård af 21. september 1994. Hele sagen vedr. Pressenævnet vedlagt som bilag 5.

Det er da også af overordentlig stor betydning for os, at Registertilsynets tilbagemelding til Københavns Universitet vedr. den uretmæssige udlevering af matrikeloplysninger er så skarp som loven åbner op for - ellers kan bagvaskelsesprocessen, der blev sat igang ved udleveringen af oplysninger fra Universitetet, få lov at køre videre i en uendelighed.

Vi er selvfølgelig på det rene med, at det er Registertilsynet, der suverænt drager sine egne konsekvenser overfor Københavns Universitet mht det forefundne og nu indrømmede brud på registerloven. Men hvis det på nogen måde overhovedet også er muligt at pålægge Københavns Universitet at give et offentligt dementi og en undskyldning for sin uretmæssige handling ved at udlevere registeroplysninger og det misbrug og de falske beskyldninger mod os, som udleveringen af (falske) matrikeloplysninger logisk og tvingende trækker med sig, så er det vores opfattelse, at dette skal gøres.

Hvis ikke ovenstående er muligt, hører vi gerne, hvordan vi selv kan fremme dette sagsaspekt til anden side.

Vi står selvfølgelig til rådighed med yderligere oplysninger.

Rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme

p.g.v.

Stud.psych. Jesper Lund

Cand.psych Kalle Birck-Madsen

Bilag:

- 1 - Svarbreve fra Universitetet: a - skrivelse af 15. september 1994
b - telebrev der tilbagekalder skrivelse af 15. september 1994
c - ny skrivelse af 21. september 1994
- 2 - Brev fra Regnbuen til Københavns Universitet: "Anmodning om tjenstlig undersøgelse og udtalelse vedrørende Studenterhuset, Regnbuen og Københavns Universitet", 30. juni 1994.
- 3 - Universitetsdirektør Peter Plenges fuldmagt til Rektors Juridiske Konsulent Lars-Erik Allin til at handle på hans vegne.
- 4 - Artikler fra Ekstra Bladet d. 20. oktober 1993.
- 5 - Papirer til og fra Pressenævnet.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

Ref. DW

J.nr. 10-110-1/92

21. september 1994

Herved fremsendes nyt svar på jeres brev til mig af 30. juni 1994 om Studenterhusets lukning.

I forhold til det tilbagekaldte svar af 16. september er der foretaget forskellige ændringer. Dette er sket efter en kritisk gennemgang af de oplysninger om sagsforløbet, som universitetet tidligere har modtaget fra Lars-Erik Allin, samt en fornyet vurdering af disse oplysninger i lyset af registerforskrifterne.

Brevet er ændret på følgende punkter:

Side 2, Ad pkt. 1.

Universitetet må efter fornyet undersøgelse konstatere, at der ikke har været hjemmel til at sammenholde Ekstra Bladets liste med studentermatriklen med henblik på at udlevere oplysninger om studerendes status (aktiv, orlov m.v.) til bladet.

I konsekvens heraf er formodningen om, at Ekstra Bladet som led i aktindsigten kun har haft adgang til sagsakter, der iøvrigt er offentligt tilgængelige, slettet af brevet.

Side 4, afslutningen.

Der er tilføjet en bemærkning om universitetets vurdering af mulighederne for at bringe yderligere oplysninger for dagen gennem en tjenstlig undersøgelse af Lars-Erik Allins forhold.

Med venlig hilsen

Kjeld Møllgård
Kjeld Møllgård

BILAG 4, a, b, c.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

Ref. DW J.nr. 10-110-1/92 21. september 1994

Med skrivelse af 30. juni 1994 har I rettet henvendelse til mig vedrørende de forhold, der førte til lukningen af Studenterhuset den 20. oktober 1993.

Indledningsvis skal jeg bemærke, at formålet med universitetets undersøgelse af forholdene i Studenterhuset var at søge fastslået, om der i huset foregik noget, som stred mod den mellem Københavns Universitet og foreningen Studenterhuset indgåede aftale eller dennes forudsætninger.

Ad pkt. 0:

Bemærkningerne om PKK-folkene faldt på et møde, der fandt sted den 9. november 1993 på direktørens kontor med deltagelse af Peter Plenge, Lars-Erik Allin, Studenterhusets forretningsfører Annette Ståhr, Studenterhusets bestyrelsesformand Erik Albrechtsen samt Kasper Bøgh fra Studenterrådet. Annette Ståhr og Erik Albrechtsen har efterfølgende oplyst, at ordvekslingen om PKK udspandt sig mellem dem og Lars-Erik Allin, efter at man havde rejst sig fra mødet, og mens Peter Plenge og Kasper Bøgh var optaget af at kigge i en bog. Der er derfor intet mærkværdigt i, at denne samtale ikke er registreret af andre end de tre direkte involverede. Jeg finder iøvrigt ikke, at der i forbindelse med behandlingen af sagen foreligger omstændigheder, som medfører, at universitetsdirektøren må anses for inhabil, og jeg må afvise jeres bemærkninger herom.

Ad pkt. 1:

I oktober 1993 rettede Ekstra Bladet henvendelse til universitetet vedrørende Studenterhuset, idet bladet rejste tvivl om en række personers medlemsberettigelse og påpegede, at universitetets økonomiske tilskud til Studenterhuset muligvis blev ydet på et forkert grundlag. Ekstra Bladets oplysninger blev underbygget af en intern medlemsfortegnelse, nogle interne husaviser, nogle modereferater samt af oplysninger, som bladet havde fra personer med tilknytning til Studenterhuset. I denne forbindelse forelagde Ekstra Bladet Lars-Erik Allin en liste med nogle personnavne, idet bladet ønskede at vide, om de pågældende var indskrevet som studerende ved universitetet. Lars-Erik Allin foranledigede, at Ekstra Bladets liste blev sammenholdt med universitetets studentermatrikel. Da Ekstra Bladets liste ikke indeholdt cpr.numre på de pågældende, kunne man kun søge på de angivne navne, hvad der indebærer nogen usikkerhed, f.eks. hvis navne er stavet forkert eller er mangelfulde.

Lars-Erik Allin oplyser, at så vidt han erindrer, bestod Ekstra Bladets liste af ialt 2 - 3 A4-sider, hvorfra bladet specielt var interesseret i at få checket 20 - 30 navne. Under arbejdet med at sammenholde de pågældende navne med matriklen blev der ud for de enkelte navne på listen tilføjet et bogstav: "A" for aktiv, "O" for orlov og "U" for ukendt, og muligvis også kandidatår for enkelte vedkommende. I denne forbindelse er der så draget nogle fejlslutninger som følge af de ovenfor omtalte vanskeligheder med at foretage søgning på navn i universitetets database. Ekstra Bladets journalister har ikke selv haft adgang til at se i matriklen eller andre af universitetets registre, og blev iøvrigt ikke oplyst om, hvordan man søgte at checke de forelagte oplysninger. Universitetet er ikke i besiddelse af den omtalte liste. Den er formentlig enten leveret tilbage til Ekstra Bladets journalister eller makuleret sammen med ikke-journaliseringspligtigt materiale fra Studenterhussagen.

Universitetet må i dag efter en fornyet vurdering konkludere, at der ikke har været hjemmel i registerforskrifterne til at udlevere de nævnte oplysninger til Ekstra Bladet. Det kan tilføjes, at universitetets registerforskrifter er meget restriktive, hvad udlevering af personoplysninger angår.

Ad pkt. 2:

For så vidt angår PKK, har Lars-Erik Allin oplyst, at han på et møde med politiet inden aktionen mod Studenterhuset fik at vide, at politiet længe havde undret sig over, at autonome grupper, som blev jagtet af politiet, altid forsvandt i nærheden af Rundetårn.

Politiet havde derfor overvåget huset i et stykke tid og havde i denne forbindelse set nogle PKK-folk gå ind i huset. Dette havde fundet sted i week-end'en den 9. og 10. oktober 1993. En senere intern undersøgelse, som Studenterhuset selv har foretaget, har fastslået, at der i den omtalte week-end rent faktisk har befundet sig to kurdere i Studenterhuset. Det er dog ikke blevet bekræftet, at der var tale om medlemmer af PKK.

Vedrørende jeres bemærkninger om Lars-Erik Allins behandling af sagen om Studenterhuset skal jeg gøre opmærksom på, at Allin har handlet efter bemyndigelse fra universitetets ledelse. Det må erindres, at sagen startede med, at universitetet fik forelagt oplysninger om, at man muligvis udbetalte det økonomiske tilskud til Studenterhuset på et forkert grundlag, samt forlydender om, at der foregik ting i huset, som ikke alene var i strid med den indgåede aftale, men tillige omfattede ulovligheder. Sådanne forlydender er universitetet forpligtet til at tage initiativ til en efterprøvelse af, og i overensstemmelse med vores faste praksis ved konkret mistanke om ulovligheder, blev der rettet henvendelse til politiet.

Under politiets ransagning af huset blev der som bekendt fundet slagvåben. Disse våben var ulovlige og blev beslaglagt ved en uanket kendelse i dommervagten. Den midlertidige fjernelse af papirer fra Studenterhuset skete efter aftale med rektor, idet universitetet på baggrund af fundet af Regnbuens slagvåben ikke fandt det tilrådeligt at give gruppens medlemmer adgang til huset, før sagen var blevet nærmere undersøgt. Der var således alene tale om, at effekterne blev taget i forvaring med henblik på efterfølgende udlevering.

For så vidt angår Regnbuens påstand om, at der ved udleveringen manglede enkelte dokumenter, har Lars-Erik Allin oplyst, at kasserne med gruppens effekter alene er blevet opbevaret, man har ikke fra universitetets side gennemgået kassernes indhold. Universitetet kan derfor ikke anerkende noget ansvar for eventuelle manglende dokumenter.

Jeg skal i denne forbindelse understrege, at Statsadvokaten for København i skrivelse af 3. februar 1994 stadfæstede Politidirektørens beslutning af 23. november 1993 om at afvise politianmeldelsen af forholdet.

Ad pkt. 3:

Spørgsmålet om eksklusion af de to medlemmer af Regnbuen afgøres i henhold til Studenterhusets vedtægter. Det er ikke noget, som universitetet kan eller vil blande sig i, ligesom universitetet

ikke kan yde støtte til individuelle rådgivningsvirksomheder. For så vidt angår bemærkningerne om jeres fornyede henvendelse til Pressenævnet, har jeg iøvrigt noteret mig, at nævnet i sin kendelse af 24. august 1994 har afvist genoptagelsesbegæringen.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at en tjenstlig undersøgelse af Lars-Erik Allins forhold efter min bedste vurdering ikke vil kunne bringe nye oplysninger frem. Under hensyn hertil samt til at Allin efter aftale fratræder sin stilling ved universitetet med månedens udgang, finder jeg ikke grundlag for at iværksætte en sådan undersøgelse.

Med venlig hilsen

Kjeld Møllgård
Kjeld Møllgård

Telebreve og telegrammer

Telebreve

Telebreve er en tjeneste til hurtig befordring af skriftlige meddelelser i indlandet. Telebreve, som er indleveret til Telegrafens for kl. 22, vil normalt blive udeleveret med første postombæring den næste arbejdsdag.

Telegrammer

Telegrammer er hurtigere - men dyrere. Telegrammer kan sendes, når der er tale om hastende meddelelser. Telecom Service har indgået aftaler med regionale vognmandssammenslutninger om udbringning af telegrammer for Telegrafens døgnnet rundt i stort set hele Danmark*). Et telegram vil normalt være fremme på den opgivne adresse i løbet af et par timer efter indlevering til Telegrafens.

*) Til nogle adresser på småøer uden vejforbindelse kan der ikke befordres telegrammer. De fleste af disse steder er der etableret en meldingsordning, således at en hastende meddelelse kan komme til en modtagers kendskab inden for et rimeligt tidspunkt.

Afsendelse

Indlevering til Telegrafens kan finde sted pr. telefon, telefax eller telex døgnet rundt. Retningslinier for indfaxing og indtelexing fremgår af "Telefax Danmark" hhv. hæftet "Telexskrivninger" - men kan også fås hos Telegrafens Oplysning.

Pr. telefon: Ring til Telegrafens på bl. 122

Pr. telefax: Send til Telegrafens på nr. 80 30 10 46 (Grønt Nummer).

Pr. telex: Send til Telegrafer på telex 00170 jlg dk.

Telegrafens Oplysning

Telegrafens Oplysning, bl. 168 kan give yderligere oplysninger om inoventlandske telebreve og telegrammer samt om telegrammer til udlandet.

Telecom Service
Telegrafens

STF VAG-0012 9409161609 FAX-0033 9409161609

ZCZC VAG0012 P06 2621KØBENHAV
DKXX OO DKCX 050
KØBENHAVN 50/37 16 1608

TELEGRAM

Regnbuen - Kalle Birck-Madsen,
Jesper Lund eller Søren Kruse Nielsen
Solidaritetshuset
Griffenfeldtsgade 41
2200 København N

Vi har konstateret, at universitets brev af 15. ds. til jer på visse punkter ikke er korrekt. Idet vi skal beklage dette, trækkes brevet hermed tilbage. I vil snarest høre nærmere.

Med venlig hilsen Dorrit Wivel, ledelsessekretariatet.

Københavns Universitet
Nørregade 10
1017 København K

16. september 1994

NNNN

Rektor

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

Ref. DW J.nr. 10-110-1/92 15. september 1994

Med skrivelse af 30. juni 1994 har I rettet henvendelse til mig vedrørende de forhold, der førte til lukningen af Studenterhuset den 20. oktober 1993.

Indledningsvis skal jeg bemærke, at formålet med universitetets undersøgelse af forholdene i Studenterhuset var at søge fastslået, om der i huset foregik noget, som stred mod den mellem Københavns Universitet og foreningen Studenterhuset indgåede aftale eller dennes forudsætninger.

Ad pkt. 0:

Bemærkningerne om PKK-folkene faldt på et møde, der fandt sted den 9. november 1993 på direktørens kontor med deltagelse af Peter Plenge, Lars-Erik Allin, Studenterhusets forretningsfører Annette Stæhr, Studenterhusets bestyrelsesformand Erik Albrechtsen samt Kasper Bøgh fra Studenterrådet. Annette Stæhr og Erik Albrechtsen har efterfølgende oplyst, at ordvækslingen om PKK udspandt sig mellem dem og Lars-Erik Allin, efter at man havde rejst sig fra mødet, og mens Peter Plenge og Kasper Bøgh var optaget af at kigge i en bog. Der er derfor intet mærkværdigt i, at denne samtale ikke er registreret af andre end de tre direkte involverede. Jeg finder iøvrigt ikke, at der i forbindelse med behandlingen af sagen foreligger omstændigheder, som medfører, at universitetsdirektøren må anses for inhabil, og jeg må afvise jeres bemærkninger herom.

Ad pkt. 1:

I oktober 1993 rettede Ekstra Bladet henvendelse til universitetet vedrørende Studenterhuset, idet bladet rejste tvivl om en række personers medlemsberettigelse og påpegede, at universitetets økonomiske tilskud til Studenterhuset muligvis blev ydet på et forkert grundlag. Ekstra Bladets oplysninger blev underbygget af en intern medlemsfortegnelse, nogle interne husaviser, nogle mødereferater samt af oplysninger, som bladet havde fra personer med tilknytning til Studenterhuset. I denne forbindelse forelagde Ekstra Bladet Lars-Erik Allin en liste med nogle personnavne, idet bladet ønskede at vide, om de pågældende var indskrevet som studerende ved universitetet. Da dette var oplysninger, som bladet havde krav på i henhold til offentlighedsloven, lod man derfor listen sammenholde med universitetets matrikel. Da Ekstra Bladets liste ikke indeholdt cpr.numre på de pågældende, kunne man kun søge på de angivne navne.

Ved søgning på personnavne er universitetets database imidlertid meget følsom. Enhver uoverensstemmelse med de registrerede oplysninger vil således medføre, at man leder forgæves efter den pågældende. En enkelt stavfejl i et navn, et manglende punktum efter en forkortelse af et mellemnavn eller andre unøjagtigheder vil derfor resultere i, at søgningen ender med et negativt resultat.

Universitetet er ikke i besiddelse af en kopi af Ekstra Bladets liste, men Lars-Erik Allin oplyser, at så vidt han erindrer, var der tale om 2 - 3 A4-sider, hvoraf bladet specielt var interesseret i at få checket 20 - 30 navne. Under arbejdet med at sammenholde de pågældende navne med matriklen blev der ud for de enkelte navne på listen tilføjet et bogstav: "A" for aktiv, "O" for orlov og "U" for ukendt, og muligvis også kandidatår for enkeltes vedkommende. I denne forbindelse er der så draget nogle fejlslutninger som følge af de ovenfor omtalte vanskeligheder med at foretage søgning på navn i universitetets database. Ekstra Bladets journalister har ikke selv haft adgang til at se i matriklen eller andre af universitetets registre, og blev iøvrigt ikke oplyst om, hvordan man søgte at checke de forelagte oplysninger. Så vidt det i dag er muligt for universitetet at konstatere, stammer de oplysninger, som Ekstra Bladet som led i deres adgang til aktindsigt har fået herfra, alene fra de sagsakter, som er omfattet af offentlighedslovens regler, de offentligt tilgængelige valglisten, samt oplysninger fra Københavns Universitets årbøger, hvoraf det fremgår, hvem der de pågældende år har aflagt kandidateksamen. Ekstra Bladets efterfølgende behandling af disse oplysninger kan universitetet ikke påtage sig ansvaret for.

University of Copenhagen

Nørregade 10
P.O.B. 2177
DK 1017 København K

Tel: +45 353 22626
Fax: +45 353 22628
Telex: 22221 unicop dk

Ad pkt. 2:

For så vidt angår PKK, har Lars-Erik Allin oplyst, at han på et møde med politiet inden aktionen mod Studentarhuset fik at vide, at politiet længe havde undret sig over, at autonome grupper, som blev jagtet af politiet, altid forsvandt i nærheden af Rundetårn. Politiet havde derfor overvåget huset i et stykke tid og havde i denne forbindelse set nogle PKK-folk gå ind i huset. Dette havde fundet sted i week-end'en den 9. og 10. oktober 1993. En senere intern undersøgelse, som Studentarhuset selv har foretaget, har fastslået, at der i den omtalte week-end rent faktisk har befundet sig to kurdere i Studentarhuset. Det er dog ikke blevet bekræftet, at der var tale om medlemmer af PKK.

Vedrørende jeres bemærkninger om Lars-Erik Allins behandling af sagen om Studentarhuset skal jeg gøre opmærksom på, at Allin har handlet efter bemyndigelse fra universitetets ledelse. Det må erindres, at sagen startede med, at universitetet fik forelagt oplysninger om, at man muligvis udbetalte det økonomiske tilskud til Studentarhuset på et forkert grundlag, samt forlydender om, at der foregik ting i huset, som ikke alene var i strid med den indgåede aftale, men tillige omfattede ulovligheder. Sådanne forlydender er universitetet forpligtet til at tage initiativ til en efterprøvelse af, og i overensstemmelse med vores faste praksis ved konkret mistanke om ulovligheder, blev der rettet henvendelse til politiet.

Under politiets ransagning af huset blev der som bekendt fundet slagvåben. Disse våben var ulovlige og blev beslaglagt ved en uanket kendelse i dommervagten. Den midlertidige fjernelse af papirer fra Studentarhuset skete efter aftale med rektor, idet universitetet på baggrund af fundet af Regnbuens slagvåben ikke fandt det tilrådeligt at give gruppens medlemmer adgang til huset, før sagen var blevet nærmere undersøgt. Der var således alene tale om, at effekterne blev taget i forvaring med henblik på efterfølgende udlevering.

For så vidt angår Regnbuens påstand om, at der ved udleveringen manglede enkelte dokumenter, har Lars-Erik Allin oplyst, at kasserne med gruppens effekter alene er blevet opbevaret, man har ikke fra universitetets side gennemgået kassernes indhold. Universitetet kan derfor ikke anerkende noget ansvar for eventuelle manglende dokumenter.

Jeg skal i denne forbindelse understrege, at Statsadvokaten for København i skrivelse af 3. februar 1994 stadfæstede Politidirektørens beslutning af 23. november 1993 om at afvise politianmeldelsen af forholdet.

Ad pkt. 3:

Spørgsmålet om eksklusion af de to medlemmer af Regnbuen afgøres i henhold til Studentarhusets vedtagter. Det er ikke noget, som universitetet kan eller vil blande sig i, ligesom universitetet ikke kan yde støtte til individuelle rådgivningsvirksomheder. For så vidt angår bemærkningerne om jeres fornyede henvendelse til Pressenævnet, har jeg iøvrigt noteret mig, at nævnet i sin kendelse af 24. august 1994 har afvist genoptagelsesbegæringen.

Med venlig hilsen

Kjeld Møllgård
Kjeld Møllgård

Norrebro d. 30. juni 1994.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
35-37.86.58

TIL
KØBENHAVNS UNIVERSITET
NØRREGADE 10
POSTBOX 2177
1017 KØBENHAVN K.

ATT: Rektor Kjeld Møllgård og Prorektor Jens Brinckner.

ANMODNING OM TJENSTLIG UNDERSØGELSE OG UDTALELSE
VEDRØRENDE STUDENTERHUSET, REGNBUEEN OG KØBEN-
HAVNS UNIVERSITET.

Vi skal herved rette henvendelse til Københavns Universitet med anmodning om undersøgelse og belysning af de forhold, der førte til lukningen af Studenterhuset d. 20. oktober 1993. Samtidig må vi også bede om, at processen efter lukningen undersøges og belyses så grundigt som muligt. Vi retter denne henvendelse, dels fordi vi selv som psykologisk studenterrådgivningsgruppe blev - og stadig er - meget ramt af betingelserne i og omkring lukningen af Studenterhuset, dels fordi det også må være i Universitetes interesse at tage en forsømt opgave, for ikke at sige et dolket lig, fra sidste administrationsperiode op. Vi finder selv, at Universitetet, ved de embedspersoner der var direkte aktører og/eller udtalte sig om Studenterhussagen, ikke levede op til at handle kvalificeret i at tackle og opløse et heftigt forsøg, ikke bare mod en meget stor del af dets egne studerende, men også mod den frie ytringsret indenfor egne universitære rammer - og uden ytringsret, hvordan kan universitetet så leve op til sin egen forpligtelse om grundvidenskabelig forskning, undervisning og formidling, som det kendetegner dets egne kandidater selv skal videreføre efter deres embedseksamen.

Vi har delt denne henvendelse op i tre punkter, hvor det første angår spørgsmålet om falske navne, og berører spørgsmålet om brud på Registerloven (pkt 1). Det andet punkt omhandler specifikt jurist Lars-Erik Allins rolle op til og efter Studenterhuslukningen (pkt 2). Tredje punkt angår konsekvenserne af lukningen af Studenterhuset (pkt 3). De tre punkter hænger snævert sammen. Men inden de nærmere beskrives, er vi nødt til at berøre selve sagsbehandlingen af denne henvendelse (pkt 0).

Bilag 2

PUNKT 0: OM SAGSBEHANDLINGEN AF DENNE HENVENDELSE.

Da vi ikke kender den nærmere informationsgang på Københavns Universitet efter rektorskiftet, må vi gøre opmærksom på, at hvis det specielt er Universitetsdirektør Peter Plenge's opgave at fremme denne skrivelse til rektor og prorektor, så er Peter Plenge inhabil. Dette grunder sig i følgende forhold:

For det første udviste Peter Plenge et snævert og intrigedannende parlob med universitetets daværende jurist Lars-Erik Allin om det lukkede Studentehus. Specielt skal fremhæves møderne, hvor Lars-Erik Allin i to omgange fortæller bestyrelsesformanden fra Studentehuset, Erik Abrethsen, og Studentehusets daglige leder, Annette Stæhr, at Politiets EfterretningsTjeneste (PET) er i besiddelse af fotografier af PKK-folk i Studentehuset. Lars-Erik Allin benægter senere sine udtalelser i en redegørelse, en redegørelse som Peter Plenge godtrager - og dette på trods af, at Peter Plenge selv deltog i møderne, og personligt har overværet mindst een af de gange, hvor Lars-Erik Allin udtaler sig om PKK-fotografier. Peter Plenge benægter senere at have overhørt Allins udtalelser. Dette fik som konsekvens, at personerne fra Studentehuset udtalte, at de var villige til at bevidne det sagte fra Lars-Erik Allins side i retten, hvis dette skulle blive nødvendigt, men også at Lars-Erik Allin blev sat fra sin post som forhandler om genåbning af Studentehuset (jvf her Blok A: bilag 1, 2 og 3: Information d.29 og 30. november, og Berlingske Tidende fra d. 30. november 1993).

For det andet forsøgte Peter Plenge at dække over faktiske forhold omkring beslaglæggelsen af blandt andet fortroligt klient-materiale fra Regnbuen. Først under hårdt pres indrømmede Peter Plenge i Radioavisen d.8.december 1993, kl.18.30, at der havde fundet en beslaglæggelse sted.

Endeligt skal det også nævnes, at Lars-Erik Allin fik myndighed "til at handle på mine vegne, i alle spørgsmål vedrørende Studentehuset" (Bemyndigelse underskrevet Peter Plenge d.21.oktober 1993; Vedlagt i Blok C), hvilket sammenholdt med ovenstående udelukker Peter Plenge som behandler af sagen.

PUNKT 1: BRUG AF FALSKE NAVNE I STUDENTERHUSET.

Den væsentligste begrundelse fra Universitetets side for at skride til handling overfor Studentehuset var, at Regnbuen - og Studerende Mod Racisme - betjente sig af "et stort antal falske navne" (Ekstra Bladet d.20.oktober 1993, s.4, hvor der refereres til Lars-Erik Allin som repræsentant for Københavns Universitet i dette forhold). De "falske navne" blev konstateret via Ekstra Bladets kontakt og samarbejde med Universitetet, og påstanden om falske navne blev så i anden omgang anvendt som lavine å la følgende logiske rækkefølge: er der falske navne, så er der også misbrug af tilståede midler, og kan dette lade sig gøre, så må der også eksistere en eller anden illegitim magt, der forestår dette (For den usande påstand om misbrug af økonomiske midler, se "Notat om Ekstra Bladets beskyldning om misbrug af økonomiske midler i Studentehuset", jvf Blok E, bilag 6, Og for den inkriminerende beskyldning om at skulle være en "illegitim magt", se Blok E, skrivelsen til Presserådet af 27 juni 1994). Vi skal her - som alle andre steder - gøre opmærksom på, at der ingen falske navne var i Regnbuen, men dog to stavfejl i Studentehusets liste over medlemmer i Studerende Mod Racisme - men det i en medlemsliste, hvor der i indeledningen udtrykkeligt står, at det er en tjekliste. Vi skal her henvise til vores "Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studentehuset" (vedlagt som bilag i Blok B), der også indeholder kopi af Studentehusets tjekliste for medlemmer af Studentehuset. Og vi skal gøre den tilføjelse, at de to stavfejl i listen over Studerende Mod Racisme er så åbenbare stavfejl (Tanda fremfor Tanya, og Harald fremfor Harold), at der må være et skadevoldende sigte på spil for at få dette til at fremstå, som om Studerende Mod Racisme - og også Regnbuen! - har betjent sig af "et stort antal falske navne".

Til yderligere bevisning af ovenstående vil vi gerne citere Ekstra Bladet fra d.20.oktober 1993, s.4: "... var man [Universitetet] blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udlost den offentlige støt- te, og viste her, at 'autonome' grupper havde den rælle magt over Studentehuset".

Vi må således gøre gældende, at fejlen ikke alene kan være en bevidst løgn fra Ekstra Bladets side, men at Universitetet bærer et stort ansvar for, at en sammenligning kan føde så bevidst vildledende og løgnagtigt ud, som det er tilfældet.

Vi har i denne forbindelse bedt Registerilsynet om at gå ind i sagen, specielt med henvisning til, at Ekstra Bladet er kommet i besiddelse af så specifikke og ikke offentligt tilgængelige universitetsoplysninger, at nogen på Universitetet må have brudt Registerloven. Vi har vedlagt den hidtidige korrespondance med Registerilsynet som Blok B, herunder det undvigende svarbrev fra Studieadministrationen v/Jacob Lange. Desuden venter vi stadig på svar på vores henvendelse til Vagn Greve, Kriminalistisk Institut, der forestod efterforskningen af udleveringen af navne til Politiets EfterretningsTjeneste (Vores henvendelse er vedlagt i Blok F).

Vi håber, at Universitetet vil gå mere grundigt ind i dette aspekt af sagen end hidtil.

PUNKT 2: OM JURIST LARS-ERIK ALLINS ROLLE OP TIL OG EFTER STUDENTERHUSLUKNINGEN.

Vi må bede om en redegørelse for Lars-Erik Allins embedsførelse omkring Studentehuset. Og vil gerne have et svar på, hvordan det kunne gå til, at bestemte personer - og her tænkes specielt på Lars-Erik Allin - i en (måske meget lang!) årrække ikke støttede det Studentehus, som Universitetet støttede, men tværtimod modarbejdede samme hus ud fra universitets-eksterne motiver i sagen. Motiver tilsyneladende nøje afstemt med sort okkulte og/eller højre-radikale interesser, såvel på Universitetet som udenfor. Det er ikke kriminelt at have disse synspunkter - og det vil vi gerne understrege - men det er embedsmisbrug i statsligt regi ikke at lade sin sagsbehandling være sagsligt neutralt, men derimod være bestemt ud fra egne private motiver, når det er en administrationsopgave, der er på tale. Os bekendt er og har Lars-Erik Allin aldrig været politisk valgt.

Hvad angår tiden for Studentehuslukningen skal vi særligt gøre opmærksom på to hændelsesforløb, der begge fører til, at Lars-Erik Allin egenrådigt lukker for driftsstøtten til Studentehuset. For begge hændelser vil vi mene, at Lars-Erik Allin overskrider sin embedskompetence, idet der ikke foreligger noget brud på samarbejdsaftalen, hvorfor det alene er op til Konsistorium at handle - og ikke op til Allin.

Den første hændelse omhandler en henvendelse fra en bred gruppe studerende fra Studentehuset. "Anmodning om sagkyndig/juridisk bistand", af 22 juni 1992, til Rektor. Huset fik ikke den ønskede bistand, men kun at Lars-Erik Allin lukkede for driftsstøtten, og indkaldte Studentehusets bestyrelse. Her var Lars-Erik Allins eneste retningslinier for Studentehuset: at det måtte klare sine - også vedtægtsmæssige - problemer selv, at "Regnbuen ikke havde noget at gøre i Studentehuset", men hvad Allin mente eller ville antyde med dette, kunne ingen få ham til at uddybe. Desuden frabad han sig yderligere henvendelser til Universitetet fra Studentehusets side. Og bestyrelsen blev så kyst heraf, at de end ikke turde gøre Rektor opmærksom på Allins mistilholdelse af samarbejdsaftalen.

Den anden hændelse finder sted, da driftsstøtten udblever for tredje kvartal i 1993. Lars-Erik Allin er på ferie, da dette konstateres, men af administrationen bliver udeblivelse opfattet som en administrativ fejl. Og den udbetales, medens Allin stadig er på ferie. Senere bliver det så fortalt, af dekanen på Naturvidenskab, til et Studenterrådsmedlem, at tilbageholdelsen af den aftalte driftsstøtte ikke var en administrativ fejl, men en bevidst handling fra Allins side!

Men Allin kom stærkt igen! Og med udgangspunkt i anklagen om svindel med falske navne blev politiet sat ind mod Studenterhuset natten til onsdag d.20.oktober 1993!

Onsdag dag er der et møde mellem bestyrelsen, Lars-Erik Allin og Peter Plenge. Forespurgt Allin, om det er muligt at få tilgang til - i nævnte rækkefølge - formandens egne musikinstrumenter og til bestyrelsens administrative materialer i Studenterhuset, svarer Allin, at dette kan ske dagen efter. Og der aftales et møde torsdag d.21 foran Studenterhuset. Lars-Erik Allin tilføjer: "Hvis der dukker nogen op fra gruppen Regnbuen, så kan bestyrelsen godt 'glemme alt om det'" (Vidneerklæring vedlagt Blok D).

Om torsdagen møder Lars-Erik Allin endvidere op med en fuldmagt om at kunne handle på Peter Plenges vegne, og et overdragelsesdokument: "Opsigelse af aftale om Studenterhuset" (jvf Blok C for disse to dokumenter). Da Studenterhusets formand ikke umiddelbart vil skrive under på at aflevere den selvstændige forenings' midler til Lars-Erik Allin, udfærdiger Allin på stedet en håndskreven skriftlig trusselsnote med ordlyden: "Hvis ikke vi aftaler dispositionsretten over konti og rede penge vil politiet beslaglægge alt med henblik på en bedragerundersøgelse" (underskrevet Allin, vedlagt som bilag i Blok C). Yderligere tilføjer Lars-Erik Allin, at underskrivelse af overdragelsesdokumentet nu er en forudsætning for, at bestyrelsen kan få tilgang til deres ejendele i Studenterhuset (jvf Blok D: "Beskrivelse af hændelsesforløbet").

Er en sådan fremfærd i overensstemmelse med Universitetets opfattelse af korrekt forvaltningspraksis?

Efterfølgende beslaglægger Lars-Erik Allin, assisteret af et antal universitetsbejante, alt materiale fra Regnbuen og dele af materialet fra Studerende Mod Racisme (jvf vidneerklæringer vedlagt i Blok D, hvoraf det også fremgår, at Lars-Erik Allin åbent vedstod, at han var vidende om, at hans handlinger var ulovlige). Først ti dage senere fik vi adgang til vores materiale, hvor vi måtte konstatere, at det var gennemset. Papirer som rådgivningen havde skrevet til de skudte efter 18.maj 1993, hvor vi tilbød psykologhjælp til at bearbejde hændelsen, var kommet i forkerte konvolutter, og smædebrevene fra Per Åstrup Olsen, SolbjergSelskabet, var fjernet.

I denne sammenhæng vil vi også gerne høre, om det er Universitetets holdning, at materialer mv fra disse studerende bare kan beslaglægges, såfremt en embedsmand finder det nødvendigt af egne "interne" grunde?

Indtil videre har politiet vurderet, at der ikke er tale om embedsmisbrug (Straffelovens paragraf 155) fra Lars-Erik Allins side, idet "det efter de foreliggende oplysninger ikke kan antages, at der har fundet et strafbart forhold, der kan forfølges af det offentlige, sted"(Brev fra Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby, Hanne Bech Hansen, vedlagt som bilag i Blok D). Statsadvokaten åbner dog op for, at der "eventuelt kan være tale om, at Allin har gjort sig skyldig i selvtaget efter straffelovens paragraf 294, der er undergivet privat påtale, jvf straffelovens paragraf 306, stk. 2". Vi må udbede os Universitetets holdning heri, for Lars-Erik Allin har fremført at handle på Universitetets vegne, og så længe Universitetet ikke selv ytrer sig, må tavshed opfattes som billigelse.

Desuden skal vi oplyse, at vi har indanket statsadvokatens afgørelse for Justitsminister Erling Olsen (Det samlede materiale vedlagt som Blok D).

Efter Studenterhuslukningen er Lars-Erik Allin den embedsmand fra Universitetet, der forestår forhandlingerne om en genåbning. Og her må vi stille spørgsmål ved, om det er god embedsmandsskik at føre sig frem med særlige gaver i forhandlingsituationer. Vi henviser her til episoderne efter Studenterhuslukningen, hvor Lars-Erik Allin til et møde med Studenterhusets bestyrelse har en bog med til formanden Erik Albrechtsen. Bogen hedder "Im Dienstes des Volkes" (Deutsches Militärverlag 1968), og omhandler den Røde Hærs kamp mod nazisterne under 2. Verdenskrig. Og den gives af Allin med ordene: "Læs denne. Så ved du hvad kommunister gør ved verden". I samme sammenhæng bemærker Allin et bælte hos

Casper Bøgh Pedersen, der repræsenterer Studenterrådet i Studenterhusets bestyrelse, og Allin tilbyder ham et bæltespænde af tysk militærhistorisk art

Lars-Erik Allin har desuden viderebragt falske oplysninger til Rachid El Mousti fra Studenterrådet. Lars-Erik Allin fortalte, "at der er fotografier, der viser personer fra Regnbuen på PKK-trainingslejr i Sverige", og at informationen stammer fra SÄPO, det Svenske Sikkerhedspolit. Dette førte til, at Rachid El Mousti på Præsidiets vegne skriftligt meddelte, at Regnbuen og Studerende Mod Racisme, om nødvendigt med politiets hjælp, skulle formenes adgang til Studenterrådet (jvf noten af 23.oktober 1993, vedlagt Blok F).

Rachid El Mousti og resten af Studenterrådets præsidium argumenterede da også heftigt for, at Regnbuen og Studerende Mod Racisme skulle udelukkes fra Studenterhuset. - indtil han åbnede for sit inderste, og indrømmede, at han argumenterede på baggrund af Lars-Erik Allins "oplysninger", som ingen indtil da kendte noget til! Ovenstående blev først offentliggjort efter at den ekstraordinære generalforsamling havde sanktioneret, at Regnbuen og Studerende Mod Racisme skulle forblive udelukket fra Studenterhuset og eksklusionerne af to regnbue-aktivister fortsat skulle stå ved magt.

Endelig skal vi henvise til Lars-Erik Allins omgang med breve tilsendt fra en central person, Per Åstrup Olsen, i Studenterhusets okkulte gruppe, SolbjergSelskabet, i august 1992 (Vedlagt i Blok E, bilag 5). Allin modtager blandt andet et brev med anklager mod navngivne studerende fra Regnbuen for kriminelle handlinger - bankoverfald og hærværk - men Allin retter ikke henvendelse til politiet og til Studenterhuset, så anklagerne kan efterforskes! Allin arkiverer imidlertid brevet, men undlader at journalisere det. Er dette en embedshandling for en person, som et sat til at holde øje med Studenterhuset, som Universitetet kan støtte?

Samlet kan det her siges, at der som sådan blev gjort alt fra Allins side for på den ene side at belaste og tilsværte Studerende Mod Racisme og specielt Regnbuen, således at deres gang i Studenterhuset kunne umuliggøres med udvalgte, indflydelsesrige, studerende som stråmænd for viderebringelse af falske informationer af belastende karakter om specielt Regnbuen, og på den anden side forsøgte Allin så også at hverve de selvsamme personer til sit eget korstog overfor de grupper eller de personer, der havde en klar anti-racistisk og anti-fascistisk holdning.

Vi skal i forlængelse af ovenstående henlede opmærksomheden på dokumenterbare udsagn fra Lars-Erik Allins side til to "andenpersoner" om, at "Allytningssagen" blev sat i værk som et "Cover up", med det sigte at trække opmærksomheden væk fra Studenterhuset. Lars-Erik Allin har senere udtalt dette til såvel våbenhandler Ole Mortensen, og til en anden person, hvis identitet vi i skrivende stund ikke kan oplyse - men det er to personer der uafhængigt af hinanden har bevidnet dette til tredje mand. Vi er desuden blevet gjort bekendt med, at Lars-Erik Allin har en gruppe primært på jurastudier og bestående af 20-30 studerende, der er sat til at indrapportere al "mistænkelig" venstreorienteret aktivitet på Universitetet. Er det kutyme, at ledende embedsmænd har deres egen og hemmelige efterretningstjeneste på Universitetet? Og kan det accepteres?

Hvilket "stor-internt politisk drama" der egentligt har været gang i omkring Studenterhuset, ved vi i skrivende stund ikke helt præcist. Og for en fuldstændig afklaring håber vi, at andre relevante og involverede personer kan begynder at luske, hvad de allerede engang har vidst og været vidne til! Så kan resten af foreløbige informationer også føje sig ind i et samlet billede.

I denne sammenhæng har vi rettet henvendelse til Statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung (jvf brevet i Blok F), og er i forlængelse heraf blevet indkaldt til samtale.

PUNKT 3: KONSEKVENSERNE AF LUKNINGEN AF STUDENTERHUSET.

Lukningen af Studenterhuset - på det falske grundlag det skete, og den fordækte proces, som Lars-Erik Allin satte igennem med sine afpresnings- og hverveforsøg mm - havde stort set den effekt, som Allin tilsyneladende havde måttet ønske.

For det første pressede det universitetets Studenterhus-aktivister til den yderste grænse, hvor der nødvendigvis må begås fejl, fejlhøring, misinformering, hukommelsestab og i sidste instans løgne for at holde sig selv oprejst i et kastespil mellem alle mulige og umulige interesser. Og dette forhindrede stort set enhver mulighed for adækvat formidling af, hvad der var foregået i Studenterhuset - hvad dets interne liv egentligt bestod af - og hvad kablene gjorde i Studenterhuset. Studenterhus-aktivister kom til at stå sig bedst ved at lægge sig op af Lars-Erik Allins handlinger, og kun kunne huske det, der var af betydning for Allins intentioner: at holde Regnbuen - og også Studerende Mod Racisme - ude af Studenterhuset.

Lars-Erik Allin har her især spillet på de interne konflikter, der kom imellem de sort-okkulte og andre grupper i Studenterhuset - konflikter, der også blevet skærpet gennem Universitetets undladelseslynder gennem mange år (se papiret til Pressenævnet, s. 14, Blok E) Men selve problemstillingen med de sort-okkulte er så karakteristisk, at den fortjener en del ord.

Til bevisning af dette findes smådebrevene fra Per Åstrup Olsen, der endte med at blive erklæret uønsket i Studenterhuset pga dem (vedlagt som bilag 5 i Blok E). I Bilag 5 er også den "Grundlov" - The Law of the Strong - som Per Åstrup Olsen har skrevet under på sammen med okkultisten Aleister Crowley, og hvori personens ret til at dræbe sine modstandere er formuleret. Den "Grundlov" stod central i Studenterhuset, idet Per Åstrup Olsen forsøgte at stadfæste den som norm for konfliktløsning (jvf her brevet til Kalle Birck-Madsen, vedlagt bilag 5 i Blok E). Vi citerer fra denne Book 77/Liber Oz: "Man has the right to kill those who would thwart these rights - the slaves shall serve". Med en sådan grundlov for en person - eller for flere personer - vil et hvilket som helst hus, den eller de befinder sig i, få problemer, upåagtet hvad andre i samme hus måtte vælge at gøre, modmindre de gør sig til slaver. Og det var selvfølgelig også en mulighed, som Regnbuen, Studerende Mod Racisme, andre grupper og enkeltpersoner i Studenterhuset kunne have valgt, men selvfølgelig gjorde vi - og de fleste andre - ikke dette. Men ved ikke at gøre det, men tværtimod sige Nej til en styreform gennem tyranni, despoti og diktatur, så er det også, at et sådant Nej af tyrannen, despoten og diktatoren kan udlægges som angreb - selvom angrebet ret besat starter med en person, der gør Crowleys Book 77 til sin grundlov. Det svarer til, at en kvinde, der siger Nej til tilbudet om et samleje, udlægges som angriber af manden! Sygt, totalitært, og udenfor enhver rimelig menneskelig ret. Men ovenstående nævnes for at gøre opmærksom på det forhold, at alt omkring Lars-Erik Allins holdning til Regnbuen - og samtlige artikler i Ekstra Bladet - er centreret om os som den "angribende part" - et forhold der kunne have været afvist, hvis der var blevet anvendt bare lidt af den fornuft, som såvel embedsmænd og journalister er forpligtet til under udførelse af deres arbejde.

For det andet betød i Universitetets tackling af Studenterhuset, at en nøjsommeligt opbygget psykologisk rådgivningspraksis for studerende - et arbejde gennem 10 år - med et slag blev udraderet. Og hvad rådgivningen angik, så skal det nævnes, at udviklingen af dens egen praksis altid kom i anden række i forhold til, hvad der var nødvendigt og vigtigt at gøre, for at Studenterhuset som sådan kunne udvikle sig. Og at det først var muligt det seneste år i Studenterhuset (1993) at få så megen tid til sig selv, at det var muligt at prioritere udformningen af en Dokumentation af rådgivningens direkte brugerarbejde. Dokumentationsrapporten, der er på 100 sider, og som omhandler analyse dels af rådgivningens generelle praksis og dels af 79 konkrete forløb, viste blandt andet, at effekten af rådgivningens arbejde faktisk var større end, hvad der er den dominerende norm indenfor arbejdet med overvindelse af psykiske problemer. Denne Dokumentationsrapport er til rådighed, hvis det ønskes.

Som det er nu, er der et endnu større brugerpres for rådgivnings psykologiske ydelser, men vores muligheder for at arbejde er blevet markant forringet. Og vi har indtil videre mistet de nødvendige fondsmidler. Vi synes, at Universitetet bærer et stort medansvar for, at det er kommet så vidt. Og vi synes, at Universitetet skylder os at bakke os op fremover. Samt hjælpe os med reetablering af vores praksis. Det skal tilføjes, at dette ikke omhandler at vende tilbage til Studenterhuset. Det er der mange år frem udelagt for meget til.

Ønsket om opbakning gælder også det Studenterhus-interne punkt, hvor det stadig er sådan, at to regnbue-aktivister er ekskluderet for "deres rolle ifm slagvåbnene". Er der et særligt ansvar her, så er det mindre end for mange andre i Studenterhuset, der valgte ikke at kunne huske - nok pga Allins hede ånde i nakken (jvf Blok F, papirer fra Regnbuen til generalforsamling i Studenterhuset, samt det åbne brev til Studenterhusets bestyrelse - "9 slagvåben - 9 spørgsmål" - som det indtil nu ikke er lykkedes at få et svar på. Det åbne brev er også trykt i Q-bladet nr. 1, 1994). Vi vil derfor bede Universitetet gribe ind og udelukke de trådene i eksklusionssagen mod regnbue-aktivister.

Til sidst skal vi henlede opmærksomheden på Blok E - papiret til Pressenævnet - der omhandler specifikke svar på de alle de usande og injurerende beskyldninger, som gennem Ekstra Bladet fandt vej til offentligheden sidste efterår.

Vi ved godt, at det er en kompliceret sag, som vi finder det nødvendigt, at Københavns Universitet går ind i. Men det er afgørende, ikke bare af hensyn til os eller til Studenterhuset fremover, men også for Universitetet, fordi en uoplyst sag af denne karakter vil blive ved med at producere nye forviklinger og fortsat mistillid. Vi finder det derfor afgørende, at Universitetet aktivt går ind i en undersøgelse af sagen, og også melder offentligt ud.

Vi hører gerne - for yderligere dokumentation, og for kommende dialog. Og vi ser frem til et møde.

Rådgivningsgruppen Regnbuen

P.G.V.

Stud.Psych. Søren Kruse Nielsen

Cand.Psych. Kalle Birck-Madsen

Stud Psych. Jesper Lund

SAMLET OVERSIGT OVER VEDLAGTE BLOKKE INCL. TILHØRENDE BILAG.

BLOK A: AVISARTIKLER.

- "Studerende vil have besked om PET-kontakt", Information 29.nov 1993.
- "Peter Plenge tilfreds med Allins forklaring om PKK", Information 30.nov 1993.
- "Omstridt rådgiver kræves fjernet", Berlingske Tidende 30.nov 1993.

BLOK B: PAPIRER VEDRØRENDE REGISTERTILSYNETS UNDERSØGELSE.

- Til Registertilsynet: "Angående Universitetets forklaring på udlevering af oplysninger", Regnbuen 28.juni 1994.
- Til Regnbuen: "Om klagen over videregivelse af oplysninger til Ekstra Bladet", Registertilsynet 22. juni 1994.
- "Til Registertilsynet", svarbrev fra Studieadministrationen v/Jacob Lange, 2.juni 1994.
- Til Registertilsynet: "Vedr. Københavns Universitets brud på registerloven", Regnbuen 6. april 1994.
- "Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset", Regnbuen 13. marts 1994. Incl. Studenterhuset medlemsliste.

BLOK C: PAPIRER VEDR. OVERDRAGELSEN AF STUDENTERHUSET.

- "Bemyndigelse" fra Peter Plenge til Lars-Erik Allin, Københavns Universitet/Universitetsdirektøren 21.oktober 1993.
- "Opsigelse af aftale om Studenterhuset", Peter Plenge, Københavns Universitet/Universitetsdirektøren 21.oktober 1993.
- "Trusselsnote" fra Lars-Erik Allin, Københavns Universitet, 21.oktober 1993.

BLOK D: PAPIRER TIL JUSTITSMINISTER ERLING OLSEN.

- Til Justitsministeren: "Anmodning om ministerens indgriben ifm. politianmeldelse", Regnbuen 16.juni 1994.
 - Bilag 1: - "Politianmeldelse af Lars-Erik Allin" ved advokat Christian Harlang, 29. okt 1993; - Hændelsesforløbet ifm Studenterhuslukningen; - Vidneerklæringer.
 - Bilag 2: - Svarbrev til advokat fra politiadvokat Ole Weikop, 21. november 1993.
 - Bilag 3: - "Politianmeldelse af Lars-Erik Allin" ved advokat C. Harlang, 9.dec 1993.
 - Bilag 4: - Svar fra Statsadvokat, Hanne Bech Hansen 3.februar 1994.

BLOK E: PAPIRER TIL PRESSENÆVNET.

- Til Pressenævnet: "Vedr. pressenævnets kendelse i sagen "Rådgivningsgruppen Regnbuen mod Ekstra Bladet", Regnbuen 27.juni 1994.
 - Bilag:
 1. Referat fra Stormøde punkt 5, d.11.maj 1993.
 2. Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset, incl. Studenterhusintern medlemsliste.
 3. Brev fra Københavns Universitet / Studieadministrationen til Registertilsynet, 2.juni.1994.

4. Første pressemeddelelse fra Regnbuen, 21. oktober 1993.
5. Smædebrev fra Per Åstrup Olsen, incl. den sort-okkulte grundlov "Book 77/ Liber Oz".
6. Notat om Ekstra Bladets beskyldning om misbrug af økonomiske midler i Studenterhuset, forår 1994.
7. Åbent brev til Undervisningsminister Ole Vig Jensen: "Studenter og angst", 13. februar 1993.
8. Om sikkerhed i Studenterhuset, april 1993.
9. Præsentation af Regnbuen i Studenterhusets semesterfolder.
10. "Slaget om Studenterhuset", 5. dec 1993.
11. "Magten tæt på kroppen: Forsvar eller underkastelse?", dec 1993.
12. "Om studehandler med djæveln", 8. dec 1993.
13. "Had til BZ-autonome bag aflytning?", 22. dec 1993.
14. "Nogle korte betragtninger over eget forhold til tidens progressive strømninger", Regnbue-papir fra forår 1993.
15. Udskrift af TV2-Nyheder og TV2-Lorry fra onsdag d.20. oktober 1993 og torsdag d.21. oktober 1993.
16. "Termitter" i Studenterhuset, august 1992.
17. Fællesudtalelse for medlemmer af Studenterhuset, 26. sep 1992, samt kommentar til fællesudtalelsen.
18. Vedtægter for Foreningen Studenterhuset.
19. Husorden for Studenterhuset.
20. Studenterhusintern note vedr. henvendelsen til Allin, medio august 1992.

- Pressenævnets kendelse, Pressenævnet 21. januar 1994.
- Til Regnbuen v/Jesper Lund: Henvendelse fra Pressenævnet, Pressenævnet 1. november 93.
- Til Pressenævnet: "Angående klage over Ekstra Bladet", Regnbuen 18. december 1993.

BLOK F: PAPIRER FRA REGNBUE TIL PRESSE, STUDENTERHUS MM.

- "9 slagvåben- 9 spørgsmål", Kalle og Anne / Regnbuen, 12. januar 1994.
- "Mistillid til bestyrelsen", Jesper / Regnbuen, 12. november 1993.
- "Hvorfor eksklusionssagerne ikke kan behandles på ekstra-ordinær generalforsamling", Birgitte / Regnbuen, 12. november 1993.
- "Om bestyrelsens rolle og funktion", Karsten / Regnbuen, 12. november 1993.
- "Til Generalforsamlingen i Studenterhuset", Kalle og Anne / Regnbuen 12. november 1993.
- Rachid El Mousti / Præsidiat: "Udelukkelse fra Studenterrådet", 23. oktober 1993.

- 3. die pressemeddelelse fra Regnbuen: "Studenterhussagen og aflytningsskandalen mod Gammeltoft Hansen, 26. november 1993.
- "Regnbuen - en autonom gruppe", oplæg til humaniorafestival, 29. oktober 1993.
- 2. den pressemeddelelse fra Regnbuen: "Historien om Studenterhuset som "Terroristrede", 24. oktober 1993.

(For den 1. ste pressemeddelelse, se bilag 4 i Blok D).

- Til Statsadvokaten for Sjælland: "Vedrørende fuldmægtig ved Københavns Universitet, jurist Lars-Erik Allin", Regnbuen 23. december 1993.
- Til Vagn Greve: "Vedr. Københavns Universitets brud på registerloven", Regnbuen marts 94.

KØBENHAVNS UNIVERSITET

UNIVERSITETSDIREKTØREN

BILAG 3

ref. PP/

jnr.: 10-110-1/92

21. oktober 1993

Vedr.: Bemyndigelse.

Undertegnede universitetsdirektør Peter Plenge bemyndiger herved Rektors Juridiske Konsulent Lars-Erik Allin til at handle på mine vegne i alle spørgsmål vedrørende Studentarhuset, Købmagergade 52, København.

Peter Plenge

Konsulent Lars-Erik Allin underskriver sig således:

Lars-Erik Allin

University of Copenhagen

Nørregade 10
P.O.B. 2177
DK 1017 København K

Tel: +45 353 22626
Fax: +45 353 22628
Telex: 22221 unicon dk

BILAG 4

ONSDAG 20. OKTOBER 1983 - NR. 248 - UGES 42 - 90 ÅRGANG - 750 KR

**Ekstra
Bladet**

tør - hvor andre tier

**Ekstra
Bladet
afslører**

**TERRORIST-REDE
PÅ UNIVERSITET**

**SIDSTE:
STOR
POLITI-
RAZZIA I
MORGES**

Side 4 og 6-7

CHEFREDAKTØRER: SVEN OVE GADE (ADM.)
BENT FALBERT (ANSV. EFTER PRESSELOVEN)
I REDAKTIONEN: RUD KOFOED
REDAKTIONSCHEFER:
SØREN JAKØBSEN, JØRN ACKERMANN,
HANS LARSEN, MOGENS BILLE

RÅDHUSPLADSEN 37
1785 KØBENHAVN V
TLF. 33 11 13 13.
ÅBEN HELE DØGNET
(LUKKET LØRDAG KL. 13)
24 TIL SØNDAG KL. 13)
TLFX. 33 14 10 00

NØRDLJLLANDS-
REDAKTIONEN
Slotspladsen 2
9000 Aalborg
TLF. 98 16 60 00
TLFX. 98 13 91 19

VESTJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Torvet 16, 2.
6700 Esbjerg
TLF. 75 13 65 11
TLFX. 75 13 65 54

MIDTJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Frederiksgade 33
8000 Århus C
TLF. 86 13 27 44
TLFX. 86 13 27 24

SYD- OG SØNDER-
JYLL. REDAKTION
Bundgårdsvej 45
Eriksø
7000 Fredericia
TLF. 75 94 03 11
TLFX. 75 94 02 87

FYNS-
REDAKTIONEN
L Dansestræde 12
5000 Odense C
TLF. 66 11 01 11
TLFX. 66 12 21 11

SJÆLLANDS-
REDAKTIONEN
Ramsherred 6, 1.
4700 Næstved
TLF. 53 72 50 00
TLFX. 55 77 22 67

Ekstra Bladets
Abonnementsservice
Søndag kl. 7.30-12.00
Mandag-fredag
kl. 6.30-17.00
Lørdag kl. 6.30-12.00
Til. 33 91 01 01

REVOLUTIONSHUSET

FROMHED STYRKER RIGERNE har Chr. IV skinhelligt skrevet på Rundetårns facade. I skyggen af Rundetårn ligger Studentarhuset. Det er hverken præget af fromhed eller et ønske om at styrke rigerne. Tværtimod. Det eneste fællesskab med Chr. IV er skinhelligheden.

I STUDENTERHUSET har 'studerter', hvad enten de har været indskrevet, færdiguddannede eller blot været tilfældige forbi passerende, haft deres muntre liv på skatteydernes regning. De har talt om revolution og væbnet kamp og modstand og modmagt og imperialismen og øvet sig i våbenbrug og indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en for dårligt vasket trappe. De har moret sig og leget rigtige revolutionære, og folk, der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået af sig selv. Det er til at forstå.

STUDENTERHUSET har spillet en

vigtig rolle for den kommende revolution. Det er her, eliten er blevet hærdet, det er her, proletariatets spydspids har skærpet sig til den kommende kamp. Ofre har der selvfølgelig været undervejs. En revolution er ikke et teselskab, og et par domme for bankrøveri er en drifts-omkostning. Desuden er der mindst 100 meter til Købmagergade Posthus, selv om den åndelige afstand er mindre.

REKTOR OVE NATHAN og den øvrige ledelse af Københavns Universitet står over for nogle ubehagelige spørgsmål. De må forklare, hvorfor de har finansieret al denne revolutionære aktivitet, og hvis den ikke allerede er stoppet, så bør det ske omgående. Offentlige midler falder ikke ned fra himlen. De bliver betalt i skatter af folk, som i reglen har dårligt råd, for det er ikke de få højtråbende, der tjener meget, som lægger den største del. Det er den

store brede masse, der har 15.000-20.000 kr. om måneden, som ikke kan få boligsikring eller andre lempelser, men som skal betale fuldt ud - hver gang.

Det er deres penge, som rektor Ove Nathan har sjuksket med.

KØBENHAVNS UNIVERSITET har været passivt, selv om det havde al mulig lejlighed til at kontrollere, hvad der foregik i lokalerne. Der var jo anledning nok til at gå eksklusionerne efter i sømmene. En stor del af foreningslivet i Danmark er bygget op på, at skolepedeller ved, hvad der foregår. De er heldigvis mere omhyggelige end de københavnske universitetsfolk.

DE RØDE BANDER i Købmagergade lader os kolde. Det er tilfredsstillende, at den hårde kerne kun består af en halv snes personer, og det taler til fordel for den sunde fornuft i det danske folk. Fløjene forsøger at for-

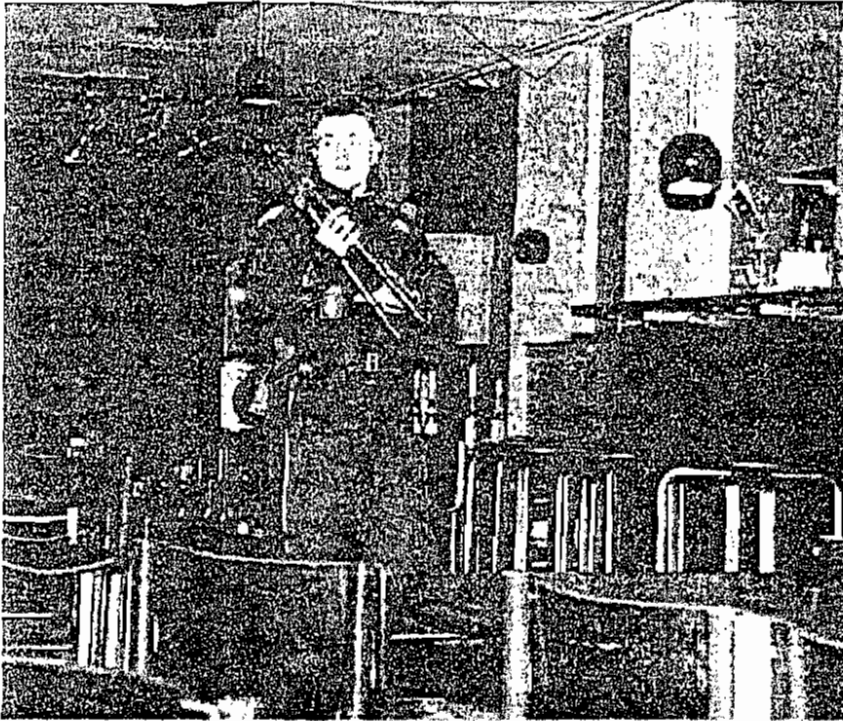
berede og hidse befolkningen op til voldshandlinger. Højrefløjen vil legitimere volden med henvisning til indvandrere og flygtninge. Venstrefløjen vil legitimere den med henvisning til udplyndringen af den tredje verden.

Der er ikke hold i nogen af argumenterne.

I ET DEMOKRATI kan vold ikke undskyldes, for vold er modsætningen til demokrati - til samtale, kompromis og forlig. Her handler det ikke om højre eller venstre, men om demokrati eller et autoritært system. Det er ingen tilfældighed, at hundrede tusinde tyske kommunister uden besvær fandt sig til rette hos nazisterne. De var i virkeligheden ånds-fæller.

VI VED IKKE, hvor langt de revolutionære kammerater i Studentarhuset er parate til at gå. Vi ved heller ikke, om de står til højre eller venstre, for det er meningsløst, når man har forladt demokratiet. Men de skal ud af klappen!

Læs reportagen side 6 og 7

En uniformeret politimand med bidetang til lidebning i nat i Studenterhusets café.

POLITI-RAZZIA I NAT MOD KØBENHAVNS UNIVERSITET

Kriminalpolitiet lukkede tidligt i morges Studenterhuset på Købmagergade i København efter anmodning fra rektor Ove Nathan

Studenterhuset i København blev tidligt i morges lukket og ransaget af politiet. Det skete efter anmodning fra rektor ved Københavns Universitet, Ove Nathan, der frygter, at Studen-

terhuset kunne længere tid er blevet misbrukt til illegal politisk virksomhed. Under ransagningen i nat fandt politiet slagvåben gemt i huset. Ove Nathans reaktion

skal ikke være et mål, som Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet, der årligt betaler 375.000 kroner til Studenterhusets drift. Ekstra Bladets fore-

spørgelser fik Universitetet til at starte sine egne undersøgelser - med det resultat, at kriminalpolitiet i nat blev bedt om at gribe ind og ransage og lukke huset.

Den timelange aktion startede klokken to i nat og fortsatte til klokken 3.45 i morges. Kun en halv time efter, at de sidste aktivister havde forladt ejendommen klokken 1.30 - med store tasker på deres cykler - brød politiet ind og startede en systematisk gennemgang af Studenterhuset. Alle skabe og alle kontorer blev brudt op, og politihunde gennemgik ejendommen. Til sidst blev der sat skilte op, som fortalte, at huset var lukket.

Og så for de valgte bestyrelsesmedlemmer, der tidligt i morges forsøgte at komme ind.

I følge oplysninger til Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers er blevet garanteret. Tværtimod var man blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og vidste nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset.

- De oplysninger, der forelå, var så alvorlige, at universitetet ikke følte, man selv kunne klare sagen. Det var nødvendigt, at politiet hjalp til, sagde en fæmlet Lars Erik Allin, juridisk fuldmægtig for rektor Ove Nathan, da Ekstra Bladet sent i nat talte med ham uden for Studenterhuset.

Læs også side 5-7

AF
ANDERS-PETER
MATHIASSEN
OG JACOB JUHL
FOTO: FINN
FRANSEN

Politi under razziaen i morges ved indgangen til Studenterhuset i Købmagergade 52.

Kun en halv time før politiet slog til, forlod de sidste aktivister bygningen. Her er det Kalle Birch-Madsen og en ung kvinde, der cykler væk.

En civil politimand undersøger skabe i bygningen.

TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET

Studentarhus afsløret som tilholdssted for revolutionære grupper - skjulte slag- og stikvåben finansieret af Københavns Universitet

Ekstra Bladet kan i dag afsløre en dækkadresse for hemmelig, militant aktivitet, hvor det bærer til dagens orden at diskutere voldelig omvæltning af samfundet.

Det er Københavns Universitet, der - uden at vide det - er blevet vært og ikke mindst finansiell bagmand for den lille bande.

Et opsigtsvækkende fund af slag- og stikvåben i Studentarhuset, Køb-

magergade 52, hokrøfter, at alle midler er endevendt under diskussionerne.

Næsten tredive tusinde studerende på Københavns Universitet har officielt adgang til Studentarhuset på en af Københavns mest luksuøse adresser i Købmagergade.

Studentarhuset, der ligger idyllisk i skyggen af Rundtårn og over for Regnens, får i øjeblikket 375.000 kroner i årlig støtte fra Københavns Universitet. Et tilskud der ydes, fordi huset - ud over at huse den populære studentere-

- er centrum for uddannede aktiviteter som dans, musik, debat, skak og psykologisk rådgivning.

Og fordi det er mødested for den store koloni af udenlandske studerende, der læser i København.

Alt sammen meget fint.

REGNBUEN

Men sandtæst er, at det er en dækkadresse for 'autonome' og militante grupper. Og at Københavns Universitet er fyret bag lyset, når det hvert år betaler næsten en halv million kroner til dette såkaldte studentehus.

Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en

lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Høder-Meinhof-gruppen og Blekingegade-bomben. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som møder og chikanerer rigtig studerende væk.

Denne gruppe hedder 'Regnbuen' og består officielt af seksten folk, der kun med meget god vilje selv kan kaldes studerende.

F.eks. husets reelle leder og åndelige hjernefører, Karl-Erik Dirck-Madsen, der blev færdig på universitetet for seks år siden. Han er magister i psykologi, og

selv nu han afskrev sit studentkort i januar 1993, har han endnu ikke fjernet sig fra Studentarhuset.

Det er hans reelle hjem. Kalle Dirck-Madsen bor på det rummelige i Købmagergade 52, hvor han har sit private kontor på første sal.

For at blive medlem og godkendt som aktivist i Regnbuen, skal man f.eks.

Terror-finansiering

Københavns Universitets ledelse er i tvivn om hvor længe det er hensigtsmæssigt at lade nogle ganske få revolutionære finansieret. Ekstra Bladet afslører i dag, hvordan den lille gruppe af 'rigtige' studerende fra det fælles studentehus i Købmagergade, og hvordan en lind strøm af penge fra Universitetet er gået til aktivisterne.

Studentarhusets aktiviteter	
udfra kommende grupper	• Den Røde Bande
ledende interne grupper	• AFA
undertrykte interne grupper	• Regnbuen
	• Studerende mod racisme
	• Rock
	• Dans
	• Tai Chi
	• KØKS (Kristen forening)
	• KFS (Kristen forening)
	• Væddrasil (historisk forening)
	• Moderate studenter
	• Internationale studenter
	• Debatforum

Den Røde Bande og Anti-Fascistisk Aktion har løbende holdt møder selvom ingen af de to grupper har lovligt arinde i huset. To medlemmer af Den Røde Bande er siden hen blevet dømt for bankrøveri.

Regnbuen og Studerende mod Racisme. Lovlige gruppegrupper, der trods kun cirka 30 medlemmer reelt bestemmer al aktivitet.

Resten af disse grupper er enten mødet ud eller holder ganske få årlige møder.

kunne redde for sit positive forhold til bogrober som 'autonom' og 'militant'. Regnbuens få folk fylder massivt i Studentarhusets modelokaler. Denne uge er typisk. Her har Regnbuen på forhånd sat sig på halv-fjerds procent af de planlagte arrangementer i huset. Og nu, hvor vi skriver oktober, er det stadig godokampene 18. maj, der præger dagordenen.

OVERVÅGET AF PET

... af to grupper som er de fleste medlemmer er det kun de, der har et reelt og aktivt forhold til Københavns Universitet. En fjerdedel har aldrig haft det. Men de har alligevel tuset sig til stemmeret på Studen-

Studentehuset på Købmagergade, en eftertragtet adresse i det københavnske Latinerkvarter, er officielt åbent for 30.000 studerende. Men militante grupper er ude af trænge alle indre ud. (Foto: Claus Bjørn Larsen).

terhusets generalforsamling.

Ekstra Bladet har gennem de sidste uger benyttet både almindelige og ualmindelige journalistiske metoder til at danne sig et billede af Studentehusets aktiviteter.

Vi kender ikke til alt, der er foregået. Men det kan fastslås, at f.eks. Politiets ER-arresttjeneste, PET, har haft samme interesse. Det skyldes, at folk fra den væbnede kurdiske nationalbefrielsesfront PKK har haft deres jævnlige gang i Købmagergade 52.

Det skyldes også, at kendte 'autonome' grupper som 'Den Røde Bande' har haft Studentehuset som officielt mødested. En medlem-

mer af Banden sidder i dag fængslet for væbnet bankrøveri, og gruppen holdt møder ved Rundetårn, 16 uger for de blev anholdt. Andre medlemmer af den nu nedlagte bande kommer stadig i huset.

SLAGVÅBEN

Sidste sommer lagde Købmagergade 52 officielt lokaler til en studierække, hvor flere såkaldte 'modstandsgrupper' (for alle om deres kære mod EF og svenskerne). Andre møder fandt sted om solidariteten med fængslede medlemmer af den franske terrororganisation 'Action Directe' og den kurdiske frihedsbevægelse PKK.

Forrige weekend var Stu-

denterhuset vært for en fest, hvor kun meget få af de faste brugere - for ikke at nævne studerende ved Københavns Universitet - havde adgang. Da mødtes omkring tyve centrale skikkelser fra Københavns illegale undergrundsmiljø til fest under devisen 'Anti-fascistisk weekend-seminar'.

Da medbragte deres egen spiritus og købte i øvrigt deres til indkøbspris i Studentehusets bar. De var udmærkede til at holde en god aften med musik og kunne danske til live-musik fra et otte mand stort orkester.

Sandsynligvis var der også ved denne lejlighed vandrede vægter til stede.

Det har været regnen ved

tidligere 'anti-racistiske møder', at der er indkaldt 'kammerater' fra Antifascistisk Aktion. Parat til at fremsvare vennerne med elag- og kassevåben.

Det vakte en del intern uro, da en aenat i huset tidligere på året fandt våbenene under en trappe i huset, men både Regnbuens folk og medlemmer af 'Student Mod Racisme' (SMR) fik hanket de utrolige elementer på plads med lange og smukke og politiske forklaringer.

AF ANDERS-PETER MATHIASSEN OG JACOB JUHL GRAFIK GERT NIELSEN

FALSKE NAVNE

Universitetets ledelse kan ikke genkende navnene på flertallet af medlemmerne i Studentehusets dominerende grupper

Studentehuset i Købmagergade har opgjort stribet af falske navne, når de skulle fortælle Københavns Universitet, hvem deres næsten 1000 medlemmer er.

De to altdominerende grupper i huset 'Regnbuen' og 'Student mod Racisme' (SMR) har officielt kun 30 medlemmer.

I sidste uge bad Ekstra Bladet universitetet oplyse, om disse mennesker også er indskrevet som studenter.

Resultatet er ubehageligt for både Københavns Universitet og for rektor Ove Nathan, der personligt har stillet Studentehusets bestyrelse.

Ud af de 30 personer er det kun tolv, der har reel tilknytning til universitetet. Resten findes ikke, er færdiggåede eller har ophørt.

Regnbuens leder er Kalle Birck-Madsen, der blev udskrevet efter endt studie for næsten syv år siden. Lail Christensen er opført som stemmeløst medlem, men hun eksisterer ikke i universitetets database. Det er Pernille Hviid og Anette (forvord hel-

ler ikke. Ligesom Karsten Madsen, der arbejder som redaktør af det interne blad for Studentehuset.

For Aino Holme og Anne Jønsen er forholdet, at de har orlov fra universitetet, og herfter er der kun ni reelle Regnbue-studenter tilbage.

Endnu mere præciserer situationen for 'Student mod Racisme'. Ud af elleve medlemmer findes de ni ikke. Det er Tada Andersson, Annelise Juul, Harald Lillevang, Marlene Madsen, Dorthe Møller Pedersen, Camilla Sejerøe, Bjarne Tønde, Markus Topp og Christian Anbro.

Og af de to resterende har den ene orlov fra Universitetet.

Flekt af disse personer er alligevel indskrevet som studenteraktive - hvilket betyder, at de har ret til at komme i Studentehuset og har stemmeret.

Københavns Universitet betaler i øjeblikket 375.000 kroner om året til Studentehuset, fordi man tror på, at det er en åben institution for studerende i København.

MOBBET UD

Klimaet i det såkaldte studentehus har gennem flere år været anstrengt, intrigant og hængslig.

Den hårde kerne i huset har nødtvungen accepteret, at andre også havde lov at komme der. Mens det daglige liv blev forpreget i magtkampe og krav om udsmidning og eksklusion.

- Der er ingen tvivl om, at der bliver kørt helt mod folk, der er anderledes end dem, der styrer huset. Vi er jo ikke alle sammen opvokset på Nørrebro og er revolutionære. Og hvis der er nogen, der har brug for psykiatrisk hjælp, er det nok Regnbuen selv, siger jurastuderende Jonas Christoffersen, der har repræsenteret studenteforeningen Debatforum i Huset.

Den hårde kerne fra Regnbuen har officielt hånet debatforeningen for at bære silkespis og bruge dyr fransk parfume:

- Jeg har aldrig følt mig velkommen, men vi blev tålt, fordi de skulle bruge nogle medlemmer. Og når du kommer i det hus, bliver du drænet for energi, fordi du skal sidde en hel aften - det kræver, at du har nok energi, siger Jonas Christoffersen.

Nu holder Debat forum sig væk.

Det samme gør Kristelig Forening for Studenter, der med sine fire medlemmer

ellers talte godt i statistikkene.

De blev udsat for massiv kritik, fordi medlemmerne ikke ubetinget havde lyst til at være vagtfolk eller dør-vagtere. Og da de først på året trak sig, blev der hånlige skrevet i husets officielle referat:

Hele resten af Studentehuset er strakt til jorden af sorg og forbitelse, da KFS altid har været et forverget og søregent indslag i husarbejdet.

En anden gruppe, Yggdrasil, er gennem lange perioder blevet beskyldt for at være fascistisk og nazistisk, der skulle ekskluderes. Årsagen er, at de har holdt foredrag om Hagekors-historie og blandt andet fortalt, at det er et tusind år gammelt nordisk tegn.

Ifølge anti-fascisterne var dette nok til en årelang strid, hvor man har krævet gruppen smidt ud og tilmed bedt om rektor Ove Nathans hjælp.

Denne konflikt medførte, at Universitetet sidste år stoppede den økonomiske støtte til huset og først startede igen, da man havde fået talt sig til, at Regnbuens leder Kalle Birck-Madsen ikke havde mere at sige.

Det sidste var et tomt løfte. Den behandlede magtister er stadig Studentehusets officielle leder.

PAPIRER TIL OG FRA PRESSENÆVNET.

Pressenævnets sidste svarskrivelse, Pressenævnet 24. august 1994.

Bilag 0: Til Pressenævnet: "Vedr. pressenævnets kendelse i sagen "Rådgivningsgruppen Regnbuen mod Ekstra Bladet, Regnbuen 27.juni 1994.

1. Referat fra Stormøde punkt 5, d. 11. maj 1993.
2. Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset, incl. Studenterhusintern medlemsliste.
3. Brev fra Københavns Universitet / Studieadministrationen til Registertilsynet, 2.juni.1994.
4. Første pressemeddelelse fra Regnbuen, 21. oktober 1993.
5. Smædebreve fra Per Åstrup Olsen, incl. den sort-okkulte grundlov "Book 77/ Liber Oz".
6. Notat om Ekstra Bladets beskyldning om misbrug af økonomiske midler i Studenterhuset, forår 1994.
7. Åbent brev til Undervisningsminister Ole Vig Jensen: "Studenter og angst", 13. februar 1993.
8. Om sikkerhed i Studenterhuset, april 1993.
9. Præsentation af Regnbuen i Studenterhusets semesterfolder.
10. "Slaget om Studenterhuset", 5. dec 1993.
11. "Magten tæt på kroppen: Forsvar eller underkastelse?", dec 1993.
12. "Om studehandler med djævlén", 8. dec 1993.
13. "Had til BZ-autonome bag aflytning?", 22. dec 1993.
14. "Nogle korte betragtninger over eget forhold til tidens progressive strømninger", Regnbue-papir fra forår 1993.
15. Udskrift af TV2-Nyheder og TV2-Lorry fra onsdag d.20. oktober 1993 og torsdag d.21. oktober 1993.
16. "Termitter" i Studenterhuset, august 1992.
17. Fællesudtalelse for medlemmer af Studenterhuset, 26. sep 1992, samt kommentar til fællesudtalelsen.
18. Vedtægter for Foreningen Studenterhuset.
19. Husorden for Studenterhuset.
20. Studenterhusintern note vedr. henvendelsen til Allin, medio august 1992.
21. Pressenævnets kendelse, Pressenævnet 21. januar 1994.
22. Til Regnbuen v/ Jesper Lund: Henvendelse til Pressenævnet, Pressenævnet 1.11.1993.
23. Til Pressenævnet: "Angående klage over Ekstra Bladet", Regnbuen 18. dec 1993.

PRESSENÆVNET

Porthusgade 3,
1213 København K.
Tlf.: 33 15 55 64 Fax: 33 15 00 10

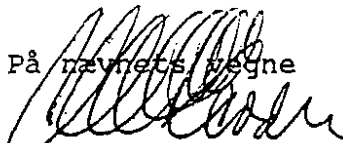
Den 24/08-94
Sag nr. 62/1994

Rådgivningsgruppen Regnbuen,
Solidaritetshuset,
Griffenfeldsgade 41,
2200 København N.

Vedlagt sendes Pressenævnets kendelse af 24. august 1994 om Rådgivningsgruppen Regnbuens anmodning om genoptagelse af sag nr. 76/1993 om nogle artikler i Ekstra Bladet den 20. - 22. oktober 1993.

Rådgivningsgruppen Regnbuen har i sin skrivelse af 27. juni 1994 tillige berørt nogle artikler i Ekstra Bladet den 26. og 29. oktober 1993. Disse artikler var ikke omfattet af sag nr. 76/1993. Pressenævnet er derfor under henvisning til medieansvarslovens klagefrist på 4 uger afskåret fra at tage stilling til disse artikler.

På nævnets vegne

Morten Larsen

Udskrift
af kendelsesprotokollen
for
det i medfør af lov nr. 348 af 6. juni 1991
om medieansvar oprettede Pressenævn.

I sag nr. 62/1994

Rådgivningsgruppen Regnbuen
mod
Ekstra Bladet

afsagde Pressenævnet onsdag den 24. august 1994 sålydende

K e n d e l s e:

Rådgivningsgruppen Regnbuen har ved skrivelse af 27. juni 1994 anmodet om genoptagelse af Pressenævnets sag nr. 76/1993, i hvilken nævnet afsagde kendelse den 20. januar 1994. Sagen vedrørte Rådgivningsgruppen Regnbuens klage over nogle artikler i Ekstra Bladet den 20.-22. oktober 1993 om lukningen af Studenterhuset i København. Artikelse-riren blev indledt med overskrifter som: "Ekstra Bladet afslører: TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITET" og "SIDSTE: STOR POLITI-RAZZIA I MORGES". Om Rådgivningsgruppen Regnbuen, der der var brugere af studenterhuset, hed det, at gruppen diskuterede den væbnede kamp mod samfundet, og at den chikane-rede andre studerende væk fra Studenterhuset.

Pressenævnet udtalte følgende i anledning af klagen:
"Ekstra Bladet har i artikelserien videregivet klagerens hovedsynspunkter på grundlag af udtalelser fra repræsentanter for klageren i nogle TV-indslag og i telefaksen, som blev udsendt den 21. oktober 1993. Fremstillingen af hovedsynspunkterne er ikke blevet bestridt af klageren. Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder Pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag."

Til støtte for anmodningen om genoptagelse har Rådgivningsgruppen Regnbuen bl.a. anført, at Pressenævnet på ingen måde har taget selvstændig stilling til oplysningerne i artiklerne. Nævnet har i følge klageren alene spurgt Ekstra Bladet selv, men har ikke indhentet supplerende oplysninger hos klageren. Dette fører efter Rådgivningsgruppen Regnbuen til, at nævnet videregiver falske oplysninger, og at nævnets kendelse er mangelfuld og direkte vildledende. Rådgivningsgruppen Regnbuen har endvidere gjort gældende, at gruppens hovedsynspunkter ikke er korrekt videregivet i Ekstra Bladet.

Følgende nævnsmedlemmer har deltaget i sagens behandling: Axel Kierkegaard, Hans Dam, Tage Clausen og Preben Sørensen.

Pressenævnet udtaler:

Pressenævnet indhentede i overensstemmelse med medieansvarsloven en udtalelse fra Ekstra Bladet om Rådgivnings-

gruppen Regnbuens oprindelige klage over artiklerne den 20.-22. oktober 1993. Hverken udtalelsen fra bladet eller omstændighederne i øvrigt gav imidlertid Pressenævnet anledning til at stille sagens afgørelse i bero på yderligere udtalelser fra parterne.

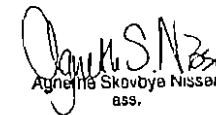
Også efter Rådgivningsgruppen Regnbuens begrundelse for begæringen om genoptagelse finder Pressenævnet, at Ekstra Bladets gengivelse af klagerens hovedsynspunkter har fornøden støtte i de kilder, som er nævnt i kendelsen af 20. januar 1994. At klageren nu bestrider fremstillingen af synspunkterne kan derefter ikke tillægges afgørende vægt.

På denne baggrund og da der i øvrigt ikke ses at være fremkommet nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse, tages begæringen om genoptagelse ikke til følge.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

København, den 24. august 1994.

Agnete Skovby Nissen
ass.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
35-37.86.58

PRESSENÆVNET
POSTHUSGADE 3
1213 KØBENHAVN K.

**VEDR. PRESSENÆVNETS KENDELSE I SAGEN "RÅDGIVNINGSGRUPPEN
REGNBUE MOD EKSTRA BLADET", SAG. NR. 76/1993, 21. JANUAR 1994.**

Pressenævnet har i sin kendelse af 21. januar 1994 i sagen "Rådgivningsgruppen Regnbuen mod Ekstra Bladet" ikke fundet grundlag for at kritisere Ekstra Bladet. Og som det ordret hedder i Pressenævnets udtalelse: "Ekstra Bladet har i sin artikelserie videregivet klagerens hovedsynspunkter på grundlag af udtalelser fra repræsentanter på grundlag af udtalelser for klageren i nogle TV-indslag og i telefaksen, som blev udsendt den 21. oktober 1993. Fremstillingen af hovedsynspunkterne er ikke blevet bestridt af klageren. Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag" (Pressenævnet, s.7).

Af denne udtalelse fremgår det tydeligt og præcist, at Pressenævnet alene henholder til reaktionerne dagene efter (de to TV-indslag og en pressemeddelelse fra klager/undertejede) på Ekstra Bladets oprindelige artikel fra d.20. oktober 1993. Men på ingen måde tager selvstændig stilling til denne, andet end at spørge Ekstra Bladet selv, om dets oprindelige oplysninger er korrekte - hvilket endvidere fører til, at Pressenævnet selv videregiver falske oplysninger (herom senere). Vi finder derfor Pressenævnets udtalelse mangelfuld og direkte vildledende. Og at dette må føre til, at Pressenævnet tager sagen op igen. Og dette må vi bede om.

Inden vi i det følgende skal kommentere den oprindelige artikel fra Ekstra Bladet d.20. oktober 1993, skal følgende tre kommentarer gøres til Pressenævnets udtalelse:

KOMMENTARER TIL PRESSENÆVNETS MANGELFULDE OG DIREKTE VILDLEDENDE UDTALELSE.

1 - Når Pressenævnet skriver, at "fremstillingen af hovedsynspunkterne .. ikke er .. blevet bestridt af klageren", så er dette ikke rigtigt. Vi har fra starten af, overalt - herunder i vores anmodning til Pressenævnet, i udsendte pressemeddelelser, og i diverse artikler og henvendelser til forskellige myndigheder - bestridt, at der overhovedet er den sag med det indhold, som Ekstra Bladet fremfører med. Og desuden skriver vi udtrykkeligt i vores anmodning til Pressenævnet: "At nævne bare tilnærmelsesvist alle de fordrejninger, uunderbyggede tilstande og direkte løgne, der indgår i Ekstra Bladets omtale af denne sag vil overskride rammerne for denne henvendelse. .. (Og) .. undertegnede står selvfølgelig til rådighed for oplysninger om

dokumentation af urigtigheder af de hetzende påstande fremført i Ekstra Bladet, samt for henvisning til mindst en person, der er blevet fejlciteret".

Vi valgte denne henvendelsesform, fordi det på daværende tidspunkt var totalt uigennemskuelig, hvad en presseinstans havde gang i, hvorfor vi satte vores lid til Pressenævnets kompetence og interesse i en saglig afklaring.

Men efter at have set Pressenævnets hidtidige udtalelse, står det klart, at denne er gjort på et utilstrækkeligt grundlag. Og vi undrer os over, at Pressenævnet ikke har søgt videre oplysninger for en kvalificeret afgørelse, der hvor vi henholder os til Ekstra Bladets artikler som "overordnetlig fejlagtige og fordrejede, .. bragt mod bedre vidende". Og derfor også denne supplerende henvendelse.

Nu er der indholdsmæssigt mange hovedsynspunkter i Ekstra Bladets oprindelige artikel. Men de væsentligste synes at være.

- brug af falske navne (Ekstra Bladet d.20. oktober, blandt andet s.4 og s.6);
- at misbruge Studenterhuset til illegal politisk virksomhed (blandt andet s.4);
- ikke at være legale studerende og at fuske sig til at stemme på generalforsamling (blandt andet s.6);
- misbrug af økonomiske midler (blandt andet s.6);
- at have kriminelle udenlandske terrorkontakter (blandt andet s.7) og herunder slet skjult henvisning til direkte delagtighed i politimord og bankrøveri (blandt andet Lederen d.20. oktober);
- at chikanere uskyldige medstuderende (blandt andet s.7); og
- at være våbenovende og -brugende (specielt d.22. oktober, s.8).

Ud over at de alle er usande - Ekstra Bladet fremviser da heller ingen sande empiriske kendsgerninger til underbyggelse heraf - så centrerer de sig alle endvidere ind efter, at vi skulle have "forladt demokratiet" (Ekstra Bladets Leder fra 20. oktober 1993). Og dette er stik imod faktiske forhold. Tværtimod har vi altid henholdt os til og praktiseret demokrati. Og vores pressemeddelelse af 21. oktober 1993 er da også et langt forsvar for en demokratiske platform, og også en beskrivelse af, hvordan vi selv har handlet demokratisk gennem hele Studenterhusets historie. Ekstra Bladets falske og konstruerede oplysninger - og det gælder samtlige ovenstående, som hele Ekstra Bladets artikelserie bygger på, og som skal sørge for at give et billede af det modsatte - skal senere tilbagevises konkret.

Eksistensen af de 9 slagvåben i Studenterhuset ændrer desuden intet ved vores demokratiske platform; dels har slagvåbenenes eksistens i huset intet med Regnbuen at gøre, men med mordtrusler mod oplægsholdere i arrangementer forestået af Studerende Mod Racisme; dels var der et flertal blandt studenterhusaktive for relevansen af at måtte tænke sikkerhed i forbindelse med anti-racistiske arrangementer. Vedlagt referat af det sidste stormøde, hvor sikkerhedsproblemet blev diskuteret (Bilag 1), og det skal præciseres, at flertallet også gjaldt de fremmodte bestyrelsesmedlemmer: Birgitte, Karsten og Cathrine overfor Elisabeth og Jacob.

2 - Pressenævnet skriver: "Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder Pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag" (s.7). Og Pressenævnet henholder sig her endvidere til, at at "Ekstra Bladet d.20. oktober oplyste, at "man var blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udlost den offentlige støtte". Den 22. oktober blev denne oplysning til dels berigtiget. Oplysningen beroede i følge Ekstra Bladet på stavefejl i Regnbuens og en sympatiserende gruppes medlemslister" (Pressenævnets kendelse s.5). Heroverfor må det siges: Der er ingen falske navne i Regnbuens medlemsliste, men dog to stavefejl i Studenterhusets liste over medlemmerne i Studerende Mod Racisme,

hvilket dog ikke kan lastes Studerende Mod Racisme - men dog heller ikke Studenterhuset, idet listen var en tjekliste, hvad der udtrykkeligt var angivet på selve medlemslisten. I bilag 2 (Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset) er Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne nærmere analyseret, og konklusionen fra dette papir af 13. marts 1994 skal også gengives her: "Ekstra Bladet har sammenlignet Studenterhusets medlemsliste og matrikler fra Københavns Universitet, og bevidst løgnagtigt fremstillet, ikke bare et groft fordrejet, men et direkte usandt billede af det faktiske resultat af sammenligningen" (Bilag 2, s.7). I en senere udtalelse fra Københavns Universitet/Studieadministrationen - i et svar til Registerinsynet - oplyses endvidere følgende: "Vedrørende udleveringen af oplysninger til Ekstra Bladet skal det oplyses, at Ekstra Bladet søgte om aktindsigt i sagen vedrørende Studenterhuset, og som led i denne aktindsigt har universitetet sammenholdt de medlemslister fra Studenterhuset, som Ekstra Bladet præsenterede universitetet for, med de offentligt tilgængelige valglisten over stemmeberettigede til valg på universitetet. Der er således i denne sag ikke tale om videregivelse af oplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige" (jvf bilag 3, s. 1-2). Om Ekstra Bladet har kontrolleret navne på ulovlig vis via matriklen, som meget taler for - jvf bilag 2 - eller om det er sket på legal vis, som hævdet af Studieadministrationen - jvf bilag 3 - kommer i dette tilfælde ud på eet: De falske navne, hvad angår Regnbuen, kan kun komme gennem en bevidst løgnagtig konstruktion fra Ekstra Bladets side. Så når det kan skrives, at oplysningen om, at et stort antal falske navne havde udløst offentlig støtte, er "ildelds berigtiget" d.22. oktober i Ekstra Bladet, er det stadig en grov fordrejning - som åbenbart kan bringes videre, dog nu med Pressenævnets billigelse.

Problemet om Ekstra Bladets usande - og ikke "upræcise" som Pressenævnet henholder sig til (s.7) - oplysning om falske navne for specielt Regnbuen, og som Pressenævnet ikke finder det værdt at påpege, står dog yderst centralt i Ekstra Bladets tilgang til at konstruere diverse yderligere falske beskyldninger. Vi citerer fra Ekstra Bladet d.20. oktober - en passus Pressenævnet i sin udtalelse går helt udenom at kommentere: "I følge Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers var blevet garanteret. Tvært imod var man bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og vidste nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset" (s.4). Ekstra Bladets usande påstand åbner m.a.o. direkte op for yderligere "logiske følgeslutninger" a la: falske navne, så også uretmæssig brug af eller tilgang til tilståede midler, og når falske navne kan lade sig gøre, må de der betjener sig heraf have en magt over andre, over huset, til at betjene sig heraf. Ekstra Bladet skaber altså med sin usande oplysning en egen 'sneboldeffekt', som det uretmæssig kan drive hvorhen det vil. Og dér, hvor Ekstra Bladet ville hen, var så åbenbart at konnektere kriminalitet og magtmisbrug (terror) til begrebet "autonom". Eller stillet op på en anden måde: uden den usande oplysning om falske navne, ville og kunne Ekstra Bladets hetsende forehavende ikke skabes - for slagvåbnenes eksistens i Studenterhuset var jo offentligheden kendt i forvejen gennem Studenterhusets Husavis, hvad Ekstra Bladet også selv indrømmer.

3 - Pressenævnet citerer Ekstra Bladet fra d.22. oktober 1993, dels gennem en overskrift med "Studenter-psykologer kammer over i tvangsforestillinger - anklager rektor Ove Nathan for nazisme", dels gennem dele af artiklen, hvori der blandt andet står: "Den autonome, militante psykolog-gruppe Regnbuen ... beskyldte igår rektor Ove Nathan og Ekstra Bladet for i fællesskab at stå i ledtog med fascistiske og nazistiske ... (Og i en telefaks) ... fortæller de blandt andet, at alle studenter faktisk er autonome ...". I pressenævnets udtalelse citeres Ekstra Bladet endvidere for følgende udtalelse: "(Ekstra) Bladet mener, at man roligt kan bruge udtrykket 'Kammer over i tvangstanker', når Regnbuen anbringer Ove Nathan i ledtog med fascistiske og nazistiske, som gruppen efter bladets opfattelse ser overalt i det danske samfund" (Pressenævnet, s.6n).

Den telefaks, der henvises til, må vi gå ud fra, at Pressenævnet har (men dog vedlagt som bilag 4), kan på ingen måde udlægges som Ekstra Bladet gør. Vi beskylder ikke Nathan for at stå i ledtog med nazisme - så ville vi heller ikke udtrykke respekt for hans virke, hvad vi også gør i pressemeddelelsen (s.3) - men for at se "sig blind" for (s.1n), hvor problemer kommer fra, og dermed lade sig bruge af personer med højre-radikale synspunkter. Vi skriver endda også i pressemeddelelsen, at det lader til - for at forstå Nathans handling - at der er indblandet "upålidelige embedspersoner med private aktier i sagen" (s.3), hvilket jo viste at være ganske sandt: Nathans daværende fortrolige medarbejder - jurist Lars-Erik Allin - blev jo knap en måned efter Studenterhussagen fældet af en påstand om en skjult mikrofon på Hans Gammeltoft Hansens daværende kontor på København Universitet, og senere kom så også sagen omkring illegitim udlevering af matrikellister til Politiets Efterretningstjeneste. Har Nathan været noget, i følge vores pressemeddelelse, som vi ikke selv udtrykkeligt formulerer, så er det slet ikke nazist eller fascist eller i ledtog med sådanne - der er intet belæg for denne udlægning - men en "nyttig idiot" for andres upålidelige og skjulte interesser. Så det er mere Ekstra Bladet, der kammer over i "tvangstanker" over, hvad Regnbuen er for en gruppe. Ekstra Bladets overskrift har da heller ikke dækning hverken i pressemeddelelsen, eller det fra denne, som citeres i Ekstra Bladet, hvorfor Pressenævnet kommer til at sætte sig ind i sit eget regelsæt, specielt på punktet videregivelse af "Korrekte meddelelser", punkt 6 om, at "Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse." (Pressenævnets folder om "Hvor, hvornår, hvordan og om hvad kan de klage, hvis de mener at have været udsat for dårlig behandling i pressen", s.7). Vi finder Ekstra Bladets handling her som en klar overtrædelse af god presseskik, og undres over, hvordan Pressenævnet med alle tilgængelige oplysning foran sig, kan lade dette slippe af sted. Det samme gælder, hvor Ekstra Bladet skriver, at vi i telefaksen/pressemeddelelsen fortæller, at "alle studenter faktisk er autonome". Hvad vi fortæller er dog noget ganske andet, og vi citerer: "Vi ser ingen modsætning mellem autonom og student, for autonom betyder selvstyrende, på egne kræfter beroende arbejde." (Pressemeddelelsen af 21. oktober 1993, s.2, jvf bilag 4) Det er ikke at se nogen modsætning, er sgu da langt fra det samme som at udtale sig substansielt om, hvad alle studerende er - hvad vi heller ikke på nogen måde gør. Vi udtaler os om os selv som studenter!

Ekstra Bladet overtræder her - for os at se - klart to punkter i Pressenævnets folder om "God Presseskik", afsnit A om "Korrekte meddelelser": dels punkt 1, idet der ikke - heller ikke her - videregives "korrekt og hurtig information"; dels punkt 5, idet det ikke gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.

Vi skal senere kommentere en meget meget grovere manipulation fra Ekstra Bladets side, nemlig påstanden om at øve i våbenbrug med storkalibrerede automatvåben! Og blot her nævne, at uanset om Ekstra Bladets journalister er ude af stand til at læse indenad - og det er i sig selv slem nok for en journalist og dem der må bære følgerne heraf - så gælder det, at de ser bort fra afsnit A, punkt 3 om, at "God Presseskik" indebærer, at oplysninger, som kan være skadevoldende mv, skal prøves i en særlig grad, og at dette også angår deres egen, åbenbart store indre svinehund.

OM VORES OPRINDELIGE ANMODNING OM INDGRIBEN OVERFOR EKSTRA BLADET.

Pressenævnet lader sine udtalelser om Ekstra Bladets "start-artikel" fra d.20. oktober ("Terrorist-rede på Universitetet) kommentere alene af Ekstra Bladet selv. Og går dermed ikke ind i det mest centrale punkt i vores anmodning, at det som sådan omhandler, at artiklerne er

overordentligt fejlagtige og fordrejede. Hovedparten af de bragte oplysninger er fejlagtige - og en del heraf bringes mod bedre vidende", at journalisterne "ikke har ønsket at kontrollere oplysninger", før de brugte dem, og at det nærmest alene er "et privat hævnøgt med det sigte at skade særligt rådgivningsgruppen Regnbuen", samt at "Ekstra Bladet har startet en art heksejagt mod Studenterhuset generelt og mod Regnbuen i særlig grad". Og vi skriver endvidere til slut i vores anmodning - som også tidligere anført - at det falder udenfor rammerne for daværende henvendelse bare tilnærmelsesvis at nævne alle usandheder mv, hvorfor vi eksplicit fremhæver, at vi står til rådighed for yderligere oplysninger og konkret dokumentation for påstandenes urigtighed.

Hvorfor, vil vi gerne spørge, retter Pressenævnet ikke videre henvendelse til os, inden de afgør sagen? Så havde det måske været muligt, at Pressenævnet selv havde undgået at viderebringe bevidst fordrejede udsagn. I det mindste må Pressenævnet henvise os til det sted, hvor vi i følge Ekstra Bladet, "i følge ..(vores) egne skrifter føler sig i slægt med bl.a. Rote Arme Fraktion"(Pressenævnets udtalelse s.6-7). Dette skrift eller skrifter vil vi gerne se, for man må antage - ud fra Pressenævnets stillingtagen - at Pressenævnet har stiftet bekendtskab med det eller de skrifter, som der aktivt henvises til - for det bliver brugt til at "berettige .. udtrykket "terrorister""(Pressenævnet, s.6) om os. Og når vi har læst det, set det, i tilfældet at det eksisterer, så vil vi meget gerne diskutere, hvad der måtte stå. Det skulle jo nødt og nødigt ende som i Tyskland op gennem 70-erne - hvor det gik helt galt - at såvel de borgerlige og de socialistiske personer, der gik ind i at analysere, hvad i de konkrete sociale og samfundsmæssige betingelser, der skabte terrorisme, for dermed at kunne foregribe terror i at opstå, selv blev slået i hårtak med terrorister, også selv om de udtrykkeligt tog afstand fra en terroristisk strategi.

Eller er det virkelig sådan, at Pressenævnet har stillet sig tilfreds med en bekræftelse fra Ekstra Bladets side, at deres egne oplysninger er rigtige - blot fordi de allerede er skrevet i Ekstra Bladet?!

Vi skal her henvise til Pressenævnets folder, specielt til afsnit A i Reglernes Indhold, omhandlende "Korrekte meddelelser", idet vi samlet finder samtlige 7 punkter overtrådt. Vi skal specielt fremhæve punkt 2, der omhandler at "kritik bør udvises overfor nyhedskilderne, i særdeleshed når disse udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt".

Til belysning af dette punkt 2 har vi vedlagt en række smædebrev (Bilag 5), skrevet af samme person, Per Åstrup Olsen, der også endte med at blive erklæret uønsket i Studenterhuset pga dem. I Bilag 5 er også den "grundlov" - The Law of the Strong - som Per Åstrup Olsen har skrevet under på sammen med okkultisten Aleister Crowley, og hvori personens ret til at dræbe sine modstandere er formuleret. Vi citerer fra denne Book 77/Liber Oz: "Man has the right to kill those who would thwart these rights - the slaves shall serve". Med en sådan grundlov for en person - eller for flere personer - vil et hvilket som helst hus, den eller de befinder sig i, få problemer, upåagt hvad andre i samme hus måtte vælge at gøre, medmindre de gør sig til slaver. Og det var selvfølgelig også en mulighed, som Regnbuen, Studerende Mod Racisme, andre grupper og enkeltpersoner i Studenterhuset kunne have valgt, men selvfølgelig gjorde vi - og de fleste andre - ikke dette. Men ved ikke at gøre det, men tvært imod sige Nej til en styreform gennem tyranni, despoti og diktatur, så er det også, at et sådant Nej af tyrannen, despoten og diktatoren kan udlægges som angreb - selvom angrebet ret beset starter med en person, der gør Crowley Book 77 til sin grundlov. Det svarer til, at en kvinde, der siger Nej til tilbudet om et samleje, udlægges som angriber af manden! Sygt, totalitært, og udenfor enhver rimelig menneskelig ret. Men ovenstående nævnes for at gøre opmærksom på det forhold, at

alt i Ekstra Bladets artikler er skrevet med os som den "angribende part" - et forhold der kunne have været afvist, hvis der var blevet anvendt bare lidt af den kildekritiske sans, som journalister er forpligtiget til under udførelse af deres arbejde.

Selv med en stor skepsis mht, hvorfor Ekstra Bladets journalister har sit kildemateriale, så er det umuligt at afvise den 99-procent-agtige lighed med Ekstra Bladets artikel fra d 20 oktober 1993. Det eneste, der ikke er med fra smædebrevne, er beskyldningen for hash-rygning, men den rimer også dårligt for journalister, når etiketten "Terrorisme" skal markedsføres. Men ellers er alt der.

Det er smædebrevne, som også Universitetet og politiet har. Og havde der været noget ved anklagerne, blandt andet bankrøveri, så havde politiet nok grebet ind sidste sommer/efterår, hvor de udformes og offentliggøres. I denne sammenhæng var Regnbuen også til advokat mhp en injuriersag, men dette blev opgivet ud fra argumentet, at en injuriersag sjældent står mål med anstrengelserne. Ligeså var Regnbuen hos politiet for at anmelde tyveri af papirer, men da papirerne alligevel var offentligt tilgængelige, så blev det valgt ikke at fremme en tyverianmeldelse. To taktiske fejl fra Regnbuens side! - men hvis ikke det er en overtrædelse af god presseskik, fra Ekstra Bladets side, ved ikke i et sådant oplagt tilfælde ikke at agte kritisk sans overfor sine kilder, når disse er præget af personlig interesse eller skadevoldende hensigt (jvf afsnit A, punkt 2 i Pressenævnets egen folder), så bør Pressenævnet nedlægge sig selv, for så er alt god presseskik.

I Pressenævnets udtalelse bruges de første 6 sider - af 7! - på en simpel gennemgang af Ekstra Bladets artikler, og det slutes af med Ekstra Bladets udtalelse om klagen (side 6), hvorefter Pressenævnet slutter af med ikke at finde grundlag for nogen kritik

I det følgende skal Ekstra Bladets artikler kommenteres nærmest afsnit for afsnit, hvilket også er en kommentar til de forhold, som Pressenævnet selv trækker frem - og kun lader Ekstra Bladet kommentere.

SPECIFIKKE KOMMENTARER TIL EKSTRA BLADETS ARTIKLER, DAG FOR DAG.

EKSTRA BLADET ONSDAG D. 20. OKTOBER 1993:

"Spiseseddel": "EKSTRA BLADET afslører TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET".

Forsidetekst: "EKSTRA BLADET afslører TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET".

Kommentar: Der er hverken i dagens Ekstra Bladet eller senere fundet beviser på, at Regnbuen eller andre med lovformelig tilknytning til Studenterhuset har med terrorisme at gøre. Tværtimod er en terroristisk strategi som holdnings- og handleform uforenelig med Regnbuens praksis, der er en friheds- og kærlighedsbestræbelse for livet, og Regnbuen har altid vendt sig mod terror, idet det betyder en styreform via angst, ufrihed og vold. Denne holdning deles af Studerende Mod Racisme.

Side 1: Forsidebilledet viser en maskeret person, der med en handske på hånden giver fotografen/systemet fingeren. Og teksten er: "Ekstra Bladet afslører TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET".

Kommentar: Billedet er et falsum, hvad studenterhuset angår. Dette er også senere indrømmet af Ekstra Bladets ene journalist, Anders Peter Mathiasen. Men han har hidtil ikke ønsket at berigtige dette.

Side 4 / artiklen: "Kun en halv time efter at de sidste aktivister havde forladt ejendommen klokken 1.30 - med store tasker på deres cykler - brød politiet ind .."; og midterste billede i højre side, der har underteksten "Kun en halv time før politiet slog til, forlod de sidste aktivister bygningen. Her er det Kalle Birck-Madsen og en ung kvinde, der cykler væk".

Kommentar: Der er kun en stor taske; den er på cyklen til venstre i billedet - og den indeholdt vasketøj. Den anden taske er en almindelig studierygssæk. Det inkrimineres, at der er noget fordækt ved at medbringe tasker.

Leder: Overskrift "Revolutionshuset".

Kommentar: Regnbuen arbejder indenfor Studenterhusets vedtægter, onhandlende "at virke for skabelsen af et tværfagligt, studenter-socialt og -kulturelt tilbud til de studerende ved Københavns Universitet .. på adressen Købmagergade 50-52. Huset arbejder aktivt både indadtil og udadtil i forhold til sine omgivelser for et åbent og demokratisk samfund". Regnbuen har i denne forbindelse været aktiv og drivende i arbejdet med, at ovenstående "demokratiplatform" på demokratisk vis er blevet indført i vedtægterne, hvilket skete på ordinær generalforsamling 26. september 1992. Det skal endvidere bemærkes, at Regnbuens opfattelse af, hvad et demokrati i sidste ende indebærer, det er et demokrati også over de samfundsmæssige produktionsmidler, dvs den fuldstændige demokratisering af det samfundsmæssige liv, hvor enhver har råderet over egne relevante livsbetingelser. Argument: kun gennem den fuldstændige demokratisering kan der tages forsvarlig vare på jordens ressourcer og alle menneskers ret til et værdigt liv. I Regnbuen "revolutionsopfattelse" indgår ikke terror, men derimod demokratisk omvæltning af de bestående forhold, hvorved det kan komme til gennemsætningen af et "reguleret samfund"(Gramsci), hvor der ikke er antagonistiske modsigelser mellem det at være et privatmenneske og en offentlig person, mellem samfundsmæssig produktion og privat tilegnelse af den fælles rigdom.

Leder: "FROMHED STYRKER RIGERNE har Chr. IV skinhelligt skrevet på Rundetårns facade. I skyggen af Rundetårn ligger Studenterhuset. Det er hverken præget af fromhed eller et ønske om at styrke rigerne. Tværtimod. Det eneste selskab med Chr. IV er skinhelligheden. I STUDENTERHUSET har 'studerende', hvad enten de har været indskrevet, færdiguddannede eller blot været tilfældige forbi passerende, haft deres muntre liv på skattekammerets bekostning. De har talt om revolution og væbnet kamp og modstand og modmagt og imperialisme og øvet sig i våbenbrug og indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en dårligt vasket trappe. De har møret sig og leget rigtige revolutionære, og folk, der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået af sig selv. Det er til at forstå".

Kommentar: Hvad andre demokrater i Studenterhuset udtrykker, er deres sag. Fra Regnbuens side ser vi ikke fromhed og ønsket om at styrke rigerne som relevant i den nuværende tid, hvor nationalstaten er under pres, fordi den som fastlåst form ikke magter den nødvendige internationalisering, blandt andet presset frem af universalisering af informationsteknologien, på fredelig demokratisk vis. Dette standpunkt ligger fuldt inden for Studenterhusets

formålsparagraf. Ekstra Bladets tekst er derfor insinuerende, idet Ekstra Bladet lægger deres eget ydre standpunkt - Rundetårns-analogien" - ned over Studenterhuset, for så bag efter at bebrejde Studenterhuset, at det ikke er som skrevet på Rundetårn.

Hvad angår, at " studenter . har haft deres muntre liv på skattekammerets bekostning", så er dette en direkte fejludlægning af de faktiske forhold (jvf også bilag 6: "Notat om Ekstra Bladets beskyldning om misbrug af økonomiske midler i Studenterhuset"). Studenterhusets café er åben på hverdage, og der er live-musik en til to gange ugentlig, men alt arbejde, på nær cafébestyreren og en sekretær, foregår ved frivillig arbejdskraft. Igennem dette arbejde har huset tjent penge ind til vedligeholdelse og forbedringer. Det er så rigtigt at Studenterhuset modtager et tilskud på kr. 371.000,- - foreløbig bevilget for 1992, 93 og 94 - men dette omhandler tilskud til opbygning af Studenterhuset, idet huset har været uden andre økonomiske midler end de gennem, frivilligt arbejde indtjente i årene 1984-91, og huset var i en miserabel tilstand, da det blev overgivet til Foreningen Studenterhuset i 1984. Så der er ikke blevet talt om "revolution og væbnet kamp ..." på skattekammerets bekostning. Men mange i Studenterhuset læser aviser og følger med i verdens problemer, og her kan der læses om "revolutioner" mv. Ekstra Bladet skriver også selv om "revolutioner", senest ifm kampen om Det Hvide Hus i Moskva i oktober 1993. Og studenter taler - som alle andre mennesker - om, hvad der måtte stå i aviser! Udsagnet "øvet sig i våbenbrug" må være en reference til TaiChi-gruppen i Studenterhuset - en anerkendt sport over det ganske rige og verden - for andet er Regnbuen ikke vidende om, men dog heller ikke delagtighed i - ingen i Regnbuen er med i TaiChi-gruppen. Når så Ekstra Bladet samme dag i en artikel på side 6 hierarkiserer TaiChi-gruppen under rubrikken "undertrykte interne grupper", så viser det absurde sig, idet noget legalt til anden side tilskrives Regnbuen på følgende måde: "En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk".

Udsagnet "indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en dårligt vasket trappe" er en falsk konstruktion, hvad Regnbuen - og Studenterhuset - angår. Regnbuen har legalt arbejdet på at indføre og præcisere på vedtægtsniveau, at der er en eksklusionsparagraf og en lovformelig procedure at følge, såfremt brugen af en sådan paragraf er relevant. Alle foreninger har en sådan paragraf - og de fleste foreninger endda mere detaljerede end hvad fremgår af Studenterhusets vedtægter (bilag 18) og husorden (bilag 19). I husets historie er én person blevet ekskluderet af Bestyrelsen - den omtalte sandsynlige kilde i skriftlig forstand for Ekstra Bladet, Per Åstrup Olsen - og her var to af bestyrelsesmedlemmerne også med i Regnbuen, men beslutningen var enstemmig.

Udsagnet "sanktioner for en dårligt vasket trappe" er frit opfundet. Gruppen Yggdrasil har haft svært ved at rydde op efter sig, og har oprydningmæssigt været et problem for andre i huset, for repræsentantskabet og bestyrelsen. Men at "vaske nogen trappe" har aldrig været et anliggende, der kunne påtales: den fælles interne rengøringsordning for aktivitetsgrupper i Studenterhuset angår kun rum og gange på 1. sal!

Udsagnet "de har møret sig og leget rigtige revolutionære, og folk der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået selv", der ligeledes har adresse til regnbue-aktivister, kan vi ikke genkende. Det er for en alvorlig sag at lege med en revolution, og har Regnbuen leget i huset har det været med malerpenler og værktøj til indretning af rum. Ingen, der har tænkt eller ment anderledes er blevet presset ud, men der er stillet krav til, at man som person i huset behandler det fælles hus ordentligt, fx ikke at være i huset for at håne eller fornægte andre, ikke lyve, huske at rydde op og låse døre, når man går. Er nogen presset ud af huset af disse grunde, er det fordi man ikke har villet Studenterhuset på den måde, at man selvfølgelig skal passe på og ordentlig tage vare på en statsejendom

Leder: "Studenterhuset har spillet en vigtig rolle for den kommende revolution. Det er her, eliten er blevet hårdet, det er her proletariatets spydspids har skærpet sig til den kommende kamp".

Kommentar: Har Studenterhuset spillet en rolle for den kommende revolution, er det som demokratisk funderet modmagt til gryende racistisk og fascistisk aktivitet, bredt i samfundet og internationalt. I positiv forstand er Regnbuens revolutionsopfattelse derimod etableringen af et samfund uden strukturelt magtbasere magthavere.

Begreberne "elite" og "proletariat" leder desuden tanken hen på Lenins revolutionsopfattelse, men her er Regnbuens standpunkt, at den med Lenin forbundne Oktoberrevolution i 1917, endte op i en passiv revolution - hvad Stalin gjorde sig central i - hvorved nogle magthavere med tiden udskiftedes med andre.

Leder: "En revolution er ikke et selskab, og et par domme for bankrøveri er en drifts-omkostning. Desuden er der mindst 100 meter til Købmagergade posthus, selvom den åndelige afstand er mindre". Andetsteds (Ekstra Bladet, samme dag, s.6) uddybes dette: "Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Mainhoff-gruppen og Blekingegade-banden".

Kommentar: Domme for bankrøvere må referere til "Den Røde bande", men denne har Regnbuen ikke aktier i, hverken som nogen enkeltpersoner eller som gruppe. Hvad angår Blekingegade-banden, så gælder det samme. Disse grupper må svare for sig selv. Og Ekstra Bladets insinuationer om samarbejde eller personoverlap er frit opfundet. Som teksterne er skrevet i Ekstra Bladet antydes det endvidere kraftigt - hvad der ikke er tilfældet - at det er Regnbue-medlemmer, der har domme for bankrøveri eller tilknytning til røveriet på Købmagergade posthus, som Blekingegade-banden blev dømt for.

Leder: "Københavns Universitet har været passivt, selv om det havde al mulig lejlighed til at kontrollere, hvad der foregik i lokalerne. Der var jo anledning til at gå eksklusionerne i sømmene".

Kommentar: For det første er der i Studenterhusets historie kun tale om én eksklusion, effektueret egenhændigt af bestyrelsen, da den fik tilgang til (endnu) et smædebrev fra Per Åstrup Olsen med løgnagtige oplysninger om regnbue-aktivister, sendt til Universitetet v/ fuldmægtig Lars-Erik Allin (Brev af Ult. Aug. 1992 e.v., jvf bilag 5). Der er det forhold her, at Allin vælger at arkivere brevet uden at journalisere det. Det figurerer nemlig ikke i Universitetets arkiversigt. Hvorfor ikke, må man spørge? Samtidig oplæses brevet indhold af Pelle Buhl - der er bestyrelsesmedlem og Per Åstrup Olsens medgruppeaktivist - men brevet nægtes samtidig udleveret til bestyrelsen, huset og de folk det angår. Regnbue-aktivister arbejder herefter for at Studenterhuset tager kontakt til Universitetet, men der er udbredt modvilje: man kan jo støde Allin og Universitetet (jvf her bilag 19, der er en kopi af en håndskreven note om at afstå fra henvendelse fra et bestyrelsesmedlem fra Debat-Forum, overbragt til Regnbuen, hvor det for bestyrelsesmedlemmet fra Debat-Forum åbentbart er ligegyldigt, om man udspreder falske og kriminelle anklager mod andre!). Det lykkes efter en del måneder at blive enige om, at det er relevant at få brevet udleveret, hvilket lykkes - hvad der fører til bestyrelsens eksklusion af Per Åstrup Olsen, hvad den efterfølgende generalforsamling bakker op omkring.

Det må dog undre, at Universitetet v/Allin ikke kontakter Studenterhuset, samt politiet, da han modtog brevet - for anklagerne er alvorlige: bankrøvere og hærværk. Men som Ekstra Bladets artikler er udformet, så er dette brev klart et centralt dokument i Ekstra Bladets kildemateriale. Der er bare det, at de angivne anklager mod regnbue-aktivister er falske, de er konstruerede.

Leder: "De røde bander i huset lader os kalde. Det er tilfredsstillende, at den hårde kerne kun består af en halv snes personer".

Kommentar: Der er ingen "røde bander" i huset. Der er derimod folk med politisk forskelligt slædet, herunder også kommunister og socialister. Ekstra Bladets ord er ren McCarthyisme - og dette er som bekendt den totale intolerance mod anderledes tænkende, specielt kommunister og socialister. Så terror - i det omfang den eksisterer i denne sag - kommer via Ekstra Bladet med slæng, idet disse foregiver at stille sig over interessenmodsigelser, mellem samfundsgupper og/eller nationer, og fra dette standpunkt at begrave de i sidste instans økonomisk funderede materielle modsigelser. Der er ikke langt herfra og til at ville udrydde erkendelsen af de samfundsmæssige modsigelser ved at udrydde de mennesker, der lider under modsigelserne eller blot benævner dem. Som argumentationsmetode er denne totalitære form for modsigelseseliminering en central figur i fascismen, og denne tager vi skarp afstand fra, idet den er udemokratisk og voldsfremmede - og historisk tidligere endte blandt andet denne argumentationsmetode som bekendt i "Il Duce" og "Der Führer" og krig mod indre og ydre fjender som samfundenes og nationernes sammenhængskraft. Det synes vi Ekstra Bladet må huske!

Leder: "Flojene forsøger at forberede og hidse befolkningen op til voldshandlinger".

Kommentar: Regnbuen hidser ikke op til noget som helst. Regnbuen maner til besindighed og klarsyn, så endnu en krig, født og skabt af fascistisk aktivitet kan undgås og om nødvendigt imødegås. Dette er stik modsat Ekstra Bladet i denne sag.

Leder: "I et demokrati kan vold ikke undskyldes, for vold er modsætningen til demokrati - til samtale, kompromis og forlig. Her handler det ikke om højre eller venstre, men om demokrati eller et autoritært system. Det er ingen tilfældighed, at hundrede tusinde tyske kommunister uden besvær fandt sig til rette hos nazisterne, de var i virkeligheden åndsfejlere. Vi ved ikke hvor langt de revolutionære kammerater i Studenterhuset er parate til at gå. Vi ved heller ikke, om de står til højre eller til venstre, for det er meningsløst, når man har forladt demokratiet. Men de skal ud af klappen!"

Kommentar: Ekstra Bladet har ret til at mene, at vold er modsætningen til demokrati - men det holder ikke. Der foregår megen vold i demokratiet navn: enhver nationalstat holdes oppe gennem et voldsmonopol. Regnbuen ser derimod modsætningen til vold som kærlighed: demokratiet må opprioritere kærligheden, hvilket socio-økonomisk gøres ved en gennemgribende demokratisering, så ingen havner i at måtte bruge vold som middel til noget som helst.

Når Ekstra Bladet derfor paralleliserer vold og autoritært system, så må det mene, at det nuværende system er autoritært. Og her ligger vi da også på linie med Ekstra Bladet: et system bygget på pengemagt er autoritært. Men denne vej kan Ekstra Bladet ikke se. Tværtimod gentager Ekstra Bladet der borgerlige samfunds tese, at der ingen forskel er på nazister og kommunister - på trods af at den strukturerende kerne i nazismen er krig, medens kernen i kommunismen er frihed, hvor ingen er fri før alle er frie. Og udsagnet at "hundrede tusinde kommunister uden besvær fandt sig godt til rette hos nazisterne. De var i virkeligheden åndsfejlere", er en uhyrlig og fejlagtig påstand. Tværtimod er det et historisk faktum, at kommunisterne var de mest "resistente" og udholdende overfor en opgaven overfor den nazistiske terror. Så når Ekstra Bladet vasker sine hænder overfor "flojene", så gør Ekstra Bladet det ved at stille sig over dem, hvilket også var, hvad nazisterne gjorde, idet de opererede gennem en ren ideologisk omformning af den samfundsmæssige overbygning, således at al kommunikation og handling foregik fra oven af og ned. Derfor er det heller ikke underligt - men katastrofalt for et demokrati - at Ekstra Bladet i sin journalistiske tilgang til Studenterhuset bejener sig af et argumentationsperspektiv, der er yderst centralt i etableringen af totalitære og dermed

menneskefjendske regimer. Dette går så også igen på det punkt, hvor Ekstra Bladet finder det inkriminerende, at Regnbuen beskæftiger sig med gadekampene d. 18. maj 1993. Ekstra Bladet roses da også i nazisternes telefonavis for sin studenterhus-bedrift. Men vigtigt at huske: nazismen blev, af alle grunde, dømt kriminel ved Nürnbergprocesserne, og der blev i forlængelse heraf udformet et charter, der bandt alle lande til at forhindre at denne "kriminalitet" kunne få lov at vokse frem igen. Ekstra Bladet er også omfattet heraf!

Leder: "Vi ved ikke, om de står til højre eller venstre, for det er meningsløst, når man har forladt demokratiet".

Kommentar: Regnbuen ved godt, hvor den står. Den står i demokratiet, som forsvaret og udvider heraf. Men når man stiller sig som nazisterne gjorde det med deres national-socialisme, så er fløje også meningsløse. Man anerkender nemlig kun sin egen rå magt som kontrol over enhver horisontal meningsudvekslende og -handlende menneskeligt kollektiv.

Ekstra Bladets totalitære argumentationsmetode og -perspektiv skinner her tydeligt igennem, for andre steder i Ekstra Bladets tekst placeres vi på den yderste venstrefløj - at være "stærkt venstreorienterede psykologer" - og det er lidt svært at forstå Ekstra Bladets modsigelsesfuldhed på anden vis, end at venstreorienterede ikke er demokrater. Og der er ikke langt fra dette standpunkt til også at ville indføre sanktioner overfor venstreorienterede, a la kommunist-inferneringen under krigen.

Side 4 / artiklen: "... Ove Nathan frygtede, at Studenterhuset gennem længere tid er blevet misbrugt til illegal politisk virksomhed".

Kommentar: Hvilket misbrug i og af Studenterhuset fra Regnbuens side? Og hvad omhandler det? Vi er ikke vidende om at have lagt navn som gruppe eller enkeltpersoner til noget sådant.

Side 4: Undertekst til artikel: "Kriminalpolitiet lukkede tidligt i morges Studenterhuset på Købmagergade i København efter anmodning fra rektor Ove Nathan". Og teksterne i artiklen: "Studenterhuset i Købmagergade blev tidligt i morges lukket og ransaget af politiet"; "... med det resultat, at kriminalpolitiet i nat blev bedt om at gribe ind og ransage og lukke huset".

Kommentar: Politiet lukkede ikke Studenterhuset - det gjorde suverænt rektor Ove Nathan v/ Lars-Erik Allin. Rigtigt er det faktuelle forhold, at politiet "ransagede Studenterhuset".

Side 4 / artikel: "De oplysninger, der forelå, var så alvorlige, at universitetet ikke følte, man selv kunne klare sagen. Det var nødvendigt, at politiet hjalp til, sagde en fæmælt Lars Erik Allin, juridisk fuldmægtig for rektor Ove Nathan ...".

Kommentar: Hvilke oplysninger forelå der? Tidligere i artiklen er kun nævnt: 1 - misbrug af huset til illegal politisk virksomhed, og denne påstand efterlades ubesvaret; 2 - at der er fundet slagvåben i huset - men at disse har været der var alment kendt: det havde været diskuteret om sådanne fortsat kunne være i huset, så sent som på Stormødet i april (jvf bilag 1), samt i Husavisen nr. 8, april 1993. Stormødet i maj 1993 endte op i, at 3 talte imod - heraf 2 bestyrelsesmedlemmer - 1 mente der skulle søges andre veje, og 6 mente problemet var reelt nok - heraf 3 bestyrelsesmedlemmer. Desuden ender mødet med: a) at Studerende Mod Racisme må fremme diskussionen om sikkerhed bredt i huset, "at holde et møde"; b) at de må tages "op på generalforsamlingen" (jvf bilag 8).

Både a og b fremsættes af bestyrelsesmedlemmer, der ikke har noget med hverken Regnbuen eller Studerende Mod Racisme at gøre.

Side 6-7: Underoverskriften "skjulte slag- og stikvåben finansieret af Københavns Universitet".

Kommentar: At både slag- og stikvåben skulle være finansieret af Københavns Universitet er grebet ud af den blå luft. Desuden er - og var - der intet belæg for tilstedeværelse af stikvåben. Politiet fandt 8 kabler og et vandrør - slagvåben - i Regnbuens aflåste gruppeskab. Tilstedeværelse af disse kommenteres nærmere senere.

Side 6-7: Studenterhuset angives som det "reelle hjem" for Kalle Birek-Madsen. Og der fortsættes med følgende: "Kalle Birek-Madsen bor på det nærmeste i Købmagergade 52, hvor han har sit private kammer på første sal".

Kommentar: Studenterhuset er ikke Kalles reelle hjem, men et sted, hvor han som mange andre bidrager til udviklingen af rådgivningens praksis ved at deltage i dens arbejde. Der er heller intet "privat kammer på første sal". Derimod er der et lille lokale, som nærmest kun bruges af Regnbuen som gruppe - og bruges til rådgivningssamtaler.

At personer fra Regnbuen i perioder er meget i huset omhandler desuden pres fra mange kriserammede, der søger rådgivning, og ingen andre steder har at gå hen. I dette pres indgår også, at mange fra Studenterhusets andre grupper trækker på rådgivningens ressourcer. Så sent som i marts 1993 skrev Regnbuen til Undervisningsminister Ole Vig Jensen om der rådgivningspres, som Regnbuen i det daglige stod overfor (Husavisen nr 7, 1993, jvf bilag 7).

Side 6-7: "For at blive medlem og godkendt som aktivist i Regnbuen, skal man f.eks. kunne redegøre for sit positive forhold til begreber som 'autonom' og 'militant'".

Kommentar: Der er ingen i Regnbuen, der stilles overfor nogen som helst tjekliste, der skal svares positivt på. Det eneste, der er, er kravet om at rette sin aktivitet ind mod en faglig og videnskabelig omgang med de opgaver, man stoder på som aktivist i rådgivningen, og generelt i Studenterhuset. Brevet, der henvises til, blev desuden skrevet af et gammelt medlem af Regnbuen, til egen og gruppemæssig diskussion - dette dokumenteres og kommenteres også senere.

Side 6-7: "Førrige weekend (dvs 8.-10. oktober) var Studenterhuset vært for en fest, hvor kun meget få af de faste brugere - for ikke at nævne studerende ved Københavns Universitet - havde adgang. Da mødtes omkring fyrre centrale skikkelser fra Københavns illegale undergrundsmiljø til en fest under devisen 'Anti-fascistisk weekend-seminar'. De medbragte deres egen spiritus og købte i øvrigt deres øl til indkøbspris i Studenterhuset bar. De blev betjent af folk, der til daglig er aktive i Regnbuen, og kunne danse til live-musik fra et otte mand stort orkester. Sandsynligvis var der også ved denne lejlighed bevåbnede vagter til stede. Det har været reglen ved tidligere 'anti-racistiske møder'; at der er indkøbt 'kammerater' fra Antifascistisk Aktion. Parate til at forsvare vennerne med slag- og kastevåben".

Kommentar: Det er ganske legitimt, at der til aktiviteter af faglig studenterrelevans kan lånes lokaler i Studenterhusets. Og det er grebet ud af den blå luft, at det skulle være personer fra det "illegale undergrundsmiljø". Der er endvidere helt legalt både at medbringe egne fornødheder respektive at købe øl og vand til aktivistpris i baren, når sådanne arrangementer afholdes. Desuden var der ej nogen særskilt betjening af folk fra Regnbuen, men de personer fra Studerende Mod Racisme, som deltog i arrangementet, og som i det daglige kom i huset, viste selvfølgelig nye til rette mht barforhold, toiletter mv.

"Bevåbnede vagter" kender vi ikke til - ej heller til nogen regel herom. Og overhovedet er alt, hvad angår sikkerhed mod at blive overfaldet af racister, fascistere og nazister knyttet til Studerende Mod Racisme, og ikke til Regnbuen, idet Studerende Mod Racisme nærmest bare i kraft af deres eksistens realistisk må frygte at blive udsat for overgreb fra anti-demokrater.

Side 6: Den indrammede blok nederst på siden bærer overskriften "Terror-finansiering". Og der optræder beløbet 1.5 million kr, der gives til Studenterhuset, der igen er delt op i tre dele: en øvre del - udefra kommende ledende grupper: Den Røde Bande og AFA - en mellemdel - ledende interne grupper: Regnbuen og Studerende Mod Racisme - og en nedre del - undertrykte interne grupper: Rock, Dans, TaiChi, KØKS, KFS, Yggdrasil, Moderate studenter, Internationale studenter, Debatforum.

Kommentar: Hvor tallet 1.5 million kommer fra, det ved kun Ekstra Bladet. Hierarkiet mellem grupperne er udokumenteret. Desuden er grupperne Franske Studerende Råd, Anarkistisk Forum og Skakgruppen ikke taget med. Udelades disse fordi de strider mod, hvad Ekstra Bladet vil konstruere/antype. Grupperne har nemlig et positivt forhold til Regnbuen og til Studerende Mod Racisme. Gruppen Elfenbenståmet er også udeladt, men denne ville næppe heller kunne stille sig på det af Ekstra Bladet ønskede standpunkt, at Regnbuen og Studerende Mod Racisme er roden til al ond. Desuden er Moderate studenter ikke en gruppe i huset - men de er så åbenbart taget med, fordi man forestiller sig, at de på grund af deres erklærede borgerlige observans vil kunne fremkomme med udsagn mod socialisterne og kommunisterne i Regnbuen og i Studerende Mod Racisme. Foto-gruppen er også glemt i opstillingen, men er dette fordi, at Ekstra Bladet tror, at der er noget at udsætte på dem? Og derfor skal den udelades! Er foto-gruppen en af Ekstra Bladets kilder, og derfor holdt udenfor? Det er fx kendt, at foto-gruppen har mange medlemmer, men kun en meget lille aktivitet ud over deres egen. Det er der ikke noget "kriminel", så længe man overholder vedtægter og husorden, men det lave aktivitetsniveau ift størrelse vil sikkert kunne bruges af nogen til noget beskidt noget - hvis man ellers skal følge Ekstra Bladets tankegang.

De "udefra kommende grupper" har heller ikke noget at skulle have sagt i huset, og "de ledende interne grupper" har ikke mere indflydelse end nogen som helst andre grupper.

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOPPET UD". Det postuleres først, at Regnbuen og Studerende Mod Racisme kører hetz mod andre folk, og herefter kommer følgende: "Og hvis der er nogen, der har brug for psykiatrisk hjælp, så er det nok Regubuen selv, siger jurastuderende Jonas Christoffersen".

Kommentar: Dette vil vi gerne have dokumenteret: både hetzen og behovet for psykiatrisk hjælp.

Side 6-7: "Regnbuens få folk fylder massivt i Studenterhusets mødelokaler. Denne uge er typisk. Her har Regnbuen på forhånd sat sig på halvfjerds procent af de planlagte arrangementer i huset". "Og nu hvor vi skriver oktober, er det stadig gadekampene 18. maj, der præger dagsordenen".

Kommentar: Regnbuen søger - som alle andre grupper - om tilståelse af lokaleplads i starten af hvert semester. For efterårssemesteret 1993 er ugentligt tilstået 7 timer i Værkstedet, 24 timer i Det Røde Rum (plus tilgang 2 gange 4 timer, hvis andre ikke bruger det), samt tilgang til et lille rum, der i snit bruges 10 timer om-ugen. Samlet er dette, ud fra at første salen i Studenterhuset har 6 grupperum, og rummene kan bruges fra kl. 8 til 22 hver hverdag: 7/80; 24/80 (respektive 32/80); 10/80; 0/80; 0/80; og 0/80, hvilket er lig med 15% - modsat de 70% som Ekstra Bladet postulerer. Og opgjort ift hele huset - kælderlokaler der bruges, stuen med cafeen og øverum, og så første salen - så er procenten nede på 6-7 stykker.

At gadekampene d. 18. maj skulle præge dagsordenen, må stå for Ekstra Bladets egen retning. Men selvfølgelig - ligesom aviser gør det - beskæftiger Regnbuen sig også med det, der er på den politiske, sociale, kulturelle eller andre sfærens dagsorden.

Side 6-7: Underteksten: "Studenterhus afsløret som tilholdssted for revolutionære grupper - skjulte slag- og stikvåben finansieret af Københavns Universitet". Og i artikelteksten: "Ekstra Bladet kan idag afsløre en dækadresse for hemmelig, militant aktivitet, hvor det hører til dagens orden at diskutere voldelig omvæltning af samfundet". I artikelteksten gentages det, at der er "et opsigtsvækkende fund af slag- og stikvåben i Studenterhuset, Købmagergade 52, ..som.. bekræfter, at alle midler er endevendt under diskussionerne".

Kommentar: Der er intet at afsløre, hvad angår Regnbuen, for det har været åbent at Regnbuen arbejder blandt andet for en revolutionær forandring af den bestående "miserable tilstand" (Marx). Jvf Studenterhusets folder for 1993, hvor også Regnbuen - som alle andre grupper - præsenterer sig. Der er således intet hold i nogen "dækadresse" for noget som helst. Og at knytte Regnbuen, revolution og skjulte slag- og stikvåben sammen, det har ikke bund i Regnbuens virke.

Det er tidligere nævnt, men det skal gentages, at der ikke blev fundet stikvåben. Og hvad angår slagvåbenne - de 8 telekabler og et vandror - så er det proportionsforvængende at kalde det et "opsigtsvækkende fund". Historien er en anden, nemlig at deres eksistens i Studenterhuset allerede var offentliggjort bekendt, idet Studenterhusets sikkerhedsproblem ifm faren for nynazistiske overfald på offentlige anti-racistiske møder, med Studerende Mod Racisme som arrangør, har været diskuteret i Studenterhusets husavis så tidligt som i april 1993. Problemet om sikkerhed blev efterfølgende også diskuteret på et Stormøde i Studenterhuset d. 11. maj 1993 - og diskuteret som et anliggende for Studerende Mod Racisme ifm tilfælde af overfald på anti-racistiske arrangementer, og som nødværge i tidsrummet indtil politiet kunne nå frem. Det skal tilføjes, at Studenterhuset - via bestyrelsesmedlem Birgitte Ernst, der er med i såvel Regnbuen som Studerende Mod Racisme - har anmodet Universitetet dels om indsættelse af panserglas i de store vinduesarealer i cafeen - dette blev afslået! Ligeledes blev oget brandsikkerhed i form af flere brandspande, opsætning af skumslukkere, brandtæpper og opsætning af nødudgangsbelysning ved flugtveje afslået. Brandtilsynet har da også ved gennemgang af Studenterhuset i 1992 rettet et stærk kritik mod Studenterhusets manglende brandsikring - men det tog alligevel eet år for Universitetet ønskede at forholde sig til kritikken, og dette da man ikke længere kunne komme udenom at skulle overholde de forskriftsmæssige myndighedskrav - men i skrivende stund er kravene endnu ikke opfyldt, arbejdet med brandsikring er end ikke påbegyndt. Meget bekvemt blev Studenterhuset lukket ligesom man stod overfor en lovliggørelse. Studenterhuset har været i bygningen siden 1984! Det skal også nævnes, at Studenterhuset gennem mange mange år bad om indsættelsen af et systemnoglekompleks i Studenterhuset, men uden held, og dette på trods af, at huset var plaget af indbrud, også udefra, af hærværk af nazistisk art, og af interne tyverier fra specielt Regnbuens interne box (papirer, opgaver, breve, disketter og bøger blev stjålet). I foråret 1993 blev Studenterhuset også - af vagtpersonalet fra Slotsholmen - gjort opmærksomt på, at der var blevet skåret ned på vagttjenesten, og at Studenterhuset fik mindre end det var berettiget til.

Universitetet har mao et meget stort ansvar for, at Studenterhusets problemer omkring sikkerhed generelt og sikkerhed specifikt til demokratisk at ytre anti-racistiske holdninger har kunnet udvikle sig derhen, hvor de nærmest blev til uloselige interne konflikter. Universitetets manglende vilje til at støtte op om Studenterhuset har uden tvivl medført et yderligere internt pres - med skærpede konflikter til følge - mht ordentlige løsninger af Studenterhusets mange opgaver. Alligevel lykkedes det - specielt gennem aktivitet fra Regnbuen og Studerende Mod Racisme - at komme igennem alle konflikter på en demokratisk måde. Desuden lykkedes det også via Regnbuen at få inddraget Arbejdstilsynet i København i skabelsen af en bæredygtig løsning af sikkerhedsproblemer i Studenterhusets café. Dette arbejde stod foran sin begyndelse. Men alt

dette er der ikke et ord om i Ekstra Bladets artikler - men det passer jo heller ikke ind i det billede, der ønskes skabt.

side 6-7: "Ekstra Bladet har gennem de sidste uger benyttet både almindelige og ualmindelige journalistiske metoder til at danne sig et billede af Studenterhusets aktiviteter".

Kommentar: Så er det måske Ekstra Bladet der er bagmanden bag, at der forsvinder - stjæles - papirer fra regnbuens interne poststativ!

Side 4 / artikel: "I følge Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers er blevet garanteret. Tvært imod var man bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og vidste nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset".

Kommentar: Hvilke undersøgelser, Universitetet har gjort ved vi ikke. Men vi ved at der er forsvundet papirer fra Regnbuens box og dueslag. Der er ikke noget her - eller i Regnbuens generelle virksomhed - der støtter noget ulovligt, eller at Studenterhuset ikke er et åbent hus. Studenterhuset har som andre foreninger og institutioner vedtægter og husorden, der fastsætter, hvad huset kan bruges til, og hvordan brugere skal forholde sig til stedet. Kernepunktet i disse er det åbne og demokratiske, udadtil og indadtil. Personer eller grupperes brug på vedtægter medfører - som alle andre steder - sanktioner af den ene eller anden form - men selvfølgelig ikke i modsætning til vedtægternes bestemmelse om det åbne eller det demokratiske. Det skal bemærkes, at ordrate passus fra vedtægterne er demokratisk indført, særligt gennem Regnbuens initiativ, og dette for at sikre så forsvarlig en brug som muligt af statsjendommen, hvori Studenterhuset har til huse.

Mht falske navne, så er der ingen - hvad også Studenterhuset har godtgjort overfor Universitetet (jvf tidligere, samt bilag 2). Denne problemstilling synes at opstå, fordi Ekstra Bladet har brugt en intern tjekliste - optrykt i Husavisen nr. 7/1993, vedlagt bilag 2 - og den var internt, fordi den skulle bruges til tjek af, om navne var stavet korrekt, om der var angivet korrekt gruppetilhørsforhold osv, og dette var udtrykkeligt markeret indledningsvist i teksten. At citere: "... opfordre til at man checker nedenstående liste over de husaktive, om man selv eller kender nogen som ikke er med på listen". At udelade dette kan kun opfattes som en bevidst grov manipulation fra Ekstra Bladets side.

Mht 'autonome' grupper, så er Regnbuen defineret som autonom tilbage i 1982, hvor definitionen er "selvstyrende, på egne kræfter beroende arbejde". Dette står på ingen måde i modsætning til Studenterhusets formålsparagraf om åbent demokrati, udadtil og indadtil, for dette formål er også Regnbuens. Vi er ikke vidende om andre grupperes egen selvforståelse og om de har en defineret på det arbejdsniveau, der hvor begrebet om autonomi er relevant for Regnbuen som psykologisk rådgivning, nemlig som arbejds metode og som etisk norm omhandlede at kunne handle selv, ikke skubbe andre foran sig, ikke gemme sig bag andre. Derfor henviser vi ikke eget ansvar eller delagtighed for noget, til anden side - og vi forventer også det samme tilbage. Med et sådant organisationsprincip er vi sårbare, hvis nogen gruppe som enkeltperson på forhånd har et motiv, der bevidst holdes tilbage, dvs er lukket, til fordel for enten konflikt eller samarbejde på et andet motivniveau. Mht 'autonome' grupper, dvs grupper i flertal, så må andre grupper i Studenterhuset svare for sig, mht om de også går ind under begrebet 'autonom'.

Mht at "autonome" grupper havde den reelle magt over Studenterhuset ...", så er det grebet ud af luften. Bestyrelsen, der er demokratisk valgt på Studenterhusets ordinære generalforsamlinger i februar/marts og september måneder hver år, har til enhver tid "Magten", hvis dette ord

endelig skal bruges. I bestyrelsen sad sidste år to fra Regnbuen, tidligere år har der kun siddet een, og efter generalforsamlingen i september 1993 sad der kun een fra Regnbuen. Bestyrelsens antal er på 8 personer.

Side 6-7: "Det vakte en del intern uro, da en ansat i huset tidligere på året fandt våbne under en trappe i huset, men både Regnbuens folk og medlemmer af 'Studerende Mod Racisme' (SMR) fik banket de urolige elementer på plads med lange forklaringer om risikoen for nazistiske angreb".

Kommentar: Det var ikke en ansat person, der fandt de efterladte slagvåben, men en aktivist i huset. Denne aktivist skrev senere om sit fund og om sin holdning til sikkerhedsproblemet i forbindelse med anti-racistiske arrangementer i huset. Også studerende fra Studerende Mod Racisme svarede. Ingen blev i diskussionen banket på plads, men et bestyrelsesmedlem - Jacob (jvf bilag 1), der forøvrigt personligt ikke brød sig om slagvåben - foreslog, at sikkerhedsproblemet blev taget op på en generalforsamling, hvad han så glemte. Desuden: Bombemordet i Søllerødgade var "ikke en lang forklaring om risikoen for nazistiske angreb" - det var et sådant!

Endvidere var det ikke kun personer fra Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, der mente at en sådan trussel var reel. Også personer fra andre grupper - herunder et bestyrelsesmedlem, tilknyttet cafe-gruppen - havde denne holdning. Og faktisk var der et reelt flertal for denne holdning, på det stormøde hvor sikkerhed blev diskuteret. Jvf tidligere.

Side 6-7: "Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Meinhof-gruppen og Blekingegadebanden. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk". Og: "Denne gruppe hedder 'Regnbuen' og består officielt af seksten folk, der kun med megen god vilje selv kan kaldes studerende".

Kommentar: Studenterhuset er ikke styret af Regnbuen eller andre grupper, men igennem halvårlige generalforsamlinger, en valgt bestyrelse der mødes ugentlig, et rådgivende repræsentantskab og et vejledende stormøde, der mødes en gang om måneden. Regnbuen opfylder blot sin forpligtigelse overfor Studenterhusets formålsparagraf ved at overholde at møde op til møder, medvirke til at der er nok personer til bestyrelsesarbejdet osv osv, ganske som alle de andre grupper.

Regnbuen dyrker ikke en særlig interesse for "Baader-Meinhof-gruppen og Blekingegadebanden". Regnbuen interesserer sig for alt i hele samfundet, for dermed at forbedre det. Vi finder os ikke "intolerante" - tværtimod, og dette fordi vi er "stærkt venstreorienterede". Vores egne ord er dog at være socialister og/eller kommunister.

Og mht at "moppe og chikanere rigtige studerende væk", så har dette intet på sig. Regnbuen søger altid at nærme sig den indholdsmæssige side af enhver problemstilling, modsat at blive i en overfladeform. Men vi kan ikke anerkende, at rigtige studerende kun er studerende, der er politiske eller tilhører højrefløjen.

Regnbuens medlemmer kan også uden "god vilje" kaldes studerende. De er for 8 ud af 9 alle studerende, og adskiller sig ikke fra andre grupper i huset på anden måde, end at der i de andre grupper i huset procentvis er færre studerende (jvf også bilag 2).

Side 6-7: "Af Regnbuens officielle medlemmer er det kun ni, der har et reelt og aktivt forhold til Københavns Universitet. En fjerdedel har aldrig haft det. Men de har alligevel fusket sig til stemmeret på Studenterhusets generalforsamling".

Kommentar: Regnbuens antal aktivister varierer fra semester til semester, afhængig af alle mulige forhold, som fx opgavepres, lønarbejde osv. I Regnbuen skelner vi mellem aktive og personer på orlov, hvis de ikke har tid til at deltage i det almindelige arbejde i rådgivningen, men hvor der er interesse i, på et senere tidspunkt, at vende tilbage. Vores antal er altid angivet i Studenterhuset folder, der udgives en gang om året (jvf bilag 9 for Regnbuens indlæg) - og Regnbuens antal aktive medlemmer har altid stemt overens med det faktiske antal. Og der er ingen, der har fusket sig til stemmeret.

Side 6-7: I forbindelse med Regnbuens brug af lokalerne i Studenterhuset: "Og nu, hvor vi skriver oktober, er det stadig gadekampene 18. maj, der præger dagsordenen".
Kommentar: Hvor ved Ekstra Bladet dette fra, og hvad er hensigten med denne tilskrivning af noget, som man ikke ved noget om. Desuden er det ikke forbudt at beskæftige sig med, hvad der måtte ske af hændelser i København. Det gør Ekstra Bladet jo selv - men ytringsfriheden skal måske ikke gælde de personer - os fx - som har en anden politisk holdning end Ekstra Bladets!

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOBBET UD" har teksten: "Klimaet i det såkaldte studenterhus har igennem flere år være anstrengt, intrigant og hæsligt. Den hårde kerne i huset har nødtvungent accepteret, at andre også havde lov at komme de. Mens det daglige liv blev forpestet af magtkampe og krav om udsmidning og eksklusion".

Kommentar: Det er rigtigt, at klimaet har været dårligt, men det er ikke Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, der har båret brænde til dette bål. Der er derimod personer fra SolbjergSelskabet og dens senere overgang til gruppen Yggdrasil. Personer herfra er kommet med hån, disrespekt, løgne, hetz mod anderledes tænkende (de kristne, de fremmede, socialisterne og kommunisterne) end dem selv. Det er også fra SolbjergSelskabet v/ Per Åstrup Olsen, der er kommet voldstrusler (jvf også bilag 12, og Per Åstrup Olsens grundlov fra Book 77, citeret tidligere, jvf også bilag 5), og om noget er voldstrusler "mobning". Regnbuen og Studerende Mod Racisme har modsat dette søgt at holde huset åbent for alle, der ville have et åbent hus - modsat disse gruppers (SolbjergSelskabet og Yggdrasil) intention. Så det er falsk at skrive noget om "nødtvungent accept" af flere i huset. Det modsatte er tilfældet. Rart med stadig flere studerende.

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOBBET UD" har teksten: "Den hårde kerne fra Regnbuen har officielt hånet debatforeningen for at bære silkeslips og bruge dyr fransk parfume: - Jeg har aldrig følt mig velkommen, men vi blev tålt, fordi de skulle bruge nogle medlemmer. Og når du kommer i det hus, bliver du drænet for energi, fordi du skal sidde en hel aften - fra klokken otte til over midnat - og diskutere politesser, siger Jonas Christoffersen. Nu holder Debat-forum sig væk. Det samme gør Kristelig Forening for Studenter, der med sine firs medlemmer ellers talte godt i statistikken. De blev udsat for massiv kritik, fordi medlemmerne ikke ubetinget havde lyst til at være vagtfolk eller dærvogtere. Og da de først på året trak sig, blev der hånligt skrevet i husets officielle referat: Hele resten af huset er strakt til jorden af sorg og forbitrelse, da KFS altid har været et farverigt og særegent indslag i husarbejdet".

Kommentar: Det er rigtigt, at en person fra Regnbuen har kritiseret Debatforum, men dette omhandler en kritik for ikke engang at kunne rydde op efter sig selv - samtidigt med at de ikke havde andet til hån til overs for de folk, der reelt gjorde det, herunder folk fra Regnbuen. Hvis man føler sig uvelkommen i huset, fordi man ikke ønsker at rydde op efter sig, så er det ikke Regnbuens problem, men et problem mellem den enkelte og hele huset.

Desuden er Debatforum ikke holdt op, men gruppen kører på vågeblus, fordi de fleste medlemmer fra foråret 1993 fik nok at gøre med at skulle bestå bestemte meget krævende eksamener. Dette vågeblus, som legitim handleform, stottede Regnbuen såvel på bestyrelsesniveau, repræsentantskabsniveau og på Stormoder.

Desuden er der en forhistorie mht Debat-forum og almindelige studenterhusaktivister, og også en forhistorie mellem Debat-forum og de studenterhusaktivister, der var humanister eller socialister. Den første forhistorie er, at da Debat-forum kom til Studenterhuset i 1990-91, da var der en gammel lovning fra Universitetet om rengøring, men Universitetet var ikke i praksis gået ind på den. Denne lovning blev nærmest brugt af Debat-forum til at undlade at rydde op efter sig selv, selv om de godt vidste, at det ikke var Universitetet, der havde ryddet op efter dem, når de kom næste gang, men derimod andre folk fra huset. Den anden forhistorie - omhandler Debat-forum og humanister/socialister - tager form, da personer fra Regnbuen tager initiativ til og starter en husavis op. Dette har været en længe ønsket og savnet ting i Studenterhuset. I første nummer bringes så et historisk dokument fra husets lange historie. Dokumentet er centralt, idet det opsummerer husets historie fra dets begyndelse, det angiver også hvor huset er henne i forhold til Universitetet, og det fremdrager endeligt nogle perspektiver for huset, som huset indenfor en vis tid skal tage stilling til, vælge imellem. Dokumentet var endvidere det afgørende dokument i en forhandling med universitetet i 1990. Til næste nummer af Husavisen har - formanden, vist nok, fra Debat-forum - et indlæg, hvor det at bringe dokumentet i Husavisen blev sat i sammenhæng med dem og baglandet for dem, der lavede Husavisen, nemlig regnbue-aktivister, på den måde, at personen fra Debatforum mente, at de var "termitter" og at de gjorde stor skade på huset, og overhovedet at det, at de var, det var ødelæggende (s. 8 i Husavisen nr. 2, august 1992, jvf bilag 16) Sikken en måde Debatforums medlemmer møder nye initiativer på, og behandler dem, der har gjort det muligt, at Debatforum overhovedet havde et Studenterhus at vokse ind i.

De lange moder - der referes til - er eet møde om måneden, stormødet. Dette møde er der end ikke mødepligt til - det er der derimod til repræsentantskabsmøder, ligeledes en gang om måneden, men kun to timer, fra 18-20. At møderne skulle trække ud er ikke specielt Regnbuens anliggende, men alle de, der kommer til møderne, og de mange opgaver, der ofte er at tage vare på.

At Regnbuen - og Studerende Mod Racisme - kun har fået Debatforum, fordi disse grupper havde behov for medlemmer, har intet på sig. Studenterhuset som sådan har behov for medlemmer, og de aktive medlemsværgere til selve huset er cafeen og Studenterhusets bestyrelse. Kritikken mod KFS var ikke massiv, men enkelte - og ingen fra Regnbuen og Studerende Mod Racisme - mente at alle skulle tage fælles tjanser i baren. Det var specielt cafegruppen, der kørte frem med aktiveringskrav omkring cafeen. Men fælles blev besluttet, at KFS kunne gøre noget andet end café.

Regnbuens forhold til KFS har - modsat måske andre grupper i huset - altid været præget af respekt. Og vi syntes det var ærgerligt, at de besluttede at flytte et andet sted hen, men deres beslutning omhandlede ikke specielt problemer med deltagelse i café-arbejdet, men det at blive forstyrret af andre, der gik igennem café-lokalet, når de holdt møde.

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOBBET UD" har teksten: "En anden gruppe, Yggdrasil, er gennem lange perioder blevet beskyldt for at være faseister og nazister, der skulle ekskluderes. Årsagen er, at de har holdt foredrag om Hagekorsets historie, og blandt andet fortalt, at det er et tusind år gammelt nordisk tegn. I følge anti-fascisterne var dette nok til en årelang strid, hvor man har krævet gruppen smidt ud og tilmeldt bedt om rektor Ove Nathans hjælp. Denne konflikt medførte, at Universitetet sidste år stoppede den økonomiske støtte til huset, og først startede igen, da man havde fået loftet om, at

stridighederne var slut, og at Regnbueus leder Kalle Birck-Madsen ikke havde mere at sige. Dette var et tomt løfte. Den behårde magister er stadig Studenterhusets officielle leder".

Kommentar: Yggdrasil er kun lidt over et år gammel som gruppe. Og vi er ikke vidende om, om og hvordan de har det med hagekorset. Problemet er ikke Yggdrasil - hvor den eneste konflikt her har været, at Yggdrasil repræsentantskabsmedlem ikke har ville deltage i den fælles rengøring på behørig vis.

Problemet var derimod SolbjergSelskabet, og denne gruppes brug af hagekorset i billedet af, at "de kristne og de fremmede havde odelagt den danske folkesjæl", og at "kommunisterne/socialisterne var fjenden". Dette blev der sagt NEJ til fra Regnbuens side. Vi mente ikke at dette var en legitim interesse, som Studenterhuset kunne eller skulle rumme.

Mht konflikten omkring personer fra SolbjergSelskabet, så var det ikke kun Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, der havde denne konflikt. Det var en konflikt med mange andre, fra andre grupper også. Men de to grupper var aktive i, at der blev taget kontakt til Universitetet for en løsning. Selve løsningen - udformningen af nye vedtægter og udarbejdelsen af en Fællesudtalelse (jvf bilag 17 for "Fællesudtalelsen", og for en personlig kommentar til denne fra en regnbue-aktivist) - var Regnbuen drivende i. Begge blev vedtaget på ordinær generalforsamling i efteråret 1992. Så kravet om at Kalle Birck-Madsen "ikke havde mere at sige", det er grebet ud af luften. Som C-medlem var hans rettigheder lig alle andre C-medlemmer.

Det skal også tilføjes, at ingen stillede krav om, at SolbjergSelskabet skulle smides ud af huset. For yderligere analyse af SolbjergSelskabet, jvf bilag 10, 11, 12 og 13, men specielt bilag 12 om "Studehandler med djæveln".

Side 6-7: Overskriften "TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET", et billede, der viser 4 maskede personer med en rød lane, som vejende over Studenterhuset, samt tegningen nederst på side 6, hvor der opstilles et hierarki mellem grupperne i Studenterhuset.

Kommentar: Billedet er ikke fra Studenterhuset, og viser heller ikke studenterhusmedlemmer, men dets brug er klar nok: Det drejer sig om at insinuere en terrormagt over Studenterhuset af bestemte "udefra kommende grupper" og "ledende interne grupper" overfor "undertrykte interne grupper". Det påståede hierarki eksisterer ikke. Og Ekstra Bladet blev også senere nødt til at trække tilbage, at de "udefra kommende grupper" har haft del i nogen økonomiske midler.

Hvad angår kommentarer til Ekstra Bladets artikler de efterfølgende dage - fra d.21 oktober 1993 og frem - så skal disse kun gives summarisk. Falske, fordrejede osv osv kommenteres kun, hvis de er nye.

EKSTRA BLADET, TORSDAG D. 21. OKTOBER:

Side 4: "De mellem ti og seksten mennesker (i Regnbueu) sidder på hovedparten af alle faste møder i Studenterhuset. Der går næppe en dag uden mødeaktiviteter, og hver onsdag booker de sig således fast ind i to mødelokaler i op til et halvt døgn. Der er tale om en meget skæv fordeling af husets faciliteter".

Kommentar: Det er urigtigt at vi skulle sidde på nogen som helst møder. Men vi sørger for at overholde vores forpligtigelser mht at møde frem til de møder, hvor der er mødepligt, hvilket gælder Repræsentantskabet den første tirsdag i hver måned, mellem kl.18 og 20.

Desuden er det også Regnbuen og Studerende Mod Racismes anliggende at arbejde for, at der er tilstrækkeligt med personer til bestyrelsesarbejdet, og til de faste og løbende pligter og arbejdsopgaver i huset.

Hvad angår lokalebrug i Studenterhuset, så er det normen - og et krav fra bestyrelsen - at aktivitetsgrupper i huset booker sig fast ind i huset lokaler. Kun eksterne grupper skal søge fra gang til gang. Lokaler fordeles i starten af hvert semester efter indsendte lokaleønsker fra alle grupper. Bestyrelsen varetager herefter den nærmere lokalefordeling og den løbende koordinering. Og i 9 ud af 10 tilfælde har Regnbuen - når et ønske om afholdelse af enkeltstående arrangementer har kollideret med Regnbuens allerede givne lokalefordeling - fundet en anden lokaløsning. Andre grupper i Studenterhuset har typisk været meget mere ubøjelige - de har bare stået på deres givne ret, og stået der uflexibelt. Den nærmere brug af lokaler er kommenteret tidligere.

Side 4: Først skriver EKSTRA BLADET om at grupper trækker sig pga Regnbuen, og herefter: "Samtidig kommer der også langt færre internationale studenter, selv om det netop er de fremmede studenter tilstedeværelse, der har været en vigtig grund til, at universitetet giver 375.000 kroner til Studenterhuset om året. Ekstra Bladet er bekendt med, at netop udfrysningen af 'International Forening' var en af årsagerne til, at universitetsledelsen havde fået nok".

Kommentar: Det er urigtigt, at der kommer færre fra Internationale Studenter. Faktisk kommer der flere og flere, og der er proppet - og det har der altid været - i cafeen hver onsdag, når der er International Café. På det sidste var IF også begyndt at mødes på 1.ste salen efter den officielle åbning fra 20-24. Der er ingen udfrysning af IF, men en tvist omkring, hvordan indrette Værkstedet på første sal, så dets brug som mødelokale ikke fjernes på grund af gennemgang til et nyindrettet kontor bagerst på første salen. Indrettelsen af dette kontor - blandt til IF - er blevet fremmet særskilt af Regnbuen og Studerende Mod Racisme, der også har lagt knofedt til.

Hidtil har Regnbuen holdt sine fællesmøder i Værkstedet hver onsdag, hvilket også har indbefattet telefontid, hvor henvendelser om rådgivning kunne rettes, samt modtagelse af nye brugere af rådgivningen. Dette tidsrum er opgivet i Studenterhusets semesterfolder. Og af den grund kunne Regnbuen ikke bare skille lokale, eller forblive i Værkstedet som gennemgangrum, fra den ene dag til den anden.

Er der en sandhed mellem Regnbuen og International Forening, så er det den, at Universitetet greb en lokalønske mellem dem til et forsøg på at få Regnbuen ud af Studenterhuset. Og grunden er nærliggende: at Regnbuen er besværlig for Universitetet, idet Regnbuen som en gammel gruppe i huset kendte til og kunne huske alle Universitetets aftaler med Studenterhuset gennem tidene, og at Regnbuen søgte at holde Universitetet fast på disse; og/eller måske grunden skal søges i udemokratiske, højre-radikale kræfter, der nærer et særligt had til socialister og kommunister! Desuden var lokalønsken for længe løst, da Studenterhuset blev stormet. Den blev løst ved at anskaffe en yderlige telefon, så Regnbuen kunne have sin kontortid i et andet lokale end Værkstedet.

Netop her viser det sig også, at der er andre motiver - blandt andet en intern lokalønske - til at hænge de politisk aktive grupper i huset ud, andet end mistanken for slagvåben, som alle også forinden havde kunnet læse om i Hvasavisen, april 1993, jvf bilag 8.

Side 5: Tekst under billede: " ... Studenterhuset, som 'Regnbue'-folkene sad effektivt på".

Kommentar: Hvad er beviset? Desuden var det ikke Regnbuen, der sad effektivt på huset. Det var - hvis nogen overhovedet sad på noget - primært musikgrupperne, idet deres øvevirksomhed i det bageste rum i stueetagen og i kælderens fyldte også de tilstødende etager med så megen "støj", at der ikke kunne holdes møder samtidig med dem, i hvert fald ikke den slags møder, hvor det var muligt at tænke egne tanker også. Problemet med musikgrupperne var et gammelt problem i huset, et problem omhandlende manglende økonomi til ordentlig lydisolering. Regnbuen havde da også en særskilt aftale med bands i kælderen om ikke at øve onsdage mellem 17-22 i vores fællesmødetid, idet det gjorde brugen af Værkstedet umulig. Og det var der forståelse for.

Side 5: Artiklen med "Regnbuen er militant" har underoverskriften: "Interne papirer dokumenterer militant ideologi i Studenterhuset". Og i selve teksten: " .. at den psykologiske gruppe 'Regnbuen' opfatter sig selv både militant og autonom. Derfor har aktivister i 'Regnbuen' både mundtligt og skriftligt udspurgt eventuelle nye medlemmer om deres personlige holdning til begreberne 'autonom' og 'militant'. Og senere: "For halvanden måned siden modtog 'Regnbuen' en besvarelse fra en person, der ønskede at komme med i samarbejdet. Vedkommende person, der ikke underskrev sig med navn, men brugte en kode, forsøgte at redde ansigt, ved at sammenligne dagens autonome med de sabotører, der kæmpede mod nazismen under 2. verdenskrig. Ekstra Bladet ved ikke med sikkerhed, om denne person blev godkendt som medlem af 'Regnbuen', men det er sandsynligvis sket".

Kommentar: Regnbuen er ikke militant - Regnbuen er autonom! Og Regnbuen udspørger ikke, hverken mundtligt eller skriftligt, medlemmer om deres ideologi. Tværtimod arbejder vi på at afskaffe ideologiske forestillinger, til fordel for videnskabelige. Og det er dette videnskabelige sigte, der er sammenhængskraften i rådgivningen - ellers kan man heller ikke etisk forsvare at arbejde for eller med andre mennesker på en menneskeværdig måde.

Vi har heller ikke modtaget en besvarelse fra en person, der ønskede at komme med i arbejdet. Personen er med i arbejdet - og har været det i snart 3 år. Desuden skrev han sin analyse af begreberne autonom og militant på egen foranledning. Så personen har heller ikke brug for noget til at "redde ansigt med", og der kan derfor heller ikke tales om at blive "godkendt" på et sådant, af Ekstra Bladet konstrueret fiktivt, grundlag. At skrive oplæg - som personen gjorde - det har han gjort for om andre emner, ligesom andre gør det. Overhovedet er det at skrive oplæg, at analyse, en central del af Regnbuens arbejde.

Personen underskrev sig heller ikke med kode. Det er hans underskrift - som den altid ser ud! (jvf bilag 15 for det papir, som Ekstra Bladet refererer til). Men vi må også spørge til, hvor Ekstra Bladet har dette papir fra - det er nemlig uretmæssigt fjernet fra vores interne poststation. Og som sådan at betragte som hælerbare.

Side 4: Studenterrådet beskrives som gennem flere år at have "afholdt sig fra at benytte Studenterhuset. ... Københavns største studenterbevægelse har altså længe holdt diskret afstand til Købmagergade".

Kommentar: Regnbuen er den gruppe, der mest har arbejdet for at engagere Studenterrådet i Studenterhuset - medens mange andre i huset er pas på Studenterrådet - men fordi der ikke var opbakning til en repræsentation på fire til een for Studenterrådet ift Moderate, så valgte Studenterrådet at tøve med sin deltagelse. Men der har været en observator i bestyrelsen det sidste år.

EKSTRA BLADET, FREDAG D.22. OKTOBER:

Side 8: "... Birck-Madsen og Jønssons udtalelser i TV2 Lorry onsdag aften, hvor de for åben skærm indrømmede, at de var ansvarlige for tilstedeværelsen af slagvåbnene i Studenterhuset ..".

Kommentar: Nej. Der blev ikke udralt noget ansvar for tilstedeværelsen af slagvåben. Men vi stod ved at have kendskab til slagvåbnenes eksistens i Studenterhuset - ligesom mange mange andre fra Studenterhuset kunne (jvf udskriftene fra TV2-Lorry, bilag 15).

Side 8: Ekstra Bladet bringer en del af et referat fra et Stormøde: " ... Der vil undervejs i mødet blive demonstreret både slag-stik- og kastevåben, samt blive affyret skarpe skud med storkalibrerede automatvåben". Og nede i teksten: "Ordene faldt, medens der var repræsentanter for blandt andet de kristne grupper i huset. Og de famose sætninger, er for få uger siden blevet trukket tilbage".

Kommentar: Ordene er aldrig blevet sagt - og hvad har det med sagen at gøre, at de skulle have været sagt, medens de kristne var til stede. Ordene er referantens egen joke, og han var ikke fra Regnbuen - og det udelades, at første kommentar til referatet - af Anne Jønsson fra Regnbuen - da det skulle godkendes på det næste møde, var, at det skulle påpeges, at det var en joke. Så ikke totale låber gik hen og troede på det. Men det skete altså alligevel! At det eksplisit også skal opfattes som en joke er da også med i det næste referat, hvori det forrige godkendes. Mht den falske påstand om stikvåben, så er denne kommenteret tidligere. Nedenfor kommenteres, at der vil blive "demonstreret slag-stik- og kastevåben, samt blive affyret skarpe skud med storkalibreret automatvåbe".

Side: Overskriften lyder: "VI SKYDER MED AUTOMATVÅBEN". Og den efterfølgende tekst er: "Jesper Lund og Anne Jønsson er begge psykologistuderende ved Københavns Universitet, mens Kalle Birck-Madsen er magister i psykologi med eksamen fra 1987. Jesper Lund og Anne Jønsson, der også er medlemmer af den autonome gruppe, Studerende Mod Ræisme, forsvarede sig med, at våbnene skulle bruges til at beskytte sig imod fascister. I TV-udsendelsen gav de begge udtryk for, at væbnet kamp var ét af de midler, man kunne bruge for at tage kampen op mod det etablerede system. Når de bliver afhørt, skal de også forklare om et mystisk referat, der i sommer blev udsendt fra repræsentantskabsmødet tirsdag d.1.juni".

Kommentar: Referatets joke-indhold er allerede kommenteret. Men det skal tilføjes, at det er groft proportionsforvrængende at skrive om et "mystisk referat", idet referater altid sættes op på offentligt tilgængelige opslagstavler i Studenterhuset, så den fordækthed, der postuleres, eksisterer kun i de involverede journalisters eget indre sind. Det svarer til den "leg", som meget forsmåede børn kan finde på: først at stjæle noget, og så bagefter at ville have opmærksomhed på, at de har været så dygtige selv at finde det!

Men i sin helhed er ovenstående sammensætningen mellem overskrift og indhold i Ekstra Bladets tekst groft manipulerende. Og den manipulative logik kan beskrives på følgende måde: Det handler om at finde forskellige brikker, at lave lidt om på dem, og så bringe dem i en sammenhæng, så de kommer til at betyde noget helt andet. Til sidst finder man så på en overskrift, som læseren har i bagehovedet, mens vedkommende læser teksten.

Brikkerne i eksemplet er følgende:

1) Aktivisterne i Regnbuen har forklaret, at der var blevet bragt kabelstykker til Studenterhuset, fordi man frygtede overfald fra nazister.

2) I en TV-udsendelse blev to aktivister fra Regnbuen spurgt, om de troede på væbnet revolution, hvortil de svarede, at en revolution er tiltrængt, omend ikke i syne, samt at hvis det en dag skulle komme dertil, ville det nok ikke være muligt at gennemføre den uden at gribe til våben.

3) I et referat fra et møde i Studenterhuset blev der for sjov skrevet, at der på næste møde ville blive demonstreret skarpe skud med storkalibrerede våben. På det efterfølgende møde blev det taget til referat, at joken skulle stryges af referatet.

Disse tre brikker blandes nu sammen, således at man ikke kan se, om der tales om kabler eller de ikke-eksisterende automatvåben, og rubrikken gives en opfundet overskrift, der sættes i citationstegn, så det ser ud som om det er noget, regnbueaktivister selv har hævdet. Og vupti: Regnbuen har bevæbnet sig med automatvåben, som de skyder med, og vil bruge til at gennemføre en væbnet revolution.

Det skal kommenteres, at Ekstra Bladets referat af, hvad der blev sagt i TV-udsendelsen - "at væbnet kamp var ét af de midler, man kunne bruge for at tage kampen op mod det etablerede system" - dét er der ikke dækning for i TV-udsendelsen overhovedet (jvf bilag 15, udskriften TV2-Lorry, torsdag d.21.oktober, kl.19,30). Hvad der siges er: for det første ikke at ville finde sig i grænser, der på forhånd er sat fra oven, og dette ud fra, at ethvert menneske har ret og pligt til at sige fra over for undertrykkelse; for det andet siges der, at det ikke står klart nu, hvilke midler, man må tage i brug, dette må afhænge af den historiske udvikling, og for det tredje, at "Altså, jeg vil ikke afvise, at jeg tager våben i hånd en dag. Altså på samme måde som det er der vel ingen i den danske hær, der vil afvise. Altså der er nogen ting man vil kæmpe for og der er nogen situationer, hvor nogen midler er rimelige, og andre midler ikke er rimelige. Og altså, terror mener jeg aldrig nogen sinde kan blive rimelig, men at bruge .. skal man sige fysisk magt. Nå men det kan godt være, at det bliver rimeligt og nødvendigt en dag. Det .. men altså jeg kan altså ikke se den fremtid .. nærme sig, hvor det er sådan tingene står". Der udtales m.a.o. intet om en aktiv intention om, at ville bruge væbnet kamp som et middel, men alene en åbenhed for fysisk magt, omend den fremtid, der gør dette rimelig og nødvendig, den udtrykkes eksplicit ikke at kunne ses i fremtiden.

EKSTRA BLADET, TIRSDAG D.26. OKTOBER:

Side ?: "... at autonome grupper havde overtaget magten i Studenterhuset i Købmagergade 52".

Kommentar: Udokumenteret påstand.

EKSTRA BLADET, FREDAG D.29. OKTOBER:

Side ?: I sidste uge udtalte de (dvs Anne Jønsson, Kalle Birck-Madsen og Jesper Lund) for åben skærm, at de havde anskaffet sig våben, og de forsvarede militante, revolutionære midler til at styre det eksisterende samfund".

Kommentar: Nej. Det blev netop udtalt, at vi ikke havde anskaffet slagvåben (jvf udskriften fra TV2-Lorry, bilag 15). Og heller ingen har udtalt, at de går ind for eller ønsker at gøre brug af vold til at omstyre samfundet (jvf også kommentaren til Ekstra Bladet d.22.oktober). Tværtimod tages der eksplicit afstand fra terrorisme, idet dette er at styre gennem angst, og dermed gennem menneskers underkastelse sig vold og voldstrusler.

SLUT PÅ GENNEMGANG AF EKSTRA BLADETS ARTIKLER.

Det er ikke så svært at sammenfatte ovenstående kommentarer til Ekstra Bladet. Men det er omfattende. Ekstra Bladet har brugt følgende journalistiske midler:

- 1 - Udokumenterede påstande til almindelig miskreditering af vores arbejde.
- 2 - Bevidst videregivelse af fejlagtige og fordrejede udsagn om faktiske forhold.
- 3 - Brug af fjendebilleder som journalistisk middel til (egen private?) hetz.
- 4 - Insinuerende udlægning af faktiske hændelsesforløb.
- 5 - Uverderhæftig omgang med papirer, uretmæssigt fjernet (stjålet?) fra rådgivningens interne poststativ i Studenterhuset.
- 6 - Bevidst udeladelse af relevante omstændigheder af betydning for en korrekt gengivelse af faktiske omstændigheder i Studenterhusets interne liv.
- 7 - Inkriminerende sammensætning af layout, billeder og tekst.

Det er OK at pressen, i dette tilfælde Ekstra Bladet, er dybt kritiske overfor, hvad vi laver som gruppe, men at bruge ovenstående midler - og dermed den kæde af usande postulater, som er nævnt i punkt 1 i afsnittet "Kommentarer til Pressenævnets mangelfulde og direkte vildledende udtalelser" - det er ikke nogen som helst presse værdig.

Vi forventer derfor, at Pressenævnet selv må have en interesse i at åbne/videreføre sag nr.76/1993. Og også denne gang står vi selvfølgelig til rådighed med yderligere oplysninger og dokumentation.

Rådgivningsgruppen Regnbuen

P.G.V.

Stud.psych. Jesper Lund

Cand.Psych. Kalle Birck-Madsen

Nørrebro d.27.juni 1994

REFERAT FRA STORMØDE PKT.5 D.11.MAJ 1993.

Alex: Handler om at SMR har kontaktet AFA mhp. et vagtvæm. Og så våben "liggende" i huset. Tidligere fundet bølærer - og blev da meget sur. Hvis een gruppe i huset bruger denne slags midler, går det ud over huset. Viste sig så at AFA'erne ikke kom. Det hele ligger i, at når man laver noget, så må vi fælles snakke om, hvad at gøre.

Rasmus: Før det første er AFA ikke et vagtvæm. Det er en aktivistgruppe, flere går også på Uni, men det er folk, der tidligere har været i situationer, hvor det går hurtigt, stærkt. Det kender jeg ikke til, og da jeg følte mig ansvarlig for at kunne sikre andre, tog jeg kontakt. Det inkluderede "bølærer" - men det er ikke våben ej heller ulovligt. Selv at sikre på forhånd var det eneste ansvarlige. Det er svært i disse arrangementer - men truslen er reel.

Der var en potentiel fare, og der er ikke andre måder at gøre det på. Sætter spørgsmålstegn ved, hvordan det skulle kunne falde tilbage på huset.

Birgitte: En af musikgrupperne var bange, og SMR måtte garantere sikkerheden. To gange har der været nazi'er i huset.

Rasmus: Alternativet er en anden form for sikkerhed (securitas).

Pelle: Tvivler på at balladen sker. Men hvis skal der ringes til Slotsvagten. Bevæbner vi os, bevæbner de andre sig også.

Alex: Problem at barpersonalet ikke bliver orienteret + ingen forholdsregler. Bør have professionelle folk til sikkerhed.

Elisabeth: Tenderer til selvtægt.

Karsten: Måske god ide ift. Slotsvagten. Men problemet er, at sker der et angreb, så ringer man sgu' da til strisserne. Tidsrummet indtil de kommer, der må også gøres noget. Informationsniveauet var for lavt.

Vedr. selvtægt mv. Det er ikke det, som det handler om. Men at kunne takle situationen, indtil panserne kommer. Jeg vil ha' en mulighed for ikke bare at stikke hovedet frem - og så få tæsk af nazi'er.

Elisabeth: Det er paranoidt - midt i København.

Karsten: Nix. Alle der skriver læserbreve mod racisme får trusselsbreve. Og sidste år blev Henrik bombesprængt.

Birgitte: Ligeså nix. På Bryggen tæves folk. Lokaler raseres. Og jeg har selv fået nazitegn sat på døren. Tænker vi ikke foregribende, er det dybt uansvarligt.

Rasmus: Paranoidt: Nazi er to gange de senere måneder trådt frem i uniform. Ift. her - hvad hvis de var på udkig efter et "bløddyrarrangement". Hvis dette skete, ville jeg selv handle - med ølfasker eller andet. Bølærer eller ej. Ligeegyldigt. Desuden er AFA fredelig. De gider heller ikke slå.

Elisabeth: Hvorfor er det ikke taget op.

Rasmus: Gjorde det - men ikke nok. Rigtigt. Det var med fra starten, som en selvfølgelig tanke. Næste gang søge en aftale på forhånd længere tid i forvejen. Kan ikke forestille mig, at der ikke skal tages højde for sikkerheden.

Bezad: Synes man skal se problemet på den måde: Der er en gruppe, der arrangerer noget, og der er sikkerhedsproblemer, der kan løses så. Dette viser en ansvarlighed fra gruppen. Man kan snakke information - men det er sekundært ift. ansvarlighed, sikkerhed. Altså bruge hvad der skal til for at sikre: 5-6 strissere eller egne bekendte eller venner. Men ikke glemme, at nazismen er mere organiseret end vi tror. kvantitativt måske lidt, og i SI1 som få kendt. Men nazismen er velorganiseret og velinformet. Hvordan man i fremtiden kan gøre det, er en anden sag. Dette kan så diskuteres.

Jakob: Jeg anser "bølærer" for våben - og det avler mere vold. Næste gang vil jeg - som bestyrelsesmedlem - stemme imod. Starter man med køller, så andre ting næste gang.

Birgitte: Fordi det er SMR, så kan vi ikke holde møder ?

Jakob: Nej - men uden våben.

Alex: Ville ha' det op at vende ift. næste gang: ingen private vagtvæm.

Birgitte: Synes det er vigtigt at tjekke det: vi har et ansvar for at folk kommer helskindet hjem. Og så længe politiet ikke bare vil komme, så er det svært at se det gjort anderledes.

Christian: Skæv diskussion. Hvis der var sket noget, så var det næppe taget op på den måde. Sikkerheden ska' være - så må vi snakke om sikkerhed.

Rasmus: Måske et eksklusivt problem. Men har svært ved at gennemskue, hvad at gøre det anderledes. Jeg synes ingen grund til, at snyde mig selv.

Kalle: Fortilfælde. Mystifikation. En miskreditering af SMR for deres ansvarlighed.

Karsten: En vigtig ting ift. huset, der skal arbejdes for demokrati. Hvis man så mener, at man vil lukke for sådanne arrangementer, så må man ha' ...

Pelle: Selvfølgelig skal vi ikke begrænse vores arrangementer, men tage kontakt til Slotsforvaltningen: en vagt med hund har tidligere stået i døren. Har selv fået trusselsbreve. Men hvis man er usikker, så lever vi stadig i et demokrati, og en slotsbetjent har radio med. Det vil være sygt at begrænse husets arbejde i antiracistisk arbejde. De skal ikke kunne true os.

Alex: Det meste jeg ønsker er et klart udspil fra, hvad folk vil i denne situation. Synes det er et svaghedstegn, at man provokerer os til vold.

Birgitte: Tingene vendes på hovedet.

Alex: Nej - men jeg kan ikke forsvare, at man bruger våben mod folk.

Birgitte: Den med "først køller - så gevær". Langt ude. Sidder med, at folk i huset her kan handle - og så vil der for alvor ske noget. Så at tage kontakt, fx. til AFA, er en løsning.

Rasmus: Det med om vi kan stole på dem. Jeg ved ikke, hvordan jeg selv ville reagere - men det gør de.

Det at sige, at fordi "de gør det, så har vi ikke ret", er en flot holdning ? Du kunne jo bare blive væk - at have din flotte holdning intakt.

Demokrati er ikke at lade sig tæske - men at lade være med at tæske dem, man ikke kan lide. At træffe sikkerhedsforanstaltninger: træffer selvfølgelig ikke andre end lovlige.

Jakob: Mener det må være SII, der må træffe beslutning om våben skal være. Og hvis nej, så må gruppen rette sig efter det.

Kalle: Er våben bollerør ?

Jakob: Lad os se på det.

Rasmus: Det er et metalrør, et kabel eller et trørør.

Elisabeth: Det skaber præcedens.

Cathrine: En pinagtig diskussion. Hvor er grænsen: een der kan selvforsvar, er det også våben?

Jakob: Pinagtigt at kalde det pinagtigt. Kan ikke være op til en enkelt gruppe.

Rasmus: Så må vi rette os efter loven.

Kender til eksempel med folk, der er blevet anholdt med "bollerør", men ikke dømt. Det vi skal tage stilling til: det er om vi skal forsvare os. Er 20 vinflasker i hjørnet også våben, eller borde, hvor ben kan tages af.

Jakob: Hvor stopper det ?

Rasmus: At kunne forsvare sig, holde skansen indtil politiet kommer. Og hvad med folk, der går i panik. Og hvordan forsvarer man et hus. Det gør man så ..

Elisabeth: Det har været klart før - hvorfor er der ikke taget forholdsregler noget før.

Rasmus: Umiddelbart efter Henriks død tog vi forholdsregler. Det var åbent. Vi har klokket i det, fordi vi kom for sent i gang. Snakken om til hvilken grænse vi kan handle er væsentlig ift. hvad at gøre.

Jakob:

Rasmus: Har svært at se en gevinst i at gøre mindre end man må.

Birgitte: Taler for at disse arrangementer ikke kan afholdes ?

Jakob: Nej - at huset må tage sig sin stilling. Og det må huset rette sig efter.

Rasmus: Demokrati - men det synes nazierne ikke. Verden er lemlæstelse og mord - det er en realitet. Kan ikke forstå at det desavuerer, at man tænker sig om på forhånd.

Alex: Og det tror du ikke de gør.

Cathrine: Ingen grund til at forsvare nazister.

Alex: I argumenterer for, at et angreb er det bedste forsvar.

Flere: Nej.

Rasmus: At man selv kan overleve.

Birgitte: Ingen angriber nazier. Men at kunne forsvare sig. Det gjorde vi også lige efter Henriks død.

Kalle: I forlængelse af Jakob: at huset må afklare sig. Og så se hvad der kommer ud af det.

Bezad: Tage en debataften om det. Diskutere holdningerne forsvare sig, osv., osv.

Elisabeth: Kunne også ringe til Kriminalpræventivt Råd.

Cathrine: Prøvet - vir svaret: lad være med at holde de fester.

Rasmus: Der har været eksempler nok - men politiet ser ingen sammenhæng.

Cathrine: Foreslår vi stopper. Opbrud. Og langt til enighed omkring, hvad der er selvforsvar, osv., osv. Samtidig tror jeg det er vigtigt, at vi ikke gennemtvinger en løsning for tidligt. SMR har argumenteret godt, flot, for standpunktet.

Alex: Uenig: at bruge sådanne midler.

Cathrine: Ej køre videre nu, så kan man også diskutere om selvforsvar er et middel / et våben.

Jakob: Op på generalforsamlingen.

Cathrine: Opfordring til SMR om at holde et møde.

SLUT

82.4.89

Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N
35-37.86.58

NOTAT VEDR. EKSTRA BLADETS PÅSTAND OM BRUG AF FALSKE NAVNE I STUDENTERHUSET.

Dette notat omhandler Ekstra Bladets beskyldning mod Rådgivningsgruppen Regnbuen (RGB) og Studerende Mod Racisme (SMR), for deres brug af falske navne i Studenterhuset. Beskyldningen - som var een af flere usande - blev fremsat af Ekstra Bladet første gang onsdag d.20. oktober 1993.

Indledningsvist skal det dog bemærkes, at Studenterhuset efterfølgende selv - på et pressemøde og over for Københavns Universitet - har tilbagevist brugen af falske navne. Men som Ekstra Bladet satte sin beskyldning op, med den ubodelige skade som det medførte for mange uretmæssigt anklagede, er der alligevel grund til, at de grupper - Regnbuen og Studerende Mod Racisme - der særligt blev ramt heraf, også selvstændigt tager ordet.

Forst skal Ekstra Bladets tekst omhandlende brug af falske navne refereres. Dernæst kommenteres denne tekst ud fra Studenterhusets egen medlemsliste. Til slut følger en konklusion.

EKSTRA BLADETS TEKST.

Ekstra Bladet onsdag d.20.oktober 1993:

Side 4: "Ove Nathans reaktion (at bede om politiransøgning, vores tilføjelse) skyldes en række spørgsmål, som Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet ..". "I følge oplysninger til Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers var blevet garanteret. Tværtimod var man blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og vidste nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset. De oplysninger, der forelå var så alvorlige, at Universitetet ikke følte, man selv kunne klare sagen. Det var nødvendigt, at politiet hjalp til, sagde en fæmøll juridisk fuldmægtig for rektor Ove Nathan, da Ekstra Bladet sent i nat talte med ham uden for Studenterhuset".

Side 6: "Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Mainhof-gruppen og Blekingegadebanden. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk. Denne gruppe hedder 'Regnbuen' og består officielt af seksten folk, der kun med megen god vilje selv kan kaldes studerende".

I det efterfølgende tekstafsnit nævnes navnet "Karl-Erik Birck-Madsen", samt at han skulle være "magister i psykologi, og selv om han afskrev sig sit studiekort i januar 1987, har han endnu ikke fjernet sig fra Studenterhuset. Dette er hans reelle hjem. Kalle Birck-Madsen bor på det nærmeste i Købmagergade 52, hvor han har sit private kammer på første sal".

"Af Regnbuens seksten officielle medlemmer er det kun ni, der har et reelt og aktivt forhold til Københavns Universitet. En fjerdedel har aldrig haft det. Men de har alligevel fusket sig til stemmeret på Studenterhusets generalforsamling. Ekstra Bladet har gennem de sidste uger benyttet både almindelige og ualmindelige journalistiske metoder til at danne sig et billede af Studenterhusets aktiviteter. Vi kender ikke alt, der er foregået. Men det kan fastslås, at f.eks. Politiets Efterretningstjeneste, PET, har haft samme interesse".

Side 7: Stor overskrift med "FALSKE NAVNE", der bærer underoverskriften: "Universitetets ledelse kan ikke genkende navnene på flertallet af medlemmerne i Studenterhusets dominerende grupper". Selve teksten lyder: "Studenterhuset i Købmagergade har opgivet stribevis af falske navne, når de skulle fortælle Københavns Universitet, hvem deres næsten 1000 medlemmer er. De to altdominerende grupper i huset 'Regnbuen' og 'Studerende Mod Racisme' har officielt kun 30 medlemmer. I sidste uge bad Ekstra Bladet universitetet oplyse, om disse mennesker også er indskrevet som studenter. Resultatet er ubehageligt for både Københavns Universitet og for rektor Ove Nathan, der personligt har støttet Studenterhusets beståen. Ud af de 30 personer er det kun tolv, der har reel tilknytning til universitetet. Resten findes ikke, er færdiggjorte eller har orlov. Regnbuens leder er Kalle Birck-Madsen, der blev udskrevet efter endt studie for næsten syv år siden. Leif Christensen er opført som stemmeberettiget studentermedlem, men han eksisterer ikke i universitetets database. Det gør Pernille Hviid og Anette Hervad heller ikke. Ligesom Karsten Madsen, der arbejder som redaktør af det interne blad for Studenterhuset. For Aino Holme og Anne Jønsson er forholdet, at de har orlov fra universitetet, og herefter er der kun ni reelle Regnbue-studenter tilbage. Endnu mere prekær er situationen for 'Studerende mod Racisme'. Ud af elleve medlemmer findes de ni ikke. Det er Tanda Andersson, Annelise Juul, Harild Lillevang, Marlene Madsen, Dorte Møller Pedersen, Camilla Sejerøe, Rigmor Têtevide, Markus Topp og Christian Aabro. Og af de to resterende har den ene orlov fra Universitetet. Flere af disse personer er alligevel indskrevet som studiekative - hvilket betyder, at de har ret til at stemme i Studenterhuset og har stemmeret".

Ekstra Bladet torsdag d.21.oktober 1993.

Side 4: Overskriften "STAVEFEJL I MEDLEMSLISTEN". Og selve teksten lyder: "Det skyldes åbenbart staveproblemer i Studenterhuset, at mere end halvdelen af de autonome og anti-racistiske medlemmer i Studenterhuset ikke er indskrevet på Københavns Universitet. Ekstra Bladet oplyste i går, at atten ud af de tredive personer, som Studenterhuset har opgivet som medlemmer fra henholdsvis 'Regnbuen' og 'Studerende Mod Racisme' ikke læser på Universitetet.

Den oplysning fremkom, fordi vi bad Universitetet sammenligne Studenterhusets medlemsliste med den officielle liste over studerende. Men det er åbenbart en misforståelse, der skyldes, at Studenterhuset ikke kan stave. F.eks. er folk, der hedder Harald blevet til Harild. Andre, men ikke alle, hævdes nu at være fundet".

KOMMENTARER.

Umiddelbart skal det bemærkes, at Ekstra Bladets egne tal er i modstrid med sig selv. Der tales om 30 medlemmer for RGB og SMR, mens der samtidig kun opgives 16 for RGB og 11 for SMR, hvilket kun giver 27! Ligeledes taler Ekstra Bladet om 18 personer, der ikke kendes af Universitetet, hvoraf 2 af disse angives at være på orlov (Anne Jønsson og Aino Holme), men på orlov kendes de selvfølgelig af Universitetet. Studerende på orlov er nemlig ikke frmeldt Universitetet. Tværtimod kan studerende på orlov følge undervisningen, blot kan de ikke indstille sig til eksamen i det semester orloven angår, med mindre orloven er givet på "særlige grunde", dvs barsel, sygdom mm.

Det skal også bemærkes, at studerende på orlov er medlemmer af Studenterhuset på lige fod med andre studerende.

Ovenstående forhold er imidlertid detaljer. Hvad angår det centrale indhold i Ekstra Bladets beskyldninger, så skal den medlemsliste fra Studenterhuset, som Ekstra Bladet referes til, medindrages. Medlemslisten er let at identificere, for der er kun lavet een i Studenterhusets levetid. Og det er ikke engang en "officiel" medlemsliste. Det er en tjekliste, som er trykt i Studenterhusets Husavis nr.7, marts 1993 - hvilket også udtrykkeligt er angivet - og dens brug er intern. Desuden er listens funktion at være med til at sikre, at alle der har sin gang i Studenterhuset også er indskrevet som medlemmer - men overhovedet er medlemsregistreringen af ny dato. Det blev første gang sat i værk i 1993, efter krav fra Universitetet, hvorfor der også må påregnes sædvanlige indkøringsproblemer. Denne liste er vedlagt dette notat.

I medlemslisten er hver person udstyret med en medlemskategori og et medlemsnummer. Medlemsnummer gives fortløbende - den først tilmedte får nummer eet, den anden nummer to osv osv, medens det for medlemskategori gælder, at der er tre typer: a-medlemmer for studerende ved Københavns Universitet; b-medlemmer for studerende ved andre højere læreanstalter, fx RUC, Arkitektskolen; medens c-medlemmer er medlemmer, der ikke er studerende, men er med i en godkendt aktivitetsgruppe i Studenterhuset. Studenterhuset har den regel, at mindst 50% af en aktivitetsgruppes medlemmer skal være a-medlemmer, men er det en gruppe, der skønnes at være vital for Studenterhuset, så kan der dispenseres fra de 50%.

Hvad angår Regnbuen og Studerende Mod Racisme, så angiver medlemslisten følgende medlemmer:

c-0190	Kalle Birck-Madsen	RGB			
a-0050	Leif M. Christensen	RGB		og	Skak
a-0628	Henrik Eriksen	RGB			
a-0159	Birgitte Ernst	RGB	og	SMR	
a-0478	Birgitte B. Hansen	RGB			
a-0485	Anette Hervad	RGB			
a-0486	Morten Hesse	RGB			
c-0122	Aino Holme	RGB			
a-0477	Pernille Hviid	RGB			
a-0402	Anne Jønsson	RGB	og	SMR	
a-0034	Jesper Lund	RGB	og	SMR	
a-0163	Karsten Madsen	RGB		og	Husavisen

a-0859	Søren Kruse Nielsen	RGB		
a-0410	Henrik Olsen	RGB	og	Musik
a-0488	Lasse Heinz Philipsen	RGB		
a-0494	Helle Søberg Scheele	RGB		
a-0089	Tanda Andersson	SMR		
a-0110	Rasmus Helles	SMR	og	Husavis
c-0476	Anneline Juul	SMR		
a-0443	Harild Lillevang	SMR		
a-0040	Marlene Madsen	SMR		
a-0067	Stine Carsten Nielsen	SMR		
c-0191	Dorte Møller Pedersen	SMR		
b-0506	Camilla Sejerøe	SMR		
b-0835	Inge Krause	SMR		
a-0904	Mette Moltke	SMR		
a-0471	Rigmor Têtevide	SMR		
a-0246	Markus Topp	SMR		
a-0037	Christian Aabro	SMR	og	Café

Betragtes denne, for Studenterhuset eneste offentliggjorte liste, så må konstateres, at det er denne liste, som Ekstra Bladet har betjent sig af. Ekstra Bladet refererer såvel stavefejlen i navnet Harald (stavet fejlagtigt som Harild), som at Karsten Madsen er redaktør af Husavisen, samt at Regnbuen har 16 medlemmer.

Tælles der op på antal medlemmer, så viser medlemslisten følgende.

16 medlemmer af RGB, heraf er tre også medlemmer af SMR
16 medlemmer af SMR, heraf er tre også medlemmer af RGB.

Hvilket giver gjort op i personer: 29 personer i alt i RGB og SMR.

Disse 29 personer fordeler sig på medlemskategorierne a, b og c på følgende måde:

22 a-medlemmer, 13 i RGB og 9 i SMR.
3 b-medlemmer, 1 i RGB og 2 i SMR.
4 c-medlemmer, 2 i RGB og 2 i SMR.

For samtlige a-medlemmer gælder, at de har gyldigt årskort eller tilsvarende orlovsbevis. Der er dog beklageligvis to, der er stavet forkert: dels er Tanya (a-0089) stavet Tanda, dels er Harald (a-0443) stavet Harild. For begge gælder, at det er en bogholderifejl, der stammer fra overførsel af respektive navne fra den udfyldte blanket til EDB.

For b-medlemmerne gælder ligeså, at de alle er indskrevet ved anden højere læreanstalt. Medens c-medlemmerne alle er del af deres godkendte aktivitetsgruppe.

Altså ingen falske medlemmer - modsat hvad Ekstra Bladet hævder.

I forhold til, at Ekstra Bladet specielt inkriminerer RGB og SMR for at begå ulovligheder, skal det bemærkes, at begge grupper mht medlemsfordelingen - at mindst 50% i en gruppe skal være a-medlem - så ses dette at være opfyldt til fulde. Procenten er: 81 for RGB og 75 for

SMR. De fleste andre grupper i Studenterhuset har endog en lavere procentandel studerende iblandt sig. For Musikgrupperne er procenten nede på 31; for Yggdrasil er den på 50; for Tai-Chi er den 38. Kun Debatforum har en højere procentandel af studerende end RGB og SMR, nemlig 87.

I forhold til Ekstra Bladets tal-oplysninger kan det endvidere siges:

Ekstra Bladet tæller "næsten" rigtigt, når de siger, at RGB og SMR har 30 medlemmer. Det rigtige tal er 29;

Ekstra Bladet lyver nærmest bevidst, når de - sammenholdt med det næsten rigtige tal på 30 personer for grupperne i alt - postulerer, at SMR kun har 11 medlemmer. Det rigtige tal er 16; Ekstra Bladet hævder endvidere, at ud af de 11 medlemmer for SMR, så kendes de 9 medlemmer ikke på Universitetet - hvortil er at bemærke, at Universitetet ikke hverken kan eller skal kende - i sin matrikel - b- og c-medlemmer. Og trækkes disse fra - det drejer sig om 4 ud af 16 - så er de eneste, der ikke kan kendes af Universitetet, det er de to navne med stavefejl: Tanya og Harild i stedet for Tanya og Harald.

For Regnbuens vedkommende hævder Ekstra Bladet, at Karl-Erik/Kalle Birck-Madsen (der i parentes bemærket er cand.psych. og ikke magister i psykologi som hævdet), Leif M. Christensen, Pernille Hviid, Anette Hervad og Karsten Madsen ikke kendes af Universitetet. Fra-trækkes b- og c-medlemmerne - Kalle Birck-Madsen og Anette Hervad - så skal Universitetet kun kende resten. Og når Ekstra Bladet skriver, at Aino Holme har orlov, så er det ikke rigtigt: Aino Holme er c-medlem, fordi hun blev færdig med sit studie i 1993;

Når Ekstra Bladet - ud fra sine egne opgørelser - hævder, at ud af "officielt 30 medlemmer, .. så har .. kun tolv reel tilknytning", så er det rigtige tal 16. I virkeligheden er det rigtige tal gjort op i forhold til a-medlemsskab 22 ud af 29, idet differencen på 7 dækker over aktive gruppemedlemmer, blot i kategorien b- og c-medlemmer.

Der savnes endvidere noget som helst belæg for beskyldningerne, at en fjerdedel af Regnbuens 16 medlemmer har fusket sig til stemmeret på Studenterhusets generalforsamling. Sandheden er den anden, at ingen har fusket sig til noget: og man kan da også kun få udleveret stemmeseddel til generalforsamling ved fremvisning af gyldigt årskort eller orlovsbevis. For SMR gælder det samme: ingen har uretmæssigt fået udleveret stemmeseddel. Og så vidt vi ved, så må Studenterhuset stadig ligge inde med de lister, hvor det angives, hvem der har fået udleveret stemmesedler.

Det skal endvidere bemærkes, at hvor de RGB's medlemmer - som Ekstra Bladet fejlagtigt hævder ikke kendes af Universitetet - direkte beskyldes for "stemnefusk til generalforsamling", så er det samme forhold for de medlemmer af SMR - som Ekstra Bladet også fejlagtigt hævder ikke findes - formuleret blidere, nemlig at "de har ret til at stemme i Studenterhuset og har stemmeret". Denne "forskelsbehandling" mellem RGB og SMR kan kun fremkomme ved, at Ekstra Bladet har valgt bevidst at gå efter at stille Regnbuen i et så dårligt lys som muligt.

KONKLUSION.

Der tegner sig et billede af Ekstra Bladets brug af Studenterhusets interne tjekliste, som kun kan bestemmes som bevidst uvederhæftigt. Der er lagt til, hvor der kan lægges til, og der er trukket fra, hvor der kan trækkes fra, i det åbenbart eneste styrende perspektiv, ikke at oplyse,

men at inkriminere RGB og SMR totalt. Skal der snakkes magtteoretisk, så er det billedet af Machiavellis råd til Fyrsten: at skal man knuse en fjende, så skal det gøres een gang for alle, med alle tilrådighed stående midler.

Med een undtagelse nær er alle Ekstra Bladets oplysninger fejlagtige. Rigtigt er kun opgivelser af, at RGB har 16 "officielle" medlemmer i følge medlemslisten. Og hertil alle de forhold som ikke omtales!

Mod dommen "bevidst uuhæderlig journalistik" kan indvendes, at det kan være svært for udenforstående at sætte sig ind i de faktuelle forhold for en så kompleks organisation, som Studenterhuset er og altid har været: at være et åbent hus for næsten 30.000 studerende. Men mod dette taler, at Ekstra Bladets artikler ikke er kommet til veje - det skrives selv - på en enkelt hektisk nat, men over lang tid. Desuden angiver Ekstra Bladet mange forhold af intern karakter, som direkte er taget ud af flere småbrevbreve mod specielt Regnbuen og Studerende Mod racisme, skrevet i 1992 af en navngiven studenterhusaktivist, der senere blev ekskluderet for dette. Når Ekstra Bladet endvidere selv går ind i sagen, og efter egne oplysninger har kontakt med Universitetet lang tid før de offentliggør artiklerne om Studenterhuset, så har Ekstra Bladet haft rig mulighed for at danne sig et korrekt billede af Studenterhusets faktiske forhold. Ekstra Bladet kunne også direkte have kontakten til Studenterhuset. Men alt dette har Ekstra Bladet nærmest bogstaveligt ikke villet!

Eet forhold står imidlertid fast: Ekstra Bladet har sammenlignet Studenterhusets medlemsliste med matrikellister på Universitetet.

For det første angives Anne Jønsson som værende på orlov af Ekstra Bladet. Dette er rigtigt. Orloven starter september 1993. Dette står i matriklen fra 1993.

For det andet så angiver Ekstra Bladet, at Harald Lillevang ikke kendes. Dette er rigtigt pga. stavfejl (Harald hedder Harald). Harald Lillevang immatrikuleres 1992.

For det tredje angives Kalle Birck-Madsen at afskrive sit studieort i januar 1987, hvilket også er rigtigt. Dette står i matriklen fra 1987. Men oplysningen er speciel og kan nærmest kun komme fra denne 1987-matrikel. For sagen er, at Kalle Birck-Madsen blev kandidat d. 28. oktober 1986, men på grund af at en eksamensklage først var færdigbehandlet d. 9. januar kunne en afskrivning af studieort først finde sted fra dette tidspunkt, hvilket også fandt sted.

For det fjerde angiver Ekstra Bladet, at Aino Holme er på orlov 1993, og dette på trods af at hun er opgivet korrekt som c-medlem i Studenterhusets medlemsliste. Aino Holme er i 1993 færdig som kandidat. Men faktisk har Aino Holme været på orlov. Grunden var barsel. Dette fandt sted i perioden 1987-89.

Alt peger mao på, at Ekstra Bladet har haft intim tilgang til, ikke bare matriklen for 1993, men også matriklen fra 1987.

Det skal for det videre bemærkes, at der ikke er noget system i, hvilke a-medlemmer i RGB og SMR, der - i følge Ekstra Bladet - er ukendte på Universitetet. De for Ekstra Bladet ukendte personer, på trods af Ekstra Bladets matrikel-tilgang, er både personer fra forskellige fakulteter, og det er personer, hvis immatrikulationsår strækker sig fra 1968 til 1992. Hvis det havde været sådan, at Ekstra Bladet kendte fx alle studerende fra et bestemt fakultet, så måtte brudet på registerloven være at finde via et sådant fakultet, hvad det altså ikke er.

Det intime kendskab, som Ekstra Bladet har til matriklen på Universitetet, og Ekstra Bladets påstand om "falske navne" eller "stribevis af falske navne", kan derfor - for os at se - kun fremkomme på een måde: at Ekstra Bladet, i sin sammenligning af Studenterhusets medlemsliste

med matrikler fra Københavns Universitet, bevidst og dermed mod bedre vidende, har løjet om, at mange fra RGB og SMR alligevel ikke findes i matriklen.

Og konklusionen er: Ekstra Bladet har sammenlignet Studenterhusets medlemsliste og matrikler fra Københavns Universitet, og bevidst løgnagtigt fremstillet, ikke bare et groft fordrejet, men et direkte usandt billede af det faktiske resultat af sammenligningen. Og Ekstra Bladets kilde på Københavns Universitet er den direkte ansvarlige for dette brud på registerloven.

Det må være op til en juridisk vurdering at afgøre, om Ekstra Bladets medvirken til brud på registerloven, samt offentliggørelse af beskyttede informationer, i sig selv er strafbart.

Hvem kilden på universitetet er, ved vi ikke med sikkerhed, men en undersøgelse skylder et svar herpå. Ekstra Bladet nægter selv at oplyse herom, men angiver dog at have haft kontakt med jurist Lars-Erik Allin på Universitetet.

Det må være muligt nærmere at bestemme, hvem der kan have tilgang til den gamle matrikel fra 1987; Og er det en tilgang gennem samme kilde på Københavns Universitet, der også udleverer 1993 matriklen, eller er det via Politiets Efterretningstjeneste, PET, der just har måttet erkende, at de op igennem 80-erne og ind i 90-erne, ligeså ulovligt, har modtaget matrikel-liste? Vi skal her, i det mindste hvad angår PET, minde om regeringsinstruksen fra 30. september 1968: "Regeringen har i dag besluttet, at registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted på grund af lovlig politisk virksomhed".

Som studerende og tidligere studerende ved Københavns Universitet finder vi vores retssikkerhed og -bevidsthed dybt krænkede. Og må derfor kræve en uvildig og tilbuds-gående undersøgelse af, hvordan det er kommet i stand, at Københavns Universitetet har medvirket til brud på registerloven, samt at de ansvarlige herfor drages til ansvar for deres gerninger.

Vi står selvfølgelig til rådighed med yderligere oplysninger.

Rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme
P.G.V.

Jesper Lund Kalle Birck-Madsen
Stud. psych. Jesper Lund og cand. psych. Kalle Birck-Madsen

København d. 13. marts 1994

Medlemsregistranten

Vi har pr.22/3 fået 916 medlemmer i foreningen Studenterhuset og det er jo glædeligt. Men der skal stadig gøres en indsats, idet der er mange med daglig gang i huset som endnu ikke har fået meldt sig ind. Der er tidligere i gruppernes bokse lagt en opfordring til de aktive om at melde sig ind.

Da dette ikke er nok skal jeg således her i husavisen opfordre til at man checker nedenstående liste over de husaktive, om man selv eller kender nogen som ikke er med på listen.

Herudover kan det oplyses at der mangler billede på følgende:

Frode Hannibal Sundbo (musik)
Steen Larsen (cafe)
Dorte Mølle Pedersen (SMR)
Anneline Juul (SMR)
Anne Mette Østergaard (køks)
Morten Reichel (Musik)
Torben Simonsen (Musik)

og der mangler bekræftigelse på:

Annemarie Eie Christensen (Inte)

Venlig hilsen

Jacob, medlemsregistreringen

a-0126 Hansen, Steen ?
a-0395 Jantzen, Mikkel ?
a-0416 Karolinszen, Lene ?
a-0144 Toksvig, Niels ?
a-0101 Agger, Simon Cafe
b-0730 Andersen, Rikke Cafe, Væk
a-0912 Boesen, Marlene M Cafe
a-0719 Boss, Marianne Cafe
a-0382 Hansen, Britt Lundgreen Cafe
c-0729 Holtzmann, Sonny Cafe, Foto
c-0731 Kaldor, Rolf Cafe
a-0498 Lund, Mads Cafe, tårn
a-0620 Myrhej, Anne Cathrine Cafe
c-0740 Petersen, Lene Bork Cafe
a-0019 Thorborg, Jakob Cafe
c-0503 Larsen, Steen CAFE
b-0663 Bockelise, Stig FOTO
a-0878 Brodersen, Jakob Styrup Foto
c-0098 Flinnsdottir, Thora Pia Foto
a-0106 Hansen, Vibe Falk Foto
a-0023 Iversen, Jens L. Foto
a-0285 Jantzen, Pater Foto
a-0090 Kruse, Christina Foto
a-0704 Skjolden, Mikkel Foto
a-0087 Sørensen, Claus Dantzer Foto
a-0879 Astrup, Hina Workshop FOTO
a-0716 Jensen, Jens FOTO
c-0505 Kjørsgård, Lars FOTO
a-0861 Pury, C. M. Inte
a-0763 Vookko, Hanna Inte
a-0831 Conde, Angel P Inte
a-0779 Ahlskov, Erik Inte
a-0783 Andrews, Robert Inte
a-0828 Selje-Hansen, Helie Inte ?
a-0206 ?
a-0266 Adanson, Rob Inte
a-0580 Adochic, Silvana Inte
a-0263 Agerstnap, Louise Inte
a-0442 Alonso, Soledad Inte
a-0210 Anderson, Anne Riis Inte
a-0816 Anderson, Louise Caroline Inte
a-0695 Andrevska, Iva Inte
a-0255 Archer, Andrea Inte
a-0254 Arnolds, Sigurdur Inte
a-0814 Bacolilai, Massimo Inte
a-0775 Bartostewicz, Dorota Inte
a-0994 Berg, Thomas M Inte
a-0419 Bjørstrup, Daphne Inte + Cafe
a-0864 Bjergfelt, Paul Inte
a-0866 Bondo, Francis F. D. Inte
a-0811 Bradford, Dudley Inte
b-0659 Byrskov, Søren Camillo Inte
a-0419 Bøtcher, Arnd Inte
a-0253 Boll, Friederike Inte
a-0842 Caldwell, Emma Inte

a-0425 Carisund, Nikolas Inte
c-0592 Christensen, Annemarie Eie Inte
a-0821 Christens, Isabel Inte
a-0774 Dahlstrøm, Per Inte
a-0867 Salvin, Lars Bo Inte
a-0422 Damsen, Perrotin Inte
a-0773 Darr, Margaret E Inte
a-0777 Dimarco, Roberto Inte
a-0681 Dragsted, Kaczin Rain Inte
a-0676 Dyson, Salvador Inte
a-0765 Dollifald, Hertzog Inte
a-0843 Ekilo, Lars Inte
a-0629 Elbak, Helie Inte
a-0258 Engels, Ellen Inte
a-0261 Faltrø, Eva Inte
a-0829 Favaro, Donata Inte
a-0199 Fejerskov, Dorte Ahler Inte
a-0878 Fenkel, Stuart Inte
a-0947 Fornasiero, Rosanna Inte
b-0768 Forstrem, Johan Inte
a-0778 Fossam, Sigrid Inte
a-0201 Fransen, Mark Inte
a-0737 Geardsen, Lars Pico Inte
a-0202 Gjerde, Richard Inte
a-0824 Grabcovska, Anna Maria Inte
a-0690 Granberg, Rickard Inte
a-0207 Gregory, Beaurain Inte
a-0203 Gum, Charlotte Inte
a-0793 Gunnarsdottir, Gunnhildur Inte
a-0464 Hansen, Steen Helthe Inte
a-0200 Hansen, Klaus Steffen Inte
a-0631 Hansen, Lise Bruun Inte
a-0632 Hansen, Thorbjørn Inte
a-0204 Marland, Chris Inte
a-0848 Hassan, Elhajja Inte
a-0718 Henriques, Tiago Castro Inte
a-0785 Hiltunen, Heikki Inte
a-0833 Hopstra, Minka Inte
a-0465 Huyben, Cornelis Adrianus Inte
a-0208 Hamalainen, Jukka Inte
a-0784 Ikonen, Lena Inte
a-0794 Jakobsen, Kacrine Inte
a-0264 Jansen, Anne Vibeke Inte
a-0694 Jensen, Jan Ulrich Inte
a-0846 Jepsen, Trine Inte
b-0707 Jones, Vernon Inte
a-0817 Jones, Thomas M Inte
a-0821 Julsing, Martin Inte
a-0267 Junge, Annette Inte
a-0658 Jørgensen, Kasse S. D. Inte
a-0657 Jørgensen, Elsebeth Inte
a-0830 Kacstubs, Michael Tadousz Inte
a-0635 Kaulins, Kasper Inte
a-0421 Kekki, Miika Inte
a-0844 Knippschild, Katharina Inte

a-0832 Knyneburg, Linda Inte
a-0796 Koning, De Inte
a-0169 Krach, Aaron Inte
a-0164 Kramer, Andrew Eli Inte
a-0580 Krifjensburg, Linda Inte
a-0778 Kruczek, Darluz Inte
a-0636 Kummel, Christina Inte
a-0781 Labugi, Marianne Inte
a-0823 Lada, Kristin Inte
a-0767 Lam, Yin Nei Inte
a-0762 Langseth, Jan Mayne Inte
a-0773 Larsson, Markus Inte
a-0458 Leucht, Aina Inte
a-0819 Leucht, Anja Inte
a-0675 Leupole, Elke Inte
a-0765 Lopez, Manuel Oscar Inte
a-0639 Lunnen, Gabriella Inte
a-0139 Lucc, Thomas Inte
a-0251 Mackrill, Charlotte Inte
a-0820 Malgonaco, Wook Inte
a-0821 Mandi, Duncan Inte
a-0199 Mans, Pascal Inte
a-0893 McConn, David Inte
a-0420 McNaught, Mack Andersson Inte
a-0197 Mkhallouk, Louri Inte
a-0795 Molina, Clara Inte
a-0157 Murray, Brett R Inte
a-0126 Noller, Mads Inte
a-0209 Nagel, Tina Inte
a-0257 Nishouca, Louisa Inte
a-0198 Paqvalen, Rita Inte
a-0838 Parsons, Craig A Inte
a-0457 Pataras, George Inte
a-0683 Peckrak, Mahammad Reza Inte
a-0553 Piret, Kivi Inte
a-0581 Prien, Oiaf Inte
a-0523 Rucete, Quintan Angel de la Inte
a-0796 Puenteo, Vintian-Angel Deta Inte
a-0152 Palsson, Mariona Gar Inte
a-0519 Aabaga, Corene Inte
a-0792 Reumert, Peter Inte
a-0844 Reisk, Nonni Inte
a-0812 Roberto, Rosalindo Inte
a-0658 Ropset, Ilsege Inte
a-0272 Roussier, Coline Inte
a-0205 Sanchez, Ana I. Hecannet Inte
a-0469 Salchau-Hansen, Stefan Inte
a-0596 Spidom, Carina Inte
a-0262 Skidmore, Jim Inte
a-0819 Skopjar, Moa Carlsson Inte
a-0256 Solzenrooy, Tilo Inte
a-0815 Sonne, Pernille Inte
a-0167 Strauss, Scott Inte
a-0325 Sørensen, Jan Inte
a-0433 Teifoor, Deborah Inte
a-0283 Thorson, Charlotte Inte
a-0840 Triest, ? Inte
a-0461 Umali, Emmanuel A Inte
a-0392 Velik, Tomas Inte
a-0941 Waczeles, Mal-Juan Inte
a-0456 Wedel-Jørgensen, Birgitte Inte
a-0845 Wessner, Almut Inte
a-0259 Zelazny, Susanna Inte
a-0597 Farghadani, Majid ISR
c-0839 Ghorbany, Mohammad Reza ISR
a-0576 Hannebi, Kamel ISR
a-0603 Jannaki, Roostan A ISR
a-0131 Zarrugh, Ali Kaba: ISR
a-0104 Hassan, Jams KKS
b-0106 Johansen, Christian Kfs
a-0027 Nielsen, Lise-Lotte Kfs
a-0303 Nielsen, Karin Soda Kfs
b-0312 Pedersen, Thomas Due Kfs
a-0305 Skade, Marianne Kfs
b-0689 Poulsen, Bjørne Kallese Kfs
b-0692 Fold, Thony KKS
a-0168 Riis, Poul Einar KKS
a-0024 Sørensen, Ulla Britt KKS
c-0690 Østergaard, Anne-Mette KKS
a-0119 Nielsen, Inge Svane musi
c-0691 Muller, Pehr Musi
b-0636 Svendsen, Morten Musi
a-0039 Albrechtsen, Erik Musi dans Cafe
c-0502 Bryld, Anders Musi
c-0734 Jensen, Claus Peiter Musi
c-0119 Holst, Tore Musi
a-0462 Nybel, Peter Musi, tårn
a-0744 Hæk, Jes Henrik Musi

b-0839 Jacobsen, Thomas Musi
c-0600 Lund, Gilbert Musi
a-0622 Marcussen, Jesper Musi
c-0741 Moltke, Alan Chr. Musi
a-0501 Munksborg, Benny Musi
b-0496 Møller, Johan Peder Møller Musi
a-0479 Nielsen, Jørn Bo Musi
c-0602 Nordahl, Jens Musi
c-0481 Reichel, Morten Musi
c-0482 Simonsen, Torben Musi
b-0441 Skarup, Claus Musi
c-0054 Sundbo, Frode Hannibal Musi
b-0075 Tomnesen, Mikkel Musi
a-0149 Baggesen, Ida RETS
a-0408 Elmer, Heile Ina RETS
a-0152 Kjarup, Nina RETS
c-0190 Bieck-Manssen, Kalle RGPU
a-0650 Christensen, Laili M RGPU, Skak
a-0628 Eriksen, Henrik RGPU
a-0159 Ernst, Birgitte RGPU i Smr
a-0478 Hansen, Birgitte B RGPU
b-0485 Hervad, Anette RGPU
a-0486 Heise, Morten RGPU
c-0122 Holme, Aino RGPU
a-0477 Hviid, Pernille RGPU
a-0402 Jønsen, Anne RGPU, SMR
a-0034 Lund, Jesper RGPU i Smr
a-0160 Mathsen, Morten RGPU, AVIS
a-0858 Nielsen, Søren Kruse RGPU
a-0410 Olsen, Henrik RGPU, musi
a-0488 Philipaen, Lasse Helms RGPU
a-0194 Schneide, Helle Steeg RGPU
c-0123 Andersen, Bo Ring skak
a-0089 Andersson, Tandra Smr
a-0110 Heiles, Rasmus Smr AVIS
c-0476 Juul, Annelise Smr
a-0413 Lillavaara, Karis Smr
a-0012 Mathsen, Marlene Smr
a-0067 Nielsen, Søren Larsen Smr
a-0181 Pedersen, George Møller Smr
a-0506 Sejersted, Camilla Smr
a-0405 Krause, Inge Smr
a-0904 Moltke, Mette Smr
a-0471 Tesevise, Algor Smr
a-0245 Topp, Markus Smr
a-0037 Aaboe, Christian Smr, Cafe
c-0604 Kamberger, Anja Mandali Tårn
c-0192 Brande, Nils G TCHI
a-0735 Bønsing, Søren TCHI
a-0490 Dahn, Søren TCHI
c-0235 Lund, Tina TCHI
a-0474 Roge, Jan Ove TCHI
a-0855 Ryan, Søren Bjerrgaard TCHI
c-0738 Schrøder, Pernille TCHI
a-0950 Balslev, Jesper Tårn
a-0944 Kvinding, Karen Tårn
a-0993 Pedersen, Kristine Ploug Tårn
a-0084 Bødcher-Hansen, Jens UDEB
a-0085 Christoffersen, Jonas UDEB
a-0777 Donn, Rene UDEB
a-0826 Finckstein, Enrique UDEB
a-0244 Hald, Kim UDEB
a-0833 Hamner-Jacobsen, Eva UDEB
a-0565 Huchings, Martin UDEB
a-0508 Larsen, Hans L UDEB
a-0641 Laurson, Thomas UDEB
a-0269 Moltke, Carl UDEB
c-0596 Hyltenberg, Trøels UDEB
a-0049 Olsen, Maj UDEB
a-0483 Sandberg, Lene UDEB
a-0085 Thibitzer-Foldeskov, Christine UDEB
a-0243 Toft, Søren UDEB
c-0601 Ahnkader, Eric Cted Væk
b-0166 Danvold, Clara Væk
c-0475 Williams, Alexander Moray Væk, Cafe
a-0733 Andersen, Mikkel Yggd
a-0687 Blach, Søren Bjerre Yggd
a-0076 Jørgensen, Per "Pella" Yggd
c-0495 Lieugot, Trøels Martin Yggd

KOPI

Til
 Registertilsynet
 Att: Henrik Waaben
 Christians Brygge 28.4
 1559 København V

Modtaget i
 Registertilsynet

- 2 JUNI 1994

J.NR. 1994 - 215 - 004

Bilag 1

A9

Med venlig hilsen

Jakob Lange

JAL/avv

02.06.94

Vedrørende

Udleveringen af oplysninger om studerende til Politiets Efterretningstjeneste og oplysninger om studerende til Ekstra Bladet.

Som svar på Registertilsynets skrivelse af 7. marts 1994 samt 26. april 1994 skal Københavns Universitet oplyse, at den interne undersøgelse om disse forhold nu er afsluttet.

Den interne undersøgelse blev forestået af professor, lic.jur. Vagn Greve, og denne undersøgelses resultater danner baggrund for universitetets svar vedrørende udlevering af oplysninger til PET.

Universitetet bekræfter, at der har fundet udlevering af oplysninger om studerende sted til Politiets Efterretningstjeneste i perioden fra omkring 1977 til 1990. De videregivne oplysninger er cpr. nummer, navn, adresse, studiefag, adgangsgivende eksamen og immatrikulationsår, som er registreret i Københavns Universitets Personregister. Der er udelukkende tale om udlevering af oplysninger på papirlister, der er rekvirerede internt på universitetet i overensstemmelse med gældende regler. Til orientering vedlægges brev af 10. marts 1994 til universitetsdirektøren vedrørende PET-udleveringen fra universitetets edb-chef.

Cpr. nummeret indførtes i 1968. Til og med studieåret 1971/1972 blev der produceret offentligt tilgængelige studenterlister, tilsvarende de lister, der er udleveret til PET. Listerne blev fra ca. 1977 udleveret fra universitetet til PET.

Videregivelse af oplysninger om de studerende til PET blev i slutningen af 70'erne taget af den daværende direktør. Det kan ikke konstateres, om PET har henvist til en særlig lov som grundlag for videregivelsen.

Vedrørende udleveringen af oplysninger til Ekstra Bladet skal det oplyses, at Ekstra

BILAG 4

Afsender: Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o Studenterrådet
Krystalgade 16, 2
1172 København K.

2

PRESSEMEDDELELSE.

Der er kommet en stor sag ud af 8 telefonkabler og et vandrør, fundet ved en politirazzia i Studenterhuset natten mellem d. 19. og 20. oktober 1993. Studenterhuset er af Universitetets rektor Ove Nathan blevet lukket på dette grundlag. Og ifølge Rektor vil det ikke blive genåbnet, så længe han er rektor. Rektor opfatter det skete som tillidsbrud. Sådan kan historien ende: Københavns Universitet afskriver muligheden for et Studenterbus for samtlige studerende. Der er imidlertid en anden historie, som har at gøre med nogle helt andre og mere ubehagelige perspektiver end kabler og et vandrør. Denne historie vil vi gerne formidle, set fra rådgivningen Regnbuens standpunkt.

Historien er en historie om stigende racisme og mere fascistisk aktivitet generelt, både i Danmark og internationalt. Og her har flere og flere studerende engageret sig i, at det ikke igen skal ende i en krig, som den tidligere 2. verdenskrig. At studerende med en klar politisk holdning mod krig og for fred og et ordentligt samfund har fundet ind i Studenterhuset ser vi som et sundhedstegn.

Vilkårene i dag for anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde er imidlertid meget skrøbelige. Og det er et kendt faktum, at træder man frem mod mennesker og grupper, der næres af den fascistiske flamme, så udsættes man for chikane gående fra at finde et hagekors klistret op på sin dør, over deciderede trusler om vold og likvidering, til den faktiske udførelse heraf. Bombedrabet på socialisten Henrik Christensen er det foreløbige resultat af disse uhyrlige kræfter i vores samfund.

Studenterhuset har lagt lokaler til anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde. Grupper og enkeltpersoner, der har været direkte involveret i afholdelse af åbne møder har, med de nuværende betingelser for dette arbejde, været nødt til at tænke på sikkerhed. Dvs. at kunne forsvare sig mod overgreb. Her var kablerne tænkt som nødværge til imødegåelse af konkrete mordtrusler på navngivne personer, der var indbudt som oplægsholdere, og som forsvarsmidler ifm en anti-racistisk fest. Lykkeligtvis er disse kabler aldrig blevet brugt. At kablerne så senere, efter fælles diskussion, ikke er kommet ud af huset er beklageligt - men det ændrer intet ved, at faren eksisterer konkret og fortsat. Og at denne fare ikke kommer fra os.

Her synes vi, at rektor Ove Nathan ser sig blind. Faren er ikke kabler tænkt som forsvarsmidler. Faren er den, at mennesker, også hans studerende, ikke kan træde frem med deres bidrag til at forandre vore alle sammens samfundsmæssige betingelser til

en ordentlig verden uden at stå med trusler på livet. Det kan ikke være rigtigt, at de, der konkret træder frem mod racisme og fascisme skal hetzes og kriminaliseres med to EkstraBlads ord: autonom og terrorist.

Vi ser ingen modsætning mellem autonom og student, for autonom betyder selvstyrende, på egne kræfter beroende arbejde. Det betyder også, at man ikke som menneske kan gemme sig bag andre eller skubbe andre foran sig. Det må være en menneskeret at være et frit menneske, der selv tager ansvar for livet - modsat at leve ved at dukke nakken; eller, som fascismen gør, at overleve ved at skabe konflikter mellem andre mennesker. Nazismen lever netop i kraft af denne permanente krig.

Studenterhuset - og specielt os som psykologisk rådgivningsgruppe - udskrives i EkstraBladet også som terrorister. Men hvad betyder ordet terror egentlig. Næppe meget andet end at styre via angst. Og terrorens midler er trusler, hån, for-dækthed, løgn og skabelsen af sydebukke. Terror er ikke vores midler. Vores midler er derimod åbenhed, solidaritet og saglighed; vores sigte det videnskabelige, det levende menneskelige arbejde. Vi arbejder derfor på at afskaffe de logikker mellem mennesker, der går ud på først at isolere enkeltpersoner eller grupper gennem fjendebilleder, for derefter at kaste dem for egne ulve.

Skal vi derfor sige noget om, hvem der er de egentlige terrorister i denne sag, så er det EkstraBladet, og EkstraBladets kilder. Det drejer sig om to ganske bestemte personer - Per Astrup Olsen og Per Jørgensen alias Pelle Buhl - fra Studenterhuset med okkult tilknytning (:okkult forstået som dyrkelse af mystiske og skjulte såkaldte overnaturlige fænomener). Disse har haft private interesser i at levere det falske og løgnagtige skyts til EkstraBladsjournalistens private hetz: kriminalisering af socialister for enhver pris. Det skal her tilføjes, at den eneste person, der går under falsk navn i Studenterhuset, er ovenstående "Pelle Buhl". Og at denne person for et år siden på Studenterhusets Generalforsamling måtte træde ud af bestyrelsen efter et mistillidsvotum til at bestride denne ansvarspost. Per Astrup Olsen er ikke længere ønsket i huset efter, at han i et skjult brev til Rektor fremsatte direkte løgnagtige beskyldninger om kriminelle handlinger, begået af navngivne husaktivister fra Regnbuen.

Historien om de i pressen omtalte interne stridigheder i Studenterhuset er følgende:

I 1990-91 begynde en nystartet gruppe - SolbjergSelskabet, også kaldet SMS, hvor ovennævnte to personer var centrale - at gå frem med, at hagekorset skulle rehabiliteres i Studenterhuset. Den ramme, der lå om sådanne udtalelser omhandlede, at "det var de kristne og de fremmedes skyld/anliggende", at "den danske folkesjæl er ødelagt". SolbjergSelskabet er senere også blevet til den nuværende gruppe Yggdrasil. Da vi som rådgivningsgruppe dengang reagerede mod hån, løgn og

helt mod andre, ja så blev vi som socialister den nye fjende. Nu bliver vi truet på livet på åbne møder i husets demokratiske organer. Vi får udtalelser med følgende ordlyd fra Per Astrup Olsen, at han "ikke selv vil slås, det har (han) folk til", og at han skulle "være en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at anvende den fornødne vold, hvad (han) vil gøre, når nogen stiller sig i vejen for (hans) ret og rigets sikkerhed". Som enkeltpersoner og rådgivningsgruppe fulgte vi problemstillingen op. Men:

At høre sådanne ting overstiger den menneskelige fatteevne - og alle, herunder os som gruppe, havde svært ved direkte at se i øjnene, at Studenterhuset med disse holdninger internt rent faktisk havde lukket fascismen ind. Men fremfor at tænke som disse - selv at søge nedrig magt for at skubbe dem ud - valgte huset at stå sammen om en demokratisk vej for alle. Og den sidste udvikling har så været, at Pelle Buhl af bestyrelsen har fået en alvorlig advarsel for hån og disrespekt, og der er endvidere af bestyrelsen planlagt et møde - d.28.oktober - hvor gruppen Yggdrasil må forklare sig i samme anliggende. At Studenterhuset som sag kommer frem i pressen nu er for os at se ganske planlagt. Der er nogen, der vil skjule sig bag noget andet. Det er nu lykkedes samme okkulte og fascistiske personer at få EkstraBladet til at forsøge at få en hel befolkning til at hoppe på nærmest det modsatte. Lad os stille det op sådan: når EkstraBladet og rektor Ove Nathan - desværre godt hjulpet til af upålidelige embedspersoner med private aktier i sagen - kan reagere sådan på disse personers intrigemageri, så prøv at forestil jer et åbent demokratisk hus med samme fascistiske personer og grupper dag efter dag, uge efter uge. Det er et helvede.

Problemet er derfor ikke de 8 kabler i Studenterhuset. Problemet er, at hvad der skete for 50 år siden er ved at gentage sig lige foran næsen på os alle. Her har Studenterhuset søgt at gøre sit til at forhindre, at det vil komme så langt en gang til. Vi håber at alle vil gøre det samme, ligemeget hvor man er i samfundet.

Studenterhuset må åbnes igen - ellers bliver nødvendige demokratiske kræfter endnu engang ladet i stikken. Med sin handling har Universitetet med Ove Nathan gjort det hele en tjeneste ved, at alting nu kan komme frem i en bredere offentlighed - men fastholder Universitetet sin lukning, så er det en handling, der vil blive i historien som en fejltagelse mod det menneskelige. Og til rektor Ove Nathan: vi har stor respekt for dit faglige virke, og derfor kan vi ikke lide at eftertiden husker dig som den person, der lukkede Studenterhuset!

Støt den demokratiske student og støt det anti-racistiske arbejde.

Om os selv som psykologisk rådgivningsgruppe, kort her til sidst: Vi er i huset som studentergruppe med det formål at yde gratis vejledning/rådgivning/terapi til mennesker i krise og

nød. Parallelt hermed søger vi at bidrage til en teoretisk udvikling af en solidarisk psykologisk videnskab. Iar vi som gruppe en overordnet målforestilling er det følgende: En verden som ikke længere systematisk og vedvarende producerer menneskelig lidelse og individuel afmagt. Dette er i bund og grund spørgsmålet om at sikre alle mennesker menneskeværdige udviklingsbetingelser og lige adgang til de fælles samfundsmæssige ressourcer. Dette er et politisk spørgsmål: I praksis at forsøge at bidrage til at sætte de rigtige problemstillinger på den social-politiske dagsorden. Psykologien som fag, profession og videnskab må tage sig selv alvorligt, og er betingelser for menneskeligt liv kritiske, så må psykologien selv blive kritisk. Psykologien må være tro mod sin genstand, for at være tro mod sig selv. Dette psykologiske paradigme går under begrebet "kritisk psykologi", oprindeligt udviklet på Freie Universität i Berlin i starten af 70-erne. Og centralt heri er, at det må være en psykologi for og om mennesker, en psykologi fra "standpunktet af ethvert mig", fremfor en psykologi kun om de andre.

Omkring begge arbejdsniveauer har vi en meget grundig og omfangsrig dokumentation og produktion, som vi meget gerne stiller til rådighed. Det gælder også dokumentation for det ovenstående om Studenterhusets interne stridigheder. Kontakt os.

Vi skal ikke her gå ind på en dementering af allehånde løgne og fordrejninger, som pressen med flere påstår om os. Men vi vil gerne love, oplysende, at arbejde videre med dem, een for een, og helt igennem diverse sagsanlæg, vi eller andre måtte anlægge. Vi er ikke glade for justitsmord - ej heller skulle det angå os selv.

Rådgivningsgruppen Regnbuen.
København torsdag 21.oktober 1993
Klokken 15.00.

BILAG 5

MODTAGET

25 AUG. 1992

Ult. Aug. 1992 e.v.

Til Universitetsadministrationen ved Alin.

Da det er kommet *SoelBiergSelSkaBet (SBSSB)* for øre, at det tidligere orienterende brev til Rektoriets er blevet "arkiveret lodret", vil vi gøre opmærksom på at dette brev i hvert fald indeholdt omtale af mindst to klart problematiske forhold i Studenter-Huset, som har ført til at SelSkaBet finder stedet uegnet for sine medlemmers aktiviteter.

Nemlig 1: Der blev gjort opmærksom på et hash-rygningsproblem som hverken Bestyrelsen, Repræsentantskabet og Stormødet har kunnet standse, da de personer som vi indklagede så sig hævet over Husets reglement.

Nemlig 2: Der er blevet foretaget grov politisk og person chikane samt forfølgelse, af en gruppe ledet af cand. psych. Kalle B. Madsen.

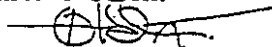
Denne gruppe er ifølge vore oplysninger identisk med den røde bande, der i søndags den 16. dennes blev anholdt for flere væbnede bankrøverier. Denne gruppe har holdt sine værgemøder i Huset på trods af Bestyrelsen indsigelser og uddelt løbesedler hvoraf det fremgår, at Huset støtter grupperinger så som Aktion Directe og Rote Arme Fraktion, det vides at to af underskriveme på Kalles papirer, i den journaliserede sag fra Huset, nemlig Anne Jønson og Jesper T. Lund, har deltaget i den røde bandes aktioner mod det tyrkiske luftfartsselskab og Magasins tag selv aktioner, samt at deres materialer sælges i Huset (Kæmp sammen og andre plakater).

Vi fra *SoelBiergSelSkaBet (SBSSB)* troede at Studenter-Huset var et fagligt arnested, ikke en overvintringsstation for ekstremistisk fløjpolitik, som uhindret kan tillade sig de for kommunismen velkendte overgreb på andre end dem selv, ledet af en falleret psykolog hvis maniske tilbøjeligheder går ud over fredelige mennesker.

Hvordan man end modtager vort brev er der klart meldt fra overfor et Universitet som åbenbart ikke blot er nødt til at skulle betale til et Hus som sagtens kunne hvile i sig selv, men også er så svagt at det tillader klart kriminelle forhold fri udfoldelse.

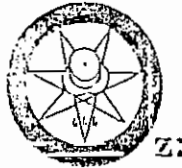
Dette brev er kun sendt til dig til orientering, idet vi har erfaret at Kalles gruppe er ved at køre endnu en af sine opslidende "justisterisager" mod SMS og lignende grupper med tilknytning til Huset.

Generalsekretær Olsen.

Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. Dilligentissimi Antiquitatis Inquisitores (D.A.I.) & Alternative Antikvarer (A.A.) d.v.s. Curatores Rerum Antiquarum Alii (C.R.A.A.) Societas Montis Solis (S.M.S.), SoelBiergSelSkaBet (SBSSB).

[Book 77]

"The law of
the strong;
this is our law
and the joy
of the world."

—AL II:2

"Do what thou wilt shall be the whole of the Law."—AL I:40

"thou hast no right but to do thy will. Do that, and no
other shall say nay."—AL I:42-3

"Every man and every woman is a star."—AL I:3

There is no god but man.

1. Man has the right to live by his own law—
to live in the way that he wills to do;
to work as he will;
to play as he will;
to rest as he will;
to die when and how he will.
2. Man has the right to eat what he will;
to drink what he will;
to dwell where he will;
to move as he will on the face of the earth.
3. Man has the right to think what he will;
to speak what he will;
to write what he will;
to draw, paint, carve, etch, mould, build as he will;
to dress as he will.
4. Man has the right to love as he will:—
"take your fill and will of love as ye will,
when, where, and with whom ye will."—AL I:51
5. Man has the right to kill those who would thwart these rights.
"the slaves shall serve."—AL II:58
"Love is the law, love under will."—AL I:57

Aleister Crowley
09

Societas Montis Solis

Diligentissimi Antiquitatis Inquisitores
Curatores rerum antiquarum alii

Soel Bierg Sel Ska Bet

Aktive Oldforskere
Alternative Antikvarer

Med. Aug. 1992 e.v.

Til Bestyrelsen & Grupperne i Studenter-Huset.

Forbundet Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. Dilligentissimi Antiquitatis Inquisitores (D.A.I.), Organiseringen Alternative Antikvarer (A.A.) d.v.s. Curatores Rerum Antiquarum Alii (C.R.A.A.), Societetet Societas Montis Solis (S.M.S.) & SelSkaBet Soel Bierg Sel Ska Bet (SBSSB) meddeler hermed til Bestyrelsen & Grupperne i Studenter-Huset at Vi trækker alle vore aktiviteter tilbage fra dette Hus. — Vi har fundet bedre lokaler, hvor Vi er sikrede imod politisk betonet chikane & perfid injuriøs politisk forfølgelse.

Ansvarlige kræfter i Forbundet, Organiseringen, Societetet & SelSkaBet har medvirket afgørende til at forvandle Studenter-Huset fra et for-slummet arme- & udklækningssted for ikke-studerende samfundshadere under styring af professionelle politiske aktivister, kaldet "Regnbuen" og "Studerende mod racisme", disse opretholder dog stadig en art døgn-besættelse af stedet.

Husets Bestyrelses mange forsikringer til Os om at nu blev der sat en stopper for chikane & hetz har ikke hjulpet, selv disse gruppers intensive, illegale hashrygning i Studenter-Huset har man tilsyneladende ikke kunnet få standset.

Begge de omtalte forhold er det blevet pålagt de nævnte terror-grupper at bringe i orden af såvel Bestyrelse, Stormøde som Repræsentantskab — intet hjælper tilsyneladende.

Hværken Forbundet, Organiseringen, Societetet eller SelSkaBet ser det som en opgave at beskæftige sig med politik overhovedet; stalinistisk-marxistiske hetz- & chikanegrupper må uddø som de vil, Vi vil ikke spille yderligere tid på dem.

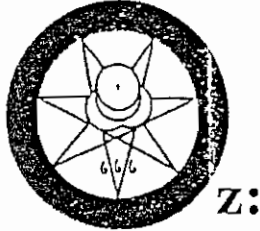
Med Venlige Hilsener
til de øvrige Grupper i Studenter-Huset:
Generalsekretær

[Signature]

Liber LXXVII

[Book 77]

"the law of
the strong:
this is our law
and the joy
of the world."

—AL II:2

"Do what thou wilt shall be the whole of the Law."—AL I:40

"thou hast no right but to do thy will. Do that, and no
other shall say nay."—AL I:42-3

"Every man and every woman is a star."—AL I:3

There is no god but man.

1. Man has the right to live by his own law—
to live in the way that he wills to do:
to work as he will:
to play as he will:
to rest as he will:
to die when and how he will.
2. Man has the right to eat what he will:
to drink what he will:
to dwell where he will:
to move as he will on the face of the earth.
3. Man has the right to think what he will:
to speak what he will:
to write what he will:
to draw, paint, carve, etch, mould, build as he will:
to dress as he will.
4. Man has the right to love as he will:—
"take your fill and will of love as ye will,
when, where, and with whom ye will."—AL I:51
5. Man has the right to kill those who would thwart these rights.
"the slaves shall serve."—AL II:58
"Love is the law, love under will."—AL I:57

Alister Crowley

OC1

Aug. File Vol 105 in tin.

Kort Notat til Grupperne i Studenter-Huset,
til Bestyrelsen, Rektoratet &c.

UDDILT: STORMØDET SEMESTERSTART EFTERÅR 1992 e.v.

Ang. Beskyldninger & klager fra Regnbuen ved især Kalle Birk Madsen, overfor grupper, og tidligere grupper, i Studenter-Huset, bl.a. Tai Chi, Yggdrasil & Societetet. Hermed 4. reaktion på 2. år fra Per Olsen. Generalsekretær i Societetet Societas Mantis Solis (S.M.S.)

Over det par år hvor Studenter-Huset atter er opblomstret, er Universitetets ledelse og Studenter-Husets aktivister blevet overdænget med en lind strøm af injuriøse og studentikost uforståelige anklageskrifter fra Hr. Birk Madsen og hans ligesindede. - Alle typer møder er blevet forhalet, manipuleret og ødelagt og en lang række sunde initiativer (bl.a. delvis selvfinansiering af Studenter-Huset) er blevet standset af samme gruppe.

Med venlig tolerance er der blevet sagt fra overfor denne propaganda-maskine, men intet har hjulpet. - Societetet har derfor trukket sig og har indgivet begrundet klage til rektoratet over at universitetet tillader politisk bagvaskelse af uskyldige.

Lad os se på et par eksempler:

Eksempel 1:

I løbet af sit omhyggeligt, researchede og quasimaniske hetz-arbejde har Hr. Birk Madsen fundet ud af at Per Olsen, privat og uden tilknytning til Societetet, er lidt af en internationalt kendt Crowley Scholar, altså: kender af digteren og profeten Aleister Crowley. Dette har ført til en intern studiegruppe i Hr. Birk Madsens "menighed", som endnu et trægi-komisk forsøg på at få de nævnte grupper ekskluderet. Hr. Birk Madsen har på grundlag af enkelte, dybt misforståede, Hellige Skrifter af denne profet, konkluderet at S.M.S. o.a. repræsenterer overmenneske teorier og brutal egoisme!

Hvis nogen igen kaldte jøder for barmordere p.g.a. den bibelske beretning om Abraham og Isak, ville de fleste i dag kunne se at der var tale om racisme og religionsforfølgelse; men da der ikke er så mange som følger Profeten Aleister Crowley regner Hr. Birk Madsen med at slippe godt fra denne religionsforfølgelse, ved hvilken han udstiller sin profane supiditet med dens velkendte floksulste forvanskninger. Allahu Akbar! Gud er størst! - Og eftertiden vil ikke skelne mellem forfølgelsen af jøder og f.eks. af Aleister Crowleys disciple.

At tro, at Per Olsens overbevisninger deles af alle andre i Tai Chi, Yggdrasil og Societetet er endnu et af de generaliserende manipulationstriks ved hvilke alle finner går med kniv! Lad det derfor være kendt: Aleister Crowleys lære er ingenlunde central for arbejdet i de grupper Hr. Birk Madsen og hans meningsfæller chikanerer.

- Men hvorfor er det så vigtigt for Hr. Birk Madsen at antyde små-nazistisk overmennesketetro hos sine selvvalgte modstandere?

Selvfølgelig fordi Hr. Birk Madsen og hans hårdeste støtter er klokkerne skoleeksempler på "den elitære socialisme", som det lød engang. Det er den ekstremistfløj som folket afslår og som derfor har dogmer om at "massen skal revolutioneres", "massen er forudmet", "massen skal bevidstgøres" og indtil det er sket, er der kun den "lille revolutionære elite" som har check på sagerne. - Denne elite kan tage "de nødvendige beslutninger" for den vildledte masse: det er den elite som har gjort alle kommunistisamfund til diktaturstater.

Men det er p.g.a. denne elitistiske tankegang at Hr. Birk Madsens og hans gruppe har ret til at ryge hash, selv om vildledte folk (bl.a. bestyrelsens formand og stormødet) udtrykkeligt har forbudt det. Det er p.g.a. samme elitistiske overmenneskeholdning og "begrundede" egoisme, at Hr. Birk Madsen og hans gruppe har ret til at terroriserer og chikanerer andre grupper i Studenter-Huset, også selv om "det vildledte folk" og "kapitallakjerne" har sagt fra overfor den slags aktiviteter (f.eks. det uvildige undersøgelsesudvalg som indskærpede Hr. Birk Madsen og hans gruppe at standse chikanen).

Den "revolutionære elite" kan (ifølge egen overbevisning) tillade sig alt. Når den er blevet imødegået i Studenter-Huset har Hr. Birk Madsen besluttet sig på at fremstille kritikken som ny-nazistisk kommunishad! - Må jeg i den forbindelse bede uvildige observatører læse Professor Peter Madsens glimrende kritik af denne tendens i bogen "Socialisme og demokrati" (Viborg 1981 e.v.). Læs f.eks. optrykket af den artikel som satte punktum for "elitens" selvtagistankegang i de brede lag: "Borgerlige rettigheder og flygtende øjne - lidt polemik" (p. 95ff). - Der er ikke tale om højrepropaganda, men om ansvarlige tværpolitiske mennesker som kræver frihedsrettighederne overholdt og siger NEJ til overmenneskelig elitisme, med særprivilegier i Studenter-Huset, med forfølgelser, hetz, gadevold og terrorisme i samfundet udenfor.

Allid politisk frihed til alle, men nej tak til elitære grupper på begge fløje, som nægter andre mennesker disse friheder ud fra intern "bedreviden".

Eksempel 2:

Hr. Birk Madsen har flere steder i sin voluminøse verbølitet fremhævet at Per Olsen taler om "ødelæggelsen af den danske folkesjæl", som et særligt suspekt forhold af småfascistisk karakter. Når Per Olsen bruger udtrykket "dumme danskere" hentyder han drillende (som mange indvandrere og deres danske venner) til danskernes generelle svagheder:

T.eks. har man i Studenter-Huset accepteret en gruppe som højlydt har prælet med forskellige udevomsparlamentariske aktiviteter, f.eks. besættelse af det tyrkiske luftfartsselskab eller tag-selv aktionen i Magasin. Og selv nu, hvor det er kommet frem at "Den Røde Bånd", som står bag disse aktioner har 5 medlemmer sat fast for bonkraver, ulovlige våben &c. accepteres denne gruppe i Studenter-Huset, mens andre, som kun arbejder tværvideenskabeligt, upolitisk og indenfor lovens rammer, bliver chikaneret bort, uden at nogen griber ind.

Bl.a. den slags svaghed og (tilsyneladende) dækken over kriminalitet fra højere sidd, kalder mange indvandrere "dumme danskere" - og de har ret!

Societetets observatører i forbindelse med Studenter-Huset glæder sig allerede til at se hvordan Hr. Birk Madsens udspekulerede manipulative draco-hjerne vil forvilde dette notat til at være nazi-propaganda incl. racisme, satanisme, stof-handel & -misbrug, suspekt kapitalisering og hvad man nu ellers er blevet beskyldt for uden synderlig indsigelse fra de magtesløse og/eller indifferente ansvarlige.

Afsluttende vil Societetet gerne vide hvilke andre "nazi-tegn" end LykkeHjulet (=Svastika) Societetet efter Hr. Birk Madsens fejløpfattelse ønsker at "rehabiliterer".

Svastika "rehabilitering" var aldrig i, og er ikke i Societetets netop, færdiggjorte idégrundlag: Societet har heller ingen politiske pointer, nærtimod er Societetet a- og/ell. værpolitisk; åbent for alle alternative antikvarer interesseret i aktiv oldforskning.

Per Olsen har aldrig sagt "rehabiliter!" og mener: "afnazificer!" om dette kors, som Carlsberg, Studenter-Husets Største Sponsor, brugte på sine etiketter indtil nazisterne søgte at monopolisere det. Hr. Birk Madsen ønsker at støtte denne monopolisering, Per Olsen ønsker at opløse den.

Per Olsen fremhævede i et Foredrag det faktum at HøneKorset er blevet brugt i tusinder af år overalt indtil nazisterne netop tvangsmonopoliserede dets brug i den vestlige verden, men da disse fakta er "farlig viden" som "de fordommede masser ikke kan indse", mener Hr. Birk Madsen og hans elite; at Societet bør fremstilles som nazistisk - ren forvridning, men tilladt for eliten der "beskytter massen" (=værnemageri). Societetets mærke er en 16-stjernet med Ilagal runen. (Runen benyttes i øvrigt også af BørneLaget).

Men Hr. Birk Madsen, som altid taler om nazisme, kan åbenbart ikke lide ordet "afnazificering", hvordan skulle han då kunne antyde at S.M.S. stod på politiske, især nazistiske standpunkter?

S.M.S. d.v.s. Societetet *Societas Montis Solis (S.M.S.)* ønsker ikke sine medlemmer chikaneret yderligere, vi fik nok allerede under HelleRistnings-Gruppens udstilling. Per Olsen ønsker altså derfor desværre heller ikke (at følge Formandens anmodning om) at stå som medforfatter til et ordensreglement for Studenter-Huset, når den anden forfatter er Hr. Birk Madsen. Det er Per Olsen indeværende almene opfattelse at Hr. Birk Madsen nok aldrig nogen sinde vil kunne rehabiliteres som et demokratisk og ansvarligt lovligt individ. Der er set alt for mange eksempler på en gennemført elitær gruppeselvægt, hvis videre implikationer lovens lange arm tilsyneladende og gudskelov langt om længe er ved at indhente.

Det er i øvrigt Per Olsen opfattelse, som Crowley Scholar, at Hr. Kalle Birk Madsen minder ganske meget om den berygtede propagandist George Sylvester Viereck, som var Kejsers Wilhelms og senere Adolf Hitlers første mand i den amerikanske kontra-spionage; og som Aleister Crowley, og senere den allierede kontraspionage, så sig nødsaget til at svindle, siden standse.

Viereck var kendt som en mand med store talegaver, manipulative evner, en gruppeindpisker, ingen moralske skrumples, total fanatisk loyalitet med sine mestre, og så troede han at han var meget klog. Som alle der er ofre for overmod blev Hr. Viereck til slut den lille. Historien dømmes ham som en politisk charlatan & skurk, eftertiden er taknemmelig mod de der satte en stopper for de tyske stormagtsplaner.

Aleister Crowley og frivillige blandt hans disciple bekæmpede i øvrigt både nazismen og kommunismen ud fra den overbevisning at det er to sider af samme sag: *Fattigdom, tvang, nød & elendighed, krise- & krigsøkonomi, uniformerede obligatoriske ungdomskorps, ophævelse af borgerlige frihedsrettigheder, en lille despotisk magtelite, intensiv løgn- og bogvaskelse i populistisk propaganda, forfølgelse af ondartede vækende, militær opbygning, religions- & racehad, arbejds- og koncentrationslejre, folkemord, tvungen forskning, censur, ingen retssikkerhed o.s.v. alle kendetegn ved såvel nazisme som kommunisme.*

S.M.S. har hermed sagt fra overfor samarbejde med genuint suspekte individer; Per Olsen ønsker ikke for indeværende at samarbejde med Hr. Birk Madsen som i gentagen praksis har vist, at han ikke respekterer de grundliggende frihedsrettigheder, som er forudsætningen for at vi alle faktisk har en dejlig, rig og skøn tilværelse. - Per Olsen. Generalsekretær.

Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. Dilligentissimi Antiquitatis Inquisitores (D.A.I.) - Alternative Antikvarer (A.A.) d.v.s. Curatores Rerum Antiquarum Alii (C.R.A.A.) - Societas Montis Solis (S.M.S.) - SoelBiergSelSkaDet (SBSSB)

Anti-fascistiske gruppen
ved
SUF. Socialistisk Ulydningens forbund. Ultimo August 1993 e.v.
Til: Ahorngade 2. 2200 Kk. N.

Det historiske, videnskabelige magiske selskab *Societas Montis Solis* (S.M.S.) har erfaret at Deres interessegruppe er aktiv i kampen mod nazisme, fascisme og racisme. Societet S.M.S. sætter stor pris på denne Deres indsats, som vi skønner er både gavnlig og nødvendig i dagens Danmark (beklageligvis)

Under vore aktiviteter i bl.a. Studenter-Huset, Købmagergade 58. København K, er *Societas Montis Solis* (S.M.S.) desværre blevet udsat for gentagne anklager og beskyldninger om at vort selskab skulle være nazistisk, fascistisk, racistisk, yderliggående nationalistisk o.s.v.

Societetet, og underafdelinger, har haft aktiviteter lande over, på biblioteker, i lokalradioer o.s.v. Vi har kun mødt de omtalte anklager og beskyldninger i Studenter-Huset.

Societas Montis Solis (S.M.S.) er på ingen måde politisk, og er slet, slet ikke nazistisk, fascistisk, racistisk, nationalistisk eller andet lignende. Selv om vi har fremhævet at der er aktive jøder i vor organisation, at alle uanset afstamning, hudfarve, race o.s.v. er velkomne som medlemmer og også efter at vi har tydeliggjort vor afstand til nazistisk historicopfattelse og magi har vi måttet finde os i disse beskyldninger. Klagebreve til politiet og diverse højere instanser har kun hjulpet lidt. Studenter-Husets bestyrelse har, efter en grundig høring, anmodet de uretsfærdigt beskyldende grupper om at trække deres postuler tilbage og at finde en anden tone frem, intet har hjulpet.

De omtalte grupper, som formentlig opnår økonomisk og moralsk støtte fra Deres organisation, har fremturet med deres lidet underbyggede og højt usande påstande. Disse grupper kalder sig blandt andet "Regnbuen. Psykologisk Rådgivning", "Studerende mod racisme", "den Røde Bande" o.m.a. Man går utilsøret ind for udenomsparlamentarisme og vold, støttet af BZ'ere og andre mindre demokratiske, kendte voldelige grupperinger.

Da *Societas Montis Solis* (S.M.S.) gerne vil hævde sin status som et frit, selvstændigt og upolitisk historisk videnskabeligt, magisk selskab er det os magtpåliggende at rense os selv for disse beskyldninger. Som De måske forstår kan det være svært for et lille non-profit foretagende at hamle op med professionelle fag-aktivister med store økonomiske og menneskelige resurser. Vi inviterer derfor et eller flere medlemmer fra deres organisation (gerne med forstand på nazisme) til at overvære vort møde i NATHA den 4/9-93 e.v. Som De kan se af vedlagte løbeseddel handler foredraget denne aften om nazismen og om hvordan vi som danskere beskytter vor folkekultur mod udnyttelse fra nazistisk side.

Mod forevisning af dette brev vil Deres repræsentant komme gratis ind til det omtalte møde. Der vil være spørgetid og diskussion efter foredraget.

Med venlige hilsener:

S.M.S. Box 7. Vesterbrogade 208. 1800 Frederiksberg C.

SYS
ved

INDBYDELSE

S.M.S.

SUF

Societas Montis Solis (S.M.S.)
SoelBiergSelSkaBet (SBSSB)

Aktive Oldforskere (A.O.)
d.v.s. *Diligentissimi Antiquitatis Inquisitores* (D.A.I.)
Alternative Antikvarer (A.A.)
d.v.s. *Curatores Rerum Antiquarum Alii* (C.R.A.A.)

Introduktionsmøde under 3. Dispersion. Efteråret 1993 e.v.

Ved møderne anvendes subliminal påvirkning, bl.a. bi-naural signalgenerering og hemi-synch surf. Disse moderne metoder er naturlige måder at forøge hjernens kapacitet og ydeevne på. Deltagelse bærer selv ansvaret. Relevant faglitteratur vil kunne købes.

1. Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. *Diligentissimi Antiquitatis Inquisitores* (D.A.I.). Folkekultur og rodsøgning i Norden. Nazisme? Nej Tak!

Hvorfor er det danske folks sagn og sange så vigtige for S.M.S.? Er de virkelig grundlag for nazisme og totalitært diktatur, som udenforstående hævder? Eller er de historiske nøgler til verdens ældste tider og de naturlige rødder for kultur- og historie-bevidste danske, som S.M.S. hævder? Hvorfor kan f.eks. amerikanske sorte søge deres afrikanske rødder uden at udsættes for forfølgelse og beskyldninger, mens danskere tvinges til at gå stille med dørene, hvis de skulle blive interesserede i deres eget folks fortid? Fører Danmarks kulturarv til fascisme? Hvad er forskellen på f.eks. nazismens runesyn og Edda-læsning og de runer og edda-myter danskere normalt kender til. Hvordan beskytter vi folkets fortid mod nazismen? - Kom og hør argumenterne!

TID & STED:

Lørdag den: 4/9 kl.: 20-22.

Entre pr. møde koster 50 Kr. Møderne afholdes:

Købmagergade 28² i NATHA.

For yderligere oplysninger send 20 kr. i frimærker samt navn og adresse til:

S.M.S. Box 7. Vesterbrogade 208. 1800 Frederiksberg C.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N
35-37 86 38

NOTAT OM EKSTRA BLADETS BESKYLDNING OM MISBRUG AF ØKONOMISKE MIDLER I STUDENTERHUSET.

Ekstra Bladet har meget travlt med at postulere, at Studenterhuset - med Regnbuen og Studerende Mod Racisme i spidsen - har misbrugt offentlige midler, tilstået af Københavns Universitet. Det er imidlertid ikke muligt for Ekstra Bladet at sandsynliggøre dette ud fra de faktiske forhold i Studenterhuset, men frem for at indrømme dette, har Ekstra Bladet valgt at ty til forskellige usandfærdige konstruktioner om Studenterhusets økonomi. Dette skal i det følgende godtgøres.

Først refereres de tekstdele i Ekstra Bladet, som omhandler beskyldningen om misbrug af økonomiske midler, og efterfølgende kommenteres dette. Der afsluttes med en konklusion

EKSTRA BLADETS TEKST.

Ekstra Bladet d.20.oktober 1993.

Side 2 / Leder: "I STUDENTERHUSET har 'studenter', hvad enten de har været indskrevet, færdiguddannede eller blot været tilfældige forbigående, haft deres muntre liv på skatteydernes regning Rektor Ove Nathan og den øvrige ledelse af Københavns Universitet står overfor nogle ubehagelige spørgsmål. De må forklare, hvorfor de har finansieret al denne revolutionære aktivitet, og hvis den ikke allerede er stoppet, så bør det ske omgående. Offentlige midler falder ikke ned fra himlen. De bliver betalt i skatter af folk, som i regel har dårligt råd, for det er ikke de højtråbende, der tjener meget som lægger den største del. Det er den store brede masse, der har 15.000-20.000 kr. om måneden, som ikke kan få boligsikring eller andre hjælpelser, men som skal betale fuldt ud - hver gang. Det er deres penge, som rektor Ove Nathan har sjusket med".

Side 4: "Ove Nathans reaktion (at bede om politiransøgning, vores tilføjelse) skyldes en række spørgsmål, som Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet, der årligt betaler 375.000 kroner til Studenterhusets drift".

Side 6: "Studenterhuset, der ligger idyllisk i skyggen af Rundetårn og overfor Regensen, får i øjeblikket 375.000 kroner i årlig støtte fra Københavns Universitet. Et tilskud der ydes, fordi huset - ud over at huse den populære studentercafé - er centrum for udadrettede aktiviteter som dans, musik, debat, skak og

psykologisk rådgivning. Og fordi det er mødested for den store koloni af udenlandske studerende, der læser i København. Alt sammen meget fint". Hvilket følges op af følgende tekst, der bærer overskriften "'REGNBUEN'": "Men sandheden er, at det er en dækadresse for 'autonome' og militante grupper. Og at Københavns Universitet er ført bag lyset, når det hvert år betaler næsten en halv million kroner til dette såkaldte *Studentarhus*".

Side 6 indeholder også en indrammet blok med overskriften "Terror-finansiering", og følgende tekst: "Københavns Universitets ledelse er igennem flere år blevet ført bag lyset af nogle ganske få revolutionære fantasier. Ekstra Bladet afslører idag, hvordan den lille gruppe har fortrængt "rigtige" studerende fra det fælles studentehus i Købmagergade, og hvordan en lind strøm af penge fra Universitetet er gået til aktivisterne". Og et billede i blokken angiver Studentehusets aktiviteter, der rækker en hånd ud for at modtage en pose penge på 1.5 million fra Universitetet v/ rektor Ove Nathan. Ud over at listen over aktivitetsgrupper i huset både er fejlagtig og ufuldstændig - fx er Skakgruppen fejlagtigt udeladt, og Moderate Studenter fejlagtigt tilføjet, nærmere herom i Notat 3 - så figurerer der også to "udefra kommende grupper" - "Anti Fascistisk Aktion og Den Røde Bande" - som grupper, der modtager deres del af de 1.5 million kroner.

Ekstra Bladet d.21.oktober 1993.

Side 4: Først skriver Ekstra Bladet om Regnbuen som siddende på hovedparten af alle møder og lokaler i Studentehuset, og som den direkte årsag til en intern dårlig stemning - hvilket er usandt, nærmere herom i Notat 3 - og herefter kommer følgende: "Samtidig kommer der også langt færre internationale studenter, selv om det netop er de fremmede studenters tilstedeværelse, der har været en vigtig grund til, at Universitetet giver 375.000 kroner til Studentehuset årligt".

KOMMENTARER TIL EKSTRA BLADETS TEKST.

Det skal først bemærkes, at Ekstra Bladets tekst ikke er konsistent. Der optræder tallet 375.000 kroner i årligt tilskud i flere omgange, men der skrives også om, at Universitetet betaler "næsten en halv million kroner". Desuden figureer tallet 1.5 million kroner, som overrækkes til Studentehusets aktivitetsgrupper. Lad gå, at 375.000 kroner kan rundes op til "næsten en halv million kroner", men at lade det bliver til 1.5 million i en billedtekst, der mere end en tekst fanger en læsers opmærksomhed, kan kun kaldes **grov manipulation** fra Ekstra Bladets side.

Ekstra Bladets tal på 375.000 kroner er endog heller ikke korrekt. Universitetet betaler 370.000 kroner årligt, og driftstilskudet er først begyndt i 1992 og løber i tre år. Det er desuden fordrejet at lade læsere få det indtryk, at driftstilskudet er af gammel dato, lige så gammelt som husets 9 årige historie. Driftstilskudet er kun 1 år og 10 måneder gammelt i oktober måned 1993, hvor Ekstra Bladet fremkommer med sin påstand.

Indtil 1992 blev Studentehuset ikke tilstået nogen økonomiske midler overhovedet. Og de midler, som Studentehuset havde brug for til daglig drift - toilet-papir, kaffemaskine, elpærer, kontormaterialer - blev tjent ind gennem frivilligt og gratis arbejde i cafeen. Ligeså var rengøring Studentehusets eget anliggende, stik mod hvad Universitetet ellers tilbyder brugere af andre universitetsbygninger, men allernådigst fik Studentehuset dog fra i 1991 tilladelse til at hente rengøringsartikler på Universitetet. Ligeså har det været muligt - når Universitetet ellers havde overskud på sin materialekonto - at få adgang til at afhente maling og få stillet container til rådighed, så de studerende selv kunne muge ud i og forsøkke den gamle kantinebygning, som Købmagergade 52 oprindeligt var.

Efter 1992 er alle midler fra Universitetet brugt til at opbygge cafeen i Studentehuset, herunder til løn til to ansatte, en sekretariatsmedarbejder til bestyrelsen og en cafe-bestyrer, og til at forbedre husets reprofaciliteter, blandt gennem indkøb af kopimaskine.

Studentehuset har side 1992 haft en dobbeltøkonomi: dels har Studentehuset fået 370.000 kroner om året til opbygning af Studentehuset og til ansættelse af ansvarlige nøglepersoner, dels har Studentehuset selv har tjent penge ind gennem cafeen via de studerendes frivillige og gratis aktivitet uge efter uge i mange år. Her har Regnbuen, ligesom Studerende Mod Racisme, deltaget aktivt med cafevagter, og haft - som nogen af få grupper i huset - som fast intern arbejdsprioritering at bidrage med arbejdskraft til cafeen på faste tidspunkter, og det ligemeget hvor travlt der var med egne aktiviteter. Overhovedet var opstarten af en cafe tilbage i slutningen af 80-erne en regnbue-prioritering, hvad angår arbejdskraft.

En meget lille del af Studentehusets samlede midler er gået til aktivitetsgrupperne i Studentehuset, fx indkøb af skakbræt og -ur til Skakgruppen, støtte til Fotogruppen til indkøb af fremkaldere mv, og så til kopier. Den støtte, der er gået til aktivitetsgrupperne, udgør under 5% af de samlede midler.

I tilfældet Regnbuen så er vores del heraf begrænset til at opbevare 500 kopier pr måned - værdi 200 kroner eller 2.400 kroner om året - til brug for Regnbuens brugerarbejde, fordi det er således, at brugere af Regnbuen har fået kopi af alt udformet materiale omhandlende dem selv. Fra Regnbuens start i 1985 og frem til idag giver dette et samlet kopitilskud på maximum 20.000 kroner. Alle andre udgifter i rådgivningen er gennem årene blevet dækket privat af de aktive, hvilket meget lavt sat er omkring 1.000 kroner pr måned i 9 år eller omkring 100.000 kroner i alt. Noget af dette har dog de sidste 10 år - 1992 og 1993 med et beløb på 20.000,- kr pr år - kunnet dækkes af Socialministeriets PUF-midler. Men samlet om Regnbuens økonomi skal det siges, at det altid har kostet penge at være aktiv, da de tilskud vi igennem årene har fået ikke har slået til.

Hvad angår angår Studerende Mod racisme, så skal det nævnes, at disse også har fået materialetilskud (kopier, plakattrykning) af Studentehuset. Det angår årene 1992 og 1993 til et beløb på ialt ca 3.000 kroner.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at anmodning om støtte til aktiviteter i Studentehuset foregår gennem skriftlig ansøgning, der efterfølgende behandles af Studentehusets bestyrelse.

Samlet kan det godtgøres, at de penge til kopier som Regnbuen gennem årene har modtaget af Studenterhuset - et beløb fra Regnbuens start i 1985 og til 1993 på op til 20 000 kroner i alt, højt sat - det er der til fulde arbejdet for gennem cafe-vagter mv. Det svarer til 250 arbejdstimer af en løn på 80 kr i timen. Og det reelle antal arbejdstimer, der er erlagt i cafeen bare for eet år som 1992, det nærmer sig de 500 timer!

Den økonomiske mafiosa-figur, som Ekstra Bladet postulerer at Regnbuen er, er der mao intet hold i. Tvært imod er det også sådan at Regnbuen er den gruppe, der fra husets start, har ydet mest frivilligt arbejde til Studenterhuset (cafe-arbejde, renovering af lokaler, malerarbejde osv osv), på samme måde som Regnbuen har arbejdet gratis med psykologisk vejledning/rådgivning/terapi tilbage fra 1985. Der er således ikke "gået en lind strøm af penge fra Universitetet til aktivisterne". Nej, der er tværtimod gået en kraftig orkan af arbejdsindsats til Universitetet fra studerende til opbygningen af det Studenterhus, som Universitetet i over 8 år ikke loftede en finger for skulle overleve!

Ekstra Bladet påstand om, at også udefrakommende grupper - AFA og Den Røde Bande - har fået del i tilskuddet fra Universitetet, er endvidere også usand. Ekstra Bladet har dog kun indrømmet sin fejl, hvad angår AFA (Ekstra Bladet 21. oktober 1993, s.4).

Lige så graverende er også Ekstra Bladets sammenligning med den store gruppe af skatteborgere med kun 15.-20.000 kroner om måneden. Den disponible indkomst - dvs efter skat og med studielån - er typisk omkring 4000,- kroner eller derunder, og det er ud af dette beløb, at man har betalt og ydet tilskud til sin egen gruppeaktivitet. Så har mange studenter-aktivister været gode til at klunse, og herigennem fremskaffet meget nødvendigt materiale som kontorstole, reoler, mapper, lamper osv osv. Overhovedet er ressourceforbruget ift aktivitetsniveauet i Studenterhuset så lavt, at det ikke findes mange andre steder. Så det "muntre liv på skatteydernes bekostning" er direkte forkert. Det har været hårdt arbejde at være studenterhus-aktivist.

Der er ligeledes heller intet hold i, at Studenterhuset har ført Københavns Universitetet bag lyset. Hvad der har foregået i huset, har der været fuld åbenhed omkring, ligesåvel som Studenterhusets regnskab gennemgås af statsautoriseret revisor, og tilsendes Universitetet hvert år. Fra Regnbuens side har det endvidere været sådan, at vi har haft som intern prioritering også at holde Universitetet underrettet om det faglige indhold. Universitetet er således blevet tilsendt fagligt materiale, udformet på grundlag af kollektive læreprocesser, gjort i Studenterhuset (blandt andet en analyse af Regeringens Forebyggelse-program i 1990), af regnbue-aktivister, så at rektor Ove Nathan skulle være uvidende - som han hævder - om hvad der er foregået i Studenterhuset kan kun opfattes som løgn, med mindre Nathan gennem alle årene er blevet forholdt information fra nære medarbejdere i embedsadministrationen. Ligesom Regnbuen har prioriteret at sørge for, at Universitetsavisen lobende orienterede om Studenterhuset og dets faglighed - men Universitetsavisen har Nathan måske heller ikke fået lov, af sine betroede medarbejdere, at læse!

Og en sidste ting her: Ekstra Bladet kalder Studenterhuset for et modested for "den store koloni af udenlandske studerende" (vores fremhævelse) - hvilket vel nærmest kun fortjener kommentaren, en selvfølgelig racistisk og fremmedfjendtligt måde at beskrive personer på med anden nationalitet end den danske.

Konklusion: Ekstra Bladets beskyldninger om misbrug af offentlige midler har ikke bund i virkeligheden. Og tilbage bliver nærmest alene, at fordi studerende specielt fra Regnbuen og Studerende Mod Racisme er kendt for at udtrykke, ud over en faglig, også en politisk kritik af det eksisterende kapitalistiske og racistiske samfund - og også aktivt arbejder for at fremme en overvindelse af ulighed og undertrykkelse mellem mennesker - at så gør de sig i følge Ekstra Bladet skyldig i misbrug af offentlige midler, for det er overhovedet deres eksistens i Studenterhuset, der søges inkrimineret af Ekstra Bladet, hvor beskyldningen om misbrug af offentlige midler bare er een af flere falske. Skyldes dette at Ekstra Bladet har en fascistoid politisk holdning - hvad kommentaren om udenlandske studerende, der opræder som "stor koloni" mere end indikerer - og herigenem fik øje på en selvsagt god historie, der kunne forøge oplaget et par dage? Altså bevidst disinformation fra Ekstra Bladets side for simpel mammon og for at komme i offentlighedens søgelys?

STUDENTER OG ANGST.

Vi tillader os hermed at henlede opmærksomheden på noget desværre generelt indenfor studenterlivet.

Fra vores ståsted - at være en alternativ psykologisk rådgivning i Studenterhuset - har vi bare indenfor det sidste halve år været vidne til en markant ændring af studerendes problemer: vi opsores nu typisk på grund af angst, modsat tidligere, hvor overvægten var på problemers flertydighed; og vi opsores af et antal studerende, vi slet ikke har ressourcer til - og når vi forsøger at henvise videre, fx til studenterrådgivningen, fortælles vi, at også der er man allerede blevet afvist fra.

Problemerne centrerer sig overvejende omkring, at der mangler sociale, faglige og almindelige mellemmenneskelige sammenhænge indenfor de enkelte fag, hvor man som studerende kan mødes med andre studerende, og diskutere og handle på sit fags vegne, kvalitativt. At disse sammenhænge ikke eksisterer er ikke et spørgsmål om, at behovet for dem ikke er der. Angst viser nemlig belysning til, at personen står socialt isoleret og handlingslammet overfor at udvikle sit (studie)liv, og det helt ned i hverdagens almindelige gøremål.

Delte er en uheldig situation - og den er håbløs og tåbelig set i forhold til, hvordan tilværelsen også for studerende kunne være.

På den anden side står vi ikke undrende overfor at netop dette problem viser sig så markant netop nu. "Studieadfærdreguleringsbestræbelser" (Haarder) har nået sit mål! Man er blevet fremmed overfor sin egen virksomhed - for

UNDRVISNINGSMINISTERIET
Fællesområdet
Frederiksholms Kanal
1220 København K

ATT: Undervisningsminister Ole
Vig Jensen

kun de produkter, der ligger efter den givne aktivitet, har været. FX: at studere, for at bestå eksamen - ikke for nyten og værdien af det læste, for en selv og andre; at holde faglige noter/bemærkninger, for at stå sig bedre i konkurrencen mod de andre; ej læse ved siden af pensum, stille kritiske spørgsmål, for at holde sig på den lige vej, ikke at blive domt ude, eller tank nu hvis det var interessant.

Af ovenstående følger nærmest implicit, at det interessante og relevante bliver til noget "forstyrrende noget", og studiepraksis må så reduceres til at blive simpel reproduktion af kendt/mainstream stof. Og dette kan vel ikke være meningen med universitetet!

De faktuelle studievilkår, der betinger dette forudsattes ministeren bekendt, hvorfor vi ikke her skal gå nærmere ind på dem. Til gengæld skal vi så nævne, at et sådant universitet ikke producerer demokratiske kandidater, der har de nødvendige færdigheder på tre så centrale områder som kooperation, tværfagligt samarbejde, og selvstændigt at kunne orientere sig mht ny viden indenfor hastigt forandrende områder.

Samlet giver dette: universitetet producerer ikke, hvad der samfundsmæssigt er brug for på lang sigt, men hvad der produceres er et stort og forarmet antal angstplagede mennesker, der ben af vejen dropper ud til ingenting,

medens de hårdhuede og kynisk indstillede sørger for at klare sig selv - og det med en viden, der kan være højst tvivlsom i videnskabelig henseende.

Vi vil gerne til slut pege på nogle basale ændringer, der skal til på såvel kort som på lang sigt.

På kort sigt må det gøres muligt, at alle studerende kan få den nødvendige psykologiske og sociale støtte, de har brug for, når udviklingsopgaver falder dem af hænde.

Samtidig må de formelle studiebetingelser ændres tilbage i en retning, hvor det er muligt at studere fagligt, modsat den tvungne beståelse af diverse adgangsbegrænsende stopprover indenfor et antal SU-år, der ganske enkelt er for snævre.

På længere sigt må universitetsuddannelserne udvikles som demokratiske forskningsenheder, hvor forholdet mellem universitet og det civile og økologiske samfund står i centrum.

Vi skal her gøre opmærksom på det misforhold, der igennem det seneste årti er vokset frem: at samtidig med at porerne indenfor uddannelsessystemet (og arbejdslivet generelt) mht at være faglig og kulturelt aktiv som en integral del af ens virksomhed, bare er blevet færre og færre og mindre og mindre, at samtidig er hoben af bistandsmodtagere, arbejdsløse og førtidspensionister vokset uhyrligt. Hertil er at tilføje, at undersøgelser i starten af 1980-erne mht studietidslængde for aktive fagkulturelle studerende og passive pensumlæsende studerende viste, at førstnævnte havde en lidt kortere studietid - hvilket vi tilskriver, at disse arbejdede med relevante

fælles-menneskelige problemer, i modsætning til som pensumlæsende studerende at måtte "opfinde" problemstillinger. Der findes ikke kvalitetsundersøgelser omkring de forskellige studie-praksis'er, men vi vil vove den påstand, at aktive fagkulturelle studerende mere er bundet til kvalitativ indholdsmæssighed, end andre.

Vi skriver dette fordi vi synes det er skammeligt, som det i dag handles - eller er blevet handlet fra ansvarlig politisk side. Og i håb om at ændringer gøres mulige.

Vi har som rådgivningsgruppe ikke umiddelbart nogen konkrete forslag at stille mht en afhjælpning af de problemer, vi har gjort opmærksom på, men vi

arbejder med at udvikle nogle løsningsstrukturer, der indeholder konkrete samarbejdsforhold mellem færdiguddannede og studerende. Aktuelt er vores arbejde struktureret i perspektivet "projekt borgerløb". Vi vil tillade os fornyet henvendelse til Dem, når vi er nået længere.

Skulle De have ideer til, hvad vi kan eller kunne gøre fremover, så hører vi meget gerne.

REGNBUE

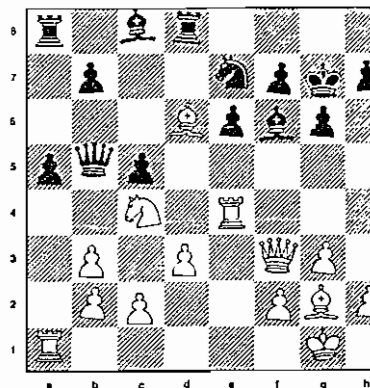
København 15. februar 1993

SKAKOPGAVE

En lille slutspilsperte af Petrosjan 1961. Det er klart markeret, at dronningen skal ofres, men sort har ikke en chance!

Sorts 18. træk er: Tf8-d8

Vendig hilsen
"Stuenterkak"
v. Leif

KAN VI HA' DET I VORES HUS II ?

Da jeg erfarede at SMR, til deres anti-racistiske fest lørdag d. 17.04 havde taget kontakt til Anti Fascistisk Aktion (AFA) for at garantere sikkerheden for band og publikum blev jeg mildest talt temmelig oprevet. Det viste sig at de ud over at skulle være der havde deponeret et arsenal af våben et sted i huset (koller, måske andet).

Jeg valgte den aften at lade være med at tage den aftalte cafévagt i protest mod, hvad jeg vil kalde brud på husets vedtægter. Det kan være, at der er nogen der mener det er et tolkningsspørgsmål.

Men når SMR uden videre beslutter noget sådant og oven i købet ikke informerer det hjælpende café-personale omkring situationen grænser det til uansvarlighed.

SMR må ikke glemme, at de er en gruppe i et hus, der engang flottede sig med sloganet "fælles søg under samme tag", og at alle grupperne foretager sig faldt tilbage på Studenterhuset, og den beslutning der blev taget den aften hører ingen steder hjemme i et demokratisk hus.

Men lad os endelig tage den op at vende, også som f.eks. et svar i husavisen.

Alex
Værkstedsgruppen
Socialt Forum

Vi skulle nødigt have den slags - heller ikke i vores hus.

- Et svar på Alex' Indlæg.

Allerførst: Vi er ikke glade for den situation, overhovedet at tænke i "sikkerheds"-baner, når vi arrangerer anti-racistisk fest. Man kan mene, at det er paranoidt at tænke i de baner - og det er det måske også. Vi regnede da heller ikke med, at noget ville ske; og det viste sig da også at blive en usædvanlig fredelig og hyggelig aften i Studenterhuset.

Når vi står som arrangør af et anti-racistisk arrangement, er det nødvendigt, at vi overvejer, om et sådant kan indebære en sikkerhedsrisiko. De fleste uadvendte aktivister og grupper i det anti-racistiske miljø har modtaget trusler; heldigvis er det sjældent, at disse trusler realiseres, men det er da sket, også ved offentlige arrangementer. I SMR regner vi os ikke som særligt udsatte med hensyn til overfald, attentater og lignende, bl.a. fordi vi som gruppe ikke defineres os som socialister, fordi vi er

studerende (det vil give dårlig PR for racisterne at "ilte" os) og fordi vi ikke er særlig offensive i vores aktiviteter.

Vi ville dog nødigt stå i den situation, at festen virkelig blev overfaldet, og vi intet havde gjort for at forberede os på det. (Som en mindre betydende detalje kan nævnes, at vi havde måttet garantere at erstatte det afrikanske bands gear, hvis det blev ødelagt, da deres forsikringsselskab ikke ville dække et sådant tab. Grundet at festen var "politisk".)

For eksempel kunne vi have valgt den løsning at hyre et vagtselskab. Men den slags har vi ikke råd til, det ville ødelægge stemningen med uniformer og schäferhunde, og vi ville ikke føle os tryggede ved at blive "passet på" af mennesker, som ingen kendte.

Vi valgte istedet den "mindste" løsning: At spørge nogle bekendte i det anti-racistiske miljø, om de ikke havde lyst til at deltage i festen, og det på en sådan måde, at de holdt sig adru og påpasselige, såfremt noget skulle ske. Og der er tale om - om man så bryder sig om det eller ej - mennesker, der ikke bliver skræmt så let. Og det ville så være op til dem, om de ville have nogle ror i nærheden, som de kunne finde frem, hvis det blev nødvendigt.

Disse snakke fandt sted i dagene op til festen, og meningen var så, at de venner, der evt. dukkede op, ville blive præsenteret for aftenens caféaktivister, så misforståelser ikke opstod, heller ikke, hvis det pludseligt brændte på. Dem vi på forhånd havde snakket med kunne dog ikke komme, hvorfor vi istedet på selve aftenen fortalte nogle af de gæster, vi i forvejen kendte om situationen, og bad dem holde lidt

ekstra øje med, om der var optræk til uro, og advarede dem om, at vi eventuelt ville gribe fat i dem, hvis der skete noget voldsomt, der ikke kunne holdes hen indtil politiet kunne nå at være her. Og det var så en aftale. Og der skete heldigvis overhovedet ikke noget.

Der var således ikke nogle koller eller andet indblandet. Men det kunne der have været, og det ville være, og er, et problem. (Og der har da været koller i huset før; nogle husaktivister husker f.eks. at have siddet en lang nat sidste sommer med en kolle i hånden for at hindre, at der for tredje nat i træk skete indbrud i huset. Det var heller ikke rart, men det ville ikke have været mere behageligt uden kolle. Heldigvis skete der heller ikke noget den gang.)

Men OK, hvad kunne vi have gjort anderledes, når nu vi ønskede ikke at stå helt uforberedt?

Vi kunne have planlagt eventuelle sikkerhedsforanstaltninger sammen med dem, der den aften tog cafévagter. Det ville ikke have været særligt nemt, men - indrommet - vi kunne have gjort mere ud af det, og det ved vi så til næste gang. Det ville også have krævet, at vi skulle have overvejet/arrangeret sikkerhedsforanstaltninger i bedre tid, og det er helt sikkert - det skal vi under alle omstændigheder gøre en anden gang.

Vi kunne også have sagt, at de venner, der eventuelt kom og hjalp til med at passe på ikke måtte have koller med. Det mener vi ikke. Koller er ikke ulovlige, medmindre de benyttes som våben. Og de venner, der er tale om, går ikke let i panik, og ville ikke tage koller frem, for det var nødvendigt for at forhindre situationen i at udvikle sig til noget meget slemt. Ligesom de omtalte venner overhovedet ikke ville blande sig, medmindre der var tale om situationer, som dørvagter og andre aktivister ikke kunne klare alene.

Og endelig: vi kunne lade være med overhovedet at tage forholdsregler. Det ville være rigtigt i forhold til ikke at skabe unødigt paranoia og panik, men kunne blive frygteligt, hvis der skete noget. Måske noget så "banalt" som en gruppe no-brains, der gik forbi en anti-racistisk fest ...

Vi kunne selvfølgelig vælge, slet ikke at afholde offentlige arrangementer for overhovedet at undgå denne problematik. At lade os skræmme til tavshed...Men det vil vi ikke!

Det er svært at sige, hvad der er rigtigt at gøre. Og det er måske derfor vi endte med "en halv løsning", der måske alligevel ikke var den værste.

Jesper og Rasmus
SMR

BILAG 8

BILAG 9

STUDENTERHUSETS

POLOER

Præsentation af grupperne **Regnbuen**

KONTAKTPERSON
Karsten Madsen 31 68 32 66

Regnbuen er en gruppe, der har til formål at arbejde for udviklingen af en solidarisk, menneskeværdig og videnskabelig psykologi. Dette gør vi gennem ugentlige fællesmøder og løbende praksisprojekter. Aktuelt er vi 8 psykologistuderende/psykologer, men vi er åben også for personer fra andre fag/Interesseområder. Vi er organiseret som et fagligt arbejdskollektiv med udgangspunkt i forskning, uddannelse og formidling. Desuden indeholder Regnbuen en selvstændig rådgivningsstreng, der yder frivilligt arbejde for mennesker i krise og nød.

Som fagligt arbejdskollektiv mødes vi onsdage 19-22. Og det dominerende arbejdsområde er det bevægelsesmæssige omkring udviklingen af nye kulturelle livsformer - centralt idet herredømmeforhold, udbytning og undertrykkelse lokalt og globalt stadig eksisterer, og fordi den nuværende organisering af de samfundsmæssige forhold truer med at lægge alt øde.

Vi tager socialpsykologiske, revolutionære og undertrykte problemområder op til debat, med det mål at forandre og forbedre verden i et alment perspektiv. Vi ønsker at kunne blive i stand til at bidrage med begreber og praksisinitiativer til udviklingen af bevidst samvirkende menneskelige kollektiver.

Den rådgivningsmæssige streng er Regnbuens oprindelige grundlag. Siden midten af 80-erne er der, individuelt og i grupper, ydet vejledning/rådgivning/terapiforløb til såvel studerende som ikke-studerende. Rådgivningen er gratis. Vi har tavshedspligt, og vi sikrer brugernes anonymitet. Ved henvendelse og mangel på rådgivningsressourcer er vi behjælpelig med at finde frem til andre støtteinstanser.

Rådgivningsgruppen kan kontaktes hver onsdag kl 17-17.30 på tlf 3532 3861.

Musikgrupperne

KONTAKTPERSON
Erik Albrechtsen 31 83 08 10

Musikgrupperne i Studentarhuset består af 11 bands, som tæller musikere fra fag som statskundskab, teologi, jura, spansk, dansk, engelsk, psykologi, religionsvidenskab og retorik. Repertoiret spænder bredt fra blues til death-metal. Grupperne spiller jævnligt i Studentarhusets Café, dels til almindelige band-aftener, dels til marathon-rock-arrangementer, som grupperne selv arrangerer et par gange om året.

Studentarhuset har egne øvelokaler som fordeles på Musikgruppernes møder, som afholdes månedlig i Studentarhusets Café.

Der er meget få ledige øvetider tilbage for nye bands for tiden

BILAG 10

SLAGET OM STUDENTERHUSET.

- eller om en kamp der først lige er begyndt!

En forårsdag i marts 1989 sad der tre personer til et Husgruppemøde i Studenterhuset. De to var fra Regnbuen - den tredje var en nysgerrig ny studerende. Det var godt nok få, så mange vi var - blev der tænkt af de fremmede. Nu måtte der ske noget. Vi kan ikke længere vente på, at Bertel Haarder bruger skuffeplads et nyt og 5. år på at sylte det allerede færdige aktykke, der tillader Universitetet aktivt at støtte Studenterhuset. Og vi kan heller ikke længere forsvare at følge Universitetets krav om at holde lav profil, for ikke at true Undervisningsministeriet for meget.

ET SAMMENTRÆF OG EN SEJR.

Og så kom der et sælsomt sammentræf. Husgruppemødet - der fungerede både som det egentlige stormøde og ugentlige bestyrelsesmøde - besluttede at gøre to ting. For det første at udforme en skriftlig studenterhusvision - endnu een! - og at sende denne rundt til Undervisningsminister Bertel Haarder, til Rektor Ove Nathan, til Studenterrådet, til Moderate Studenter, til Det Internationale Kontor og flere andre. For det andet kunne Husgruppemødet se en parallel Studenterhus-sag ude i byen, nemlig hussagen for BZ'erne i Baldersgade. Her tøvde Socialdemokraterne med deres afgørende tilsagn, selv om de længe længe havde lovet det. Det blev derfor besluttet at skrive en støtteerklæring til BZ'erne. Erklæringen sluttes af med følgende: "Et sanfund, der ikke levner plads for alternativer og kritik er dødt". Støtteerklæringen blev - ligesom brevet til Undervisningsministeren, Rektor mv - underskrevet af bestyrelsen/husgruppen og så de fremmodtes underskrifter.

Det tog lidt tid for BZ'erne inden de fik deres hus. Men de fik det. I tilfældet Studenterhuset gik der 3 måneder - ud over de i forvejen 4 år - før Bertel Haarder svarede med ordene: "Jeg har eller nogen overvejelse besluttet, at jeg ikke vil modsætte mig, at Universitetet inden for sin ramme afsætter penge til et studenterhus, når blot der sker en ligelig behandling af de studenterhusgrupper, der kunne tænkes at ville benytte studenterhuset" (26 juni 1989). Brevet kom en tirsdag, hvor der var een til Husgruppemøde - en fra Regnbuen - og straks blev der ringet rundt. Men underlig nok var mange gamle aktive pas på det. De var selvfølgelig glade for, at det endelig var lykkedes, men selv var de færdige med huset. De ord, der brændte sig mest fast fra dem, der ikke orkede en sejrsløst, var: "Huset hviler på en for stor bureaukratisk hæmsko, og jeg orker ikke længere at bruge mere frivillig arbejdskraft til at bygge og bygge og bygge op, for bare at se det falde sammen igen". Bureaukrati-referencen gik til Universitetet, der så udmærket - og suverænt i 1984 eller før - selv havde kunne beslutte at Universitetet ønskede et Studenterhus, hvad det altså ikke havde gjort.

TJALDEN UDEN KVITTERING.

Nu kommer så en episode fra "sejrsfesten", som de færreste nok har hørt. Ikke fordi den nogen sinde har været hemmelig, tvært imod, men fordi der var så få, der havde holdt ud og holdt af Studenterhuset, nu da nyheden kom og blev spredt. Episoden er, at der ud af Studenterhusets kapital på 200,-kr - tjent ind på en kaffemaskine i cafén, en café, der var åbent ca en måned i starten af hvert semester, for så at gå ned igen af mangel på arbejdskraft - blev trukket 100,-kr ud til indkøb af hash. Dersværre tænke køberen ikke på at få en kvittering! Men den "DEN FEDE" blev nu roget alligevel med ganske stort velbehag. Vi syntes den var fortjent.

Så hvis det er disse 100,-kr, der er kernen i diverse beskyldninger mod Studenterhuset for jal eller politisk arbejde på skatteydernes regning, så er det historisk ukorrekt. Der går nemlig endnu tre år - det er i 1992 - før Studenterhuset for første gang tilslåes nogen økonomiske midler overhovedet. Inden da skulle alt, selv lyspærer og lokuspapir, komme fra, hvad en enkelt lille kaffemaskine kunne tjene ind, eller hvad nogen sjæl fra Universitetets egne lokummer. Og desuden har huset indtil da ikke kunnet overleve uden, at de enkelte aktivister selv afholdt alle omkostninger til deres aktiviteter. Kun i ekstreme situationer var der et lille overskud fra den altid tilkalkulede kaffemaskine.

NYE MULIGHEDER.

Med Haarders accept i sommeren 1989 åbnede der sig nye muligheder. Ikke overfor Universitetet, som nye husaktivister fejlagtigt troede - for først ville Universitetet have et stor plan for hele huset, og da denne plan kom, så bare en lille plan for noget af huset - og dette frem-og-tilbage tog næsten tre år. Og hvis ikke det var fordi en enkelt

polit-studerende blev så stædig og hån over, at Universitetet blev ved med at løbe fra deres lofter, at han blev ved, så ville der næppe været kommet nogen plan overhovedet.

Et hus, der vokser, og et hus, der sætter sig for at være et åbent hus, støder også på alle de opgaver, problemer og konflikter, som dets omgivelser lever i kraft af. Og derudover må huset også kunne reproducere sig selv gennem de perspektiver, det sætter på løsning af egne, samfundsmæssigt formidlede opgaver.

Den første grundlæggende konflikt indfandt sig: skulle huset opdeles efter lokaliteter, således at hver enkelt gruppe suverænt havde sit privatareal som andre i huset ikke kunne gøre krav på, eller skulle huset udvikles som et fælles hus, hvor alle lokaliteter blev gjort funktionsorienterede, og dermed fælles for for de, der havde brug for denne funktion til deres aktivitet. Regnbuen kæmpede - ikke alene, men i kraft af et flertal, og i kraft af titusindvis af frivillige arbejdstimer til renovering af Studenterhuset - for det funktionsorienterede hus, idet dette bedst kunne sikre rum til nye studerende og nye aktivitetsgrupper. Med den første model ville huset også blive et - i fælles forstand - lukket hus, fyldt op af de allerede eksisterende grupper, som nye så privat måtte indrette sig efter.

ET TANKEEKSPERIMENT.

Det er kun et tankeeksperiment værdigt at gisne om, at konflikten - der beskrives i næste afsnit - kunne have formet sig væsensmæssigt anderledes, hvis Universitetet - eller statsadministrationen generelt - havde vist sig samarbejdslysten overfor et studenterhus fuld af græsrodder og andre idealister. Alt andet lige har Universitetet en negativ "rolle" i, at Ekstra Bladet, som den mest borgerlige opportunistiske strømning overhovedet, har kunnet leve af at skabe en historie, hvis eneste resultat er en undertrykkelse af "græsrodder for demokrati".

EN KONFLIKT:

I ovenstående konfliktperiode - årene 1989-91, der også kan kaldes en "revolutionsperiode" i kraft af, at demokratiet også stadfæstes arbejdsdelt som basis-økonomi - kom der en særlig person til huset. Denne person vidste godt - sagde han senere - hvad det var der foregik i Studenterhuset, og særligt viste han, hvad Regnbuen var for en størrelse. Alt dette kunne han nu godt have fortalt på husgruppemøderne, for her handlede det mest om, at sådan nogle, der læste information (:Læs Regnbue-folk) var "venstre-facister", at "han selv var anarko-syndikalister", og senere blev det til, at "sådan nogen som jer (:Læs Regnbue-folk), I ville klynge mig op i den nærmeste lygtepæl". Så var tonen ligesom slået an. Og inden længe var Regnbuen og dets personer "Stalinistiske psyko-strissere". Alt dette eller personens egne ord, og parallelt med følgende:

I "revolutionsperioden" kom personen også med alt muligt andet - selv voldstrusler fra ham mod andre husaktivister blev ikke taget alvorligt. Det synes heller ikke at virke forstyrrende ind på flertallet af studenterhusaktivister, at alle møder i huset gik i klodder, fordi personen hævdede at de "kristne og de fremmede" - som huset også var, som alle andre - "havde ødelagt den danske folkesjæl". Men en dag skulle hagekorset rehabiliteres. Det blev for meget. Og særligt blev det for meget for Regnbuen som faglig fløj i huset.

SKRID!

Og der blev sagt stop, skrid, gå ud og træk luft, se dog at "mlt hagekorset, så er 30-erne og 40-er foregået, og det er historisk og menneskeligt illegitimt, og først tusinder af års gang fra da af, der samtidig bærer dets forvolte smerte på den menneskelige eksistens som et indre forhold af kollektiv smerte alle mennesker og verden imellem kan nogen sinde gribe så dybt, at mennesker i offentlighed kan dvæle i dets eksistens. Denne fremtid er fjern og uden nogen som helst aktuel betydning. Kun at nazismen som magt er sket og det må aldrig glemmes, har betydning for den fremtidens historie, der kan og skal skrives fra idag af. At bruge hagekorset i sammenhæng med fjendebilleder vil endvidere aldrig mere være muligt i lyset af menneskelig respekt for livet - for er der noget livet handler om, så er det livet selv" (fra åbent brev i Studenterhuset 27.11.91).

Ovenstående kommunist-nazi-konflikt kom Studenterhuset først igennem i september 1993. Den social-nationalistiske side fik en sidste advarsel: stop hån og hetz, ellers eksklusion. Dette skete at par uger før, at alle de 100 skudsikre veste - også een med rektors juridiske konsulent Lars-Erik Allin i - var inde og vende i Studenterhuset. Og fordi de net fandt, havde de ganske enkelte brug for "våben" for at legitimere deres nærvær. Psykologisk er dette en såkaldt "projektiv identifikation" af politietaten mod, hvad den enkelte betjent er blevet sat op til at være bange for at træde i møde: aktive græsrodsdemokrater - og notabene: disse projektive identifikationer er der mange af for tiden, Christiania, Ungeren, Bornehuset, eller de Autonome mfl generelt. Og resultaterne udeblev da heller ikke: Regnbuen og Studerende Mod Racisme smides ud pga "rolle ifm slagvåbenene", og på den anden side går det ud over SolbjergSelskabet/Yggdrasil pga en "rolle ifm pressen".

HVAD GIK GALT?

Men hvad er galt med en rolle ifm pressen - altså "lys på sagen" eller pressens aktivitet som den fjerde legitime statsmagt - og er der noget specielt galt ved at ligge inde med "slagvåben", som enhver original forinden ikke havde nødig tvivle på var der - der skal et meget lille hus til, for der ikke er noget at slå med. Så hvorfor egentlig skride til udsmidning af nogen som helst via pressens og politiets "bestormeriske rolle"? Der er dog det galt, at en statsmagt ikke kan have, at der er en "fysisk magt" i nogen som helst offentlig bygning! Mange vestretlojsorganisationer, der ud fra egne erfaringer med anti-racistisk arbejde, støtter selv at ligge inde med slagvåben, støtter ret, men de glemmer, at staten er ligeglad med dem - så længe de altså er uden for staten selv, og så længe de ikke udgør en trussel for det borgerlige demokrati, der netop stopper ved selv samme borgerlige stats beskyttelse af "privatejendommen", hvilket også er nationens grænse.

DØMT TIL LUKNING.

Derfor var Studenterhuslukningen dømt til at ske: huset var både en social og faglig magt, der havde vist at kunne sejle op mod, at disrespect mod mennesker skulle blive norm, og huset havde vist sig så kvalificeret, at det samtidig ville forsvare sig mod udefrakommende angreb, hvis eneste formål var destruktion, krig og ødelæggelse som værdi. Hvad værre er næsten kun, at Studenterhusets mange personer gjorde det på regelret demokratisk måde. Så måtte der nærmest sættes ind med noget.

PERSONLIG INDIFFERENS - OG DØD?

Personligt er jeg indifferent overfor Studenterhusssagen. Jeg har været medlem af Studenterhusets bestyrelse i perioden op til 1987. Siden har jeg som kandidat været aktivist i Rådgivningsgruppen Regnhøjen, hvor jeg har nøjes med de praktiske og faglige problemstillinger, også rettet mod Universitetets stadige forsøg på at stynde Studenterhuset i porten. Jeg har så mange dårlige erfaringer med Universitetets "rolle" som Studenterhusstotte, at jeg nærmest er glad for den nye Styrelseslov, men enormt ked af, at "den gamle" døde, for den blev ført helt ud i livet. Min tanke er her, at de så udskælte "gamle 68-ere", der siges at sidde på magten, de var og er så få, at den akademiske ligegyldighed - liberalismen i dette ords negative betydning som "sig selv nok" - vandt over livet, og over den socialrealisme, som det fælles liv i enhver skurting vokser ud af.

MÅ OPRØRET BEGYNDE.

Jeg skal slutte mit indlæg med at advare, nu hvor Studenterhuset er lukket, for at genåbne under en eller anden form: Jeg skal advare mod gamle kommercielle interesser i Studenterhuset, nemlig mod udliciteringen af caféen, evt fordi den ikke længere kan køre, nu hvor det "fagpolitiske" er udgrænset, og mod inddragelse til Universitetsadministration af nogen af de 7 små lokaler på 1. ste. Denne "omformningsmodel" - med altings død - er nemlig brugt efter Studenterhuskampen i Århus, år 1991. Tværtimod må Universitetet nu gå den fra 1984 lovede ruderet over såvel 2. og 3. sal i den nuværende bygning i Kobnærgade 52, samt tilgang til lokalerne i nr. 50. Økonomisk er dette en detalje i småttingsafdelingen - men det er så også den detalje, der så åbenbart viser hvor meget universitetet, eller den politiske ledelse i samfundet, med hvad de påskønner værdien af studentens selvstændige aktivitet. Studenterhuset har da også med rette søgt om mere lokaleplads i flere år - og dette er, om noget, stridens kerne, internt på Københavns Universitet. Alle må da vide, at det er umuligt at tage ordentligt vare på konflikter om for lidt plads for 30.000 studerende, på Studenterhusets nuværende 1400 km²! - om så Studenterhuset lå så attraktivt som oven på Rundetårn!

STRIDENS KERNE.

Efter 8 års studenteraktivitet, herunder besættelse af Bispebetovrsannæksset i 1982 og i 1984, kom det i 1984 til, at Universitetet indvilligede i, at en forhandlingsgruppe fra Studenterrådet fik en nøgle i hånden. Nøglen passede til det sted i Kobnærgade nr. 52, stuen og første sal, hvor Studenterhuset i København siden har udviklet sig. Universitetet gjorde imidlertid overdragelsen af huset betinget af, at forhandlingsgruppen skille sig ud fra Studenterrådet. Ellers ville det kunne "irre den borgerlige regering"! Studenterrådet lod sig kysse. Det accepterede. Og en selvstændig forhandlingsgruppen for "Foreningen Studenterhuset" udarbejdede endnu engang sit forslag om det, de studerende hele tiden havde kæmpet for: et basis-demokratisk hus eller "Fælles sag under fælles tag". Den allerede eksisterende og meget detaljerede plan for Bispebetovrsannæksset blev skrinlagt, og man lavede en ny for hele Kobnærgade 50 og 52. Med i købet måtte Studenterhusforeningen dog tage, at det nu hvilede på en intern

splitelse i studenterfronten, idet mange fortsat mente, man skulle have stået fast på Bispebetovrsannæksset, fordi det var det ideelle studenterhus, og det alle havde kæmpet for. Jeg fatter idag stadig ikke - ud over økonomiske grunde - at nogen på Universitetet havde denne nedtrykkende holdning til de aktive studenterkræfter som ordentlig socialpolitisk faktor. Desuden havde "det nye studenterhus" i Kobnærgade direkte i den interne splitelse mellem de eksisterende studenterorganisationer, Studenterrådet på den ene side og de Moderate og Konservative Studenter på den anden side. Og hvis der ikke allerede var gået flojpolitik i det, så kom det. Studenterhusets udspil - vedtægter der stadfæstede det basis-demokratiske niveau i form af en kollektiv egen ledelse - blev også efterfølgende forkastet af Universitetet, der i stedet foreslog nogle almindelige foreningsvedtægter med ansvarlige enkeltpersoner i toppen. Disse blev snart accepteret af en splittet og træt bestyrelsesgruppe i 1984/85 - dog mest for at få fred til at åbne og arbejde med huset for alle. Personligt lykkedes det mig aldrig at forstå ovenstående fagpolitiske ineffektivitet blandt højtuddannede og højtlojnet på universitetet, der først helt stoppede, da Studenterhuset blev lukket hin dag i oktober 1993. Jeg forventede - naive - at administrationens ledelse kunne kigge ud over egen snæver særinteresse, nu hvor de arbejdede dér, hvor de gjorde; - men processen har lært mig meget om bureaukrati og om den særlige figur ber, der lever på andres bekostning. Ærligt talt tror jeg aldrig, at Universitetet ønskede at få et Studenterhus. Jeg tror de håbede, at det ikke var lykkedes for idealisterne og græsrodderne, selv derhenne i Kobnærgade nr. 52, at holde liv i huset. Det var endelose korridorforhandlinger, der intet ordentligt førte med sig - slet ikke da Universitetet efterfølgende aktivt lagde Studenterhusssagen over i Undervisningsministeriets regi, hvor den samlede støv i Haarders skuffe indtil 1989. Man kan sige, at Universitetets "splitelsespolitik" var lykkedes, og dets restriktive studenterpolitik gået igennem - for selv om Studenterhuset internt holdt fast i de basis-demokratiske principper, så stod huset bare ulige svagt udadtil overfor Universitetet.

Jeg synes derfor mere - fremfor nye korridorforhandlinger - at der er mest resson i, at studerende både i Århus og København skal ta' sig deres eget hus, på deres egne præmisser, igen. Også fordi Universitetets sidste handling, med jurist Lars-Erik Allin i spidsen, har skabt en dyb splitelse i studentermassen mellem en faglig orientering og en social - og med de foretagne eksklusioner og suspensioner, primært i det faglige miljø, så dyb en splitelse, at Studenterhusets nuværende legitimitet overlør den samlede studentermasse reelt i fare. Uden aktive studerende intet studenterhus. Må oprøret begynde!

Kalle Birck-Madsen København 5. december 1993.

Alternativ til 1.1 ~ "Masten fæd på kroppen"

Både Regnbuen og Studerende Mod Racisme forsøgte at gøre klart - men forgæves - at var der begået en brøde, så var den alene, at "slagvåbnene" ikke var blevet eksamoteret ud igen, da de blev fundet i huset efterladt efter et offentligt anti-racistisk møde i foråret 1992. Mødet, der blev afviklet i en anspændt og nervøs stemning, fandt sted umiddelbart efter bombedrabet på socialisten og anti-racisten Henrik Christensen i Søllerødgade, og oplægsholderen til mødet i Studenterhuset havde selv modtaget mordtrusler. Desuden søgte Regnbuen og Studerende Mod Racisme at minde Studenterhuset om, at de fleste, og specielt bestyrelsen, i forvejen kendte til "slagvåbnene", idet de var blevet diskuteret både i Studenterhusets Husavis og på et Stormøde så sent som i maj måned 1993. Og det eneste ret ville derfor være, at huset stod sammen om sit ansvar for en mulig straffelovsovertrædelse. Og jeg skriver "mulig", fordi "slagvåben" under lås og slå efter gældende lov næppe er strafbart. I følge Våbenloven paragraf 4, skal der være "almindelig adgang", og dette er ikke opfyldt. Alle i huset vidste endvidere, at bestyrelsesformanden personligt og direkte allerede havde haft mere med de kabler at gøre, end Regnbuen nogen sinde ville få. Men alligevel mente et lille flertal på den ekstraordinær generalforsamling, at man kom længst med bestyrelsens forslag om "at rette bager for smed". At Studenterhuset med sin handling - gjort mod bedre vidende - dermed også stadfæstede Ekstra Bladets terrorisme-anklage mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme var ikke en bekymring, der kom de anklagede til gode.

Ingen gad i denne periode rigtigt høre på Regnbuens opfattelse af sagen - og specielt ikke om den særlige side af sagen, hvor vi udtalte os om et *højre-radikalt plot* omkring efterretningstjenesterne og med sikker deltagelse af i hvert fald universitetets jurist Lars-Erik Allin og en bestemt person fra den sort-okkult gruppe SolBjergSelSkaBet i Studenterhuset. Begge parter har tidligere forsøgt at få Regnbuen smidt ud af Studenterhuset på konstruerede anklager. Plottet gik på "de røde".

Alt dette var nok heller ikke kommet videre frem - det er for langt ude! - hvis ikke Lars-Erik Allin nogen uger senere blev fanget på det forkerte ben for en episode med en mikrofon i Hans Gammeltoft Hansens telefon tilbage i 1986. Hvor Studenterhuset bestyrelse og Studenterrådet indtil da havde været "lam" i Lars-Erik Allins fåreflok, så kom *ulven* nu frem. Man for frem i pressen med krav om Lars-Erik Allins afgang. Vi er "utryk ved ham", udtalte bestyrelsesformanden Erik Albrechtsen. Og det, der skabte utryk var, at Lars-Erik Allin nu nægtede at have forsynet de respektive studenterorganisationer med oplysninger om Regnbuens og Studerende Mod Racismes PKK-forbindelser. Dels skulle de været blevet overvåget og fotograferet på en PKK-træningslejr i Sverige af det svenske sikkerhedspoliti SÄPO, og dels var PKK-folk blevet fotograferet i forbindelse med et anti-racistisk møde i Studenterhuset.

BILAG 11

MAGTEN TÆT PÅ KROPPEN: FORSVAR ELLER UNDERKASTELSE?

Regnbuens andel i Studenterhuslokkningen er mere kompleks, end mange ønsker at se. Den er et spejl på det, der kan ske en selv, når man siger *nej* til at acceptere at blive påført trusten om vold eller hvis man ikke vil acceptere voldens indtog i de mellem menneskelige relationer. Og er man humanist eller socialist er der tilsyneladende ingen grænser for de "efterretningsvæsener", man samtidig overvåges af. Historien om endnu en brik i Lex-BZ-teorien til statsadvokat Erik Merlungs puslespil om den forsvundne mikrofon.

Af cand.psych. Kalle Birck-Madsen, tidligere bestyrelsesmedlem i Studenterhuset, og husaktivist i Rådgivningsgruppen Regnbuen fra 1984. Nu et ekskluderet medlem.

En uge i oktober var nationen på den anden ende. Der var afsløret "terrorisme" i Studenterhuset - og så for statens penge! Men det døde ud igen. Alle anklager mod Studenterhuset lod sig een for een tilbagevise. Og tilbage blev kun fundet af slagvåben - 8 kabler og et vandror - fundet i Regnbuens gruppeskab, og med adresse til Studerende Mod Racisme. Når nu alt andet havde vist sig at være positivt urigtigt, lå det derfor lige for at lade hele Ekstra Bladets historie om "Terrorist-rede på Universitetet" komme disse to grupper til skyld. Studenterhusets bestyrelse skred til eksklusioner af enkeltpersoner og til suspension af grupperne. Og en efterfølgende generalforsamling bakkede dette op med et snævert flertal. At Studenterhuset med sin handling også stadfæstede Ekstra Bladets terrorisme-anklage mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme var ikke en bekymring, der kom de anklagede til gode. Og dette på trods af, at alle i Studenterhuset var klar over, at bestyrelsesformanden til pressen havde indrømmet et direkte ansvar og kendskab til kablerne, større end Regnbuen nogen sinde havde haft. Når et snævert flertal på den ekstraordinære generalforsamling alligevel mente, at man kom længst med bestyrelsens forslag om "at rette bager for smed", er der derfor noget andet på spil. Ingen begår end ikke et lille justitsmord, hvis der ikke samtidig er en legitimitet af *højere orden* at falde tilbage på.

Når Regnbuens opfattelse af sagen a priori var uinteressant, så galdt det også den særlige side af sagen, hvor vi udtalte os om et *højre-radikalt plot* omkring efterretnings tjenesterne og med sikker deltagelse af i hvert fald universitetets jurist Lars-Erik Allin og en bestemt person fra den sort-okkult gruppe SolbjergSelSkaBet i Studenterhuset. Begge parter havde tidligere forsøgt at få Regnbuen smidt ud af Studenterhuset på konstruerede anklager. Plottet gik nu som da på "de røde". Og hvis ikke Lars-Erik Allin nogen uger senere blev fanget på det forkerte ben for en episode med en mikrofon i Hans Gammeltoft Hansens telefon tilbage i 1986, var dette heller ikke kommet videre frem. "Det er for langt ude", blev det indtil da sagt! Men fremkosten af den forsvundne mikrofon satte skub i både Studenterhusets bestyrelse og i Studenterrådet. De gik fra at være "lam" i Lars-Erik Allins færeflok, til at blive *ubve*. Og man for i pressen frem med Lars-Erik Allins afgang. Vi er "utryk ved ham", udtalte bestyrelsesformanden Erik Albrechtsen. Og det, der skabte utryk ved var, at Lars-Erik Allin nu nægtede at have forsynet de respektive studenterorganisationer med oplysninger om Regnbuens og Studerende Mod Racismes PKK-forbindelser. Dels skulle de været blevet overvåget og fotograferet på en PKK-træningslejr i Sverige af det svenske sikkerhedspoliti SÄPO, og dels var PKK-folk blevet fotograferet i forbindelse med et anti-racistisk møde i Studenterhuset.

Ud over at Lars-Erik Allins oplysninger er usande - såvidt jeg ved - er der efter dansk lovgivning ikke noget kriminelt i at have forbindelser til PKK. Men personligt er jeg mest

utryk ved den *opportunistiske*, som studenterorganisationerne udviste. Først brugte man flittigt Lars-Erik Allins "oplysninger" til at presse enkeltpersoner og grupper ud, angiveligt for at "redde" Studenterhuset. Dernæst sparkede man til manden, der allerede ligger ned, og hvis oplysninger, man tidligere brugte til at redde sig selv på andres bekostning. Havde denne "opportunistiske" så været en ny og enlig svale i Studenterhusets historie, er det ikke sikkert, at der var kommet en Studenterhussag overhovedet. Den ville i givet fald være blevet taklet anderledes. *Men det er ikke en ny enlig svale*. Og til grund for denne påstand skal sløret lofts for den problemstilling, Studenterhuset siden 1991 har sloges med. Den er ganske anderledes hæslig - og mere oplysende - end pressen og myndigheder hidtil har ønsket at se den.

Problemløsningen er "hagekorsets rehabilitering" i Studenterhuset. Det introduceres af personen fra den sort-okkulte gruppe SolbjergSelSkaBet i efteråret 1991. Det hedder fra hans side om hagekorset: "Nazisterne skal ikke have monopol på det, og det er et gammelt soltegn, som selv Carlsberg har brugt til at udsmykke sine øllasker". Monopolet er diskuterbar, men dette blev ikke muligt af to yderligere omstændigheder. For det første blev der truet med både vold og drab fra personens side, når diskussionen angik hans fremme af hagekorset. På møder i husets styrende organer siges det blandt andet: "Jeg er en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at dræbe, når nogen kommer på tværs af min eller rigets sikkerhed", og "jeg slås ikke selv, det har jeg folk til". For det andet var det udtrykte billede, hvori hagekorset skulle rehabiliteres det, at "de fremmede og de kristne havde odelagt den danske folkesjæl", og "at socialisterne/kommunisterne var fjenden".

Regnbuen sagde "NEJ" til dette hagekors-projekt. Og efterfølgende blev Studenterhuset delt i tre lejre: på den ene side den faglige floj primært omkring Regnbuen og Studerende Mod Racisme, der ikke ønskede, at hetz, hård og voldstrusler kunne eller skulle danne norm i Studenterhuset, på den anden side den okkulte floj, der mente at Regnbuen og Studerende Mod Racisme var roden til al ondskab, og at de stod "husets sande udvikling" i vejen; og så en tredje floj "Midtergruppen". Midtergruppen, der stort set er identisk med det senere bestyrelse- og generalforsamlingsflertal for eksklusioner og suspensioner, valgte dengang - som nu - at se det som en strid mellem to ekstremer. Disse kunne gå udenfor og slås! At der nok skal to til at slås, mens der kun behøver være een til at starte, bekymrede ikke Midtergruppen. Ej heller kunne eller ville man se, at volden, hetzen og hånen mod anderledes tænkende kom fra den floj, der så hagekorset som uskyldigt soltegn! Nej, man havde meget travlt med at blande sig uden om. Måske man kunne alligevel kunne både høre, se og føle, at de der protesterede mod volds- og syndebugtfiguren om hagekorset, at de ville blive næste offer. Og vel derfor blev problemet gjort til de i forvejen involveredes. Det er som med "kablerne" idg. Er det muligt, privat at redde sig uden om ved ikke at have set eller hørt noget, så prøver man. Og denne udtalte opportunistiske hindrede også indtil efteråret 1993 huset i at kunne handle som fælles hus mod at disrespekt mod andre kunne eller skulle danne norm.

Der er noget sigende i, at Studenterhuset blev stormet af politiet 14 dage efter, at Studenterhuset for første gang siden 1989 stod sammen om at afvise bevidst disrespekt. Og det sigende er, at Ekstra Bladets historie direkte bygger på de skrifter, som personen fra SolbjergSelSkaBet fra starten af 1992 udformede mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme, og som sendes til såvel Rektoratet, Lars-Erik Allin, politiet og forskellige venstreflojorganisationer. Der står nærmest intet i Ekstra Bladet, som ikke allerede står i disse breve. Dog er en konkret anklage mod Regnbuen for at være *identisk* med den Røde Bændes bankoverier ryndet noget ud i Ekstra Bladets opsætning, og sigende er også en væsentlig udeladelse i Ekstra Bladet: at vi beskyldes for at ryge hash, men fremkosten af dette vittet også rime dårligt med det ønskede salgsbillede af "kolde terrorister".

De næste ni år for alter-nativ.

Und over at det er brud på god presseetik, at Ekstra Bladet ikke omhyggeligt tjekker oplysninger fra kilder, der åbenlyst har en partsinteresse i en sag, så er det oplysende, at samme person fra SolbjergSelSkabet allerede i 1991/92 meddelte, at han havde arbejdet for Forsvarets Efterretningstjeneste, og i følge andre var det med "kodearbejde".

Det er en kendt sag i Studenterhuset, at huset i forskellige perioder har været præget af indbrud. Flere indbrud var imidlertid atypiske. Papirer blev som det eneste rodet igennem, og ingen værdier fjernes. Ligeså har der været indbrud indefra - ingen yderdøre led overlast. Og der er en aktion mod et strøg-diskotek, der åbenlyst udøver racisme, men aktionen går i vasken. Politiet var tilstede, da man nåede frem, og dørmændene advaret på forhånd. Og det på trods af, at kun planlæggerne kendte til stedet, før det en time forinden blev nævnt til de fremmodte aktivister. Er Studenterhuset også blevet aflyttet? Meget taler for det. Men så bliver jeg klam på vegne af brugerne af psykologisk rådgivning i Studenterhuset. Brugere, der med rette måtte forvente og kræve, at ingen ud over rådgiverne, der har tavshedspligt, hørte med. Har der været medhør er det - endnu - et eklatant brud på Regeringserklæringen fra 30. september 1968 om, at "registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed".

Men er der i givet fald noget motiv til efterretningsvæseners ulovlige overvågning af Studenterhuset? Ja, der er faktisk et meget centralt motiv. Et motiv der også har været fremme i forbindelse med aflytningen af Hans Gammeltoft Hansen: at han ikke var til sinds, på trods af gevaldige konfrontationer mellem politiet og BZ-ere, at lade politiet få udvidede beføjelser overfor "indgreb i meddelelleshemmeligheden og anvendelsen af agenter", tvært imod. Heraf også navnet Lex-BZ. Sagen er nærmere beskrevet af Ole Damkjær i Information d. 10. december 1993. Motivet er, at Studenterhuset i marts 1989 skrev en kraftig støtteerklæring til BZ-erne i Baldersgade, idet deres fristed var truet. Og det er også i den efterfølgende periode at nogle af de atypiske indbrud finder sted. Og det er ligeledes i den efterfølgende periode, at Studenterhuset opsøges af den omtalte person fra SolbjergSelSkabet, der udtrykkeligt senere fortæller, at han *for han kom* så udmærket kendte til Regnbuens eksistens i Studenterhuset. At Studenterhuset stormes af politiet, da huset endeligt har fået sagt fra til disrespekt som norm, passer kun alt for godt ind i denne skabelon af fremmede magter, der djævels har arbejdet i kulisserne. Det fortjener næsten ikke at blive nævnt, men da Regnbuen 10 dage efter Studenterhuslukningen fik sine papirer tilbage, efter at de ulovligt var blevet fragtet væk af Lars-Erik Allin, da manglede de papir, der var skrevet af personen fra SolbjergSelSkabet. Udover at Lars-Erik Allins handling er politianmeldt, så er det for dilettantagtigt at tro, at Regnbuen ikke har *ekstra* kopier af netop disse papirer! Desuden: de papirer vi med sikkerhed ved, at de er blevet rodet i, det er breve, der oprindeligt er tilsendt nogle af de personer, der blev skudt ned af politiet d. 18. maj 1993 på Sankt Hans Torv! Vi tilbød psykologhjælp til at bearbejde overgrebet.

Alt i alt - for at vende tilbage til det små - har Studenterhuset sloges med den slags opportunistiske, der går ud på hellere at lukke øjnene for en ubehagelig realitet, som andre udsættes for, end med mulige omkostninger selv at involvere sig i at finde frem til og gøre noget ved arnestedet for dens produktion. Hvis Studenterhusets opportunistiske kunne siges at være et lokalt fænomen, så ville det ikke betyde så meget, men Studenterhuset har altid været et spejl på dets samfundsmæssige omgivelser. Er det også er tilfældet i denne sag, så er konklusionen den, at den store midtergruppe i samfundet er den egentlige aktøren i, at reelle socialpolitiske problemer bliver til uløselige konflikter mellem "yderpol:" Og som aktør den egentlig skyldige i at der ikke længere kan skelnes mellem de, der ønsker opræbning og krig,

og de der sætter sig til modværge mod at blive overfaldet ved at hævde den moralske ret til at udtrykke det enkle budskab *nej til overgreb, nej til den stærkes ret!*

BILAG 12

OM STUDEHANDLER MED DJEVLEN.

Kommentar til "Uvæsenet i Studenterhuset" i Universitetsavisen nr.19, 1993.

Af cand.psych. Kalle Birck-Madsen, tidligere bestyrelsesmedlem i Studenterhuset og husaktivist i Rådgivningsgruppen Regnbuen siden 1984. Nu et ekskluderet medlem af Studenterhuset.

Per Astrup Olsen (PÅO) har i Universitetsavisen nr.19 en kommentar om "uvæsenet i Studenterhuset". Kommentaren er dog en så positiv urigtig konstruktion af selve sagforløbet, at den selv fortjener en kommentar.

VERDILADEDE UDTRYK SOM ARGUMENTATION.

Først om alle de værdiladede udtryk, som PÅO benytter til at karakterisere undertegnede og Rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme. PÅO skriver om at måtte forlade Studenterhuset "under trusler om fysisk vold", om "snesevis af konkrete tilfælde af fascistoid, racistisk, kriminel, udemokratisk, uetisk og voldelig adfærd fra de nu bortviste autonome revolutionæres side", om de "erklærede udemokratiske og voldelige grupper .. der .. har kunnet malke samfundet for tusinder af kroner", om "militant politisk manipulation", samt om at afslå "samarbejde med en erklæret voldelig udemokratisk aktivist". Såvidt PÅO i Universitetsavisen.

En første tanke er, at PÅO supplerer og dermed understøtter - ud fra egne personlige erfaringer med blandt andet undertegnede i Studenterhuset - det billede af en "Terrorist-rede" i Universitetets Studenterhus, som Ekstra Bladet så egenhændigt afslørede onsdag d.20. oktober 1993. Dette er imidlertid ikke tilfældet. PÅO har i flere år skrevet ganske analoge papirer til Studenterhuset, til Rektor Ove Nathan og juristen Lars-Erik Allin på Universitetet, samt til politiet og forskellige venstrefløjsgrupper. Her gentages ganske det samme billede af "utilsløret .. vold", "kriminalitet", "terroriseren", "terrorgrupper" mv.

Nu er det så, at der ikke er ret langt til den næste tanke: at Ekstra Bladets historie om "Terrorist-rede" direkte hviler på PÅO's forudfattede skrifter de sidste år. Og faktisk står der intet i Ekstra Bladets artikler, der ikke allerede for længe siden er skrevet af PÅO. Dog er PÅO's anklage mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme for hash-rygning udeladt i Ekstra Bladet, men inddragelsen af denne karakteristik ville også rime dårligt med det ønskede salgsbillede af "kolde terrorister".

HALLUCINATION OG PROJEKTION.

Nu findes der intet empirisk belæg for, at ovenstående karakteristik angår hverken Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, og på den baggrund kan det hele på dette punkt afvises som en

"positiv urigtig konstruktion", en hallucination. Fremfor terrorister, er vi erklærede demokrater, idet terrorisme er at styre gennem angst, fremfor menneskeværd; desuden har vi altid arbejdet for, at rene linier danner norm, også i Studenterhuset, hvilket vi kun har kunnet gøre ved ikke selv at involvere os i lusk og ran. PÅO's "positivt urigtige konstruktion" er dog mere end en simpel hallucination. Ud over det frit opfundne, så er PÅO's karakteristik også en selvkaraktærisering. Til eksempel er den eneste, der nogen sinde har truet med fysisk vold/drab i Studenterhuset, det er PÅO selv. Det sker både på et repræsentantskabsmøde og på et stormøde i efteråret 1991. I første omgang gennem PÅO's udtalelse "at være en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at dræbe, når nogen stiller sig på tværs af hans eller rigets sikkerhed", og i anden omgang "ikke at slås selv, det har jeg folk til". På sin vis gør PÅO sig derfor skyldig i det kendte psykologiske fænomen - projektion - hvor det tilskrives andre, hvad der ikke selv kan rummes, udholdes og bearbejdes.

Der er dog meget mere i Studenterhussagen end ovenstående, og løsningen kan heller ikke kun findes på et psykologisk niveau. I tilgift er det også sådan, at Regnbuen som psykologisk rådgivning aldrig har betjent sig af psykologisk diagnostik uden for egen interne gruppepraksis i Studenterhuset. Det er så med ovenstående sket nu - og måske skulle dette praksisniveau have været betrådt fra rådgivningens side allerede omkring 1990, da PÅO kom til Studenterhuset. Sagen i Studenterhuset er derfor langt fra oplyst med ovenstående "individuel psykologisk forklaring" af PÅO. En projektion fordrer nemlig også en modtager - eller noget - som den kan sætte sig fast på, ellers går den tabt, idet den taber sin værdi som betydningsbærende for det videre samvær. Og det modsatte af tab er netop tilfældet: terrorisme-anklagen mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme står stadig til troende i den brede offentlighed.

KABLERNE SOM TERROR?

Det er, for videre analyse, for enkelt - og uholdbart - at knytte terrorisme-anklagen til kun at omhandle fundet af "slagvåben" - de 8 kabler og et vandrør - i Studenterhuset. Der skal mere til - for selv en smedje fuld af oversavede jernrør i alle størrelser, bliver ikke automatisk et våbenbærende sted. Det bliver det først, hvis ejermandens hensigt med at ligge inde med sagerne kan fremvises som en volds-intention. En volds-intention kan imidlertid også tilskrives en ejermand, upåagtet hvad ejermænd selv har af hensigter, og i et sådant tilfælde er der tale om en konstruktion af et betydningsunivers - en ideologisk diskurs - og et sådant bygges op ved, med ydre og fremmede midler, at interverne i konteksten omkring sagsforholdet. Eksempelvis starter mange foruddiskonterede slagsmål med, at den aggressive part

fører sig frem som truet og generet af en til lejligheden tilfældigt valgt - "du skal ikke være fræk, du skal ikke kigge sådan på mig" - anden person. Nu er det næppe sandsynligt, at det er en racist, der tog kablerne med ind i Studenterhuset sidste forår, før så senere at lede politiet på sporet af et muligt straffelovsforhold - men tanken skal nævnes, idet det er sådan, at der kan intervereres i konteksten om et sagsforhold.

Afgørende i denne sammenhæng er således om kablerne var i Studenterhuset mhp vold, altså et kriminelt forhold. Eller om de blev i huset som nødværgeforanstaltning, altså modstandsret mod at blive påført vold. Kablerne i huset kan alene knyttes til dette sidste - og ikke til andet. Og er der begået en brøde, så er det alene den, at de blev lagt væk for fremmede og glemt, fremfor eskamoteret ud af Studenterhuset, da de blev fundet efter et anti-racistisk møde. Men PÅO vil det anderledes. Volds-intentionen passer nemlig ind i det billede, som han nærmest allerede havde med sig til sit første møde med Studenterhuset - og et billede som han møjsommeligt siden arbejdede på at videreudvikle! Det var der ikke mange, der så - heller ikke undertegnede.

MED VOLD OG MAGT KRIMINEL.

Jeg citerer fra et PÅO-brev fra august 1992 til Universitets-administrationen v/ Lars-Erik Allin: "Der er blevet foretaget grov politisk og person chikane, samt forfølgelse, af en gruppe ledet af cand.psych. Kalle Birck-Madsen. Denne gruppe er ifølge vorre (SolbjergSelskabet v/PÅO, min bemærkning) oplysninger identisk med den røde bande, der i søndags d.16.dennes blev anholdt for flere væbnede bankrøverier. .. Det vides, at to af underskriverne på Kalles papirer, i den journaliserede sag fra Huset, nemlig A. og J. (to personer fra Regnbuen, min udeladelse af hele navne) har deltaget i den røde bandes aktioner mod det tyrkiske luftfartsselskab og Magasins tag selv aktioner". Hvad angår beskyldningen for baggrundsgruppe for "bankrøveri" og for deltagelse i de andre "aktioner", så er disse påstande frit opfundet, men de tjener til at knytte Regnbuen og Studerende Mod Racisme sammen med "ekstremistisk fløjpolitik" på venstrefløjen - en sammenknytning, der vil svare til at dømme det Konservative Folkeparti for Erik Ninn Hansens handlinger i Tamilsagen, og en kollektiv domslogik, som også selv den borgerlige blok i Folketinget ikke ønsker at retsvæsenet skal betræde. Hvad angår den sidste anklage her - at have "foretaget grov politisk og personlig chikane, samt forfølgelse" - så er der kun dét ret i det, at undertegnede d.27.11.1991 skrev et åbent brev til Studenterhuset om specielt PÅO's handleform i samme. Her blev der stillet spørgsmålstegn ved, om det var legitimt at være i huset, når ens handlinger var båret af voldstrusler mod anderledes tænkende og bestræbelsen på at "rehabiliterer hagekorset" i billedet af, at "de kristne og de fremmede havde ødelagt den

danske folkesjæl", og "socialisterne/kommunisterne var fjenden"(ordene i citation er PÅO's egne). Personligt mente jeg NEJ. Nazismen er virkelig kriminelt.

PÅO oplyste også i 1991 - et forhold, og en mulig lenke til Lars-Erik Allin på Universitetet, som idag må være af betydning for Statsadvokat Erik Merlung, der aktuelt undersøger aflytningsskandalen mod ombudsmand Hans Gammeltoft Hansen - at han havde arbejdet for Forsvarets Efterretningstjeneste, med "kødearbejde". Og endelig er der udsagnene fra PÅO's entre i Studenterhuset, nærmest som hans makker på møderne, at "sådan nogen som jer (Læs Regnbue-folk, min bemærkning), der læser Information er venstrefascister", at PÅO selv "var anarko-syndikalist", og at "sådan nogen som jer (Læs Regnbue-folk, min bemærkning), I ville klynge mig op i den nærmeste lygtepæl". Så var tonen ligesom slået an. Og inden længe var Regnbuen og dets personer "Stalinistiske psyko-strissere". Undertegnede blev samtidig karakteriseret som en "falletretspsykolog hvis maniske tilbøjeligheder går ud over fredelige mennesker".

Den kontekst og intentionalitet, der med ovenstående således an som betydningsbærende af PÅO er kampen mellem kommunister/socialister på den ene side, og racister/fascister/nazister på den anden side, en kamp skabt af undertegnede nærmest sygelige tilbøjelighed til at se racisme/fascisme/nazisme i PÅO's skikkelse.

DEN ANKLAGEDE SOM ANKLAGER!

Vuhti! Nu er billedet vendt om. Den anklagede er nu selv anklager. Og anklager selv den anklagede. Sagen bliver, hvad den gøres til. Og det gjorde Studenterhusets bestyrelse på den måde, at problemstillingen i Studenterhuset blev reduceret til en privat ahistorisk personstrid, som de direkte involverede parter måtte finde en løsning på. Bestyrelsen henvendte sig til PÅO og undertegnede med følgende beslutning: "1) at pålægge jer i fællesskab skriftligt at formulere hvad I mener ikke kan accepteres af fascistisk/nazistisk influerede grupper og aktiviteter i Studenterhuset. Jeres erklæring vil derefter skulle godkendes af henholdsvis bestyrelsen, repræsentantskabet og stormødet, som den generelle holdning fra husets side! Ydermere blev det besluttet, 2) at vi (hvis I ikke er i stand til at efterkomme bestyrelsens beslutning) ingen anden udvej ser, end at bede jer begge om at forlade Studenterhuset" (Bestyrelsen 13.12.1991). PÅO refererer denne bestyrelseshandling delvis korrekt, men han udelader, at hans bidrag til bilæggelse af striden var, at jeg - som han allerede selv havde gjort det - skrev under på Aleister Crowley's regelsæt: "The law of the strong: this is our law and the joy of the world". Jeg kendte ikke dette regelsæt på forhånd, men hvor meget jeg end ville en løsning, så kunne jeg ikke skrive under på blandt andet følgende uddrag af regelsættet: "Man has the right to kill those who would thwart these rights. The slaves

shall serve". Og jeg meddelte min beslutning til Studenterhusets bestyrelse. Efterfølgende udeblev PÅO fra sin gang i Studenterhuset - for så i foråret 1993 at blive ekskluderet af bestyrelsen for blandt andet det overfor nævnte injurierende brev om bankrøveri mv.

EN FEJL, ELLER OK MED "NOGET" FASCISTISK/NAZISTISK?

Jeg synes det er en fejl, at konflikten af bestyrelsen - og mange flere - blev reduceret til en gensidig personstrid. Glemte blev, at der generelt nok skal to til at slå, men ikke nødvendigvis to til at starte et slagsmål, hvorfor dét bare at dømme begge ikke altid er ret. Det uholdbare heri viser sig også specielt på det punkt i bestyrelsens skrivelse, hvor de pålægger de stridende parter "i fællesskab at formulere hvad .. ikke kan accepteres af fascistisk/nazistisk influerede grupper og aktiviteter i Studenterhuset", idet der med dette ordvalg underforstået ligger, at der kan accepteres noget fascistisk/nazistisk. Og er man ikke enig i dette "noget", så må man i følge bestyrelsens sigtelinie forlade huset. Jeg synes det er en farlig blancocheck at give til fascismen/nazismen, men jeg kan sagtens forstå PÅO's harme, når han på min afvisning om delagtighed i "noget fascistisk/nazistisk" valgte at forlade Studenterhuset, medens jeg blev. PÅO's "law of the strong" faldt nemlig så fuldt ud indenfor det af bestyrelsen udstukne konsortium! Til gengæld dementerer dette Crowley-regelsæt også så klart PÅO's egne udsagn i Universitetsavisen, at det var ham, der ikke ville arbejde sammen med en "erklæret voldelig udemokratisk aktivist". Fra min part ville jeg godt arbejde sammen med PÅO, men ikke om et "erklæret voldeligt udemokratisk" projekt, hvad Crowleys regelsæt ene og alene er.

PROBLEMET.

Jeg ser problemet som bestående i, at bestyrelsen lagde op til, at nazismen - eller "noget" af nazismen - kunne gøres stueren. Det er ikke mit synspunkt - også selv om jeg nu er ekskluderet af Studenterhuset. Men jeg er mest bekymret for at finde og genfinde PÅO's positivt urigtige konstruktion - i perspektivet sydebukke - ikke bare i Ekstra Bladet, men også i nazisternes og i Den Danske Forenings telefonavis. Det er ikke bare de samme ord, der går igen, det er også det samme konstruerede sagsforløb. Og så længe det bliver ved at være ved, før store dele af den offentlige opinion finder ud af at identificere, hvor volden egentlig kommer fra - og selv involverer sig i at ophæve arnestedet - så længe tvinges anti-racister til at tænke privat i selvforsvar, i nødværge, i civil ulydighed og i modstandsret. PÅO har aldrig tidligere - hverken i skrift eller i tale - udtrykt at være "truet med fysisk vold i Studenterhuset", men det gør han så nu i Universitetsavisen. Hvorfor denne efterrationalisering, hvorfor denne tilbageprojektion? Vel fordi PÅO måtænke, eller til sin konstruktion kan bruge at udtrykke, at kablerne og vandrøret i

Studenterhuset var tænkt som anvendt mod ham. Men var PÅO så også en sådan person, på uveje og på angreb mod Studenterhuset, og een af de få personer, der ikke dengang kendte den offentlige hemmelighed, at der vist lå kabler et sted, og at de var fremme en nattevagt, hvor man frygtede det tredje indbrud på tre dage? Jeg ved det ikke, men jeg vil godt slå fast, at jeg - eller andre jeg kender - aldrig har tænkt på PÅO som en angriber, men alene som en demokratisk problemstilling, der for enhver pris og selvfølgelig og endog uden selvtægt skulle løses fredeligt. Det vidner enhver af vores handlinger også om.

Jeg syntes, for at koge det hele ned til eet punkt, at det var for meget, at PÅO blev ved at true med vold/drab, når diskussionen angik hans fremme af hagekorset og dets rehabilitering!

Jeg tror, at PÅO er ganske ligeglad med sådan nogen som mig, og kun har interesse i negativ forstand, når der ikke er mulighed for studehandler med djævelen. Jeg kan derfor savne en ordentlig teori og ret demokratisk praksis i perspektivet "det gode liv", for fælles samfundsmæssig handlen, når djævelen er til stede i et Fælles hus under Fælles tag.

København 8. december 1993

Bilag 13

HAD TIL DE BZ-AUTONOME BAG AFLYTNING?

Hvis opgøret med de 'autonome' er årsag til aflytningen af Hans Gammeltoft Hansen, er aflytningsskandalen af et meget større omfang end hidtil antaget. Det nyligt lukkede Studenterhus ved Københavns Universitet må antages overvåget, aflyttet og muligvis infiltreret på samme konto.

Af cand.psych. Kalle Birck-Madsen, husaktivist i Rådgivningsgruppen Regnbuen fra 1984. Nu et ekskluderet medlem af Studenterhuset.

Universitetets jurist Lars-Erik Allin udtalte efter politiets razzia i Studenterhuset d.20.oktober 1993, at den var sat i værk, fordi han ikke havde kunnet se Ekstra Bladets oplysninger om "illegal politisk virksomhed" overhørig. Allin undlod at nævne, at han allerede sommeren 1992 havde alle Ekstra Bladets oplysninger, blandt andet oplysninger om den psykologiske rådgivning Regnbuen som bagmand for "flere væbnede bankrøverier"! Oplysninger som disse figurerede i breve, som en navngiven person fra gruppen SolbjergSelskabet - en okkult loge - i Studenterhuset sendte til såvel Rektoratet, Allin personligt og politiet. Breve Allin arkiverede, men *indlød* at journalisere. Hvorfor greb Allin og politiet ikke ind allerede dengang i 1992? Det er som med aflytningen af Gammeltoft Hansen tilbage i 1986. Det afsløres først af Allin i 1993, kort tid efter Studenterhusrazziaen, hvor Allin presses til at træde frem og erkende sig som "ulovlig indtrænger og mikrofonfjerner". Allin er med andre ord lidt sen i det - og han handler ikke selv, "nogen" får ham til det!

Statsadvokat Erik Merlung, der er igang med at undersøge aflytningen af Gammeltoft Hansen, bør være opmærksom på, hvem disse "nogen" er, som får Allin til at handle også i Studenterhussagen. Indtil nu kender vi kun en afdød major Jørgen Hansen fra Forsvarets Efterretningstjenste og en indtil videre ukendt teletekniker "Thomsen", der hjælper Allin med sin handling. Men lur fanden! De "nogen", der tilskynder Allin til at handle i Studenterhussagen, har tilsyneladende også forbindelse til Forsvarets Efterretningstjenste. Brevskriveren fra SolbjergSelskabet, der informerer Allin, oplyste da han kom til Studenterhuset i 1990/91, at *han havde arbejdet for Forsvarets Efterretningstjenste (FE)*, og i følge andre fra samme gruppe med *kodearbejde*. Han "oplyste" endvidere, at han var "en højtklassificeret militærperson, der var udstyret med retten til at dræbe, når nogen kom på tværs af hans og rigets sikkerhed". Samme person fortalte også udtrykkeligt senere, at *han før han kom* så udmærket kendte til Regnbuens eksistens. Han entré i huset var også på den måde, at han mente at vide, at sådan nogen som regnbue-folk, der læste Information, var "venstrefascister", der ville "klynge sådan nogen som ham op i den nærmeste lygtepæl". Hans forhold til socialister, humanister og selvforvaltende fristeder var yderst anstrengt.

1. AKT.

Det er en kendt sag i Studenterhuset, at huset har været meget præget af indbrud. Nogle indbrud i 1988-90 var imidlertid atypiske. Papirer blev som det eneste rodet igennem, og ingen værdier fjernes. Ligeså var der op til 1992 flere indbrud indefra. Ingen yderdøre led overlast, men mellemdøre brydes op. Dette er også den periode, hvor røveriet i Købmagergade fylder medieme, for så senere at blive til Blekingegade-sagen. Og det ligeledes i denne periode, at Studenterhuset markerer sig som "fristed", et perspektiv der blev tydeligt, da Studenterhuset i marts 1989 skrev en støtteerklæring til BZ-erne i Baldersgade, idet *deres* fristed var truet. I foråret 1992 er der en aktion fra Studerende Mod Racisme mod et strog-diskotek, der åbenlyst udøver racisme, men aktionen går i vasken. Politiet var tilstede, da man nåede frem, og

dormændene advaret på forhånd. Og det på trods af, at kun planlæggerne kendte til stedet, før det en time forinden blev nævnt til de fremmødte aktivister. I 1992 bliver vi også opmærksom på, at der med sikkerhed forsvinder papirer fra Regnbuen. Nogle af disse dukker senere op i hænderne på den okkulte loge. Og samtidig er det, at Allin aktivt begynder at gå imod Regnbuen. Til billedet af Studenterhuset hører også, at huset ligger på kanten mellem universitet og samfund, og at det har været en central del af dets *identitet* at arbejde med dette forhold: at invitere samfundet ind og selv gå ud i samfundet, dér hvor der var brændende problemstillinger. De fagligt arbejdende og anti-racistiske grupper har haft focus på et selvfølgeligt, men indholdsmæssigt samarbejde med andre "autonome" grupper indenfor og udenfor Universitetet. Ikke på grund af udefra kommende personer, som Ekstra Bladet påstår, men fordi man har taget spørgsmålet om demokrati og en ordentlig verden at vokse op i alvorligt, og som genstand for politiske arbejde. Med razziaen i Studenterhuset ville man åbenbart søge at knække dette arbejde. Efter lukningen af Studenterhuset lykkes det endvidere Allin, med korridoroplysninger om PKK-forbindelser og deltagelse i PKK-træningslejr, at presse Studenterhuset bestyrelse - og Studenterrådet - til at udelukke de hermed belastede grupper, Regnbuen og Stående Mod Racisme. Allin oplyste at have sine oplysninger fra politiet og det svenske sikkerhedspoliti SÄPO. Kendt er også, at Allin internt på Universitetet tidligere har brostet sig på PET-kontakter.

Er Studenterhuset også blevet overvåget, aflyttet og muligvis infiltreret? Meget taler for det. Men så man også blive klar på vegne af brugerne af psykologisk rådgivning i Studenterhuset. Brugere, der med rette måtte forvente og kræve, at ingen ud over rådgiverne, der har tavshedspligt, hørte med. Har der været overvågning er det *igen* et eklatant brud - for der er intet hold i "autonome ulovligheder" i Studenterhuset - på Regeringserklæringen fra 30. september 1968 om, at "registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted alene på grundlag af *lovlig politisk virksomhed*".

Men er der i givet fald noget motiv til ulovlig overvågning af Studenterhuset? Ja, der er faktisk et meget centralt motiv, et motiv som også Ole Damkjær blottlægger i Information d.10.december. Det omhandler, at da Politiets Efterretningstjenste (PET) - trods ønske om udvidelse - fik indskrænket deres generelle muligheder for efterforskning i forbindelse med opgøret med de autonome BZ-ere tilbage i 1983, så har Københavns Politi eller enkeltmedlemmer af korpsen fået "nogen" til at anbringe en mikrofon i Gammeltoft Hansens telefon. Filosofien i denne "BZ-autonom-teori" hos Ole Damkjær er, at Gammeltoft Hansen af den daværende justitsminister Erik Ninn Hansen, politiet og anklagemyndigheden blev opfattet som en slags femte-kolonne-mand, af værste slags for han kom fra de samme kredse, han talte imod!

2. DEN AKT.

Siden Allin trådte frem og erkendte sig som "ulovlig indtrænger og mikrofonfjerner" på Gammeltoft Hansens kontor har det svirret med teorier om baggrunden og bagmændene for aflytningen. Ekstra Bladet, der bragte historien frem, har nævnt det israelske efterretningsvæsen, idet den "flygtningevenlige" Gammeltoft Hansen må have været dem en torn i øjet. Han kunne pleje kontakt med lyssky palæstinensiske asylsøgere! Nu kan både denne Mossad-teori og BZ-autonom-teorien dog være sande. Baggrunden for aflytningen af Gammeltoft Hansen *kan* komme fra personer eller grupperinger, der har forestillet sig eller er stødt på *overlap* mellem udenlandske og indenlandske "befrielsesbevægelser", hvilket FE på et tidspunkt ikke kan undgå at støde på "informationer" om, hvis og når det finder sted. Og et sådant overlap som baggrund for overvågning er ikke bare grebet ud af luften. Blekingegade-sagen havde et element af dette. De

autonome er også internationale i deres handlinger. Og er netop dette overlap baggrunden, så er aktøren i overvågningssagerne "de fælles fjender" af *militant socialistisk internationale*. Og "militant" forstået som forsvar mod overgreb, nødværge, civil ulydighed og i tilfælde af, at "ret bliver til uret" ved at perspektivet om "det gode liv" sættes ud af kraft via magtstræb, også modstandsret.

Er baggrunden for aflytningen af Gammeltoft Hansen således dirigeret i perspektivet at knække både udenlandske og indenlandske "befrielsesbevægelser" på samme tid, så er det set for. Der går en rød tråd af ulovlig overvågning, aflytning og infiltrering af venstreorienterede grupper fra Vietnambevægelsens start i 1960-erne og op igennem 70-erne, hvor højre-radikale nationale grupperinger i og omkring efterretningsvæsenene har været involveret. Og mikrofonen på Gammeltoft Hansens kontor fortæller konkret, at det er fortsat op igennem 80-erne. Det har der så også været gode grunde hertil, for de BZ-autonome har gennem 80-erne udviklet sig til en stadig stærkere anti-racistisk og anti-fascistisk kraft, ud fra eget anti-kapitalistiske og selvbestemt socialistiske perspektiv. Også Stenderhuset har været del af dette "autonome" perspektiv. Men hermed har Stenderhuset så åbenbart også placeret sig i søgelyset for diverse suspekte efterretningsvæseners mere eller mindre irrelle forestillinger om, hvad de mon laver "derinde i Stenderhuset".

Den hermed fremsatte teori om de "fælles fjender" sætter yderligere focus på, om retssikkerheden idag også er, som den bør være. Eller om politiet, efterretningsvæsenene og højre-radikale nationale kræfter er ved at blive en parastat i staten. Og en parastat, der blindt og magtmæssigt handler selv og uden for demokratisk kontrol. Meget taler for det sidste. Både Uropatrøjens rolle i eskaleringen af voldelige konflikter med de autonome, politiets rolle på Christiania der nærmest alene er et angreb på en alternativ livsstil, samt politiets stress-strategi overfor de enkelte narkomaner, med drastisk flere narkodødsfald og færre fængslede narkobagmænd til følge. Og endelig at politiet måtte mene at have baglandet så meget i orden, at det aggressivt og blindt kunne skyde ind i den menneskemasse, der demonstrerede den 18. maj 1993 på Sankt Hans Torv - for så bagetter drastisk og bevidst at lyve omkring både selve skudepisoderne og antal sårede betjente. Alt fra politiet foregår på dette område efterhånden efter devisen "går den, så går den".

3. JE AKT.

Indenfor teorien om de "fælles fjender" er det muligt at diskutere det i pressen mest stillede spørgsmål: eksisterede mikrofonen overhovedet på Gammeltoft Hansens kontor, eller har mikrofonens fjerner, Allin, diktet hele historien selv. Til at svare herpå skal jeg antage, at Allin har været inde på Gammeltoft Hansens kontor med den indtil videre ukendte person "Thomsen". Allins indgang og følgeskab kan nemlig kontrolleres hos Støttsvagt, der åbnede dørene for Allin. Hvis det er på major Jørgen Hansens foranledning, så må mikrofonen antages anbragt af personer fra PET og/eller Mossad; hvis ikke, så er den placeret af personer fra Allins eget bagland, og "Thomsen" vil sandsynligvis være en med Allin fortrolig person, og mest sandsynligt også den person, der fortæller Allin om aflytningen. Endvidere kan mikrofonen plantes af "Thomsen", samtidig med den fjernes. Om Allin indsættes for dette mulige plot fra "Thomsens" side, eller om Allin konstruerer en fjernet mikrofon - i tilfældet af ingen mikrofon - for dermed at legitime sin uretmæssige indtrængen på Gammeltoft Hansens kontor, er inidlertid ikke det afgørende. Afgørende er i alle mulige tilfælde, at "Thomsen" nu har en "klemme" på Allin, en klemme skabt af Allin egenrådigt handling, og en "klemme", der vokser for hver dag han ikke går til sine

foresatte og afslører sin handling og den eventuelle mikrofon. Dette er så årsagen til Allins "sene handling" og "ej handling på eget initiativ". Allin har efterfølgende indrømmet, at han tovede med sin "Thomsen"-kontakt. Han øjnede en "fælde". Han øjnede ret. *Det blev en fælde! Billedet vendte sig om!* "Thomsen" med eventuelle flere kunne til enhver tid bede Allin om "tjenester", når og hvis de fik brug for det.

Nu hævder Ekstra Bladet at have arbejdet med aflytningshistorien siden sidste sommer. Og det tror jeg er rigtigt. Og jeg tror også, at der siden sidste sommer har ligget et intenst pres på Lars-Erik Allin om en "tjeneste", en klemme ud i det gangsteragtige, om at handle i forhold til *Stenderhuset på ganske bestemt måde*. Stenderhuset var nemlig på daværende tidspunkt skueplads for et internt opgør, der endte med at en person fra gruppen SolbjergSelskabet blev gået fra huset. *Denne person er den tidligere nævnte brevskriver til Rektoratet, Allin personligt og politiet!*

Ekstra Bladet - der bragte såvel Stenderhuset og aflytningsskandalen frem i offentligheden - har på et punkt en ganske særskil rolle. Der er personoverlap mellem den okkulte gruppe SolbjergSelskabet i Stenderhuset og Ekstra Bladet, repræsenteret ved *en tegner* på Ekstra Bladet. Denne tegner udfoldede efteråret 1992, i egenskab af bestyrelsesmedlem i Stenderhuset og i forlængelse af, at brevskriveren var blevet gået fra huset, en heftig aktivitet for at få flere regnbue-folk smidt ud af huset, og som i tilfældet brevskriveren, på konstruerede anklager. Hans bestræbelse lykkedes ikke. Dokumentationsgruppen Demos har siden afsløret, at denne tegner fra Ekstra Bladet er - eller har været - medlem af det danske nazistparti!

Det er yderst tænkeligt, at Ekstra Bladets journalister, Anders-Peter Mathiasen og Jacob Jull, støder på at Allin kan presses af personer fra den okkulte gruppe i Stenderhuset. De deler så også interesse i at knække mulige "autonome socialister og humanister". Ikke bare en historie om Stenderhuset, der godt kan være en and, men to historier ligger forude. Mao: at hvis Ekstra Bladet ville blæse en Stenderhuset op, så ville der kunne handles til en næste historie om aflytning på Universitetet. Stenderhuset blev en prøveballon for Ekstra Bladet. Det påfaldende i historien om Stenderhuset fra brevskriverens entré i 1990/91 og frem, at jo mere de fagligt aktive i huset, og det var primært socialister og humanister - de nu udelukkede - aktivt og demokratisk gik imod lusk, disrespect og ran som noget legitimt fra okkult side, jo mere fik de samtidig Allin på nakken. En åben indberetning fra en gruppe husaktivister sommerende 1992, en indberetning Regnbuen var drivende i fandt sted, om uregelmæssigheder og udbredt disrespect mod anderledes tænkende i Stenderhuset førte til, at Allin lukkede for husets driftsstøtte, og ukommenteret udtalte, at "Regnbuen hører ikke hjemme i huset". Ligeledes lukkede Allin egenrådigt for driftsstøtten i sommeren 1993 med henvisning til "Regnbuen". Og det på trods af, at Allin er vidende om, at *kilden* til alle uregelmæssigheder peger *vek fra* Regnbuen, og *direkte* hen imod den okkulte loge. Allin handler så åbenbart mod bedre vidende - med mindre han er presset til anden side, eller med mindre han med andre "involverede" deler et autonom-had! Allin var endvidere så aktiv i Stenderhusets lukning, at han personligt - og ulovligt - beslaglagde papirer fra Regnbuen og Stenderhuset Mod Racisme. Og da de efter 10 dage endelig blev udleveret, så var det iøjensaldende, at papirerne fra brevskriveren i den okkulte loge ikke længere eksisterede i materialet. Desuden var der rodet rundt på indholdet i nogle af de breve Regnbuen havde skrevet til personer, der d. 18. maj 1993 var blevet skudt ned af politiet på Sankt Hans Torv. Regnbuen tilbød psykologhjælp til at bearbejde overgrebet.

Det er også påfaldende i historien om Studenterhuset, at huset stormes af politiet kun to uger efter, at huset for første gang i nyere historie stod helt sammen om en at sige fra til *okkult disrespect* mod andre og husets værdier.

4. DE AKT.

Medens det tilsyneladende ikke bekymrer offentligheden, at samtlige anklager mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme er konstrueret usande, er det indenfor studenterkredse kaldt "ondsinde sladder" at fremhæve Ekstra Bladets tegner - det omtalte bestyrelsesmedlem i Studenterhuset - som (tidligere?) nazist. Men nazismens figur i Studenterhuset kan dog ikke afvises. Den gåede brevskriver fra den okkulte gruppe ønskede de fakta med vold og drabstrusler at fremme sit projekt om "hagekorsets rehabilitering". Hagekorset skulle endvidere rehabiliteres i billedet af, at "de fremmede og de kristne havde ødelagt den danske folkesjæl" og at "socialisterne / kommunisterne var fjenden". De grupper og personer, der aktivt sagde nej til dette "hagekorsprojekt", karakteriserede brevskriveren i sine breve som "kriminelle", "voldelige", "udemokratiske", "terror-grupper" mv. Og det er uden for enhver tvivl, at det er disse breve, Ekstra Bladet nærmest direkte skriver af til sin reportage om "Terrorist-rede i Studenterhuset" mere end et år senere.

TÆPPEFALD ELLER EFTERSPIL.

Jeg tror ikke den omtalte hagekorsforherligende brevskriver fra den okkulte løge, SolbjergSelskabet, er den ukendte "Thomsen". Men hans entré i huset, hans væremåde og udtalelser, og mange *formodede* oplysninger internt om venstrefløjen - hvor det var åbenlyst at dem kunne han ikke have fra egen interne venstrefløjsaktivitet - og hans løge- og efterretningssaggrund, alt dette peger i retning af bestilt virksomhed overfor bestemte aktiviteter Studenterhuset, en virksomhed med kontakt til informationer af belastende karakter om Allin. Brevskriverens rænkespil mod faglige anti-racister i Studenterhuset lykkedes så ikke ved egen kraft, men så kan man åbenbart passende presse Allin til at spille med. Og Allin var til at presse. Var der ikke noget særligt på spil, så ville eventuelle uregelmæssigheder - hvad Allin og offentligt kendte slagvåben kan være i Studenterhuset - blive søgt ordnet i mindelighed, hvad Allin som mangeårig Studenterhus-ansvarlig selv måtte have en naturlig interesse i. Alligevel var Allin med til at blæse det op som en skandale. Mest ubehageligt er det dog, at den okkulte brevskriver fra sin start af i Studenterhuset fornår at få flere og flere til at handle på *konstrueret usand information* om socialister og humanisters handling. Og rart er det heller ikke, at samme konstruerede usandheder findes og genfindes *også* i Nazisternes og i Den Danske Forenings telefonaviser. Man behøver blot at tjekke med artiklen "Uvæsenet i Studenterhuset" i Universitetsavisen nr. 19, 1993.

Er der - som også blotlagt - denne meget tætte "gangster"-forbindelse mellem okkulte personer i Studenterhuset og aflytningsskandalen på Universitetet, så ligger det ligefor, at Allins forklaring er usand på det punkt, at han får sine oplysninger om aflytning fra nu afdøde major Jørgen Hansen. For fik han dem derfra, kunne Allin uden problemer gå til sine foresatte på Universitetet. Det gjorde Allin ikke, og "major Hansen"-forklaringen kan være Allins ønske om at "lukke tilbage". I så tilfælde er baggrunden for aflytningen at finde i højre-radikale, nationalistiske grupperinger i Allins eget bagland, der er et net af forskellige loger og skytteforeninger, og hvis aktivitet udmærket, også uden Allins vidende, kan strække sig tys-agtigt langt ind i FE og PEF. Og et bagland Allin med aflytningen af Gammeltoft Hansen opfatter er gået over stregen. Meget taler for at Allin får sine oplysninger fra dette social-nationale bagland. Sammenhængen mellem Studenterhuset - de okkulte personers hagekorsforherligende aktivitet - og aflytningen styrker også,

at baglandet for aflytningen er dette. Og så en lille detalje: Sikkerhedsafdeling E, der forestår aflytningen af undertegnede og en anden regnbue-aktivist for deres "rolle ifm slagvåben", gjorde to specielle ting i denne forbindelse: for det første at læse op af Ekstra Bladets reportage med ordene "Når det står i Ekstra Bladet, må det være sandt", og for det andet forvekslede og nedskrev den mest aktive kriminalkommisær i forhørsprotokollen en udtalelse om "fascistisk" aktivitet mod Studenterhuset til "*patriotisk*". Pudsigt, for det er sådan den hagekorsforherligende person fra SolbjergSelskabet, brevskriveren, opfatter sin egen rolle - og pudsigt er også, at vi skulle aflyses til synet af det Israelske flag på kommisærens kontor!

Teorien om de "fælles fjender" behøver imidlertid *ikke* en konkret mikrofon for at være sand. Den er sand i sig selv i kraft af, at statsmagten i det borgerlige demokrati har en implicit interesse i at beskytte sig mod revolutionær virksomhed, lige meget hvilket fløj, dette måtte komme fra. Dog vil uskadeliggørelsen af organiserede og autonome venstrefløjsgrupper stå først for på grund af deres anti-kapitalistiske indfaldsvinkel, militante eller ej. Det yderste højre er derimod langt hen ad vejen selv en slags forbundsfælle for politietaten, og dette i kraft af dets selviscenesættelse af den menneskelige underordning under staten gennem en "fra oven af og ned" holdning til medmennesket. Og selv om det yderste højre også altid har været mere krigsliderlig og mere våben- og sprængstof-fikserede - til beskyttelse af nationens grænser! - så er der alligevel bedre plads til dem i det borgerlige demokrati, end hvad der organisk nogen sinde kan finde plads indenfor en venstrefløj, hvor det moralske er til stede selv i dennes yderste led. Til gengæld vil jeg også sætte grænsen mellem legitime bevægelser og illeitime, kriminelle og terroristiske grupper på henholdsvis eksistensen eller fraværet af et moralsk forhold til medmennesket. Et moralsk forhold er også identisk med forfægtelse af en demokratisk norm - fraværet identisk med tyrani, despoti og diktatur. De "autonome" i Studenterhuset - og beslægtede autonomt arbejdende - har altid stået for det første. Og med rette længe opprioriteret det anti-racistiske arbejde, for det sidste vokser tilsyneladende bare mere og mere vildt.

Og hvordan det vokser - og lader sig stoppe - det står også og falder med, hvad "Thomsens" bagland egentlig er? Jeg tror Allin ved det. Og derfor vil han ikke fortælle det - derfor mistænkes han med rette for at snakke udenom.

København 22. december 1993

Nogle korte betragtninger over eget forhold til tidens progressive strømninger.

P.T. foregår der en diskussion omkring begreber som autonom OG MILITANT. Ord, der er et led i vor tids progressive bevægelse indenfor det aktuelle politiske spektrum.

Meget kort om eget forhold til dette, skal jeg markere:

Mit langsigtede mål er at etablere en boghandel med antikvariske bøger mhp. psykologi, film, teater, filosofi og herunder den filosofi, der er knyttet til socialismen. Derfor vil en del af den målgruppe, jeg forventer at være i berøring med, de nutidige aktive fra et politisk spektrum til venstre for midten.

Endvidere er det mit langsigtede mål med denne antikvarboghandel, at den skal fungere som et fri-rum for meningsudveksling. Dvs., der skal være plads til, at folk indbyrdes er uenige i og med, de interesserer sig for forskellig artede socialistiske teoretikere og konkrete strategier i den foreliggende situation.

Konkret hvor frit et sådan fri-rum for meningsudveksling så vil blive, kan jeg ikke afgøre p.t., da jeg ikke selv helt ved, hvor jeg selv udvikler mig hen, og jeg ej heller ved, hvad der helt konkret rør sig lige nu blandt progressive kræfter.

På denne baggrund er det min kortsigtede interesse at være i berøring med folk af forskelligartet socialistisk observans, gennem denne berøring at finde mit eget ståsted, samt få en fornemmelse af, hvilken type teoretisk viden, der er behov for, og som findes i bøger, der kan opkøbes og videreformidles gennem et antikvariat.

Det er endvidere min kortsigtede interesse at få forskellige socialistiske teoretikere læst, ikke mhp. at kunne dem udenad, men derimod for at få et bredt overblik over den socialistiske filosofi. (Lige nu er jeg selv nysgerrig på Djilas, der kritiserede Jugoslavien i 1950'erne, samt Mao, der har nogle overvejelser over guerrilla-krig, samt at få læst specielt Trotsky).

Hvad angår et begreb, autonom, som jeg ikke kender, et begreb, jeg ikke forstår i den forstand, at jeg ikke ved, hvad en person, der kalder sig autonom, selv mener at være, så kan jeg ikke forholde mig til det autonome ved at sige, at jeg enten er for eller imod.

Tilsvarende med ordet militant. Jeg kan hverken sige ja eller nej til noget militant, da jeg ganske enkelt ikke ved, hvad det betyder at være militant.

Det er endvidere heller ikke sådan, at jeg lige nu absolut skal vide, hvad ord som autonom og militant konkret dækker over.

Generelt er det således i en politisk kamp, at den afmagt, som kampen søger at rette op på, da må der på nogle tidspunkter tages metoder og midler i brug, som ikke umiddelbart er velsete af de herskende. Disse midler, hvad enten det er politisk verbalargumentation eller manifest slag-udveksling på gade og vej, vil blive udskældt af de herskende i det sprog og den "offentlighed", de herskende besidder. Eksempel. Før samarbejdspolitikens sammenbrud i 40'erne, da var en sabotør kriminel, efter dette sammenbruddet, da var de samme mennesker frihedskæmpere.

Mit eget ståsted er erfaringsmæssigt at kæmpe helt konkret, hvor jeg befinder mig geografisk.

TV2's nyheder onsdag d. 20.10.93 kl. 19.00

Tekst på skærm:

Støtte til Autonome

Speaker Benneke:

...Universitetet har gennem længere tid uden at vide det givet støtte til militante revolutionære ungdomsgrupper. De såkaldte autonome grupper benytter Studenterhuset på Købmagergade i København som mødested og det sted har Universitetet gennem mange år støttet økonomisk.

Journalist Jeanett Dian Amonsén:

Det er her i Købmagergade, på en af Københavns mest befærdede gågader, at såkaldte autonome grupper igennem længere tid har holdt til.

Det er grupper, der bl.a. var med i kampen mod politiet efter EF-afstemningen 18. maj. Tidligt i morges skaffede politiet sig adgang til Studenterhuset og fandt her bevis på at militante grupper bruger lokalerne som tilholdsted.

Ni våben blev beslaglagt; bl.a. flere lange stålkabler til slå med og et jernrør. Desuden fandt politiet ca. 20 bannere med antiracistiske slogans.

Ingen personer blev anholdt, da razziaen fandt sted i husets lukketid.

Studenterhuset får næsten 400.000 kr. i offentlig støtte hvert år. Støtten gives fra Københavns Universitet, fordi huset officielt er et værested for de næsten 30.000 universitetsstuderende i byen.

Studenterhuset har haft sin egen bestyrelse, men den har ifølge EkstraBladet ikke kunnet forhindre, at huset i dag domineres af ekstreme grupper som Den Røde Bande og Antifascistisk Aktion.

Journalist Jeanett Dian Amonsén:

Hvordan kan det overhovedet lade sig gøre, at Universitetet har støttet de her grupper gennem så mange år?

Rektor Ove Nathan:

Vi støtter jo ikke grupperne, altså. Vi støtter en studentersocial institution, som gerne har ønsket at få frihed under ansvar. Vi har givet dem en frihed, som har været kontrolleret med et ... en kontrakt, men de har løbet fra kontrakten. At de har villet give frit lejde til folk, som vi overhovedet ikke har ønsket inden døre, er forfærdelig ærgerligt, men hvis har skullet stå og være politimester hver dag om aftenen, så har det ligesom været en anden institution.

Journalist Jeanett Dian Amonsén:

Rektor Ove Nathan er forfærdet over våbenfundene og har lukket Studenterhuset på ubestemt tid.

Speaker Benneke:

Studenterrådet ved Københavns Universitet beklager at der er fundet våben i huset, men mener at huset hurtigt skal åbnes igen til glæde for alle de andre studerende

TV2- Lorry onsdag d. 20.10.93 kl. 19.30

Speaker:

Rektor ved Københavns Universitet Ove Nathan besluttede i dag at lukke de studerendes mødested Studentehuset i Købmagergade. Det sker efter at politiet tidligt i morges fandt slagvåben i huset.

Journalist Birgitte Lorentzen:

EkstraBladet kalder i dag Studentehuset i Købmagergade for en terroristrede. Og her til morgen konfiskerede politiet disse ni slagvåben under en ransagning af Studentehuset. Det var Rektor ved Københavns Universitet Ove Nathan, som havde anmodet politiet om at ransage Studentehuset.

Rektor Ove Nathan:

Jeg har det dårligt. Jeg er forfærdet, fordi ... Studentehuset er en meget snuk idé som sådan, om at have et samlingssted for københavnske studerende som ... gik på tværs af alle fagskel og læreanstalter. Så derfor er det forfærdelig ærgerligt, når den ... idéen svigtes af ... dem, der skulle have båret den frem, så stedet istedet forvandles til noget helt andet. Vi lukker det! Og så længe jeg er rektor, så bliver det ikke åbnet igen, fordi at jeg har ikke tiltro til at vi kan drive det med rimelig styr, efter sin oprindelige idé i midten af København. Og det er det eneste fornuftige sted at have det. Så vi må se i øjnene, at det kan man altså ikke klare i en stor by idag.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Ove Nathan vil ikke oplyse os om, hvad der egentlig fik ham til at bede politiet om at ransage Studentehuset.

Idag holdt et chokeret Studenterråd ved Københavns Universitet pressemøde.

Præsidiemedlem Niels Bukholt:

Studenterrådet tager afstand fra alle former for fremstilling og opbevaring af våben og vi tager afstand af enhver brug af vold.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Hvorfor tror du at Ove Nathan har anmodet politiet om at ransage Studentehuset?

Medlem af Studenterrådet Lars Melin:

Han må have fået nogle oplysninger, som jeg ikke kender, om at der må have været noget interessant at finde. Jeg ved ikke af hvem, og det ... der må være noget mere for otte slagvåben er ikke nok til at tage og lukke hele huset

Journalist Birgitte Lorentzen:

Det er ingen hemmelighed at der gennem den senere tid har været en del intern strid i Studentehuset. Forskellige interessegrupper har bevidst modarbejdet hinanden.

Medlem af Moderat Studente Christian Hesselberg:

Det har jo vist sig nu, at der er en enkelt gruppe i huset, nemlig Regnbuen, som har produceret våben, muligvis med henblik på ... verdensrevolutionen eller sådan et eller andet fuldkomment inferiørt. Og jeg havde ikke drømt om, at de ville gå så langt ud. At de ville gå til de her ekstremer. Jeg har godt vidst, at Regnbuen diskuterede, eller var meget venstreorienterede, at de diskuterede terrorisme og lignende på et akademisk niveau. Det er fuldkommen acceptabelt og normalt, men at de nu også begynder og bevæbner sig med slagvåben og hvad ved jeg. Det er fuldkommen over gevind, og resultatet kan kun være, at Regnbuen kan simpelthen ikke være i Studentehuset mere. Altså det må nærme sig en ulovlig forening, der må opløses ved dom.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Vi har fundet frem til sagens hovedpersoner, de mistænkte nemlig gruppen Regnbuen. Og I har eksisteret siden 1985, som I startede som alternativ psykologiske Rådgivning. Og siden er det så blevet bredere budskaber. I har sociale politiske budskaber i Jeres program. Og bla står der i programmet . Vi tager revolutionære og undertrykte problemområder op med det formål at forandre og forbedre verden. Men hvor langt vil I gå ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

Ja hvor langt vil vi gå. Nu kan man sige, at det er måske i sig selv en skæv måde, at spørge på, fordi at hvis man vil forandre verden, så gælder det selvfølgelig hele verden, og så vil man selvfølgelig gå hele vejen, men ...

Journalist Birgitte Lorentzen:

Men jeg spørger til ..?

Stud. psych. Anne Jønsson :

Men det er at forstå som, at man tager hvert skridt ordentligt, og man kan selvfølgelig støde på problemer

Journalist Birgitte Lorentzen:

Grunden til at jeg spørger, det er selvfølgelig fordi, I idag bliver beskyldt for at være terrorister. Og så skal I selvfølgelig også have ret til at svare. Kan I forklare hvorfor at der var våben i Studenterhuset ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

Altså nu er våben jo nok så meget sagt. Nu .. altså der er åbenbart mange, der deltager i hetzen, som måske har deres grunde dertil, hvad de så er det ved jeg ikke. Men ...

Journalist Birgitte Lorentzen:

Men vi så her på indslaget, at der var nogle lange køller og der var ... ovenikøbet noget omkring som kunne fungere som håndtag. Vil I afvise at det er våben ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

Det er vel først våben i det øjeblik de bliver brugt, og de der ting er aldrig nogensinde blevet brugt. Men ...

Journalist Birgitte Lorentzen:

Men hvorfor er de blevet bragt til huset ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

Det er bragt til huset lige efter at bombedrabet mod Internationale Socialister skete og der skulle holdes et stort antiracistisk møde, hvor at centrale personer som er blevet mordtruet tit skulle være dér.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Det vil sige de er blevet bragt ind for at kunne fungere som våben i en given situation ?

Cand. psych. Kalle Birch-Madsen :

For at kunne forsvare sig. For at kunne forsvare sig, og så har man senere haft en intern debat i huset, at vi må finde en anden måde at få en sikkerhed på, ikke. Og det var så meningen at de skulle fjernes. Ok det er så ikke sket, og det er beklageligt og det er noget lort.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Jamen men hvorfor har I ikke skilt Jer af med dem ?

Cand. psych. Kalle Birch-Madsen :

Det er en forglemmelse.

Stud. psych. Anne Jønsson :

Det er simpelthen en forglemmelse og ... det er ikke.... nu siger Christian så dér at der er blevet produceret våben... Overhovedet ikke så ligger der, jeg ved ikke hvor mange tusind kilometer våben nede i den danske undergrund. Fordi det dér er telefonkabler og der er ikke noget som ... og de er bøjelige. Og at den måde de er filmet på, ser de meget længere ud

Journalist Birgitte Lorentzen:

Men nu er der altså fundet nogen stave i Studenterhuset, hvor I er. Og I indrømmer at det er nogen I har fået bragt ind til at forsvare Jer i en given situation og I ... de skulle have været ude igen. Fortryder I ikke, at I ikke har fået dem ud ?

Cand. psych. Kalle Birch-Madsen :

Nej for jo meget, virkelig meget at de ikke er kommet væk, ikke. Men der synes jeg at man skal huske at se på, hvordan denne her sag egentlig kommer istand. Og den kommer faktisk istand på den måde at der i huset længe har været stridigheder på ét punkt og det var i 89 og det er på den måde at jeg ... meget mod min vilje bliver trukket ind som central person. Jeg reagerer mod et hus, der begynder at fungere ved at man håner hinanden, man fornædler hinanden, man lyver. Der kommer også nogle konkrete mordtrusler mod mig som person ...

Journalist Birgitte Lorentzen:

Du mener altså, at der er nogen, der har plantet denne her historie i, for at komme Jer til livs på en eller anden måde ?

Cand. psych. Kalle Birch-Madsen :

Egentlig temmelig klart fordi

Journalist Birgitte Lorentzen:

Men har I så ikke tacklet den forkert. For så skulle I jo vel holde Jeres sti ren og ikke have våben sådan et sted ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

Vi opfatter det jo ikke som våben ...

Cand. psych. Kalle Birch-Madsen :

Der er jo ikke os

Stud. psych. Anne Jønsson :

Vi opfatter det faktisk som ganske uskyldigt. Og de er heller aldrig blevet brugt, altså det er en nødværge-situation Og terrorist.....

Journalist Birgitte Lorentzen:

Men men nu er der jo sket det så, at Studenterhuset er blevet lukket idag på baggrund af de her våben. Kan det ikke ærge Jer lidt ?

Cand. psych. Kalle Birch-Madsen :

Jo. Vi kunne have gjort noget andet omkring den strid der har været, fordi den strid handlede også om at rehabilitere hagekorset i Studenterhuset i billedet af, at de kristne og de fremmede er fjenderne og har ødelagt den danske folkesjæl. Da vi så .. hvad hedder det .. reagere fra Regnbuens side, så bliver det socialisterne, der så bliver fjenderne og har hetzen faktisk kørt mod os lige siden.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Okay men der sker nu nok det, at de er ved at ...de er ved at tage stilling til om I skal ekskluderes af Studenterhuset, hvordan vil i prøve at rydde de hér misforståelser af vejen meget kort ?

Cand. psych. Kalle Birch-Madsen :

Vi har jo selv ... selv overvejet at gå til en Vi har været til en advokat omkring alle de hér ting tidligere for et års tid siden og ... og har overvejet det igen. Men der har så ligget den at for ikke at skabe større problemer i huset håbet at man har kunnet løse det internt, har vi ikke gået til en advokat.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Okay

Stud. Anne Jønsson :

Og jeg vil godt her til sidst lige, vil jeg godt sige, at jeg synes det er beklageligt at EkstraBladet hopper med på den historie, fordi det vil vise sig i løbet af de næste dage, at den er fuldstændig udokumenteret.

Journalist Birgitte Lorentzen:

Godt. Men jeg bliver nødt til at stoppe dig her. Men I indrømmer altså at det var Jeres egen fejl og de våben var der og det var en fejl ... at de ikke var fjernet ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

NEJ. Det er nedværgt, ca de er aldrig blevet brugt!

~~Brok psykisk Anne Jønsson~~

TV2's nyheder torsdag d. 21.10.93 kl. 19.00

Journalist Jes Dorph-Pedersen's introduktion i oversigten:

Autonome forbindes med hætter og vold, men virkeligheden er mere nuanceret.

Indslaget:

Journalist Jes Dorph-Pedersen :

...igår blev Studenterhuset i København lukket, fordi Københavns Universitet mener at huset styres af netop autonome grupper. Det er en broget skare, med et væld af mere eller mindre ekstreme meninger.

Journalist Jeanett Dian Amønsen :

Hætter, brosten, ballade! Sådan fremstilles de Autonome. Men faktisk er det de Autonome meget andet. Der er nemlig et virvar af autonome grupper med meget forskellige holdninger.

Gertrud fra AFA:

Det spænder jo helt fra maoister til miljøaktivister. Derfor kan man ikke sige, at nu har de autonome igen lavet en aktion.

Journalist Jeanett Dian Amønsen :

Det hele startede med BZ-bevægelsen og de besatte huse. Efterhånden blev de smidt ud af husene, og kampen mod politiet trappede op. BZ-miljøet døde, og det Autonome miljø opstod. Grupperne findes overvejende i København. Ordet autonomi betyder selvstyre, og netop ulysten mod struktur og ledelse er faktisk noget af det eneste, der binder grupperne sammen. Der er folk, der arbejder kulturelt med musikarrangementer og bogcaféer. Der er folk, der får ungdomshusene til at fungere. Og så er der kampen mod racisme - noget som næsten alle Autonome er enige om. I Hillerød deltog de Autonome således i en demonstration mod Den Danske Forening. En fredelig demonstration i Sønderjylland mod den tidligere SS-mand Thies Christoffersen, var arrangeret af en autonom gruppe, Antifascistisk Aktion. De driver også en Café i Blågårdsgade i København.

Gertrud fra AFA :

Jeg har intet imod at gå under betegnelsen autonom, da det betyder selvstyrende, og det mener jeg helt klart, at vi også står for.

Marie fra AFA :

Man kan sige, at det kan være en hæmsko i situationer, hvor vi for eksempel ønsker at lave en demonstration, som er meget bredt indkaldt - hvor vi ønsker, at der skal komme mange mennesker og deltage i vores demonstration - hvor mange vil være afskrækket af betegnelsen autonom, fordi de forbinder det med noget voldeligt, og at der vil være meget politi, og de måske vil kunne udsætte sig selv for ... Ja for vold af en eller anden art.

Journalist Jeanett Dian Amonsén :

Og der er da også enkelte ekstreme grupper blandt de autonome. Grupper, der hylder brugen af vold, og som accepterer kriminalitet. Grupper som Den Røde Bande, Kollektiv for Kommunisme og Autonome Revolutionære støtter den nu dømte postkrøver Marc Rudin. De demonstrerede dagligt under retsagen. Den Røde Bande mener, at bankrøveri er en legal måde, at skaffe penge på. To medlemmer er dømt for bankrøveri.

Kvinde der ikke præsenteres:

Jeg mener at det er en retmæssig tilbageerobring af nogle penge, der i virkeligheden tilhører folk.

Journalist Jes Dorph-Pedersen :

Og om en lille måned ,d. 17. november, starter retsagen mod de Autonome, der blev anholdt under gadekampene i København, natten efter EF-afstemningen.

TV2/Lorry torsdag d. 21.10.93 kl. 19.30.

Og om en lille måned, den 17 november, starter retsagen mod de Autonome, der blev anholdt under gadekampene i København, natten efter EF-afstemningen.

TV2/Lorry torsdag d.21. 10. 93 kl. 19.30.

Journalist ??????????????'s introduktion i oversigten :

..... Men den politiske aktivitet blandt de studerende er faktisk på retur. De har alt for travlt med at studere de studerende. Med Rektor Ove Nathansens lukning af Studenterhuset bliver det endnu sværere at få de studerende til at deltage i politisk aktivitet. Det mener en gammel 68'er.

Journalist Anders Stahlschmidt :

Igår blev Studenterhuset i Købmangergade lukket efter en politirazzia, hvor ni stykker kabel blev fundet og beslaglagt. Kablerne var beregnet til at forsvare sig mod eventuelle voldelige angreb under et arrangement mod racisme. En gruppe psykologistuderende der kalder sig Regnbuen tog her i Lorry igår ansvaret for at slagvåbene befandt sig i huset og beklagede det. I EkstraBladet blev Studenterhuset beskrevet som en terrorist-rede, styret af revolutionære studenter. Revolutionære idéer er ikke noget nyt på universitetet og det der med at berede sig til kamp er heller ikke noget nyt. Det fortæller tidligere student Finn Ejnar Madsen der her tiltvinger sig talerstolen under årsfesten ved Københavns Universitet i 1968.

Cand. psyc. Finn Ejnar Madsen :

I min tid var der var der ikke el-kabler, men der brugte vi stokke under nogen gadekampe med politiet, som fandt sted foran Saga biografen, da der blev spillet en film som hedder " de grønne baretter ", som skulle vise hvor herligt amerikanerne opførte sig i Vietnam. Og da havde vi også stående stakke med granrafter, som var brugt på det tidspunkt der.

Journalist Anders Stahlschmidt :

Flere mener at politisk aktivitet faktisk er på retur i studentermiljøet.

Betvælsesformand Studenterhuset Erik Albrechtsen :

Man render efter eksaminerne, altså, SU-pisken knalder så hårdt, så de studerende er simpelthen nødt til... altså de føler sig ihvertfald presset til ikke at... ikke ikke involvere sig for meget i noget arbejde. De tør simpelthen ikke og ..med de nye stopprøver, der bliver indført nu her, så bliver det garanteret endnu værre.

Journalist Anders Stahlschmidt :

Vi har talt med to medlemmer af Regnbuen, der angiveligt skulle være en del af den omtalte terrorist-rede. Gruppens formål er at hjælpe studerende og andre med psykiske problemer og

som der står i deres program; tage socialpsykologiske, revolutionære og undertrykte problemområder op til debat.

Stud. psych. Anne Jønsson :

Altså, det revolutionære ligger egentlig i, at man ikke vil finde sig i degrænser der på forhånd er sat for én - ovenfra. Og d... det måske sådan en meget bred måde at udtrykke det på, men det udtrykker det egentlig meget godt.

Journalist Anders Stahlschmidt :

Hvad hvor ligger der i det ? Altså, hvad hvad hvilken handling fører det til ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

Det handler om konsekvent udvidelse af handlemuligheder, hvor de er for snævre.

Journalist Anders Stahlschmidt :

Hvad hvad vil det så sige for praksis ?

Stud. psych. Anne Jønsson :

For menneskeligt liv.

Stud. psych. Jesper Lund :

Du du tænker måske på, hvilke hvilke midler man så vil tage i brug ?

Journalist Anders Stahlschmidt :

Ja.

Stud. psych. Jesper Lund :

For for at nå det mål, som er et bedre samfund. Et samfund uden udbytning. Men altså, det står ikke klart nu. Det må afhænge af den historiske udvikling.

Journalist Anders Stahlschmidt :

Det vil sige der

Stud. psych. Jesper Lund :

Altså, jeg vil ikke afvise, at jeg tager våben i hånd en dag. Altså på samme måde som det er der vel ingen i den danske hær, der vil afvise. Altså der er der er nogen ting man vil kæmpe for og der er nogen situationer, hvor nogen midler er rimelige, og andre midler ikke er rimelige.

Og altså, terror mener jeg aldrig nogensinde kan blive rimelig, men at bruge skal man sige fysisk magt. Nå men, det kan godt være, at det bliver rimeligt og nødvendigt en dag. Det ... men altså jeg kan altså se den fremtid ... nærmere sig, hvor det er sådan tingene står.

Journalist Anders Stahlschmidt :

Når når du nu har set det klip derinde, får du så indtryk af, at .. det er nogen terrorister vi sidder overfor ?

Cand. psych. Finn Ejnar Madsen :

Næ, det gør jeg såmænd ikke. Det er sådan nogen meget almindelige psykologistuderende som er anti-racister og som har oplevet, at de .. under demonstrationer, som jeg tror de har deltaget i, er blevet overfaldet..... enten af roekere eller af politifolk. Og så tænker jeg at nu vil de tage til gensvar. Altså, det nærmeste jeg kan komme terrorisme efter bogen her. Men andre ord, hvem er det, der søger at skræmme hvem her ? Ja så vil jeg sige EkstraBladet søger at skræmme befolkningen, og en uansvarlig rektor søger at skræmme de studerende ved at få lanceret sådan en sag her. Det vil jeg sige, det er temmelig terroristisk.

Journalist ?????????????? :

Flere af de studerende er utilfredse med at Ove Nathan, og ikke Ove Nathansens som jeg kom til at sige i oplægget, at han lukkede Studenterhuset. Uden at have henvendt sig til Studenterhusets bestyrelse først .

TV2/Lorry torsdag d. 21.10. 93.

Journalist ?????????????? :

.... der nu har fået Sikkerhedspolitiet på Københavns Politigård til at gå ind i sagen. De to aktivisters udtalelser i TV2/Lorry har gjort, at vi vil afhøre dem om bla. deres forbindelse til våbene i Studenterhuset, siger kriminalinspektør Jørgen B. Frederiksen til os idag. Iøvrigt besluttede bestyrelsen for Foreningen Studenterhuset ved et ekstraordinært møde igår, at ekskludere de to medlemmer. Derudover besluttede bestyrelsen midlertidigt at suspendere de tre aktivitetsgrupper Regnbuen, Studerende mod Racisme og gruppen Yggdrasil.

Termitter

Tak til Redaktionen for Husavisen. Det er et længe tiltrængt forum for udveksling af oplysninger og meninger, som forhåbentlig vil blive benyttet flittigt af husbrugerne.

Første nummer havde mange interessante indlæg og en del knap så læseværdige. Det slog mig, at Redaktionen udviste en kedelig tendens til at ville "fylde ud" med genoptryk af gamle hus-skrivelser. Det er min overbevisning, at dette hurtigt vil kunne forhandle avisen fra et letoverskueligt informations og debat-blad til en politisk kampagneskrift som ingen gider læse, og lad os da prøve at undgå dette.

Ikke dermed sagt, at Avisen ikke skal indeholde klare politiske tilkendegivelse. Dette kan slet ikke undgås, men lad i det mindste indlæggene have en eller anden forbindelse med, hvad der sker i Huset i stedet for blot endelose omformuleringer af socialistiske dogmer og floskler.

Disse "genoptryk" har en vis forbindelse med et andet indlæg i 1. nummer af Husavisen, der vakte min interesse; nemlig en gennemgang af 4-5 idealtyper af Husbrugere, hvoraf kun "Idealisten" fik nogle af disse velkendte positiv floskler med på vejen. Heraf kan man formodentlig slutte, at Redaktionen opfordrer de, der føler sig omfattet af de resterende idealtyper til enten at ændre stil eller ændre opholdssted.

Der blev bl.a. anvendt dyre-metaforer til at beskrive disse idealtyper, og da jeg føler, at i hvert fald en idealtipe ikke blev præsenteret, vil jeg supplere:

TERMITTEN: Disse små hvide myrer er karakteriseret ved deres evne til samarbejde og deres imponerende udholdenhed. de er i stand til selv i vanskelige tider, at grave sig

ned i jorden og overleve på ganske lidt føde. Arbejderne, der er blinde, lever som regel hele deres liv under jorden og bruger tid til at skaffe føde til dronningen og made larverne, og hele termitsamfundet forsvares af de aggressive og veldisciplinerede Soldater. Termitter er i stand til at påføre en bygning betydelig skade, og når de først har fundet et hus vil de blive ved med at grave i fundamentet og udbygge deres termitbo.

David Kendal

Redaktionel bemærkning:

Det skal bemærkes, at Jespers indlæg ikke nødvendigvis er dækkende for redaktionens holdning, som det fejlagtigt fremgår af Davids indlæg.

Omkring "Genoptryk" af historiske dokumenter:

Svar til David Kendal.

Vi har som bekendt fra redaktionens side valgt at "genoptrykke" forskellige indlæg fra Studenterhusets historie. Dette skal ikke, som David gør det, betragtes, som en måde at "fylde Husavisen ud på", men som en vigtig opgave, også Husavisen har et medansvar for. Opgaven rummer *mange* vigtige aspekter, men jeg skal her nøjes med at nævne tre af de for mig at se vigtigste:

1) Studenterhuset blev som bekendt ikke bygget op på en dag, ej heller er det et hus som universitetet i al sin godhed & kærlighed har skænket os. Huset har en lang historie bag sig med hårde kampe, nederlag og sejre. For derfor overhoved at kunne forstå/begribe hvad studenterhuset er for en størrelse, hvorfor stedet ser ud som det gør, hvorfor den demokratiske struktur i huset er opbygget på netop én bestemt måde, hvorfor vores forhold til universitetet antager netop dén

karakter den gør i dag etc. er det bl.a. vigtigt kende historien bag studenterhuset. Det er en *formidlingsopgave* som stiller særlige krav til de personer der sidder inde med denne viden (de "gamle" i huset), men det er også en opgave som Husavisen må tage alvorligt. Vi har som Husavis mulighed for at række bredt ud, og mulighed for at bringe de historiske dokumenter som måske kun få har anet eksisterede og som måske endnu færre har haft mulighed for at læse.

2) Udover at et "genoptryk" af de historiske dokumenter varetager en formidlingsopgave, ligger de også op til en diskussion af husets historiske erfaringers *betydning*. Altså spørgsmålet om hvorledes vi bygger videre på de erfaringer der allerede er i huset i dag. Hvordan undgår vi at lave de samme fejltagelser to eller flere gange? Hvilke muligheder og begrænsninger udsiger historien noget om?

En viden som er vigtig at have med sig i det fremtidige arbejde med at opbygge og udvikle et levedygtigt studenterhus.

3) Historiske dokumenter er også at betragte som en mulig indfaldsvinkel til at diskutere de mange uenigheder og modsætningsfulde interesser der ligger mellem folk og grupper i studenterhuset.

I de historiske dokumenter kan man læse om de drømme, ønsker, perspektiver etc. som der næsten med garanti ikke er fuldstændig enighed om i dag. Men hvori ligger uenighederne? Og hvis man ikke føler sig dækket ind af de drømme, ønsker og perspektiver som huset gennem sin historie har udviklet: Hvilken retning ønsker man så et studenterhus skal tage?

Der mangler i høj grad en *kvalificeret* og *indholdsmæssig* diskussion i huset om dette, og de historiske dokumenter kan her være med til at fremme en sådan.

På modsætningsfuld vis tror jeg også det er sådanne uenigheder som beskrevet under punkt 3, at David forsøger at tage op, når han kalder de historiske dokumenter (og derved faktisk hele studenterhusets historie) for *socialistiske dogmer & floskler* og frygter at Husavisen bliver til et *kampagneskrift*. Davids indfaldsvinkel bliver blot en bestemt, meget *uheldig* og ikke særlig konstruktiv, måde at behandle de uenigheder og interessenmodsatninger der eksisterer: Nemlig ved at ligge op til at vi helt *stopper* diskussionen

Det er desuden karakteristisk at David i sin argumentationsform på ingen måde forholder sig *indholdsmæssigt* til uenighederne, og det vil glæde mig hvis David til næste Husavis ville forsøge at forholde sig til dette på en konstruktiv måde. Altså noget med *hvordan*, og hvorledes David helt *konkret* og *indholdsmæssigt* er uenig i det givne historiske dokument, sammen med nogle tanker omkring *hvilke* drømme, ønsker og perspektiver *han* mener det er vigtigt et studenterhus skal rumme.

Karsten

svar til David:

Termitter i Studenterhuset?

David beskriver i sin reaktion på min artikel i sidste nr. af Husavisen en idealtipe, som angiveligt mangler termitter.

For ikke at debatten herom skal blive rent polemisk, er det nødvendigt indledningsvis at gentage, hvad det med "idealtypiske interesser" kan være godt for - nemlig at støtte en dialog om interesser; "som et udgangspunkt for et arbejde hermed vil jeg forsøgsvis opstille 5 idealtypiske relevante interesser. Disse skal ikke forstås som lig med konkrete personer eller grupper, men som analytiske abstraktioner (Husk det!)"

De 5 opstillede interesser fuldender ikke billedet. Jeg er f.eks. blevet gjort opmærksom på at "kulturinteressen" ikke er beskrevet. "Kultur" er et meget vagt begreb, men benyttes ikke desto mindre meget ofte i debatter og politisk argumentation. Men hvad er pointen i "kultur"-arbejde? Og særligt: hvad er pointen i kulturarbejde i Studenterhuset? Som omverdenserkendelse eller oplevelse, der går ud over rent intellektuel/formel viden(-stilegnelse)? Som handle- og oplevelsesfællesskab på tværs af interesseforskelle? Som en chance for mennesker til at møde hinanden omkring en fælles interesse? Eller ...? Lad os få et indlæg herom!

Angående "termitter":

Du benytter "termitten" som metafor, som beskrivelse af nogle særlige menneskelige virksomhedsformer. De fremhævede træk ved termitters adfærd og organisation fremstiller du som "idealtypen". Du forbigår her, at den sammenhæng du skriver ind i - min artikel i sidste nr. - omhandler typiske relevante interesser. For at analysere, hvilke interesser ifl. huset en termit må have, så lad os opholde os et øjeblik ved termitter og deres måde at leve på.

Det, der kendetegner en termits virksomhedsform er indfanget i et ikke-bevidst, umiddelbart og individuelt forhold til produktionen af egne livsbetingelser. Den enkelte termits virksomhed er ikke rettet mod et fælles produkt, men er "afiring" af medfødte virksomhedssekvenser som automatiske svar på sansespiringer. Derfor kan termitter kun virke under bestemte snævre betingelser - og kan kun bygge termitboer. De er altså indfanget i en naturlig omverden, hvor de hver især blindt handler på, hvad de støder ind i. Og ingen af dem aner på forhånd, at det er et termitbo, de er ved at bygge.

Denne måde at leve på adskiller sig væsentligt fra den måde mennesker lever på (- om så meget af vores samfundsliv alligevel er

præget af individuel udleverethed). Menneskelig livs(re)produktion er netop kendetegnet ved at være kollektiv og foregribende, dvs. at de enkelte individer handler ud fra forestillinger og viden om hvilket produkt, den individuelle virksomhed indgår i skabelsen af, samt at disse forestillinger og denne viden opbygges kollektivt.

"Termitten", som du beskriver den, kan jeg ikke se som et forsøg på at fremstille en interesse i Studenterhuset. Snarere er det en beskrivelse af aspekter af nogle mennesker adfærd som denne fremstår for én, der ikke anerkender disse handlingers (eventuelle) perspektiv. Hvis der bag virksomheden ligger et perspektiv - begrundede forestillinger om, hvad virksomheden skal afstedkomme - må vedkommendes interesse bestemmes ifl. dette perspektiv. Hvis der intet perspektiv er med virksomheden, - eller hvis perspektivet er af privat karakter - indebærer dette særlige interesser ifl. en fælles sag som et Studenterhus, f.eks. interesse i at få lov til at passe sig selv uden at blive spurgt om perspektiver/interesser.

Jeg går ud fra at du i din beskrivelse af "termitten" hentyder til bl.a. mig; jeg kan i hvertifælde ikke genkende til dele af beskrivelsen, men jeg ser mere fremstillingen som beskrivende aspekter af de arbejdsbetingelser, som Studenterhuset for nuværende udgør, fremfor som en fremstilling af mine interesser i et Studenterhus.

At du beskriver min og andres adfærd som blind, aggressiv og nedbrydende forstår jeg sådan set godt. Der er mange forskellige projekter og visioner i og med huset, og vi to trækker oftest i forskellige retninger. Jeg kunne - set fra mit standpunkt - også kalde dit arbejde i Studenterhuset for "blind, aggressiv og nedbrydende", det tror jeg bare ikke bringer huset videre. Lad os i stedet tage udgangspunkt i, at vi er uenige, og derfra

snakke om, hvori denne uenighed består. Og lad os i debatten herom skelne mellem vores egne interesser og de, som Uni udtrykker. Selvom Nathan, Rastrup Andersen, Allin eller en anden fra Uni fortæller os, at de synes at det er vigtigt, at Studenterhuset ser ud på en bestemt måde, skal vi ikke automatisk arbejde på netop det, som om vi var betalte embedsmænd uden egen vilje. Eller termitter.

Afslutningsvis vil jeg så svare ud fra, hvad jeg gætter på, at dit indlæg er en reaktion på.

Ja - selvfølgelig er det røpprovokerende at beskrive en idealtypisk interesse som "idealisten", og jeg tænkte selvfølgelig bl.a. på mig selv, da jeg skrev den.

Men jeg har også andre interesser ifl. Studenterhuset, end de, der udtrykkes i "idealisten". Jeg er også "karriereløve", idet jeg i huset ser arbejdsmuligheder, hvorigennem jeg kan lære noget, som jeg kan bruge i andre situationer senere i mit liv; jeg er "tavs" idet jeg også har tanken "så lad os da bare få lov til at arbejde i fred uden alt det bøv! med resten af huset". Og jeg er her da også "for sjov" (- selvom jeg sjældent synes, at musikken er fed). Hvad angår "antirationalisten" kan jeg ikke direkte se mig selv heri, men er ikke uberørt af den situation af hemmelighedskræmmeri, som - ifølge min opfattelse - er kommet til huset med SMS og Yggdrasil.

Til dette vil nogen måske indvende: "Og hvad så - alle har vi vel sammensatte interesser, og så kan ingen ekskludere hinanden på den konto."

Talen om idealtypiske interesser er ikke med henblik på at ekskludere nogen, men på at fremme en snak om, hvad vi ønsker at udvikle Studenterhuset til. Og her synes jeg, at det er oplagt at "sammen med andre at arbejde ud fra en faglig og demokratisk interesse i udviklingen af en videnskabelighed for en bedre verden" er et perspektiv at arbejde på, og at interessen heri må være den primære. Og det er mit håb, at alle kan genkende denne

"idealistiske" interesse hos sig selv, og lade den være drivende i Studenterhusarbejdet fremover. Da vil det nemlig være muligt at arbejde videre uden gensidigt at begrænse hinanden - ja måske kan man ligefrem gensidigt støtte hinanden i arbejdet, ud fra indsigt i og tiltro til, hvad de andre arbejder på at skabe.

Jesper

Pressemøde 10/5 -91 ;

STUDENTERHUSET

"Vær ikke bange for at støde panden mod en mur - hvem siger, at det er muren, der holder"

Tiden er ikke rig på positive historier - så her er en;

historien om Studenterhuset.

60'erne: Ifm. Universitetets planer om udflytning til Amager planlægges oprettelsen af flere decentrale studentcentre, primært med henvisning til studentens isolerede liv, frafald osv.

71: Studenterrådet (SR) og studenterbægelsen bredere set begynder at

FÆLLESUDTALELSE FOR MEDLEMMER AF STUDENTER- HUSET.

I de senere år har Studenterhuset gennemgået en voldsom udvikling. Fra at være et hus i dvale fra dets start i 1984, ventende på undervisningsministerens endelige godkendelse, der først kom i 1989, og frem til i dag, hvor huset har opnået driftsoverenskomst med universitetet, er huset vokset til at være et levende sted for studenteraktiviteter.

De senere år har imidlertid også været konfliktfyldte år. Der har været opgave på opgave at løse, og samtidig har der været et væld af forskelligartede interesser at holde rede på og tilgodese på bedst mulig vis. De enkelte studerende og deres aktivitetsgrupper har derfor ikke bare kunnet arbejde med deres egne forhold, men har som præmis - og forud - for eget virke været nødsaget til at arbejde for, at der også blev tilvejebragt betingelser for, at andre og flere kunne benytte huset. Samtidig har huset haft meget få, og på flere områder slet ingen, midler til rådighed, hvilket har trukket meget store vekslers på den frivillige indsats. Det kan derfor ikke undre, at der i perioder har været konflikter mht. hvordan der skulle arbejdes videre med de fælles ting. Dette har selvsagt - af ressourcangel og udmattelse - givet anledning til situationer af frustration hos husets aktive folk.

Problemer og frustration er generelt blevet set som udtryk for tilspidsede konflikter. Sådanne kan løses gennem et større og bredere fælles løft. De konfliktende interesser er derfor i fællesskab søgt udredt mht. hvordan de og huset kunne berige hinanden. Således er det gang på gang blevet muligt at løse tilspidsede konflikter på en tilfredsstillende måde, således at arbejdsprocesserne i huset kunne afvikles ordenligt og under gensidig respekt for hinandens personlige integritet - men dette endnu med undtagelse af en konflikt, der nu i en lang periode har kunnet føre et slags selvstændigt liv i huset. Det er en konflikt, der omhandler om huset kan bruges til private formål eller ej, fx brug af huset til privat

indtjening eller private organisationer. Gamle husaktivister har henholdt sig til husets historie og husets vedtægter, og fastholdt, at det fælles i og for huset er det centrale omdrejningspunkt, og at den personlige egenlyst må komme som resultat af dette arbejde. Der har som sådan, bredt i Studenterhuset, ikke været nogen åben grundlæggende uoverensstemmelser på dette punkt - men måske nok en lukket. Så desværre har taklingen heraf fået lov at udvikle sig derhen, hvor ringegående, hånende og voldelige ytringer har fået lov at passere i en sådan grad, at det ikke i fællesskab har været muligt at stoppe endeligt op. De husaktivister, der har argumenteret mod private formål i Studenterhuset, har primært forholdt sig til det sagslige, dvs. hvordan man i fællesskab kunne bringe det tværfaglige, sociale og kulturelle videre. Og så samtidig håbet på, at gentagen udtrykt disrespekt for andre og for husets etablerede fælles værdier, ville gå i sig selv igen, når der ikke blev gået i clinch på selve disrespekten. Dette må i dag erkendes som en grundlæggende fejl. Midler og mål i arbejdsprocesser hænger sammen, og uden en ordenlig arbejdsproces ej heller ordenligt skabte mål, så selvfølgelig må der gribes ind, når disrespekt optræder og gentager sig. Den disrespekt, der har været på tale, er mest kendt under det engelske udtryk "Blame the Victim". Dette omhandler dels, at den der disrespekteres/hetzes stilles til ansvar for samme, fx at den der trues med vold selv har været uden om det, og dels at personer fører sig frem som offer, og med denne efterstatus ser det legitimt at nedværdige, håne eller lyve overfor andre.

Med en sådan logik i huset, der betyder at den personlige integritet ikke respekteres, er hver enkelt faglighed og overhovedet faglige diskussioner blevet underkendt i deres bidrag til fælles udvikling af vores samlede betingelser som studerende i Studenterhuset. Det har været svært kontinuerligt at arbejde med det fælles, når der hele tiden har været en sump af krænkende provokationer at bevæge sig igennem.

Det påhviler gamle husaktivister et stort ansvar for ikke allerede fra starten at have viet ovennævnte "Blame the Victim"-logik den fornødne opmærksomhed. De greb kun ind, når det angik andre, og ikke dem selv. Derved gjorde de det også legitimt, at en sådan handlenorm kunne få lov at etablere sig i huset. De så det kun som frustration over det svære i at lære et stort hus at kende - og alle skal have chancen - og ikke, som det også er og kan være, en måde skjult at sætte egne private interesser igennem på. Et ansvar for tingenes tilstand på dette område må også placeres hos nye husaktivister. Her har der været tale om, at disse har stillet det berettigede krav til alle husaktivister om, at man skal behandle hinanden ordentligt. Men nye husaktivister har i høj grad ladet det være ved dette og ikke søgt grundene til, hvorfor der har været konflikt imellem de involverede. Nye husaktivister har mao undladt at afklare og tage stilling til, hvad der kan siges at være legitime fællesinteresser, hjemhørende i Studenterhuset, og hvad der er private særinteresser. Derved har konflikten fået lov at fortsætte som særskilte parters private problem. Også Studenterhusets bestyrelse bærer et ansvar for, at det er kommet så vidt. Af angst for ikke at tilgodese alles interesser har bestyrelsen søgt "at dele sol og vind lige". Men herved er bestyrelsen kommet til at lade hånt om, at husets aktivister må respektere hinanden, også i de fælles arbejdsprocesser; Og at den eller de, der disrespekteres, ikke nødvendigvis selv "har været ude om det". Derved har bestyrelsen bidraget til, at "Blame the Victim" har fået lov at fortsætte som norm i huset.

Det samlede resultat af ovenstående proces er, at husets demokratiske procedurer er blevet undergravet. Den givne konsensus omkring, at huset ikke kan bruges til private formål - inklusiv at bruge huset til hetz mod andre - er i praksis blevet sat ud af kraft, i samme grad som disrespekt som norm har fået lov at overlejlre og regulere husaktivisters forhold til hinanden. Det eneste forsvar, der kan medgives demokratiske husaktivister, er,

at deres eneste handlemulighed til løsning af denne konflikt har været selvtægten: selv at smide den eller de ud af huset, som åbenlyst og ved brug af "Blame the Victim"-logikken saboterede husets demokratiske fora. Men at bruge selvtægten som løsningsmiddel er at fortsætte en demokratifjendsk handlemåde. Derfor er den ikke blevet anvendt.

Derimod er der blevet sat fokus på åbent at involvere alle relevante parter i en revision/opstramning af husets vedtægter på to områder:

a - en opstramning af husets formålsparagraf, der sikrer åbenhed, demokrati, respekt for andres politiske, religiøse og filosofiske overbevisning, samt etniske oprindelse, hvorunder racistiske, fascistiske og nazistiske holdninger og handlinger er uønsket.

b - mulighed for udelukkelse, eventuelt tidsbegrænset, af medlemmer i tilfælde af svig og disrespekt overfor husets formålsparagraf, dets værdier og andre medlemmers personlige integritet.

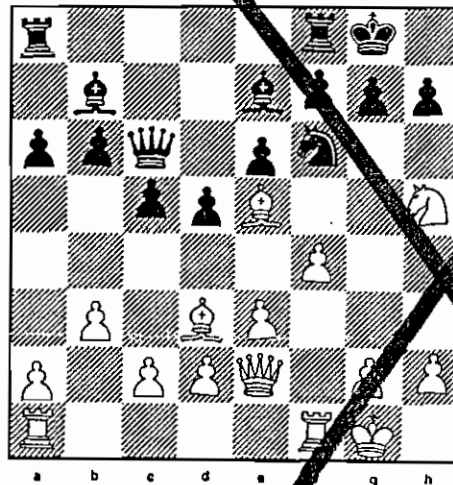
Desuden vil det allerede indførte medlemskab for husaktivister sikre et mere stabilt demokratisk miljø i Studenterhuset.

Med ovenstående ser vi umiddelbart, at det aktuelt problematiske i huset kan overvindes på en konstruktiv måde. Det vil nemlig gøre det muligt at stoppe "Blame the Victim"-logikken og andre uværdige handlenormer, når den eller de optræder. Og alle fælles kræfter vil igen kunne bringe huset videre. Dette er endvidere ikke bare et håb. Overhovedet har arbejdet med konflikten allerede i praksis medført udviklingen af et konstruktivt arbejdende studenterhusmiljø. Men arbejdet med konflikten har også vist, at der skal bruges flere ressourcer til at sikre stormodets arbejdsuelighed. Denne væsentlige opgave for det kommende er der taget hul på.

Ordinær generalforsamling,
Studenterhuset København
26. september 1992

Skak-opgave

I nedenstående parti forekommer det dobbelte løberoffer, hvorefter hvid vinder let. Hvid har trukket Sg3. Sort er i trækket:

Hvem spillede partiet? Hvornår blev det spillet? Hvordan nåede hvid frem til gevinststilling?

Venlig hilsen

"Studenterskak"

v. Leif

Indlæg

Præsentation af bestyrelsesmedlem Simon Agger

Med henvisning til Husavisen nr. 1 juni 1992, hvor husavisredaktionen opfordrede de nye bestyrelsesmedlemmer til at skrive et lille indlæg om sig selv og begrundelse for at træde ind i bestyrelsen, har jeg valgt at følge trop som ny bestyrelsesmedlem.

Jeg har statskundskab på 3. semester, medlem af cafégruppen og har fungeret som suppleant for bestyrelsen siden sidste generalforsamling. Jeg har påtaget mig arbejdet som PR-ansvarlig, som nok ligger i naturlig forlængelse af det arbejde jeg har lavet hidtil i Studenterhuset, f.eks. ansvarlig for medlemsregistreringen, udarbejdet Studenterhusets semester Brochure (læs andetsteds i Husavisen) og andre småting.

Fra min tid i Studenterhuset har jeg arbejdet gennem 4 år som instruktør i selvforvar i en klub i Gentofte, hvor jeg fungerer som næstformand i klubbens ledelse. Jeg er ligeledes reserveofficer i civilforsvarskorpset, hvilket har betydet at jeg har fået nært samarbejde med Dansk Flygtningehjælp. Derigennem er jeg tilmeldt UNHCR (United Nations High Commission for Refugees) beredskabsstyrke, som bestyrer og arbejder med humanitært arbejde i f.eks. flygtningelejre i kriseramte områder f.eks. Libanien, Irak, Somalia o.lign. Endvidere arbejder jeg free-lance i et rådgivende ingeniørfirma som konsulent i AV-midler. Det har givet mig oplevelser med udstationeringer i Afrika og Mellemøsten, bl.a. via Danida. Sidst bruger jeg en del fritid (primært de lange ferier) som model/statist, hvilket giver en del spændende og sjove oplevelser. Nok om mit ego!

Hvorfor jeg vil være med i Studenterhusets bestyrelse?

Jeg håber at Studenterhuset er med til at nedbringe noget af den udbredte faidioti som træder på benene frem på flere indtægter. Jeg har altid betragtet de studerende som en form for "samfundets dårlige samvittighed". De studerende tager emner op, som man forsøger at neddykke eller de tager stilling til tingene på en utraditionel måde. Huset med sine udmærkede udvalg af aktiviteter har netop mulighed for det. Alle typer af studerende kan deltage i debatten i samfundet omkring huset kan via Studenterhuset få en føling med hvad de studerende tænker og føler om forskellige emner. Jeg er fuld tilfreds med husets udvikling siden den følger de frivilliges krav om selvregulering og fortsat morskab og tilstedeværelse med deres virke i huset. Der er mange i huset med forskellige baggrunde og mål med sig selv og huset. Det giver nu en gang konflikter, men så længe saglighed og entusiasmen findes, er jeg sikker på Studenterhuset når sin voksendom ovenpå alle mange børnesygdomme.

Simon Agger

VEDRØRENDE FÆLLESUDTALELSEN PÅ GENERALFORSAMLINGEN.

Det følgende oplæg er skrevet som talepapir til den nys overståede generalforsamling. Da der ikke var tid til, at det kunne siges i sin helhed, bringes det derfor her. Og det bringes også fordi det indeholder nogle mere generelle betragtninger over en særlig problemstilling: det nyliges problem.

Som een af de, der har været med til at formulere fællesudtalelsen, skal jeg give den nogle ord på vejen. Jeg vil prøve at sætte den ind i den sammenhæng, hvor den - ud over på generalforsamlingen - også hører hjemme. Og

denne sammenhæng er Studenterhusets historie, og det er min egen historie i Studenterhuset, idet jeg selv er part i den konflikt, som Fællesudtalelsen sigter at løse.

I Fællesudtalelsen nævnes det, at det ikke kan undgås, at det kommer til konflikter, når mennesker skal prøve at arbejde sammen. Det er derfor vigtigt at arbejde ordentligt med konflikter, idet de peger på noget omstridt, der kræver en fælles afklaring og personlig stillingtagen. Løsning af konflikter er derfor forudsætningen for, at arbejdet kan gå videre på den bedste måde.

TO KONFLIKTER.

En særlig konflikt har imidlertid ikke endnu kunnet finde en løsning. Det er en konflikt, der i personaliseret form har omhandlet folk fra Regnbuen ift folk fra SMS. Dette er imidlertid ikke den eneste konflikt, der ikke har fundet en løsning. Der tænkes her på den gamle konflikt mellem folk fra bestyrelsen ift folk fra cafégruppen, hvor striden særligt gik mellem Johan Hansen og Morten Svendsen på det punkt, der omhandler cafeens autonomi, dvs om cafégruppen skal forblive bestyrelsens gruppe og pengekasse, eller om cafégruppen skal være autonom og indgå i huset i repræsentantskabet på lige fod med andre grupper. En tilståelse af autonomi til cafégruppen vil nemlig betyde, at bestyrelsen, for at øve indflydelse, må gå via repræsentantskabet eller gennem stormoder og generalforsamlinger, medens cafégruppen så primært står til ansvar overfor repræsentantskabet, stormoder og generalforsamlinger, og først i anden omgang til bestyrelsen. Denne sidste konflikt endte, da Morten fra cafégruppen - og med standpunktet autonomi - trak sig fra huset. Og det er ikke senere nogen, der har taget det op. Det er dog ikke mit indtryk, at dette løste konflikten. Den blev bare begravet. Og dermed også sagt, at jeg opfatter den som en strukturel problemstilling.

Det fælles for de to konflikter - som har vidt forskellig omdrejningspunkt - synes imidlertid

at være, at det for udenforstående var nærmest umuligt at komme til klarhed over, hvad de handlede om. Nu ved jeg ikke, om der var nogen, der bad bestyrelsen og cafégruppen om at lade konflikten ligge, men der er i hvert fald mange, der har bedt folk fra Regnbuen om at lade konflikten ift bestemte folk - Per Olsen og Pelle Buhl - ligge. Og så startede på en frisk. Og det med det omtalte argument, at det var umuligt at komme til klarhed over "stridens æble". Og endvidere også med det argument, at der var andre og mere vigtige konflikter og opgaver, der forsvandt eller blev underprioriteret.

STRIDENS ÆBLE.

Dette har så endnu ikke været muligt, men det er mit håb, at Fællesudvalget kan løse konflikten. Stridens æble er her placeret i modsætningen mellem, at det fælles i huset er det centrale omdrejningspunkt, hvor den personlige egen nytte må komme som resultat af et arbejde hermed, eller om man kan kræve at bruge huset til rent private formål, og det uden at man skal forholde sig til det fælles i og for huset. Der har som sådan aldrig været en åben formuleret uenighed herpå: det er det fælles, der har været det fælles udtalte standpunkt.

Men som den involverede part har det alligevel været en strid om en ren privat forholden sig, der har været omdrejningspunktet. Kronen på værket i dette er den ret åbne opfordring i Per Olsens brev til sidste stormøde til at likvidere mig, for herefter at kunne hæste historiens hyldelse og bifald. Jeg citerer: "Det er i øvrigt Per Olsen opfattelse, som Crowley Scholar, at Hr. Kalle Birk Madsen minder ganske meget om den berygtede propagandist George Sylvester Viereck, som var Kejsers Wilhelms og senere Adolf Hitlers første mand i den amerikanske kontraspionage; og som Aleister Crowley, og senere den allierede kontraspionage, så sig nødsaget til at svindle, siden standse. Viereck var kendt som en mand med store talegaver, manipulative evner, en gruppeindpisker, ingen moralske skruper, total fanatisk loyalitet med sine

mestre, og så troede han at han var meget klog. Som alle der er ofre for overmod blev Hr. Viereck til slut den lille. Historien dommer ham som en politisk charlatan & skurk, eftertiden er taknemmelig mod de der satte en stopper for de tyske stormagisplaner" (Kort notat til grupperne i Studentarhuset, til Bestyrelsen, Rektoratet &c., sep 1992, s.3).

STARTEN.

Det startede ellers tilfældeligt. Det startede med at Per kom til et husmøde. Det var for cafeen havde åbent mere end nogle uger eller månedssage om året. Med sig havde han en kontakt med mange små bogforlag, bla socialistiske, sagde han. Huset ville kunne tjene lidt penge på at sælge dem. Og han havde også en, der kunne stå og sælge dem - men selvfølgelig skulle han have noget for det. Den person var Pelle. Husmødets standpunkt var, at det var en god idé - mange studerende lever nærmest af at æde bøger - men det bedste var, at man ikke fik penge for at sælge dem. Indtjente penge måtte samlet gå til huset. Desuden var der problemet med at sikre bøgerne, når huset stod tomt om natten. Udgangen på husmødet blev, at Per, Pelle og en person fra huset skulle arbejde videre med ideen - og de problemer der var blevet nævnt - og så melde tilbage med en modelskitse til, hvordan det i praksis kunne foregå. Der kom aldrig en tilbagemelding - ikke for lang tid efter og i forbindelse med andre sager, hvor folk i huset blev beskyldt for at have jorden ideen!

OM UHYRLIGHED.

Man kan spørge sig selv, hvorfor fanden det overhovedet kan komme så langt ud. Og mit bud på dette er, at der fra starten af har været noget uhyrligt på tale. Og ved noget uhyrligt vil jeg forstå noget, der går over den menneskelige forstand, samt at der ligger noget umenneskeligt til grund, som man værges sig ved at tage ind, se på eller høre, eller overhovedet tale til. Jeg skal give to historiske

eksempler: eet hvad angår Stalin, og eet hvad angår jødeudrydelsen i Hitlers koncentrationslejre.

Det første angår den jødiske ghetto i Warszawa under 2. verdenskrig, hvor den af nazisterne krævede jødiske ledelse, hvis tyngde lå hos de religiøse overhoveder, så sig stillet i den situation, at de solgte eller udleverede gruppe for gruppe af deres egne for at stille nazisterne tilfreds. Nærmest som en forhandling mellem to rationelt tænkende parter. Forst blev de gamle udleveret, så de syge, så børnene osv osv. Men nedenunder denne rationelle forholden sig lå også deres viden om "Endløsning", men denne var for uhyrlig til at kunne danne grundlag for forandrende tanker og handlinger.

Det andet eksempel angår Stalin. Stalin var, sammen med Lenin og 22 andre centralkomite-medlemmer, med til at gennemføre Oktober-revolutionen i 1917. Lenin dør 7 år efter i 1924, hvor Stalin kommer til. Men allerede i 1940 er der kun een person tilbage af de oprindelige 24 centralkomite-medlemmer. Nemlig Stalin. Et par stykker er død en naturlig død; et par andre er blevet myrdet af endnu ukendte, mens resten er blevet henrettet - og henrettet af Stalin selv på konstruerede anklageskrifter! Man må spørge, hvordan det kan være muligt, at en hel generation af ledere - folk der har haft en stor viden om historiske processer - lader sig køre ud på et sidespor, for at blive likvideret een for een. Og det eneste svar, jeg synes må lare lidt af en kerne, det er, at det var over deres forstand, at der i deres midte, i deres egen gruppe, sad en person, der kun havde eet for øje: sin egen bureaukratiske magt i bytte for deres eget blod - fremfor det, som det handlede om og som man var sammen om: produktionen af frihed

Det, jeg vil sige med disse to historiske eksempler, er, at noget i historien gjort åbenbart kan stille een overfor forhold, som man i sin vildeste fantasi ikke tror, at man kan møde. Man fornægter en virkelighed, fordi

den er for uhyrlig. Og hvor tanken om, at den kunne være tilfældet, ikke får lov at blive tænkt, således at der bliver handlet for at afklare, om det er tilfældet eller ej - for det er for sent!

Uhyrlighed kan derfor siges at være knyttet til tilintetgørelsen af ens egen faktiske eksistens. Man kan så være "skrækken" for at andre har dette på sinde, og det vil ses overalt, hvor så flugt eller angreb bliver eneste handlemotiver. Eller også kommer man slet ikke i nærheden af det uhyrliges problem: man ser kun problemer og samarbejdskonflikter som værende udtryk for forskellige og eventuelt divergerende interesser, der på en eller anden måde må kunne sammenarbejdes.

Ovenstående problemstilling kan vel siges at være problemet om magt/vold contra demokrati. Og skal demokratiet vokse, må det derfor være i stand til ordentligt - og dette vil også sige demokratisk - være i stand til at trænge magten og volden ud af de menneskelige relationers domæne. Ud fra det forudgående kan man også sige, at der hvor magt og vold viser sig, det er ved disrespekt for det, som forhold også er i sig selv, dvs gennem krænkelse af tingens egen værdi. Fra et demokratisk standpunkt er det derfor, i tilfælde af magt og vold, ikke nok "bare" at arbejde med de mulige forskellige interesser, der måtte være på tale. Det er dødsensnødvendigt også at gå aktivt imod, at det overhovedet kan gøres legitimt at krænke - for kun således kan magten og volden skubbes ud af de involveredes egne relationer til det, den fælles sag, de er sammen om. Og vel kun således kan den fælles sag udarbejdes ordentligt i tilfældet, fremtiden.

EN VILD FANTASI.

I min egen vildeste fantasi har jeg ikke kunnet forestille mig, at et sted som Studentarhuset, der fra starten af er blevet bygget op omkring åbenhed, imødekommenhed, saglighed og respekt for andres ideer og bidrag til det fælles, at jeg - og andre her - skulle møde hån, foragt og total illegitimering af ens eksistens. Det var sådan i en lang periode, efter

Per og Pelles indtræden i huset, at når der kom mange fra huset til de fælles møder - der var stormøde hver uge - at så var folk der kun for at tromle, og kom der få, så var kommentaren, at folk var uansvarlige overfor huset. Og lægges disse to standpunkter sammen, så er det indlysende, at det omhandler, at folk fra huset ikke har ret til at være her. Og sådan et standpunkt vil jeg her bagefter opfatte som et uhyrligt standpunkt, idet det var folkene fra huset, der arbejdede for at holde huset åbent, at det var imødekommen og at argumentation blev gjort sagsslig.

ET MELLEMSPIEL.

Det var først efter et år eller halvanden tid, og i forbindelse med et introduktionsoplæg fra SMS's side, at jeg tillod mig at bemærke det ubehag, der som følelse hele tiden havde været til stede. Mao at der var noget helt forkert ved det hele herinde. Det var sidste efterår, hvor jeg skrev et åbent brev til huset - papiret "Vil vi have dette i vores hus?!" (27.11.1991) - hvor jeg gjorde gældende, at det ikke kunne være sådan, at huset lagde lokaler til, at "hagekorset skulle rehabiliteres" i den figur, hvor "kristne og fremmede var skyld i, at den danske folkesjæl var odelagt", og at fjenderne var "marxister, kommunister og socialister", og desuden det standpunkt fra Pers side, at han "er en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at anvende den fornødne vold", hvad han "vil gøre, når nogen stiller sig i vejen for hans ret og rigets sikkerhed".

Per tog aldrig nogen sinde afstand fra sine udtalelser. Men fyldte til gengæld husets med åbne logne om, hvad der var foregået - logne, som kun de, der havde været med i de pågældende tilfælde, vidste. Og det er jo smart nok - for kan man holde striden gående længe nok, så de folk, det angår, forlader huset, så er der jo fri bane, og man har samtidig magten over de nye, der er kommet til.

Da jeg skriver det første brev - hvad jeg mener jeg gør med fuld ret: hvis ikke jeg havde skrevet det, havde andre pligt til at

gøre det - gør jeg desværre en stor fejl, der lidt eller meget bragte mudder i at tage konsekvenserne af det. Det angår ikke indholdet i brevet, men det der inanglede. Og det der manglede var, at jeg ikke fik skelnet mellem mit ståsted som færdig studerende og så husets standpunkt som studenterhus. Denne mangel gjorde det enormt let at gå på mig, og dermed skjule sagen - for sagen var ikke anderledes, end var den blevet overgivet til offentligheden uden for huset, at så var der hurtigt kommet en løsning.

MISFORSTÅET SOLIDARITET.

Jeg tror at grunden til, at offentligheden uden for huset ikke blev indblandet, det var en, synes jeg i dag, misforstået solidaritet med huset, idet huset dengang syntes at svagt overfor dekanernes lukningstrussel. Og man ønskede ikke at give dem noget som helst kort, der kunne bruges hertil. Samtidig gik sagen nærmest over ens forstand - men man behøvede egentlig bare at åbne for radioen eller se aviser for at konstatere, at racismen, fascismen og nazismen allerede dengang stak sit fjes frem, snart over alt.

EN DISRESPEKTERENDE HANDLENORM.

Alle de her forhold er i Fællesudtalelsen sagt kogt ned til en central problemstilling, der har fået lov at køre i og med huset og brede sig mere og mere. Næmlig "Blame the Victim"-logikken, som vil sige, at den der disrespekteres/hetzes stilles til ansvar for samme, fx at den der trues med vold selv er ude om det, men der ligger også det i "Blame the Victim", at den aktivt kan bruges mod andre, fx ved at definere sig ind i en offerposition, og herfra søge at gøre det legitime at nedværdige, håne eller lyve overfor andre.

ET HÅB.

Det er derfor mit håb med Fællesudtalelsen, at den kan skubbe "Blame the Victim"-logikken som normdanner for menneskers

omgang med hinanden ud af huset, og hen på den historiske modding, den er kommet fra. Og det er også mit håb med Fællesudtalelsen, at den skærper bevidstheden om at bryde med alle andre nedværdigende og undertrykkende mekanismer mellem mennesker, uanset hvordan disse mennesker ser ud, om de svage eller stærke, eller om de bare har en dum dag.

Kalle

**VEDTÆGTER
for
FORENINGEN STUDENTERHUSET**

§1, stk.1. Foreningens navn er STUDENTERHUSET ved Københavns Universitet. Foreningens adresse er Købmagergade 52, 1150 København K.
stk.2. Foreningen har værneeting i København.

§2. Foreningen har til formål at virke for skabelsen af et tværfagligt, studentersocialt og -kulturelt tilbud til de studerende ved Københavns Universitet på ovennævnte adresse. Huset arbejder aktivt både indadtil og udadtil i forhold til sine omgivelser for et åbent og demokratisk samfund.

MEDLEMSFORHOLD.

§3. Som stemmeberettigede medlemmer af foreningen kan optages studerende ved Københavns Universitet.

§4. Som ikke-stemmeberettigede medlemmer af foreningen kan optages studerende ved andre højere læresteder.

§5. Som ikke-stemmeberettigede medlemmer kan endvidere optages andre, der er aktive i en aktivitets- eller husgruppe.

§6. Minimum 1/2 af medlemmerne i en aktivitetsgruppe skal være studerende ved Københavns Universitet.

MEDLEMSRETTIGHEDER OG -PLIGTER.

§7, stk.1. Medlemmerne er forpligtet til at overholde foreningens vedtægter og husorden, og medlemsaktiviteter skal udøves med respekt for andres politiske, religiøse og filosofiske overbevisning samt etniske oprindelse.

Stk.2. Misligholder et medlem sine forpligtelser i henhold til §7, stk.1, kan bestyrelsen udelukke dette medlem fra Foreningen Studenterhuset med øjeblikkelig virkning i kortere eller længere tid og i grovere tilfælde eksklusion. Hertil kræves et flertal på 2/3. Angår spørgsmålet om udelukkelse et medlem af Studenterhusets bestyrelse, må dette bestyrelsesmedlem dog være afsat på en generalforsamling.

Stk.3. I tilfælde af udelukkelse eller eksklusion af et medlem, prøves bestyrelsens beslutning ved førstkommande generalforsamling.

Stk.4. Et udelukket eller ekskluderet medlem kan begære sin sag taget op på ny ved kommende generalforsamlinger.

BESTYRELSEN.

§8. Foreningens daglige ledelse varetages af en bestyrelse på 8 medlemmer.

§9. Bestyrelsen varetager foreningens tarv udadtil og indadtil og påser, at foreningens

aktiviteter til stadighed opfylder foreningens formål.

§10, stk.1. Bestyrelsen vælges blandt de stemmeberettigede medlemmer af Foreningen Studenterhuset jf. §3, stk.1. på de ordinære generalforsamlinger i februar og september for et år ad gangen. Medlemmerne af bestyrelsen afgår med halvdelen ved hver halvårige generalforsamling.

Stk.2. Kandidater, som ønsker at opstille til bestyrelsen, skal senest 14 dage inden den afholdte generalforsamling lave et skriftligt opstillingsgrundlag, som kopieres og udleveres 1 uge før generalforsamlingen. I tilfælde af at skriftligt opstillede kandidater er =< pladser på valg, kan der opstilles kandidater på generalforsamlingen, og der vælges ligeberettiget blandt de herefter skriftligt og mundtligt opstillede kandidater.

Stk.3. Herudover udpeger hver af de i konsistorium repræsenterede studenterorganisationer én repræsentant hver som fulgdyldigt medlem af Studenterhusets bestyrelse jf. dog §15, stk.2.

§11. Hvert fremmødt stemmeberettiget medlem har 1 stemme.

§12. Hvis generalforsamlingen udtrykker mistillid til et udpeget medlem, skal den relevante organisation udpege et nyt medlem.

§13. Hvis en organisation ikke ønsker at repræsenteres, kan pladsen overdrages til en anden af de i konsistorium repræsenterede organisationer efter forhandling mellem disse.

§14, stk.1. Afgår et bestyrelsesmedlem inden udløbet af sin valgperiode indtræder suppleanter valgt på den ordinære generalforsamling i prioriteret rækkefølge.

Stk.2. Afgår et udpeget medlem i utide, skal den relevante organisation udpege et nyt medlem.

§15, stk.1. Bestyrelsen konstituerer sig selv umiddelbart efter generalforsamlingen med formand, næstformand, kassører og sekretær.

Stk.2. Hverken formand eller næstformand kan være et medlem udpeget af de i §10, stk.3. nævnte organisationer, men skal være et medlem valgt på generalforsamlingen.

LØNNET PERSONALE.

§16, stk.1. Bestyrelsen ansætter efter stillingsopslag lønnet personale.

Stk.2. Det lønnede personale varetager efter bemyndigelse fra bestyrelsen foreningens daglige drift.

Stk.3. Det påhviler bestyrelsen at føre tilsyn med de evt. ansatte personers virksomhed i foreningen.

§17. Det lønnede personale deltager efter aftale i bestyrelsens og repræsentantskabets møder, men har dog ikke stemmeret på disse.

BESTYRELSESMØDER.

§18, stk.1. Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk.2. Bestyrelsesmøder afholdes når formanden finder det fornøden, eller når mindst 4 bestyrelsesmedlemmer kræver det.

Stk.3. Indkaldelse finder sted skriftligt med angivelse af dagsorden.

§19. Over bestyrelsesmøderne læses beslutningsreferaler, som underskrives af referenten og godkendes på næste bestyrelsesmøde.

§20, stk.1. Bestyrelsen træffer beslutning ved simpel stemmeflerhed, men er kun beslutningsdygtig når mere end halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne er tilstede.

Stk.2. Ved stemmelighed er formandens eller den fungerende formands stemme udslagsgivende. Der kan ikke stemmes ved fuldmagt.

GENERALFORSAMLINGEN.

§21. Generalforsamlingen er foreningens højeste myndighed i alle anliggender.

§22, stk.1. Ordinær generalforsamling afholdes 2 gange årligt, i februar og september.

Stk.2. Der indkaldes til den ordinære generalforsamling med 3 ugers varsel.

Stk.3. Indkaldelse og dagsorden vedr. den ordinære generalforsamling offentliggøres mindst 3 uger før generalforsamlingen i Universitetsavisen.

§23. Med indkaldelse til den ordinære generalforsamling i februar skal endvidere foreningens regnskab være tilgængeligt for foreningens medlemmer mindst 3 ugers før generalforsamlingens afholdelse.

§24. Ekstraordinær generalforsamling kan indkaldes af bestyrelsen efter behov og skal indkaldes, når mindst 1/5 af antallet af stemmeberettigede, fremmødte medlemmer på den sidst afholdte ordinære generalforsamling, dog højst 50 af foreningens medlemmer, skriftligt fremsætter forslag herom med angivelse af grund.

§25, stk.1. Ekstraordinær generalforsamling afholdes senest 6 uger efter modtagelsen af begæring herom.

Stk.2. Indkaldelse til den ekstraordinære generalforsamling sker med mindst 1 uges varsel.

GENNEMFØRELSE.

§26. Forhandlingerne på generalforsamlingen ledes af en dirigent, der vælges af forsamlingen blandt foreningens medlemmer, og som ikke må være medlem af bestyrelsen.

§27, stk.1. På ordinære generalforsamlinger aflægger bestyrelsen beretning om foreningens virksomhed.

Stk.2. Endvidere fremlægges i februar regnskabet for det forløbne regnskabsår, samt budget og status, kontingenternes størrelse fastsættes og revisor vælges.

§28. Forslag fra medlemmerne, der ønskes fremmet til afstemning udenfor den offentliggjorte dagsorden, skal indsendes til bestyrelsen skriftligt senest 14 dage før generalforsamlingen og af bestyrelsen gøres tilgængelige for medlemmerne senest 7 dage inden generalforsamlingen.

§29. Generalforsamlingens beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed med mindre andet følger af nærværende vedtægt.

§30. Afstemningerne skal finde sted skriftligt, såfremt blot ét af de tilstedeværende medlemmer ønsker det. Der kan ikke stemmes ved fuldmagt.

REPRÆSENTANTSKABET.

§31, stk.1. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hver af de af generalforsamlinge godkendte aktiviteter. Godkendelse af aktiviteter skal prøves ved førstkommande generalforsamling.

Stk.2. En aktivitet, der siden sidste generalforsamling har indstillet sit virke, deltager dog ikke i repræsentantskabet.

§32. Det er repræsentantskabets opgave at medvirke til kommunikation mellem aktiviteterne.

§33, stk.1. Repræsentantskabet har overfor bestyrelsen rådgivende funktion og kan overfor bestyrelsen fremsætte forslag til vedtagelse.

Stk.2. Det er herunder repræsentantskabets opgave at udarbejde forslag til husorden til vedtagelse i bestyrelsen.

Stk.3. Repræsentantskabet fungerer endvidere som høringsorgan i bestyrelsesansliggende af væsentlig betydning for foreningens drift.

Stk.4. Høringssvar skal afgives senest 14 dage efter, at anmodning herom er fremkommet fra bestyrelsen. Høringssvaret er dog ikke bindende for bestyrelsen.

REGNSKAB OG FORMUE.

§34, stk.1. Foreningens regnskabsår følger kalenderåret.

Stk.2. Regnskabet skal før den ordinære generalforsamling i februar være revideret af en registreret revisor.

Stk.3. Kasséreren indkasserer foreningens indtægter og betaler de af bestyrelsen godkendte regninger. Han fører kassebog over samtlige indtægter og udgifter, samt udarbejder foreningens årsregnskab.

§35. Foreningens formue, udover hvad der er nødvendigt til afholdelse af de løbende udgifter, placeres på forsvarlig vis.

TEGNING OG HÆFTELSE.

§36. Foreningen tegnes af den daglige leder sammen med den fungerende formand og et af bestyrelsens øvrige medlemmer.

§37. Der påhviler ikke foreningens medlemmer nogen personlig hæftelse for de for foreningen påhvilende forpligtelser.

FORHOLDET TIL UNIVERSITETET.

§38. Bestyrelsen er forpligtet til, til enhver tid, at holde universitetet underrettet om bestyrelsens og den daglige ledelses sammensætning, samt tilstille universitetet referater af afholdte generalforsamlinger.

VEDTÆGTSÆNDRINGER.

§39. Til ændring af nærværende vedtægt kræves vedtagelse på en generalforsamling

med 2/3 af de afgivne stemmer.

OPLØSNING.

§40, stk.1. Til opløsning af foreningen kræves vedtagelse på 2 på hinanden følgende generalforsamlinger med simpelt flertal.

Stk.2. Foreningen hæfter alene med sin formue for de forpligtelser, som det lønede personale og bestyrelsen lovligt pådrager foreningen.

§41. Ved foreningens opløsning tilfalder foreningens formue, efter beslutning på den opløsende generalforsamling, formål, som opfylder foreningens formål, jf. §1.

HUSORDEN
for
STUDENTERHUSET.

KAPITEL 1

UDLÅNSREGLEMENT FOR STUDENTERHUSET

Ansvar og booking:

e1. Ansvar.

Foreningens daglige ledelse varetages af en bestyrelse på 8 valgte og 2 udpegede medlemmer. Bestyrelsen varetager foreningens tarv udadtil og indadtil og påser, at foreningens aktiviteter til stadighed opfylder foreningens formål.

e2. Intern booking-funktionen.

Den intern booking-ansvarliges opgave er:

-at udarbejde en belægningsplan over huset og inden hvert semester lave en, efter bedste evne, retfærdig tildeling af husets lokaler.

-at varetage udformning og administration af Studenterhusets

ansøgnings- og udlånsprocedure.

-at føre protokol over ansøgninger, kontrakter, kontaktpersoner og repræsentanter.

-at føre Studenterhusets booking-kalender.

-at varetage Studenterhusets nøgleadministration

-at behandle indkomne ansøgninger

e3. Om procedure.

1. Behandlingen af ansøgninger foregår hver tirsdag mellem kl. 17 og 18.

2. Ansøgninger om midlertidigt lån af et eller flere af Studenterhusets lokaler skal være bestyrelsen i hænde inden kl. 17 den pågældende tirsdag, hvis svar ønskes indenfor én uge.

3. For sent afleverede ansøgninger eller ansøgninger, som bestyrelsen ikke skønner er tilstrækkeligt detaljeret udformet, kan udskydes til ugen efter.

4. Af brug af husets lyd anlæg skal aftales med husets lydtekniker senest 2 uger inden arrangementet.

5. Ved ansøgninger om optagelse som aktivitetsgruppe er proceduren

følgende:

a. Ansøgning afleveres inden kl. 17 alle tirsdage, hvorefter 1. behandling af ansøgningen sker. Hvis ansøgningen afleveres for sent, kan 1. behandlingen udskydes til ugen efter.

b. 2. behandling af ansøgningen sker på det efterfølgende bestyrelsesmøde, såfremt den pågældende gruppe har svaret tilfredsstillende på de spørgsmål bestyrelsen måtte have i forbindelse med ansøgningen. Derefter fremsendes kontrakt 1, Studenterhusets husorden samt vedtægter til aktivitetsgruppens kontaktperson.

c. Kontrakt 1 tilbagesendes i underskrevet tilstand til bestyrelsens intern booking-ansvarlige, hvorefter gruppen regnes for optaget på prøve i et semester.

6. Efter et semesters prøvetid prøves aktivitetsgruppen endeligt på først kommende generalforsamling.

Aktivitetsgrupper.

Følgende kriterier lægges til grund når ansøgninger om optagelse som aktivitetsgruppe i Studenterhuset skal vurderes.

e4. Om gruppens formål og daglige virke:

1. Aktivitetens formål og daglige virke skal være studentrelateret, dvs. være et tilbud, der hovedsagligt retter sig mod studerende i overensstemmelse med Studenterhusets formål, som udtrykt i vedtægternes e1.

2. Aktivitetens formål og daglige virke må ikke være personligt profitorienteret. Gruppen kan således godt foranstalte indtjeningsmuligheder til gruppens aktivitet og til generel forbedring af husets faciliteter, og den tillades herved en intern økonomi, der dog skal forelægges til orientering for bestyrelsen. Se økonomireglementet e4.

3. Bestyrelsens intern booking-ansvarlige har mulighed for at bestemme et loft for, hvor mange aktivitetsgrupper med det samme formål huset kan optage i den kommende periode.

e5. Om gruppens åbenhed:

Gruppen skal i princippet være åben, således at nyttilkomne interesserede kan optages. Under hensyntagen til at dette ikke vil være et hensigtsmæssigt krav for alle typer af grupper, kan bestyrelsen dog dispensere for denne regel, så fremt gruppen fremlægger overbevisende argumenter herfor.

e6. Øvrige regler.

Gruppens enkeltstående arrangementer, som falder udenfor de lokaletider gruppen har fået tildelt, må der imidlertid ansøges bestyrelsen om via husets intern booking-ansvarlige.

e7. Om aktivitetsgruppens forpligtelser:

1. Aktivitetsgruppen forpligter sig til at deltage på det månedlige repræsentantskabsmøde første tirsdag i hver måned med mindst én repræsentant.

2. Gruppen forpligter sig til at overholde husets ordensreglement.

3. Aktivitetsgruppen forpligter sig endvidere til at deltage i Studenterhusets arbejds-weekender

4. Gruppen forpligter sig til at udpege én eller to kontaktpersoner/nøgleansvarlige.

5. Endelig forpligter gruppen sig til at sørge for, at gruppens medlemmer melder sig ind i Foreningen Studenterhuset, via det af Studenterhuset ud færdigede skema for tegning af medlemskab.

6. Når en aktivitetsgruppe "gentagne gange" udebliver fra repræsentantskabs møder, kan gruppens status ændres til ekstern gruppe. Repræsentantskabet indstiller til bestyrelsen og stormødet om at effektivisere ændringen. Gruppen informeres om dens ret til at tage beslutningen op på førstkomende ordinære generalforsamling. Ved "gentagne gange" forstås: udeblivelse to på hinanden følgende gange uden afbud, eller udeblivelse med afbud tre gange. Ved 2. afbud skal repræsentantskabet meddele gruppen om følgerne ved næste/fortsat afbud/udeblivelse.

Misligholder en aktivitetsgruppe dens praktiske forpligtelser overfor huset, kan gruppen gives en påtale. Samtidig orienteres gruppen om, at ved 2. påtale i samme semester kan gruppens status ændres til ekstern gruppe. Ved 2. påtale henstiller repræsentantskabet samtidig til bestyrelsen om at effektivisere ændringen.

Eksterne grupper:

Følgende kriterier lægges til grund når ansøgninger om lån til enkeltstående arrangementer i Studenterhuset skal vurderes:

e8. Om formål med leje/lån af lokaler:

1. Ansøgningskemaer kan afhentes i Studenterhuset (ansøgning 2).

2. Arrangementer med studentrelevans har første prioritet jf. vedtægternes e1 om foreningens formål.

3. Ved arrangementer, som indebærer at caféen skal være åben, skal bestyrelsen først sikre sig, at der er frivilligt personale til at holde baren åben.

4. Arrangementets økonomiske karakter skal fremlægges for bestyrelsen.

Overskudsgivende arrangementer vurderes i henhold til økonomireglementets e5 vedr. leje.

5. Studenterhuset tillader ikke afholdelse af eksterne festarrangementer.

6. Arrangementer af længere varighed og af mere gennemgribende karakter afvejes ift. Studenterhusets generelle formål og virke.

e9. Om lånerens forpligtelser:

1. Låneren forpligter sig til at overholde husets ordensreglement såvel som betingelserne underskrevet i kontrakt 2.

2. Låneren udpeger én eller to kontaktpersoner/nøgleansvarlige.

e10. Øvrige regler:

1. Eksterne grupper betaler et depositum på 500,-kr.

2. I det omfang arrangementet griber ind i husets øvrige aktiviteter, træffer bestyrelsen en afgørelse.

3. Ved enkeltstående arrangementer skal mindst én husrepræsentant være tilstede.

4. Bestyrelsens intern booking-ansvarlige har mulighed for at bestemme et loft for, hvor mange aktivitetsgrupper med det samme formål huset kan optage i den kommende periode.

5. Depositum fritager ikke låner for krav vedr. mangelfuld rengøring samt eventuelle skader på huset og indbo.

KAPITEL 2

ØKONOMIREGLER FOR STUDENTERHUSET.

Ansvar og kassérer.

e1. Ansvar.

Foreningen Studentarhusets økonomi varetages af den af generalforsamlingen valgte bestyrelse og den konstituerede kassér.

e2. Kasséreren.

Kassérerens opgave er:

-fordeling af Studentarhusets midler til hus- og aktivitetsgrupper ift. overskud og behov og i henhold til beslutninger truffet af generalforsamling eller bestyrelse.

-desuden at føre tilsyn med forvaltningen af de ovenfor nævnte midler, herunder varetage jævnlige kasseafregninger af udlæg.

-endelig at holde sig løbende informeret om husets økonomiske situation og holde bestyrelsen orienteret herom.

Retligheder og pligter.

e3. Husgrupperne (bestyrelsen).

De af bestyrelsen nedsatte husgrupper (hvor mindst ét bestyrelsesmedlem udgør forbindelsesleddet mellem bestyrelsen og husgruppen) tildeles midler ifølge aftale med bestyrelse eller generalforsamling og kan erhverves til dækning af konkrete projekter eller til løbende disposition. Aftaler af sidstnævnte karakter indtøjes nedenfor.

Cafégruppen ledes i det daglige af husets ansatte cafébestyrer. På cafégrupens møder hveranden uge fordeles cafévagter samt fastsættes priser og varesortiment. Bestyrelsen har sammen med cafébestyreren det endelige ansvar overfor myndighederne - og derfor også den endelige kompetence i tvivlsspørgsmål/uoverensstemmelser.

Kunst- og kulturgruppen råder over 1500,-kr. pr. bandaften i Studentarhuset. Ekstraordinære betalinger aftales med bestyrelsen.

Værkstedsgruppen står for mindre reparationer af husets inventar og kan kontaktes, hvis aktivitetsgrupper eller bestyrelsen ønsker mindre byggeprojekter igangsat. (Senest 1 måned inden arbejdet ønskes igangsat) Værkstedsgruppen står iøvrigt for afholdelse af husets arbejdsdage/weekender/uger.

De respektive gruppeansvarlige bestyrelsesmedlemmer er ansvarlige overfor den øvrige bestyrelse mht. gruppens økonomiske dispositioner og er forpligtet til regnskabsaflæggelse på husets regnskabsansvarliges betingelser.

e4. Aktivitetsgrupperne (Repræsentantskabet):

De af generalforsamlingen godkendte aktivitetsgrupper kan tildeles midler på basis af skriftlige ansøgninger til bestyrelsen eller generalforsamlingen.

Endvidere afsætter bestyrelsen via økonomisekretæren fornødne midler til Studentarhusets kontorfaciliteter, som - så vidt det er muligt - står gratis til rådighed for aktivitetsgrupperne. Idet husets ansatte har første prioritet, hvis faciliteter ønskes benyttet af flere på én gang.

Aktivitetsrepræsentanterne er ansvarlige overfor bestyrelsen og forpligtet til at aflægge regnskab på kassérerens betingelser.

Foreningen Studentarhuset er den formelle ejer af samtlige bevilgede indkøb, herunder specielt evt. materielle anlægsaktiver.

e5. Eksterne grupper:

Overskudsgivende aktiviteter og arrangementer pålægges administrationsbi drag/leje enten som andel af overskuddet eller som fast beløb.

Bestyrelsen aftaler lejens størrelse og kan forlange regnskab fremlagt.

Betingelserne underskrives af begge parter i låneaftalen (kontrakt 2).

Enhver gruppe kan søge dispensation for ovenstående som støtte, og bestyrelsen træffer afgørelse herom, idet aktivitetens formål og ophav tages betragtning. Herunder tages særligt hensyn til studenterrelevans og ansøgerens økonomiske forhold.

Alle enkeltstående arrangementer betaler et depositum på kr. 500,-, som bestyrelsen løbende råder over i forbindelse med manglende opfyldelse af betingelserne for lån af Studentarhuset.

e6. Lønnet personale:

Huset har en cafébestyrer og en økonomisekretær hver ansat i 30 uge. Desuden kan bestyrelsen ansætte studentermødnehjælper af 10 uge og militærmægtere samt langtidslødige af 37 uge, såfremt der er økonomi og arbejdsopgaver til det.

KAPITEL 3

Ordensreglement for Studentarhuset.

Samtlige brugere af Foreningen Studentarhusets lokaler forpligter sig til at overholde nedenstående ordensreglement.

Generelt.

e1. Den/de personer, der er tilstede når husets skal lukkes, skal sørge for, at alle døre og vinduer er lukket og låst og sørge for at alt lys er slukket. Bestyrelsen udarbejder en checkliste. Som nøgleindehaver er man desuden ansvarlig for, at alle uden nøgle kommer med ud.

e2. Rengøringsmidler, koste, værktøj og lign. skal altid være at forefinde i friturerummet (stuen) og på toilettet (1.sal).

e3. Musikanlægget må ikke flyttes fra caféen.

e4. Overnatning i Studentarhuset er forbudt.

e5. Informationsmateriale skal så vidt muligt opsættes på de dertil indrettede steder.

Studentarhusets vinduer ud til Købmagergade er dog kun til arrangementer i husets regi.

e6. Bestyrelsen informeres via dueslaget på 1.sal. Husets brugere informeres via opslagstavlerne på 1.sal og i caféen, hvor bestyrelses- og repræsentantskabs mødereferater ophænges. Al post og beskeder skal afleveres i bestyrelsens dueslag på 1.sal inden kl.17 hver tirsdag.

e7. Brug, opbevaring, indlagelse samt salg af euforiserende stoffer er forbudt i Studentehuset. Overtrædelse medfører bortvisning.

Aktivitetsgruppernes forpligtelser.

e8. Aktivitetsgrupperne har til enhver tid pligt til at gøre rent og rydde op efter sig.
e9. Aktivitetsgrupper, der benytter samme lokale, laver indbyrdes aftaler om oprydning og indretning. Ved uoverensstemmelse træffer repræsentantskabet afgørelse.

Regler for fælles inventar.

e10. Om kontoret:

Kontoret er forbeholdt husets lønnede personale, samt bestyrelsen.
Aktivitetsgrupper, som har behov for adgang til kontoret, må redegøre herfor til bestyrelsen. Et særligt kontorordensreglement fastsættes af bestyrelsens sekretær i samråd med husets økonomisekretær.

e11. Om kopimaskinen:

Brug af husets kopimaskine administreres af bestyrelsen, hvor et enkelt medlem er udpeget til at sørge for eftersyn af maskinen. Kopikort kan købes. Der ansøges bestyrelsen om eventuelle faste eller løbende kopibevinger til aktivitetsgrupperne. Kopiering til stormøder, repræsentantskabsmøder, bestyrelsesmøder samt generalforsamlinger er gratis.

Kopier taget på Studenterrådets kopimaskine skal være sanktioneret af bestyrelsen. Det er således uden forudgående aftale forbudt at tage kopier på Studenterrådet.

Kopiering på Universitetets repro-center skal ligeledes sanktioneres af bestyrelsen.

e12. Om køkkener:

Husets køkken står til fri afbenyttelse for samtlige aktivitets grupper, større arrangementer skal dog koordineres med bestyrelsens intern booking-ansvarlige. Et særligt køkkenordensreglement fastsættes af bestyrelsens håndværkeransvarlige. Men pga. manglende gorkendelse fra levnedsmiddel styrelsen er det forbudt at fremstille mad til salg. Afbenyttelsen sker på eget ansvar.

KAPITEL 4

Procedure ved eksklusionssager:

Jvnf. e7, stk. 1-4 af vedtægterne er det muligt at ekskludere medlemmer af Studentehuset, som ikke overholder e7, stk. 1.

Dette foregår i praksis ved, at den/de personer, som begæres ekskluderet, samt bestyrelsens 8 medlemmer får tilsendt/overrakt en skriftlig eksklusionsbegæring,

indeholdende navn(e) på den/da eksklusionsbegærede, samt individuel begrundelse for den/de, som ønskes ekskluderet.

Dernæst fastsætter bestyrelsen et møde mellem den/de eksklusionsbegærede og den/de som begærer eksklusionen, tidligst 14 dage efter at eksklusionsbegæringen er fremsat. Alle parter i sagen oplyses om dette møde. Dette møde er åbent, med mindre den/de eksklusionsbegærede ikke ønsker dette.

Iøvrigt følges vedtægternes e7, stk. 1-4.

BA aug medio 1992

Til folk, der værd
interesse i at rekvirere
brev til K.V. fra Per Olsen

Det opfordres af veder-
stående til at lade
være, da det vil give
K.V. det indtryk, at
man vil fortsætte ven-
flinten i huset.

VH Casper Sofus Møvel

PRESSENAEVNET

Portusgade 3,
1213 København K.
Tlf.: 33 15 55 64 Fax: 33 15 00 10

Den 21. januar 1994
Sag nr. 76/1993

BILLAG 21

Rådgivningsgruppen Regnbuen,

Att.: Jesper Lund,

Postboks 547,

2200 København N.

Ansvarshavende redaktør Bent Falbert,

Ekstra Bladet,

Rådhuspladsen 37,

1785 København K.

Vedlagt fremsendes udskrift af Pressenævnets kendelse
i sag nr. 76/1993: Rådgivningsgruppen Regnbuen mod Ekstra
Bladet.

På nævnets vegne

Morten Larsen

Udskrift
af kendelsesprotokollen

for

det i medfør af lov nr. 348 af 6. juni 1991
om medieansvar oprettede Pressenævn.

I sag nr. 76/1993

Rådgivningsgruppen Regnbuen

mod

Ekstra Bladet

afsagde Pressenævnet torsdag den 20. januar 1994 sålydende

K e n d e l s e:

Rådgivningsgruppen Regnbuen har klaget til Presse-
nævnet over nogle artikler i Ekstra Bladet den 20.-22. ok-
tober 1993, idet klageren finder, at bladet har overtrådt
god presseskik.

Den 20. oktober blev artikelserien præsenteret på
bladets forside således: "Ekstra Bladet afslører:
TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITET" og "SIDSTE: STOR POLITI-
RAZZIA I MORGES".

I en artikel inde i bladet hed det bl.a. følgende:

"Studenterhuset i København blev tidligt i morges
lukket og ransaget af politiet. Det skete efter an-
modning fra rektor ved Københavns Universitet, Ove
Nathan, der frygter, at Studenterhuset gennem
længere tid er blevet misbrugt til illegal politisk
virksomhed. Under ransagningen i nat fandt politiet
slagvåben gemt i huset.

Ove Nathans reaktion skyldes en række spørgsmål, som

Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet, der årligt betaler 175.000 kroner til Studenterhusets drift. Ekstra Bladets forespørgsler fik Universitetet til at starte sine egne undersøgelser - med det resultat, at kriminalpolitiet i nat blev bedt om at gribe ind og ransage og lukke huset."

Af en anden artikel den 20. oktober fremgik, at Studenterhuset officielt er åbent for Københavns Universitets næsten 10.000 studerende, og at der ydes økonomisk støtte til huset, fordi det er centrum for en række aktiviteter som dans, musik, debat, skak og psykologisk rådgivning. Det hed herefter i artiklen:

"Men sandheden er, at det (Studenterhuset) er en dækadresse for "autonome", og militante grupper. Og at Københavns Universitet er ført bag lyset, når det hvert år betaler næsten en halv million kroner til dette såkaldte studenterhus.

Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Meinhof-gruppen og Blekingegadebanden. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk.

Denne gruppe hedder "Regnbuen" og består officielt af seksten folk, der kun med meget god vilje selv kan kaldes studerende.

F.eks. husets reelle leder og åndelige bannerfører Karl-Erik Birck-Madsen, der blev færdig på universitetet for seks år siden. Han er magister i psykologi, og selv om han afskrev sit studiekort i 1987, har han endnu ikke fjernet sig fra Studenterhuset. Dette er hans reelle hjem, Kalle Birck-Madsen bor på

det nærmeste i Købmagergade 52, hvor han har sit private kammer på første sal.

For at blive medlem og godkendt som aktivist i Regnbuen, skal man f.eks. kunne redegøre for sit positive forhold til begreber som "autonom" og "militant".

Regnbuens få folk fylder massivt i Studenterhusets mødelokaler. Denne uge er typisk. Her har Regnbuen på forhånd sat sig på halvfjerds procent af de planlagte arrangementer i huset. Og nu, hvor vi skriver oktober, er det stadig gadekampene 18. maj, der præger dagsordenen."

Artiklen sluttede således:

"Det har været reglen ved tidligere "anti-racistiske møder", at der er indkaldt "kammerater" fra Antifascistisk Aktion. Parate til at forsvare vennerne med slagvåben og kastevåben.

Det vakte en del intern uro, da en ansat i huset tidligere på året fandt våbnene under en trappe i huset, men både Regnbuens folk og medlemmer af "Studenter mod Racisme" (SMR) fik banket de urolige elementer på plads med lange forklaringer om risikoen for nazistiske angreb."

I en artikel beskæftigede bladet sig med Regnbuens forhold til andre studentergrupper. En repræsentant herfor blev citeret således:

"- Der er ingen tvivl om, at der bliver kort hertz mod folk, der er anderledes end dem, der styrer huset. Vi er jo ikke alle sammen opvokset på Norrebro og er revolutionære. Og hvis der er nogen, der har brug for psykiatrisk hjælp, er det nok Regnbuen selv, siger jurastuderende Jonas Christoffersen, der har repræsenteret studenterforeningen Debat-forum i

Huset."

I lederen den 20. oktober skrev bladet under overskriften "Revolutionshuset" bl.a.:

"De har talt om revolution og væbnet kamp og modstand og modmagt og imperialisme og øvet sig i våbenbrug og indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en for dårligt vasket trappe. De har moret sig og leget rigtige revolutionære, og folk, der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået af sig selv."

Den 21. oktober bragte Ekstra Bladet en artikel, hvori det bl.a. hed:

"Politiet og universitetet interesserer sig specielt for dokumenter, der kan fortælle om den autonome gruppe "Regnbuens" aktiviteter. Denne gruppe af psykologi-studerende har i de sidste to år fremstået som åndelige chef-ideologer og reelle ledere af Studenterhuset. Og det er sket, selv om "Regnbuens" spidser ikke mere har nogen tilknytning til Universitetet og officielt ikke spiller nogen rolle. Personkredsen fra "Regnbuen" opfatter sig selv som både militante og autonome."

Af en artikel den 22. oktober fremgik, at nogle repræsentanter for Regnbuen ville blive indkaldt til afhøring hos politiet:

"Det er Birck-Madsen og Jønssons udtalelser i TV 2 Lorry onsdag aften, hvor de for åben skærm indrømmede, at de var ansvarlige for tilstedeværelsen af slagvåben i Studenterhuset der får (kriminalinspek-

tør) Jørgen B. Frederiksen til at reagere mod dem. I går aftes gentog Anne Jønsson sine udtalelser samme sted, og hun blev suppleret af en anden kammerat fra Regnbuen, Jesper Lund."

I en anden artikel den 22. oktober hed det under overskriften "Studenter-psykologer kammer over i tvangsforestillinger - anklager rektor Ove Nathan for nazisme." bl.a.:

"Den autonome, militante psykolog-gruppe Regnbuen, der i forbindelse med skandalen omkring Studenterhuset er bortvist fra Københavns Universitet, beskyldte i går rektor Ove Nathan og Ekstra Bladet for i fællesskab at stå i ledtog med fascistiske og nazister, der ønsker at overtage det danske samfund. Regnbuen tog til genmøde i et fire sider langt manifest, der klokken 17,02 blev udsendt fra Studenterrådets telefax. Her fortæller de blandt andet, at alle studenter faktisk er autonome, og at det er to navngivne personer fra en fascistisk gruppe, der står bag Ekstra Bladets artikler gennem de sidste tre dage. Og hermed også bag rektor Ove Nathans beslutning om at lukke huset."

Det fremgår i øvrigt, af artikelserien, at Ekstra Bladet den 20. oktober oplyste, at "man var blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte". Den 22. oktober blev denne oplysning til dels berigtiget. Oplysningen beroede i følge Ekstra Bladet på stavfejl i Regnbuens og en sympatiserende gruppes medlemslister.

Til støtte for klagen er det gjort gældende, at artiklerne er overordentligt fejlagtige og fordrejede. Som eksempel har klageren nævnt oplysningen om de falske navne. Ekstra Bladet burde efter klagerens opfattelse have kontrolleret artiklernes oplysninger på forhånd, men det antager klageren, at bladet ikke har været interesseret i.

Klageren har endvidere gjort gældende, at bladet ved at hæfte betegnelser på medlemmer af Regnbuen som, at de "har brug for psykiatrisk hjælp", og at de "kammer over i tvangstanker", har påført ubodelig skade på disse personers agtelse og professionelle fremtid.

Ekstra Bladet har i en udtalelse om klagen anført, at der er tale om en journalistisk velmotiveret afsløring af, hvordan nogle revolutionære smågrupper i praksis havde overtaget Studenterhuset. Huset blev genstand for en politirazzia, hvorunder der blev fundet våben. Bladet mener derfor kun, der er tilbage at tage stilling til nogle enkelte udtryk i artiklerne.

Bladet mener, at man roligt kan bruge udtrykket "Kammer over i tvangstanker", når Regnbuen anbringer Ove Nathan i ledtog med fascister og nazister, som gruppen efter bladets opfattelse ser overalt i det danske samfund.

Bladet anfører endvidere, at udtrykket "har brug for psykiatrisk hjælp" er et citat af en udtalelse fra en studerende.

Ekstra Bladet finder endelig udtrykket "terrorister" berettiget, når Regnbuen i følge sine egne skrifter føler

sig i slægt med bl.a. Rote Armee Fraktion.

Følgende navnsmedlemmer har deltaget i sagens behandling: Axel Kierkegaard, Hans Dam, Tage Clausen og Preben Sørensen.

Pressenævnet udtaler:

Ekstra Bladet har i artikelserien videregivet klagerens hovedsynspunkter på grundlag af udtalelser fra repræsentanter for klageren i nogle TV-indslag og i telefaksen, som blev udsendt den 21. oktober 1993. Fremstillingen af hovedsynspunkterne er ikke blevet bestridt af klageren. Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder Pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

København, den 21. januar 1994.

PRESSENÆVNET
Porthusgade 3,
1213 København K.
Tlf.: 33 15 55 64 Fax: 33 15 00 10

Den 1. november 1993
Sag nr. 76/1993
J.nr.

BILAG 22

København d. 18.11.1993.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Postboks 547
2200 København N.

Hr. Jesper Lund,
Søbredden 24,
2820 Gentofte.

Til:
Pressenævnet
Porthusgade 3
1213 København K.

Sag nr. 76/1993.

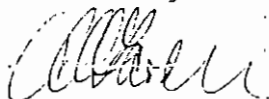
Angående klage over Ekstra Bladet.

Ved skrivelse af 24. oktober 1993 har De på vegne af rådgivningsgruppen Regnbuen klaget til Pressenævnet over nogle artikler i Ekstra Bladet den 21.-22. oktober 1993.

I den anledning skal man bede Dem præcisere, om henvendelsen skal forstås som en klage over, at god presseskik er overtrådt eller som en anmodning om genmæle. Til brug herfor vedlægges et eksemplar af Pressenævnets årsberetning for 1992 og af nævnets informationspjece.

Når sagen på ny forelægges for nævnet bedes de omhandlede artikler vedlagt.

På nævnets vegne

Morten Larsen

I brev af 1.11.1993 bedes undertegnede præcisere, hvorvidt henvendelsen skal forstås som en klage over, at god presseskik er overtrådt, eller som en anmodning om genmæle. Det skal derfor præciseres, at henvendelsen skal forstås som en klage over, at god presseskik er overtrådt. Jævnfør vores brev af 24.10.1993 for indholdsmæssig begrundelse. Til dette brev skal blot her tilføjes, at Ekstra Bladet på nuværende tidspunkt har haft rigelig tid til at demtere urigtige oplysninger - f.eks. at der skulle have været stik- og kastevåben i Studenterhuset - men åbenbart ikke har ønsket at gøre dette.

Kopi af de relevante artikler er vedlagt.

Som yderligere dokumentation i sagen kan oplyses at grupperne Regnbuen og Studerende Mod Racisme, samt personen Kalle Birck-Madsen som følge af den fejlagtige omtale i Ekstra Bladet er blevet fremhævet som "fjender" i DNSB's (Danmarks National Socialistiske Bevægelse) telefonavis. Til belysning af Ekstra Bladets kritisable handlemåde er endvidere vedlagt en artikel fra "Demos Nyhedsbrev", november 1993.

På vegne af rådgivningsgruppen Regnbuen:

Jesper Lund

til Pressenævnet:

Anmodning om indgriben overfor EkstraBladet.

Undertegnede ønsker hermed at opfordre Pressenævnet til at skride ind overfor EkstraBladet og/eller journalist Anders-Peter Mathiesen ifm. omtalen af "Studentferhussagen" i EkstraBladet d. 20.-22. oktober 1992.

Artiklerne er overordentligt fejlagtige og fordrejede. Hovedparten af de bragte oplysninger er fejlagtige - og en del heraf bringes mod bedre vidende. Der var intet til hinder for, at journalisterne på forhånd kunne have kontrolleret deres oplysninger (et par åbentlyse eksemper er de angiveligt "falske navne" og påstået fund af såvel stik- som kastevåben), men dette ønskedes åbenbart ikke.

Baggrunden for artiklerne er et privat hævnprojekt med det sigte at skade særligt rådgivningsgruppen "Regnbuen". Undertegnede er vidende om, at Per Jørgensen (der også går under navnet "Pelle Buhl") har medvirket til udarbejdelsen af artiklerne. Denne - der gennem længere tid har ageret uforsonligt og hadefuldt overfor Regnbuen - havde da også i ugerne op til d. 20. - 22. oktober truet med at "ramme" Regnbuen gennem EkstraBladet.

Med artiklerne starter EkstraBladet en art heksejagt mod Studenterhuset generelt og mod Regnbuen i særlig grad. Fra Regnbuen fremhæves to medlemmer som "terrorbagmænd". Bl.a. omtales disse to medlemmer ved at de "kammer over i tvangstanker", samt at medlemmerne i rådgivningsgruppen "har brug for psykiatrisk hjælp". At hæfte sådanne prædikater på psykologer/psykologistuderende er en endda meget alvorlig sag; ikke blot er sådanne betegnelser yderst ærekrænkende, men for (kommende) psykologer er det yderligere til stor belastning for den faglige anseelse, der er nødvendig for at kunne udføre psykologhverv.

Den udviste opførsel fra EkstraBladets side er under al kritik, og vi vurderer, at det er vigtigt at Pressenævnet tilkendegiver overfor EkstraBladet at ordentlig presseetik er overtrådt i usædvanlig grov grad. Resultatet af EkstraBladets fremfærd er ikke bare et lukket Studenterhus, 1000 hjemløse medlemmer af Studenterhuset, ca. 15 hjemløse arbejdsgrupper, 2 grupper udnævnt til "terrorister", men også det faktum at to personer med fuldt navn og billede er udhængt i tekst og billeder som terrorister og psykisk syge; dette har gjort ubodelig skade på disse personers agtelse og professionelle fremtid, samt har sat disse i fysisk fare overfor aggressioner fra fascistisk side.

At nævne bare tilnærmelsesvist alle de fordrejninger, uunderbyggede påstande og direkte løgne, der indgår i EkstraBladets omtale af denne sag vil overskride rammerne for denne henvendelse. Undertegnede står selvfølgelig til rådighed for yderligere oplysninger om dokumentation af urigtigheden af de hetzende påstande fremført i EkstraBladet, samt for henvisning til mindst en person, der er blevet fejlciteret.

På vegne af rådgivningsgruppen Regnbuen:

Jesper Lund

Regnbuen c/o Karlsminde. Søbredden 24. 2820 Gentofte. Tlf: 31683266. Fax: 31683486

BILAG 23

REGISTERTILSYNET

CHRISTIANS BRYGGE 28⁴ - 1559 KØBENHAVN V
TELEFON 33 14 38 44 - TELEFAX 33 13 38 43

Brev nr.: 3547

Ref.: MVL/sus

Dato: 29. SEP. 1994

Journal nr.: 1994-244-008

Regnbuen og Studerende Mod Racisme
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

(Journal nr. bedes anført ved henvendelser)

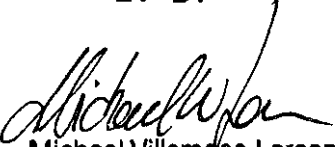
Ved brev af 6. april 1994 har De klaget til Registertilsynet over videregivelse af oplysninger fra Københavns Universitet til Ekstra Bladet.

./.. Ved brev af 19. september 1994, der vedlægges i kopi, har Københavns Universitet afgivet en supplerende udtalelse i sagen.

I den anledning skal Registertilsynet anmode om Deres eventuelle kommentarer til det af Københavns Universitet anførte. Svar bedes være Registertilsynet i hænde senest 3 uger fra dato, idet afgørelse ellers vil blive truffet på det foreliggende grundlag.

P. R. V.

E. B.

Michael Villemoes Larsen

København universitet
Studieadministrationen
Fiolstræde 22
1171 København K.

19. september 1994

19.

vedes med 1/2

Registertilsynet
Christians Brygge 28 4. sal.
1559 København K.

Modtaget i
Registertilsynet
20 SEP 1994
J.NR. 1994-244-008
Bilag
A6

Vedr. Journal nr. 1994-244-008

Registertilsynet har i skrivelse af 19. juli d.å. anmodet Københavns Universitet om at præcisere:

- om der er videregivet oplysninger fra et edb-register til Ekstra Bladet, og i givet fald hvilket register.

Oplysningerne i Ekstra Bladets artikel d. 20. oktober 1993 om navngivne studenter indskrivningsforhold på Københavns Universitet, stammer uden tvivl fra universitetets personregister/Studentermatriklen. De er angiveligt givet til Ekstra Bladet af Rektors daværende juridiske konsulent, Lars-Erik Allin i forbindelse med en henvendelse, hvor aktindsigt i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen, blev påberåbt. Dette var en fejl, som Universitetet meget beklager. Efter den registerforskrift, der gælder for Københavns Universitets personregister, må der ikke udleveres oplysninger til private i en sådan situation, jvf. forskriftens Kapitel 6.

- 2 -

Registertilsynet har endvidere anmodet Universitetet om at præcisere:

- hvilke oplysninger om enkeltpersoner, der er videregivet til Ekstra Bladet i forbindelse med bladets anmodning om aktindsigt i sagen vedrørende Studentehuset.

Universitetet råder i dag ikke over det materiale, der er blevet videregivet til Ekstra Bladet. Der er gjort store bestræbelser på at finde en kopi eller andet, der kunne vise, hvad der er udleveret. Der findes ligedes intet i universitetets journal, der angiver, at en sådan udlevering af materiale har fundet sted. Der kan derfor ikke svares præcist på, hvilke oplysninger, der er videregivet. Øjensynligt drejer det sig som om sædvanlige matrikeloplysninger som, om de pågældende har et gyldigt årskort, om de har orlov, om de er opført, og i så fald pr. hvilken dato.

Dette svigt m.h.t. omgangen med universitetets edb-register, har på linie med sagen om udlevering af lister til politets efterretningsvæsen jvf. registertilsynet j. nr. 1994-215-004 ført til, at registerforskriftens regler er blevet indskærpet alle, med adgang til disse registre.

Universitetet kan endvidere oplyse, at der pt. pågår et større stykke arbejde, med at udarbejde et forslag til en ny registerforskrift, som skal gælde, når universitetet ibrugtager et nyt og meget mere distribueret edb-system, det såkaldte VUE-system.

Peter Plenge

Universitetsdirektør

Jakob Lange
Kontorchef

REGISTERTILSYNET

CHRISTIANS BRYGGE 28⁴ - 1559 KØBENHAVN V
TELEFON 33 14 38 44 - TELEFAX 33 13 38 43

Brev nr.:

Ref.MVL/bp

Dato:

19. JUL 1994
Journal nr. 1994-244-008

Regnbuen og Studerende Mod Racisme
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

(Journal nr. bedes anført ved henvendelser)

Ved brev af 6. april 1994 har De klaget til Registertilsynet over videregivelse af oplysninger fra Københavns Universitet til Ekstra Bladet.

Ved brev af 2. juni 1994 har universitetet afgivet en udtalelse, som Regnbuen og Studerende Mod Racisme har kommenteret ved brev af 28. juni 1994.

Registertilsynet har anmodet universitetet om en supplerende udtalelse, og man skal vende tilbage til sagen, når der foreligger svar.

P. R. V.

E. B.

Michael Villemoes Larsen

København d 28 juni 1994

Regnbuen og Studerende Mod Racisme
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
Tlf.: 35 37 86 58

Til:
Registertilsynet
Att: Michael Willemoes Larsen
Christians Brygge 28⁺
1559 København V.

ANGÅENDE UNIVERSITETETS FORKLARING PÅ UDLEVERING AF OPLYSNINGER (J.nr.: 1994-244-008).

Af Universitetets svar af 2. juni fremgår det, at oplysningerne til Ekstra Bladet angiveligt stammer fra offentlig tilgængelige valglister over stemmeberettigede til valg på Universitetet.

Der er imidlertid nogle karakteristika ved de omhandlede oplysninger, der videregives af Ekstra Bladet, der ikke stemmer overens med, at disse skulle kunne stamme fra lister over stemmeberettigede studerende.

De karakteristika - som indgår i det allerede fremsendte notat vedrørende Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset - er følgende (vores fremhævelser):

1. I Ekstra Bladets artikel af 20.10.1994 nævnes s. 6, at "og selv om han [Kalle Birck-Madsen] afskrev sit studiekort i januar 1987 ...". (Kalle Birck-Madsen opnåede sin kandidatgrad d. 28. oktober 1986, men på grund af en klagesag forblev han indskrevet indtil 9. januar 1987, hvor denne sag fandt sin afslutning.)
2. s. 7: "For Aino Holme og Anne Jonsson er forholdet, at de har orlov fra universitetet ..." (Aino Holme afsluttede sit studie med forårsemesteren 1993, og havde orlov i perioden 1987-1989.)
3. s. 7. (om Studerende Mod Racisme): "Og af de to resterende har den ene orlov fra Universitetet."

Denne art af oplysninger kan for os at se ikke stamme fra en liste over stemmeberettigede:

- Den oplysning, at Kalle Birck-Madsen afskrev sig sit studiekort i januar måned fremgår ikke af nogen liste over stemmeberettigede - oplysningen kan i sagens natur ikke fremgå af listen over stemmeberettigede fra 1986, og ved valget i 1987 er han vel heller ikke opført, da han på daværende tidspunkt ikke længere var indskrevet på Universitetet (punkt 1).
- I sagens natur er studerende på orlov ikke anført på lister over stemmeberettigede - da de generelt ikke har stemmeret - og selvom det ifølge vores informationer er sådan, at studerende på orlov med særlig grund, f.eks. barsel, stadig oppebærer stemmeret, og dermed er opført på valglisten, så fremgår det ikke af listen, at den stemmeberettigede er på (særlig) orlov (punkt 2 og 3).

På dette grundlag kan det ikke være korrekt, at Ekstra Bladet blot har haft adgang til en liste over stemmeberettigede studerende, eller flere sådanne lister også fra tidligere år.

Universitetets forklaring harmonerer da heller ikke særlig godt med de formuleringer hvormed Ekstra Bladet redegør for deres adgang til oplysningerne (vores fremhævelser):
EB d. 20.10.1993, s. 7: "I sidste uge bad Ekstra Bladet universitetet oplyse, om disse mennesker også er indskrevet som studenter." og "Leif Christensen er opført som stemmeberettiget studentermedlem [her menes formodentlig: i Studenterhuset], men han eksisterer ikke i universitetets database."

EB d. 21.10.1993, s. 4: "Ekstra Bladet oplyste i går, at atten ud af de tredive personer, som Studenterhuset har opgivet som medlemmer fra henholdsvis 'Regnbuen' og 'Studerende mod Racisme' ikke læser på Universitetet."

Den oplysning fremkom, fordi vi bad Universitetet sammenligne Studenterhusets medlemsliste med den officielle liste over studerende."

Journalist Anders-Peter Mathiasen i interview i 'Indput' d. 20.11.1993: "... vi undersøgte 30 navne i universitetets registratur. ..."

På denne baggrund opfordrer vi Registertilsynet til ikke at tage Universitetets forklaring for pålydende - og på baggrund af denne at træffe afgørelse - men i stedet at trænge nærmere ind i problemstillingen omkring, hvordan Ekstra Bladet er kommet i besiddelse af de ovenfor nævnte specifikke og ikke offentligt tilgængelige universitetsoplysninger.

Yderligere antager vi, at det for Registertilsynet som institution må være af stor vigtighed at sikre sig, at de oplysninger, hvor ud fra tilsynet arbejder, er korrekte og dækkende.

Rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme

p.g.v.

Stud. psych. Jesper Lund

Cand psych. Kalle Birck-Madsen

2176

REGISTERTILSYNET

CHRISTIANS BRYGGE 28^A - 1559 KØBENHAVN V
TELEFON 33 14 38 44 - TELEFAX 33 13 38 43

Brev nr.:

Ref: MVL/sus

Dato: 22. JUN 1994

Journal nr.: 1994-244-008

Regnbuen og Studerende Mod Racisme
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N

(Journal nr. bedes anført ved henvendelser)

Ved brev af 6. april 1994 har De klaget til Registertilsynet over videregivelse af oplysninger fra Københavns Universitet til Ekstra Bladet.

./. Ved brev af 2. juni 1994, der vedlægges i kopi, har Københavns Universitet afgivet en udtalelse i sagen.

I den anledning skal Registertilsynet anmode om Deres eventuelle kommentarer til det af universitetet anførte. Svar bedes være Registertilsynet i hænde senest 3 uger fra dato, idet afgørelse ellers vil blive truffet på det foreliggende grundlag.

P. R. V.

E. B.

Michael Villemoes Larsen

KOBENHAVNS UNIVERSITET

Studieadministrationen

KOPI

Til
 Registertilsynet
 Att: Henrik Waaben
 Christians Brygge 28.4
 1559 København V

Modtaget i
 Registertilsynet

- 2 JUNI 1994

J.NR. 1994 - 245 - 004
 Bilag 1
 A9

JAL/avv

02.06.94

Vedrørende

Udleveringen af oplysninger om studerende til Politiets Efterretningstjeneste og oplysninger om studerende til Ekstra Bladet.

Som svar på Registertilsynets skrivelse af 7. marts 1994 samt 26. april 1994 skal Københavns Universitet oplyse, at den interne undersøgelse om disse forhold nu er afsluttet.

Den interne undersøgelse blev forestået af professor, lic.jur. Vagn Greve, og denne undersøgelses resultater danner baggrund for universitetets svar vedrørende udlevering af oplysninger til PET.

Universitetet bekræfter, at der har fundet udlevering af oplysninger om studerende sted til Politiets Efterretningstjeneste i perioden fra omkring 1977 til 1990. De videregivne oplysninger er cpr. nummer, navn, adresse, studiefag, adgangsgivende eksamen og immatrikulationsår, som er registreret i Københavns Universitets Personregister. Der er udelukkende tale om udlevering af oplysninger på papirlister, der er rekvirerede internt på universitetet i overensstemmelse med gældende regler. Til orientering vedlægges brev af 10. marts 1994 til universitetsdirektøren vedrørende PET-udleveringen fra universitetets erh.-chef.

Cpr. nummeret indførtes i 1968. Til og med studieåret 1971/1972 blev der produceret offentligt tilgængelige studenterlister, tilsvarende de lister, der er udleveret til PET. Listerne blev fra ca. 1977 udleveret fra universitetet til PET.

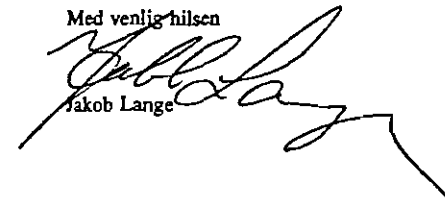
Videregivelse af oplysninger om de studerende til PET blev i slutningen af 70'erne taget af den daværende direktør. Det kan ikke konstateres, om PET har henvist til en særlig lov som grundlag for videregivelsen.

Vedrørende udleveringen af oplysninger til Ekstra Bladet skal det oplyses, at Ekstra

Bladet søgte om aktindsigt i sagen vedrørende Studenterhuset, og som et led i denne aktindsigt har universitetet sammenholdt de medlemslister fra Studenterhuset, som Ekstra Bladet præsenterede universitetet for, med de offentlige tilgængelige valglister over stemmeberettigede til valg på universitetet. Der er således i denne sag ikke tale om videregivelse af oplysninger, der er ikke er offentligt tilgængelige.

Med venlig hilsen

Jakob Lange

University of Copenhagen

Nerregade 10
 P.O.B. 2177
 DK 1017 København K

Tel: +45 3532 2700
 Fax: +45 3532 2780

Direkte: +45 3532 2686
 E-mail: avv@adm.ku.dk

Dagbladet Arbejderen
Ryesgade 3 F
2200 København N

Att.: Per Skipper

Ref. DW

J.nr. 10-000-25/93

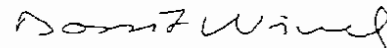
8. juni 1994

I anledning af din begæring om aktindsigt fremsender vi hermed kopi af korrespondancen mellem Registertilsynet og Københavns Universitet:

- Registertilsynets brev af 7. marts 1994.
- Registertilsynets brev af 28. april 1994 med tilhørende bilag.
- Universitetets brev af 2. juni 1994 med tilhørende bilag.

Vi undersøger i øjeblikket, i hvilket omfang vi eventuelt kan imødekomme dit ønske om aktindsigt i Vagn Greves rapport. Derefter vil vi vende tilbage til sagen.

Med venlig hilsen

Dorrit Wivel
fuldmægtig

University of Copenhagen

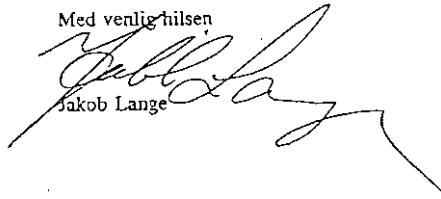
Narregade 10
P.O.B. 2177
DK 1017 København K

Tel: +45 353 22626
Fax: +45 353 22628
Telex: 22221 unicip dk

Bladet søgte om aktindsigt i sagen vedrørende Studenterhuset, og som et led i denne aktindsigt har universitetet sammenholdt de medlemslister fra Studenterhuset, som Ekstra Bladet præsenterede universitetet for, med de offentlige tilgængelige valglister over stemmeberettigede til valg på universitetet. Der er således i denne sag ikke tale om videregivelse af oplysninger, der er ikke er offentligt tilgængelige.

Med venlig hilsen

Jakob Lange

Til
Registertilsynet
Att. Henrik Waaben
Christians Brygge 28.4
1559 København V

KU Ledelsessekretariatet d. 3-6-94	
Sagsnr. <u>10-003-95/93</u>	Aktnr. <u>77</u>
Sagsbeh. <u>Plenge</u>	
Kopi sendt til <u>KJM/ZBR/DOW/IAH/Voge-Greue</u>	

JAL/avv

02.06.94

Vedrørende

Udleveringen af oplysninger om studerende til Politiets Efterretningstjeneste og oplysninger om studerende til Ekstra Bladet.

Som svar på Registertilsynets skrivelse af 7. marts 1994 samt 26. april 1994 skal Københavns Universitet oplyse, at den interne undersøgelse om disse forhold nu er afsluttet.

Den interne undersøgelse blev forestået af professor, lic.jur. Vagn Greve, og denne undersøgelses resultater danner baggrund for universitetets svar vedrørende udlevering af oplysninger til PET.

Universitetet bekræfter, at der har fundet udlevering af oplysninger om studerende sted til Politiets Efterretningstjeneste i perioden fra omkring 1977 til 1990. De videregivne oplysninger er cpr. nummer, navn, adresse, studiefag, adgangsgivende eksamen og immatrikulationsår, som er registreret i Københavns Universitets Personregister. Der er udelukkende tale om udlevering af oplysninger på papirlister, der er rekvirerede internt på universitetet i overensstemmelse med gældende regler. Til orientering vedlægges brev af 10. marts 1994 til universitetsdirektøren vedrørende PET-udleveringen fra universitetets ead-cner.

Cpr. nummeret indførtes i 1968. Til og med studieåret 1971/1972 blev der produceret offentligt tilgængelige studenterlister, tilsvarende de lister, der er udleveret til PET. Listerne blev fra ca. 1977 udleveret fra universitetet til PET.

Videregivelse af oplysninger om de studerende til PET blev i slutningen af 70'erne taget af den daværende direktør. Det kan ikke konstateres, om PET har henvist til en særlig lov som grundlag for videregivelsen.

Vedrørende udleveringen af oplysninger til Ekstra Bladet skal det oplyses, at Ekstra

University of Copenhagen

Nørregade 10
P.O.B. 2177
DK 1017 København K

Tel: +45 3532 2700
Fax: +45 3532 2780

Direkte: +45 3532 2686
E-mail: avv@adm.ku.dk

REGISTERTILSYNET

CHRISTIANS BRYGGE 28° · 1559 KØBENHAVN V
TELEFON 33 14 38 44 · TELEFAX 33 13 38 43

Københavns Universitet
Nørregade 10
1165 København K

MODTAGET

28 APR. 1994

Ref.: MVL/sus
Date: 28. APR 1994
Journal nr: 1994-244-008

(Journal nr. bedes anført ved henvendelser)

Ved skrivelse af 8 april 1994, der vedlægges i kopi med bilag, har Regnbuen og studerende Mod Racisme klaget til Registertilsynet over videregivelse af oplysninger til Ekstra Bladet.

I den anledning skal Registertilsynet anmode Københavns Universitet om en udtalelse i sagen, herunder:

- om, og i hvilket omfang, der er videregivet oplysninger til Ekstra Bladet, samt
- om oplysningerne er videregivet fra et edb-register og i givet fald hvilket.

Registertilsynet skal anmode om svar, snarest belejligt.

P. R. V.

E. B.

Michael Villemoes Larsen

KU Ledelsessekretariatet d. 28. APRIL 1994

Sagsnr. 10-000-25/93 Akt.nr. 56

Sagsbeh. PUSNTE (MILJØSAGNER: DON)

Kopi sendt til: KJH, JBR, JAM, VAGN GRESE

Medlemsregistranten

Vi har pr.22/3 fået 916 medlemmer i foreningen Studentehuset og det er jo glædeligt. Men der skal stadig gøres en indsats, idet der er mange med daglig gang i huset som endnu ikke har fået meldt sig ind. Der er tidligere i gruppernes bokse lagt en opfordring til de aktive om at melde sig ind.

Da dette ikke er nok skal jeg således her i husavisen opfordre til at man checker nedenstående liste over de husaktive, om man selv eller kender nogen som ikke er med på listen.

Herudover kan det oplyses at der mangler billede på følgende:

Frode Hannibal Sundbo (musik)
Steen Larsen (cafe)
Dorte Mølle Pedersen (SMR)
Anneline Juul (SMR)
Anne Mette Østergaard (køks)
Morten Reichel (Musik)
Torben Simonsen (Musik)

og der mangler bekræftigelse på:

Annemarie Eje Christensen (Inte)

Venlig hilsen

Jacob, medlemsregistreringen

a-0126	Hansen, Steen ?	a-0425	Carlsund, Nikolaj INTE
a-0395	Jensson, Mikkel ?	c-0582	Christensen, Annemarie Eje INTE
a-0416	Karolinszen, Lene ?	a-0822	Contreras, Isabel INTE
a-0144	Tokavig, Niels ?	a-0774	Dahlstrøm, Per INTE
a-0101	Agger, Simon Cafe	a-0967	Dalvan, Lene Bo INTE
b-0710	Andersen, Rikke Cafe, Værk	a-0422	Damien, Peccotini INTE
a-0912	Boesen, Karina M Cafe	a-0770	Dart, Margaret E INTE
a-0739	Boss, Marianne Cafe	a-0777	Dinamarca, Roberto INTE
a-0052	Hansen, Britt Lundgreen Cafe	a-0661	Dragsted, Katrin Rasm INTE
c-0729	Holtmann, Tommy Cafe, Foto	a-0676	Dyboen, Salvaas INTE
c-0731	Kaldor, Rolf Cafe	a-0765	Dollwaid, Herwig INTE
a-0498	Lund, Mads Cafe, edn	a-0843	Eklo, Lars INTE
a-0620	Myrhaug, Anne Cathrine Cafe	a-0629	Elbak, Helge INTE
c-0740	Petersen, Lars Bork Cafe	a-0258	Engels, Ellen INTE
a-0019	Thorborg, Jakob Cafe	a-0261	Falckas, Eva INTE
c-0503	Larsen, Steen CAFE	a-0829	Favaro, Donata INTE
b-0662	Botelise, Stig Foto	a-0399	Føjerskov, Dorthe Ahler INTE
a-0624	Brodersen, Jakob Skyrup Foto	a-0879	Fenkei, Stuart INTE
c-0088	Flindstedt, Thora Pia Foto	a-0847	Fornæsler, Rosanna INTE
a-0106	Hansen, Vibe Falk Foto	b-0768	Forsström, Jonan INTE
a-0023	Iversen, Jens L. Foto	a-0778	Fossun, Sigrid INTE
a-0285	Jantzen, Peter Foto	a-0201	Fransen, Marc INTE
a-0050	Kruuse, Christina Foto	a-0737	Geerdtsen, Lars Pico INTE
a-0704	Skydsen, Mikkel Foto	a-0202	Gjerde, Richard INTE
a-0087	Sørensen, Claus Danter Foto	a-0824	Grabovska, Anna Maria INTE
a-0879	Astrup, Nina Brasch FOTO	a-0680	Grandberg, Richard INTE
a-0736	Jensen, Jens FOTO	a-0207	Gregory, Beauvain INTE
c-0505	Klasegård, Lars FOTO	a-0203	Grum, Charlotte INTE
a-0861	Purdy, C. M. Inte	a-0793	Gunnarsdottir, Gunnhildur INTE
a-0763	Vookko, Hanna Inte	a-0464	Hansen, Steen Malthe INTE
a-0831	Conde, Angel P INTE	a-0200	Hansen, Klaus Steffen INTE
a-0779	Ahlstog, Erik INTE	a-0631	Hansen, Lise Bruun INTE
a-0727	Auerby, Robert INTE	a-0632	Hansen, Thorbjørn INTE
a-0828	Sejer-Hansen, Nelli INTE	a-0204	Harland, Chris INTE
a-0206	? , Astrid INTE	c-0838	Hassan, Elhijja INTE
a-0266	Adamsen, Aob INTE	a-0718	Henriques, Tiago Castro INTE
a-0580	Adochic, Silvana INTE	a-0785	Hiltunen, Heikki INTE
a-0263	Agerthap, Louise INTE	a-0833	Hopstra, Minke INTE
a-0442	Alonzo, Soledad INTE	a-0465	Huyben, Cornelia Adrianus INTE
a-0210	Andersen, Anne Riis INTE	a-0208	Husblinden, Jukka INTE
a-0816	Andersen, Louise Caroline INTE	a-0784	Itkonen, Lena INTE
a-0695	Antchevsta, Ieva INTE	a-0794	Jakobsen, Katrine INTE
a-0255	Archer, Andrew INTE	a-0264	Jensen, Anne Vibeke INTE
a-0254	Arnolds, Sigurdur INTE	a-0694	Jensen, Jan Ulrich INTE
a-0814	Baccolini, Massimo INTE	a-0846	Jepsen, Trine INTE
a-0775	Bartosciewicz, Dorota INTE	b-0707	Jones, Verhon INTE
a-0894	Berg, Thomas M INTE	a-0817	Jones, David INTE
a-0418	Bidstrup, Daphne INTE · Cafe	a-0821	Julsing, Martin INTE
a-0854	Bjergfelt, Paul INTE	a-0267	Junge, Annette INTE
a-0856	Boeno, Francis F. D. INTE	b-0658	Jørgensen, Kasse S. D. INTE
a-0811	Bradford, Dudley INTE	a-0657	Jørgensen, Elsebeth INTE
b-0659	Bystov, Søren Camillo INTE	a-0830	Kaczurba, Michael Tadeusz INTE
a-0419	Betscher, Ann INTE	a-0635	Kaulins, Kasper INTE
a-0253	Boll, Friederike INTE	a-0421	Kekki, Miika INTE
a-0842	Caldwell, Emma INTE	a-0844	Knippschild, Katharina INTE

Modtaget
Registertilsynet

E. B. 1994
J.N.R. 1994-244-008
Bilag

KØBENHAVNS UNIVERSITET

ADB-Kontoret

MODTAGET

11 MRS. 1994

Universitetsdirektør Peter Plenge

10. marts 1994

Kære Peter,

Du ringede til mig forleden og spurgte, om der var en mulighed for, at udleveringen af matrikellister til Politiets Efterretningstjeneste (PET) også havde omfattet lister over studerende ved Handelshøjskolen i København og studerende ved Roskilde Universitetscenter. Baggrunden for dit spørgsmål var, at nogle journalister havde spurgt dig om dette.

Jeg svarede, at det ikke var tilfældet, hvilket du har videregivet til dagspressen. På baggrund af din henvendelse har jeg orienteret Jakob Voltten og Erik Ebbe om, at de ikke behøver at frygte, at sagen om udlevering af oplysninger til PET også omfatter deres institutioner - jf. vedlagte kopier af skrivelser til Handelshøjskolen i København og til Roskilde Universitetscenter.

Jeg skal samtidig benytte denne lejlighed til at orientere dig om, hvorledes matrikellisterne til PET sandsynligvis er blevet rekvireret og produceret.

De pågældende lister er blevet udskrevet på System 80 - før konverteringen til de nye Oracle baserede edb-systemer.

I de gamle edb-systemer havde brugerne online adgang til en række oplysninger, men det var ikke muligt at rekvirere lister via online systemet. Alle udskrifter blev produceret centralt i ADB-kontorets maskinstue med en række batch-rutiner, der blev tilrettelagt og afviklet af ADB-kontorets operatører. Det skete på grundlag af rekvitioner fra brugere, der var autoriseret til at bestille de pågældende udskrifter.

Ved tilrettelæggelsen af batch kørsler blev det kontrolleret, om brugeren var autoriseret til at rekvirere de ønskede lister. Antallet af brugere, der rekvirerede lister var meget begrænset, og operatørerne havde derfor et godt kend-

skab til brugernes rettigheder. Der var derfor tale om en effektiv kontrol. Listerne blev sendt til den bruger, der havde rekvireret udskriften. Det skete for at sikre, at ADB-kontoret kun sendte lister til brugere, der var autoriseret til at rekvirere disse lister.

Antallet af brugere, der var autoriseret til at rekvirere lister var som nævnt meget begrænset, idet der var tale om nogle få personer fra de centrale kontorer i Universitetsfirkanten og fra fakultetskontorerne. Listerne blev i mange tilfælde videregivet til andre - de egentlige slutbrugere. Det var (og er stadig) f.eks. tilfældet med en række lister fra regnskabs- og eksamenssystemerne, der udskrives til brug for administrationen på institutterne.

Udskrifter af matrikellister og adresselabels fra System 80 kunne endvidere rekvireres fra institutter og studienævn ved henvendelse til Studieadministrationen, tidligere Fællessekretariatet, der sørgede for at rekvirere de ønskede udskrifter fra ADB-kontoret. Det var Studieadministrationens opgave at vurdere, om der var tale om en lovlig rekvision i forhold til registerforskrifterne. Hvis dette var tilfældet videresendtes listerne fra Studieadministrationen til rekvirenten. Det var selvfølgelig ikke muligt for Studieadministrationen at kontrollere, om udskrifterne herefter misbruges af rekvirenten.

Jeg føler mig overbevist om, at de lister, der er videregivet fra Københavns Universitet til PET, er rekvireret gennem de ordinære kanaler af brugere, der var autoriseret til dette. Listerne er derefter videregivet til universitetsdirektøren. Dette er sket i overensstemmelse med sikkerhedsforskrifterne for edb-systemerne og også i overensstemmelse med registerforskrifterne, som ikke overskrides ved at give universitetsdirektøren adgang til navne, adresse og studiefag for de indskrevne studerende.

Med venlig hilsen

Ole Plannthin
Ole Plannthin

KU Ledelsessekretariatet d. 11. MARS 1994
Sagsnr.: 10-000-25/93
Sagsbeh. PLENGE
Kopi sendt til: LITH, EBBE, PLENGE, JAM

University of Copenhagen

Nørregade 10
P.O.B. 2177
DK 1017 København V

Tel: +45 3532 2626
Fax: +45 3532 2707

Ørekte: +45 3532 2687
E-mail: otp@adm.ku.dk

KOH, V. 33, PLENSE, JAN

REGISTERTILSYNET

CHRISTIANSTRÆDE 25^A - 1559 KØBENHAVN V
TELEFON 33 14 38 44 - TELEFAX 33 13 38 43

MODTAGET

8 - MRS. 1994

Brev nr.:

Ref.: DB/km

Dato: 07. MAR 1994

Journal nr.: 1994-215-004

Københavns Universitet
Nørregade 10
1165 København K

(Journal nr. bedes anført ved henvendelser)

Idet der henvises til diverse artikler i pressen, hvoraf fremgår, at Københavns Universitet har videregivet oplysninger om studerende til Politiets Efterretningstjeneste, PET, skal Registertilsynet anmode Københavns Universitet om en udtalelse i sagen.

Registertilsynet skal særligt anmode om at få oplyst følgende:

- om videregivelse af oplysninger om studerende ved Københavns Universitet til PET har fundet sted, og hvis dette er tilfældet,
- hvilke oplysninger der er videregivet,
- fra hvilket edb-register og i hvilket tidsrum der er videregivet oplysninger,
- hvem der har besluttet videregivelsen og
- hjemlen for en sådan videregivelse, herunder om der fra PETs side er henvist til en særlig lov som grundlag for videregivelsen af oplysningerne.

Registertilsynet vil sætte pris på et snarligt svar.

P. R. V.

KU Ledelsessekretariatet d. 10. APRIL 1994	
Sagsnr.: 10-000-25/93	Aktnr.: 35
Sagsbeh. PLENSE	
Kopi sendt til: KOH, V. 33, JAN	

Henrik Waaben

Henrik Waaben

Puggaardsgade 2, 2.
1573 København V
Tlf. 33141448
lokal 6967

Carl-Erik Birck-Madsen

Bragesgade 18, 1.Th.
2200 København N

Dato 17 Oktober 1994
J.nr 01K2-84170-00181-93

I forbindelse med afgørelsen af Deres sag, kan det skyldige beløb opgøres således:

OPGØRSEL PR. 17 Oktober 1994	RR.
Dom [kun bøde] 12 September 1994 Københavns byret 12.afd. Bøde	600.00
Andre fordringer Forsvarersalær	1562.50
Ialt	2162.50

Beløbet, der skal være indbetalt senest 20 dage fra dato, bedes betalt ved benyttelse af vedhæftede giroindbetalingskort.

Såfremt De ikke kan betale indenfor den angivne frist, bedes De rette henvendelse hertil på ovenstående telefonnummer.

Atrives inden indbetaling

Ved overførsel fra indbetalerens konto:
Gironummer Underskrift

 GiroBank
INDBETALINGSKORT

KVITTERING

Eventuelle meddelelser vedrørende betalingen

01K2-84170-00181-93

Betales senest 06 November 1994

Girokonto 9025448
Københavns Politi
Puggaardsgade 2, 2.
1573 København V

Girokonto 9025448
Københavns Politi
Puggaardsgade 2, 2.
1573 København V

Indbetaler

Carl-Erik Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1.Th.
2200 København N

Postvæsenets stempel

Postvæsenets kvittering

Kroner

Øre

2162 50

Porto for indbetaling betales KONTANT.
Der må ikke klæbes frimærker på denne blanket

Kroner

Øre

2162 50

SANKT ANNE PLADS 6
DK-1250 KØBENHAVN K
TLF (+45) 33 15 08 00
FAX (+45) 33 15 50 50
POSTGIRO +2572 00

JØRGEN KRØIGAARD
MØDERET FOR HØJESTRET

TORBEN KOCH
MØDERET FOR HØJESTRET

JENS CHRISTENSEN
MØDERET FOR HØJESTRET

CHRISTIAN HARLANG
MØDERET FOR HØJESTRET

HENRIK LEGARTH
MØDERET FOR HØJESTRET

Carl-Erik Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1.th.
2200 København N.

Anne Jønsson

Dato:
20. september 1994

J.nr.:
9436

Sekretær:
Marianne Rynt

Efter fremsendelse i går til jer af kopi af ankemeddelelse i sagen er jeg blevet opmærksom på, at vi skal have tilladelse fra Justitsministeren til at anke sagen, da det drejer sig om en relativ lav bødestraf.

Jeg har derfor i dag søgt Justitsministeren om tilladelse til at anke sagen og jeg skal vende tilbage, når jeg har modtaget svar fra Justitsministeren.

Med venlig hilsen

Jens Christensen

HARLANG, KOCH & CHRISTENSEN
ADVOKATFIRMA

SANKT ANNÆ PLADS 6
DK-1250 KØBENHAVN K
TLF (+ 45) 33 15 08 00
FAX (+ 45) 33 15 50 60
POSTGIRO 425 72 00

JØRGEN KRØIGAARD
MØDERET FOR HØJESTERET

TORBEN KOCH
MØDERET FOR HØJESTERET

JENS CHRISTENSEN
MØDERET FOR HØJESTERET

CHRISTIAN HARLANG
MØDERET FOR HØJESTERET

HENRIK LEGARTH
MØDERET FOR HØJESTERET

Carl-Erik Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1.th.
2200 København N.

Anne Jønsson

Dato:
19. september 1994

J.nr.:
9436

Sekretær:
Marianne Rynt

Vedlagt fremsender jeg kopi af dommen, ligesom jeg vedlægger kopi af ankemeddelelsen, som jeg i dag har fremsendt til Østre Landsret.

Med venlig hilsen

Jens Christensen

HARLANG, KOCH & CHRISTENSEN
ADVOKATFIRMA

SANKT ANNÆ PLADS 6
DK-1250 KØBENHAVN K
TLF (+ 45) 33 15 08 00
FAX (+ 45) 33 15 50 60
POSTGIRO 425 72 00

JØRGEN KRØIGAARD
MØDERET FOR HØJESTERET

TORBEN KOCH
MØDERET FOR HØJESTERET

JENS CHRISTENSEN
MØDERET FOR HØJESTERET

CHRISTIAN HARLANG
MØDERET FOR HØJESTERET

HENRIK LEGARTH
MØDERET FOR HØJESTERET

ANKEMEDDELELSE

Ved dom af 12. september 1994, afsagt af Københavns Byrets 12. afdeling i sagen: Anklagemyndigheden mod Anne Jønsson,

og Carl-Erik Birck-Madsen,
18, 1.th., 2200 København N., er kendt for ret:

Bragesgade

"Tiltalte Anne Jønsson straffes med en bøde på kr. 600,00 forvandlingsstraffen er hæfte i 4 dage.

Tiltalte Carl-Erik Birck-Madsen straffes med en bøde på kr. 600,00, forvandlingsstraffen er hæfte i 4 dage.

Hos de tiltalte konfiskeres 9 stk. slagvåben.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder kr. 2.500,00 + noms i salær til deres beskikkede forsvarer advokat Jens Christensen ned kr. 1.250,00 til hver."

Som beskikket forsvarer for Anne Jønsson og Carl-Erik Birck-Madsen anker undertegnede herved ovennævnte dom til Østre Landsret.

For landsretten nedlægger jeg påstand om frifindelse.

København, den 19. september 1994

Jens Christensen

mg. Adv. S 150/93 01K2-84170-00181-93 12.afd.

U D S K R I F T A F D O M B O G E N

F O R

K Ø B E N H A V N S B Y R E T S 1 2 . A F D E L I N G

Den 12. september 1994 blev i
sag nr. 1992/94,
anklagemyndigheden
mod
de tiltalte
Anne Jønsson,

og
Carl-Erik Birck-Madsen,

Bragesgade 18, 1.th.,
2200 København N,

afsagt følgende

D O M :

Politidirektøren i København har ved et anklageskrift af 17. januar 1994 rejst tiltale mod Anne Jønsson og Carl-Erik Birck-Madsen for overtrædelse af

våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 2, jf. bekendtgørelse nr. 438 af 19. juli 1988 § 9, stk. 1, nr. 6,

ved senest den 20. oktober 1993 i Studenterhuset, Købmagergade 52, uden politiets tilladelse at have besiddet 9 stk. slagvåben.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

md. Jønsson

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos de tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres 9 stk. slagvåben.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

De tiltalte er ustraffet.

Rettens bemærkninger:

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at genstandene er omfattet af våbenloven som beskrevet i anklageskriftet.

Det lægges endvidere til grund, at våbene har været i de tiltaltes besiddelse, idet de begge har forklaret, at de var bekendt med at våbene var i Studenterhuset, ligesom de tiltalte ikke har foretaget sig noget med hensyn til at bortskaffe dem.

Straffen fastsættes for begge de tiltalte efter de ovennævnte bestemmelser til en bøde på 600 kr., subsidiært hæfte i 4 dage.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

T H I K E N D E S F O R R E T :

Tiltalte Anne Jønsson straffes med en bøde på 600 kr., forvandlingsstraffen er hæfte i 4 dage.

Tiltalte Carl-Erik Birck-Madsen straffes med en bøde i 600 kr., forvandlingsstraffen er hæfte i 4 dage.

Hos de tiltalte konfiskeres 9 stk. slagvåben.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 2.500 kr. + moms i salær til deres beskikkede forsvarer advokat Jens

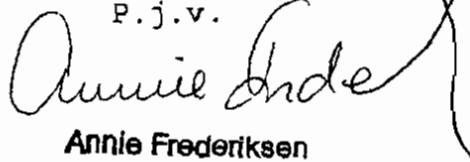
Christensen med 1.250 kr. til hver.

Karen Dals Mathiesen

Udskriftens rigtighed bekræftes

KØBENHAVNS BYRETS JUSTITSKONTOR, DEN 13 SEP. 1994

P.j.v.

Annie Frederiksen

Vejledning

om domme i politisager, der ikke kan ankes uden særlig tilladelse

Tiltalte har ikke givet møde under sagen.

Domme i politisager kan normalt kun ankes, når tiltalte har givet møde.

Er man dømt som udebleven (har ikke givet møde under sagen), kan byretten bestemme, at sagen skal genoptages, hvis man har haft lovligt forfald og har været forhindret i at give retten meddelelse herom i tide. Ansøgningen om genoptagelse skal være modtaget i byretten inden 14 dage fra forkyndelsen af dommen.

Tiltalte har givet møde under sagen.

Selv om der er givet møde, kan dommen normalt heller ikke ankes, medmindre der er idømt højere straf end bøde på 3000 kr. eller 20 dagbøder, eller der er idømt konfiskation af genstande til værdi over 3000 kr. eller idømt andre offentligretlige følger, jfr. retsplejelovens § 962, stk. 2.

Justitsministeriet kan dog undtagelsesvis, når der foreligger særlige grunde, tillade anke. Ansøgning herom kan indgives til **justitsministeriet** og skal være modtaget inden 14 dage fra forkyndelsen, jfr. retsplejelovens § 962, stk. 3.

Såfremt justitsministeriet (undtagelsesvis) skulle give tilladelse til anke, skal der finde en ny mundtlig domsforhandling sted i landsretten.

Sagens behandling i landsretten skal i givet fald ske under medvirken af en forsvarer. Hvis anken ikke fører til ændring af dommen i gunstig retning, vil domfældte i reglen blive pålagt at betale sagens omkostninger, herunder salæret til forsvareren.

Uddrag af retsplejelovens § 962, stk. 2 og stk. 3 er gengivet nedenfor.

Retsplejelovens § 962, stk. 2:

»I politisager
Tiltalte kan kun anke, såfremt tiltalte har givet møde i sagen og mere end 20 dagbøder eller en bøde på mere end 3000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger er idømt.«

Retsplejelovens § 962, stk. 3:

»Justitsministeren kan tillade anke af domme, der efter stk. 2 ikke kan indbringes for højere ret, såfremt sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning skal indgives til justitsministeriet inden 2 uger efter dommens afsigelse eller, hvis det er tiltalte, der vil anke, og tiltalte ikke har været til stede ved dommens afsigelse, efter dens forkyndelse. Justitsministeren kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden ét år efter dommens afsigelse.«

ANNE/KALLE - "ULOVIG VÅBENSBESEDDELSE"

ANNE: ADP. BESK.
NAVN, CPR

D: IKKE PLIGT
→ GØRNE TALE

A: VÅBENLOVE: BESID 9 SLAGV. - BØRE MIN 600 + KONF.

D: SKYLD:

∴

A: 20 OKT : KARSÅBNING, AFLUKKET "RUB": SLAGVÅBEN. (MED)

A: → Kalle:

Kunnsk at fremg Rbg-medl, SH?

K: Ja, i SH, psyk. rådg siden 1985.

An: Set for?

K: Ja. Fant "slagsvåben" eller svir.

An: Hvorfor?

K: Café, shoe

An: Hvor I

K: 1/2 sk.

An: Shere?

K: Ja, fælles, læses, delt nogle - med i mest udtale nogle (princip:
max. fælles.)

An: "Rbg"

K: Smide ind, hver gruppe. Nogle til fælles side.
primært Rbg - men kendsheds fælles. Fælles rådg til mig i mest.

An: Føle gys?

K: januar 92 - Simon,
ved ikke hvordan
høje u. jølle m. / rod

K: efterfølgende: mere også, kan tas.

An: i sm

K: selv sagt ind. Vækkend Jer: fest, stue + tist smides ned
bæved. Alt læst kunne bæved. Smides ned på gang - uerap

~~An~~: nydder, halvt malet. Det må nydder, for at finde hæg.
Tager væp nær efter.
Stæde på taske - ved, ikke med - ikke blot ender sted i
vejen.

An: Ikke ud?

K: Små nap, træet. Opis andre ting, der kunne smides ud.
Bekræftet at smide ud - finde ud af senere.

An: Kunne bruges? tænkt nødvendige?

K: Ikke mig.

Støbt i dør - aldrig klammeri. Ikke min skit.

→ An

A: (Erindring?) Set,

An: Ja, i cafe, forsk omgange.

- hvor summer 92 + en gang sen, ut. 92/93 (kun set
kable)

A: Ryb's shab?

An

- ja, ons ^{20.} mayeri v. KB: k: "no van noble"

A: Inden: Kalle i shab?

An: fik at vide.

De blev fundet før 92 i sve - ikke vide senere.

- tale: hvad kan det være? Tai-chi havde træsværd, måske den?

A: Mediedæk, Lorry

(nyt m. bånd)

D → F: spm?

F → K
: Hven ejer? Café - 12, - hven ejer?
K: Ved ikke, heller ikke hvem → SH.

F: Tilhørsklub, kong?
K: At vejen. Endeligt nydes, så nyde op igen. Ikke smide ting ud.

F: Hvad she?
K: Hvis er det, så nå de efterre det. → Mdt. mode.

F: Glemmer gårs tæske?
K: Vi st åbne, ser hokler. Ser ikke jernkong.

F: Besser + ikke smide ud.
K: Ingen midler.

- ☒ - fæst "skrydte" efter radio (de i kbh).
- ikke vupt i vanden.

Dokumenter dik:

K; mid i Rys, psyk vädg, SH? række skæbe, bla "Rys" - privat Rys men
andre også adgang gr. kongerlige nægter (rest). Ford/5m 92 sat sl.v.
i café/streplan. Ved ikke hvem eller ejer. Ikke selv → SH. 1 st: m. andre
glente ting, ikke afise: også på 1ste. ca 14 dage for 20/10 tæske
m. stu. i Rys-stubt ifm oprydning; det gennem strømlerfest, det
maler på gang.

(K: havde været fest, smidt på gang.)
... havde været strømlerfest, det muler. Ikke ud på ikke smide væk
+ upraktisk ift containere. Ville tage op på vane mødetmode for aft.
de hvad she m. effekter. Ingen tænke om evt. brug - ikke oprettet
som løber. (F) Aldrig vært effekter. (A) Kigger i tæske - fed orangebøger.

A: Set: café. summer 92, + lunde i café, ikke vært, et stange ikke
vender. Om uge d. 20: K → A: lagt effekter i skab.
Beltog: N-Lang.

(F + A/K vandt for håndpil.)

Om film:

A: dok tilføjet forklaringer:

[Lary: "Besluttede sig at lukke tak fordi I kan"

A: → K:

Andre forklaring; Lorry: "er bryt hi usse p et I kunne forsvare sig"

K: idetvise på wa "dramatiske", blive kyst. Jeg var, nu noget med den at gøre.

F: hvad siger klare, ikke interviewet.

A → K:

Anne:

Kalle: tilføjet at An + Kalle kaldte det. Svar omkring "terrorisme" prøve at sige handle om andet - int. kan være.

→ An:

Anne: behøver "den, nødvarer, ikke bryt, disk m fjerner?"

Anne: bemærk journalister: Ankegerne (nej), dybste præmis. Svar dit - beskyldt for terror.

Soge: ved terrorat kommet til SH: Bombetomb, i SH: debat medele bte m. oplægsholder "modtrovne, angst; vi var noget, de diskuterede "sikkerhed": gunde m vand, brand-fapper, 1'sk hjælp, påvirkninger - ved ikke ~~kommet~~. Vi gennem-sigt hele lysen ift bomber, ikke nogen teste. Derfor må der være kommet til den begivenhed.

Anne: "sikkerhedsproblemer, gunde, nødvarer"

Dommer: ikke sandhed, men relation til ^{int.} sit?

Anne: Sandhed, men generelle forhold "nødvarer".

F: udsendelse give misforhold ift. urhelighedstropf.

A: ja

K: Forklart: best forbyde os i Lorry; valgte at trode. Ikke perse os selv, men dobbeltrolle; også tale på tværs vejne.

F: mea i van?

Anne: Fu bødelys, jernar, afbrød,
- brugt til med som helst

F: klip?

K: Kontakt gr. Journalist. Men så med af den, at hun tilbød
hij vds.
Men samme spr. igen,

D/dikt:

bånd kær,

anKælle: forkæmper; lavry væsentligt identiske u. her; ej tilfreds m.
int. form, og i modstrid m. lovet andre konditioner,

om Anne: int. form. dårlig, ikke ret: behøver u. være brugt til SH; bag-
grund for antagelse...

Anne: spægn murter/brændt...

baggrund for denne udvælgelse: bumsedeb i Sallvedgade.
Kurt efter: sket med i SH; involv. bange, forholde sig til
sikkerhedsvisse; det gennemset hvort - slv. ikke fundet.
På baggrund brugt kontakt. task u. være brugt i job u
mødet og efterbedt i mses.

→ Anne

ca. 14 dage - 3. uge efter genserke i den.
Tiltale (u. tilfreds m. int.)

Anne: dobbeltrolle; ikke som privat pers.

mere del?

Forsv. våren set.

D → Forsv: pers?

Forsv → Anne:

Anne: psyk. stud; speciale; dødsfald - 943
- bor alone.

Kolle: vad. psyk 1986. Arbydus gratis siden. A-kasse. Studiegæld.
6300. ns.

ProcedureAnne 1:

Junderet: stats "Rybs" - Rybs på en måde tilknyttet.
Spec. dere om var/Lovg.

Kerne form. Junder og brødt til afløst stats.

Detle overtrædelse af videnlov - de aft. f. besiddelse.

Tiltekte: "besiddelse"

Når 9 var embærge; afløst stats: "besiddelse" - ifølge

eget faktoris: domme. Undersøge af viden i

Lovg - der kan kan findes: de efterh. brødt til

SH som med. Arr. vides ledelse af Rybs.

Lovg. program kan justies: helt klart ekende over-
trædelse af videnlov (for begge).

Anne tilbageholdende m. faktoris; men: set ~~gør~~

flere gange. Men aktiv i Lovg omv. besiddelse.

Klart "slagskræ" i ft videnlov. Opt. telefontræde, m.
aktivitet så = slagskræ.

Påstand: min 600 (særlig påstand) + kompisk.

Forsv

om Anne: Fripladse. Klar faktoris, set uden anden tilknytning
ikke uden indt. politi funder.

Beris/andre: Uventen faktoris m. lægges til grund.

om Kalle: En funder. Faktoris: ikke besiddelse; vidste

at brødt i uset, funder under oplysning, lægges væst

(uden at tænke slagskræ) se, m. forskning. Lægges

i afløst - m. flere edgey - stats. Alle fysisk koble

til funder stats ≠ besiddelse.

var/Lovg:

Ikke som beris i sagen; domme, ikke kunde umstændighed

generelle love om tema, ikke faktoris som ret kan lægges

til grund. Ingen overtrædelse m. videnovertrædelse.

Anklager ikke kan til specifikke vider.

Fripladse.

Subsidiært: ikke videnlovs-efter: I given sit blive
til viden. Lægges "given sit" m. i stats (bede...)

Ude venterens best.

Sidst ord?

÷ ÷

Tager til dem.

Dan afsiges om en øge (d. 12
efter 13⁰⁰)

HARLANG, KOCH & CHRISTENSEN
ADVOKATFIRMA

SANKT ANNÆ PLADS 6
DK-1250 KØBENHAVN K
TLF (+ 45) 33 15 08 00
FAX (+ 45) 33 15 50 60
POSTGIRO 4 25 72 00

JØRGEN KRØJGAARD
MØDERET FOR HØJESTERET

TORBEN KOCH
MØDERET FOR HØJESTERET

JENS CHRISTENSEN
MØDERET FOR HØJESTERET

CHRISTIAN HARLANG
MØDERET FOR HØJESTERET

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

8. juni 1994
j.nr. 419001k
CH/tj

Carl-Erik Birk-Madsen
Bragesgade 18, 1. th. ✓
2200 København N

Vedr.: Sag berammet til mandag d. 5. september d.å. i Københavns
Byret.

Fra Københavns Byret har jeg modtaget akter i straffesagen og vil
i den anledning foreslå, at vi afholder møde her på kontoret

torsdag, d. 21. juli d.å., kl. 14.00

Jeg har anmodet min kollega, advokat Jens Christensen her på kon-
toret om at deltage i mødet, idet han er benificeret forsvarsad-
vokat og mere trænet forsvarer end jeg. Hvis I er indforståede
hermed, vil jeg foreslå, at han overtager hvervet som forsvarer i
retten.

Med venlig hilsen

Christian Harlang
Tine Jensen sk.

København d. 20/6 1994

Til:
Advokat Christian Harlang
Sankt Annæ plads 6
1250 Kbh. K.

Hej Christian.

Som du måske har læst i Information mandag d. 20, har vi fra Regnbuens side rettet henvendelse til Justitsminister Erling Olsen for at få ham til at overbevise politiet om at tage sagen mod Allin op. I Informations artikel fremgår det fejlagtigt, at du skulle være afsenderen af brevet til Erling Olsen - men det er en misforståelse fra journalistens side.

Derfor denne lille note til din orientering.

Vedlagt:

- 1: Henvendelse til Erling Olsen pr. 16/6 1994 (uden bilag - dem har du i forvejen)
- 2: Kopi af Informations artikel fra d. 20/6 1994.

Venlig Hilsen

Jesper Lund
Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
Tlf: 35 37 86 58
(Privat: 31 35 98 17)

PRESSENÆVNET

Porthusgade 3,
1213 København K.
Tlf.: 33 15 55 64 Fax: 33 15 00 10

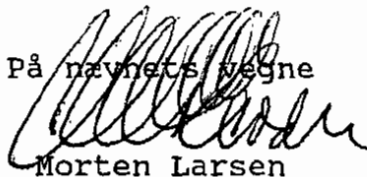
Den 24/08-94
Sag nr. 62/1994

Rådgivningsgruppen Regnbuen,
Solidaritetshuset,
Griffenfeldsgade 41,
2200 København N.

Vedlagt sendes Pressenævnets kendelse af 24. august 1994 om Rådgivningsgruppen Regnbuens anmodning om genoptagelse af sag nr. 76/1993 om nogle artikler i Ekstra Bladet den 20. - 22. oktober 1993.

Rådgivningsgruppen Regnbuen har i sin skrivelse af 27. juni 1994 tillige berørt nogle artikler i Ekstra Bladet den 26. og 29. oktober 1993. Disse artikler var ikke omfattet af sag nr. 76/1993. Pressenævnet er derfor under henvisning til medieansvarslovens klagefrist på 4 uger afskåret fra at tage stilling til disse artikler.

På nævnets vegne

Morten Larsen

Udskrift
af kendelsesprotokollen
for
det i medfør af lov nr. 348 af 6. juni 1991
om medieansvar oprettede Pressenævn.

I sag nr. 62/1994

Rådgivningsgruppen Regnbuen
mod
Ekstra Bladet

afsagde Pressenævnet onsdag den 24. august 1994 sålydende

K e n d e l s e:

Rådgivningsgruppen Regnbuen har ved skrivelse af 27. juni 1994 anmodet om genoptagelse af Pressenævnets sag nr. 76/1993, i hvilken nævnet afsagde kendelse den 20. januar 1994. Sagen vedrørte Rådgivningsgruppen Regnbuens klage over nogle artikler i Ekstra Bladet den 20.-22. oktober 1993 om lukningen af Studenterhuset i København. Artikelse-rien blev indledt med overskrifter som: "Ekstra Bladet afslører: TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITET" og "SIDSTE: STOR POLITI-RAZZIA I MORGES". Om Rådgivningsgruppen Regnbuen, der der var brugere af studenterhuset, hed det, at gruppen diskuterede den væbnede kamp mod samfundet, og at den chikanerede andre studerende væk fra Studenterhuset.

Pressenævnet udtalte følgende i anledning af klagen:

"Ekstra Bladet har i artikelserien videregivet klagerens hovedsynspunkter på grundlag af udtalelser fra repræsentanter for klageren i nogle TV-indslag og i telefaks, som blev udsendt den 21. oktober 1993. Fremstillingen af hovedsynspunkterne er ikke blevet bestridt af klageren. Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder Pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag."

Til støtte for anmodningen om genoptagelse har Rådgivningsgruppen Regnbuen bl.a. anført, at Pressenævnet på ingen måde har taget selvstændig stilling til oplysningerne i artiklerne. Nævnet har i følge klageren alene spurgt Ekstra Bladet selv, men har ikke indhentet supplerende oplysninger hos klageren. Dette fører efter Rådgivningsgruppen Regnbuen til, at nævnet videregiver falske oplysninger, og at nævnets kendelse er mangelfuld og direkte vildledende. Rådgivningsgruppen Regnbuen har endvidere gjort gældende, at gruppens hovedsynspunkter ikke er korrekt videregivet i Ekstra Bladet.

Følgende nævnsmedlemmer har deltaget i sagens behandling: Axel Kierkegaard, Hans Dam, Tage Clausen og Preben Sørensen.

Pressenævnet udtaler:

Pressenævnet indhentede i overensstemmelse med medieansvarsloven en udtalelse fra Ekstra Bladet om Rådgivnings-

gruppen Regnbuens oprindelige klage over artiklerne den 20.-22. oktober 1993. Hverken udtalelsen fra bladet eller omstændighederne i øvrigt gav imidlertid Pressenævnet anledning til at stille sagens afgørelse i bero på yderligere udtalelser fra parterne.

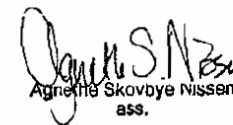
Også efter Rådgivningsgruppen Regnbuens begrundelse for begæringen om genoptagelse finder Pressenævnet, at Ekstra Bladets gengivelse af klagerens hovedsynspunkter har fornøden støtte i de kilder, som er nævnt i kendelsen af 20. januar 1994. At klageren nu bestrider fremstillingen af synspunkterne kan derefter ikke tillægges afgørende vægt.

På denne baggrund og da der i øvrigt ikke ses at være fremkommet nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse, tages begæringen om genoptagelse ikke til følge.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

København, den 24. august 1994.

Agnete Skovbye Nissen
ass.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
35-37.86.58

PRESSENÆVNET
POSTHUSGADE 3
1213 KØBENHAVN K.

VEDR. PRESSENÆVNETS KENDELSE I SAGEN "RÅDGIVNINGSGRUPPEN REGNBUEEN MOD EKSTRA BLADET", SAG. NR. 76/1993, 21. JANUAR 1994.

Pressenævnet har i sin kendelse af 21. januar 1994 i sagen "Rådgivningsgruppen Regnbuen mod Ekstra Bladet" ikke fundet grundlag for at kritisere Ekstra Bladet. Og som det ordret hedder i Pressenævnets udtalelse: "Ekstra Bladet har i sin artikelserie videregivet klagerens hovedsynspunkter på grundlag af udtalelser fra repræsentanter på grundlag af udtalelser for klageren i nogle TV-indslag og i telefaks, som blev udsendt den 21. oktober 1993. Fremstillingen af hovedsynspunkterne er ikke blevet bestridt af klageren. Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag" (Pressenævnet, s. 7).

Af denne udtalelse fremgår det tydeligt og præcist, at Pressenævnet alene henholder til reaktionerne dagen efter (de to TV-indslag og en pressemeddelelse fra klager/undertegnede) på Ekstra Bladets oprindelige artikel fra d. 20. oktober 1993. Men på ingen måde tager selvstændig stilling til denne, andet end at spørge Ekstra Bladet selv, om dets oprindelige oplysninger er korrekte - hvilket endvidere fører til, at Pressenævnet selv videregiver falske oplysninger (herom senere). Vi finder derfor Pressenævnets udtalelse mangelfuld og direkte vildledende. Og at dette må føre til, at Pressenævnet tager sagen op igen. Og dette må vi bede om.

Inden vi i det følgende skal kommentere den oprindelige artikel fra Ekstra Bladet d. 20. oktober 1993, skal følgende tre kommentarer gøres til Pressenævnets udtalelse:

KOMMENTARER TIL PRESSENÆVNETS MANGELFULDE OG DIREKTE VILDLEDENDE UDTALELSE.

1 - Når Pressenævnet skriver, at "fremstillingen af hovedsynspunkterne .. ikke er .. blevet bestridt af klageren", så er dette ikke rigtigt. Vi har fra starten af, overalt - herunder i vores anmodning til Pressenævnet, i udsendte pressemeddelelser, og i diverse artikler og henvendelser til forskellige myndigheder - bestridt, at der overhovedet er den sag med det indhold, som Ekstra Bladet fremturer med. Og desuden skriver vi udtrykkeligt i vores anmodning til Pressenævnet: "At navne bare tilnærmelsesvist alle de fordrøjninger, uunderbyggede tilstande og direkte løgne, der indgår i Ekstra Bladets omtale af denne sag vil overskride rammerne for denne henvendelse. (Og) .. undertegnede står selvfølgelig til rådighed for oplysninger om

dokumentation af urigtigheder af de hetzende påstande fremført i Ekstra Bladet, samt for henvisning til mindst en person, der er blevet fejlciteret".

Vi valgte denne henvendelsesform, fordi det på daværende tidspunkt var totalt uigennemskuelig, hvad en presseinstans havde gang i, hvorfor vi satte vores lid til Pressenævnets kompetence og interesse i en saglig afklaring.

Men efter at have set Pressenævnets hidtidige udtalelse, står det klart, at denne er gjort på et utilstrækkeligt grundlag. Og vi undrer os over, at Pressenævnet ikke har søgt videre oplysninger for en kvalificeret afgørelse, der hvor vi henholder os til Ekstra Bladets artikler som "overordentligt fejlagtige og fordrejede, .. bragt mod bedre vidende". Og derfor også denne supplerende henvendelse.

Nu er der indholdsmæssigt mange hovedsynspunkter i Ekstra Bladets oprindelige artikel. Men de væsentligste synes at være:

- brug af falske navne (Ekstra Bladet d. 20. oktober, blandt andet s. 4 og s. 6);
- at misbruge Studenterhuset til illegal politisk virksomhed (blandt andet s. 4);
- ikke at være legale studerende og at fuske sig til at stemme på generalforsamling (blandt andet s. 6);
- misbrug af økonomiske midler (blandt andet s. 6);
- at have kriminelle udenlandske terrorkontakter (blandt andet s. 7) og herunder slet skjult henvisning til direkte delagtighed i politimord og bankrøveri (blandt andet Lederen d. 20. oktober);
- at chikanere uskyldige medstuderende (blandt andet s. 7); og
- at være våbenøvende og -brugende (specielt d. 22. oktober, s. 8).

Ud over at de alle er usande - Ekstra Bladet fremviser da heller ingen sande empiriske kendsgerninger til underbyggelse heraf - så centrerer de sig alle endvidere ind efter, at vi skulle have "forladt demokratiet" (Ekstra Bladets Leder fra 20. oktober 1993). Og dette er stik imod faktiske forhold. Tværtimod har vi altid henholdt os til og praktiseret demokrati. Og vores pressemeddelelse af 21. oktober 1993 er da også et langt forsvar for en demokratiske platform, og også en beskrivelse af, hvordan vi selv har handlet demokratisk gennem hele Studenterhusets historie. Ekstra Bladets falske og konstruerede oplysninger - og det gælder samtlige ovenstående, som hele Ekstra Bladets artikelserie bygger på, og som skal sørge for at give et billede af det modsatte - skal senere tilbagevises konkret.

Eksistensen af de 9 slagvåben i Studenterhuset ændrer desuden intet ved vores demokratiske platform; dels har slagvåbenes eksistens i huset intet med Regnbuen at gøre, men med mordtrusler mod oplægsholdere i arrangementer forestået af Studerende Mod Racisme; dels var der et flertal blandt studenterhusaktive for relevansen af at måtte tænke sikkerhed i forbindelse med anti-racistiske arrangementer. Vedlagt referat af det sidste stormøde, hvor sikkerhedsproblemet blev diskuteret (Bilag 1), og det skal præciseres, at flertallet også gjaldt de fremmødte bestyrelsesmedlemmer: Birgitte, Karsten og Cathrine overfor Elisabeth og Jacob.

2 - Pressenævnet skriver: "Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder Pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag" (s. 7). Og Pressenævnet henholder sig her endvidere til, at at "Ekstra Bladet d. 20. oktober oplyste, at "man var blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte". Den 22. oktober blev denne oplysning til dels berigtiget. Oplysningen beroede i følge Ekstra Bladet på stavefejl i Regnbuens og en sympatiserende gruppes medlemslister" (Pressenævnets kendelse s. 5). Heroverfor må det siges: Der er ingen falske navne i Regnbuens medlemsliste, men dog to stavefejl i Studenterhusets liste over medlemmerne i Studerende Mod Racisme,

hvilket dog ikke kan lastes Studerende Mod Racisme - men dog heller ikke Studenterhuset, idet listen var en tieliste, hvad der udtrykkeligt var angivet på selve medlemslisten. I bilag 2 (Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset) er Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne nærmere analyseret, og konklusionen fra dette papir af 13. marts 1994 skal også gengives her: "Ekstra Bladet har sammenlignet Studenterhusets medlemsliste og matrikler fra Københavns Universitet, og bevidst lægnagtigt fremstillet, ikke bare et groft fordræjet, men et direkte usandt billede af det faktiske resultat af sammenligningen" (Bilag 2, s. 7). I en senere udtalelse fra Københavns Universitet/Studieadministrationen - i et svar til Registertilsynet - oplyses endvidere følgende: "Vedrørende udleveringen af oplysninger til Ekstra Bladet skal det oplyses, at Ekstra Bladet søgte om aktindsigt i sagen vedrørende Studenterhuset, og som led i denne aktindsigt har universitetet sammenholdt de medlemslister fra Studenterhuset, som Ekstra Bladet præsenterede universitetet for, med de offentligt tilgængelige valglisten over stemmeberettigede til valg på universitetet. Der er således i denne sag ikke tale om videregivelse af oplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige" (jvf bilag 3, s. 1-2). Om Ekstra Bladet har kontrolleret navne på ulovlig vis via matriklen, som meget taler for - jvf bilag 2 - eller om det er sket på legal vis, som hævdet af Studieadministrationen - jvf bilag 3 - kommer i dette tilfælde ud på eet: De falske navne, hvad angår Regnbuen, kan kun komme gennem en bevidst lægnagtig konstruktion fra Ekstra Bladets side. Så når det kan skrives, at oplysningen om, at et stort antal falske navne havde udløst offentlig støtte, er "tildels berigtiget" d. 22. oktober i Ekstra Bladet, er det stadig en grov fordræjning - som åbenbart kan bringes videre, dog nu med Pressenævnets billigelse.

Problemet om Ekstra Bladets usande - og ikke "upræcise" som Pressenævnet henholder sig til (s. 7) - oplysning om falske navne for specielt Regnbuen, og som Pressenævnet ikke finder det værd at påpege, står dog yderst centralt i Ekstra Bladets tilgang til at konstruere diverse yderligere falske beskyldninger. Vi citerer fra Ekstra Bladet d. 20. oktober - en passus Pressenævnet i sin udtalelse pår helt udenom at kommentere: "I følge Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers var blevet garanteret. Tvært imod var man bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og vidste nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset" (s. 4). Ekstra Bladets usande påstand åbner m. a. o. dørke op for yderligere "logiske følgeslutninger" a la: falske navne, så også uretmæssig brug af eller tilgang til tilståede midler, og når falske navne kan lade sig gøre, må de der betjener sig heraf have en magt over andre, over huset, til at betjene sig heraf. Ekstra Bladet skaber altså med sin usande oplysning en egen 'sneboldeffekt', som det uretmæssig kan drive hvornår det vil. Og dér, hvor Ekstra Bladet ville hen, var så åbenbart at konnekttere kriminalitet og magtmisbrug (terror) til begrebet "autonom". Eller stillet op på en anden måde: uden den usande oplysning om falske navne, ville og kunne Ekstra Bladets hetzende forehavende ikke skabes - for slagvåbnenes eksistens i Studenterhuset var jo offentligheden kendt i forvejen gennem Studenterhusets Husavis, hvad Ekstra Bladet også selv indrømmer.

3 - Pressenævnet citerer Ekstra Bladet fra d. 22. oktober 1993, dels gennem en overskrift med "Studenter-psykologer kammer over i tvangsforestillinger - anklager rektor Ove Nathan for nazisme", dels gennem dele af artiklen, hvori der blandt andet står: "Den autonome, militante psykolog-gruppe Regnbuen .. beskyldte igår rektor Ove Nathan og Ekstra Bladet for i fællesskab at stå i ledtog med fascistiske og nazistiske .. (Og i en telefax) .. fortæller de blandt andet, at alle studenter faktisk er autonome ..". I pressenævnets udtalelse citeres Ekstra Bladet endvidere for følgende udtalelse: "(Ekstra) Bladet mener, at man roligt kan bruge udtrykket 'Kammer over i tvangstanker', når Regnbuen anbringer Ove Nathan i ledtog med fascistiske og nazistiske, som gruppen efter bladets opfattelse ser overalt i det danske samfund" (Pressenævnet, s. 6n).

Den telefax, der henvises til, må vi gå ud fra, at Pressenævnet har (men dog vedlagt som bilag 4), kan på ingen måde udlægges som Ekstra Bladet gør. Vi beskylder ikke Nathan for at stå i ledtog med nazisme - så ville vi heller ikke udtrykke respekt for hans virke, hvad vi også gør i pressemeddelelsen (s. 3) - men for at se "sig blind" for (s. 1n), hvor problemer kommer fra, og dermed lade sig bruge af personer med højre-radikale synspunkter. Vi skriver endda også i pressemeddelelsen, at det lader til - for at forstå Nathans handling - at der er indblandet "upålidelige embedspersoner med private aktier i sagen" (s. 3), hvilket jo viste at være ganske sandt: Nathans daværende fortrolige medarbejder - jurist Lars-Erik Allin - blev jo knap en måned efter Studenterhussagen fældet af en påstand om en skjult mikrofon på Hans Gammeltoft Hansens daværende kontor på Københavns Universitet, og senere kom så også sagen omkring illegitim udlevering af matrikellister til Politiets Efterretningstjeneste. Her Nathan været noget, i følge vores pressemeddelelse, som vi ikke selv udtrykkeligt formulerer, så er det slet ikke nazist eller fascist eller i ledtog med sådanne - der er intet belæg for denne udlægning - men en "nyttig idiot" for andres upålidelige og skjulte interesser. Så det er mere Ekstra Bladet, der kammer over i "tvangstanker" over, hvad Regnbuen er for en gruppe. Ekstra Bladets overskrift har da heller ikke dækning hverken i pressemeddelelsen, eller det fra denne, som citeres i Ekstra Bladet, hvorfor Pressenævnet kommer til at sætte sig ind i sit eget regelsæt, specielt på punktet videregivelse af "Korrekte meddelelser", punkt 6 om, at "Overskrifter og mellemrubriker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse" (Pressenævnets folder om "I hvor, hvornår, hvordan og om hvad kan de klage, hvis de mener at have været udsat for dårlig behandling i pressen", s. 7). Vi finder Ekstra Bladets handling her som en klar overtrædelse af god presseskik, og undres over, hvordan Pressenævnet med alle tilgængelige oplysning foran sig, kan lade dette slippe af sted. Det samme gælder, hvor Ekstra Bladet skriver, at vi i telefaxen/pressemeddelelsen fortæller, at "alle studenter faktisk er autonome". Hvad vi fortæller er dog noget ganske andet, og vi citerer: "Vi ser ingen modsætning mellem autonom og student, for autonom betyder selvstyrende, på egne kræfter beroende arbejde. ..." (Pressemeddelelsen af 21. oktober 1993, s. 2, jvf bilag 4). Det ikke at se nogen modsætning, er sgu da langt fra det samme som at udtale sig substantielt om, hvad alle studerende er - hvad vi heller ikke på nogen måde gør. Vi udtaler os om os selv som studenter!

Ekstra Bladet overtræder her - for os at se - klart to punkter i Pressenævnets folder om "God Presseskik", afsnit A om "Korrekte meddelelser": dels punkt 1, idet der ikke - heller ikke her - videregives "korrekt og hurtig information"; dels punkt 5, idet det ikke gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.

Vi skal senere kommentere en meget meget grovere manipulation fra Ekstra Bladets side, nemlig påstanden om at øve i våbenbrug med storkalibrerede automatvåben! Og blot her nævne, at uanset om Ekstra Bladets journalister er ude af stand til at læse indenad - og det er i sig selv slemt nok for en journalist og dem der må bære følgerne heraf - så gælder der det, at de ser bort fra afsnit A, punkt 3 om, at "God Presseskik" indebærer, at oplysninger, som kan være skadevoldende mv. skal prøves i en særlig grad, og at dette også angår deres egen, åbenbart store indre svinehund.

OM VORES OPRINDELIGE ANMODNING OM INDGRIBEN OVERFOR EKSTRA BLADET.

Pressenævnet lader sine udtalelser om Ekstra Bladets "start-artikel" fra d. 20. oktober ("Terrorist-rede på Universitetet") kommentere alene af Ekstra Bladet selv. Og går dermed ikke ind i det mest centrale punkt i vores anmodning, at det som sådan omhandler, at "artiklerne er

overordentligt fejlagtige og fordrejede. Hovedparten af de bragte oplysninger er fejlagtige - og en del heraf bringes mod bedre vidende", at journalisterne "ikke har ønsket at kontrollere oplysninger", for de brugte dem, og at det nærmest alene er "et privat hævnøgt med det sigte at skade særligt rådgivningsgruppen Regnbuen", samt at "Ekstra Bladet har startet en art heksejagt mod Studenterhuset generelt og mod Regnbuen i særlig grad". Og vi skriver endvidere til slut i vores bemærkning - som også tidligere anført - at det falder udenfor rammerne for daværende henviselse bare tilnærmelsesvis at nævne alle usandheder mv, hvorfor vi eksplicit fremhæver, at vi står til rådighed for yderligere oplysninger og konkret dokumentation for påstandenes urigtighed.

Hvorfor, vil vi gerne spørge, retter Pressenævnet ikke videre henvendelse til os, inden de afgør sagen? Så havde det måske været muligt, at Pressenævnet selv havde undgået at viderebringe bevidst fordrejede udsagn. I det mindste må Pressenævnet henvise os til det sted, hvor vi i følge Ekstra Bladet, "i følge ..(vores).. egne skrifter føler sig i slægt med bl.a. Rote Arme Fraktion"(Pressenævnets udtalelse s.6-7). Dette skrift eller skrifter vil vi gerne se, for man må antage - ud fra Pressenævnets stillingtagen - at Pressenævnet har stiftet bekendtskab med det eller de skrifter, som der aktivt henvises til - for det bliver brugt til at "berettigede .. udtrykket "terrorister""(Pressenævnet, s.6) om os. Og når vi har fået det, set det, i tilfældet at det eksisterer, så vil vi meget gerne diskutere, hvad der måtte stå. Det skulle jo nødt endt som i Tyskland op gennem 70-erne - hvor det gik helt galt - at såvel de borgerlige og de socialistiske personer, der gik ind i at analysere, hvad i de konkrete sociale og samfundsmæssige betingelser, der skabte terrorisme, for dermed at kunne foregribe terror i at opstå, selv blev slået i hartkorn med terrorister, også selv om de udtrykkeligt tog afstand fra en terroristisk strategi

Eller er det virkelig sådan, at Pressenævnet har stillet sig tilfreds med en bekræftelse fra Ekstra Bladets side, at deres egne oplysninger er rigtige - blot fordi de allerede er skrevet i Ekstra Bladet?!

Vi skal her henviser til Pressenævnets folder, specielt til afsnit A i Reglernes Indhold, omhandlende "Korrekte meddelelser", idet vi samlet finder samtlige 7 punkter overtrådt. Vi skal specielt fremhæve punkt 2, der omhandler at "kritik bør udvises overfor nyhedskilderne, i særdeleshed når disse udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt".

Til belysning af dette punkt 2 har vi vedlagt en række smædebrev (Bilag 5), skrevet af samme person. Per Åstrup Olsen, der også endte med at blive erklæret uønsket i Studenterhuset pga dem. I Bilag 5 er også den "grundlov" - The Law of the Strong - som Per Åstrup Olsen har skrevet under på sammen med okkultisten Aleister Crowley, og hvori personens ret til at dræbe sine modstandere er formuleret. Vi citerer fra denne Book 77/Liber Oz: "Man has the right to kill those who would thwart these rights - the slaves shall serve". Med en sådan grundlov for en person - eller for flere personer - vil et hvilket som helst hus, den eller de befinder sig i, få problemer, upåagt hvad andre i samme hus måtte vælge at gøre, medmindre de gør sig til slaver. Og det var selvfølgelig også en mulighed, som Regnbuen, Studerende Mod Racisme, andre grupper og enkeltpersoner i Studenterhuset kunne have valgt, men selvfølgelig gjorde vi - og de fleste andre - ikke dette. Men ved ikke at gøre det, men tvært imod sige Nej til en styreform gennem tyranni, despoti og diktatur, så er det også, at et sådant Nej af tyrannen, despoten og diktatoren kan udlægges som angreb - selvom angrebet ret beset starter med en person, der gør Crowley Book 77 til sin grundlov. Det svarer til, at en kvinde, der siger Nej til tilbudet om et samleje, udlægges som angriber af manden! Sygt, totalitært, og udenfor enhver rimelig menneskelig ret. Men ovenstående nævnes for at gøre opmærksomt på det forhold, at

alt i Ekstra Bladets artikler er skrevet med os som den "angribende part" - et forhold der kunne have været afvist, hvis der var blevet anvendt bare lidt af den kildekritiske sans, som journalister er forpligtiget til under udførelse af deres arbejde.

Selv med en stor skepsis mht, hvorfra Ekstra Bladets journalister har sit kildemateriale, så er det umuligt at afvise den 99-procent-agtige lighed med Ekstra Bladets artikel fra d.20.oktober 1993. Det eneste, der ikke er med fra smædebrevene, er beskyldningen for hash-rygning, men den rimer også dårligt for journalister, når etiketten "Terrorisme" skal markedsføres. Men ellers er alt der.

Det er smædebrev, som også Universitetet og politiet har. Og havde der været noget ved anklagerne, blandt andet bankrøveri, så havde politiet nok grebet ind sidste sommer/efterår, hvor de udføres og offentliggøres. I denne sammenhæng var Regnbuen også til advokat mhp en injuriersag, men dette blev opgivet ud fra argumentet, at en injuriersag sjældent står mål med anstrengelserne. Ligeså var Regnbuen hos politiet for at anmelde tyveri af papirer, men da papirerne alligevel var offentligt tilgængelige, så blev det valgt ikke at fremme en tyverianmeldelse. To taktiske fejl fra Regnbuens side! - men hvis ikke det er en overtrædelse af god presseskik, fra Ekstra Bladets side, ved ikke i et sådant oplagt tilfælde ikke at agte kritisk sans overfor sine kilder, når disse er præget af personlig interesse eller skadevoldende hensigt (jvf afsnit A, punkt 2 i Pressenævnets egen folder), så bør Pressenævnet nedlægge sig selv, for så er alt god presseskik.

I Pressenævnets udtalelse bruges de første 6 sider - af 7! - på en simpel gennemgang af Ekstra Bladets artikler, og det slutes af med Ekstra Bladets udtalelse om klagen (side 6), hvorefter Pressenævnet slutter af med ikke at finde grundlag for nogen kritik

I det følgende skal Ekstra Bladets artikler kommenteres nærmest afsnit for afsnit, hvilket også er en kommentar til de forhold, som Pressenævnet selv trækker frem - og kun lader Ekstra Bladet kommentere

SPECIFIKKE KOMMENTARER TIL EKSTRA BLADETS ARTIKLER, DAG FOR DAG.

EKSTRA BLADET ONSDAG D. 20.OKTOBER 1993:

"Spiseseddel": "EKSTRA BLADET afslører TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET".

Forsidetekst: "EKSTRA BLADET afslører TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET".

Kommentar: Der er hverken i dagens Ekstra Bladet eller senere fundet beviser på, at Regnbuen eller andre med lovformelig tilknytning til Studenterhuset har mod terrorisme at gøre. Tværtimod er en terroristisk strategi som holdnings- og handleform uforenelig med Regnbuens praksis, der er en friheds- og kærlighedsbestræbelser for livet, og Regnbuen har altid vendt sig mod terror, idet det betyder en styreform via angst, ufrihed og vold. Denne holdning deles af Studerende Mod Racisme.

Side 1: Forsidebilledet viser en maskeret person, der med en handske på hånden giver fotografen/systemet fingeren. Og teksten er: "Ekstra Bladet afslører TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET".

Kommentar: Billedet er et falsum, hvad studenterhuset angår. Dette er også senere indrømmet af Ekstra Bladets ene journalist, Anders Peter Mathiasen. Men han har hidtil ikke ønsket at berigtige dette.

Side 4 / artiklen: "Kun en halv time efter at de sidste aktivister havde forladt ejendommen klokken 1.30 - med store tasker på deres cykler - brød politiet ind..."; og midterste billede i højre side, der har underteksten "Kun en halv time før politiet slog til, forlod de sidste aktivister bygningen. Her er det Kalle Birck-Madsen og en ung kvinde, der cykler væk".

Kommentar: Der er kun een stor taske; den er på cyklen til venstre i billedet - og den indeholdt vasketøj. Den anden taske er en almindelig studierysæk. Det inkrimineres, at der er noget fordækt ved at medbringe tasker.

Leder: Overskrift "Revolutionshuset".

Kommentar: Regnbuen arbejder indenfor Studenterhusets vedtægter, omhandlende "at virke for skabelsen af et tværfagligt, studentsocialt og -kulturelt tilbud til de studerende ved Københavns Universitet... på adressen Købmagergade 50-52. Huset arbejder aktivt både indadtil og udadtil i forhold til sine omgivelser for et åbent og demokratisk samfund". Regnbuen har i denne forbindelse været aktiv og drivende i arbejdet med, at ovenstående "demokratiplatform" på demokratisk vis er blevet indført i vedtægterne, hvilket skete på ordinær generalforsamling 26. september 1992. Det skal endvidere bemærkes, at Regnbuens opfattelse af, hvad et demokrati i sidste ende indebærer, det er et demokrati også over de samfundsmæssige produktionsmidler, dvs den fuldstændige demokratisering af det samfundsmæssige liv, hvor enhver har råderet over egne relevante livsbetingelser. Argument: kun gennem den fuldstændige demokratisering kan der tages forsvarlig vare på jordens ressourcer og alle menneskers ret til et værdigt liv. I Regnbuen "revolutionsopfattelse" indgår ikke terror, men derimod demokratisk omvæltning af de bestående forhold, hvorved det kan komme til gennemførelsen af et "reguleret samfund" (Gramsci), hvor der ikke er antagonistiske modsigelser mellem det at være et privatmenneske og en offentlig person, mellem samfundsmæssig produktion og privat tilegnelse af den fælles rigdom.

Leder: "FROMHED STYRKER RIGERNE har Chr. IV skinhelligt skrevet på Rundetårns facade. I skyggen af Rundetårn ligger Studenterhuset. Det er hverken præget af fromhed eller et ønske om at styrke rigerne. Tværtimod. Det eneste fællesskab med Chr. IV er skinhelligheden. I STUDENTERHUSET har 'studerende', hvad enten de har været indskrevet, færdiguddannede eller blot været tilfældige forbipasserende, haft deres muntre liv på skatteydernes bekostning. De har talt om revolution og væbnet kamp og modstand og modmagt og imperialismen og øvet sig i våbenbrug og indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en dårligt vasket trappe. De har moret sig og leget rigtige revolutionære, og folk, der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået af sig selv. Det er til at forstå".

Kommentar: Hvad andre demokrater i Studenterhuset udtrykker, er deres sag. Fra Regnbuens side ser vi ikke fromhed og ønsket om at styrke rigerne som relevant i den nuværende tid, hvor nationalstaten er under pres, fordi den som fastlåst form ikke magter den nødvendige internationalisering, blandt andet presset frem af universalisering af informationsteknologien, på fredelig demokratisk vis. Dette standpunkt ligger fuldt inden for Studenterhusets

formålsparagraf. Ekstra Bladets tekst er derfor insinuerende, idet Ekstra Bladet lægger deres eget ydre standpunkt - Rundetårns-analogien - ned over Studenterhuset, for så bag efter at bebrejde Studenterhuset, at det ikke er som skrevet på Rundetårn.

Hvad angår, at "studerenter... har haft deres muntre liv på skatteydernes bekostning", så er dette en direkte fejludlægning af de faktiske forhold (jvf også bilag 6: "Notat om Ekstra Bladets beskyldning om misbrug af økonomiske midler i Studenterhuset"). Studenterhusets cafe er åben på hverdage, og der er livemusik en til to gange ugentlig, men alt arbejde, på nær cafebestyreren og en sekretær, foregår ved frivillig arbejdskraft. Igennem dette arbejde har huset tjent penge ind til vedligeholdelse og forbedringer. Det er så rigtigt at Studenterhuset modtager et tilskud på kr. 371.000,- - foreløbig bevilget for 1992, 93 og 94 - men dette omhandler tilskud til opbygning af Studenterhuset, idet huset har været uden andre økonomiske midler end de gennem, frivilligt arbejde indtjente i årene 1984-91, og huset var i en miserabel tilstand, da det blev overgivet til Foreningen Studenterhuset i 1984. Så der er ikke blevet talt om "revolution og væbnet kamp..." på skatteydernes bekostning. Men mange i Studenterhuset læser aviser og følger med i verdens problemer, og her kan der læses om "revolutioner" mv. Ekstra Bladet skriver også selv om "revolutioner", senest ifm kampen om Det Hvide Hus i Moskva i oktober 1993. Og studenter taler - som alle andre mennesker - om, hvad der måtte stå i aviser! Udsagnet "øvet sig i våbenbrug" må være en reference til TaiChi-gruppen i Studenterhuset - en anerkendt sport over det ganske rige og verden - for andet er Regnbuen ikke vidende om, men dog heller ikke delagtighed i - ingen i Regnbuen er med i TaiChi-gruppen. Når så Ekstra Bladet samme dag i en artikel på side 6 hierarkiserer TaiChi-gruppen under rubrikken "undertrykte interne grupper", så viser det absurde sig, idet noget legalt til anden side tilskrives Regnbuen på følgende måde: "En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og ehikanerer rigtige studerende væk".

Udsagnet "indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en dårligt vasket trappe" er en falsk konstruktion, hvad Regnbuen - og Studenterhuset - angår. Regnbuen har legalt arbejdet på at indføre og præcisere på vedtægtsniveau, at der er en eksklusionsparagraf og en lovfølgelig procedure at følge, såfremt brugen af en sådan paragraf er relevant. Alle foreninger har en sådan paragraf - og de fleste foreninger endda mere detaljerede end hvad fremgår af Studenterhusets vedtægter (bilag 18) og husorden (bilag 19). I husets historie er én person blevet ekskluderet af Bestyrelsen - den omtalte sandsynlige kilde i skriftlig forstand for Ekstra Bladet, Per Åstrup Olsen - og her var to af bestyrelsesmedlemmerne også med i Regnbuen, men beslutningen var eenstemmig.

Udsagnet "sanktioner for en dårligt vasket trappe" er frit opfundet. Gruppen Yggdrasil har haft svært ved at rydde op efter sig, og har oprydningmæssigt været et problem for andre i huset, for repræsentantskabet og bestyrelsen. Men at "vaske nogen trappe" har aldrig været et anliggende, der kunne påtales: den fælles interne rengøringsordning for aktivitetsgrupper i Studenterhuset angår kun rum og gange på 1. sal!

Udsagnet "de har moret sig og leget rigtige revolutionære, og folk der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået selv", der ligeledes har adresse til regnbue-aktivister, kan vi ikke genkende. Det er for en alvorlig sag at lege med en revolution, og har Regnbuen leget i huset har det været med malerpenner og værktøj til indretning af rum. Ingen, der har tænkt eller ment anderledes er blevet presset ud, men der er stillet krav til, at man som person i huset behandler det fælles hus ordentligt, fx ikke at være i huset for at håne eller fornægte andre, ikke lyve, huske at rydde op og låse døre, når man går. Er nogen presset ud af huset af disse grunde, er det fordi man ikke har villet Studenterhuset på den måde, at man selvfølgelig skal passe på og ordentlig tage vare på en statsejendom.

Leder: "Studenterhuset har spillet en vigtig rolle for den kommende revolution. Det er her, eliten er blevet hærdet, det er her proletariatets spydspids har skærpet sig til den kommende kamp".

Kommentar: Har Studenterhuset spillet en rolle for den kommende revolution, er det som demokratisk funderet modmagt til gryende racistisk og fascistisk aktivitet, bredt i samfundet og internationalt. I positivt forstand er Regnbuens revolutionsopfattelse derimod etableringen af et samfund uden strukturelt magtbasere magthavere.

Begreberne "elite" og "proletariat" leder desuden tanken hen på Lenins revolutionsopfattelse, men her er Regnbuens standpunkt, at den med Lenin forbundne Oktoberrevolution i 1917, endte op i en passiv revolution - hvad Stalin gjorde sig central i - hvorved nogle magthavere rued tiden udskiftedes med andre.

Leder: "En revolution er ikke et selskab, og et par domme for bankrøveri er en driftsomkostning. Desuden er der mindst 100 meter til Købmagergade posthus, selvom den åndelige afstand er mindre". Andetsteds (Ekstra Bladet, samme dag, s.6) nddybes dette: "Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Mainhoff-gruppen og Blekingegade-banden".

Kommentar: Dommere for bankrøvere må referere til "Den Røde bande", men denne har Regnbuen ikke aktier i, hverken som nogen enkeltpersoner eller som gruppe. Hvad angår Blekingegade-banden, så gælder det samme. Disse grupper må svare for sig selv. Og Ekstra Bladets insinuationer om samarbejde eller personoverlap er frit opfundet. Som teksterne er skrevet i Ekstra Bladet antydes det endvidere kraftigt - hvad der ikke er tilfældet - at det er Regnbue-medlemmer, der har domme for bankrøveri eller tilknytning til roveriet på Købmagergade posthus, som Blekingegade-banden blev dømt for.

Leder: "Københavns Universitet har været passivt, selv om det havde al mulig lejlighed til at kontrollere, hvad der foregik i lokalerne. Der var jo anledning til at gå eksklusivt i sømmene".

Kommentar: For det første er der i Studenterhusets historie kun tale om én eksklusion, effekteret egenhændigt af bestyrelsen, da den fik tilgang til (endnu) et smædebrev fra Per Åstrup Olsen med løgnagtige oplysninger om regnbue-aktivister, sendt til Universitetet v/ fuldmægtig Lars-Erik Allin (Brev af Ult. Aug. 1992 e.v., jvf bilag 5). Der er det forhold her, at Allin vælger at arkivere brevet uden at journalisere det. Det figurerer nemlig ikke i Universitetets arkivoversigt. Hvorfor ikke, må man spørge? Samtidig oplæses brevet indhold af Pelle Buhl - der er bestyrelsesmedlem og Per Åstrup Olsens medgruppeaktivist - men brevet nægtes samtidig udleveret til bestyrelsen, huset og de folk det angår. Regnbue-aktivister arbejder herefter for at Studenterhuset tager kontakt til Universitetet, men der er udbredt modvilje: man kan jo støde Allin og Universitetet (jvf her bilag 19, der er en kopi af en håndskreven note om at afstå fra henvendelse fra et bestyrelsesmedlem fra Debat-Forum, overbragt til Regnbuen, hvor det for bestyrelsesmedlemmet fra Debat-Forum åbentbart er ligegyldigt, om man udspreder falske og kriminelle anklager mod andre!). Det lykkes efter en del måneder at blive enige om, at det er relevant at få brevet udleveret, hvilket lykkes - hvad der fører til bestyrelsens eksklusion af Per Åstrup Olsen. Hvad den efterfølgende generalforsamling hakker op omkring.

Det må dog undre, at Universitetet v/Allin ikke kontakter Studenterhuset, samt politiet, da han modtog brevet - for anklagerne er alvorlige: bankrøvere og hærværk. Men som Ekstra Bladets artikler er udformet, så er dette brev klart et centralt dokument i Ekstra Bladets kildemateriale. Der er bare det, at de angivne anklager mod regnbue-aktivister er falske, de er konstruerede.

Leder: "De røde bander i huset lader os kolde. Det er tilfredsstillende, at den hårde kerne kun består af en halv snes personer".

Kommentar: Der er ingen "røde bander" i huset. Der er derimod folk med politisk forskelligt ståsted, herunder også kommunister og socialister. Ekstra Bladets ord er ren McCarthyisme - og dette er som bekendt den totale intolerance mod anderledes tænkende, specielt kommunister og socialister. Så terror - i det omfang den eksisterer i denne sag - kommer via Ekstra Bladet med slæng, idet disse foregiver at stille sig over interessensmodsigelser, mellem samfundsgrupper og/eller nationer, og fra dette standpunkt at begrave de i sidste instans økonomisk funderede materielle modsigelser. Der er ikke langt herfra og til at ville udrydde erkendelsen af de samfundsmæssige modsigelser ved at udrydde de mennesker, der lider under modsigelserne eller blot benævner dem. Som argumentationsmetode er denne totalitære form for modsigelseseliminering en central figur i fascismen, og denne tager vi skarp afstand fra, idet den er udemokratisk og voldsfremmende - og historisk tidligere endte blandt andet denne argumentationsmetode som bekendt i "Il Duce" og "Der Führer" og krig mod indre og ydre fjender som samfundenes og nationernes sammenhængskraft. Det synes vi Ekstra Bladet må huske!

Leder: "Fløjene forsøger at forberede og hidse befolkningen op til voldshandlinger".

Kommentar: Regnbuen hidser ikke op til noget som helst. Regnbuen mener til besindighed og klarsyn, så endnu en krig, født og skabt af fascistisk aktivitet kan undgås og om nødvendigt imødegås. Dette er stik modsat Ekstra Bladet i denne sag.

Leder: "I et demokrati kan vold ikke undskyldes, for vold er modsætningen til demokrati - til samtale, kompromis og forlig. Her handler det ikke om højre eller venstre, men om demokrati eller et autoritært system. Det er ingen tilfældighed, at hundrede tusinde tyske kommunister uden besvær fandt sig til rette hos nazisterne, de var i virkeligheden åndsfæller. Vi ved ikke hvor langt de revolutionære kammerater i Studenterhuset er parate til at gå. Vi ved heller ikke, om de står til højre eller til venstre, for det er meningsløst, når man har forladt demokratiet. Men de skal ud af klappen!"

Kommentar: Ekstra Bladet har ret til at mene, at vold er modsætningen til demokrati - men det holder ikke. Der foregår megen vold i demokratiet navn: enhver nationalstat holdes oppe gennem et voldsmonopol. Regnbuen ser derimod modsætningen til vold som kærlighed: demokratiet må opprioritere kærligheden, hvilket socio-økonomisk gøres ved en gennemgribende demokratisering, så ingen havner i at måtte bruge vold som middel til noget som helst.

Når Ekstra Bladet derfor paralleliserer vold og autoritært system, så må det mene, at det nuværende system er autoritært. Og her liøger vi da også på linie med Ekstra Bladet: et system bygget på rængemagt er autoritært. Men denne vej kan Ekstra Bladet ikke se. Tværtimod gentager Ekstra Bladet det borgerlige samfunds tese, at der ingen forskel er på nazister og kommunister - på trods af at den strukturerende kerne i nazismen er krig, medens kernen i kommunismen er frihed, hvor ingen er fri for alle er frie. Og udsagnet at "hundrede tusinde kommunister uden besvær fandt sig godt til rette hos nazisterne. De var i virkeligheden åndsfæller", er en uhyrlig og fejlagtig påstand. Tværtimod er det et historisk faktum, at kommunisterne var de mest "resistente" og udholdende overfor en opgaven overfor den nazistiske terror. Så når Ekstra Bladet vasker sine hænder overfor "fløjene", så gør Ekstra Bladet det ved at stille sig over dem, hvilket også var, hvad nazisterne gjorde, idet de opererede gennem en ren ideologisk omformning af den samfundsmæssige overbygning, således at al kommunikation og handling foregik fra oven af og ned. Derfor er det heller ikke underligt - men katastrofalt for et demokrati - at Ekstra Bladet i sin journalistiske tilgang til Studenterhuset betjener sig af et argumentationsperspektiv, der er yderst centralt i etableringen af totalitære og dermed

menneskeljendske regimer. Dette går så også igen på det punkt, hvor Ekstra Bladet finder det inkriminerende, at Regnbuen beskæftiger sig med gadekampene d. 18. maj 1993. Ekstra Bladet roses da også i nazisternes telefonavis for sin studenterhus-bedrift. Men vigtigt at huske: nazismen blev, af alle grunde, dømt kriminel ved Nürnbergprocesserne, og der blev i forlængelse heraf udførnet et charter, der bød alle lande til at forhindre at denne "kriminalitet" kunne få lov at vokse frem igen. Ekstra Bladet er også omfattet heraf?

Leder: "Vi véd ikke, om de står til højre eller venstre, for det er meningsløst, når man har forladt demokratiet".

Kommentar: Regnbuen ved godt, hvor den står. Den står i demokratiet, som forsvarer og udvider heraf. Men når man stiller sig som nazisterne gjorde det med deres national-socialisme, så er fløje også meningsløse. Man anerkender nemlig kun sin egen rå magt som kontrol over enhver horisontal meningsudvekslende og -handlende menneskeligt kollektiv.

Ekstra Bladets totalitære argumentationsmetode og -perspektiv skinner her tydeligt igennem, for andre steder i Ekstra Bladets tekst placeres vi på den yderste venstrefløj - at være "stærkt venstreorienterede psykologer" - og det er lidt svært at forstå Ekstra Bladets modsigelsesfuldhed på anden vis, end at venstreorienterede ikke er demokrater. Og der er ikke langt fra dette standpunkt til også at ville indføre sanktioner overfor venstreorienterede, a la kommunist-interneringen under krigen.

Side 4 / artiklen: " ... Ove Nathan frygtede, at Studenterhuset gennem længere tid er blevet mishandlet til illegal politisk virksomhed".

Kommentar: I hvilket misbrug i og af Studenterhuset fra Regnbuens side? Og hvad omhandler det? Vi er ikke vidende om at have lagt navn som gruppe eller enkeltpersoner til noget sådant.

Side 4: Undertekst til artikel: "Kriminalpolitiet lukkede tidligt i morges Studenterhuset på Købmagergade i København efter anmodning fra rektor Ove Nathan". Og teksterne i artiklen: "Studenterhuset i Købmagergade blev tidligt i morges lukket og ransaget af politiet"; " ... med det resultat, at kriminalpolitiet i nat blev bedt om at gribe ind og ransage og lukke huset".

Kommentar: Politiet lukkede ikke Studenterhuset - det gjorde suverænt rektor Ove Nathan v/ Lars-Erik Allin. Rigtigt er det faktuelle forhold, at politiet "ransagede Studenterhuset".

Side 4 / artikel: "De oplysninger, der forelå, var så alvorlige, at universitetet ikke følte, man selv kunne klare sagen. Det var nødvendigt, at politiet hjalp til, sagde en fæmælt Lars Erik Allin, juridisk fuldmægtig for rektor Ove Nathan ..".

Kommentar: I hvilke oplysninger forelå der? Tidligere i artiklen er kun nævnt: 1 - misbrug af huset til illegal politisk virksomhed, og denne påstand efterlades ubesvaret; 2 - at der er fundet slagvåben i huset - men at disse har været der var alment kendt: det havde været diskuteret om sådanne fortsat kunne være i huset, så sent som på Stormødet i april (jvf bilag 1), samt i Husavisen nr 8, april 1993. Stormødet i maj 1993 endte op i, at 3 talte imod - heraf 2 bestyrelsesmedlemmer - 1 mente der skulle søges andre veje, og 6 mente problemet var reelt nok - heraf 3 bestyrelsesmedlemmer. Desuden ender mødet med: a) at Studerende Mod racisme må fremme diskussionen om sikkerhed brodt i huset, "at holde et møde"; b) at de må tages "op på generalforsamlingen" (jvf bilag 8).

Både a og b fremsættes af bestyrelsesmedlemmer, der ikke har noget med hverken Regnbuen eller Studerende Mod Racisme at gøre.

Side 6-7: Underoverskriften "skjulte slag- og stikvåben finansieret af Københavns Universitet".

Kommentar: At både slag- og stikvåben skulle være finansieret af Københavns Universitet er grebet ud af den blå luft. Desuden er - og var - der intet belæg for tilstedeværelse af stikvåben. Politiet fandt 8 kabler og et vandrør - slagvåben - i Regnbuens aflåste gruppeskab. Tilstedeværelse af disse kommenteres nærmere senere.

Side 6-7: Studenterhuset angives som det "reelle hjem" for Kalle Birck-Madsen. Og der fortsættes med følgende: "Kalle Birck-Madsen bor på det nærmeste i Købmagergade 52, hvor han har sit private kammer på første sal".

Kommentar: Studenterhuset er ikke Kalles reelle hjem, men et sted, hvor han som mange andre bidrager til udviklingen af rådgivningens praksis ved at deltage i dens arbejde. Der er heller intet "privat kammer på første sal". Derimod er der et lille lokale, som nærmest kun bruges af Regnbuen som gruppe - og bruges til rådgivningssamtaler.

At personer fra Regnbuen i perioder er meget i huset omhandler desuden pres fra mange kriseramte, der søger rådgivning, og ingen andre steder har at gå hen. I dette pres indgår også, at mange fra Studenterhusets andre grupper trækker på rådgivningens ressourcer. Så sent som i marts 1993 skrev Regnbuen til Undervisningsminister Ole Vig Jensen om det rådgivningspres, som Regnbuen i det daglige stod overfor (Husavisen nr. 7, 1993, jvf bilag 7).

Side 6-7: "For at blive medlem og godkendt som aktivist i Regnbuen, skal man f.eks. kunne redegøre for sit positive forhold til begreber som 'autonom' og 'militant'".

Kommentar: Der er ingen i Regnbuen, der stilles overfor nogen som helst tjeklister, der skal svares positivt på. Det eneste, der er, er kravet om at rette sin aktivitet ind mod en faglig og videnskabelig omgang med de opgaver, man støder på som aktivist i rådgivningen, og generelt i Studenterhuset. Brevet, der henvises til, blev desuden skrevet af et gammelt medlem af Regnbuen, til egen og gruppemæssig diskussion - dette dokumenteres og kommenteres også senere.

Side 6-7: "Forrige weekend (dvs 8.-10. oktober) var Studenterhuset vært for en fest, hvor kun meget få af de faste brugere - for ikke at nævne studerende ved Københavns Universitet - havde adgang. Da mødtes omkring fyrre centrale skikkelser fra Københavns illegale undergrundsmiljø til en fest under devisen 'Anti-fascistisk weekend-seminar'. De medbragte deres egen spiritus og købte i øvrigt deres øl til indkøbspris i Studenterhuset bar. De blev betjent af folk, der til daglig er aktive i Regnbuen, og kunne danse til live-musik fra et otte mand stort orkester. Sandsynligvis var der også ved denne lejlighed bevæbnede vagter til stede. Det har været reglen ved tidligere 'anti-racistiske møder', at der er indfaldt 'kammerater' fra Antifascistisk Aktion. Parate til at forsvare vennerne med slag- og kastevåben".

Kommentar: Det er ganske legitimt, at der til aktiviteter af faglig studenterrelevans kan lånes lokaler i Studenterhusets. Og det er grebet ud af den blå luft, at det skulle være personer fra det "illegale undergrundsmiljø". Der er endvidere helt legalt både at medbringe egne fornødenheder respektive at købe øl og vand til aktivistpris i baren, når sådanne arrangementer afholdes. Desforuden var der ej nogen særskilt betjening af folk fra Regnbuen, men de personer fra Studerende Mod Racisme, som deltog i arrangementet, og som i det daglige kom i huset, viste selvfølgelig nye til rette mht barforhold, toiletter mv.

"Bevæbnede vagter" kender vi ikke til - ej heller til nogen regel herom. Og overhovedet er alt, hvad angår sikkerhed mod at blive overfaldet af racister, fascistere og nazister knyttet til Studerende Mod Racisme, og ikke til Regnbuen, idet Studerende Mod Racisme nærmest bare i kraft af deres eksistens realistisk må frygte at blive udsat for overgreb fra anti-demokrater.

Side 6: Den indrammede blok nederst på siden bærer overskriften "Terror-finansiering". Og der optræder beløbet 1.5 million kr, der gives til Studenterhuset, der igen er delt op i tre dele: en øvre del - udefra kommende ledende grupper: Den Røde Bande og AFA - en mellemdel - ledende interne grupper: Regnbuen og Studerende Mod Racisme - og en nedre del - undertrykte interne grupper: Rock, Dans, TaiChi, KØKS, KFS, Yggdrasil, Moderate studenter, Internationale studenter, Debatforum.

Kommentar: Hvor tallet 1.5 million kommer fra, det ved kun Ekstra Bladet. Hierarkiet mellem grupperne er udokumenteret. Desuden er grupperne Iranske Studerende Råd, Anarkistisk Forum og Skakgruppen ikke taget med. Udelades disse fordi de strider mod, hvad Ekstra Bladet vil konstruere/antype. Grupperne har nemlig et positivt forhold til Regnbuen og til Studerende Mod Racisme. Gruppen Elfenbenstårnet er også udeladt, men denne ville næppe heller kunne stille sig på det af Ekstra Bladet ønskede standpunkt, at Regnbuen og Studerende Mod Racisme er roden til al ondt. Desuden er Moderate studenter ikke en gruppe i huset - men de er så åbenbart taget med, fordi man forestiller sig, at de på grund af deres erklærede borgerlige observans vil kunne fremkomme med udsagn mod socialisterne og kommunisterne i Regnbuen og i Studerende Mod Racisme. Foto-gruppen er også glemt i opstillingen, men er dette fordi, at Ekstra Bladet tror, at der er noget at udsætte på dem? Og derfor skal den udelades! Er foto-gruppen en af Ekstra Bladets kilder, og derfor holdt udenfor? Det er fx kendt, at foto-gruppen har mange medlemmer, men kun en meget meget lille aktivitet ud over deres egen. Det er der ikke noget "kriminelt", så længe man overholder vedtægter og husorden, men det lave aktivitetsniveau ili størrelse vil sikkert kunne bruges af nogen til noget beskidt noget - hvis man ellers skal følge Ekstra Bladets tankegang.

De "udefra kommende grupper" har heller ikke noget at skulle have sagt i huset, og "de ledende interne grupper" har ikke mere indflydelse end nogen som helst andre grupper.

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOPPET UD". Det postuleres først, at Regnbuen og Studerende Mod Racisme kører hetz mod andre folk, og herefter kommer følgende: "Og hvis der er nogen, der har brug for psykiatrisk hjælp, så er det nok Regnbuen selv, siger jurastuderende Jonas Christoffersen".

Kommentar Dette vil vi gerne have dokumenteret: både hetzen og behovet for psykiatrisk hjælp

Side 6-7: "Regnbuens få folk fylder massivt i Studenterhusets mødelokaler. Denne uge er typisk. Her har Regnbuen på forhånd sat sig på halvfjerds procent af de planlagte arrangementer i huset". "Og nu hvor vi skriver oktober, er det stadig gadekampene 18. maj, der præger dagsordenen".

Kommentar: Regnbuen søger - som alle andre grupper - om tilståelse af lokaleplads i starten af hvert semester. For efterårssemesteret 1993 er ugentligt tilstået 7 timer i Værkstedet. 24 timer i Det Røde Rum (plus tilgang 2 gange 4 timer, hvis andre ikke bruger det), samt tilgang til et lille rum, der i snit bruges 10 timer om ugen. Samlet er dette, ud fra at første salen i Studenterhuset har 6 grupperum, og rummene kan bruges fra kl 8 til 22 hver hverdag: 7/80; 24/80 (respektive 32/80); 10/80; 0/80; 0/80; og 0/80, hvilket er lig med 15% - modsat de 70% som Ekstra Bladet postulerer. Og opgjort ift hele huset - kælderlokaler der bruges, stuen med cafeen og øverum, og så første salen - så er procenten nede på 6-7 stykker.

At gadekampene d.18.maj skulle præge dagsordenen, må stå for Ekstra Bladets egen retning. Men selvfølgelig - ligesom aviser gør det - beskæftiger Regnbuen sig også med det, der er på den politiske, sociale, kulturelle eller andre sfærens dagsorden.

Side 6-7: Underteksten: "Studenterhuset afsløret som tilholdssted for revolutionære grupper - skjulte slag- og stikvåben finansieret af Københavns Universitet". Og i artikelteksten: "Ekstra Bladet kan idag afsløre en dækadresse for hemmelig, militant aktivitet, hvor det hører til dagens orden at diskutere voldelig omvæltning af samfundet". I artikelteksten gentages det, at der er "et opsigtsvækkende fund af slag- og stikvåben i Studenterhuset, Købmagergade 52, ..som.. bekræfter, at alle midler er endevendt under diskussionerne".

Kommentar: Der er intet at afsløre, hvad angår Regnbuen, for det har været åbent at Regnbuen arbejder blandt andet for en revolutionær forandring af den bestående "miserable tilstand"(Marx). Jvf Studenterhusets folder for 1993, hvor også Regnbuen - som alle andre grupper - præsenterer sig. Der er således intet hold i nogen "dækadresse" for noget som helst. Og at knytte Regnbuen, revolution og skjulte slag- og stikvåben sammen, det har ikke bund i Regnbuens virke.

Det er tidligere nævnt, men det skal gentages, at der ikke blev fundet stikvåben. Og hvad angår slagvåbnene - de 8 telekabler og et vandrør - så er det proportionsforvrængende at kalde det et "opsigtsvækkende fund". Historien er en anden, nemlig at deres eksistens i Studenterhuset allerede var offentligheden bekendt, idet Studenterhusets sikkerhedsproblem ifm faren for nynazistiske overfald på offentlige anti-racistiske møder, med Studerende Mod Racisme som arrangør, har været diskuteret i Studenterhusets husavis så tidligt som i april 1993. Problemet om sikkerhed blev efterfølgende også diskuteret på et Stormøde i Studenterhuset d.11.maj 1993 - og diskuteret som et anliggende for Studerende Mod Racisme ifm tilfælde af overfald på anti-racistiske arrangementer, og som nødværge i tidsrummet indtil politiet kunne nå frem.

Det skal tilføjes, at Studenterhuset - via bestyrelsesmedlem Birgitte Ernst, der er med i såvel Regnbuen som Studerende Mod Racisme - har anmodet Universitetet dels om indsættelse af panserglas i de store vinduesarealer i cafeen - dette blev afslået. Ligeledes blev øget brandsikkerhed i form af flere brandspande, opsætning af skumslukkere, brandtæpper og opsætning af nødudgangsbelysning ved flugtveje afslået. Brandtilsynet har da også ved gennemgang af Studenterhuset i 1992 rettet et stærk kritik mod Studenterhusets manglende brandsikring - men det tog alligevel et år før Universitetet ønskede at forholde sig til kritikken, og dette da man ikke længere kunne komme udenom at skulle overholde de forskriftsmæssige myndighedskrav - men i skrivende stund er kravene endnu ikke opfyldt, arbejdet med brandsikring er end ikke påbegyndt. Meget bekvemt blev Studenterhuset lukket ligesom man stod overfor en lovliggørelse. Studenterhuset har været i bygningen siden 1984! Det skal også nævnes, at Studenterhuset gennem mange mange år bad om indsættelsen af et systemnøglekompleks i Studenterhuset, men uden held, og dette på trods af, at huset var plaget af indbrud, også indefra, af hærværk af nazistisk art, og af interne tyverier fra specielt Regnbuens interne box (papirer, opgaver, breve, disketter og bøger blev stjålet). I foråret 1993 blev Studenterhuset også - af vagtpersonalet fra Slotsholmen - gjort opmærksomt på, at der var blevet skåret ned på vagtjenseten, og at Studenterhuset fik mindre end det var berettiget til.

Universitetet har mao et meget stort ansvar for, at Studenterhusets problemer omkring sikkerhed generelt og sikkerhed specifikt til demokratisk at ytre anti-racistiske holdninger har kunnet udvikle sig derhen, hvor de nærmest blev til uløselige interne konflikter. Universitetets manglende vilje til at støtte op om Studenterhuset har uden tvivl medført et yderligere internt pres - med skærpede konflikter til følge - mht ordentlige løsninger af Studenterhusets mange opgaver. Alligevel lykkedes det - specielt gennem aktivitet fra Regnbuen og Studerende Mod Racisme - at komme igennem alle konflikter på en demokratisk måde. Desuden lykkedes det også via Regnbuen at få inddraget Arbejdstilsynet i København i skabelsen af en bæredygtig løsning af sikkerhedsproblemer i Studenterhusets eaf. Dette arbejde stod foran sin begyndelse. Men alt

dette er der ikke et ord om i Ekstra Bladets artikler - men det passer jo heller ikke ind i det bilde, der ønskes skabt.

side 6-7: "Ekstra Bladet har gennem de sidste uger benyttet både almindelige og ualmindelige journalistiske metoder til at danne sig et billede af Studenterhusets aktiviteter".

Kommentar: Så er det måske Ekstra Bladet der er bagmanden bag, at der forsvinder - stjæles - papirer fra Regnbuens interne poststativ!

Side 4 / artikel: "I følge Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers er blevet garanteret. Tvært imod var man bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og vidste nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset".

Kommentar: I hvilke undersøgelser, Universitetet har gjort ved vi ikke. Men vi ved at der er forsvundet papirer fra Regnbuens box og dueslag. Der er ikke noget her - eller i Regnbuens generelle virksomhed - der støtter noget ulovligt, eller at Studenterhuset ikke er et åbent hus. Studenterhuset har som andre foreninger og institutioner vedtægter og husorden, der fastsætter, hvad huset kan bruges til, og hvordan brugere skal forholde sig til stedet. Kernet punktet i disse er det åbne og demokratiske, udadtil og indadtil. Personer eller gruppers brud på vedtægter medfører - som alle andre steder - sanktioner af den ene eller anden form - men selvfølgelig ikke i modsætning til vedtægternes bestemmelse om det åbne eller det demokratiske. Det skal bemærkes, at omtalte passus fra vedtægterne er demokratisk indført, særligt gennem Regnbuens initiativ, og dette for at sikre så forsvarlig en brug som muligt af stats ejendommen, hvori Studenterhuset har til huse.

Mht falske navne, så er der ingen - hvad også Studenterhuset har godtgjort overfor Universitetet (jvf tidligere, samt bilag 2). Denne problemstilling synes at opstå, fordi Ekstra Bladet har brugt en intern tjekliste - optrykt i Husavisen nr. 7/1993, vedlagt bilag 2 - og den var internt, fordi den skulle bruges til tjek af, om navne var stavet korrekt, om der var angivet korrekt gruppetilhørsforhold osv, og dette var udtrykkeligt markeret indledningsvist i teksten. At citere: "... opfordre til at man checker nedenstående liste over de husaktive, om man selv eller kender nogen som ikke er med på listen". At udelade dette kan kun opfattes som en bevidst grov manipulation fra Ekstra Bladets side.

Mht 'autonome' grupper, så er Regnbuen defineret som autonom tilbage i 1982, hvor definitionen er "selvstyrende, på egne kræfter beroende arbejde". Dette står på ingen måde i modsætning til Studenterhusets formålsparagraf om åbent demokrati, udadtil og indadtil, for dette formål er også Regnbuens. Vi er ikke vidende om andre gruppers egen selvforståelse og om de har en definition på det arbejdsniveau, der hvor begrebet om autonomi er relevant for Regnbuen som psykologisk rådgivning, nemlig som arbejds metode og som etisk norm omhandlende at kunne handle selv, ikke skubbe andre foran sig, ikke gemme sig bag andre. Derfor henviser vi ikke eget ansvar eller delagtighed for noget, til anden side - og vi forventer også det samme tilbage. Med et sådant organisationsprincip er vi sårbare, hvis nogen gruppe som enkeltperson på forhånd har et motiv, der bevidst holdes tilbage, dvs er lukket, til fordel for enten konflikt eller samarbejde på et andet motivniveau. Mht 'autonome' grupper, dvs grupper i flertal, så må andre grupper i Studenterhuset svare for sig, mht om de også går ind under begrebet 'autonom'.

Mht at "'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset ..", så er det grebet ud af luften. Bestyrelsen, der er demokratisk valgt på Studenterhusets ordinære generalforsamlinger i februar/marts og september måned hver år, har til enhver tid "Magten", hvis dette ord

endelig skal bruges. I bestyrelsen sad sidste år to fra Regnbuen, tidligere år har der kun siddet een, og efter generalforsamlingen i september 1993 sad der kun een fra Regnbuen. Bestyrelsens antal er på 8 personer.

Side 6-7: "Det vakte en del intern uro, da en ansat i huset tidligere på året fandt våbne under en trappe i huset, men både Regnbuens folk og medlemmer af 'Studerende Mod Racisme' (SMR) fik banket de urolige elementer på plads med lange forklaringer om risikoen for nazistiske angreb".

Kommentar: Det var ikke en ansat person, der fandt de efterladte slagvåben, men en aktivist i huset. Denne aktivist skrev senere om sit fund og om sin holdning til sikkerhedsproblemet i forbindelse med anti-racistiske arrangementer i huset. Også studerende fra Studerende Mod Racisme svarede. Ingen blev i diskussionen banket på plads, men et bestyrelsesmedlem - Jacob (jvf bilag 1), der forøvrigt personligt ikke brød sig om slagvåben - foreslog, at sikkerhedsproblemet blev taget op på en generalforsamling, hvad han så glemte. Desuden: Bombemordet i Søllerødgade var "ikke en lang forklaring om risikoen for nazistiske angreb" - det var et sådant!

Endvidere var det ikke kun personer fra Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, der mente at en sådan trussel var reel. Også personer fra andre grupper - herunder et bestyrelsesmedlem, tilknyttet cafe-gruppen - havde denne holdning. Og faktisk var der et reelt flertal for denne holdning, på det stormøde hvor sikkerhed blev diskuteret. Jvf tidligere.

Side 6-7: "Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Meinhof-gruppen og Blekingegadebanden. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som møber og chikanerer rigtige studerende væk". Og: "Denne gruppe hedder 'Regnbuen' og består officielt af seksten folk, der kun med megen god vilje selv kan kaldes studerende".

Kommentar: Studenterhuset er ikke styret af Regnbuen eller andre grupper, men igennem halvårlige generalforsamlinger, en valgt bestyrelse der mødes ugentlig, et rådgivende repræsentantskab og et vejledende stormøde, der mødes en gang om måneden. Regnbuen opfylder blot sin forpligtigelse overfor Studenterhusets formålsparagraf ved at overholde at møde op til møder, medvirke til at der er nok personer til bestyrelsesarbejdet osv osv, ganske som alle de andre grupper.

Regnbuen dyrker ikke en særlig interesse for "Baader-Meinhof-gruppen og Blekingegadebanden". Regnbuen interesserer sig for alt i hele samfundet, for dermed at forbedre det.

Vi finder os ikke "intolerante" - tværtimod, og dette fordi vi er "stærkt venstreorienterede". Vores egne ord er dog at være socialistiske og/eller kommunistiske.

Og mht at "møbe og chikanere rigtige studerende væk", så har dette intet på sig. Regnbuen søger altid at nærme sig den indholdsmæssige side af enhver problemstilling, modsat at blive i en overfladeform. Men vi kan ikke anerkende, at rigtige studerende kun er studerende, der er apolitiske eller tilhører højrefløjen.

Regnbuens medlemmer kan også uden "god vilje" kaldes studerende. De er for 8 ud af 9 alle studerende, og adskiller sig ikke fra andre grupper i huset på anden måde, end at der i de andre grupper i huset procentvis er færre studerende (Jvf også bilag 2).

Side 6-7: "Af Regnbuens officielle medlemmer er det kun ni, der har et reelt og aktivt forhold til Københavns Universitet. En fjerdedel har aldrig haft det. Men de har alligevel fusket sig til stemmeret på Studenterhusets generalforsamling".

Kommentar: Regnbuens antal aktivister varierer fra semester til semester, afhængig af alle mulige forhold, som fx opgavepres, lønarbejde osv. I Regnbuen skelner vi mellem aktive og personer på orlov, hvis de ikke har tid til at deltage i det almindelige arbejde i rådgivningen, men hvor der er interesse i, på et senere tidspunkt, at vende tilbage. Vores antal er altid angivet i Studenterhuset folder, der udgives en gang om året (jvf bilag 9 for Regnbuens indlæg) - og Regnbuens antal aktive medlemmer har altid stemt overens med det faktiske antal. Og der er ingen, der har fusket sig til stemmeret.

Side 6-7: I forbindelse med Regnbuens brug af lokalerne i Studenterhuset: "Og nu, hvor vi skriver oktober, er det stadig gadekampene 18. maj, der præger dagsordenen".

Kommentar: Hvor ved Ekstra Bladet dette fra, og hvad er hensigten med denne tilskrivning af noget, som man ikke ved noget om. Desuden er det ikke forbudt at beskæftige sig med, hvad der måtte ske af hændelser i København. Det gør Ekstra Bladet jo selv - men ytringsfriheden skal måske ikke gælde de personer - os fx - som har en anden politisk holdning end Ekstra Bladets!

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOBBET UD" har teksten: "Klimaet i det såkaldte studenterhus har igennem flere år være anstrengt, intrigant og hæsligt. Den hårde kerne i huset har nødtvungent accepteret, at andre også havde lov at komme de. Mens det daglige liv blev forpestet af magtkampe og krav om udsmidning og eksklusivitet".

Kommentar: Det er rigtigt, at klimaet har været dårligt, men det er ikke Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, der har båret brænde til dette bål. Der er derimod personer fra SolbjergSelskabet og dens senere overgang til gruppen Yggdrasil. Personer herfra er kommet med hån, disrespekt, løgne, hetz mod anderledes tænkende (de kristne, de fremmede, socialisterne og kommunisterne) end dem selv. Det er også fra SolbjergSelskabet v/ Per Åstrup Olsen, der er kommet voldstrusler (jvf også bilag 12, og Per Åstrup Olsens grundlov fra Book 77, citeret tidligere, jvf også bilag 5), og om noget er voldstrusler "mobning". Regnbuen og Studerende Mod Racisme har modsat dette søgt at holde huset åbent for alle, der ville have et åbent hus - modsat disse grupper (SolbjergSelskabet og Yggdrasil) intention. Så det er falsk at skrive noget om "nødtvungent accept" af flere i huset. Det modsatte er tilfældet. Rart med stadig flere studerende.

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOBBET UD" har teksten: "Den hårde kerne fra Regnbuen har officielt hånet debatforeningen for at hære silkeslips og bruge dyr fransk parfume: - Jeg har aldrig følt mig velkommen, men vi blev tålt, fordi de skulle bruge nogle medlemmer. Og når du kommer i det hus, bliver du drænet for energi, fordi du skal sidde en hel aften - fra klokken otte til over midnat - og diskutere petitesser, siger Jonas Christoffersen. Nu holder Debat-forum sig væk. Det samme gør Kristelig Forening for Studenter, der med sine firs medlemmer ellers talte godt i statistikken. De blev udsat for massiv kritik, fordi medlemmerne ikke ubetinget havde lyst til at være vagtfolk eller dørvogtere. Og da de først på året trak sig, blev der hånlige skrevet i husets officielle referat: Hele resten af huset er strakt til jorden af sorg og forbitrelse, da KFS altid har været et farverigt og særegent indslag i husarbejdet".

Kommentar: Det er rigtigt, at en person fra Regnbuen har kritiseret Debatforum, men dette omhandler en kritik for ikke engang at kunne rydde op efter sig efter to henvendelser - samtidig med at de ikke havde andet til hån til overs for de folk, der reelt gjorde det, herunder folk fra Regnbuen. Hvis man føler sig uvelkommen i huset, fordi man ikke ønsker at rydde op efter sig, så er det ikke Regnbuens problem, men et problem mellem den enkelte og hele huset.

Desuden er Debatforum ikke holdt op, men gruppen kører på vågeblus, fordi de fleste medlemmer fra foråret 1993 fik nok at gøre med at skulle bestå bestemte meget krævende eksaminer. Dette vågeblus, som legitim handleform, støttede Regnbuen såvel på bestyrelsesniveau, repræsentantskabsniveau og på Stormøder.

Desuden er der en forhistorie mht Debat-forum og almindelige studenterhusaktivister, og også en forhistorie mellem Debat-forum og de studenterhusaktivister, der var humanister eller socialister. Den første forhistorie er, at da Debat-forum kom til Studenterhuset i 1990-91, da var der en gammel lovninng fra Universitetet om rengøring, men Universitetet var ikke i praksis gået ind på den. Denne lovninng blev nærmest brugt af Debat-forum til at undlade at rydde op efter sig selv, selv om de godt vidste, at det ikke var Universitetet, der havde ryddet op efter dem, når de kom næste gang, men derimod andre folk fra huset. Den anden forhistorie - omhandlende Debat-forum og humanister/socialister - tager form, da personer fra Regnbuen tager initiativ til og starter en husavis op. Dette har været en længe ønsket og savnet ting i Studenterhuset. I første nummer bringes så et historisk dokument fra husets lange historie. Dokumentet er centralt, idet det opsummerer husets historie fra dets begyndelse, det angiver også hvor huset er henne i forhold til Universitetet, og det fremdrager endeligt nogle perspektiver for huset, som huset indenfor en vis tid skal tage stilling til, vælge imellem. Dokumentet var endvidere det afgørende dokument i en forhandling med universitetet i 1990. Til næste nummer af Husavisen har - formanden, vist nok, fra Debat-forum - et indlæg, hvor det at bringe dokumentet i Husavisen blev sat i sammenhæng med dem og baglandet for dem, der lavede Husavisen, nemlig regnbue-aktivister, på den måde, at personen fra Debatforum mente, at de var "termitter" og at de gjorde stor skade på huset, og overhovedet at det, at de var, det var ødelæggende (s. 8 i Husavisen nr. 2, august 1992, jvf bilag 16). Sikken en måde Debatforums medlemmer møder nye initiativer på, og behandler dem, der har gjort det muligt, at Debatforum overhovedet havde et Studenterhus at vokse ind i.

De lange møder - der referes til - er eet møde om måneden, stormødet. Dette møde er der end ikke mødepligt til - det er der derimod til repræsentantskabsmøder, ligeledes en gang om måneden, men kun to timer, fra 18-20. At møderne skulle trække ud er ikke specielt Regnbuens anliggende, men alle de, der kommer til møderne, og de mange opgaver, der ofte er at tage vare på.

At Regnbuen - og Studerende Mod Racisme - kun har tålt Debatforum, fordi disse grupper havde behov for medlemmer, har intet på sig. Studenterhuset som sådan har behov for medlemmer, og de aktive medlemsværgere til selve huset er cafeen og Studenterhusets bestyrelse. Kritikken mod KFS var ikke massiv, men enkelte - og ingen fra Regnbuen og Studerende Mod Racisme - mente at alle skulle tage fælles tjanser i baren. Det var specielt cafegruppen, der kørte frem med aktiveringskrav omkring cafeen. Men fælles blev besluttet, at KFS kunne gøre noget andet end café.

Regnbuens forhold til KFS har - modsat måske andre grupper i huset - altid været præget af respekt. Og vi syntes det var ærgerligt, at de besluttede at flytte et andet sted hen, men deres beslutning omhandlede ikke specielt problemer med deltagelse i cafe-arbejdet, men det at blive forstyrret af andre, der gik igennem cafe-lokalet, når de holdt møde.

Side 7: Delartiklen med overskriften "MOBBET UD" har teksten: "En anden gruppe, Yggdrasil, er gennem lange perioder blevet beskyldt for at være fascistiske og nazistiske, der skulle ekskluderes. Årsagen er, at de har holdt foredrag om Hagekorsets historie, og blandt andet fortalt, at det er et tusind år gammelt nordisk tegn. I følge anti-fascisterne var dette nok til en årelang strid, hvor man har krævet gruppen smidt ud og tilmeldt bedt om rektor Ove Nathans hjælp. Denne konflikt medførte, at Universitetet sidste år stoppede den økonomiske støtte til huset, og først startede igen, da man havde fået løfte om, at

stridighederne var slut, og at Regnbuens leder Kalle Birck-Madsen ikke havde mere at sige. Dette var et tomt løfte. Den behårde magister er stadig Studenterhusets uofficielle leder".

Kommentar: Yggdrasil er kun lidt over et år gammel som gruppe. Og vi er ikke vidende om, om og hvordan de har det med hagekorset. Problemet er ikke Yggdrasil - hvor den eneste konflikt her har været, at Yggdrasil repræsentantskabsmedlem ikke har ville deltage i den fælles rengøring på behørig vis.

Problemet var derimod SolbjergSelskabet, og denne gruppes brug af hagekorset i billedet af, at "de kristne og de fremmede havde ødelagt den danske folkesjæl", og at "kommunisterne/socialisterne var fjenden". Dette blev der sagt NEJ til fra Regnbuens side. Vi mente ikke at dette var en legitim interesse, som Studenterhuset kunne eller skulle rumme.

Mht konflikten omkring personer fra SolbjergSelskabet, så var det ikke kun Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, der havde denne konflikt. Det var en konflikt med mange andre, fra andre grupper også. Men de to grupper var aktive i, at der blev taget kontakt til Universitetet for en løsning. Selve løsningen - udformningen af nye vedtægter og udarbejdelsen af en Fællesudtalelse (jvf bilag 17 for "Fællesudtalelsen", og for en personlig kommentar til denne fra en regnbue-aktivist) - var Regnbuen drivende i. Begge blev vedtaget på ordinær generalforsamling i efteråret 1992. Så kravet om at Kalle Birck-Madsen "ikke havde mere at sige", det er grebet ud af luften. Som C-medlem var hans rettigheder lig alle andre C-medlemmer.

Det skal også tilføjes, at ingen stillede krav om, at SolbjergSelskabet skulle smides ud af huset. For yderligere analyse af SolbjergSelskabet, jvf bilag 10, 11, 12 og 13, men specielt bilag 12 om "Studehandler med djæveln".

Side 6-7: Overskriften "TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET", et billede, der viser 4 maskede personer med en rød fane, som vejende over Studenterhuset, samt tegningen nederst på side 6, hvor der opstilles et hierarki mellem grupperne i Studenterhuset.

Kommentar: Billedet er ikke fra Studenterhuset, og viser heller ikke studenterhusmedlemmer, men dets brug er klar nok: Det drejer sig om at insinuere en terrormagt over Studenterhuset af bestemte "udefra kommende grupper" og "ledende interne grupper" overfor "undertrykte interne grupper". Det påståede hierarki eksisterer ikke. Og Ekstra Bladet blev også senere nødt til at trække tilbage, at de "udefra kommende grupper" har haft del i nogen økonomiske midler.

Hvad angår kommentarer til Ekstra Bladets artikler de efterfølgende dage - fra d.21. oktober 1993 og frem - så skal disse kun gives summarisk. Falske, fordrejede osv osv kommenteres kun, hvis de er nye.

EKSTRA BLADET, TORSDAG D. 21. OKTOBER:

Side 4: "De mellem ti og seksten mennesker (i Regnbuen) sidder på hovedparten af alle faste møder i Studenterhuset. Der går næppe en dag uden mødeaktiviteter, og hver onsdag booker de sig således fast ind i to mødelokaler i op til et halvt døgn. Der er tale om en meget skæv fordeling af husets faciliteter".

Kommentar: Det er urigtigt at vi skulle sidde på nogen som helst møder. Men vi sørger for at overholde vores forpligtelser mht at møde frem til de møder, hvor der er mødepligt, hvilket gælder Repræsentantskabet den første tirsdag i hver måned, mellem kl. 18 og 20.

Desuden er det også Regnbuen og Studerende Mod Racismes anliggende at arbejde for, at der er tilstrækkeligt med personer til bestyrelsesarbejdet, og til de faste og løbende pligter og arbejdsopgaver i huset.

Hvad angår lokalebrug i Studenterhuset, så er det normen - og et krav fra bestyrelsen - at aktivitetsgrupper i huset booker sig fast ind i huset lokaler. Kun eksterne grupper skal søge fra gang til gang. Lokaler fordeles i starten af hvert semester efter indsendte lokaleønsker fra alle grupper. Bestyrelsen varetager herefter den nærmere lokalefordeling og den løbende koordination. Og i 9 ud af 10 tilfælde har Regnbuen - når et ønske om afholdelse af enkeltstående arrangementer har kollideret med Regnbuens allerede givne lokaltilfaldelse - fundet en anden lokaltilfaldelse. Andre grupper i Studenterhuset har typisk været meget mere ubøjelige - de har bare stået på deres givne ret, og stået der ufleksibelt. Den nærmere brug af lokaler er kommenteret tidligere.

Side 4: Først skriver EKSTRA BLADET om at grupper trækker sig pga Regnbuen, og herefter: "Samtidig kommer der også langt færre internationale studenter, selv om det netop er de fremmede studenters tilstedeværelse, der har været en vigtig grund til, at universitetet giver 375.000 kroner til Studenterhuset om året. Ekstra Bladet er bekendt med, at netop udfrysningen af 'International Forening' var en af årsagerne til, at universitetsledelsen havde fået nok".

Kommentar: Det er urigtigt, at der kommer færre fra Internationale Studenter. Faktisk kommer der flere og flere, og det har der altid været - i cafeen hver onsdag, når der er International Café. På det sidste var IF også begyndt at mødes på 1.ste salen efter den officielle åbning fra 20-24. Der er ingen udfrysning af IF, men en tvist omkring, hvordan indrette Værkstedet på første sal, så dets brug som mødelokale ikke fjernes på grund af gennemgang til et nyindrettet kontor bagerst på første salen. Indrettelsen af dette kontor - blandt til IF - er blevet fremmet særskilt af Regnbuen og Studerende Mod Racisme, der også har lagt knofedt til.

Hidtil har Regnbuen holdt sine fællesmøder i Værkstedet hver onsdag, hvilket også har indbefattet telefoni, hvor henvendelser om rådgivning kunne rettes, samt modtagelse af nye brugere af rådgivningen. Dette tidsrum er opgivet i Studenterhusets semesterfolder. Og af den grund kunne Regnbuen ikke bare skifte lokale, eller forblive i Værkstedet som gennemgangrum, fra den ene dag til den anden.

Er der en sandhed mellem Regnbuen og International Forening, så er det den, at Universitetet greb en lokalvist mellem dem til et forsøg på at få Regnbuen ud af Studenterhuset. Og grunden er nærliggende: at Regnbuen er besværlig for Universitetet, idet Regnbuen som en gammel gruppe i huset kendte til og kunne huske alle Universitetets aftaler med Studenterhuset gennem tidene, og at Regnbuen søgte at holde Universitetet fast på disse, og/eller måske grunden skal søges i udemokratiske, højre-radikale kræfter, der nærer et særligt had til socialister og kommunister! Desuden var lokalvistens for længst løst, da Studenterhuset blev stormet. Den blev løst ved at anskaffe en yderligere telefon, så Regnbuen kunne have sin kontortid i et andet lokale end Værkstedet.

Netop her viser det sig også, at der er andre motiver - blandt andet en intern lokalvist - til at hænge de politisk aktive grupper i huset ud, andet end mistanken for slagvåben, som alle også forinden havde kunnet læse om i Husavisen, april 1993, jvf bilag 8.

Side 5: Tekst under billede: " ... Studentarhuset, som 'Regnbue'-folkene sad effektivt på".

Kommentar: Hvad er beviset? Desuden var det ikke Regnbuen, der sad effektivt på huset. Det var - hvis nogen overhovedet sad på noget - primært musikgrupperne, idet deres øvirk-somhed i det højeste rum i stueetagen og i kælderen fyldte også de tilstødende etager med så megen "støj", at der ikke kunne holdes møder samtidig med dem, i hvert fald ikke den slags møder, hvor det var muligt at tænke egne tanker også. Problemet med musikgrupperne var et gammelt problem i huset, et problem omhandlende manglende økonomi til ordentlig lydsole-ring. Regnbuen havde da også en særskilt aftale med bands i kælderen om ikke at øve onsdage mellem 17-22 i vores fællesmødetid, idet det gjorde brugen af Værkstedet umulig. Og det var der forståelse for.

Side 5: Artiklen med "Regnbuen er militant" har underoverskriften: "Interne papirer dokumenterer militant ideologi i Studentarhuset". Og i selve teksten: " .. at den psyko-logiske gruppe 'Regnbuen' opfatter sig selv både militant og autonom. Derfor har akti-vister i 'Regnbuen' både mundtligt og skriftligt udspurgt eventuelle nye medlemmer om deres personlige holdning til begreberne 'autonom' og 'militant'. Og senere: "For halv-anden måned siden modtog 'Regnbuen' en besvarelse fra en person, der ønskede at komme med i samarbejdet. Vedkommende person, der ikke underskrev sig med navn, men brugte en kode, forsøgte at redde ansigt, ved at sammenligne dagens autono-me med de sabotører, der kæmpede mod nazismen under 2. verdenskrig. Ekstra Bladet ved ikke med sikkerhed, om denne person blev godkendt som medlem af 'Regn-buen', men det er sandsynligvis sket".

Kommentar: Regnbuen er ikke militant - Regnbuen er autonom! Og Regnbuen udspørger ik-ke, hverken mundtligt eller skriftligt, medlemmer om deres ideologi. Tværtimod arbejder vi på at afskaffe ideologiske forestillinger, til fordel for videnskabelige. Og det er dette videnskabeli-ge sigte, der er sammenhængskraften i rådgivningen - ellers kan man heller ikke etisk forsvare at arbejde for eller med andre mennesker på en menneskeværdig måde.

Vi har heller ikke modtaget en besvarelse fra en person, der ønskede at komme med i arbejdet. Personen er med i arbejdet - og har været det i snart 3 år. Desuden skrev han sin analyse af be-greberne autonom og militant på egen foranledning. Så personen har heller ikke brug for noget til at "redde ansigt mod", og der kan derfor heller ikke tales om at blive "godkendt" på et så-dant, af Ekstra Bladet konstrueret fiktivt, grundlag. At skrive oplæg - som personen gjorde - det har han gjort før om andre emner, ligesom andre gør det. Overhovedet er det at skrive op-læg, at analyse, en central del af Regnbuens arbejde.

Personen underskrev sig heller ikke med kode. Det er hans underskrift - som den altid ser ud! (jvf bilag 15 for det papir, som Ekstra Bladet refererer til). Men vi må også spørge til, hvor Ekstra Bladet har dette papir fra - det er nemlig uretmæssigt fjernet fra vores interne poststa-tiv. Og som sådan at betragte som hælerbare.

Side 4: Studenterrådet beskrives som gennem flere år at have "afholdt sig fra at benytte Studentarhuset. ... Københavns største studenterbewægelse har altså længe holdt diskret afstand til Købmagergade".

Kommentar: Regnbuen er den gruppe, der mest har arbejdet for at engagere Studenterrådet i Studentarhuset - medens mange andre i huset er pas på Studenterrådet - men fordi der ikke var opbakning til en repræsentation på fire til een for Studenterrådet ift Moderate, så valgte Studenterrådet at tøve med sin deltagelse. Men der har været en observatør i bestyrelsen det sidste år.

EKSTRA BLADET, FREDAG D. 22. OKTOBER:

Side 8: "... Birck-Madsen og Jønssons udtalelser i TV2 Lorry onsdag aften, hvor de for åben skjerm indrømmede, at de var ansvarlige for tilstedeværelsen af slagvåbnene i Stu-denterhuset ..".

Kommentar: Nej. Der blev ikke udtalte noget ansvar for tilstedeværelsen af slagvåben. Men vi stod ved at have kendskab til slagvåbnenes eksistens i Studentarhuset - ligesom mange man-ge andre fra Studentarhuset kunne (jvf udskifterne fra TV2-Lorry, bilag 15).

Side 8: Ekstra Bladet bringer en del af et referat fra et Stormøde: "... Der vil undervejs i mødet blive demonstreret både slag-stik- og kastevåben, samt blive affyret skarpe skud med storkalibrerede automatvåben". Og nede i teksten: "Ordene faldt, medens der var repræsentanter for blandt andet de kristne grupper i huset. Og de famøse sætninger, er for få uger siden blevet trukket tilbage".

Kommentar: Ordene er aldrig blevet sagt - og hvad har det med sagen at gøre, at de skulle have været sagt, medens de kristne var til stede. Ordene er referantens egen joke, og han var ikke fra Regnbuen - og det udelades, at første kommentar til referatet - af Anne Jønsson fra Regnbuen - da det skulle godkendes på det næste møde, var, at det skulle påpeges, at det var en joke. Så ikke totale tåber gik hen og troede på det. Men det skete altså alligevel! At det eksplicit også skal opfattes som en joke er da også med i det næste referat, hvori det forrige godkendes. Mht den falske påstand om stikvåben, så er denne kommenteret tidligere. Neden-for kommenteres, at der vil blive "demonstreret slag-stik- og kastevåben, samt blive affyret skarpe skud med storkalibreret automatvåbe".

Side: Overskriften lyder: "VI SKYDER MED AUTOMATVÅBEN". Og den efterføl-gende tekst er: "Jesper Lund og Anne Jønsson er begge psykologistuderende ved Kø-benhavns Universitet, mens Kalle Birck-Madsen er magister i psykologi med eksamen fra 1987. Jesper Lund og Anne Jønsson, der også er medlemmer af den autonome grup-pe, Studerende Mod Racisme, forsvarede sig med, at våbnene skulle bruges til at be-skytte sig imod fascister. I TV-udsendelsen gav de begge udtryk for, at væbnet kamp var ét af de midler, man kunne bruge for at tage kampen op mod det etablerede system. Når de bliver afhørt, skal de også forklare om et mystisk referat, der i sommer blev ud-sendt fra repræsentantskabsmødet tirsdag d.1.juni".

Kommentar: Referatets joke-indhold er allerede kommenteret. Men det skal tilføjes, at det er groft proportionsforvrængende at skrive om et "mystisk referat", idet referater altid sættes op på offentligt tilgængelige opslagstavler i Studentarhuset, så den fordækthed, der postuleres, eksisterer kun i de involverede journalisters eget indre sind. Det svarer til den "leg", som me-get forsmåede børn kan finde på: først at stjæle noget, og så bagefter at ville have opmærk-somhed på, at de har været så dygtige selv at finde det!

Men i sin helhed er ovenstående sammensætningen mellem overskrift og indhold i Ekstra Bladets tekst groft manipulerende. Og den manipulative logik kan beskrives på følgende måde:

Det handler om at finde forskellige brikker, at lave lidt om på dem, og så bringe dem i en sam-menhæng, så de kommer til at betyde noget helt andet. Til sidst finder man så på en overskrift, som læseren har i bagehovedet, mens vedkommende læser teksten.

Brikkerne i eksemplet er følgende:

1) Aktivisterne i Regnbuen har forklaret, at der var blevet bragt kabelstykker til Studentehu-set, fordi man frygtede overfald fra nazister.

2) I en TV-udsendelse blev to aktivister fra Regnbuen spurgt, om de troede på væbnet revolution, hvortil de svarede, at en revolution er tiltrængt, omend ikke i syne, samt at hvis det en dag skulle komme dertil, ville det nok ikke være muligt at gennemføre den uden at gribe til våben.

3) I et referat fra et møde i Studenterhuset blev der for sjov skrevet, at der på næste møde ville blive demonstreret skarpe skud med storkalibrerede våben. På det efterfølgende møde blev det taget til referat, at joken skulle stryges af referatet.

Disse tre brækker blandes nu sammen, således at man ikke kan se, om der tales om kabler eller de ikke-eksisterende automatvåben, og rubrikken gives en opfundet overskrift, der sættes i citationstegn, så det ser ud som om det er noget, regnbueaktivister selv har hævdet. Og vuptu: Regnbuen har bevæbnet sig med automatvåben, som de skyder med, og vil bruge til at gennemføre en væbnet revolution.

Det skal kommenteres, at Ekstra Bladets referat af, hvad der blev sagt i TV-udsendelsen - "at væbnet kamp var ét af de midler, man kunne bruge for at tage kampen op mod det etablerede system" - det er der ikke dækning for i TV-udsendelsen overhovedet (jvf bilag 15, udskriften TV2-Lorry, torsdag d.21.oktober, kl.19,30). Hvad der siges er: for det første ikke at ville finde sig i grænser, der på forhånd er sat fra oven, og dette ud fra, at ethvert menneske har ret og pligt til at sige fra over for undertrykkelse; for det andet siges der, at det ikke står klart nu, hvilke midler, man må tage i brug, dette må afhænge af den historiske udvikling, og for det tredje, at "Altså, jeg vil ikke afvise, at jeg tager våben i hånd en dag. Altså på samme måde som det er der vel ingen i den danske hær, der vil afvise. Altså der er nogen ting man vil kæmpe for og der er nogen situationer, hvor nogen midler er rimelige, og andre midler ikke er rimelige. Og altså, terror mener jeg aldrig nogen sinde kan blive rimelig, men at bruge .. skal man sige fysisk magt. Nå men det kan godt være, at det bliver rimeligt og nødvendigt en dag. Det .. men altså jeg kan altså ikke se den fremtid .. nærme sig, hvor det er sådan tingene står". Der udtales m. a. o. intet om en aktiv intention om, at ville bruge væbnet kamp som et middel, men alene en åbenhed for fysisk magt, omend den fremtid, der gør dette rimelig og nødvendig, den udtrykkes eksplicit ikke at kunne ses i fremtiden.

EKSTRA BLADET, TIRSDAG D.26. OKTOBER:

Side 2: "... at autonome grupper havde overtaget magten i Studenterhuset i Købmagergade 52".

Kommentar: Udokumenteret påstand.

EKSTRA BLADET, FREDAG D.29. OKTOBER:

Side 7: I sidste uge udtalte de (dvs Anne Jønsson, Kalle Birck-Madsen og Jesper Lund) for åben skærm, at de havde anskaffet sig våben, og de forsvarede militante, revolutionære midler til at styrte det eksisterende samfund".

Kommentar: Nej. Det blev netop udtalt, at vi ikke havde anskaffet slagvåben (jvf udskriften fra TV2-Lorry, bilag 15). Og heller ingen har udtalt, at de går ind for eller ønsker at gøre brug af vold til at omstyrte samfundet (jvf også kommentaren til Ekstra Bladet d.22.oktober). Tværtimod tages der eksplicit afstand fra terrorisme, idet dette er at styre gennem angst, og dermed gennem menneskers underkastelse sig vold og voldstrusler.

SLUT PÅ GENNEMGANG AF EKSTRA BLADETS ARTIKLER.

Det er ikke så svært at sammenfatte ovenstående kommentarer til Ekstra Bladet. Men det er omfattende. Ekstra Bladet har brugt følgende journalistiske midler:

- 1 - Udokumenterede påstande til almindelig miskreditering af vores arbejde.
- 2 - Bevidst videregivelse af fejlagtige og fordrejede udsagn om faktiske forhold.
- 3 - Brug af fjendebilleder som journalistisk middel til (egen private?) hetz.
- 4 - Insinuerende udlægning af faktiske hændelsesforløb.
- 5 - Uoverdørlig omgang med papirer, uretmæssigt fjernet (stjålet?) fra rådgivningens interne poststativ i Studenterhuset.
- 6 - Bevidst udeladelse af relevante omstændigheder af betydning for en korrekt gengivelse af faktiske omstændigheder i Studenterhusets interne liv.
- 7 - Inkriminerende sammensætning af layout, billeder og tekst.

Det er OK at pressen, i dette tilfælde Ekstra Bladet, er dybt kritiske overfor, hvad vi laver som gruppe, men at bruge ovenstående midler - og dermed den kæde af usande postulater, som er nævnt i punkt 1 i afsnittet "Kommentarer til Pressenævnets mangelfulde og direkte vildledende udtalelser" - det er ikke nogen som helst presse værdig.

Vi forventer derfor, at Pressenævnet selv må have en interesse i at åbne/videreføre sag nr.76/1993. Og også denne gang står vi selvfølgelig til rådighed med yderligere oplysninger og dokumentation.

Rådgivningsgruppen Regnbuen

P.G.V.

Jesper Lund
Stud.psych.

Kalle Birck-Madsen
Cand.Psych.

Nørrebro d.27.juni 1994

BILAGSLISTE.

1. Referat fra Stormøde punkt 5, d.11.maj 1993.
2. Notat vedr. Ekstra Bladets påstand om brug af falske navne i Studenterhuset, incl. Studenterhusintern medlemsliste.
3. Brev fra Københavns Universitet / Studieadministrationen til Registertilsynet, 2.juni.1994.
4. Første pressemeddelelse fra Regnbuen, 21.oktober 1993.
5. Smædebreve fra Per Åstrup Olsen, incl. den sort-okkulte grundlov "Book 77/ Liber Oz".
6. Notat om Ekstra Bladets beskyldning om misbrug af økonomiske midler i Studenterhuset, forår 1994.
7. Åbent brev til Undervisningsminister Ole Vig Jensen: "Studenter og angst", 13.februar 1993.
8. Om sikkerhed i Studenterhuset, april 1993.
9. Præsentation af Regnbuen i Studenterhusets semesterfolder.
10. "Slaget om Studenterhuset", 5.dec 1993.
11. "Magten tæt på kroppen: Forsvar eller underkastelse?", dec 1993.
12. "Om studehandler med djævlen", 8.dec 1993.
13. "Had til BZ-autonome bag aflytning?", 22.dec 1993.
14. "Nogle korte betragtninger over eget forhold til tidens progressive strømninger", Regnbue-papir fra forår 1993.
15. Udskrift af TV2-Nyheder og TV2-Lorry fra onsdag d.20.oktober 1993 og torsdag d.21.oktober 1993.
16. "Termitter" i Studenterhuset, august 1992.
17. Fællesudtalelse for medlemmer af Studenterhuset, 26.sep 1992, samt kommentar til fællesudtalelsen.
18. Vedtægter for Foreningen Studenterhuset.
19. Husorden for Studenterhuset.
20. Studenterhusintern note vedr. henvendelsen til Allin, medio august 1992.

REFERAT FRÅ STORMØDE PKT.5 D.11.MAJ 1993.

Alex: Handler om at SMR har kontaktet AFA mhp. et vagtværn. Og så våben "liggende" i huset. Tidligere fundet bølørør - og blev da meget sur. Hvis een gruppe i huset bruger denne slags midler, går det ud over huset. Viste sig så at AFA'erne ikke kom. Det hele ligger i, at når man laver noget, så må vi fælles snakke om, hvad at gøre.

Rasmus: For det første er AFA ikke et vagtværn. Det er en aktivistgruppe, flere går også på Uni, men det er folk, der tidligere har været i situationer, hvor det går hurtigt, stærkt. Det kender jeg ikke til, og da jeg følte mig ansvarlig for at kunne sikre andre, tog jeg kontakt. Det inkluderede "bølørør" - men det er ikke våben ej heller ulovligt. Selv at sikre på forhånd var det eneste ansvarlige. Det er svært i disse arrangementer - men truslen er reel.

Der var en potentiel fare, og der er ikke andre måder at gøre det på. Sætter spørgsmålstejn ved, hvordan det skulle kunne falde tilbage på huset.

Birgitte: En af musikgrupperne var bange, og SMR måtte garantere sikkerheden. To gange har der været nazi'er i huset.

Rasmus: Alternativet er en anden form for sikkerhed (securitas).

Pelle: Tvivler på at balladen sker. Men hvis skal der ringes til Slotsvagten. Devæbner vi os, bevæbner de andre sig også.

Alex: Problem at barpersonalet ikke bliver orienteret + ingen forholdsregler. Bør have professionelle folk til sikkerhed.

Elisabeth: Tenderer til selvtagt.

Karsten: Måske god ide ift. Slotsvagten. Men problemet er, at sker der et angreb, så ringer man sgu' da til strisserne. Tidsrummet indtil de kommer, der må også gøres noget.

Informationsniveauet var for lavt.

Vedr. selvtagt mv. Det er ikke det, som det handler om. Men at kunne tackle situationen, indtil panserne kommer. Jeg vil ha' en mulighed for ikke bare at stikke hovedet frem - og så få tæsk af nazi'er.

Elisabeth: Det er paranoidt - midt i København.

Karsten: Nix. Alle der skriver læserbreve mod racisme får trusselsbreve. Og sidste år blev Henrik bombesprængt.

Birgitte: Ligeså nix. På Bryggen tæves folk. Lokaler raseres. Og jeg har selv fået nazitegn sat på døren. Tænker vi ikke foregribende, er det dybt uansvarligt.

Rasmus: Paranoidt: Nazi er to gange de senere måneder trådt frem i uniform. Ift. her - hvad hvis de var på udkig efter et "bløddyrarrangement". Hvis dette skete, ville jeg selv handle - med ølflasker eller andet. Bølørør eller ej. Ligegyldigt. Desuden er AFA fredelig. De gider heller ikke slås.

Elisabeth: Hvorfor er det ikke taget op.

Rasmus: Gjorde det - men ikke nok. Rigtigt. Det var med fra starten, som en selvfølgelig tanke. Næste gang søge en aftale på forhånd længere tid i forvejen. Kan ikke forestille mig, at der ikke skal tages højde for sikkerheden.

Bezad: Synes man skal se problemet på den måde: Der er en gruppe, der arrangerer noget, og der er sikkerhedsproblemer, der kan løses så. Dette viser en ansvarlighed fra gruppen. Man kan snakke information - men det er sekundært ift. ansvarlighed, sikkerhed.

Altså bruge hvad der skal til for at sikre: 5-6 strisser eller egne bekendte eller venner.

Men ikke glemme, at nazismen er mere organiseret end vi tror: kvantitativt måske lidt, og i SH som få kendt. Men nazismen er velorganiseret og velinformeret.

Hvordan man i fremtiden kan gøre det, er en anden sag. Dette kan så diskuteres.

Jakob: Jeg anser "bølørør" for våben - og det avler mere vold. Næste gang vil jeg - som bestyrelsesmedlem - stemme imod. Starter man med køller, så andre ting næste gang.

Birgitte: Fordi det er SMR, så kan vi ikke holde møder ?

Jakob: Nej - men uden våben.

Alex: Ville ha' det op at vende ift. næste gang: ingen private vagtværn.

Birgitte: Synes det er vigtigt at tjekke det: vi har et ansvar for at folk kommer helskindet hjem. Og så længe politiet ikke bare vil komme, så er det svært at se det gjort anderledes.

Christian: Skæv diskussion. Hvis der var sket noget, så var det næppe taget op på den måde. Sikkerheden skal være - så må vi snakke om sikkerhed.

Rasmus: Måske et eksklusivt problem. Men har svært ved at gennemskue, hvad at gøre det anderledes. Jeg synes ingen grund til, at snyde mig selv.

Kalle: Fortilfælde. Mystifikation. En miskreditering af SMR for deres ansvarlighed.

Karsten: En vigtig ting ift. huset, der skal arbejdes for demokrati. Hvis man så mener, at man vil lukke for sådanne arrangementer, så må man ha' ...

Pelle: Selvfølgelig skal vi ikke begrænse vores arrangementer, men tage kontakt til Slotsforvaltningen: en vagt med hund har tidligere stået i døren.

Har selv fået trusselsbreve. Men hvis man er usikker, så lever vi stadig i et demokrati, og en slotsbetjent har radio med.

Det vil være sygt at begrænse husets arbejde i antiracistisk arbejde. De skal ikke kunne true os.

Alex: Det meste jeg ønsker er et klart udspil fra, hvad folk vil i denne situation. Synes det er et svaghedstegn, at man provokerer os til vold.

Birgitte: Tingene vendes på hovedet.

Alex: Nej - men jeg kan ikke forsvare, at man bruger våben mod folk.

Birgitte: Den med "først køller - så gevær". Langt ude. Sidder med, at folk i huset her kan handle - og så vil der for alvor ske noget. Så at tage kontakt, fx. til AFA, er en løsning.

Rasmus: Det med om vi kan stole på dem. Jeg ved ikke, hvordan jeg selv ville reagere - men det gør de.

Det at sige, at fordi "de gør det, så har vi ikke ret", er en flot holdning ? Du kunne jo bare blive væk - at have din flotte holdning intakt.

Demokrati er ikke at lade sig tæske - men at lade være med at tæske dem, man ikke kan lide. At træffe sikkerhedsforanstaltninger: træffer selvfølgelig ikke andre end lovlige.

Jakob: Mener det må være SH, der må træffe beslutning om våben skal være. Og hvis nej, så må gruppen rette sig efter det.

Kalle: Er våben bølgerør ?

Jakob: Lad os se på det.

Rasmus: Det er et metalrør, et kabel eller et træør.

Elisabeth: Det skaber præcedens.

Cathrine: En pinagtig diskussion. Hvor er grænsen: een der kan selvforsvar, er det også våben?

Jakob: Pinagtigt at kalde det pinagtigt. Kan ikke være op til en enkelt gruppe.

Rasmus: Så må vi rette os efter loven.

Kender til eksempel med folk, der er blevet anholdt med "bølgerør", men ikke dømt. Det vi skal tage stilling til: det er om vi skal forsvare os. Er 20 vindflasker i hjørnet også våben, eller borde, hvor ben kan tages af.

Jakob: Hvor stopper det ?

Rasmus: At kunne forsvare sig, holde skansen indtil politiet kommer. Og hvad med folk, der går i panik. Og hvordan forsvaret man et hus. Det gør man så ..

Elisabeth: Det har været klart før - hvorfor er der ikke taget forholdsregler noget før.

Rasmus: Umiddelbart efter Henriks død tog vi forholdsregler. Det var åbent. Vi har klokket i det, fordi vi kom for sent i gang. Snakken om til hvilken grænse vi kan handle er væsentlig ift. hvad at gøre.

Jakob:

Rasmus: Har svært at se en gevinst i at gøre mindre end man må.

Birgitte: Taler for at disse arrangementer ikke kan afholdes ?

Jakob: Nej - at huset må tage sig sin stilling. Og det må huset rette sig efter.

Rasmus: Demokrati - men det synes nazi'erne ikke. Verden er lemlæstelse og mord - det er en realitet. Kan ikke forstå at det desavuerer, at man tænker sig om på forhånd.

Alex: Og det tror du ikke de gør.

Cathrine: Ingen grund til at forsvare nazister.

Alex: I argumenterer for, at et angreb er det bedste forsvar.

Flere: Nej.

Rasmus: At man selv kan overleve.

Birgitte: Ingen angriber nazi'er. Men at kunne forsvare sig. Det gjorde vi også lige efter Henriks død.

Kalle: I forlængelse af Jakob: at huset må afklare sig. Og så se hvad der kommer ud af det.

Bezd: Tage en debataften om det. Diskutere holdningerne forsvare sig, osv., osv.

Elisabeth: Kunne også ringe til Kriminalpræventivt Råd.

Cathrine: Prøvet - får svaret: lad være med at holde de fester.

Rasmus: Der har været eksempler nok - men politiet ser ingen sammenhæng.

Cathrine: Foreslår vi stopper. Opbrud. Og langt til enighed omkring, hvad der er våben, hvad der er selvforsvar, osv., osv. Samtidig tror jeg det er vigtigt, at vi ikke gennemtvinger en løsning for tidligt. SMR har argumenteret godt, flot, for standpunktet.

Alex: Uenig: at bruge sådanne midler.

Cathrine: Ej køre videre nu, så kan man også diskutere om selvforsvar er et middel / et våben.

Jakob: Op på generalforsamlingen.

Cathrine: Opfordring til SMR om at holde et møde.

SLUT

Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N
35-37.86.58

NOTAT VEDR. EKSTRA BLADETS PÅSTAND OM BRUG AF FALSKE NAVNE I STUDENTERHUSET.

Dette notat omhandler Ekstra Bladets beskyldning mod Rådgivningsgruppen Regnbuen (RGB) og Studerende Mod Racisme (SMR), for deres brug af falske navne i Studenterhuset. Beskyldningen - som var een af flere usande - blev fremsat af Ekstra Bladet første gang onsdag d.20. oktober 1993.

Indledningsvist skal det dog bemærkes, at Studenterhuset efterfølgende selv - på et pressemøde og over for Københavns Universitet - har tilbagevist brugen af falske navne. Men som Ekstra Bladet satte sin beskyldning op, med den ubodelige skade som det medførte for mange uretmæssigt anklagede, er der alligevel grund til, at de grupper - Regnbuen og Studerende Mod Racisme - der særligt blev ramt heraf, også selvstændigt tager ordet.

Først skal Ekstra Bladets tekst omhandlende brug af falske navne refereres. Dernæst kommenteres denne tekst ud fra Studenterhusets egen medlemsliste. Til slut følger en konklusion.

EKSTRA BLADETS TEKST.

Ekstra Bladet onsdag d.20.oktober 1993:

Side 4: "Ove Nathans reaktion (at bede om politiransøgning, vores tilføjelse) skyldes en række spørgsmål, som Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet ...". "I følge oplysninger til Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers var blevet garanteret. Tværtimod var man blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og visse nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset. De oplysninger, der forelå var så alvorlige, at Universitetet ikke følte, man selv kunne klare sagen. Det var nødvendigt, at politiet hjalp til, sagde en fæmølt juridisk fuldmægtig for rektor Ove Nathan, da Ekstra Bladet sent i nat talte med ham uden for Studenterhuset".

Side 6: "Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Mainhof-gruppen og Blekingegadebanden. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk. Denne gruppe hedder 'Regnbuen' og består officielt af seksten folk, der kun med megen god vilje selv kan kaldes studerende".

I det efterfølgende tekstafsnit nævnes navnet "Karl-Erik Birck-Madsen", samt at han skulle være "magister i psykologi, og selv om han afskrev sig sit studiekort i januar 1987, har han endnu ikke fjernet sig fra Studenterhuset. Dette er hans reelle hjem. Kalle Birck-Madsen bor på det nærmeste i Købmagergade 52, hvor han har sit private kammer på første sal". "Af Regnbuens seksten officielle medlemmer er det kun ni, der har et reelt og aktivt forhold til Københavns Universitet. En fjerdedel har aldrig haft det. Men de har alligevel fusket sig til stemmeret på Studenterhusets generalforsamling. Ekstra Bladet har gennem de sidste uger benyttet både almindelige og ualmindelige journalistiske metoder til at danne sig et billede af Studenterhusets aktiviteter. Vi kender ikke alt, der er foregået. Men det kan fastslåes, at f.eks. Politiets Efterretningstjeneste, PET, har haft samme interesse".

Side 7: Stor overskrift med "FALSKE NAVNE", der bærer underoverskriften: "Universitetets ledelse kan ikke genkende navnene på flertallet af medlemmerne i Studenterhusets dominerende grupper". Selve teksten lyder: "Studenterhuset i Købmagergade har opgivet stribevis af falske navne, når de skulle fortælle Københavns Universitet, hvem deres næsten 1000 medlemmer er. De to altdominerende grupper i huset 'Regnbuen' og 'Studerende Mod Racisme' har officielt kun 30 medlemmer. I sidste uge bad Ekstra Bladet universitetet oplyse, om disse mennesker også er indskrevet som studenter. Resultatet er ubehageligt for både Københavns Universitet og for rektor Ove Nathan, der personligt har støttet Studenterhusets beståen. Ud af de 30 personer er det kun tolv, der har reel tilknytning til universitetet. Resten findes ikke, er færdiguddannede eller har orlov. Regnbuens leder er Kalle Birck-Madsen, der blev udskrevet efter endt studie for næsten syv år siden. Leif Christensen er opført som stemmeberettiget studentermedlem, men han eksisterer ikke i universitetets database. Det gør Pernille Hviid og Anette Hervad heller ikke. Ligesom Karsten Madsen, der arbejder som redaktør af det interne blad for Studenterhuset. For Aino Holme og Anne Jønsson er forholdet, at de har orlov fra universitetet, og herefter er der kun ni reelle Regnbue-studenter tilbage. Endnu mere prekær er situationen for 'Studerende mod Racisme'. Ud af elleve medlemmer findes de ni ikke. Det er Tanda Andersson, Annelise Juul, Harild Lillevang, Marlene Madsen, Dorte Møller Pedersen, Camilla Sejerøe, Rigmor Têtevide, Markus Topp og Christian Aabro. Og af de to resterende har den ene orlov fra Universitetet. Flere af disse personer er alligevel indskrevet som studieaktive - hvilket betyder, at de har ret til at stemme i Studenterhuset og har stemmeret".

Ekstra Bladet torsdag d.21.oktober 1993.

Side 4: Overskriften "STAVEFEJL I MEDLEMSLISTEN" Og selve teksten lyder: "Det skyldes åbenbart staveproblemer i Studenterhuset, at mere end halvdelen af de autonome og anti-racistiske medlemmer i Studenterhuset ikke er indskrevet på Københavns Universitet. Ekstra Bladet oplyste i går, at atten ud af de tredive personer, som Studenterhuset har opgivet som medlemmer fra henholdsvis 'Regnbuen' og 'Studerende Mod Racisme' ikke læser på Universitetet.

Den oplysning fremkom, fordi vi bad Universitetet sammenligne Studenterhusets medlemsliste med den officielle liste over studerende. Men det er åbenbart en misforståelse, der skyldes, at Studenterhuset ikke kan stave. F.eks. er folk, der hedder Harald blevet til Harild. Andre, men ikke alle, hævdes nu at være fundet".

KOMMENTARER.

Umiddelbart skal det bemærkes, at Ekstra Bladets egne tal er i modstrid med sig selv. Der tales om 30 medlemmer for RGB og SMR, mens der samtidig kun opgives 16 for RGB og 11 for SMR, hvilket kun giver 27! Ligeledes taler Ekstra Bladet om 18 personer, der ikke kendes af Universitetet, hvoraf 2 af disse angives at være på orlov (Anne Jønsson og Aino Holme), men på orlov kendes de selvfølgelig af Universitetet. Studerende på orlov er nemlig ikke anmeldt Universitetet. Tværtimod kan studerende på orlov følge undervisningen, blot kan de ikke indstille sig til eksamen i det semester orloven angår, med mindre orloven er givet på "særlige grunde", dvs barsel, sygdom mm. Det skal også bemærkes, at studerende på orlov er medlemmer af Studenterhuset på lige fod med andre studerende.

Ovenstående forhold er imidlertid detaljer. Hvad angår det centrale indhold i Ekstra Bladets beskyldninger, så skal den medlemsliste fra Studenterhuset, som Ekstra Bladet referes til, medindrages. Medlemslisten er let at identificere, for der er kun lavet een i Studenterhusets levetid. Og det er ikke engang en "officiel" medlemsliste. Det er en tjekliste, som er trykt i Studenterhusets Husavis nr.7, marts 1993 - hvilket også udtrykkeligt er angivet - og dens brug er intern. Desuden er listens funktion at være med til at sikre, at alle der har sin gang i Studenterhuset også er indskrevet som medlemmer - men overhovedet er medlemsregistreringen af ny dato. Det blev første gang sat i værk i 1993, efter krav fra Universitetet, hvorfor der også må påregnes sædvanlige indkøringsproblemer. Denne liste er vedlagt dette notat.

I medlemslisten er hver person udstyret med en medlemskategori og et medlemsnummer. Medlemsnummer gives fortløbende - den først tilmedte får nummer eet, den anden nummer to osv osv, medens det for medlemskategori gælder, at der er tre typer: a-medlemmer for studerende ved Københavns Universitet; b-medlemmer for studerende ved andre højere læreanstalter, fx RUC, Arkitektskolen; medens c-medlemmer er medlemmer, der ikke er studerende, men er med i en godkendt aktivitetsgruppe i Studenterhuset. Studenterhuset har den regel, at mindst 50% af en aktivitetsgruppes medlemmer skal være a-medlemmer, men er det en gruppe, der skønnes at være vital for Studenterhuset, så kan der dispenseres fra de 50%.

Hvad angår Regnbuen og Studerende Mod Racisme, så angiver medlemslisten følgende medlemmer:

c-0190	Kalle Birck-Madsen	RGB			
a-0050	Leif M. Christensen	RGB		og	Skak
a-0628	Henrik Eriksen	RGB			
a-0159	Birgitte Ernst	RGB	og	SMR	
a-0478	Birgitte B. Hansen	RGB			
a-0485	Anette Hervad	RGB			
a-0486	Morten Hesse	RGB			
c-0122	Aino Holme	RGB			
a-0477	Pernille Hviid	RGB			
a-0402	Anne Jønsson	RGB	og	SMR	
a-0034	Jesper Lund	RGB	og	SMR	
a-0163	Karsten Madsen	RGB		og	Husavisen

a-0859	Søren Kruse Nielsen	RGB		
a-0410	Henrik Olsen	RGB	og	Musik
a-0488	Lasse Heinz Philipsen	RGB		
a-0494	Helle Søberg Scheele	RGB		
a-0089	Tanda Andersson	SMR		
a-0110	Rasmus Helles	SMR	og	Husavis
c-0476	Anneline Juul	SMR		
a-0443	Harild Lillevang	SMR		
a-0040	Marlene Madsen	SMR		
a-0067	Stine Carsten Nielsen	SMR		
c-0191	Dorte Møller Pedersen	SMR		
b-0506	Camilla Sejerøe	SMR		
b-0835	Inge Krause	SMR		
a-0904	Mette Moltke	SMR		
a-0471	Rigmor Têtevide	SMR		
a-0246	Markus Topp	SMR		
a-0037	Christian Aabro	SMR	og	Café

Betragtes denne, for Studenterhuset eneste offentliggjorte liste, så må konstateres, at det er denne liste, som Ekstra Bladet har betjent sig af. Ekstra Bladet refererer såvel stavfejlten i navnet Harald (stavet fejlagtigt som Harild), som at Karsten Madsen er redaktør af Husavisen, samt at Regnbuen har 16 medlemmer.

Tælles der op på antal medlemmer, så viser medlemslisten følgende:

16 medlemmer af RGB, heraf er tre også medlemmer af SMR
16 medlemmer af SMR, heraf er tre også medlemmer af RGB.

Hvilket giver gjort op i personer: 29 personer i alt i RGB og SMR.

Disse 29 personer fordeler sig på medlemskategorierne a, b og c på følgende måde:

22 a-medlemmer, 13 i RGB og 9 i SMR.

3 b-medlemmer, 1 i RGB og 2 i SMR.

4 c-medlemmer, 2 i RGB og 2 i SMR.

For samtlige a-medlemmer gælder, at de har gyldigt årskort eller tilsvarende orlovsbevis. Der er dog beklageligvis to, der er stavet forkert: dels er Tanya (a-0089) stavet Tanda, dels er Harald (a-0443) stavet Harild. For begge gælder, at det er en bogholderifejl, der stammer fra overførsel af respektive navne fra den udfyldte blanket til EDB.

For b-medlemmerne gælder ligeså, at de alle er indskrevet ved anden højere læreanstalt.

Medens c-medlemmerne alle er del af deres godkendte aktivitetsgruppe.

Altså ingen falske medlemmer - modsat hvad Ekstra Bladet hævder.

I forhold til, at Ekstra Bladet specielt inkriminerer RGB og SMR for at begå ulovligheder, skal det bemærkes, at begge grupper mht medlemsfordelingen - at mindst 50% i en gruppe skal være a-medlem - så ses dette at være opfyldt til fulde. Procenten er: 81 for RGB og 75 for

SMR. De fleste andre grupper i Studenterhuset har endog en lavere procentandel studerende iblandt sig. For Musikgrupperne er procenten nede på 31; for Yggdrasil er den på 50; for Tai-Chi er den 38. Kun Debatforum har en højere procentandel af studerende end RGB og SMR, nemlig 87.

I forhold til Ekstra Bladets tal-oplysninger kan det endvidere siges:

Ekstra Bladet tæller "næsten" rigtigt, når de siger, at RGB og SMR har 30 medlemmer. Det rigtige tal er 29;

Ekstra Bladet lyver nærmest bevidst, når de - sammenholdt med det næsten rigtige tal på 30 personer for grupperne i alt - postulerer, at SMR kun har 11 medlemmer. Det rigtige tal er 16; Ekstra Bladet hævder endvidere, at ud af de 11 medlemmer for SMR, så kendes de 9 medlemmer ikke på Universitetet - hvortil er at bemærke, at Universitetet ikke hverken kan eller skal kende - i sin matrikel - b- og c-medlemmer. Og trækkes disse fra - det drejer sig om 4 ud af 16 - så er de eneste, der ikke kan kendes af Universitetet, det er de to navne med stavfejl: Tanya og Harild i stedet for Tanya og Harald.

For Regnbuens vedkommende hævder Ekstra Bladet, at Karl-Erik/Kalle Birck-Madsen (der i parentes bemærket er cand.psych. og ikke magister i psykologi som hævdedet), Leif M. Christensen, Pernille Hvuid, Anette Hervad og Karsten Madsen ikke kendes af Universitetet. Fra-trækkes b- og c-medlemmerne - Kalle Birck-Madsen og Anette Hervad - så skal Universitetet kun kende resten. Og når Ekstra Bladet skriver, at Aino Holme har orlov, så er det ikke rigtigt: Aino Holme er c-medlem, fordi hun blev færdig med sit studie i 1993;

Når Ekstra Bladet - ud fra sine egne opgørelser - hævder, at ud af "officielt 30 medlemmer, .. så har .. kun tolv reel tilknytning", så er det rigtige tal 16. I virkeligheden er det rigtige tal gjort op i forhold til a-medlemsskab 22 ud af 29, idet differencen på 7 dækker over aktive gruppemedlemmer, blot i kategorien b- og c-medlemmer.

Der savnes endvidere noget som helst belæg for beskyldningerne, at en fjerdedel af Regnbuens 16 medlemmer har fusket sig til stemmeret på Studenterhusets generalforsamling. Sandheden er den anden, at ingen har fusket sig til noget: og man kan da også kun få udleveret stemmeseddel til generalforsamling ved fremvisning af gyldigt årskort eller orlovsbevis. For SMR gælder det samme: ingen har uretmæssigt fået udleveret stemmeseddel. Og så vidt vi ved, så må Studenterhuset stadig ligge inde med de lister, hvor det angives, hvem der har fået udleveret stemmesedler.

Det skal endvidere bemærkes, at hvor de RGB's medlemmer - som Ekstra Bladet fejlagtigt hævder ikke kendes af Universitetet - direkte beskyldes for "stemmefusk til generalforsamling", så er det samme forhold for de medlemmer af SMR - som Ekstra Bladet også fejlagtigt hævder ikke findes - formuleret blødere, nemlig at "de har ret til at stemme i Studenterhuset og har stemmeret". Denne "forskelsbehandling" mellem RGB og SMR kan kun fremkomme ved, at Ekstra Bladet har valgt bevidst at gå efter at stille Regnbuen i et så dårligt lys som muligt.

KONKLUSION.

Der tegner sig et billede af Ekstra Bladets brug af Studenterhusets interne tjekliste, som kun kan bestemmes som bevidst uvederhæftigt. Der er lagt til, hvor der kan lægges til, og der er trukket fra, hvor der kan trækkes fra, i det åbenbart eneste styrende perspektiv, ikke at oplyse,

men at inkriminere RGB og SMR totalt. Skal der snakkes magtteoretisk, så er det billedet af Machiavellis råd til Tyrsten: at skal man knuse en fjende, så skal det gøres een gang for alle, med alle tilrådighed stående midler.

Med een undtagelse nær er alle Ekstra Bladets oplysninger fejlagtige. Rigtigt er kun opgivelsen af, at RGB har 16 "officielle" medlemmer i følge medlemslisten. Og hertil alle de forhold som ikke omtales!

Mod dommen "bevidst ubærdelig journalistik" kan indvendes, at det kan være svært for udenforstående at sætte sig ind i de faktuelle forhold for en så kompleks organisme, som Studenterhuset er og altid har været: at være et åbent hus for næsten 30.000 studerende. Men mod dette taler, at Ekstra Bladets artikler ikke er kommet til veje - det skrives selv - på en enkelt hektisk nat, men over lang tid. Desuden angiver Ekstra Bladet mange forhold af intern karakter, som direkte er taget ud af flere smædebrev mod specielt Regnbuen og Studerende Mod racisme, skrevet i 1992 af en navngiven studenterhusaktivist, der senere blev ekskluderet for dette. Når Ekstra Bladet endvidere selv går ind i sagen, og efter egne oplysninger har kontakt med Universitetet lang tid før de offentliggør artiklerne om Studenterhuset, så har Ekstra Bladet haft rig mulighed for at danne sig et korrekt billede af Studenterhusets faktiske forhold. Ekstra Bladet kunne også direkte have kontaktet Studenterhuset. Men alt dette har Ekstra Bladet nærmest bogstaveligt ikke villet!

Eet forhold står imidlertid fast: Ekstra Bladet har sammenlignet Studenterhusets medlemsliste med matrikellister på Universitetet.

For det første angives Anne Jønsson som værende på orlov af Ekstra Bladet. Dette er rigtigt. Orloven starter september 1993. Dette står i matriklen fra 1993.

For det andet så angiver Ekstra Bladet, at Harald Lillevang ikke kendes. Dette er rigtigt pga stavfejl (Harald hedder Harald). Harald Lillevang immatrikuleres 1992.

For det tredje angives Kalle Birck-Madsen at afskrive sit studiekort i januar 1987, hvilket også er rigtigt. Dette står i matriklen fra 1987. Men oplysningen er speciel og kan nærmest kun komme fra denne 1987-matrikel. For sagen er, at Kalle Birck-Madsen blev kandidat d.28. oktober 1986, men på grund af at en eksamensklage først var færdigbehandlet d.9. januar kunne en afskrivning af studiekort først finde sted fra dette tidspunkt, hvilket også fandt sted.

For det fjerde angiver Ekstra Bladet, at Aino Holme er på orlov 1993, og dette på trods af at hun er opgivet korrekt som c-medlem i Studenterhusets medlemsliste. Aino Holme er i 1993 færdig som kandidat. Men faktisk har Aino Holme været på orlov. Grunden var barsel. Dette fandt sted i perioden 1987-89.

Alt peger mao på, at Ekstra Bladet har haft intim tilgang til, ikke bare matriklen for 1993, men også matriklen fra 1987.

Det skal for det videre bemærkes, at der ikke er noget system i, hvilke a-medlemmer i RGB og SMR, der - i følge Ekstra Bladet - er ukendte på Universitetet. De for Ekstra Bladet ukendte personer, på trods af Ekstra Bladets matrikel-tilgang, er både personer fra forskellige fakulteter, og det er personer, hvis immatrikulationsår strækker sig fra 1968 til 1992. Hvis det havde været sådan, at Ekstra Bladet kendte fx alle studerende fra et bestemt fakultet, så måtte brudet på registerloven være at finde via et sådant fakultet, hvad det altså ikke er.

Det intime kendskab, som Ekstra Bladet har til matriklen på Universitetet, og Ekstra Bladets påstand om "falske navne" eller "stribevis af falske navne", kan derfor - for os at se - kun fremkomme på een måde: at Ekstra Bladet, i sin sammenligning af Studenterhusets medlemsliste

med matrikler fra Københavns Universitet, bevidst og dermed mod bedre vidende, har løjet om, at mange fra RGB og SMR alligevel ikke findes i matriklen.

Og konklusionen er: Ekstra Bladet har sammenlignet Studenterhusets medlemsliste og matrikler fra Københavns Universitet, og bevidst løgnagtigt fremstillet, ikke bare et groft fordrejet, men et direkte usandt billede af det faktiske resultat af sammenligningen. Og Ekstra Bladets kilde på Københavns Universitet er den direkte ansvarlige for dette brud på registerloven.

Det må være op til en juridisk vurdering at afgøre, om Ekstra Bladets medvirken til brud på registerloven, samt offentliggørelse af beskyttede informationer, i sig selv er strafbart.

Hvem kilden på universitetet er, ved vi ikke med sikkerhed, men en undersøgelse skylder et svar herpå. Ekstra Bladet nægter selv at oplyse herom, men angiver dog at have haft kontakt med jurist Lars-Erik Allin på Universitetet.

Det må være muligt nærmere at bestemme, hvem der kan have tilgang til den gamle matrikel fra 1987; Og er det en tilgang gennem samme kilde på Københavns Universitet, der også udleverer 1993 matriklen, eller er det via Politiets Efterretningstjeneste, PET, der just har måttet erkende, at de op igennem 80-erne og ind i 90-erne, ligeså ulovligt, har modtaget matrikellister? Vi skal her, i det mindste hvad angår PET, minde om regeringsinstruksen fra 30. september 1968: "Regeringen har i dag besluttet, at registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted på grund af lovlig politisk virksomhed".

Som studerende og tidligere studerende ved Københavns Universitet finder vi vores retssikkerhed og -bevidsthed dybt krænket. Og må derfor kræve en uvildig og tilbundsående undersøgelse af, hvordan det er kommet i stand, at Københavns Universitetet har medvirket til brud på registerloven, samt at de ansvarlige herfor drages til ansvar for deres gerninger.

Vi står selvfølgelig til rådighed med yderligere oplysninger.

Rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme
P.G.V.

Jesper Lund *Kalle Birck-Madsen*
Stud.psych. Jesper Lund og cand.psych. Kalle Birck-Madsen

København d 13. marts 1994

Medlemsregistranten

Vi har pr.22/3 fået 916 medlemmer i foreningen Studenterhuset og det er jo glædeligt. Men der skal stadig gøres en indsats, idet der er mange med daglig gang i huset som endnu ikke har fået meldt sig ind. Der er tidligere i gruppernes bokse lagt en opfordring til de aktive om at melde sig ind.

Da dette ikke er nok skal jeg således her i husavisen opfordre til at man checker nedenstående liste over de husaktive, om man selv eller kender nogen som ikke er med på listen.

Herudover kan det oplyses at der mangler billede på følgende:

Frode Hannibal Sundbo (musik)
Steen Larsen (cafe)
Dorte Mølle Pedersen (SMR)
Anneline Juul (SMR)
Anne Mette Østergaard (koks)
Morten Reichel (Musik)
Torben Simonsen (Musik)

og der mangler bekræftigelse på:

Annemarie Eie Christensen (inte)

Venlig hilsen

Jacob, medlemsregistreringen

- a-0116 Hansen, Steen ?
- a-0395 Jansson, Mikkel ?
- a-0416 Karollassen, Lene ?
- a-0114 Toksvig, Niels ?
- a-0101 Ager, Simon Cafe
- b-0730 Andersen, Rikke Cafe, Værk
- a-0912 Boesen, Marina N Cafe
- a-0719 Boss, Marianne Cafe
- a-2062 Hansen, Britt Lundgreen Cafe
- c-0728 Holtzmann, Sonny Cafe, Foto
- c-0731 Haldor, Rolf Cafe
- a-0499 Lund, Mads Cafe, cårn
- a-0820 Myrhaej, Anne Cathrine Cafe
- c-0740 Petersen, Lars Bork Cafe
- a-0019 Thorborg, Jakob Cafe
- c-3503 Larsen, Steen CAFE
- a-2663 Borelsen, Stig Foto
- a-2321 Brøderup, Jakob Stryrup Foto
- c-3088 Flindtsdottir, Thorfa Pia Foto
- a-0106 Hansen, Vibe faik Foto
- a-0023 Ivarsen, Jens L. Foto
- a-0245 Jantzen, Peter Foto
- a-0090 Kruse, Christina Foto
- a-0704 Skjoldaa, Mikkel Foto
- a-0067 Sørensen, Claus Dantzer Foto
- a-0879 Astrup, Nina Pransh FOTO
- a-0716 Jensen, Jens FOTO
- c-0305 Kimergård, Lars FOTO
- a-0861 Purdy, C. M. Inte
- a-0783 Vookko, Hanna Inte
- a-0831 Konde, Angel P Inte
- a-0779 Adlsgaard, Erik Inte
- a-0783 Andrews, Robert Inte
- a-0828 Sejver-Hansen, Helle Inte
- a-0205 ?, Astrid Inte
- a-0246 Adamson, Rob Inte
- a-0590 Adochic, Silvana Inte
- a-0243 Agerman, Louise Inte
- a-0442 Alonao, Soledad Inte
- a-0210 Andersen, Anne Riis Inte
- a-0816 Andersen, Louise Caroline Inte
- a-0695 Antchevata, Ieva Inte
- a-0235 Archer, Andrew Inte
- a-0254 Arnold, Sigurdur Inte
- a-0814 Battistini, Massimo Inte
- a-0775 Bartoszewicz, Dorota Inte
- a-0894 Berg, Thomas H Inte
- a-0410 Bidstrup, Daphne Inte + Cafe
- a-0864 Bjergfelt, Paul Inte
- a-0866 Boenb, Francis F. D. Inte
- a-0811 Bradford, Dudley Inte
- b-0659 Byskov, Søren Camille Inte
- a-0419 Bøtcher, Arnd Inte
- a-0293 Boll, Friederike Inte
- a-0892 Caldwell, Emma Inte

- a-0425 Carlsson, Nikolas Inte
- c-0582 Christensen, Anemarie Eie Inte
- a-0822 Contreras, Isabel Inte
- a-0774 Danilov, Per Inte
- a-0857 Eshin, Lars B. Inte
- a-0412 Daniel, Veronika Inte
- a-0770 Datt, Margaret E Inte
- a-0777 Umarso, Roberto Inte
- a-0661 Dragsted, Karlin Rain Inte
- a-0676 Cyren, Salvador Inte
- a-0765 Dollafeld, Hevzig Inte
- a-0843 Eklo, Lars Inte
- a-0629 Elbak, Helle Inte
- a-0258 Engels, Ellen Inte
- a-0261 Falzros, Eva Inte
- a-0829 Favaro, Donata Inte
- a-0369 Fajarskov, Dorcha Valer Inte
- a-0879 Fankel, Kruse Inte
- a-0847 Fogdalsgaard, Rosanna Inte
- b-0758 Forstrøm, Johan Inte
- a-0778 Fossum, Sigrid Inte
- a-0201 Fransen, Mark Inte
- a-0737 Gaerden, Lars Pico Inte
- a-0272 Gjerde, Richard Inte
- a-0824 Granczewska, Anna Maria Inte
- a-0660 Czuchorz, Rickard Inte
- a-0207 Gregory, Beauvain Inte
- a-0203 Grun, Charlotte Inte
- a-0783 Gunnarsson, Gunnhildur Inte
- a-0464 Hansen, Steen Malthe Inte
- a-0200 Hansen, Klaus Seefen Inte
- a-0611 Hansen, Lise Bruun Inte
- a-0612 Hansen, Thorbjørn Inte
- a-0204 Harland, Chris Inte
- a-0848 Haaan, Elhajjas Inte
- a-0718 Henriques, Tiago Castro Inte
- a-0785 Hiltunen, Heikki Inte
- a-0833 Hoptala, Marna Inte
- a-0465 Huyben, Cornelis Adrianus Inte
- a-0208 Hämäläinen, Jukka Inte
- a-0794 Ikonen, Lina Inte
- a-0794 Jakobsen, Katrine Inte
- a-0264 Jensen, Anne Vibeke Inte
- a-0694 Jensen, Jan Ulrich Inte
- a-0845 Jøsen, Trine Inte
- b-0707 Jones, Vernon Inte
- a-0817 Jones, David Inte
- a-0821 Julsing, Martin Inte
- a-0267 Junge, Annette Inte
- b-0659 Jørgensen, Hæse S. D. Inte
- a-0657 Jørgensen, Elisabeth Inte
- a-0830 Kaurviba, Michae. Tadeusz Inte
- a-0635 Kaulins, Kaspars Inte
- a-0421 Kerkki, Miika Inte
- a-0844 Knippschild, Katharina Inte

- a-0832 Knynenburg, Linda Inte
- a-0788 Koning, De Inte
- a-0163 Krach, Aaron Inte
- a-0184 Kramer, Andrew Ell Inte
- a-0260 Krugnerburg, Linda Inte
- a-0776 Kruczek, Dariusz Inte
- a-0636 Kummel, Christina Inte
- a-0781 Labugt, Marianne Inte
- a-0823 Lade, Kristin Inte
- a-0767 Lap, Yin Nei Inte
- a-0762 Langseth, Jon Magne Inte
- a-0773 Larson, Markus Inte
- a-0468 Leucht, Ajna Inte
- a-0819 Leucht, Anja Inte
- a-0575 Leupole, Elke Inte
- a-0765 Lopez, Manuel Oscar Inte
- a-0639 Lunnen, Gabrielle Inte
- a-0139 Lutz, Thomas Inte
- a-0231 Markkell, Charlotte Inte
- a-2820 Maigouat, Nobak Inte
- a-0621 Manby, Duncan Inte
- a-2199 Mans, Pascal Inte
- a-0833 McConn, David Inte
- a-0420 Monaugt, Mark Andersson Inte
- a-0197 Moushlikou, Jovoni Inte
- a-0795 Motina, Clara Inte
- a-0157 Murray, Bract R Inte
- a-0846 Møller, Mads Inte
- a-0209 Nagel, Tina Inte
- a-0257 N. Shimura, Louisa Inte
- a-0198 Paavala, Rita Inte
- b-0838 Parsona, Craig A Inte
- a-0447 Pataraas, George Inte
- a-0683 Peokrak, Mahammad Reza Inte
- a-0555 Pirat, Kivi Inte
- a-0581 Pisan, Claf Inte
- a-0357 Puentes, Quintan Angel de la Inte
- a-0798 Puentes, Victoria Angel Dalia Inte
- a-0252 Palsson, Matthias Geir Inte
- a-0419 Rabeago, Carlos Inte
- a-0792 Rougemart, Peter Inte
- a-3584 Riskak, Nonni Inte
- b-0812 Robredo, Raimundo INT
- a-0265 Rosset, Ilene Inte
- a-0472 Rougeron, Céline Inte
- a-0295 Sanchez, Ana I. Hernandez Inte
- a-0169 Seelinau-Hansen, Stefan Inte
- a-0556 Sjablon, Carina Inte
- a-0162 Skidmore, Jim Inte
- a-0819 Skoglar, Moa Christsson Inte
- a-2566 Sonnenburg, Tilo Inte
- a-0815 Sonne, Penille Inte
- a-0167 Strauss, Scott Inte
- a-0025 Sørensen, Jan Inte
- a-0423 Taford, Deborah Inte
- a-0250 Thorsen, Charlotte Inte
- Triact. ? Inte
- a-0863 Usali, Emmanuel A Inte
- a-0692 Vrik, Tomas Inte
- a-0411 Waetels, Karlouk Inte
- a-0466 Wevel-Jørgensen, Birgitte Inte
- a-0845 Weisner, Almut Inte
- a-0259 Zelassny, Susanne Inte
- c-0587 Farghadani, Majid ISR
- c-0689 Ghebrany, Mohammad Reza ISR
- c-0206 Hashami, Manal ISR
- a-0603 Jannaki, Roostan A ISR
- a-0131 Zarrughni, Ali Akbar ISR
- b-0304 Helsingboe, Jens Kfz
- a-0306 Jonassen, Christian Kfz
- a-0077 Nielsen, Lise-Lotte Kfz
- a-0303 Nielsen, Karin Bode Kfz
- b-0312 Pedersen, Thomas Due Kfz
- a-0305 Skade, Marianne Kfz
- b-0986 Poulsen, Bjørne Kallese Kfz
- b-0693 Reid, Thony Kfz
- a-0165 Riis, Poul Knæst Kfz
- a-0024 Sørensen, Ulla Knæst Kfz
- c-0690 Østergaard, Anne-Mette Kfz
- a-0119 Nielsen, Inge Svane musi
- c-0691 Møller, Pehc Musi
- b-0695 Svendsen, Morten Musi
- a-0039 Albrechtsen, Eric MUSI dans Cafe
- c-0502 Bryld, Anders MUSI
- c-0714 Hansen, Claus Peter MUSI
- c-0319 Holst, Tor MUSI
- a-0462 Hybel, Peter MUSI, cårn
- a-0744 Heck, Jes Henrik MUSI

- b-0339 Jacobsen, Thomas MUSI
- c-0500 Lund, Glibert MUSI
- a-0522 Marcussen, Jesper MUSI
- c-0741 Moltke, Adam Chr. MUSI
- c-0501 Munkabog, Benny MUSI
- b-0496 Møller, Johan Peder Møller MUSI
- a-0479 Nielsen, Jørn Bo MUSI
- c-0502 Nordahl, Jens MUSI
- c-0481 Reichel, Morten MUSI
- c-0492 Simonsen, Torben MUSI
- b-0441 Skaarup, Claus MUSI
- c-0054 Sundbo, Frode Hannibal MUSI
- b-0075 Tomassen, Mikkel MUSI
- a-0149 Bangesen, Ida RETS
- a-0408 Eløer, Helle Ina RETS
- a-0162 Krarup, Nina RETS
- c-0190 Bick-Madsen, Kalle RGBU
- a-0050 Christensen, Leif M RGBU, Skat
- a-0519 Eriksen, Antra RGBU
- a-0159 Ernst, Birgitte RGBU + Smr
- a-0478 Hansen, Birgitte B RGBU
- b-0485 Hervad, Anette RGBU
- a-0486 Hesse, Morten RGBU
- c-0122 Holme, Alan RGBU
- a-0477 Hvid, Pernille RGBU
- a-0402 Janssen, Anne RGBU, SMR
- a-0034 Lund, Jesper RGBU + Smr
- a-0153 Madsen, Karsten RGBU, AVIS
- a-0859 Nielsen, Søren Kruse RGBU
- a-0410 Olsen, Henrik RGBU, musi
- a-0498 Philipsen, Lasse Helne RGBU
- a-0494 Scheele, Helge Søren RGBU
- c-0123 Andersen, Bo Rling skat
- a-0089 Andersson, Tando Smr
- a-0110 Helles, Rasmus Smr AVIS
- a-0476 Juul, Annelise Smr
- a-0413 Lillevang, Marita Smr
- a-0043 Madsen, Marlene Smr
- a-0047 Nielsen, Sine Carsten Smr
- b-0191 Pedersen, Dorte Malte Smr
- a-0506 Sejerslev, Camilla Smr
- a-0825 Krause, Inge Smr
- a-0904 Moltke, Mette Smr
- a-0471 Tåstved, Rigmor SMA
- a-0245 Topp, Markus Smr
- a-0017 Aabro, Christian SMA, Cafe
- c-0804 Klemberg, Anja Mandah. Toni
- c-0192 Brandt, Nils G TONI
- a-0735 Bønsing, Søren TONI
- a-0497 Dehn, Søren TONI
- a-0235 Lund, Tina TONI
- c-0474 Rode, Jan Ove TONI
- a-0945 Ryan, Søren Bjerggaard TONI
- b-0738 Schrøder, Pernille TONI
- a-0900 Balslev, Jesper Tårn
- e-0899 Kvinding, Karen Tårn
- a-0898 Pedersen, Kristine Ploug Tårn
- a-0084 Bøtcher-Hansen, Jens UDEB
- a-0085 Christoffersen, Jonas UDEB
- a-2717 Conn, Anne UDEB
- a-0624 Finsterlin, Enrique UDEB
- b-0244 Halv, Kira UDEB
- a-0631 Hansen-Jacobsen, Eva UDPA
- b-0585 Hutchings, Martin UDEB
- a-0508 Larsen, Hans L UDEB
- a-0542 Laurson, Thomas UDEB
- a-0249 Holtek, Carl UDEB
- c-0595 Hyltenberg, Troels UDEB
- a-0049 Olsen, Maj UDEB
- a-0493 Sønderbye, Lene UDEB
- a-0086 Thalbitzer-Foldskov, Christine UDEB
- a-0243 Toft, Søren UDEB
- a-0601 Abdikader, Dier Obad Værk
- a-0166 Denbold, Clara Værk
- a-0475 Williams, Alexander Moray Værk, Cafe
- a-0235 Andersen, Mikkel Yggd
- a-0487 Bilsch, Jørgen Bjørre Yggd
- a-0076 Jørgensen, Per "Pelle" Yggd
- a-0495 Liebgott, Trøly Martin Yggd

KOPI

Til
 Registertilsynet
 Att: Henrik Waaben
 Christians Brygge 28.4
 1559 København V

Modtaget i
 Registertilsynet

- 2 JUNI 1994

J.NR. 1994 - 245 - 004

Bilag 1

99

Med venlig hilsen

Jakob Lange

JAL/avv

02.06.94

Vedrørende

Udleveringen af oplysninger om studerende til Politiets Efterretningstjeneste og oplysninger om studerende til Ekstra Bladet.

Som svar på Registertilsynets skrivelse af 7. marts 1994 samt 26. april 1994 skal Københavns Universitet oplyse, at den interne undersøgelse om disse forhold nu er afsluttet.

Den interne undersøgelse blev forestået af professor, lic.jur. Vagn Greve, og denne undersøgelses resultater danner baggrund for universitetets svar vedrørende udlevering af oplysninger til PET.

Universitetet bekræfter, at der har fundet udlevering af oplysninger om studerende sted til Politiets Efterretningstjeneste i perioden fra omkring 1977 til 1990. De videregivne oplysninger er cpr. nummer, navn, adresse, studieår, adgangsgivende eksamen og immatrikulationsår, som er registreret i Københavns Universitets Personregister. Der er udelukkende tale om udlevering af oplysninger på papirlister, der er rekvirerede internt på universitetet i overensstemmelse med gældende regler. Til orientering vedlægges brev af 10. marts 1994 til universitetsdirektøren vedrørende PET-udleveringen fra universitetets adf.-chef.

Cpr. nummeret indførtes i 1968. Til og med studieåret 1971/1972 blev der produceret offentligt tilgængelige studenterlister, tilsvarende de lister, der er udleveret til PET. Listerne blev fra ca. 1977 udleveret fra universitetet til PET.

Videregivelse af oplysninger om de studerende til PET blev i slutningen af 70'erne taget af den daværende direktør. Det kan ikke konstateres, om PET har henvist til en særlig lov som grundlag for videregivelsen.

Vedrørende udleveringen af oplysninger til Ekstra Bladet skal det oplyses, at Ekstra

University of Copenhagen

Nørregade 10
 P.D.B. 2177
 DK 1017 København K

Tel: +45 3532 2700
 Fax: +45 3532 2780

Direkte: +45 3532 2686
 E-mail: avv@adm.ku.dk

Afsender: Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o Studenterrådet
Krystalgade 16, 2
1172 København K.

PRESSEMEDDELELSE.

Der er kommet en stor sag ud af 8 telefonkabler og et vandrør, fundet ved en politirazzia i Studentehuset natten mellem d.19. og 20. oktober 1993. Studentehuset er af Universitetets rektor Ove Nathan blevet lukket på dette grundlag. Og ifølge Rektor vil det ikke blive genåbnet, så længe han er rektor. Rektor opfatter det skete som tillidsbrud. Sådan kan historien ende: Københavns Universitet afskriver muligheden for et Studentehus for samtlige studerende.

Der er imidlertid en anden historie, som har at gøre med nogle helt andre og mere ubehagelige perspektiver end kabler og et vandrør.

Denne historie vil vi gerne formidle, set fra rådgivningen Regnbuens standpunkt.

Historien er en historie om stigende racisme og mere fascistisk aktivitet generelt, både i Danmark og internationalt. Og her har flere og flere studerende engageret sig i, at det ikke igen skal ende i en krig, som den tidligere 2. verdenskrig. At studerende med en klar politisk holdning mod krig og for fred og et ordentligt samfund har fundet ind i Studentehuset ser vi som et sundhedstegn.

Vilkårene i dag for anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde er imidlertid meget skrøbelige. Og det er et kendt faktum, at træder man frem mod mennesker og grupper, der næres af den fascistiske flamme, så udsættes man for chikane gående fra at finde et hagekors klistret op på sin dør, over deciderede trusler om vold og likvidering, til den faktiske udførelse heraf. Bombedrabat på socialisten Henrik Christensen er det foreløbige resultat af disse uhyrlige kræfter i vores samfund.

Studentehuset har lagt lokaler til anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde. Grupper og enkeltpersoner, der har været direkte involveret i afholdelse af åbne møder har, med de nuværende betingelser for dette arbejde, været nødt til at tænke på sikkerhed. Dvs at kunne forsvare sig mod overgreb. Her var kablerne tænkt som nødværge til imødegåelse af konkrete ordtrusler på navngivne personer, der var indbudt som oplysningsholdere, og som forsvarsmidler ifm en anti-racistisk fest. Uheldigvis er disse kabler aldrig blevet brugt. At kablerne så senere, efter fælles diskussion, ikke er kommet ud af huset er uheldigt - men det ændrer intet ved, at faren eksisterer konkret og fortsat. Og at denne fare ikke kommer fra os.

Der synes vi, at rektor Ove Nathan ser sig blind. Faren er ikke kabler tænkt som forsvarsmidler. Faren er den, at mennesker, også hans studerende, ikke kan træde frem med deres bidrag til at forandre vore alle sammens samfundsmæssige betingelser til

en ordentlig verden uden at stå med trusler på livet. Det kan ikke være rigtigt, at de, der konkret træder frem mod racisme og fascisme skal hetzes og kriminaliseres med to Ekstrablads ord: autonom og terrorist.

Vi ser ingen modsætning mellem autonom og student, for autonom betyder selvstyrende, på egne kræfter beroende arbejde. Det betyder også, at man ikke som menneske kan gemme sig bag andre eller skubbe andre foran sig. Det må være en menneskeret at være et frit menneske, der selv tager ansvar for livet - modsat at leve ved at dukke nakken; eller, som fascismen gør, at overleve ved at skabe konflikter mellem andre mennesker. Nazismen lever netop i kraft af denne permanente krig.

Studentehuset - og specielt os som psykologisk rådgivningsgruppe - udskrives i EkstraBladet også som terrorister. Men hvad betyder ordet terror egentlig. Næppe meget andet end at styre via angst. Og terrorens midler er trusler, hån, for-dækthed, løgn og skabelsen af syndebugke. Terror er ikke vores midler. Vores midler er derimod åbenhed, solidaritet og saglighed; vores sigte det videnskabelige, det levende menneskelige arbejde. Vi arbejder derfor på at afskaffe de logikker mellem mennesker, der går ud på først at isolere enkeltpersoner eller grupper gennem fjendebilleder, for derefter at kaste dem for egne ulve.

Skal vi derfor sige noget om, hvem der er de egentlige terrorister i denne sag, så er det EkstraBladet, og EkstraBladets kilder. Det drejer sig om to ganske bestemte personer - Per Astrup Olsen og Per Jørgensen alias Pelle Buhl - fra Studentehuset med okkult tilknytning (:okkult forstået som dyrkelse af mystiske og skjulte såkaldte overnaturlige fænomener). Disse har haft private interesser i at levere det falske og løgnagtige skyts til Ekstrabladsjournalistens private hetz: kriminalisering af socialister for enhver pris. Det skal her tilføjes, at den eneste person, der går under falsk navn i Studentehuset, er ovenstående "Pelle Buhl". Og at denne person for et år siden på Studentehusets Generalforsamling måtte træde ud af bestyrelsen efter et mistillidsvotum til at bestride denne ansvarspost. Per Astrup Olsen er ikke længere ønsket i huset efter, at han i et skjult brev til Rektor fremsatte direkte løgnagtige beskyldninger om kriminelle handlinger, begået af navngivne husaktivister fra Regnbuen.

Historien om de i pressen omtalte interne stridigheder i Studentehuset er følgende:

I 1990-91 begyndte en nystartet gruppe - SolbjergSelskabet, også kaldet SMS, hvor ovennævnte to personer var centrale - at gå frem med, at hagekorset skulle rehabiliteres i Studentehuset. Den ramme, der lå om sådanne udtalelser omhandlede, at "det var de kristne og de fremmedes skyld/anliggende", at "den danske folkesjæl er ødelagt". SolbjergSelskabet er senere også blevet til den nuværende gruppe Yggdrasil. Da vi som rådgivningsgruppe dengang reagerede mod hån, løgn og

helt mod andre, ja så blev vi som socialister den nye fjende. Nu bliver vi truet på livet på åbne møder i husets demokratiske organer. Vi får udtalelser med følgende ordlyd fra Per Astrup Olsen, at han "ikke selv vil slås, det har (han) folk til", og at han skulle "være en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at anvende den fornødne vold, hvad (han) vil gøre, når nogen stiller sig i vejen for (hans) ret og rigets sikkerhed". Som enkeltpersoner og rådgivningsgruppe fulgte vi problemstillingen op. Men:

At høre sådanne ting overstiger den menneskelige fatteevne - og alle, herunder os som gruppe, havde svært ved direkte at se i øjnene, at Studentehuset med disse holdninger internt rent faktisk havde lukket fascismen ind. Men fremfor at tænke som disse - selv at søge nedrig magt for at skubbe dem ud - valgte huset at stå sammen om en demokratisk vej for alle. Og den sidste udvikling har så været, at Pelle Buhl af bestyrelsen har fået en alvorlig advarsel for hån og disrespekt, og der er endvidere af bestyrelsen planlagt et møde - d.28.oktober - hvor gruppen Yggdrasil må forklare sig i samme anliggende. At Studentehuset som sag kommer frem i pressen nu er for os at se ganske planlagt. Der er nogen, der vil skjule sig bag noget andet. Det er nu lykkedes samme okkulte og fascistoide personer at få EkstraBladet til at forsøge at få en hel befolkning til at hoppe på nærmest det modsatte. Lad os stille det op sådan: når EkstraBladet og rektor Ove Nathan - desværre godt hjulpet til af upålidelige embedspersoner med private aktier i sagen - kan reagere sådan på disse personers intrigemageri, så prøv at forestil jer et åbent demokratisk hus med samme fascistoide personer og grupper dag efter dag, uge efter uge. Det er et helvede.

Problemet er derfor ikke de 8 kabler i Studentehuset. Problemet er, at hvad der skete for 50 år siden er ved at gentage sig lige foran næsen på os alle. Her har Studentehuset søgt at gøre sit til at forhindre, at det vil komme så langt en gang til. Vi håber at alle vil gøre det samme, ligemeget hvor man er i samfundet.

Studentehuset må åbnes igen - ellers bliver nødvendige demokratiske kræfter endnu engang ladet i stikken. Med sin handling har Universitetet med Ove Nathan gjort det hele en tjeneste ved, at alting nu kan komme frem i en bredere offentlighed - men fastholder Universitetet sin lukning, så er det en handling, der vil blive i historien som en fejltagelse mod det menneskelige. Og til rektor Ove Nathan: vi har stor respekt for dit faglige virke, og derfor kan vi ikke lide at eftertiden husker dig som den person, der lukkede Studentehuset!

Støt den demokratiske student og støt det anti-racistiske arbejde.

Om os selv som psykologisk rådgivningsgruppe, kort her til sidst: Vi er i huset som studentegruppe med det formål at yde gratis vejledning/rådgivning/terapi til mennesker i krise og

nød. Parallelt hermed søger vi at bidrage til en teoretisk udvikling af en solidarisk psykologisk videnskab. Har vi som gruppe en overordnet målforestilling er det følgende: En verden som ikke længere systematisk og vedvarende producerer menneskelig lidelse og individuel afmagt. Dette er i bund og grund spørgsmålet om at sikre alle mennesker menneskeværdige udviklingsbetingelser og lige adgang til de fælles samfundsmæssige ressourcer. Dette er et politisk spørgsmål: I praksis at forsøge at bidrage til at sætte de rigtige problemstillinger på den social-politiske dagsorden. Psykologien som fag, profession og videnskab må tage sig selv alvorligt, og er betingelser for menneskeligt liv kritiske, så må psykologien selv blive kritisk. Psykologien må være tro mod sin genstand, for at være tro mod sig selv. Dette psykologiske paradigme går under begrebet "kritisk psykologi", oprindeligt udviklet på Freie Universität i Berlin i starten af 70-erne. Og centralt heri er, at det må være en psykologi for og om mennesker, en psykologi fra "standpunktet af ethvert mig", fremfor en psykologi kun om de andre.

Omkring begge arbejdsniveauer har vi en meget grundig og omfangsrig dokumentation og produktion, som vi meget gerne stiller til rådighed. Det gælder også dokumentation for det ovenstående om Studentehusets interne stridigheder. Kontakt os.

Vi skal ikke her gå ind på en dementering af allehånde løgne og fordrejninger, som pressen med flere påstår om os. Men vi vil gerne love, oplysende, at arbejde videre med dem, een for een, og helt igennem diverse sagsanlæg, vi eller andre måtte anlægge. Vi er ikke glade for justitsmord - ej heller skulle det angå os selv.

Rådgivningsgruppen Regnbuen.
København torsdag 21.oktober 1993
Klokken 15.00.

25 AUG. 1992

Ult. Aug. 1992 e.v.

Til Universitetsadministrationen ved Alin.

Da det er kommet *SoelBiergSelSkaBet* (SBSSB) for øre, at det tidligere orienterende brev til Rektoriatet er blevet "arkiveret lodret", vil vi gøre opmærksom på at dette brev i hvert fald indeholdt omtale af mindst to klart problematiske forhold i Studenter-Huset, som har ført til at SelSkaBet finder stedet uegnet for sine medlemmers aktiviteter.

Nemlig 1: Der blev gjort opmærksom på et hash-rygningsproblem som hverken Bestyrelsen, Repræsentantskabet og Stormødet har kunnet standse, da de personer som vi indklagede så sig hævet over Husets reglement.

Nemlig 2: Der er blevet foretaget grov politisk og person chikane samt forfølgelse, af en gruppe ledet af cand. psych. Kalle B. Madsen.

Denne gruppe er ifølge vore oplysninger identisk med den røde bande, der i søndags den 16. dennes blev anholdt for flere væbnede bankrøverier. Denne gruppe har holdt sine væggemøder i Huset på trods af Bestyrelsen indsigelser og uddelt løbesedler hvoraf det fremgår, at Huset støtter grupperinger så som Aktion Directe og Rote Arme Fraktion, det vides at to af underskriverne på Kalles papirer, i den journaliserede sag fra Huset, nemlig Anne Jønson og Jesper T. Lund, har deltaget i den røde bandes aktioner mod det tyrkiske luftfartsselskab og Magasins tag selv aktioner, samt at deres materialer sælges i Huset (Kæmp sammen og andre plakater).

Vi fra *SoelBiergSelSkaBet* (SBSSB) troede at Studenter-Huset var et fagligt arnested, ikke en overvintringsstation for ekstremistisk fløjpolitik, som uhindret kan tillade sig de for kommunismen velkendte overgreb på andre end dem selv, ledet af en falleret psykolog hvis maniske tilbøjeligheder går ud over fredelige mennesker.

Hvordan man end modtager vort brev er der klart meldt fra overfor et Universitet som åbenbart ikke blot er nødt til at skulle betale til et Hus som sagtens kunne hvile i sig selv, men også er så svagt at det tillader klart kriminelle forhold fri udfoldelse.

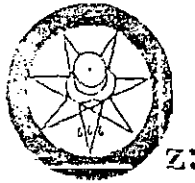
Dette brev er kun sendt til dig til orientering, idet vi har erfaret at Kalles gruppe er ved at køre endnu en af sine opslidende "justisterisager" mod SMS og lignende grupper med tilknytning til Huset.

Generalsekretær Olsen.

Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. Dilligentissimi Antiquitatis Inquisitores (D.A.I.) & Alternative Antikvarer (A.A.) d.v.s. Curatores Rerum Antiquarum Alii (C.R.A.A.) Societas Montis Solis (S.M.S.), SoelBiergSelSkaBet (SBSSB).

[Book 77]

"the law of
the strong:
this is our law
and the joy
of the world."

—AL 11:2

"Do what thou wilt shall be the whole of the Law."—AL 1:40

"thou hast no right but to do thy will. Do that, and no
other shall say nay."—AL 1:12-3

"Every man and every woman is a star."—AL 1:3

There is no god but man.

1. Man has the right to live by his own law—
to live in the way that he wills to do;
to work as he will;
to play as he will;
to rest as he will;
to die when and how he will.
2. Man has the right to eat what he will;
to drink what he will;
to dwell where he will;
to move as he will on the face of the earth.
3. Man has the right to think what he will;
to speak what he will;
to write what he will;
to draw, paint, carve, etch, mould, build as he will;
to dress as he will.
4. Man has the right to love as he will:—
"take your fill and will of love as ye will,
when, where, and with whom ye will."—AL 1:51
5. Man has the right to kill those who would thwart these rights.
"the slaves shall serve."—AL 11:58
"Love is the law, love under will."—AL 1:57

Alister Crowley
09

Societas Montis Solis

Diligentissimi Antiquitatis Inquisitores
Cumtores rerum antiquarum alii

SoelBiergSelSkaBet

Aktive Oldforskere
Alternative Antikvarer

Med. Aug. 1992 e.v.

Til Bestyrelsen & Grupperne i Studenter-Huset.

Forbundet Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. Dilligentissimi Antiquitatis Inquisitores (D.A.I.), Organiseringen Alternative Antikvarer (A.A.) d.v.s. Curatores Rerum Antiquarum Alii (C.R.A.A.), Societetet Societas Montis Solis (S.M.S.) & SelSkaBet SoelBiergSelSkaBet (SBSSB) meddeler hermed til Bestyrelsen & Grupperne i Studenter-Huset at Vi trækker alle vore aktiviteter tilbage fra dette Hus. - Vi har fundet bedre lokaler, hvor Vi er sikrede imod politisk betonet chikane & perfid injuriøs politisk forfølgelse.

Ansvarlige kræfter i Forbundet, Organiseringen, Societetet & SelSkaBet har medvirket afgørende til at forvandle Studenter-Huset fra et for-slummet arne- & udklækningssted for ikke-studerende samfundshadere under styring af professionelle politiske aktivister, kaldet "Regnbuen" og "Studerende mod racisme", disse opretholder dog stadig en art døgn-besættelse af stedet.

Husets Bestyrelses mange forsikringer til Os om at nu blev der sat en stopper for chikane & hetz har ikke hjulpet, selv disse gruppers intensive, illegale hashrygning i Studenter-Huset har man tilsyneladende ikke kunnet få standset.

Begge de omtalte forhold er det blevet pålagt de nævnte terror-grupper at bringe i orden af såvel Bestyrelse, Stormøde som Repræsentantskab - intet hjælper tilsyneladende.

Hverken Forbundet, Organiseringen, Societetet eller SelSkaBet ser det som en opgave at beskæftige sig med politik overhovedet; stalinistisk-marxistiske hetz- & chikanegrupper må uddø som de vil, Vi vil ikke spille yderligere tid på dem.

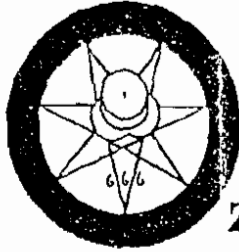
Med Venlige Hilsener
til de øvrige Grupper i Studenter-Huset:
Generalsekretær

[Signature]

Liber LXXVII

[Book 77]

Z:

"the law of
the strong:
this is our law
and the joy
of the world."

—AL II:2

"Do what thou wilt shall be the whole of the Law."—AL I:40

"thou hast no right but to do thy will. Do that, and no
other shall say nay."—AL I:42-3

"Every man and every woman is a star."—AL I:3

There is no god but man.

1. Man has the right to live by his own law—
to live in the way that he wills to do:
to work as he will:
to play as he will:
to rest as he will:
to die when and how he will.
2. Man has the right to eat what he will:
to drink what he will:
to dwell where he will:
to move as he will on the face of the earth.
3. Man has the right to think what he will:
to speak what he will:
to write what he will:
to draw, paint, carve, etch, mould, build as he will:
to dress as he will.
4. Man has the right to love as he will:—
"take your fill and will of love as ye will,
when, where, and with whom ye will."—AL I:51
5. Man has the right to kill those who would thwart these rights.
"the slaves shall serve."—AL II:58
"Love is the law, love under will."—AL I:57

Aleister Crowley

OC

W. A. R. ...

4/1-92 s.v.

Kære K. Birch-Madsen.

Desværre vil jeg ikke foreløbigt kunne deltage i STUDENTER-HUSETs møder, hvorfor jeg ikke kan komme på det foreslåede tidspunkt. - Du ville dog kunne leve op til Bestyrelsens beslutning ved simpelthen at underskrive vedlagte dokument (Liber OZ) og sætte det op i dette hus, f.eks. i Baren. Så ville der - klart og tydeligt - være sagt fra overfor alle tilløb til totalitær aktivitet, hvilket var hvad Bestyrelsen ønskede fra os. Liber OZ er udarbejdet som en selvkritisk hovedrengøring af de folk der tjente England i MI 5 og MI 6 efter sejren over Hitler.

Hvad angår udlevering af bånd, mener min formand i SolBiergSelSkaBet at det er udemokratisk at andre - tydeligt fjendtligt indstillede - grupper og personer skulle have ret til at øve selvtaget, censur og tankekontrol; vi kæmpede og kæmper jo netop imod disse ting, i hvert fald de af Os der er modstandere af totalitære styreformere.

Jeg udgør selv et mindretal, som gerne udleverer materialer, hvis jeg kan få en forhåndsforsikring om at du (og I) ikke bevidst misforstår min anvendelse af repressiv tolerance i den kamp. - Hele talen om "afnazificering af Lykke-Hjulet" er et udtryk for den repressive tolerances taktik, ligeledes min anvendelse af benævnelsen "perker", der i mit vokabular er et udtryk for indvandrere slet og ret, inden de bliver "danske", hvad det så end betyder. - På båndet bliver der talt om en lang række "perker-folk"; og jeg bemærkede at det gjorde ondt på jeres privat udsendte medarbejder (Jesper) da jeg understregede at "danskene selv er et perkerfolk". - Dette er i øvrigt sandt, "danerne" kom til dette område som indvandrere, der trængte store folkemasser vestover; de var altså betydeligt mere krigerske end vore nuværende "perkere".

Da jeg altså ikke har tid til endnu en pointløs diskussion med jer angående dette, ønsker jeg et forhåndstilsagn om: at man ikke bevidst vil misforstå denne repressive anvendelse af dette, desværre endnu, negativt ladede udtryk; selv om jeg naturligvis ikke er bleg for en diskussion af den repressive tolerance som social kampform. - Lad mig gøre opmærksom på, at jeg var med til at starte talemåderne "en flipper" og "at flippe" og til min sorg så disse udtryk forvandlede til negative affirmationer, jeg har altså lært denne metode på den hårde måde.

I øvrigt vil mit foredrag blive genudsendt i løbet af sommeren og foråret, f.s.v. at SolBiergSelSkaBet har fået en ugentlig sendetid og vil være i æteren på 87,6 megahertz fra foråret. Her vil du (og I) hver uge kunne høre om den kultur I kalder jeres egen, og om de folk der har levet her i årtusinder, I vil også få en ganske sjælden chance for at stifte bekendtskab med det danske folks sagn, sange og myter, og det burde betyde noget, hvis I da overhovedet er seriøse når vi taler om historisk materialisme. - Bl.a. har jeg jo bemærket, at du bor i Bragesgade og end ikke vidste hvad en "bragesnak" er. Det er for dårligt kammerat, er der da slet ikke nogen dannelse tilbage på venstre-fløjen???

Med Venlige Hilsner:

Per Åstrup Olsen.

THE ALIEN PRESENCE

MAJESTY REPORT

"I occasionally think how quickly our differences world-wide would vanish if we were facing an alien threat from outside this world. And yet, I ask you, is not an alien force already among us?"
- President Ronald Reagan, 42nd Journalist Assembly, United Nations, New York, September 21st 1957.

This is one of 3 public speeches made by Reagan mentioning the Alien threat.
At our meeting in Geneva, the U.S. President said that if the earth faced an invasion by extraterrestrials, the United States and the Soviet Union would join forces to repel such an invasion.
-Michael Covelosko, Survival of Humanity Forum, Grand Kremlin Palace, Moscow, February 16, 1997.

WARNING THIS DOCUMENT CONTAINS PREVIOUSLY TOP SECRET/MAJIC INFORMATION.
Prepared by Ananda. © 1993.

Office Memorandum • UNITED STATES GOVERNMENT

TO : DIRECTOR, FBI

FROM : [REDACTED]

DATE: March 27, 1950

SUBJECT: [REDACTED]

CLASSIFICATION: CONFIDENTIAL

RE: [REDACTED]

The following information was furnished to [REDACTED]

An investigator for the FBI Bureau stated that three unidentified flying saucers had been recovered in [REDACTED]. They were [REDACTED] 50 feet in diameter. Each one was equipped with [REDACTED] of [REDACTED] [REDACTED] feet tall, dressed in [REDACTED] of a very [REDACTED] nature. Each body was [REDACTED] in a manner similar to the [REDACTED] [REDACTED] and [REDACTED] [REDACTED].

According to [REDACTED] informant, the [REDACTED] were found in [REDACTED] [REDACTED] due to the fact that the Government [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] in that area and it is believed that [REDACTED] [REDACTED] with the [REDACTED] [REDACTED] of the [REDACTED].

No further evaluation was attempted by [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED].

RECORDED - 1
INDEXED - 1
62-83894-209
MAY 28 1950

Kort Notat til Grupperne i Studenter-Huset,
til Bestyrelsen, Rektoratet &c.

UDDILT: STORMØDET SEMESTERSTART EFTERÅR 1992 e.v.

Ang. Deskyldninger & Klager fra Regnbuen ved især Kalle Birk Madsen, overfor grupper, og tidligere grupper, i Studenter-Huset, bl.a. Tai Chi, Yggdrasil & Societetet. Hermed 4. reaktion på 2. år fra Per Olsen, Generalsekretær i Societetet Societas Montis Solis (S.M.S.)

Over det par år hvor Studenter-Huset alter er opblomstret, er Universitetets ledelse og Studenter-Husets aktivister blevet overdænget med en lind strøm af injuriøse og studentikost uforståelige anklageskrifter fra Hr. Birk Madsen og hans ligesindede. - Alle typer møder er blevet forhalet, manipuleret og ødelagt og en lang række sunde initiativer (bl.a. delvis selvfinansiering af Studenter-Huset) er blevet standset af samme gruppe.

Med venlig tolerance er der blevet sagt fra overfor denne propaganda-maskine, men intet har hjulpet. - Societetet har derfor trukket sig og har indgivet begrundet klage til rektoratet over at universitetet tillader politisk bagvaskelse af uskyldige.

Lad os se på et par eksempler:

Eksempel 1:

I løbet af sit omhyggeligt, researchede og quasimaniske hetz-arbejde har Hr. Birk Madsen fundet ud af at Per Olsen, privat og uden tilknytning til Societetet, er lidt af en internationalt kendt Crowley Scholar, altså: kender af digteren og profeten Aleister Crowley. Dette har ført til en intern studiegruppe i Hr. Birk Madsens "menighed", som endnu et tragi-komisk forsøg på at få de nævnte grupper ekskluderet. Hr. Birk Madsen har på grundlag af enkelte, dybt misforståede, Hellige Skrifter af denne profet, konkluderet at S.M.S. o.a. repræsenterer overmennesketeorier og brutal egoisme!

Hvis nogen igen kalder jøder for barnemordere p.g.a. den bibelske beretning om Abraham og Isak, ville de fleste i dag kunne se at der var tale om racisme og religionsfølgelse; men da der ikke er så mange som følger Profeten Aleister Crowley regner Hr. Birk Madsen med at slippe godt fra denne religionsfølgelse, ved hvilken han udstiller sin profane stupiditet med dens velkendte flokkelige forvanskninger. Allahu Akbar! Gud er størst! - Og eftertiden vil ikke skelne mellem følgelsen af jøder og f.eks. af Aleister Crowleys disciple.

At tro, at Per Olsens overbevisninger deles af alle andre i Tai Chi, Yggdrasil og Societetet er endnu et af de generaliserende manipulationstriks ved hvilke alle finner går med kniv! Lad det derfor være kendt: Aleister Crowleys lære er ingenlunde central for arbejdet i de grupper Hr. Birk Madsen og hans meningsfæller chikanerer.

- Men hvorfor er det så vigtigt for Hr. Birk Madsen at antyde små-nazistisk overmennesketro hos sine selvvalgte modstandere?

Selvfølgelig fordi Hr. Birk Madsen og hans hårdeste støtter er klokkerene skoleeksempler på "den elitære socialisme", som det hed engang. Det er den ekstremistfløj som folket afslår og som derfor har dogmer om at "massen skal revolutioneres", "massen er for dummet", "massen skal bevidstgøres" og indtil det er sket, er der kun den "lille revolutionære elite" som har check på sagerne. - Denne elite kan tage "de nødvendige beslutninger" for den vildledte masse: det er den elite som har gjort alle kommunistisamfund til diktaturstater.

Men det er p.g.a. denne elitistiske tankegang at Hr. Birk Madsens og hans gruppe har ret til at ryge hash, selv om vildledte folk (bl.a. bestyrelsens formand og stormødet) udtrykkeligt har forbudt det. Det er p.g.a. samme elitistiske overmenneskeholdning og "begrundede" egoisme, at Hr. Birk Madsen og hans gruppe har ret til at terroriserer og chikanerer andre grupper i Studenter-Huset, også selv om "de vildledte folk" og "kapitallakajerne" har sagt fra overfor den slags aktiviteter (f.eks. det uvildige undersøgelsesudvalg som indskærpede Hr. Birk Madsen og hans gruppe at standse chikanen).

Den "revolutionære elite" kan (ifølge egen overbevisning) tillade sig alt. Når den er blevet imødegået i Studenter-Huset har Hr. Birk Madsen beflittet sig på at fremstille kritikken som ny-nazistisk kommunismethad! - Må jeg i den forbindelse bede uvildige observatører læse Professor Peter Madsens glimrende kritik af denne tendens i bogen "Socialisme og demokrati" (Viborg 1981 e.v.). Læs f.eks. optrykket af den artikel som satte punktum for "elitens" selvtagtstankgang i de brede lag: "Borgerlige rettigheder og flygtende øjne - lidt polemisk" (p. 95ff). - Der er ikke tale om højrepropaganda, men om ansvarlige tværpolitiske mennesker som kræver frihedsrettighederne overholdt og siger NEJ til overmenneskelig elitisme, med særprivilegier i Studenter-Huset, med forfølgelser, hetz, gadevold og terrorisme i samfundet udenfor.

Altså politisk frihed til alle, men nej tak til elitære grupper på begge fløje, som nægter andre mennesker disse friheder ud fra intern "bedreviden".

Eksempel 2:

Hr. Birk Madsen har flere steder i sin voluminøse verbalitet fremhævet at Per Olsen taler om "ødelæggelsen af den danske folkesjæl", som et særligt suspekt forhold af småfascistisk karakter. Når Per Olsen bruger udtrykket "dumme danskere" hentyder han drillende (som mange indvandrere og deres danske venner) til danskernes generelle svagheder:

T.eks. har man i Studenter-Huset accepteret en gruppe som højlydt har prolet med forskellige udeomsparlamentariske aktiviteter, f.eks. besættelse af det tyrkiske luftfartsselskab eller tag-selv aktionen i Magasin. Og selv nu, hvor det er kommet frem at "Den Røde Bande", som står bag disse aktioner har 5 medlemmer sat fast for bankrøveri, ulovlige våben &c. accepteres denne gruppe i Studenter-Huset, mens andre, som kun arbejder tværvideenskabeligt, upolitisk og indenfor lovens rammer, bliver chikaneret bort, uden at nogen griber ind.

Bl.a. den slags svaghed og (tilsyneladende) dækken over kriminalitet fra højere sted, kalder mange indvandrere "dumme danskere" - og de har ret!

Societetets observatører i forbindelse med Studenter-Huset glæder sig allerede til at se hvordan Hr. Birk Madsens udspekulerede manipulative draco-hjerne vil forvride dette notat til at være nazt-propaganda incl. racisme, stoff-handel & -misbrug, suspekt kapitalisering og hvad man nu ellers er blevet beskyldt for uden synderlig indsigt fra de magtløse og heller indifferente ansvarlige.

Afsluttende vil Societetet gerne vide hvilke andre "nazi-tegn" end LykkeHjulet (Svastika) Societetet efter Hr. Birk Madsens fejlplattelse ønsker at "rehabiliterer".

*Svastika "rehabilitering" var aldrig i, og er ikke i Societetets netop færdiggjorte idegrundlag. Societet har heller ingen politiske pointer, nærmest er Societetet a- og glell. tværpoli-
tisk; åbent for alle alternative antikvarer interesseret i aktiv oldforsknig.*

Per Olsen har aldrig sagt "rehabiliter!" og mener: "afnazificer!" om dette kors, som Carlsberg, Studenter-Husets Største Sponsor, brugte på sine etiketter indtil nazisterne søgte at monopolisere det. Hr. Birk Madsen ønsker at støtte denne monopolisering, Per Olsen ønsker at ophæve den.

Per Olsen fremhævede i et Foredrag det faktum at HanneKorsen er blevet brugt i tusinder af år overalt indtil nazisterne netop tvangsmonopoliserede dens brug i den vestlige verden, men da disse fakta er "farlig viden" som "de fordommede masser ikke kan indse", mener Hr. Birk Madsen og hans elite; at Societet bør fremstilles som nazistisk - ren forvriddning, men tilladt for eliten der "beskytter massen" (værnemageri). Societetets mærke er en 16-stjerne med Hagal runen. (Runen benyttes i øvrigt også af Børnemagt).

Men Hr. Birk Madsen, som altid taler om nazisme, kan åbenbart ikke lide ordet "afnazificering", hvordan skulle han då kunne antyde at S.M.S. stod på politiske, især nazistiske standpunkter?

S.M.S. d.v.s. Societetet Societas Montis Solis (S.M.S.) ønsker ikke sine medlemmer chikaneret yderligere, vi fik nok allerede under HelleRistnings- Gruppens udstilling. Per Olsen ønsker altså derfor desværre heller ikke (at følge Formandens anmodning om) at stå som medforfatter til et ordensreglement for Studenter-Huset, når den anden forfatter er Hr. Birk Madsen. Det er Per Olsen indeværende almene opfattelse at Hr. Birk Madsen nok aldrig nogen sinde vil kunne rehabiliteres som et demokratisk og ansvarligt lovligt individ. Der er set alt for mange eksempler på en gennemført elitær gruppeselvtagt, hvis videre implikationer lovens lange arm tilsyneladende og gudskelov langt om længe er ved at indhente.

Det er i øvrigt Per Olsens opfattelse, som Crowley Scholar, at Hr. Kalle Birk Madsen minder ganske meget om den bergtede propagandist George Sylvester Viereck, som var Kejsers Wilhelms og senere Adolf Hitlers første mand i den amerikanske kontra-spionage; og som Aleister Crowley, og senere den allierede kontra-spionage, så sig nødsaget til at svindle, siden standse.

*Viereck var kendt som en mand med store talegaver, manipulative evner, en gruppeind-
pisker, ingen moralske skrupler, total fanatisk loyalitet med sine mestre, og så troede han at han var meget klog. Som alle der er ofre for overmod blev Hr. Viereck til slut den lille. Historien dømmes ham som en politisk charlatan & skurk, eftertiden er taknemmelig mod de der satte en stopper for de tyske stormagtsplaner.*

Aleister Crowley og frivillige blandt hans disciple bekæmpede i øvrigt både nazismen og kommunismen ud fra den overbevisning at det er to sider af samme sag: *Fattigdom, tvang, nød & elendighed, kriser- & krigsøkonomi, uniformerede obligatoriske ungdomskorps, ophævelse af borgerlige frihedsrettigheder, en lille despotisk magtelite, intensiv løgn- og bagvaskelse i populistisk propaganda, forfølgelse af anderledes uenkende, militær opbygning, religions- & racehad, arbejds- og koncentrationslejre, folkemord, tvungen forskning, censur, ingen retssikkerhed o.s.v. alle kendetegn ved såvel nazisme som kommunisme.*

S.M.S. har hermed sagt fra overfor samarbejde med genuint suspekte individer; Per Olsen ønsker ikke for indeværende at samarbejde med Hr. Birk Madsen som i gentagen praksis har vist, at han ikke respekterer de grund-
liggende frihedsrettigheder, som er forudsætningen for at vi alle faktisk har en dejlig, rig og skøn tilværelse. - Per Olsen. Generalsekretær.

Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. Dilligentissimi Antiquitatis Inquisitores (D.A.I.) - Alternative Antikvarer (A.A.) d.v.s. Curatores Rerum Antiquarum Alii (C.R.A.A.) - Societas Montis Solis (S.M.S.) - SoelBiergSelSkaBet (SBSSB)

Anti-fascistiske gruppering

ved.
SUF. Socialistisk Ujødens forband. Ultimo August 1993 e.v.

Til: Ahorngade 2, 2200 Kk. N.

Det historiske, videnskabelige magiske selskab *Societas Montis Solis* (S.M.S.) har erfaret at Deres interessegruppe er aktiv i kampen mod nazisme, fascisme og racisme. Societet S.M.S. sætter stor pris på denne Deres indsats, som vi skønner er både gavnlig og nødvendig i dagens Danmark (beklageligvis)

Under vore aktiviteter i bl.a. Studenter-Huset, Købmagergade 58. København K, er *Societas Montis Solis* (S.M.S.) desværre blevet udsat for gentagne anklager og beskyldninger om at vort selskab skulle være nazistisk, fascistisk, racistisk, yderliggående nationalistisk o.s.v.

Societetet, og underafdelinger, har haft aktiviteter landet over, på biblioteker, i lokalradioer o.s.v. Vi har kun mødt de omtalte anklager og beskyldninger i Studenter-Huset.

Societas Montis Solis (S.M.S.) er på ingen måde politisk, og er slet, slet ikke nazistisk, fascistisk, racistisk, nationalistisk eller andet lignende. Selv om vi har fremhævet at der er aktive jøder i vor organisation, at alle uanset afstamning, hudfarve, race o.s.v. er velkomne som medlemmer og også efter at vi har tydeliggjort vor afstand til nazistisk historieopfattelse og magi har vi måttet finde os i disse beskyldninger. Klagebreve til politiet og diverse højere instanser har kun hjulpet lidet. Studenter-Husets bestyrelse har, efter en grundig høring, anmodet de uretfærdigt beskyldende grupper om at trække deres postulater tilbage og at finde en anden tone frem, intet har hjulpet.

De omtalte grupper, som formentlig opnår økonomisk og moralsk støtte fra Deres organisation, har fremturet med deres lidet underbyggede og højst usande påstande. Disse grupper kalder sig blandt andet "Regnbuen. Psykologisk Rådgivning", "Studerende mod racisme", "den Røde Bånd" o.m.a. Man går utilsløret ind for udenomsparlamentarisme og vold, støttet af BZ'ere og andre mindre demokratiske, kendte voldelige grupperinger.

Da *Societas Montis Solis* (S.M.S.) gerne vil hævde sin status som et frit, selvstændigt og upolitisk historisk videnskabeligt, magisk selskab er det os magtpåliggende at rense os selv for disse beskyldninger. Som De måske forstår kan det være svært for et lille non-profit foretagende at hamle op med professionelle fag-aktivister med store økonomiske og menneskelige resurser. Vi inviterer derfor et eller flere medlemmer fra deres organisation (gerne med forstand på nazisme) til at overvære vort møde i NATHA den 4/9-93 e.v. Som De kan se af vedlagte løbeseddel handler foredraget denne aften om nazismen og om hvordan vi som danskere beskytter vor folkekultur mod udnyttelse fra nazistisk side.

Mod forevisning af dette brev vil Deres repræsentant komme gratis ind til det omtalte møde. Der vil være spærgetid og diskussion efter foredraget.

Med venlige hilsener:

S.M.S. Box 7. Vesterbrogade 208. 1800 Frederiksberg C.

445
ved
M. POLK

INDBYDELSE

S.M.S.

SUF

Societas Montis Solis (S.M.S.)
SoelBiergSelSkaBet (SBSSB)

Aktive Oldforskere (A.O.)

d.v.s. *Diligentissimi Antiquitatis Inquisitores* (D.A.I.)

Alternative Antikvarer (A.A.)

d.v.s. *Curatores Rerum Antiquarum Alii* (C.R.A.A.)

Introduktionsmøde under 3. Dispersion. Efteråret 1993 e.v.

Ved møderne anvendes subliminal påvirkning, bl.a. bi-naural signalgenerering og hemi-synch surf. Disse moderne metoder er naturlige måder at forøge hjernens kapacitet og ydeevne på. Deltagerne bærer selv ansvaret. Relevant faglitteratur vil kunne købes.

1. Aktive Oldforskere (A.O.) d.v.s. *Diligentissimi Antiquitatis Inquisitores* (D.A.I.). Folkekultur og rodsøgning i Norden. Nazisme? Nej Tak!

Hvorfor er det danske folks sagn og sange så vigtige for S.M.S.? Er de virkelig grundlag for nazisme og totalitært diktatur, som udenforstående hævder? Eller er de historiske nøgler til verdens ældste tider og de naturlige rødder for kultur- og historie-bevidste danske, som S.M.S. hævder? Hvorfor kan f.eks. amerikanske sorte søge deres afrikanske rødder uden at udsættes for forfølgelse og beskyldninger, mens danskere tvinges til at gå stille med dørene, hvis de skulle blive interesserede i deres eget folks fortid? Fører Danmarks kulturarv til fascisme? Hvad er forskellen på f.eks. nazismens runesyn og Edda-læsning og de runer og edda-myter danskere normalt kender til. Hvordan beskytter vi folkets fortid mod nazismen? - Kom og hør argumenterne!

TID & STED:

Lørdag den: 4/9 kl.: 20-22.

Entre pr. møde koster 50 Kr. Møderne afholdes:

Købmagergade 28ⁱ i NATHA.

For yderligere oplysninger send 20 kr. i frimærker samt navn og adresse til:

S.M.S. Box 7. Vesterbrogade 208. 1800 Frederiksberg C.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
35-37.86.58

NOTAT OM EKSTRA BLADETS BESKYLDNING OM MISBRUG AF ØKONOMISKE MIDLER I STUDENTERHUSET.

Ekstra Bladet har meget travlt med at postulere, at Studenterhuset - med Regnbuen og Studerende Mod Racisme i spidsen - har misbrugt offentlige midler, tilstået af Københavns Universitet. Det er imidlertid ikke muligt for Ekstra Bladet at sandsynliggøre dette ud fra de faktiske forhold i Studenterhuset, men frem for at indrømme dette, har Ekstra Bladet valgt at ty til forskellige usandfærdige konstruktioner om Studenterhusets økonomi. Dette skal i det følgende godtgøres.

Først refereres de tekstdele i Ekstra Bladet, som omhandler beskyldningen om misbrug af økonomiske midler, og efterfølgende kommenteres dette. Der afsluttes med en konklusion.

EKSTRA BLADETS TEKST.

Ekstra Bladet d.20. oktober 1993.

Side 2 / Leder: "I STUDENTERHUSET har studenter, hvad enten de har været indskrevet, færdiguddannede eller blot været tilfældige forbipasserende, haft deres muntre liv på skatteydernes regning. ... Rektor Ove Nathan og den øvrige ledelse af Københavns Universitet står overfor nogle ubehagelige spørgsmål. De må forklare, hvorfor de har finansieret al denne revolutionære aktivitet, og hvis den ikke allerede er stoppet, så bør det ske omgående. Offentlige midler falder ikke ned fra himlen. De bliver betalt i skatter af folk, som i regel har dårligt råd, for det er ikke de højtråbende, der tjener meget som lægger den største del. Det er den store brede masse, der har 15.000-20.000 kr. om måneden, som ikke kan få boligsikring eller andre lempelser, men som skal betale fuldt ud - hver gang. Det er deres penge, som rektor Ove Nathan har sju-sket med".

Side 4: "Ove Nathans reaktion (at bede om politiransøgning, vores tilføjelse) skyldes en række spørgsmål, som Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet, der årligt betaler 375.000 kroner til Studenterhusets drift".

Side 6: "Studenterhuset, der ligger idyllisk i skyggen af Rundetårn og overfor Regensen, får i øjeblikket 375.000 kroner i årlig støtte fra Københavns Universitet. Et tilskud der ydes, fordi huset - ud over at huse den populære studentercafé - er centrum for udadrettede aktiviteter som dans, musik, debat, skak og

psykologisk rådgivning. Og fordi det er mødested for den store koloni af udenlandske studerende, der læser i København. Alt sammen meget fint". Hvilket følges op af følgende tekst, der bærer overskriften "'REGNBUEEN": "Men sandheden er, at det er en dækadresse for 'autonome' og militante grupper. Og at Københavns Universitet er ført bag lyset, når det hvert år betaler næsten en halv million kroner til dette såkaldte *Studentarhus*".

Side 6 indeholder også en indrammet blok med overskriften "Terror-finansiering", og følgende tekst: "Københavns Universitets ledelse er igennem flere år blevet ført bag lyset af nogle ganske få revolutionære fantaster. Ekstra Bladet afslører idag, hvordan den lille gruppe har fortrængt "rigtige" studerende fra det fælles studentarhus i Købmagergade, og hvordan en lind strøm af penge fra Universitetet er gået til aktivisterne". Og et billede i blokken angiver Studentehusets aktiviteter, der rækker en hånd ud for at modtage en pose penge på 1.5 million fra Universitetet v/ rektor Ove Nathan. Ud over at listen over aktivitetsgrupper i huset både er fejlagtig og ufuldstændig - fx er Skakgruppen fejlagtigt udeladt, og Moderate Studenter fejlagtigt tilføjet, nærmere herom i Notat 3 - så figurerer der også to "udefra kommende grupper" - "Anti Fascistisk Aktion og Den Røde Bånde" - som grupper, der modtager deres del af de 1.5 million kroner.

Ekstra Bladet d.21.oktober 1993.

Side 4: Først skriver Ekstra Bladet om Regnbuen som siddende på hovedparten af alle møder og lokaler i Studentehuset, og som den direkte årsag til en intern dårlig stemning - hvilket er usandt, nærmere herom i Notat 3 - og herefter kommer følgende: "Samtidig kommer der også langt færre internationale studenter, selv om det netop er de fremmede studenters tilstedeværelse, der har været en vigtig grund til, at Universitetet giver 375.000 kroner til Studentehuset årligt".

KOMMENTARER TIL EKSTRA BLADETS TEKST.

Det skal først bemærkes, at Ekstra Bladets tekst ikke er konsistent. Der opræder tallet 375.000 kroner i årligt tilskud i flere omgange, men der skrives også om, at Universitetet betaler "næsten en halv million kroner". Desforuden figureerer tallet 1.5 million kroner, som overrækkes til Studentehusets aktivitetsgrupper. Lad gå, at 375.000 kroner kan rundes op til "næsten en halv million kroner", men at lade det blive til 1.5 million i en billedtekst, der nære end en tekst fanger en læsers opmærksomhed, kan kun kaldes **grov manipulation** fra Ekstra Bladets side.

Ekstra Bladets tal på 375.000 kroner er endog heller ikke korrekt. Universitetet betaler 370.000 kroner årligt, og driftstilskudet er først begyndt i 1992 og løber i tre år. Det er desuden fordrejet at lade læsere få det indtryk, at driftstilskudet er af gammel dato, lige så gammelt som husets 9 årige historie. Driftstilskudet er kun 1 år og 10 måneder gammelt i oktober måned 1993, hvor Ekstra Bladet fremkommer med sin påstand.

Indtil 1992 blev Studentehuset ikke tilstået nogen økonomiske midler overhovedet. Og de midler, som Studentehuset havde brug for til daglig drift - toilet-papir, kaffemaskine, elpærer, kontormaterialer - blev tjent ind gennem frivilligt og gratis arbejde i cafeen. Ligeså var rengøring Studentehusets eget anliggende, stik mod hvad Universitetet ellers tilbyder brugere af andre universitetsbygninger, men allernådigst fik Studentehuset dog fra i 1991 tilladelse til at hente rengøringsartikler på Universitetet. Ligeså har det været muligt - når Universitetet ellers havde overskud på sin materialekonto - at få tilgang til at afhente maling og få stillet container til rådighed, så de studerende selv kunne muge ud i og forskønne den gamle kantinebygning, som Købmagergade 52 oprindeligt var.

Efter 1992 er alle midler fra Universitetet brugt til at opbygge cafeen i Studentehuset, herunder til løn til to ansatte, en sekretariatsmedarbejder til bestyrelsen og en cafe-bestyrelse, og til at forbedre husets reprofaciliteter, blandt gennem indkøb af kopimaskine.

Studentehuset har side 1992 haft en dobbeltøkonomi: dels har Studentehuset fået 370.000 kroner om året til opbygning af Studentehuset og til ansættelse af ansvarlige nøglepersoner, dels har Studentehuset selv har tjent penge ind gennem cafeen via de studerendes frivillige og gratis aktivitet uge efter uge i mange år. Her har Regnbuen, ligesom Studerende Mod Racisme, deltaget aktivt med cafevagter, og haft - som nogen af få grupper i huset - som fast intern arbejdsprioritering at bidrage med arbejdskraft til cafeen på faste tidspunkter, og det ligemeget hvor travlt der var med egne aktiviteter. Overhovedet var opstarten af en cafe tilbage i slutningen af 80-erne en regnbue-prioritering, hvad angår arbejdskraft.

En meget lille del af Studentehusets samlede midler er gået til aktivitetsgrupperne i Studentehuset, fx indkøb af skakbræt og -ur til Skakgruppen, støtte til Fotogruppen til indkøb af fremkaldere mv, og så til kopier. Den støtte, der er gået til aktivitetsgrupperne, udgør under 5% af de samlede midler.

I tilfældet Regnbuen så er vores del heraf begrænset til at oppebære 500 kopier pr måned - værdi 200 kroner eller 2.400 kroner om året - til brug for Regnbuens brugerarbejde, fordi det er således, at brugere af Regnbuen har fået kopi af alt udført materiale omhandlende dem selv. Fra Regnbuens start i 1985 og frem til idag giver dette et samlet kopitilskud på maximum 20.000 kroner. Alle andre udgifter i rådgivningen er gennem årene blevet dækket privat af de aktive, hvilket meget lavt sat er omkring 1.000 kroner pr måned i 9 år eller omkring 100.000 kroner i alt. Noget af dette har dog de sidste to år - 1992 og 1993 med et beløb på 20.000,- kr pr år - kunnet dækkes af Socialministeriets PUF-midler. Men samlet om Regnbuens økonomi skal det siges, at det altid har kostet penge at være aktiv, da de tilskud vi igennem årene har fået ikke har slået til.

Hvad angår Studerende Mod racisme, så skal det nævnes, at disse også har fået materialetilskud (kopier, plakattryknin) af Studentehuset. Det angår årene 1992 og 1993 til et beløb på ialt ca 3.000 kroner.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at anmodning om støtte til aktiviteter i Studentehuset foregår gennem skriftlig ansøgning, der efterfølgende behandles af Studentehusets bestyrelse.

Samlet kan det godtgøres, at de penge til kopier som Regnbuen gennem årene har modtaget af Studenterhuset - et beløb fra Regnbuens start i 1985 og til 1993 på op til 20.000 kroner i alt, højt sat - det er der til fulde arbejdet for gennem cafe-vagter mv. Det svarer til 250 arbejdstimer af en løn på 80 kr i timen. Og det reelle antal arbejdstimer, der er erlagt i cafeen bare for eet år som 1992, det nærmere sig de 500 timer!

Den økonomiske mafiosa-figur, som Ekstra Bladet postulerer at Regnbuen er, er der mao intet hold i. Tvært imod er det også sådan at Regnbuen er den gruppe, der fra husets start, har ydet mest frivilligt arbejde til Studenterhuset (cafe-arbejde, renovering af lokaler, malerarbejde osv osv), på samme måde som Regnbuen har arbejdet gratis med psykologisk vejledning/rådgivning/terapi tilbage fra 1985. Der er således ikke "gået en lind strøm af penge fra Universitetet til aktivisterne". Nej, der er tværtimod gået en kraftig orkan af arbejdsindsats til Universitetet fra studerende til opbygningen af det Studenterhus, som Universitetet i over 8 år ikke løftede en finger for skulle overleve!

Ekstra Bladet påstand om, at også udefrakommende grupper - AFA og Den Røde Bande - har fået del i tilskuddet fra Universitetet, er endvidere også usand. Ekstra Bladet har dog kun indrømmet sin fejl, hvad angår AFA (Ekstra Bladet 21. oktober 1993, s.4).

Lige så graverende er også Ekstra Bladets sammenligning med den store gruppe af skatteborgere med kun 15.-20.000 kroner om måneden. Den disponible indkomst - dvs efter skat og med studielån - er typisk omkring 4000,- kroner eller derunder, og det er ud af dette beløb, at man har betalt og ydet tilskud til sin egen gruppeaktivitet. Så har mange studenter-aktivister været gode til at klunse, og herigennem fremskaffet meget nødvendigt materiale som kontorstole, reoler, mapper, lamper osv osv. Overhovedet er ressourceforbruget ift aktivitetsniveauet i Studenterhuset så lavt, at det ikke findes mange andre steder. Så det "muntre liv på skatteydernes bekostning" er direkte forkert. Det har været hårdt arbejde at være studenterhus-aktivist.

Der er ligeledes heller intet hold i, at Studenterhuset har ført Københavns Universitetet bag lyset. Hvad der har foregået i huset, har der været fuld åbenhed omkring, ligesåvel som Studenterhusets regnskab gennemgås af statsautoriseret revisor, og tilsendes Universitetet hvert år. Fra Regnbuens side har det endvidere været sådan, at vi har haft som intern prioritering også at holde Universitetet underrettet om det faglige indhold. Universiteter er således blevet tilsendt fagligt materiale, udformet på grundlag af kollektive læreprocesser, gjort i Studenterhuset (blandt andet en analyse af Regeringens Forebyggelse-program i 1990), af regnbue-aktivister, så at rektor Ove Nathan skulle være uvidende, - som han hævder - om hvad der er foregået i Studenterhuset kan kun opfattes som løgn, med mindre Nathan gennem alle årene er blevet forholdt information fra nære medarbejdere i embedsadministrationen. Ligesom Regnbuen har prioriteret at sørge for, at Universitetsavisen løbende orienterede om Studenterhuset og dets faglighed - men Universitetsavisen har Nathan måske heller ikke fået lov, af sine betroede medarbejdere, at læse!

Og en sidste ting her: Ekstra Bladet kalder Studenterhuset for et mødested for "den store koloni af udenlandske studerende" (vores fremhævelse) - hvilket vel nærmest kun fortjener kommentaren: en selvfølgelig racistisk og fremmedfjendtligt måde at beskrive personer på med anden nationalitet end den danske.

Konklusion: Ekstra Bladets beskyldninger om misbrug af offentlige midler har ikke bund i virkeligheden. Og tilbage bliver nærmest alene, at fordi studerende specielt fra Regnbuen og Studerende Mod Ræisme er kendt for at udtrykke, ud over en faglig, også en politisk kritik af det eksisterende kapitalistiske og racistiske samfund - og også aktivt arbejder for at fremme en overvindelse af ulighed og undertrykkelse mellem mennesker - at så gør de sig i følge Ekstra Bladet skyldig i misbrug af offentlige midler, for det er overhovedet deres eksistens i Studenterhuset, der søges inkrimineret af Ekstra Bladet, hvor beskyldningen om misbrug af offentlige midler bare er een af flere falske. Skyldes dette at Ekstra Bladet har en fascistoid politisk holdning - hvad kommentaren om udenlandske studerende, der optræder som "stor koloni" mere end indikerer - og herigenem fik øje på en selvsagt god historie, der kunne forøge oplaget et par dage? Altså bevidst disinformation fra Ekstra Bladets side for simpel mammon og for at komme i offentlighedens søgelys?

STUDENTER OG ANGST.

Vi tillader os hermed at henlede opmærksomheden på noget desværre generelt indenfor studenterlivet.

Fra vores ståsted - at være en alternativ psykologisk rådgivning i Studenterhuset - har vi bare indenfor det sidste halve år været vidne til en markant ændring af studerendes problemer: vi opsøges nu typisk på grund af angst, modsat tidligere, hvor overvægten var på problemers flertydighed; og vi opsøges af et antal studerende, vi slet ikke har ressourcer til - og når vi forsøger at henviser videre, fx til studenterrådgivningen, fortælles vi, at også dér er man allerede blevet afvist fra.

Problemerne centrerer sig overvejende omkring, at der mangler sociale, faglige og almindelige mellemmenneskelige sammenhænge indenfor de enkelte fag, hvor man som studerende kan mødes med andre studerende, og diskutere og handle på sit fags vegne, kvalitativt. At disse sammenhænge ikke eksisterer er ikke et spørgsmål om, at behovet for dem ikke er der. Angst viser nemlig hen til, at personen står socialt isoleret og handlingslammet overfor at udvikle sit (studie)liv, og det helt ned i hverdagen: almindelige gøremål.

Det er en ulykkelig situation - og den er håbløs og låbelig set i forhold til, hvordan tilværelsen også for studerende kunne være.

På den anden side står vi ikke undrende overfor at netop dette problem viser sig så markant netop nu. "Studieafmålingsreguleringstræbelsens" (Haarder) har nået sit mål! Man er blevet fremmed overfor sin egen virksomhed - for

UNDERSVINGNSMINISTERIET
Fællesområdet
Frederiksholms Kanal
1220 København K

ATT: Undervisningsminister Ole Vig Jensen

kun de produkter, der ligger efter den givne aktivitet, har værdi. FX at studere, for at bestå eksamen - ikke for nyten og værdien af det læste, for een selv og andre; at holde faglige noter hemmelige, for at stå sig bedre i konkurrencen mod de andre; ej læse ved siden af pensum, stille kritiske spørgsmål, for at holde sig på den lige vej, ikke at blive domt ude, eller tænk nu hvis det var interessant.

Af ovenstående følger nærmest implicit, at det interessante og relevante bliver til noget "forstyrrende noget", og studiepraksis må så reduceres til at blive simpel reproduktion af kendt/mainstream stof. Og dette kan vel ikke være meningen med universitetet!

De faktuelle studievilkaar, der betinger dette forudsattes ministeren bekendt, hvorfor vi ikke her skal gå nærmere ind på dem. Til gengæld skal vi så nævne, at et sådant universitet ikke producerer demokratiske kandidater, der har de nødvendige færdigheder på tre så centrale områder som kooperation, tværfagligt samarbejde, og selvstændigt at kunne orientere sig mht ny viden indenfor højt forandrende områder.

Samlet giver dette: universitetet producerer ikke, hvad der samfundsmæssigt er brug for på lang sigt; men hvad der produceres er et stort og forarmet antal angstplagede mennesker, der hen af vejen dropper ud til ingenting,

medens de hårdhuede og kynisk indstillede sørger for at klare sig selv - og det med en viden, der kan være højst tvivlsom i videnskabelig henseende.

Vi vil gerne til slut pege på nogle basale ændringer, der skal til på såvel kort som på lang sigt.

På kort sigt må det gøres muligt, at alle studerende kan få den nødvendige psykologiske og sociale støtte, de har brug for, når udviklingsopgaver falder dem af hænde. Samtidig må de formelle studiebetingelser ændres tilbage i en retning, hvor det er muligt at studere fagligt, modsat den tvungne beståelse af diverse adgangsbeholdende stopprover indenfor et antal SU-år, der ganske enkelt er for snævre. På længere sigt må universitetsuddannelserne udvikles som demokratiske forskningsenheder, hvor forholdet mellem universitet og det civile og økologiske samfund står i centrum.

Vi skal her gøre opmærksom på det misforhold, der igennem det seneste årti er vokset frem: at samtidig med at porerne indenfor uddannelsessystemet (og arbejdslivet generelt) mht at være faglig og kulturelt aktiv som en integral del af ens virksomhed, bare er blevet færre og færre og mindre og mindre, at samtidig er hoben af bistandsmodtagere, arbejdsløse og førtidspensionister vokset uhyrligt. Hertil er at tilføje, at undersøgelser i starten af 1980-erne mht studietidslængde for aktive fagkulturelle studerende og passive pensumslæsende studerende viste, at førstnævnte havde en lidt kortere studietid - hvilket vi tilskriver, at disse arbejdede med relevante

fælles-menneskelige problemer, i modsætning til som pensumslæsende studerende at måtte "opfinde" problemstillinger. Der findes ikke kvalitetsundersøgelser omkring de to forskellige studie-praksiser, men vi vil vove den påstand, at aktive fagkulturelle studerende mere er bundet til kvalitativ indholdsmæssighed, end andre.

arbejder med at udvikle nogle lønformsstrukturer, der indeholder konkrete samarbejdsforhold mellem færdiguddannede og studerende. Aktuelt er vores arbejdsstruktureret i perspektivet "projekt borgerløn". Vi vil tillade os fornyet henvendelse til Dem, når vi er nået længere.

Skulle De have ideer til, hvad vi kan eller kunne gøre fremover, så hører vi meget gerne.

Vi skriver dette fordi vi synes det er skammeligt, som der i dag handles - eller er blevet handlet fra ansvarlig politisk side. Og i håb om at ændringer gøres mulige.

REGNBUE

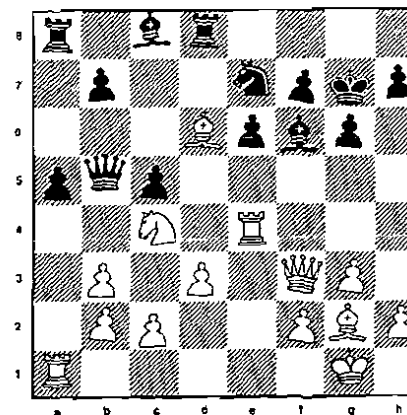
København 13. februar 1993

Vi har som rådgivningsgruppe ikke umiddelbart nogen konkrete forslag at stille mht en afhjælpning af de problemer, vi har gjort opmærksom på, men vi

SKAKOPGAVE

En lille slutspilspille af Petrosjan 1961. Det er klart markeret, at dronningen skal ofres, men sort har ikke en chance!
Sorts 18. træk er: Tf8-d8.

Venlig hilsen
"Studenterskak"
v. Leif

KAN VI HÅ' DET I VORES HUS II ?

Da jeg erfarede at SMR, til deres anti-racistiske fest lørdag d 17.04 havde taget kontakt til Anti Fascistisk Aktion (AFA) for at garantere sikkerheden for band og publikum blev jeg mildest talt temmelig oprevet. Det viste sig at de ud over at skulle være der havde deponeret et arsenal af våben et sted i huset (koller, måske andet).

Jeg valgte den aften at lade være med at tage den aftalte cafévagt i protest mod, hvad jeg vil kalde brud på husets vedtægter. Det kan være, at der er nogen der mener det er et tolknings spørgsmål.

Men når SMR uden videre beslutter noget sådant og oven i købet ikke informerer det hjælpende café-personale omkring situationen grænser det til uansvarlighed.

SMR må ikke glemme, at de er en gruppe i et hus, der engang flottede sig med sloganet "fælles sag under samme tag", og at alle grupperne foretager sig fald:er tilbage på Studenterhuset, og den beslutning der blev taget den aften hører ingen steder hjemme i et demokratisk hus.

Men lad os endelig tage den op at vende, også som f.eks. et svar i husavisen.

Alex
Værkstedsgruppen
Socialt Forum

Vi skulle nødigt have den slags - heller ikke i vores hus.

- Et svar på Alex' indlæg.

Allerførst: Vi er ikke glade for den situation, overhovedet at tænke i "sikkerheds"-baner, når vi arrangerer antiracistisk fest. Man kan mene, at det er paranoidt at tænke i de baner - og det er det måske også. Vi regnede da heller ikke med, at noget ville ske; og det viste sig da også at blive en usædvanlig fredelig og hyggelig aften i Studenterhuset.

Når vi står som arrangør af et antiracistisk arrangement, er det nødvendigt, at vi overvejer, om et sådant kan indebære en sikkerhedsrisiko. De fleste udadvendte aktivister og grupper i det antiracistiske miljø har modtaget trusler; heldigvis er det sjældent, at disse trusler realiseres, men det er da sket, også ved offentlige arrangementer. I SMR regner vi os ikke som særligt udsatte med hensyn til overfald, attentater og lignende, bl.a. fordi vi som gruppe ikke definerer os som socialister, fordi vi er

studerende (det vil give dårlig PR for racisterne at "ulte" os) og fordi vi ikke er særlig offensive i vores aktiviteter.

Vi ville dog nødigt stå i den situation, at festen virkelig blev overfaldet, og vi intet havde gjort for at forberede os på det. (Som en mindre betydende detalje kan nævnes, at vi havde måttet garantere at erstatte det afrikanske bands gear, hvis det blev ødelagt, da deres forsikringsselskab ikke ville dække et sådant tab, grundet at festen var "politisk".)

For eksempel kunne vi have valgt den løsning at hyre et vagtselskab. Men den slags har vi ikke råd til, det ville ødelægge stemningen med uniformer og schärfhundede, og vi ville ikke føle os trygges ved at blive "passet på" af mennesker, som ingen kendte.

Vi valgte istedet den "mindste" løsning: At spørge nogle bekendte i det antiracistiske miljø, om de ikke havde lyst til at deltage i festen, og det på en sådan måde, at de holdt sig ædru og påpasselige, såfremt noget skulle ske. Og der er tale om - om man så bryder sig om det eller ej - mennesker, der ikke bliver skræmt så let. Og det ville så være op til dem, om de ville have nogle ror i nærheden, som de kunne finde frem, hvis det blev nødvendigt.

Disse snakke fandt sted i dagene op til festen, og meningen var så, at de venner, der evt. dukkede op, ville blive præsenteret for aftenens caféaktivister, så misforståelser ikke opstod, heller ikke, hvis det pludseligt brændte på. Dem vi på forhånd havde snakket med kunne dog ikke komme, hvorfor vi istedet på selve aftenen foralte nogle af de gæster, vi i forvejen kendte om situationen, og bad dem holde lidt

ekstra øje med, om der var optræk til uro, og advarede dem om, at vi eventuelt ville gribe fat i dem, hvis der skete noget voldsomt, der ikke kunne holdes hen indtil politiet kunne nå at være her. Og det var så en afbale. Og der skete heldigvis overhovedet ikke noget.

Der var således ikke nogle koller eller andet indblandet. Men det kunne der have været, og det ville være, og er, et problem. (Og der har da været koller i huset før, nogle husaktivister husker f.eks. at have siddet en lang nat sidste sommer med en kolle i hånden for at hindre, at der for tredje nat i træk skete indbrud i huset. Det var heller ikke rart, men det ville ikke have været mere behageligt uden kolle. Heldigvis skete der heller ikke noget den gang.)

Og endelig: vi kunne lade være med overhovedet at tage forholdsregler. Det ville være rigtigt i forhold til ikke at skabe unødigt paranoia og panik, men kunne blive frygteligt, hvis der skete noget. Måske noget så "banalt" som en gruppe no-brains, der gik forbi en antiracistisk fest ...

Vi kunne selvfølgelig vælge, slet ikke at afholde offentlige arrangementer for overhovedet at undgå denne problematik. At lade os skræmme til tavshed... Men det vil vi ikke!
Det er svært at sige, hvad der er rigtigt at gøre. Og det er måske derfor vi endte med "en halv løsning", der måske alligevel ikke var den værste.

Jesper og Rasmus
SMR

Men OK, hvad kunne vi have gjort anderledes, når nu vi ønskede ikke at stå helt uforberedt?

Vi kunne have planlagt eventuelle sikkerhedsforanstaltninger sammen med dem, der den aften tog cafévagter. Det ville ikke have været særligt nemt, men indrømmet - vi kunne have gjort mere ud af det, og det ved vi så til næste gang. Det ville også have krævet, at vi skulle have overvejet/arrangeret sikkerhedsforanstaltninger i bedre tid, og det er helt sikkert - det skal vi under alle omstændigheder gøre en anden gang.

Vi kunne også have sagt, at de venner, der eventuelt kom og hjalp til med at passe på ikke måtte have koller med. Det mener vi ikke. Koller er ikke ulovlige, medmindre de benyttes som våben. Og de venner, der er tale om, går ikke let i panik, og ville ikke tage koller frem, for det var nødvendigt for at forhindre situationen i at udvikle sig til noget meget slemt. Ligesom de omtalte venner overhovedet ikke ville blande sig, medmindre der var tale om situationer, som dørvagter og andre aktivister ikke kunne klare alene.

Bilag 8

BILAG 9

STUDENTERHUSETS FOLDER

Præsentation af grupperne **Regnbuen**

KONTAKTPERSON
Karsten Madsen 31 68 32 66

Regnbuen er en gruppe, der har til formål at arbejde for udviklingen af en solidarisk, menneskeværdig og videnskabelig psykologi. Dette gør vi gennem ugentlige fællesmøder og løbende praksisprojekter. Aktuelt er vi 8 psykologistuderende/psykologer, men vi er åben også for personer fra andre fag/Interesseområder. Vi er organiseret som et fagligt arbejdskollektiv med udgangspunkt i forskning, uddannelse og formidling. Desuden indeholder Regnbuen en selvstændig rådgivningsstreng, der yder frivilligt arbejde for mennesker i krise og nød.

Som fagligt arbejdskollektiv mødes vi onsdage 19-22. Og det dominerende arbejdsområde er det bevægelsesmæssige omkring udviklingen af nye kulturelle livsformer - centralt idet herredømmeforhold, udbytning og undertrykkelse lokalt og globalt stadig eksisterer, og fordi den nuværende organisering af de samfundsmæssige forhold truer med at lægge alt øde. Vi tager socialpsykologiske, revolutionære og undertrykte problemområder op til debat, med det mål at forandre og forbedre verden i et alment perspektiv. Vi ønsker at kunne blive i stand til at bidrage med begreber og praksisinitiativer til udviklingen af bevidst samvirkende menneskelige kollektiver.

Den rådgivningsmæssige streng er Regnbuens oprindelige grundlag. Siden midten af 80-erne er der, individuelt og i grupper, ydet vejledning/rådgivning/terapiforløb til såvel studerende som ikke-studerende. Rådgivningen er gratis. Vi har tavshedspligt, og vi sikrer brugernes anonymitet. Ved henvendelse og mangel på rådgivningsressourcer er vi behjælpelig med at finde frem til andre støtteinstanser.

Rådgivningsgruppen kan kontaktes hver onsdag kl 17-17.30 på tlf 3532 3861.

Musikgrupperne

KONTAKTPERSON
Erk Albrechtsen 31 83 08 10

Musikgrupperne i Studenterhuset består af 11 bands, som tæller musikere fra fag som statskundskab, teologi, jura, spansk, dansk, engelsk, psykologi, religionsvidenskab og retorik. Repertoiret spænder bredt fra blues til death-metal. Grupperne spiller jævnligt i Studenterhusets Café, dels til almindelige band-aftener, dels til marathon-rock-arrangementer, som grupperne selv arrangerer et par gange om året.

Studenterhuset har egne øvelokaler som fordeles på Musikgruppernes møder, som afholdes månedlig i Studenterhusets Café.

Der er meget få ledige øvetider tilbage for nye bands for tiden

BZ + G / 10

SLAGET OM STUDENTERHUSET. - eller om en kamp der først lige er begyndt!

En forårsdag i marts 1989 sad der tre personer til et Husgruppemøde i Studenterhuset. De to var fra Regnbuen - den tredje var en nysgerrig ny studerende. Det var godt nok få, så mange vi var - blev der tænkt af de fremmødte. Nu måtte der ske noget. Vi kan ikke længere vente på, at Bertel Haarder bruger skuffeplads et nyt og 3. år på at sylte det allerede færdige aktstykke, der tillader Universitetet aktivt at støtte Studenterhusidéen. Og vi kan heller ikke længere forsvare at følge Universitetets krav om at holde lav profil, for ikke at tirre Undervisningsministeriet for meget.

ET SAMMENTRÆF OG EN SELJR.

Og så kom der et sælsomt sammentræf. Husgruppemødet - der fungerede både som det ugentlige stormøde og ugentlige bestyrelsesmøde - besluttede at gøre to ting. For det første at udforme en skriftlig studenterhusvision - endnu een! - og at sende denne rundt til Undervisningsminister Bertel Haarder, til Rektor Ove Nathan, til Studenterrådet, til Moderate Studenter, til Det Internationale Kontor og flere andre. For det andet kunne Husgruppemødet se en parallel Studenterhus-sag ude i byen, nemlig hussagen for BZ'erne i Baldersgade. Her tøvede Socialdemokraterne med deres afgørende tilsagn, selv om de længe-længe havde lovet det. Det blev derfor besluttet at skrive en støtteerklæring til BZ'erne. Erklæringen sluttes af med følgende: "Et samfund, der ikke lever plads for alternativer og kritik er dødt". Støtteerklæringen blev - ligesom brevet til Undervisningsministeren, Rektor mv - underskrevet af bestyrelsen/husgruppen og så de fremmødtes underskrifter.

Det tog lidt tid for BZ'erne inden de fik deres hus. Men de fik det. I tilfældet Studenterhuset gik der 3 måneder - ud over de i forvejen 4 år - før Bertel Haarder svarede med ordene: "Jeg har efter nogen overvejelse besluttet, at jeg ikke vil modsætte mig, at Universitetet inden for sin ramme afsætter penge til et studenterhus, når blot der sker en ligelig behandling af de studenterhusgrupper, der kunne tænkes at ville benytte studenterhuset" (26. juni 1989). Brevet kom en tirsdag, hvor der var een til Husgruppemøde - en fra Regnbuen - og straks blev der ringet rundt. Men underlig nok var mange gamle aktive pas på det. De var selvfølgelig glade for, at det endelig var lykkedes, men selv var de færdige med huset. De ord, der brændte sig mest fast fra de, der ikke orkede en sejrsløst, var: "Huset hviler på en for stor bureaukratisk hæmsko, og jeg orker ikke længere at bruge mere frivillig arbejdskraft til at bygge og bygge og bygge op, for bare at se det falde sammen igen". Bureaukrati-referencen gik til Universitetet, der så udmærket - og suverænt i 1984 eller for - selv havde kunne beslutte, at Universitetet ønskede et Studenterhus, hvad det altså ikke havde gjort.

TJALDEN UDEN KVITTERING.

Nu kommer så en episode fra "sejrsfesten", som de færreste nok har hørt. Ikke fordi den nogen sinde har været hemmelig, tvært imod, men fordi der var så få, der havde holdt ud og holdt af Studenterhuset, nu da nyheden kom og blev spredt. Episoden er, at der ud af Studenterhusets kapital på 200,-kr - tjent ind på en kaffemaskine i eatéen, en café, der var åbent ca en måned i starten af hvert semester, for så at gå ned igen af mangel på arbejdskraft - blev trukket 100,-kr ud til indkøb af hash. Dersvære tænke koberen ikke på at få en kvittering! Men den "DEN FEDE" blev nu roget alligevel med ganske stort velbehag. Vi syntes den var fortjent.

Så hvis det er disse 100,-kr, der er kernen i diverse beskyldninger mod Studenterhuset for lal eller politisk arbejde på skatteydernes regning, så er det historisk ukorrekt. Der går nemlig endnu tre år - det er i 1992 - før Studenterhuset for første gang tilståes nogen økonomiske midler overhovedet. Inden da skulle alt, selv lyspærer og lokumpapir, komme fra, hvad en enkelt lille kaffemaskine kunne tjene ind eller hvad nogen stjal fra Universitetets egne lokummer. Og desuden har huset indtil da ikke kunnet overleve uden, at de enkelte aktivister selv afholdt alle omkostninger til deres aktiviteter. Kun i ekstreme situationer var der et lille overskud fra den altid tilkalkulede kaffemaskine.

NYE MULIGHEDER.

Med Haarders accept i sommeren 1989 åbnede der sig nye muligheder. Ikke overfor Universitetet, som nye husaktiver fejlagtigt troede - for først ville Universitetet have et stor plan for hele huset, og da denne plan kom, så bare en lille plan for noget af huset - og dette frem-og-tilbage tog næsten tre år. Og hvis ikke det var fordi en enkelt

polit-studerende blev så stædig og har m over, at Universitetet blev ved med at løbe fra deres lofter, at han blev ved, så ville der næppe været kommet nogen plan overhovedet.

Et hus, der vokser, og et hus, der sætter sig for at være et åbent hus, støder også på alle de opgaver, problemer og konflikter, som dets omgivelser lever i kraft af. Og derudover må huset også kunne reproducere sig selv gennem de perspektiver, det sætter på løsning af egne, samfundsmæssigt formidlede opgaver.

Den første grundlæggende konflikt indfandt sig: skulle huset opdeles efter lokaliteter, således at hver enkelt gruppe suverænt havde sit privatareal som andre i huset ikke kunne gøre krav på, eller skulle huset udvikles som et fælles hus, hvor alle lokaliteter blev gjort funktionsorienterede, og dermed fælles for de, der havde brug for denne funktion til deres aktivitet. Regnbuen kæmpede - ikke alene, men i kraft af et flertal, og i kraft af titusindvis af frivillige arbejdstimer til renovering af Studenterhuset - for det funktionsorienterede hus, idet dette bedst kunne sikre rum til nye studerende og nye aktivitetsgrupper. Med den første mødet ville huset også blive et - i fælles forståelse - lukket hus, fyldt op af de allerede eksisterende grupper, som nye så privat måtte indrette sig efter.

ET TANKEEKSPERIMENT.

Det er kun et tankeeksperiment værdigt at gisne om, at konflikten - der beskrives i næste afsnit - kunne have formet sig væsensmæssigt anderledes, hvis Universitetet - eller statsadministrationen generelt - havde vist sig samarbejdslysten overfor et studenterhus fuld af græsrodder og andre idealister. Alt andet lige har Universitetet en negativ "rolle" i, at Ekstra Bladet, som den mest borgerlige opportunistiske strømning overhovedet, har kunnet leve af at skabe en historie, hvis eneste resultat er en undertrykkelse af "græsrodder for demokrati".

EN KONFLIKT:

I ovenstående konfliktperiode - årene 1989-91, der også kan kaldes en "revolutionsperiode" i kraft af, at demokratiet også stadfæstes arbejdsdelt som basis-økonomi - kom der en særlig person til huset. Denne person vidste godt - sagde han senere - hvad det var der foregik i Studenterhuset, og særligt viste han, hvad Regnbuen var for en størrelse. Alt dette kunne han nu godt have fortalt på husgruppenmøderne, for her handlede det mest om, at sådan nogle, der læste Information (:Læs Regnbue-folk) var "venstre-fascister", at "han selv var anarko-syndikalist", og senere blev det til, at "sådan nogen som jer (:Læs Regnbue-folk). I ville klynge mig op i den nærmeste lygtepæl". Så var tonen ligesom slået an. Og inden længe var Regnbuen og dets personer "Stalinistiske psyko-strisser". Alt dette efter personens egne ord, og parallelt med følgende:

I "revolutionsperioden" kom personen også med alt muligt andet - selv voldstrusler fra ham mod andre husaktivister blev ikke taget alvorligt. Det synes heller ikke at virke forstyrrende ind på flertallet af studenterhusaktivister, at alle møder i huset gik i kludder, fordi personen hævdede at de "kristne og de fremmede" - som huset også var, som alle andre - "havde ødelagt den danske folkesjæl". Men en dag skulle hagekorset rehabiliteres. Det blev for meget. Og særligt blev det for meget for Regnbuen som faglig fløj i huset.

SKRID!

Og der blev sagt stop, skrid, gå ud og træk luft, se dog at "nuh hagekorset, så er 30-erne og 40-er foregået, og det er historisk og menneskeligt illegitimt, og først tusinder af års gang fra da af, der samtidig bærer dets forvolte smerte på den menneskelige eksistens som et indre forhold af kollektiv smerte alle mennesker og verden imellem kan nogen sinde gribe så dybt, at mennesker i offentlighed kan dvæle i dets eksistens igen. Denne fremtid er fjern og uden nogen som helst aktuel betydning. Kun at nazismen som magt er sket og det må aldrig glemmes, har betydning for den fremtidens historie, der kan og skal skrives fra idag af. At bruge hagekorset i sammenhæng med fjendebilleder vil endvidere aldrig mere være muligt i lyset af menneskelig respekt for livet - for er der noget livet handler om, så er det livet selv" (fra åbent brev i Studenterhuset 27.11.91).

Ovenstående kommunist-nazi-konflikt kom Studenterhuset først igennem i september 1993. Den social-nationalistiske side fik en sidste advarsel: stop hån og hetz, ellers eksklusion. Dette skete at par uger for, at alle de 100 skudsikre veste - også een med rektors juridiske konsulent Lars-Erik Allin i - var inde og vende i Studenterhuset. Og fordi de intet fandt, havde de ganske enkelte brug for "våben" for at legitimere deres nærvær. Psykologisk er dette en såkaldt "projektiv identifikation" af politietaten mod, hvad den enkelte hetjent er blevet sat op til at være bange for at træde i møde: aktive græsrodsdemokrater - og notabene: disse projektive identifikationer er der mange af for tiden, Christiania, Ungerne, Børnehuset, eller de Autonome nfil generelt. Og resultaterne udeblev da heller ikke: Regnbuen og Studerende Mod Racisme smides ud pga "rolle ifm slagvåbnene", og på den anden side går det ud over SolbjergSkalbet/Yggdrasil pga en "rolle ifm pressen".

HIVAD GIK GALT?

Men hvad er galt med en rolle iim pressen - altså "lys på sagen" eller pressens aktivitet som den fjerde legitime statsmagt - og er der noget specielt galt ved at ligge inde med "slagvåben", som enhver original forinden ikke havde nodig tilvile på var der - der skal et meget lille hus til, for der ikke er noget at slå med. Så hvorfor egentlig skride til udsnitning af nogen som helst via pressens og politiets "bestormeriske telte"? Der er dog det galt, at en statsnagt ikke kan have, at der er en "fysisk magt" i nogen som helst offentlig bygning! Mange vestrøfsorganisationer, der ud fra egne erfaringer med anti-racistisk arbejde, støtter selv at ligge inde med slagvåben, støtter ret, men de glemmer, at staten er ligeglad med dem - så længe de altså er uden for staten selv, og så længe de ikke udgør en trussel for det borgerlige demokrati, der netop stopper ved selvsamme borgerlige stats beskyttelse af "privatejendommen", hvilket også er nationens grænse.

DØMT TIL LUKNING.

Derfor var Studenterhuslukningen dømt til at ske: huset var både en social og faglig magt, der havde vist at kunne sejle op mod, at disrespect mod mennesker skulle blive norm, og huset havde vokset sig så kvalificeret, at det samtidig ville forsvare sig mod udefrakommende angreb, hvis eneste formål var destruktion, krig og odeløggelse som værdi. Hvad værre er næsten kun, at Studenterhusets mange personer gjorde det på regelret demokratisk måde. Så måtte der nærmest sættes ind med noget.

PERSONLIG INDIFFERENS - OG DOG!

Personligt er jeg indifferent overfor Studenterhussagen. Jeg har været medlem af Studenterhusets bestyrelse i perioden op til 1987. Siden har jeg som kandidat været aktivist i Rådgivningsgruppen Regnbuen, hvor jeg har nøjes med de praktiske og faglige problemstillinger, også rettet mod Universitetets stadige forsøg på at snyde Studenterhuset i porten. Jeg har så mange dårlige erfaringer med Universitetets "rolle" som Studenterhusstøtte, at jeg nærmest er glad for den nye Styrelseslov, men enormt ked af, at "den gamle" døde, for den blev ført helt ud i livet. Min tanke er her, at de så udskælte "gamle 68-ere", der siges at sidde på magten, de var og er så få, at den akademiske ligegyldighed - liberalismen i dette ords negative betydning som "sig selv nok" - vandt over livet, og over den socialrealisme, som det fælles liv i enhver skurning vokser ud af.

MÅ OPRØRET BEGYNDE.

Jeg skal slutte mit indlæg med at advare, nu hvor Studenterhuset er lukket, for at genåbne under en eller anden form: Jeg skal advare mod gamle kommercielle interesser i Studenterhuset, nemlig mod udliciteringen af caféen, evt fordi den ikke længere kan køre, nu hvor det "fagpolitiske" er udgrænset, og mod indragelse til Universitetsadministration af nogen af de 7 små lokaler på 1. ste. Denne "omformningsmodel" - med allings død - er nemlig brugt efter Studenterhuskampen i Århus, år 1991. Tværtimod må Universitetet nu gå den fra 1984 lovede råderet over såvel 2. og 3. sal i den nuværende bygning i Købmagergade 52, samt tilgang til lokalerne i nr. 50. Økonomisk er dette en detalje i småtingsafdelingen - men det er så også den detalje, der så åbenbart viser hvor meget universitetet, eller den politiske ledelse i samfundet, med hvad de påskønner værdien af studentens selvstændige aktivitet. Studenterhuset har da også med rette søgt om mere lokaleplads i flere år - og dette er, om noget, stridens kerne, internt på Københavns Universitet. Alle må da vide, at det er umuligt at tage ordentligt vare på konflikter om for lidt plads for 30.000 studerende, på Studenterhusets nuværende 1400 km²! - om så Studenterhuset lå så attraktivt som oven på Rundetårn!

STRIDENS KERNE.

Efter 8 års studenteraktivitet, herunder besættelse af Bispebetorvsannekset i 1982 og i 1984, kom det i 1984 til, at Universitetet indvilligede i, at en forhandlingsgruppe fra Studenterrådet fik en nøgle i hånden. Nøglen passede til det sted i Købmagergade nr. 52, stuen og første sal, hvor Studenterhuset i København siden har udviklet sig. Universitetet gjorde imidlertid overdragelsen af huset betinget af, at forhandlingsgruppen skilte sig ud fra Studenterrådet. Ellers ville det kunne "tirre den borgerlige regering"! Studenterrådet lod sig kysse. Det accepterede. Og en selvstændig forhandlingsgruppen for "Foreningen Studenterhuset" udarbejdede endnu engang sit forslag om det, de studerende hele tiden havde kæmpet for: et basis-demokratisk hus eller "Fælles sag under fælles tag". Den allerede eksisterende og meget detaljerede plan for Bispebetorvsannekset blev skrinlagt, og man lavede en ny for hele Købmagergade 50 og 52. Med i købet måtte Studenterhusforeningen dog tage, at det nu hvilede på en intern

splitelse i studenterfronten, idet mange fortsat mente, man skulle have stået fast på Bispebetorvsannekset, fordi det var det ideelle studenterhus, og det alle havde kæmpet for. Jeg fatter idag stadig ikke - ud over økonomiske grunde - at nogen på Universitetet havde denne nedtrykkende holdning til de aktive studenterkræfter som ordentlig socialpolitisk faktor. Desuden havde "det nye studenterhus" i Købmagergade direkte i den interne splitelse mellem de eksisterende studenterorganisationer, Studenterrådet på den ene side og de Moderate og Konservative Studenter på den anden side. Og hvis der ikke allerede var gået fagpolitik i det, så kom det. Studenterhusets udspil - vedtægter der stadfæstede det basis-demokratiske niveau i form af en kollektiv egen ledelse - blev også efterfølgende forkastet af Universitetet, der i stedet foreslog nogle almindelige foreningsvedtægter med ansvarlige enkeltpersoner i toppen. Disse blev snart accepteret af en splittet og træt bestyrelsesgruppe i 1984/85 - dog mest for at få fred til at åbne og arbejde med huset for alle. Personligt lykkedes det mig aldrig at forstå ovenstående fagpolitiske ineffektivitet blandt højtuddannede og højtlønnede på universitetet, der først helt stoppede, da Studenterhuset blev lukket hin dag i oktober 1993. Jeg forventede - naivt - at administrationens ledelse kunne kigge ud over egen snæver særinteresse, nu hvor de arbejdede dér, hvor de gjorde; - men processen har lært mig meget om bureaukrati og om den særlige figur heri, der lever på andres bekostning. Ærlig talt tror jeg aldrig, at Universitetet ønskede at få et Studenterhus. Jeg tror de håbede, at det ikke var lykkedes for idealisterne og græsrodderne, selv derhenne i Købmagergade nr. 52, at holde liv i huset. Det var endeløse korridorforhandlinger, der intet ordentligt førte med sig - slet ikke da Universitetet efterfølgende aktivt lagde Studenterhussagen over i Undervisningsministeriets regi, hvor den samlede støv i Haarders skuffe indtil 1989. Man kan sige, at Universitetets "splittespolitik" var lykkedes, og dets restriktive studenterpolitik gået igennem - for selv om Studenterhuset internt holdt fast i de basis-demokratiske principper, så stod huset bare ulige svagt udadtil overfor Universitetet.

Jeg synes derfor mere - fremfor nye korridorforhandlinger - at der er mest resson i, at studerende både i Århus og København skal ta' sig deres eget hus, på deres egne præmisser, igen. Også fordi Universitetets sidste handling, med jurist Lars-Erik Allin i spidsen, har skabt en dyb splitelse i studentermassen mellem en faglig orientering og en social - og med de foretagne eksklusioner og suspensioner, primært i det faglige miljø, så dyb en splitelse, at Studenterhusets nuværende legitimitet overfor den samlede studentermasse reelt i fare. Uden aktive studerende intet studenterhus. Må oprøret begynde!

Kalle Birck-Madsen København 5. december 1993.

MAGTEN TÆT PÅ KROPPEN: FORSVAR ELLER UNDERKASTELSE?

Regnbuens andel i Studenterhuslukningen er mere kompleks, end mange ønsker at se. Den er et spejl på dét, der kan ske en selv, når man siger *nej* til at acceptere at blive påført trusler om vold eller hvis man ikke vil acceptere voldens indtog i de menneskelige relationer. Og er man humanist eller socialist er der ulsyneladende ingen grænser for de "efterretningsvæsener", man samtidig overvåges af. Historien om endnu en brik i Lex-BZ-teorien til statsadvokat Erik Merlincs puslespil om den forsvundne mikrofon.

Af cand.psych. Kalle Birck-Madsen, tidligere bestyrelsesmedlem i Studenterhuset, og husaktivist i Rådgivningsgruppen Regnbuen fra 1984. Nu et ekskluderet medlem.

En uge i oktober var nationen på den anden ende. Der var afsløret "terrorisme" i Studenterhuset - og så for statens penge! Men det døde ud igen. Alle anklager mod Studenterhuset lod sig een for een tilbagevise. Og tilbage blev kun fundet af slagvåben - 8 kabler og et vandrør - fundet i Regnbuens gruppeskab, og med adresse til Studerende Mod Racisme. Når nu alt andet havde vist sig at være positivt urigtig, lå det derfor lige for at lade hele Ekstra Bladets historie om "Terrorist-rede på Universitetet" komme disse to grupper til skyld. Studenterhusets bestyrelse skred til eksklusioner af enkeltpersoner og til suspension af grupperne. Og en efterfølgende generalforsamling bakkede dette op med et snævert flertal. At Studenterhuset med sin handling også stadfæstede Ekstra Bladets terrorisme-anklage mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme var ikke en bekymring, der kom de anklagede til gode. Og dette på trods af, at alle i Studenterhuset var klar over, at bestyrelsesformanden til pressen havde indrømmet et direkte ansvar og kendskab til kablerne, større end Regnbuen nogen sinde havde haft. Når et snævert flertal på den ekstraordinære generalforsamling alligevel mente, at man kom længst med bestyrelsens forslag om "at rette bager for smed", er der derfor noget andet på spil. Ingen begår end ikke et lille justitsmord, hvis der ikke samtidig er en *legitimitet af højere orden* at falde tilbage på.

Når Regnbuens opfattelse af sagen a priori var uinteressant, så galdt det også den særlige side af sagen, hvor vi udtalte os om et *højre-radikalt plot* omkring efterretnings tjenesterne og med sikker deltagelse af i hvert fald universitetets jurist Lars-Erik Allin og en bestemt person fra den sort-okkult gruppe SolbjergSelSkaBet i Studenterhuset. Begge parter havde tidligere forsøgt at få Regnbuen smidt ud af Studenterhuset på konstruerede anklager. Plottet gik nu som da på "de røde". Og hvis ikke Lars-Erik Allin nogen uger senere blev fanget på det forkerte ben for en episode med en mikrofon i Hans Gammeltoft Hansens telefon tilbage i 1986, var dette heller ikke kommet videre frem. "Det er for langt ude", blev det indtil da sagt: Men fremkosten af den forsvundne mikrofon satte skub i både Studenterhusets bestyrelse og i Studenterrådet. De gik fra at være "lam" i Lars-Erik Allins fåreflok, til at blive *ulve*. Og man for i pressen frem med Lars-Erik Allins afgang. Vi er "utryk ved ham", udtalte bestyrelsesformanden Erik Albrechtsen. Og det, der skabte utryghed var, at Lars-Erik Allin nu nægtede at have forsynet de respektive studenterorganisationer med oplysninger om Regnbuens og Studerende Mod Racismes PKK-forbindelser. Dels skulle de været blevet overvåget og fotograferet på en PKK-træningslejr i Sverige af det svenske sikkerhedspoliti SÄPO, og dels var PKK-folk blevet fotograferet i forbindelse med et anti-racistisk møde i Studenterhuset.

Ud over at Lars-Erik Allins oplysninger er usande - såvidt jeg ved - er der efter dansk lovgivning ikke noget kriminelt i at have forbindelser til PKK. Men personligt er jeg mest

utryk ved den *opportuniste*, som studenterorganisationerne udviste. Først brugte man flittigt Lars-Erik Allins "oplysninger" til at presse enkeltpersoner og grupper ud, angiveligt for at "redde" Studenterhuset. Dernæst sparkede man til manden, der allerede ligger ned, og hvis oplysninger, man tidligere brugte til at redde sig selv på andres bekostning. Havde denne "opportuniste" så været en ny og enlig svale i Studenterhusets historie, er det ikke sikkert, at der var kommet en Studenterhussag overhovedet. Den ville i givet fald være blevet taklet anderledes. *Men det er ikke en ny enlig svale*. Og til grund for denne påstand skal sløret løftes for den problemstilling, Studenterhuset siden 1991 har sløget med. Den er ganske anderledes hæslig - og mere oplysende - end pressen og myndigheder hidtil har ønsket at se den.

Problemstillingen er "hagekorsets rehabilitering" i Studenterhuset. Det introduceres af personen fra den sort-okkulte gruppe SolbjergSelSkaBet i efteråret 1991. Der hedder fra hans side om hagekorset: "Nazisterne skal ikke have monopol på det, og det er et gammelt soltegn, som selv Carlsberg har brugt til at udsmykke sine ølflasker". Monopolet er diskuterbar, men dette blev ikke muligt af to yderligere omstændigheder. For det første blev der truet med både vold og drab fra personens side, når diskussionen angik hans fremme af hagekorset. På møder i husets styrende organer siges det blandt andet: "Jeg er en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at dræbe, når nogen kommer på tværs af min eller rigets sikkerhed", og "jeg slås ikke selv, dét har jeg folk til". For det andet var det udtrykte billede, hvori hagekorset skulle rehabiliteres dét, at "de fremmede og de kristne havde ødelagt den danske folkesjæl", og "at socialisterne/kommunisterne var fjenden".

Regnbuen sagde "NEJ" til dette hagekors-projekt. Og efterfølgende blev Studenterhuset delt i tre lejre: på den ene side den faglige fløj primært omkring Regnbuen og Studerende Mod Racisme, der ikke ønskede, at hetz, hån og voldstrusler kunne eller skulle danne norm i Studenterhuset; på den anden side den okkulte fløj, der mente at Regnbuen og Studerende Mod Racisme var roden til al ond, og at de stod "husets sande udvikling" i vejen; og så en tredje fløj "Midtergruppen". Midtergruppen, der stort set er identisk med det senere bestyrelses- og generalforsamlingsflertal for eksklusioner og suspensioner, valgte dengang - som nu - at se det som en strid mellem to ekstremer. Disse kunne gå udenfor og slås! At der nok skal til at slås, mens der kun behøver være een til at starte, bekymrede ikke Midtergruppen. Ej heller kunne eller ville man se, at volden, hetzen og hånen mod anderledes tænkende kom fra den fløj, der så hagekorset som uskyldigt soltegn! Nej, man havde meget travlt med at blande sig uden om. Måske man kunne alligevel kunne både høre, se og føle, at de der protesterede mod volds- og syndebugfiguren om hagekorset, at de ville blive næste offer. Og vel derfor blev problemet gjort til de i forvejen involveredes. Det er som med "kablerne" idag. Er det muligt privat at redde sig uden om ved ikke at have set eller hørt noget, så prøver man. Og denne udtalte opportuniste hindrede også indtil efteråret 1993 huset i at kunne handle som fælles hus mod at disrespekt mod andre kunne eller skulle danne norm.

Der er noget sigende i, at Studenterhuset blev stormet af politiet 14 dage efter, at Studenterhuset for første gang siden 1989 stod sammen om at afvise bevidst disrespekt. Og det sigende er, at Ekstra Bladets historie direkte bygger på de skrifter, som personen fra SolbjergSelSkaBet fra starten af 1992 udformede mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme, og som sendes til såvel Rektoratet, Lars-Erik Allin, politiet og forskellige venstrefløjsoorganisationer. Der står nærmest intet i Ekstra Bladet, som ikke allerede står i disse breve. Dog er en konkret anklage mod Regnbuen for at være *identisk* med den Røde Bandes bankrøverier tyndet noget ud i Ekstra Bladets opsætning; og sigende er også en væsentlig udeladelse i Ekstra Bladet: at vi beskyldes for at ryge hash, men fremkosten af dette vilde også rime dårligt med det ønskede salgsbillede af "kolde terrorister".

Ud over at det er brud på god presseetik, at Ekstra Bladet ikke omhyggeligt tjekker oplysninger fra kilder, der åbenlyst har en partsinteresse i en sag, så er det oplysende, at samme person fra SolbjergSelskabet allerede i 1991/92 meddelte, at han havde arbejdet for Forsvarets Efterretningstjeneste, og i følge andre var det med "kodearbejde".

Det er en kendt sag i Studenterhuset, at huset i forskellige perioder har været præget af indbrud. Flere indbrud var imidlertid atypiske. Papirer blev som det eneste rodet igennem, og ingen værdier fjernes. Ligeså har der været indbrud indefra - ingen yderdøre led overlast. Og der er en aktion mod et strøg-diskotek, der åbenlyst udøver racisme, men aktionen går i vasken. Politiet var tilstede, da man nåede frem, og dørmændene advaret på forhånd. Og det på trods af, at kun planlæggerne kendte til stedet, før det en time forinden blev nævnt til de fremmødte aktivister. Er Studenterhuset også blevet aflyttet? Meget taler for det. Men så bliver jeg klam på vegne af brugerne af psykologisk rådgivning i Studenterhuset. Brugere, der med rette måtte forvente og kræve, at ingen ud over rådgiverne, der har tavshedspligt, hørte med. Har der været medhør er det - endnu - et eklatant brud på Regeringserklæringen fra 30. september 1968 om, at "registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted alene på grundlag af *lovlig politisk virksomhed*".

Men er der i givet fald noget motiv til efterretningsvæseners ulovlige overvågning af Studenterhuset? Ja, der er faktisk et meget centralt motiv. Et motiv der også har været fremme i forbindelse med aflytningen af Hans Gammeltoft Hansen: at han ikke var til sinds, på trods af voldelige konfrontationer mellem politiet og BZ-ere, at lade politiet få udvidede beføjelser overfor "indgreb i meddelelseshemmeligheden og anvendelsen af agenter", tvært imod. Heraf også navnet Lex-BZ. Sagen er nærmere beskrevet af Ole Damkjær i Information d. 10. december 1993. Motivet er, at Studenterhuset i marts 1989 skrev en kraftig støtteerklæring til BZ-erne i Baldersgade, idet deres fristed var truet. Og det er også i den efterfølgende periode at nogle af de atypiske indbrud finder sted. Og det er ligeledes i den efterfølgende periode, at Studenterhuset opsøges af den omtalte person fra SolbjergSelskabet, der udtrykkeligt senere fortæller, at han *for han kom* så udmærket kendte til Regnbuens eksistens i Studenterhuset. At Studenterhuset stormes af politiet, da huset endeligt har fået sagt fra til disrespekt som norm, passer kun alt for godt ind i denne skabelon af fremmede magter, der djævels har arbejdet i kulisserne. Det fortjener næsten ikke at blive nævnt, men da Regnbuen 10 dage efter Studenterhuslukningen fik sine papirer tilbage, efter at de ulovligt var blevet fragtet væk af Lars-Erik Allin, da manglede de papir, der var skrevet af personen fra SolbjergSelskabet. Udover at Lars-Erik Allins handling er politianmeldt, så er det for diletantagtigt at tro, at Regnbuen ikke har *ekstra* kopier af netop disse papirer! Desuden: de papirer vi med sikkerhed ved, at der er blevet rodet i, det er breve, der oprindeligt er tilsendt nogle af de personer, der blev skudt ned af politiet d. 18. maj 1993 på Sankt Hans Torv! Vi tilbød psykologhjælp til at bearbejde overgrebet

Alt i alt - for at vende tilbage til det små - har Studenterhuset sloges med den slags opportuniste, der går ud på hellere *at lukke øjnene for en ubehagelig realitet*, som andre udsættes for, end med mulige omkostninger selv at involvere sig i at finde frem til og gøre noget ved amestedet for dens produktion. Hvis Studenterhusets opportuniste kunne siges at være et lokalt fænomen, så ville det ikke betyde så meget, men Studenterhuset har altid været et spejl på dets samfundsmæssige omgivelser. Er det også er tilfældet i denne sag, så er konklusionen den, at den store midtergruppe i samfundet er den egentlige aktøren i, at reelle socialpolitiske problemer bliver til uløselige konflikter mellem "yderperle:". Og *som aktør den egentlig skyldige* i at der ikke længere kan skelnes mellem de, der ønsket optrapning og krig,

og de der sætter sig til modværge mod at blive overfaldet ved at hævde den moralske ret til at udtrykke det enkle budskab: *nej til overgreb, nej til den stærkes ret!*

OM STUDEHANDLER MED DJEVLEN.

Kommentar til "Uvæsenet i Studenterhuset" i Universitetsavisen nr.19, 1993.

Af cand.psych. Kalle Birck-Madsen, tidligere bestyrelsesmedlem i Studenterhuset og husaktivist i Rådgivningsgruppen Regnbuen siden 1984. Nu et ekskluderet medlem af Studenterhuset.

Per Åstrup Olsen (PÅO) har i Universitetsavisen nr.19 en kommentar om "uvæsenet i Studenterhuset". Kommentarer er dog en så positiv urigtig konstruktion af selve sagforløbet, at den selv fortjener en kommentar.

VERDILADEDE UDTRYK SOM ARGUMENTATION.

Først om alle de værdiladede udtryk, som PÅO benytter til at karakterisere undertegnede og Rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme. PÅO skriver om at måtte forlade Studenterhuset "under trusler om fysisk vold", om "snesevis af konkrete tilfælde af fascistoid, racistisk, kriminel, udemokratisk, uetisk og voldelig adfærd fra de nu bortviste autonome revolutionæres side", om de "erklærede udemokratiske og voldelige grupper .. der .. har kunnet malke samfundet for tusinder af kroner", om "militant politisk manipulation", samt om at afslå "samarbejde med en erklæret voldelig udemokratisk aktivist". Såvidt PÅO i Universitetsavisen.

En første tanke er, at PÅO supplerer og dermed understøtter - ud fra egne personlige erfaringer med blandt andet undertegnede i Studenterhuset - dét billede af en "Terrorist-rede" i Universitetets Studenterhus, som Ekstra Bladet så egerhændigt afslørede onsdag d.20. oktober 1993. Dette er imidlertid ikke tilfældet. PÅO har i flere år skrevet ganske analoge papirer til Studenterhuset, til Rektor Ove Nathan og juristen Lars-Erik Allin på Universitetet, samt til politiet og forskellige venstrefløjsgupper. Her gentages ganske det samme billede af "utilsløret .. vold", "kriminalitet", "terroriseren", "terrorgrupper" mv.

Nu er det så, at der ikke er ret langt til den næste tanke: at Ekstra Bladets historie om "Terrorist-rede" direkte hviler på PÅO's forudfattede skrifter de sidste år. Og faktisk står der intet i Ekstra Bladets artikler, der ikke allerede for længe siden er skrevet af PÅO. Dog er PÅO's anklage mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme for hash-rygning udeladt i Ekstra Bladet, men inddragelsen af denne karakteristik ville også rime dårligt med det ønskede salgsbillede af "kolde terrorister".

HALLUCINATION OG PROJEKTION.

Nu findes der intet empirisk belæg for, at ovenstående karakteristik angår hverken Regnbuen eller Studerende Mod Racisme, og på den baggrund kan det hele på dette punkt afvises som en

"positiv urigtig konstruktion", en hallucination. Fremfor terrorister, er vi erklærede demokrater, idet terrorisme er at styre gennem angst, fremfor menneskeværd; desuden har vi altid arbejdet for, at rene linier danner norm, også i Studenterhuset, hvilket vi kun har kunnet gøre ved ikke selv at involvere os i lusk og ran. PÅO's "positivt urigtige konstruktion" er dog mere end en simpel hallucination. Ud over det frit opfundne, så er PÅO's karakteristik også en selvkaraktistik. Til eksempel er den eneste, der nogen sinde har truet med fysisk vold/drab i Studenterhuset, dét er PÅO selv. Det sker både på et repræsentantskabsmøde og på et stormøde i efteråret 1991. I første omgang gennem PÅO's udtalelse "at være en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at dræbe, når nogen stiller sig på tværs af hans eller rigets sikkerhed", og i anden omgang "ikke at slås selv, dét har jeg folk til". På sin vis gør PÅO sig derfor skyldig i det kendte psykologiske fænomen - projektion - hvor det tilskrives andre, hvad der ikke selv kan rummes, udholdes og bearbejdes.

Der er dog meget mere i Studenterhussagen end ovenstående, og løsningen kan heller ikke kun findes på et psykologisk niveau. I tilgift er det også sådan, at Regnbuen som psykologisk rådgivning aldrig har betjent sig af psykologisk diagnostik uden for egen interne gruppepraksis i Studenterhuset. Det er så med ovenstående sket nu - og måske skulle dette praksisniveau have været betrådt fra rådgivningens side allerede omkring 1990, da PÅO kom til Studenterhuset. Sagen i Studenterhuset er derfor langt fra oplyst med ovenstående "individuel psykologisk forklaring" af PÅO. En projektion fordrer nemlig også en modtager - eller noget - som den kan sætte sig fast på, ellers går den tabt, idet den taber sin værdi som betydningsbærende for det videre samvær. Og det modsatte af tab er netop tilfældet: terrorisme-anklagen mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme står stadig til troende i den brede offentlighed.

KABLERNE SOM TERROR?

Det er, for videre analyse, for enkelt - og uholdbart - at knytte terrorisme-anklagen til kun at omhandle fundet af "slagvåben" - de 8 kabler og et vandrør - i Studenterhuset. Der skal mere til - for selv en smedje fuld af oversavede jernrør i alle størrelser, bliver ikke automatisk et våbenbærende sted. Det bliver det først, hvis ejermandens hensigt med at ligge inde med sagerne kan fremvises som en volds-intention. En volds-intention kan imidlertid også tilskrives en ejermand, upåagtet hvad ejermanden selv har af hensigter, og i et sådant tilfælde er der tale om en konstruktion af et betydningsunivers - en ideologisk diskurs - og et sådant bygges op ved, med ydre og fremmede midler, at internerne i konteksten omkring sagsforholdet. Eksempelvis starter mange foruddiskonterede slagsmål med, at den aggressive part

fører sig frem som truet og generet af en til lejligheden tilfældigt valgt - "du skal ikke være fræk, du skal ikke kigge sådan på mig" - anden person. Nu er det næppe sandsynligt, at det er en racist, der tog kablerne med ind i Studenterhuset sidste forår, for så senere at lede politiet på sporet af et muligt straffelovsforhold - men tanken skal nævnes, idet det er sådan, at der kan interverneres i konteksten om et sagsforhold.

Afgørende i denne sammenhæng er således om kablerne var i Studenterhuset mhp vold, altså et kriminelt forhold. Eller om de blev i huset som nødværgeforanstaltning, altså modstandsret mod at blive påført vold. Kablerne i huset kan alene knyttes til dette sidste - og ikke til andet. Og er der begået en brøde, så er det alene den, at de blev lagt væk for fremmede og glemt, fremfor eskamoteret ud af Studenterhuset, da de blev fundet efter et anti-racistisk møde. Men PÅO vil det anderledes. Volds-intentionen passer nemlig ind i det billede, som han nærmest allerede havde med sig til sit første møde med Studenterhuset - og et billede som han majsommeligt siden arbejdede på at videreudvikle! Det var der ikke mange, der så - heller ikke undertegnede.

MED VOLD OG MAGT KRIMINEL.

Jeg citerer fra et PÅO-brev fra august 1992 til Universitets-administrationen v/ Lars-Erik Allin: "Der er blevet foretaget grov politisk og person chikane, samt forfølgelse, af en gruppe ledet af cand.psych. Kalle Birck-Madsen. Denne gruppe er ifølge vore (Solbjergselskabet v/PÅO, min bemærkning) oplysninger identisk med den røde bande, der i søndags d.16.dennes blev anholdt for flere væbnede bankrøverier. .. Det vides, at to af underskriverne på Kalles papirer, i den journaliserede sag fra Huset, nemlig A. og J. (to personer fra Regnbuen, min udeladelse af hele navne) har deltaget i den røde bandes aktioner mod det tyrkiske luftfartsselskab og Magasins tag selv aktioner". Hvad angår beskyldningen for baggrundsgruppe for "bankrøveri" og for deltagelse i de andre "aktioner", så er disse påstande frit opfundet, men de tjener til at knytte Regnbuen og Studerende Mod Racisme sammen med "ekstremistisk fløjpolitik" på venstrefløjen - en sammenknytning, der vil svare til at dømme det Konservative Folkeparti for Erik Ninn Hansens handlinger i Tamilsagen, og en kollektiv domslogik, som også selv den borgerlige blok i Folketinget ikke ønsker at retsvæsenet skal betrage. Hvad angår den sidste anklage her - at have "foretaget grov politisk og personlig chikane, samt forfølgelse" - så er der kun dét ret i det, at undertegnede d.27.11.1991 skrev et åbent brev til Studenterhuset om specielt PÅO's handleform i samme. Her blev der stillet spørgsmål ved, om det var legitimt at være i huset, når ens handlinger var båret af voldstrusler mod anderledes tænkende og bestræbelsen på at "rehabiliterer hagekorset" i billedet af, at "de kristne og de fremmede havde ødelagt den

danske folkesjal", og "socialisterne/kommunisterne var fjenden"(ordene i citation er PÅO's egne). Personligt mente jeg NEJ. Nazismen er virkelig kriminel.

PÅO oplyste også i 1991 - et forhold, og en mulig lænke til Lars-Erik Allin på Universitetet, som idag må være af betydning for Statsadvokat Erik Merlung, der aktuelt undersøger aflytningsskandalen mod ombudsmand Hans Gammeltoft Hansen - at han havde arbejdet for Forsvarets Efterretningstjeneste, med "kodearbejde". Og endelig er der udsagnene fra PÅO's entre i Studenterhuset, nærmest som hans makker på møderne, at "sådan nogen som jer (Læs Regnbue-folk, min bemærkning), der læser Information er venstrefascister", at PÅO selv "var anarko-syndikalist", og at "sådan nogen som jer (Læs Regnbue-folk, min bemærkning), I ville klynge mig op i den nærmeste lygtepæl". Så var tonen ligesom slået an. Og inden længe var Regnbuen og dets personer "Stalinistiske psyko-strissere". Undertegnede blev samtidig karakteriseret som en "falle-retspsykolog hvis maniske tilbøjeligheder går ud over fredelige mennesker".

Den kontekst og intentionalitet, der med ovenstående slås an som betydningsbærende af PÅO er kampen mellem kommunister/socialister på den ene side, og racister/fascister/nazister på den anden side, en kamp skabt af undertegnedes nærmest sygelige tilbøjelighed til at se racisme/fascisme/nazisme i PÅO's skikkelse.

DEN ANKLAGEDE SOM ANKLAGER!

Vupti! Nu er billedet vendt om. Den anklagede er nu selv anklager. Og anklager selv den anklagede. Sagen bliver, hvad den gøres til. Og det gjorde Studenterhusets bestyrelse på den måde, at problemstillingen i Studenterhuset blev reduceret til en privat ahistorisk personstrid, som de direkte involverede parter måtte finde en løsning på. Bestyrelsen henvendte sig til PÅO og undertegnede med følgende beslutning: "1) at pålægge jer i fællesskab skriftligt at formulere hvad I mener ikke kan accepteres af fascistisk/nazistisk influerede grupper og aktiviteter i Studenterhuset. Jeres erklæring vil derefter skulle godkendes af henholdsvis bestyrelsen, repræsentantskabet og stormødet, som den generelle holdning fra husets side! Ydermere blev det besluttet, 2) at vi (hvis I ikke er i stand til at efterkomme bestyrelsens beslutning) ingen anden udvej ser, end at bede jer begge om at forlade Studenterhuset" (Bestyrelsen 13.12.1991). PÅO refererer denne bestyrelseshandling delvis korrekt, men han udelader, at hans bidrag til bilæggelse af striden var, at jeg - som han allerede selv havde gjort det - skrev under på Aleister Crowley's regelsæt: "The law of the strong: this is our law and the joy of the world". Jeg kendte ikke dette regelsæt på forhånd, men hvor meget jeg end ville en løsning, så kunne jeg ikke skrive under på blandt andet følgende uddrag af regelsættet: "Man has the right to kill those who would thwart these rights. The slaves

shall serve". Og jeg meddelte min beslutning til Studenterhusets bestyrelse. Efterfølgende udeblev PÅO fra sin gang i Studenterhuset - for så i foråret 1993 at blive ekskluderet af bestyrelsen for blandt andet det overfor nævnte injurierende brev om bankrøveri mv.

EN FEJL, ELLER OK MED "NOGET" FASCISTISK/NAZISTISK?

Jeg synes det er en fejl, at konflikten af bestyrelsen - og mange flere - blev reduceret til en gensidig personstrid. Glemmt blev, at der generelt nok skal to til at slås, men ikke nødvendigvis to til at starte et slagsmål, hvorfor dét bare at dømmes begge ikke altid er ret. Det uholdbare heri viser sig også specielt på det punkt i bestyrelsens skrivelse, hvor de pålægger de stridende parter "i fællesskab at formulere hvad .. ikke kan accepteres af fascistisk/nazistisk influerede grupper og aktiviteter i Studenterhuset", idet der med dette ordvalg underforstået ligger, at der kan accepteres noget fascistisk/nazistisk. Og er man ikke enig i dette "noget", så må man i følge bestyrelsens sigtelinie forlade huset. Jeg synes det er en farlig blancocheck at give til fascismen/nazismen, men jeg kan sagtens forstå PÅO's harme, når han på min afvisning om delagtighed i "noget fascistisk/nazistisk" valgte at forlade Studenterhuset, medens jeg blev. PÅO's "law of the strong" faldt nemlig så fuldt ud indenfor det af bestyrelsen udstukne konsortium! Til gengæld dementerer dette Crowley-regelsæt også så klart PÅO's egne udsagn i Universitetsavisen, at det var ham, der ikke ville arbejde sammen med en "erklæret voldelig udemokratisk aktivist". Fra min part ville jeg godt arbejde sammen med PÅO, men ikke om et "erklæret voldeligt udemokratisk" projekt, hvad Crowleys regelsæt ene og alene er.

PROBLEMET.

Jeg ser problemet som bestående i, at bestyrelsen lagde op til, at nazismen - eller "noget" af nazismen - kunne gøres stuere. Det er ikke mit synspunkt - også selv om jeg nu er ekskluderet af Studenterhuset. Men jeg er mest bekymret for at finde og genfinde PÅO's positivt urigtige konstruktion - i perspektivet syndebugke - ikke bare i Ekstra Bladet, men også i nazisternes og i Den Danske Forenings telefonaviser. Det er ikke bare de samme ord, der går igen, det er også det samme konstruerede sagsforløb. Og så længe det bliver ved at være ved, før store dele af den offentlige opposition finder ud af at identificere, hvor volden egentlig kommer fra - og selv involverer sig i at ophæve arnestedet - så længe tvinges anti-racister til at tænke privat i selvforsvar, i nødværge, i civil ulydighed og i modstandsret. PÅO har aldrig tidligere - hverken i skrift eller i tale - udtrykt at være "truet med fysisk vold i Studenterhuset", men det gør han så nu i Universitetsavisen. Hvorfor denne efterrationalisering, hvorfor denne tilbageprojektion? Vel fordi PÅO må tænke, eller til sin konstruktion kan bruge at udtrykke, at kablerne og vandrøret i

Studenterhuset var tænkt som anvendt mod ham. Men var PÅO så også en sådan person, på uveje og på angreb mod Studenterhuset, og een af de få personer, der ikke dengang kendte den offentlige hemmelighed, at der vist lå kabler et sted, og at de var fremme en nattevagt, hvor man frygtede det tredje indbrud på tre dage? Jeg ved det ikke, men jeg vil godt slå fast, at jeg - eller andre jeg kender - aldrig har tænkt på PÅO som en angriber, men alene som en demokratisk problemstilling, der for enhver pris og selvfølgelig og endog uden selvtægt skulle løses fredeligt. Det vidner enhver af vores handlinger også om.

Jeg syntes, for at koge det hele ned til eet punkt, at det var for meget, at PÅO blev ved at true med vold/drab, når diskussionen angik hans fremme af hagekorset og dets rehabilitering!

Jeg tror, at PÅO er ganske ligeglad med sådan nogen som mig, og kun har interesse i negativ forstand, når der ikke er mulighed for studehandler med djævlens. Jeg kan derfor savne en ordentlig teori og ret demokratisk praksis i perspektivet "det gode liv", for fælles samfundsmæssig handling, når djævlens er til stede i et Fælles hus under Fælles tag.

København 8. december 1993

HAD TIL DE BZ-AUTONOME BAG AFLYTNING?

Hvis opgøret med de 'autonome' er årsag til aflytningen af Hans Gammeltoft Hansen, er aflytningsskandalen af et meget større omfang end hidtil antaget. Det nyligt lukkede Studenterhus ved Københavns Universitet må antages overvåget, aflyttet og muligvis infiltreret på samme konto.

Af cand. psych. Kalle Birch-Madsen, husaktivist i Rådgivningsgruppen Regnbuen fra 1984. Nu et ekskluderet medlem af Studenterhuset.

Universitetets jurist Lars-Erik Allin udtalte efter politiets razzia i Studenterhuset d.20.oktober 1993, at den var sat i værk, fordi han ikke havde kunnet se Ekstra Bladets oplysninger om "illegal politisk virksomhed" overhørig. Allin undlod at nævne, at han allerede sommeren 1992 havde *alle* Ekstra Bladets oplysninger, blandt andet oplysninger om den psykologiske rådgivning Regnbuen som bagmænd for "flere væbnede bankrøverier"! Oplysninger som disse figurerede i breve, som en navngiven person fra gruppen SolbjergSelskabet - en okkult loge - i Studenterhuset sendte til såvel Rektoratet, Allin personligt og politiet. Breve Allin arkiverede, men *undlod* at journalisere. Hvorfor greb Allin og politiet ikke ind allerede dengang i 1992? Det er som med aflytningen af Gammeltoft Hansen tilbage i 1986. Det afsløres først af Allin i 1993, kort tid efter Studenterhusrazziaen, hvor Allin presses til at træde frem og erkende sig som "ulovlig indtrænger og mikrofonfjerner". Allin er med andre ord lidt sen i det - og han handle - ikke selv, "nogen" får ham til det!

Statsadvokat Erik Merlung, der er igang med at undersøge aflytningen af Gammeltoft Hansen, bør være opmærksom på, hvem disse "nogen" er, som får Allin til at handle også i Studenterhussagen. Indtil nu kender vi kun en afdød major Jørgen Hansen fra Forsvarets Efterretningstjenste og en indtil videre ukendt teletekniker "Thomsen", der hjælper Allin med sin handling. Men lur fanden! De "nogen", der tilskynder Allin til at handle i Studenterhussagen, har tilsyneladende også forbindelse til Forsvarets Efterretningstjenste. Brevskriveren fra SolbjergSelskabet, der informerer Allin, oplyste da han kom til Studenterhuset i 1990/91, at *han havde arbejdet for Forsvarets Efterretningstjenste (FE)*, og i følge andre fra samme gruppe med *kodearbejde*. Han "oplyste" endvidere, at han var "en højtclassificeret militærperson, der var udstyret med retten til at dræbe, når nogen kom på tværs af hans og rigets sikkerhed". Samme person fortalte også udtrykkeligt senere, at *han før han kom* så udmærket kendte til Regnbuens eksistens. Han entré i huset var også på den måde, at han mente at vide, at sådan nogen som regnbue-folk, der læste Information, var "venstrefascister", der ville "klynge sådan nogen som ham op i den nærmeste lygtepæl". Hans forhold til socialister, humanister og selvforvaltende fristeder var yderst anstrengt.

1.AKT.

Det er en kendt sag i Studenterhuset, at huset har været meget præget af indbrud. Nogle indbrud i 1988-90 var indlertid atypiske. Papirer blev som det eneste rodet igennem, og ingen værdier fjernes. Ligeså var der op til 1992 flere indbrud indefra. Ingen yderdøre led overlast, men mellemdøre brydes op. Dette er også den periode, hvor roveriet i Købmagergade fylder medieme, for så senere at blive til Blekingegade-sagen. Og det ligeledes i denne periode, at Studenterhuset markerer sig som "fristed", et perspektiv der blev tydeligt, da Studenterhuset i marts 1989 skrev en støtteerklæring til BZ-erne i Baldersgade, idet *deres* fristed var truet.

I foråret 1992 er der en aktion fra Studerende Mod Racisme mod et strog-diskotek, der åbenlyst udøver racisme, men aktionen går i vasken. Politiet var tilstede, da man nåede frem, og

dornændene advaret på forhånd. Og det på trods af, at kun planlæggerne kendte til stedet, før det en time forinden blev nævnt til de fremmodte aktivister. I 1992 bliver vi også opmærksom på, at der med sikkerhed forsvinder papirer fra Regnbuen. Nogle af disse dukker senere op i hænderne på den okkulte loge. Og samtidig er det, at Allin aktivt begynder at gå imod Regnbuen. Til billedet af Studenterhuset hører også, at huset ligger på kanten mellem universitet og samfund, og at det har været en central del af dets *identitet* at arbejde med dette forhold: at invitere samfundet ind og selv gå ud i samfundet, dér hvor der var brændende problemstillinger. De fagligt arbejdende og anti-racistiske grupper har haft focus på et selvfølgeligt, men indholdsmæssigt samarbejde med andre "autonome" grupper indenfor og udenfor Universitetet. Ikke på grund af udefra kommende personer, som Ekstra Bladet påstår, men fordi man har taget spørgsmålet om demokrati og en ordentlig verden at vokse op i alvorligt, og som genstand for politiske arbejde. Med razziaen i Studenterhuset ville man åbenbart søge at knække dette arbejde. Efter lukningen af Studenterhuset lykkes det endvidere Allin, med korridoroplysninger om PKK-forbindelser og deltagelse i PKK-træningslejr, at presse Studenterhuset bestyrelse - og Studenterrådet - til at udelukke de hermed belastede grupper, Regnbuen og Studerende Mod Racisme. Allin oplyste at have sine oplysninger fra politiet og det svenske sikkerhedspoliti SÄPO. Kendt er også, at Allin internt på Universitetet tidligere har brøstet sig på PET-kontakter.

Er Studenterhuset også blevet overvåget, aflyttet og muligvis infiltreret? Meget taler for det. Men så man også blive klam på vegne af brugerne af psykologisk rådgivning i Studenterhuset. Brugere, der med rette måtte forvente og kræve, at ingen ud over rådgiverne, der har tavshedspligt, hørte med. Har der været overvågning er det *igen* et eklatant brud - for der er intet hold i 'autonome ulovligheder' i Studenterhuset - på Regeringserklæringen fra 30.september 1968 om, at "registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted alene på grundlag af *lovlig politisk virksomhed*".

Men er der i givet fald noget motiv til ulovlig overvågning af Studenterhuset? Ja, der er faktisk et meget centralt motiv, et motiv som også Ole Dankjær blotlægger i Information d.10.december. Det omhandler, at da Politiets Efterretningstjenste (PET) - trods ønske om udvidelse - fik indskrænket deres generelle muligheder for efterforskning i forbindelse med opgøret med de autonome BZ-ere tilbage i 1983, så har Københavns Politi eller enkeltmedlemmer af korpset fået "nogen" til at anbringe en mikrofon i Gammeltoft Hansens telefon. Filosofien i denne "BZ-autonom-teori" hos Ole Dankjær er, at Gammeltoft Hansen af den daværende justitsminister Erik Ninn Hansen, politiet og anklagemyndigheden blev opfattet som en slags femte-kolonne-mand, af værste slags for han kom fra de samme kredse, han talte innod!

2.DEN AKT.

Siden Allin trådte frem og erkendte sig som "ulovlig indtrænger og mikrofonfjerner" på Gammeltoft Hansens kontor har det svirret med teorier om baggrunden og bagmændene for aflytningen. Ekstra Bladet, der bragte historien frem, har nævnt det israelske efterretningsvæsen, idet den "flygtningevenlige" Gammeltoft Hansen må have været dem en torn i øjet. Man kunne pleje kontakt med lyssky palæstinensiske asylsøgere! Nu kan både denne Mossad-teori og BZ-autonom-teorien dog være sande. Baggrunden for aflytningen af Gammeltoft Hansen *kan* komme fra personer eller grupperinger, der har forestillet sig eller er stødt på *overlap* mellem udenlandske og indenlandske "befrielsesbevægelser", hvilket FE på et tidspunkt ikke kan undgå at støde på "informationer" om, hvis og når det finder sted. Og et sådant 'overlap som baggrund' for overvågning er ikke bare grebet ud af luften. Blekingegade-sagen havde et element af dette. De

autonome er også internationale i deres handlerum. Og er netop dette overlap baggrunden, så er aktøren i overvågningssagerne "de fælles fjender" af *militant socialistisk internationale*. Og 'militant' forstået som forsvar mod overgreb, nødværge, civil ulydighed og i tilfælde af, at 'ret' bliver til uret' ved at perspektivet om "det gode liv" sættes ud af kraft via magtstræb, også modstandsret.

Er baggrunden for aflytningen af Gammeltoft Hansen således dirigeret i perspektivet at knække både udenlandske og indenlandske "befrielsesbevægelser" på samme tid, så er det set før. Der går en rød tråd af ulovlig overvågning, aflytning og infiltrering af venstreorienterede grupper fra Vietnambevægelsens start i 1960-erne og op igennem 70-erne, hvor højre-radikale nationale grupperinger i og omkring efterretningstvæsenene har været involveret. Og mikrofonen på Gammeltoft Hansens kontor fortæller konkret, at det er fortsat op igennem 80-erne. Det har der så også været gode grunde hertil, for de BZ-autonome har gennem 80-erne udviklet sig til en stadig stærkere anti-racistisk og anti-fascistisk kraft, ud fra eget anti-kapitalistiske og selvbestemt socialistiske perspektiv. Også Studenterhuset har været del af dette 'autonome' perspektiv. Men hermed har Studenterhuset så åbenbart også placeret sig i søgelyset for diverse suspekter efterretningstvæseners mere eller mindre irrealistiske forestillinger om, hvad de mon laver "derinde i Studenterhuset".

Den hermed fremsatte teori om de "fælles fjender" sætter yderligere fokus på, om retssikkerheden idag også er, som den bør være. Eller om politiet, efterretningstvæsenene og højre-radikale nationale kræfter er ved at blive en parastat i staten. Og en paraenhed, der blindt og magtmæssigt handler selv og uden for demokratisk kontrol. Meget taler for det sidste. Både Uropatroljens rolle i eskaleringen af voldelige konflikter med de autonome, politiets rolle på Christiania der nærmest alene er et angreb på en alternativ livsstil, samt politiets stress-strategi overfor de enkelte narkomaner, med drastisk flere narkodødsfald og færre fængslede narkobagmand til følge. Og endelig at politiet måtte mene at have baglandet så meget i orden, at det aggressivt og blindt kunne skyde ind i den menneskemasse, der demonstrerede den 18.maj 1993 på Sankt Hans Torv - for så bagefter drastisk og bevidst at lyve omkring både selve skudepisoderne og antal sårede betjente. Alt fra politiet foregår på dette område efterhånden efter devisen "går den, så går den".

3.JE AKT.

Indenfor teorien om de "fælles fjender" er det muligt at diskutere det i pressen mest stillede spørgsmål: eksisterede mikrofonen overhovedet på Gammeltoft Hansens kontor, eller har mikrofonens fjerner, Allin, diktet hele historien selv. Til at svare herpå skal jeg antage, at Allin har været inde på Gammeltoft Hansens kontor med den indtil videre ukendte person "Thomsen". Allins indgang og følgeskab kan nemlig kontrolleres hos Slotsvagtens, der åbnede dørene for Allin. Hvis det er på major Jørgen Hansens foranledning, så må mikrofonen antages anbragt af personer fra PET og/eller Mossad; hvis ikke, så er den placeret af personer fra Allins eget bagland, og "Thomsen" vil sandsynligvis være en med Allin fortrolig person, og mest sandsynligt også den person, der fortæller Allin om aflytningen. Endvidere kan mikrofonen *plantes* af "Thomsen", *samtidig med den fjernes*. Om Allin udsættes for dette mulige plot fra "Thomsens" side, eller om Allin *konstruerer* en fjernet mikrofon - i tilfældet af ingen mikrofon - for dermed at legitime sin uretmæssige indtrængen på Gammeltoft Hansens kontor, er imidlertid ikke det afgørende. Afgørende er *alle mulige tilfælde*, at "Thomsen" nu har en "klemme" på Allin, en klemme skabt af Allin egenrådigt handling, og en "klemme", der vokser for hver dag han ikke går til sine

foresatte og afslører sin handling og den eventuelle mikrofon. Dette er så årsagen til Allins 'sene handling' og 'ej handling på eget initiativ'. Allin har efterfølgende indrømmet, at han tovede med sin "Thomsen"-kontakt. Han øjnede en "fælde". Han øjnede ret. *Det blev en fælde! Billedet vendte sig om!* "Thomsen" med eventuelle flere kunne til enhver tid bede Allin om "tjenester", når og hvis de fik brug for det.

Nu hævder Ekstra Bladet at have arbejdet med aflytningshistorien siden sidste sommer. Og det tror jeg er rigtigt. Og jeg tror også, at der siden sidste sommer har ligget et intensi pres på Lars-Erik Allin om en "tjeneste", en klemme ud i det gangsteragtige, om at handle i forhold til *Studenterhuset på ganske bestemt måde*. Studenterhuset var nemlig på daværende tidspunkt skueplads for et internt opgør, der endte med at en person fra gruppen SolbjergSelskabet blev gået fra huset. *Denne person er den tidligere nævnte brevskriver til Rektoratet, Allin personligt og politiet!*

Ekstra Bladet - der bragte såvel Studenterhuset og aflytningsskandalen frem i offentligheden - har på det punkt en ganske særskilt rolle. Der er personoverlap mellem den okkulte gruppe SolbjergSelskabet i Studenterhuset og Ekstra Bladet, repræsenteret ved en tegner på Ekstra Bladet. Denne tegner udfoldede efteråret 1992, i egenskab af bestyrelsesmedlem i Studenterhuset og i forlængelse af, at brevskriveren var blevet gået fra huset, en heftig aktivitet for at få flere regnbue-folk smidt ud af huset, og som i tilfældet brevskriveren, på konstruerede anklager. Hans bestræbelse lykkedes ikke. Dokumentationsgruppen Demos har siden afsløret, at denne tegner fra Ekstra Bladet er - eller har været - medlem af det danske nazistparti!

Det er yderst tænkeligt, at Ekstra Bladets journalister, Anders-Peter Mathiasen og Jacob Jull, støder på at Allin kan presses af personer fra den okkulte gruppe i Studenterhuset. De deler så også interesse i at knække mulige 'autonome socialister og humanister'. Ikke bare en historie om Studenterhuset, der godt kan være en and, men to historier ligger forude. Mao: at hvis Ekstra Bladet ville blæse en Studenterhussag op, så ville der kunne handles til en næste historie om aflytning på Universitetet. Studenterhuset blev en prøveballon for Ekstra Bladet.

Det påfaldende i historien om Studenterhuset fra brevskriverens entré i 1990/91 og frem, at jo mere de fagligt aktive i huset, og det var primært socialister og humanister - de nu udelukkede - aktivt og demokratisk gik imod lusk, disrespekt og ran som noget legitimt fra okkult side, jo mere fik de samtidig Allin på nakken. En åben indberetning fra en gruppe husaktivister sommerende 1992, en indberetning Regnbuen var drivende i fandt sted, om uregelmæssigheder og udbredt disrespekt mod anderledes tænkende i Studenterhuset forte til, at Allin lukkede for husets driftsstøtte, og ukommenteret udtalte, at "Regnbuen hører ikke hjemme i huset". Ligeledes lukkede Allin egenrådigt for driftsstøtten i sommeren 1993 med henvisning til "Regnbuen". Og det på trods af, at Allin er vidende om, at *kilden* til alle uregelmæssigheder peger væk fra Regnbuen, og *direkte* hen imod den okkulte loge. Allin handler så åbenbart mod bedre vidende - med mindre han er presset til anden side, eller med mindre han med andre "involverede" deler et autonom-had! Allin var endvidere så aktiv i Studenterhuslukningen, at han personligt - og ulovligt - beslaglagde papirer fra Regnbuen og Studerende Mod Racisme. Og da de efter 10 dage endelig blev udleveret, så var det isjenfaldende, at papirerne fra brevskriveren i den okkulte loge ikke længere eksisterede i materialet. Desuden var der rodet rundt på indholdet i nogle af de breve Regnbuen havde skrevet til personer, der d.18.maj 1993 var blevet skudt ned af politiet på Sankt Hans Torv. Regnbuen tilbød psykologhjælp til at bearbejde overgrebet.

Det er også påfaldende i historien om Studenterhuset, at huset stormes af politiet kun to uger efter, at huset for første gang i nyere historie stod helt sammen om en at sige fra til *okkult disrespekt* mod andre og husets værdier.

4. DE AKT.

Medens det tilsyneladende ikke bekymrer offentligheden, at samtlige anklager mod Regnbuen og Studerende Mod Racisme er konstrueret usande, er det indenfor studenterkredse kaldt "ondsindet sladder" at fremhæve Ekstra Bladets tegner - det omtalte bestyrelsesmedlem i Studenterhuset - som (tidligere?) nazist. Men nazismeus figur i Studenterhuset kan dog ikke afvises. Den gåede brevskriver fra den okkulte gruppe ønskede de fakta med vold og drabstrusler at fremsætte sit projekt om "hagekorsets rehabilitering". Hagekorset skulle endvidere rehabiliteres i billedet af, at "de fremmede og de kristne havde odelagt den danske folkesjæl" og at "socialisterne / kommunisterne var fjenden". De grupper og personer, der aktivt sagde nej til dette "hagekorsprojekt", karakteriserede brevskriveren i sine breve som "kriminelle", "voldelige", "udemokratiske", "terror-grupper" mv. Og det er uden for enhver tvivl, at det er disse breve, Ekstra Bladet nærmest direkte skriver af til sin reportage om "Terrorist-rede i Studenterhuset" mere end et år senere.

TÆPPEFALD ELLER EFTERSPIG.

Jeg tror ikke den omtalte hagekorsforherligende brevskriver fra den okkulte loge, SolbjergSelskabet, er den ukendte "Thomsen". Men hans entré i huset, hans væremåde og udtalelser, og mange *formodede* oplysninger internt om venstrefløjen - hvor det var åbenlyst at den kunne han ikke have fra egen interne venstrefløjsaktivitet - og hans loge- og efterretningsbaggrund, alt dette peger i retning af bestilt virksomhed overfor bestemte aktiviteter Studenterhuset, en virksomhed med kontakt til informationer af belastende karakter om Allin. Brevskriverens rænkespil mod faglige anti-racister i Studenterhuset lykkedes så ikke ved egen kraft, men så kan man åbenbart passende presse Allin til at spille med. Og Allin var til at presse. Var der ikke noget særligt på spil, så ville eventuelle uregelmæssigheder - hvad aflåste og offentligt kendte slagvåben kan være i Studenterhuset - blive søgt ordnet i mindelighed, hvad Allin som mangeårig Studenterhus-ansvarlig selv måtte have en naturlig interesse i. Alligevel var Allin med til at blæse det op som en skandale. Mest ubehageligt er det dog, at den okkulte brevskriver fra sin start af i Studenterhuset formår at få flere og flere til at handle på *konstrueret usand information* om socialister og humanisters handlen. Og rart er det heller ikke, at samme konstruerede usandheder findes og genfindes *også* i Nazisternes og i Den Danske Forenings telefonaviser. Man behøver blot at tjekke med artiklen "Uvæsenet i Studenterhuset" i Universitetsavisen nr. 19, 1993.

Er der - som også blottagt - denne meget tætte "gangster"-forbindelse mellem okkulte personer i Studenterhuset og aflytningsskandalen på Universitetet, så ligger det ligefor, at Allins forklaring er usand på det punkt, at han får sine oplysninger om aflytning fra nu afdøde major Jørgen Hansen. Før fik han dem derfra, kunne Allin uden problemer gå til sine foresatte på Universitetet. Det gjorde Allin ikke, og "major Hansen"-forklaringen kan være Allins ønske om at "hukke tilbage". I så tilfælde er baggrunden for aflytningen at finde i højre-radikale, nationalistiske grupperinger i Allins eget bagland, der er et net af forskellige loger og skytteforeninger, og hvis aktivitet udmærket, også uden Allins vidende, kan strække sig tyndt langt ind i FE og PET. Og et bagland Allin med aflytningen af Gammeltoft Hansen opfatter er gået over stregen. Meget taler for at Allin får sine oplysninger fra dette social-nationale bagland. Sammenhængen mellem Studenterhuset - de okkulte personers hagekorsforherligende aktivitet - og aflytningen styrker også,

at baglandet for aflytningen er dette. Og så en lille detalje: Sikkerhedsafdeling E, der forestår aflytningen af undertegnede og en anden regnbue-aktivist for deres "rolle ifm slagvåben", gjorde to specielle ting i denne forbindelse: for det første at læse op af Ekstra Bladets reportage med ordene "Når det står i Ekstra Bladet, må det være sandt", og for det andet forvekslede og nedskrev den mest aktive kriminalkommissær i forhørsprotokollen en udtalelse om "fascistisk" aktivitet mod Studenterhuset til "*patriotisk*". Pudsigt, for det er sådan den hagekorsforherligende person fra SolbjergSelskabet, brevskriveren, opfatter sin egen rolle - og pudsigt er også, at vi skulle aflyses til synet af det Israelske flag på kommunistens kontor!

Teorien om de "fælles fjender" behøver imidlertid *ikke* en konkret mikrofon for at være sand. Den er sand i sig selv i kraft af, at statsmagten i det borgerlige demokrati har en implicit interesse i at beskytte sig mod revolutionær virksomhed, lige meget hvilket fløj, dette måtte komme fra. Dog vil uskadeliggørelsen af organiserede og autonome venstrefløjsgrupper stå først for på grund af deres anti-kapitalistiske indfaldsvinkel, militante eller ej. Det yderste højre er derimod langt hen ad vejen selv en slags forbundsfælle for politietaten, og dette i kraft af dets selviscenesættelse af den menneskelige underordning under staten gennem en "fra oven af og ned" holdning til medmennesket. Og selv om det yderste højre også altid har været mere krigsliderlig og mere våben- og sprængstof-fikserede - til beskyttelse af nationens grænser! - så er der alligevel bedre plads til dem i det borgerlige demokrati, end hvad der organisk nogen sinde kan finde plads indenfor en venstrefløj, hvor det moralske er til stede selv i dennes yderste led. Til gengæld vil jeg også sætte grænsen mellem legitime bevægelser og illeitime, kriminelle og terroristiske grupper på henholdsvis eksistensen eller fraværet af et moralsk forhold til medmennesket. Et moralsk forhold er også identisk med forfægtelse af en demokratisk norm - fraværet identisk med tyrani, despoti og diktatur. De "autonome" i Studenterhuset - og beslægtede autonomt arbejdende - har altid stået for det første. Og med rette længe opprioriteret det anti-racistiske arbejde, for det sidste vokser tilsyneladende bare mere og mere vildt.

Og hvordan det vokser - og lader sig stoppe - det står også og falder med, hvad "Thomsens" bagland egentlig er? Jeg tror Allin ved det. Og derfor vil han ikke fortælle det - derfor mistænkes han med rette for at snakke udenom.

København 22. december 1993

Nogle korte betragtninger over eget forhold til tidens progressive strømninger.

P.T. foregår der en diskussion omkring begreber som autonom OG MILITANT. Ord, der er et led i vor tids progressive bevægelse indenfor det aktuelle politiske spektrum.

Meget kort om eget forhold til dette, skal jeg markere:

Mit langsigtede mål er at etablere en boghandel med antikvariske bøger mhp. psykologi, film, teater, filosofi og herunder den filosofi, der er knyttet til socialismen. Derfor vil en del af den målgruppe, jeg forventer at være i berøring med, de nutidige aktive fra et politisk spektrum til venstre for midten.

Endvidere er det mit langsigtede mål med denne antikvarboghandel, at den skal fungere som et fri-rum for meningsudveksling. Dvs., der skal være plads til, at folk indbyrdes er uenige i og med, de interesserer sig for forskellig artede socialistiske teoretikere og konkrete strategier i den foreliggende situation.

Konkret hvor frit et sådan fri-rum for meningsudveksling så vil blive, kan jeg ikke afgøre p.t., da jeg ikke selv helt ved, hvor jeg selv udvikler mig hen, og jeg ej heller ved, hvad der helt koncist rør sig lige nu blandt progressive kræfter.

På denne baggrund er det min kortsigtede interesse at være i berøring med folk af forskelligartet socialistisk observans, gennem denne berøring at finde mit eget ståsted, samt få en fornemmelse af, hvilken type teoretisk viden, der er behov for, og som findes i bøger, der kan opkøbes og videreformidles gennem et antikvariat.

Det er endvidere min kortsigtede interesse at få forskellige socialistiske teoretikere læst, ikke mhp. at kunne dem udenad, men derimod for at få et bredt overblik over den socialistiske filosofi. (Lige nu er jeg selv nysgerrig på Djilas, der kritiserede Jugoslavien i 1950'erne, samt Mao, der har nogle overvejelser over guerrilla-krig, samt at få læst specielt Trotsky).

Hvad angår et begreb, autonom, som jeg ikke kender, et begreb, jeg ikke forstår i den forstand, at jeg ikke ved, hvad en person, der kalder sig autonom, selv mener at være, så kan jeg ikke forholde mig til det autonome ved at sige, at jeg enten er for eller imod.

Tilsvarende med ordet militant. Jeg kan hverken sige ja eller nej til noget militant, da jeg ganske enkelt ikke ved, hvad det betyder at være militant.

Det er endvidere heller ikke sådan, at jeg lige nu absolut skal vide, hvad ord som autonom og militant konkret dækker over.

Generelt er det således i en politisk kamp, at den afmagt, som kampen søger at rette op på, da må der på nogle tidspunkter tages metoder og midler i brug, som ikke umiddelbart er velsete af de herskende. Disse midler, hvad enten det er politisk verbalargumentation eller manifest slag-udveksling på gade og vej, vil blive udskældt af de herskende i det sprog og den "offentlighed", de herskende besidder. Eksempel. Før samarbejdspolitikens sammenbrud i 40'erne, da var en sabotør kriminel, efter dette sammenbruddet, da var de samme mennesker frihedskæmpere.

Mit eget ståsted er erfaringsmæssigt at kæmpe helt konkret, hvor jeg befinder mig geografisk.

Termitter

Tak til Redaktionen for Husavisen. Det er et længe tiltrængt forum for udveksling af oplysninger og meninger, som forhåbentlig vil blive benyttet flittigt af husbrugerne.

Første nummer havde mange interessante indlæg og en del knap så læseværdige. Det slog mig, at Redaktionen udviste en kedelig tendens til at ville "fylde ud" med genoptryk af gamle hus-skrivelser. Det er min overbevisning, at dette hurtigt vil kunne forhandle avisen fra et letoverskueligt informations og debat-blad til en politisk kampagneskrift som ingen gider læse, og lad os da prøve at undgå dette.

Ikke dermed sagt, at Avisen ikke skal indeholde klare politiske tilkendegivelser. Dette kan slet ikke undgås, men lad i det mindste indlæggene have en eller anden forbindelse med, hvad der sker i Huset i stedet for blot endeløse omsformuleringer af socialistiske dogmer og flokler.

Disse "genoptryk" har en vis forbindelse med et andet indlæg i 1. nummer af Husavisen, der vakte min interesse; nemlig en gennemgang af 4-5 idealtyper af Husbrugere, hvoraf kun "Idealisten" fik nogle af disse velkendte positiv flokler med på vejen. Heraf kan man formodentlig slutte, at Redaktionen opfordrer de, der føler sig omfattet af de resterende idealtyper til enten at ændre stil eller ændre opholdssted.

Der blev bl.a. anvendt dyre-metaforer til at beskrive disse idealtyper, og da jeg føler, at i hvert fald en idealtypen ikke blev præsenteret, vil jeg supplere:

TERMITTEN: Disse små hvide myrer er karakteriseret ved deres evne til samarbejde og deres imponerende udholdenhed. de er i stand til selv i vanskelige tider, at grave sig

ned i jorden og overleve på ganske lidt føde. Arbejderne, der er blinde, lever som regel hele deres liv under jorden og bruger tid til at skaffe føde til dronningen og made larverne, og hele termitsamfundet forsvares af de aggressive og veldisciplinerede Soldater. Termitter er i stand til at påføre en bygning betydelig skade, og når de først har fundet et hus vil de blive ved med at grave i fundamentet og udbygge deres termitbo.

David Kendal

Redaktionel bemærkning.

Det skal bemærkes, at Jespers indlæg ikke nødvendigvis er dækkende for redaktionens holdning, som det fejlagtigt fremgår af Davids indlæg.

Omkring "Genoptryk" af historiske dokumenter:

Svar til David Kendal.

Vi har som bekendt fra redaktionens side valgt at "genoptrykke" forskellige indlæg fra Studenterhusets historie. Dette skal ikke, som David gør det, betragtes, som en måde at "fylde Husavisen ud på", men som en vigtig opgave, også Husavisen har et medansvar for. Opgaven rummer mange vigtige aspekter, men jeg skal her nøjes med at nævne tre af de for mig at se vigtigste.

1) Studenterhuset blev som bekendt ikke bygget op på en dag, ej heller er det et hus som universitetet i al sin godhed & kærlighed har skænket os. Huset har en lang historie bag sig med hårde kampe, nederlag og sejre. For derfor overhoved at kunne forstå/begribe hvad studenterhuset er for en størrelse, hvorfor stedet ser ud som det gør, hvorfor den demokratiske struktur i huset er opbygget på netop én bestemt måde, hvorfor vores forhold til universitetet antager netop den

karakter den gør i dag etc. er det bl.a. vigtigt kende historien bag studenterhuset. Det er en *formidlingsopgave* som stiller særlige krav til de personer der sidder inde med denne viden (de "gamle" i huset), men det er også en opgave som Husavisen må tage alvorligt. Vi har som Husavis muligheden for at række bredt ud, og mulighed for at bringe de historiske dokumenter som måske kun få har anet eksisterede og som måske endnu færre har haft mulighed for at læse.

2) Udover at et "genoptryk" af de historiske dokumenter varetager en formidlingsopgave, ligger de også op til en diskussion af husets historiske erfarings *betydning*. Altså spørgsmålet om hvorledes vi bygger videre på de erfaringer der allerede er i huset i dag. Hvordan undgår vi at lave de samme fejltagelser to eller flere gange? Hvilke muligheder og begrænsninger udsiger historien noget om?

En viden som er vigtig at have med sig i det fremtidige arbejde med at opbygge og udvikle et levedygtigt studenterhus.

3) Historiske dokumenter er også at betragte som en mulig indfaldsvinkel til at diskutere de mange uenigheder og modsætningsfulde interesser der ligger mellem folk og grupper i studenterhuset.

I de historiske dokumenter kan man læse om de drømme, ønsker, perspektiver etc. som der gennem tiden har været i huset. Interesser som stadigvæk er tilstede i huset, og som der næsten med garanti ikke er fuldstændig enighed om i dag. Men hvori ligger uenighederne? Og hvis man ikke føler sig dækket ind af de drømme, ønsker og perspektiver som huset gennem sin historie har udviklet: Hvilken retning ønsker man så et studenterhus skal tage?

Der mangler i høj grad en *kvalificeret* og *indholdsmæssig* diskussion i huset om dette, og de historiske dokumenter kan her være med til at fremme en sådan.

På modsætningsfuld vis tror jeg også det er sådanne uenigheder som beskrevet under punkt 3, at David forsøger at tage op, når han kalder de historiske dokumenter (og derved faktisk hele studenterhusets historie) for *socialistiske dogmer & flokler* og frygter at Husavisen bliver til et *kampagneskrift*". Davids indfaldsvinkel bliver blot en bestemt, meget uheldig og ikke særlig konstruktiv, måde at behandle de uenigheder og interessenmodsigelser der eksisterer: Nemlig ved at ligge op til at vi helt *stopper* diskussionen

Det er desuden karakteristisk at David i sin argumentationsform på ingen måde forholder sig *indholdsmæssigt* til uenighederne, og det vil glæde mig hvis David til næste Husavis ville forsøge at forholde sig til dette på en konstruktiv måde. Altså noget med *hvordan*, og *hvorledes* David helt *konkret* og *indholdsmæssigt* er uenig i det givne historiske dokument, sammen med nogle tanker omkring *hvilke* drømme, ønsker og perspektiver *han* mener det er vigtigt et studenterhus skal rumme.

Karsten

svar til David:

Termitter i Studenterhuset?

David beskriver i sin reaktion på min artikel i sidste nr. af Husavisen en idealtypen, som angiveligt mangler: termitten.

For ikke at debatten herom skal blive rent polemisk, er det nødvendigt indledningsvis at gentage, hvad det med "idealtypiske interesser" kan være godt for - nemlig at støtte en dialog om interesser; "som et udgangspunkt for et arbejde hermed vil jeg forsøgsvis opstille 5 idealtypiske relevante interesser. Disse skal ikke forstås som lig med konkrete personer eller grupper, men som analytiske abstraktioner (Husk det!),"

De 5 opstillede interesser fuldender ikke billedet. Jeg er f. ex. blevet gjort opmærksom på at "kulturinteressen" ikke er beskrevet. "Kultur" er et meget vagt begreb, men benyttes ikke desto mindre meget ofte i debatter og politisk argumentation. Men hvad er pointen i "kultur"-arbejde? Og særligt: hvad er pointen i kulturarbejde i Studenterhuset? Som omverdenskendelse eller oplevelse, der går ud over rent intellektuel/formel viden(-stillelse)? Som handle- og oplevelsesfællesskab på tværs af interesseforskelle? Som en chance for mennesker til at møde hinanden omkring en fælles interesse? Eller ...? Lad os få et indlæg herom!

Angående "termitter":

Du benytter "termitten" som metafor, som beskrivelse af nogle særlige menneskelige virksomhedsformer. De fremhævede træk ved termitters adfærd og organisation fremstiller du som "idealtypen". Du forbigår her, at den sammenhæng du skriver ind i - min artikel i sidste nr. - omhandler typiske relevante interesser. For at analysere, hvilke interesser ift. huset en termit må have, så lad os opholde os et øjeblik ved termitter og deres måde at leve på.

Det, der kendetegner en termits virksomhedsform er indfangethed i et ikke-bevidst, umiddelbart og individuelt forhold til produktionen af egne livsbetingelser. Den enkelte termits virksomhed er ikke rettet mod et fælles produkt, men er "afslirning" af medfødte virksomhedssekvenser som automatiske svar på sansespirringer. Derfor kan termitter kun virke under bestemte snævre betingelser - og kan kun bygge termitboer. De er altså indfanget i en naturlig omverden, hvor de hver især blindt handler på, hvad de støder ind i. Og ingen af dem aner på forhånd, at det er et termitbo, de er ved at bygge.

Denne måde at leve på adskiller sig væsentligt fra den måde mennesker lever på (- om så meget af vores samfundsliv alligevel er

præget af individuel udleverethed). Menneskelig livs(re)produktion er netop kendetegnet ved at være kollektiv og foregribende, dvs. at de enkelte individer handler ud fra forestillinger og viden om hvilket produkt, den individuelle virksomhed indgår i skabelsen af, samt at disse forestillinger og denne viden opbygges kollektivt.

"Termitten", som du beskriver den, kan jeg ikke se som et forsøg på at fremstille en interesse i Studenterhuset. Snarere er det en beskrivelse af aspekter af nogle mennesker adfærd som denne fremstår for én, der ikke anerkender disse handlingers (eventuelle) perspektiv. Hvis der bag virksomheden ligger et perspektiv - begrundede forestillinger om, hvad virksomheden skal afstedkomme - må vedkommendes interesse bestemmes ift. dette perspektiv. Hvis der intet perspektiv er med virksomheden, - eller hvis perspektivet er af privat karakter - indebærer dette særlige interesser ift. en fælles sag som et Studenterhus, f. x. interesse i at få lov til at passe sig selv uden at blive spurgt om perspektiver/interesser.

Jeg går ud fra at du i din beskrivelsen af "termitten" hentyder til bl. a. mig; jeg kan i hvertifælde nikke genkendende til dele af beskrivelsen, men jeg ser mere fremstillingen som beskrivende aspekter af de arbejdsbetingelser, som Studenterhuset for nuværende udgør, fremfor som en fremstilling af mine interesser i et Studenterhus.

At du beskriver min og andres adfærd som blind, aggressiv og nedbrydende forstår jeg sådan set godt. Der er mange forskellige projekter og visioner i og med huset, og vi to trækker oftest i forskellige retninger. Jeg kunne - set fra mit standpunkt - også kalde dit arbejde i Studenterhuset for "blind, aggressiv og nedbrydende", det tror jeg bare ikke bringer huset videre. Lad os i stedet tage udgangspunkt i, at vi er uenige, og derfra

snakke om, hvori denne uenighed består. Og lad os i debatten herom skelne mellem vores egne interesser og de, som Uni udtrykker. Selvom Nathan, Rastrup Andersen, Allin eller en anden fra Uni fortæller os, at de synes at det er vigtigt, at Studenterhuset ser ud på en bestemt måde, skal vi ikke automatisk arbejde på netop dét, som om vi var betalte embedsmænd uden egen vilje. Eller termitter.

Afslutningsvis vil jeg så svare ud fra, hvad jeg gætter på, at dit indlæg er en reaktion på.

Ja - selvfølgelig er det røvprovokerende at beskrive en idealtypisk interesse som "idealisten", og jeg tænkte selvfølgelig bl. a. på mig selv, da jeg skrev den.

Men jeg har også andre interesser ift. Studenterhuset, end de, der udtrykkes i "idealisten". Jeg er også "karriereløve", idet jeg i huset ser arbejdsmuligheder, hvorigennem jeg kan lære noget, som jeg kan bruge i andre situationer senere i mit liv; jeg er "tavs" idet jeg også har tanken "så lad os da bare få lov til at arbejde i fred uden alt det bøv! med resten af huset". Og jeg er her da også "for sjov" (- selvom jeg sjældent synes, at musikken er fed). Hvad angår "antirationalisten" kan jeg ikke direkte se mig selv heri, men er ikke uberørt at den situation af hemmelighedskræmmeri, som - ifølge min opfattelse - er kommet til huset med SMS og Yggdrasil.

Til dette vil nogen måske indvende: "Og hvad så - alle har vi vel sammensatte interesser, og så kan ingen ekskludere hinanden på den konto."

Talen om idealtypiske interesser er ikke med henblik på at ekskludere nogen, men på at fremme en snak om, hvad vi ønsker at udvikle Studenterhuset til. Og her synes jeg, at det er oplagt at "sammen med andre at arbejde ud fra en faglig og demokratisk interesse i udviklingen af en videnskabelighed for en bedre verden" er et perspektiv at arbejde på, og at interesser heri må være den primære. Og det er mit håb, at alle kan genkende denne

"idealistiske" interesse hos sig selv, og lade den være drivende i Studenterhusarbejdet fremover. Da vil det nemlig være muligt at arbejde videre uden gensidigt at begrænse hinanden - ja måske kan man ligefrem gensidigt støtte hinanden i arbejdet, ud fra indsigt i og tiltro til, hvad de andre arbejder på at skabe.

Jesper

Pressemøde 10/5 -91 ;

STUDENTERHUSET

"Vær ikke bange for at støde panden mod en mur - hvem siger, at det er muren, der holder"

Tiden er ikke rig på positive historier - så her er en;

historien om Studenterhuset.

60'erne: Ifm. Universitetets planer om udflytning til Amager planlægges oprettelsen af flere decentrale studentcentre, primært med henvisning til studentens isolerede liv, frafald osv.

71: Studenterrådet (SR) og studenterbevægelsen bredere set begynder at

FÆLLESUDTALELSE FOR MEDLEMMER AF STUDENTER- HUSET.

I de senere år har Studenterhuset gennemgået en voldsom udvikling. Fra at være et hus i dvale fra dets start i 1984, ventende på undervisningsministerens endelige godkendelse, der først kom i 1989, og frem til i dag, hvor huset har opnået driftsoverenskomst med universitetet, er huset vokset til at være et levende sted for studenteraktiviteter.

De senere år har imidlertid også været konfliktfyldte år. Der har været opgave på opgave at løse, og samtidig har der været et væld af forskelligartede interesser at holde rede på og tilgodese på bedst mulig vis. De enkelte studerende og deres aktivitetsgrupper har derfor ikke bare kunnet arbejde med deres egne forhold, men har som præmis - og forud - for eget virke været nødsaget til at arbejde for, at der også blev tilvejebragt betingelser for, at andre og flere kunne benytte huset. Samtidig har huset haft meget få, og på flere områder slet ingen, midler til rådighed, hvilket har trukket meget store vekslers på den frivillige indsats. Det kan derfor ikke undre, at der i perioder har været konflikter mht, hvordan der skulle arbejdes videre med de fælles ting. Dette har selvsagt - af ressourcemangel og udmattelse - givet anledning til situationer af frustration hos husets aktive folk.

Problemer og frustration er generelt blevet set som udtryk for tilspidsede konflikter. Sådanne kan løses gennem et større og bredere fælles løft. De konfliktende interesser er derfor i fællesskab søgt udredt mht, hvordan de og huset kunne berige hinanden. Således er det gang på gang blevet muligt at løse tilspidsede konflikter på en tilfredsstillende måde, således at arbejdsprocesserne i huset kunne afvikles ordentligt og under gensidig respekt for hinandens personlige integritet - men dette endnu med undtagelse af een konflikt, der nu i en lang periode har kunnet føre et slags selvstændigt liv i huset. Det er en konflikt, der omhandler om huset kan bruges til private formål eller ej, fx brug af huset til privat

indjening eller private organisationer. Gamle husaktivister har henholdt sig til husets historie og husets vedtægter, og fastholdt, at det fælles i og for huset er det centrale omdrejningspunkt, og at den personlige egen nytte må komme som resultat af dette arbejde. Der har som sådan, bredt i Studenterhuset, ikke været nogen åben grundlæggende uoverensstemmelser på dette punkt - men måske nok en lukket. Så desværre har taklingen heraf fået lov at udvikle sig derhen, hvor ringegående, hånende og voldelige ytringer har fået lov at passere i en sådan grad, at det ikke i fællesskab har været muligt at stoppe endeligt op. De husaktivister, der har argumenteret mod private formål i Studenterhuset, har primært forholdt sig til det sagslige, dvs hvordan man i fællesskab kunne bringe det tværfaglige, sociale og kulturelle videre. Og så samtidig håbet på, at gentagen udtrykt disrespekt for andre og for husets etablerede fælles værdier, ville gå i sig selv igen, når der ikke blev gået i clinch på selve disrespekten. Dette må i dag erkendes som en grundlæggende fejl. Midler og mål i arbejdsprocesser hænger sammen, og uden en ordentlig arbejdsproces ej heller ordentligt skabte mål, så selvfølgelig må der gribes ind, når disrespekt optræder og gentager sig. Den disrespekt, der har været på tale, er mest kendt under det engelske udtryk "Blame the Victim". Dette omhandler dels, at den der disrespekteres/hetzes stilles til ansvar for samme, fx at den der trues med vold selv har været uden om det, og dels at personer fører sig frem som offer, og med denne efterstatus ser det legitime at nedværdige, håne eller lyve overfor andre.

Med en sådan logik i huset, der betyder at den personlige integritet ikke respekteres, er hver enkelts faglighed og overhovedet faglige diskussioner blevet underkendt i deres bidrag til fælles udvikling af vores samlede betingelser som studerende i Studenterhuset. Det har været svært kontinuerligt at arbejde med det fælles, når der hele tiden har været en sump af krænkende provokationer at bevæge sig igennem.

Det påhviler gamle husaktivister et stort ansvar for ikke allerede fra starten at have viet ovennævnte "Blame the Victim"-logik den fornødne opmærksomhed. De greb kun ind, når det angik andre, og ikke dem selv. Derved gjorde de det også legitimt, at en sådan handlenorm kunne få lov at etablere sig i huset. De så det kun som frustration over det svære i at lære et stort hus at kende - og alle skal have chancen - og ikke, som det også er og kan være, en måde skjult at sætte egne private interesser igennem på.

Et ansvar for tingenes tilstand på dette område må også placeres hos nye husaktivister. Her har der været tale om, at disse har stillet det berettigede krav til alle husaktivister om, at man skal behandle hinanden ordentligt. Men nye husaktivister har i høj grad ladet det være ved dette og ikke søgt grundene til, hvorfor der har været konflikt imellem de involverede. Nye husaktivister har mao undladt at afklare og tage stilling til, hvad der kan siges at være legitime fællesinteresser, hjemhørende i Studenterhuset, og hvad der er private særinteresser. Derved har konflikten fået lov at fortsætte som særskilte parters private problem.

Også Studenterhusets bestyrelse bærer et ansvar for, at det er kommet så vidt. Af angst for ikke at tilgodese alles interesser har bestyrelsen søgt "at dele sol og vind lige". Men hermed er bestyrelsen kommet til at lade hånt om, at husets aktivister må respektere hinanden, også i de fælles arbejdsprocesser; Og at den eller de, der disrespekteres, ikke nødvendigvis selv "har været ude om det". Derved har bestyrelsen bidraget til, at "Blame the Victim" har fået lov at fortsætte som norm i huset.

Det samlede resultat af ovenstående proces er, at husets demokratiske procedurer er blevet undergravet. Den givne konsensus omkring, at huset ikke kan bruges til private formål - inklusiv at bruge huset til hetz mod andre - er i praksis blevet sat ud af kraft, i samme grad som disrespekt som norm har fået lov at overlejre og regulere husaktivisters forhold til hinanden. Det eneste forsvar, der kan medgives demokratiske husaktivister, er,

at deres eneste handlemulighed til løsning af denne konflikt har været selvtægten: selv at smide den eller de ud af huset, som åbenlyst og ved brug af "Blame the Victim"-logikken saboterede husets demokratiske fora. Men at bruge selvtægten som løsningsmiddel er at fortsætte en demokratifjendsk handlemåde. Derfor er den ikke blevet anvendt.

Derimod er der blevet sat fokus på åbent at involvere alle relevante parter i en revision/opstramning af husets vedtægter på to områder:

a - en opstramning af husets formålsparagraf, der sikrer åbenhed, demokrati, respekt for andres politiske, religiøse og filosofiske overbevisning, samt etniske oprindelse, hvorunder racistiske, fascistiske og nazistiske holdninger og handlinger er uønsket.

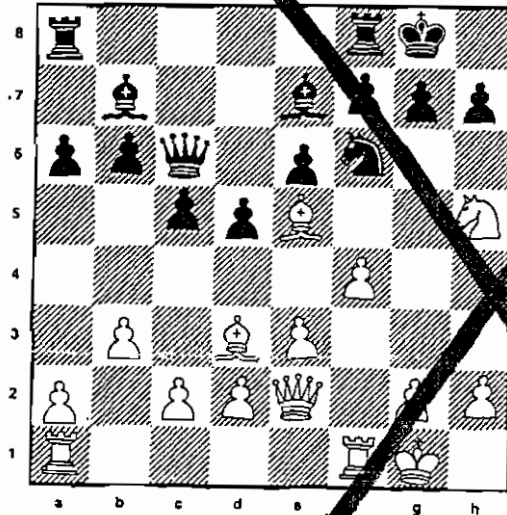
b - mulighed for udelukkelse, eventuelt tidsbegrænset, af medlemmer i tilfælde af svig og disrespekt overfor husets formålsparagraf, dets værdier og andre medlemmers personlige integritet.

Desuden vil det allerede indførte medlemskab for husaktivister sikre et mere stabilt demokratisk miljø i Studenterhuset. Med ovenstående ser vi umiddelbart, at det aktuelt problematiske i huset kan overvindes på en konstruktiv måde. Det vil nemlig gøre det muligt at stoppe "Blame the Victim"-logikken og andre uværdige handlenormer, når den eller de optræder. Og alle fælles kræfter vil igen kunne bringe huset videre. Dette er endvidere ikke bare et håb. Overhovedet har arbejdet med konflikten allerede i praksis medført udviklingen af et konstruktivt arbejdende studenterhusmiljø. Men arbejdet med konflikten har også vist, at der skal bruges flere ressourcer til at sikre stormodets arbejdsduelighed. Denne væsentlige opgave for det kommende er der taget hul på.

Ordinær generalforsamling,
Studenterhuset København
26. september 1992

Skak-opgave

I nedenstående parti forekommer det dobbelte løberoffer, hvorefter hvid vinder let. Hvid har trukket Sg3. Sort er i trækker.

Hvem spillede parti? Hvornår blev det spillet? Hvordan nå hvid frem til gevinststilling?

Venlig hilsen

"Studenterskak"

v. Leif

Indlæg

Præsentation af bestyrelsesmedlem Simon Agger

Med henvisning til Husavisen nr. 1 juni 1992, hvor husavisredaktionen opfordrede de nye bestyrelsesmedlemmer til at skrive et lille indlæg om sig selv og begrundelse for at træde ind i bestyrelsen, har jeg valgt at følge trop som ny bestyrelsesmedlem.

Jeg læser statskundskab på 3 semester, medlem af cafégruppen og har fungeret som suppleant for bestyrelsen siden sidste generalforsamling. Jeg har påtaget mig arbejdet som PR-ansvarlig, som nok ligger i naturlig forlængelse af det arbejde jeg har lavet hidtil i Studenterhuset, f.eks. ansvarlig for medlemsregistreringen, udarbejdet Studenterhusets 1. semester Brochure (læs andetsteds i Husavisen) og andre småting.

Fra min tid i Studenterhuset har jeg arbejdet gennem 4 år som instruktør i selvforvar i en klub i Gentofte, hvor jeg fungerer som næstformand i klubbens ledelse. Jeg er ligeledes reserveofficer i civilforsvarskorpset, hvilket har betydet at jeg har fået nært samarbejde med Dansk Flygtningehjælp. Derigennem er jeg tilmeldt UNHCR (United Nations High Commission for Refugees) beredskabsstyrke, som bestyrer og arbejder med humanitært arbejde i fx flygtningelejre i kriseramte områder fx. Libanien, Irak, Somalia o.lign. Endvidere arbejder jeg free-lance i et rådgivende ingeniørfirma som konsulent i AV-midler. Det har givet mig oplevelser med udstationeringer i Afrika og Mellemøsten, bl.a. via Danida. Sidst bruger jeg en del fritid (primært de lange ferier) som model/statist, hvilket giver en del spændende og sjove oplevelser. Nok om mit ego!

Hvorfor jeg vil være med i Studenterhusets bestyrelse?

Jeg håber at Studenterhuset er med til at nedbringe noget af den udbredte fascidioti som træder påbende frem på flere indtutter. Jeg har altid betragtet de studerende som en form for "samfundets dårlige samvittighed". De studerende tager emner op, som man forsøger at neddykke eller de tager sving til tingene på en utraditionel måde. Huset med sine udmærkede udvalg af aktiviteter har netop mulighed for det. Alle typer af studerende kan deltage i debatten i samfundet omkring huset kan via Studenterhuset få en føling med hvad de studerende tænker og føler om forskellige emner. Jeg er fuld tilfreds med husets udvikling så længe den følger de frivilliges krav om selvrealisering og fortsat morskab og tilstedehed ved deres virke i huset. Der er mange i huset med forskellige baggrunde og mål med sig selv og huset. Det giver nu en gang konflikter, men så længe saglighed og entusiasmen findes, er jeg sikker på Studenterhuset når sine eksistensmål på sine mange børnesygdomme.

Simon Agger

VEDRØRENDE FÆLLESUDTALELSEN PÅ GENERALFORSAMLINGEN.

Det følgende oplæg er skrevet som talepapir til den nys overståede generalforsamling. Da der ikke var tid til, at det kunne siges i sin helhed, bringes det derfor her. Og det bringes også fordi det indeholder nogle mere generelle betragtninger over en særlig problemstilling: det i hyrliges problem.

Som een af de, der har været med til at formulere fællesudtalelsen, skal jeg give den nogle ord på vejen. Jeg vil prøve at sætte den ind i den sammenhæng, hvor den - ud over på generalforsamlingen - også hører hjemme. Og

denne sammenhæng er Studenterhusets historie, og det er min egen historie i Studenterhuset, idet jeg selv er part i den konflikt, som Fællesudtalelsen sigter at løse.

I Fællesudtalelsen nævnes det, at det ikke kan undgås, at det kommer til konflikter, når mennesker skal prøve at arbejde sammen. Det er derfor vigtigt at arbejde ordentligt med konflikter, idet de peger på noget omstridt, der kræver en fælles afklaring og personlig stillingtagen. Løsning af konflikter er derfor forudsætningen for, at arbejdet kan gå videre på den bedste måde.

TO KONFLIKTER.

En særlig konflikt har imidlertid ikke endnu kunnet finde en løsning. Det er en konflikt, der i personaliseret form har omhandlet folk fra Regnbuen ift folk fra SMS. Dette er imidlertid ikke den eneste konflikt, der ikke har fundet en løsning. Der tænkes her på den gamle konflikt mellem folk fra bestyrelsen ift folk fra cafégruppen, hvor striden særligt gik mellem Johan Hansen og Morten Svendsen på det punkt, der omhandler caféens autonomi, dvs. om cafégruppen skal forblive bestyrelsens gruppe og pengetank, eller om cafégruppen skal være autonom og indgå i huset i repræsentantskabet på lige fod med andre grupper. En tilståelse af autonomi til cafégruppen vil nemlig betyde, at bestyrelsen, for at øve indflydelse, må gå via repræsentantskabet eller gennem stormoder og generalforsamlinger, medens cafégruppen så primært står til ansvar overfor repræsentantskabet, stormoder og generalforsamlinger, og først i anden omgang til bestyrelsen. Denne sidste konflikt endte, da Morten fra cafégruppen - og med standpunktet autonomi - trak sig fra huset. Og det er ikke senere nogen, der har taget det op. Det er dog ikke mit indtryk, at dette løste konflikten. Den blev bare begravet. Og dermed også sagt, at jeg opfatter den som en strukturel problemstilling.

Det fælles for de to konflikter - som har vidt forskellig omdrejningspunkt - synes imidlertid

at være, at det for udenforstående var nærmest umuligt at komme til klarhed over, hvad de handlede om. Nu ved jeg ikke, om der var nogen, der bad bestyrelsen og cafégruppen om at lade konflikten ligge; men der er i hvert fald mange, der har bedt folk fra Regnbuen om at lade konflikten i bestemte folk - Per Olsen og Pelle Buhl - ligge. Og så starte på en frisk. Og det med det omtalte argument, at det var umuligt at komme til klarhed over "stridens æble". Og endvidere også med det argument, at der var andre og mere vigtige konflikter og opgaver, der forsvandt eller blev underprioriteret.

STRIDENS ÆBLE.

Dette har så endnu ikke været muligt, men det er mit håb, at Fællesudtalelsen kan løse konflikten. Stridens æble er her placeret i modsætningen mellem, at det fælles i huset er det centrale omdrejningspunkt, hvor den personlige egennytte må komme som resultat af et arbejde hermed, eller om man kan kræve at bruge huset til rent private formål, og det uden at man skal forholde sig til det fælles i og for huset. Der har som sådan aldrig været en åben formuleret uenighed herpå: det er det fælles, der har været det fælles udtalte standpunkt.

Men som den involverede part har det alligevel været en strid om en ren privat forholden sig, der har været omdrejningspunktet. Kronen på værket i dette er den ret åbne opfordring i Per Olsens brev til sidste stormøde til at likvidere mig, for herefter at kunne heste historiens hyldest og bifald. Jeg citerer: "Det er i øvrigt Per Olsens opfattelse, som Crowley Scholar, at Hr. Kalle Birk Madsen minder ganske meget om den berygtede propagandist George Sylvester Viereck, som var Kejser Wilhelms og senere Adolf Hitlers første mand i den amerikanske kontraspionage, og som Aleister Crowley, og senere den allierede kontraspionage, så sig nødsaget til at svindle, siden standse. Viereck var kendt som en mand med store talegaver, manipulative evner, en gruppeindpisker, ingen moralske skrupler, total fanatisk loyalitet med sine

mestre, og så troede han at han var meget klog. Som alle der er ofre for overmod blev Hr. Viereck til slut den lille. Historien dommer ham som en politisk charlatan & skurk. Eftertiden er taknemmelig mod de der satte en stopper for de tyske stormagtsplaner" (Kort notat til grupperne i Studenter-Huset, til Bestyrelsen, Rektoratet & c., sep 1992, s.3).

STARTEN.

Det startede ellers tilforladeligt. Det startede med at Per kom til et husmøde. Det var for cafeen havde åbent mere end nogle uger eller månedsdage om året. Med sig havde han en kontakt med mange små bogforlag, bla socialistiske, sagde han. Huset ville kunne tjene lidt penge på at sælge dem. Og han havde også en, der kunne stå og sælge dem - men selvfølgelig skulle han have noget for det. Den person var Pelle. Husmødets standpunkt var, at det var en god idé - mange studerende lever nærmest af at æde bøger - men det bedste var, at man ikke fik penge for at sælge dem. Indtjente penge måtte samlet gå til huset. Desuden var der problemet med at sikre bøgerne, når huset stod tomt om natten. Udgangen på husmødet blev, at Per, Pelle og en person fra huset skulle arbejde videre med ideen - og de problemer der var blevet nævnt - og så melde tilbage med en modelskitse til, hvordan det i praksis kunne foregå. Der kom aldrig en tilbagemelding - ikke før lang tid efter og i forbindelse med andre sager, hvor folk i huset blev beskyldt for at have jordet ideen!

OM UHYRLIGHED.

Man kan spørge sig selv, hvorfor fanden det overhovedet kan komme så langt ud. Og mit bud på dette er, at der fra starten af har været noget uhyrligt på tale. Og ved noget uhyrligt vil jeg forstå noget, der går over den menneskelige forstand, samt at der ligger noget umenneskeligt til grund, som man værger sig ved at tage ind, se på eller høre, eller overhovedet tale til. Jeg skal give to historiske

eksempler: et hvad angår Stalin, og et hvad angår jødeudrydelsen i Hitlers koncentrationslejre.

Det første angår den jødiske ghetto i Warszawa under 2. verdenskrig, hvor den af nazisterne krævede jødiske ledelse, hvis tyngde lå hos de religiøse overhoveder, så sig stillet i den situation, at de solgte eller udleverede gruppe for gruppe af deres egne for at stille nazisterne tilfreds. Nærmest som en forhandling mellem to rationelt tænkende parter. Først blev de gamle udleveret, så de syge, så børnene osv. Men nederunder denne rationelle forholden sig lå også deres viden om "Endløsning", men denne var for uhyrlig til at kunne danne grundlag for forandrende tanker og handlinger.

Det andet eksempel angår Stalin. Stalin var, sammen med Lenin og 22 andre centralkomite-medlemmer, med til at gennemføre Oktober-revolutionen i 1917. Lenin dør 7 år efter i 1924, hvor Stalin kommer til. Men allerede i 1940 er der kun en person tilbage af de oprindelige 24 centralkomite-medlemmer. Nemlig Stalin. Et par stykker er død en naturlig død; et par andre er blevet myrdet af endnu ukendte, mens resten er blevet henrettet - og henrettet af Stalin selv på konstruerede anklageskrifter! Man må spørge, hvordan det kan være muligt, at en hel generation af ledere - folk der har haft en stor viden om historiske processer - lader sig køre ud på et sidespor, for at blive likvideret en for en. Og det eneste svar, jeg synes på, bare lidt af en kerne, det er, at de var over deres forstand, at der i deres midte, i deres egen gruppe, sad en person, der kun havde eet for øje: sin egen bureaukratiske magt i bytte for deres eget blod - fremfor det, som det handlede om og som man var sammen om: produktionen af frihed.

Det, jeg vil sige med disse to historiske eksempler, er, at noget i historien gjort åbenbart kan stille en overfor forhold, som man i sin vildeste fantasi ikke tror, at man kan møde. Man fornægter en virkelighed, fordi

den er for uhyrlig. Og hvor tanken om, at den kunne være tilfældet, ikke får lov at blive tænkt, således at der bliver handlet for at afklare, om det er tilfældet eller ej - for det er for sent!

Uhyrlighed kan derfor siges at være knyttet til tilintetgørelsen af ens egen faktiske eksistens. Man kan så være "skrækken" for at andre har dette på sinde, og det vil ses overalt, hvor så flugt eller angreb bliver eneste handlemotiver. Eller også kommer man slet ikke i nærheden af det uhyrliges problem: man ser kun problemer og samarbejdskonflikter som værende udtryk for forskellige og eventuelt divergerende interesser, der på en eller anden måde må kunne sammenarbejdes.

Ovenstående problemstilling kan vel siges at være problemet om magt/vold contra demokrati. Og skal demokratiet vokse, må det derfor være i stand til ordentligt - og dette vil også sige demokratisk - være i stand til at trænge magten og volden ud af de menneskelige relationers domæne. Ud fra det forudgående kan man også sige, at der hvor magt og vold viser sig, det er ved disrespekt for det, som forhold også er i sig selv, dvs gennem krænkelse af tings egen værdi. Fra et demokratisk standpunkt er det derfor, i tilfælde af magt og vold, ikke nok "bare" at arbejde med de mulige forskellige interesser, der måtte være på tale. Det er dødsensnødvendigt også at gå aktivt imod, at det overhovedet kan gøres legitimt at krænke - for kun således kan magten og volden skubbes ud af de involveredes egne relationer til det, den fælles sag, de er sammen om. Og vel kun således kan den fælles sag udarbejdes ordentligt i tilfældet: fremtiden.

EN VILD FANTASI.

I min egen vildeste fantasi har jeg ikke kunnet forestille mig, at et sted som Studenterhuset, der fra starten af er blevet bygget op omkring åbenhed, imødekommenhed, saglighed og respekt for andres ideer og bidrag til det fælles, at jeg - og andre her - skulle møde hån, foragt og total illegitimering af ens eksistens. Det var sådan i en lang periode, efter

Per og Pelles indtræden i huset, at når der kom mange fra huset til de fælles møder - der var stormøde hver uge - at så var folk der kun for at tromle; og kom der få, så var kommentaren, at folk var uansvarlige overfor huset. Og lægges disse to standpunkter sammen, så er det indlysende, at det omhandler, at folk fra huset ikke har ret til at være her. Og sådan et standpunkt vil jeg her bagefter opfatte som et uhyrligt standpunkt, idet det var folkene fra huset, der arbejdede for at holde huset åbent, at det var imodekommen og at argumentation blev gjort sagslig.

ET MELLEMSPIEL

Det var først efter et år eller halvanden tid, og i forbindelse med et introduktionsoplæg fra SMS's side, at jeg tillod mig at bemærke det ubehag, der som følelse hele tiden havde været til stede. Mao at der var noget helt forkert ved det hele herinde. Det var sidste efterår, hvor jeg skrev et åbent brev til huset - papiret "Vil vi have dette i vores hus?!" (27.11.1991) - hvor jeg gjorde gældende, at det ikke kunne være sådan, at huset lagde lokaler til, at "hagekorset skulle rehabiliteres" i den figur, hvor "kristne og fremmede var skyld i, at den danske folkesjæl var odelagt", og at fjenderne var "marxister, kommunister og socialister", og desuden det standpunkt fra Pers side, at han "er en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at anvende den fornødne vold", hvad han "vil gøre, når nogen stiller sig i vejen for hans ret og rigets sikkerhed".

Per tog aldrig nogen sinde afstand fra sine udtalelser. Men fyldte til gengæld husets med åbne løgne om, hvad der var foregået - løgne, som kun de, der havde været med i de pågældende tilfælde, vidste. Og det er jo smart nok - for kan man holde striden gående længe nok, så de folk, det angår, forlader huset, så er der jo fri bane, og man har samtidig magten over de nye, der er kommet til.

Da jeg skriver det første brev - hvad jeg mener jeg gør med fuld ret: hvis ikke jeg havde skrevet det, havde andre pligt til at

gøre det - gør jeg desværre en stor fejl, der lidt eller meget bragte mudder i at tage konsekvenserne af det. Det angår ikke indholdet i brevet, men det der manglede. Og det der manglede var, at jeg ikke fik skelnet mellem mit ståsted som færdig studerende og så husets standpunkt som studenterhus. Denne mangel gjorde det enormt let at gå på mig, og dermed skjule sagen - for sagen var ikke anderledes, end var den blevet overgivet til offentligheden uden for huset, at så var der hurtigt kommet en løsning.

MISFORSTÅET SOLIDARITET.

Jeg tror at grunden til, at offentligheden uden for huset ikke blev indblandet, det var en, synes jeg i dag, misforstået solidaritet med huset, idet huset dengang syntes at svagt overfor dekanernes lukningstrussel. Og man ønskede ikke at give dem noget som helst kort, der kunne bruges hertil. Samtidig gik sagen nærmest over ens forstand - men man behøvede egentlige bare at åbne for radioen eller se aviser for at konstatere, at racismen, fascismen og nazismen allerede dengang stak sit fjæs frem, snart over alt.

EN DISRESPEKTERENDE HANDLE-NORM.

Alle de her forhold er i Fællesudtalelsen søgt kopt ned til en central problemstilling, der har fået lov at kore i og med huset og brede sig mere og mere. Næmlig "Blame the Victim"-logikken, som vil sige, at den der disrespekteres/helzes stilles til ansvar for samme, fx at den der trues med vold selv er ude om det; men der ligger også det i "Blame the Victim", at den aktivt kan bruges mod andre, fx ved at definere sig ind i en offerposition, og herfra søge at gøre det legitimt at nedværdige, hånne eller lyve overfor andre.

ET HÅB.

Det er derfor mit håb med Fællesudtalelsen, at den kan skubbe "Blame the Victim"-logikken som normdanner for menneskers

omgang med hinanden ud af huset, og hen på den historiske mødding, den er kommet fra. Og det er også mit håb med Fællesudtalelsen, at den skærper bevidstheden om at bryde med alle andre nedværdigende og undertrykkende mekanismer mellem mennesker, uanset hvordan disse mennesker ser ud, om de svage eller stærke, eller om de bare har en dum dag.

Kalle

**VEDTÆGTER
for
FORENINGEN STUDENTERHUSET**

§1, stk.1. Foreningens navn er STUDENTERHUSET ved Københavns Universitet. Foreningens adresse er Købmagergade 52, 1150 København K.
stk.2. Foreningen har værneting i København.

§2. Foreningen har til formål at virke for skabelsen af et tværfagligt, studentersocialt og -kulturelt tilbud til de studerende ved Københavns Universitet på ovennævnte adresse. Huset arbejder aktivt både indadtil og udadtil i forhold til sine omgivelser for et åbent og demokratisk samfund.

MEDLEMSFORHOLD.

§3. Som stemmeberettigede medlemmer af foreningen kan optages studerende ved Københavns Universitet.

§4. Som ikke-stemmeberettigede medlemmer af foreningen kan optages studerende ved andre højere læreanstalter.

§5. Som ikke-stemmeberettigede medlemmer kan endvidere optages andre, der er aktive i en aktivitets- eller husgruppe.

§6. Minimum 1/2 af medlemmerne i en aktivitetsgruppe skal være studerende ved Københavns Universitet.

MEDLEMSRETTIGHEDER OG -PLIGTER.

§7, stk.1. Medlemmerne er forpligtet til at overholde foreningens vedtægter og husorden, og medlemsaktiviteter skal udøves med respekt for andres politiske, religiøse og filosofiske overbevisning samt etniske oprindelse.

Stk.2. Misligholder et medlem sine forpligtelser i henhold til §7, stk.1, kan bestyrelsen udelukke dette medlem fra Foreningen Studenterhuset med øjeblikkelig virkning i kortere eller længere tid og i grovere tilfælde eksklusion. Hertil kræves et flertal på 2/3. Angår spørgsmålet om udelukkelse et medlem af Studenterhusets bestyrelse, må dette bestyrelsesmedlem dog være afsat på en generalforsamling.

Stk.3. I tilfælde af udelukkelse eller eksklusion af et medlem, prøves bestyrelsens beslutning ved førstkommande generalforsamling.

Stk.4. Et udelukket eller ekskluderet medlem kan begære sin sag taget op på ny ved kommende generalforsamlinger.

BESTYRELSEN.

§8. Foreningens daglige ledelse varetages af en bestyrelse på 8 medlemmer.

§9. Bestyrelsen varetager foreningens tarv udadtil og indadtil og påser, at foreningens

aktiviteter til stadighed opfylder foreningens formål.

§10, stk.1. Bestyrelsen vælges blandt de stemmeberettigede medlemmer af Foreningen Studenterhuset jf. §3, stk.1. på de ordinære generalforsamlinger i februar og september for et år ad gangen. Medlemmerne af bestyrelsen afgår med halvdelen ved hver halvårige generalforsamling.

Stk.2. Kandidater, som ønsker at opstille til bestyrelsen, skal senest 14 dage inden den afholdte generalforsamling lave et skriftligt opstillingsgrundlag, som kopieres og udleveres 1 uge før generalforsamlingen. I tilfælde af at skriftligt opstillede kandidater er =< pladser på valg, kan der opstilles kandidater på generalforsamlingen, og der vælges ligeberettiget blandt de herefter skriftligt og mundtligt opstillede kandidater.

Stk.3. Herudover udpeger hver af de i konsistorium repræsenterede studenterorganisationer én repræsentant hver som fuldgældigt medlem af Studenterhusets bestyrelse jf. dog §15, stk.2.

§11. Hvert fremmødt stemmeberettiget medlem har 1 stemme.

§12. Hvis generalforsamlingen udtrykker mistillid til et udpeget medlem, skal den relevante organisation udpege et nyt medlem.

§13. Hvis en organisation ikke ønsker at repræsenteres, kan pladsen overdrages til en anden af de i konsistorium repræsenterede organisationer efter forhandling mellem disse.

§14, stk.1. Afgår et bestyrelsesmedlem inden udløbet af sin valgperiode indtræder suppleanter valgt på den ordinære generalforsamling i prioriteret rækkefølge.

Stk.2. Afgår et udpeget medlem i utide, skal den relevante organisation udpege et nyt medlem.

§15, stk.1. Bestyrelsen konstituerer sig selv umiddelbart efter generalforsamlingen med formand, næstformand, kassér og sekretær.

Stk.2. Hverken formand eller næstformand kan være et medlem udpeget af de i §10,

stk.3. nævnte organisationer, men skal være et medlem valgt på generalforsamlingen.

LØNNET PERSONALE.

§16, stk.1. Bestyrelsen ansætter efter stillingsopslag lønnet personale.

Stk.2. Det lønnede personale varetager efter bemyndigelse fra bestyrelsen foreningens daglige drift.

Stk.3. Det påhviler bestyrelsen at føre tilsyn med de evt. ansatte personers virksomhed i foreningen.

§17. Det lønnede personale deltager efter aftale i bestyrelsens og repræsentantskabets møder, men har dog ikke stemmeret på disse.

BESTYRELSESMØDER.

§18, stk.1. Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk.2. Bestyrelsesmøder afholdes når formanden finder det fornøden, eller når mindst 4 bestyrelsesmedlemmer kræver det.

Stk.3. Indkaldelse finder sted skriftligt med angivelse af dagsorden.

§19. Over Bestyrelsesmøderne føres beslutningsreferater, som underskrives af referenten og godkendes på næste bestyrelsesmøde.

§20, stk.1. Bestyrelsen træffer beslutning ved simpel stemmeflerhed, men er kun beslutningsdygtig når mere end halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne er tilstede.

Stk.2. Ved stemmelighed er formandens eller den fungerende formands stemme udslagsgivende. Der kan ikke stemmes ved fuldmagt.

GENERALFORSAMLINGEN.

§21. Generalforsamlingen er foreningens højeste myndighed i alle anliggender.

§22, stk.1. Ordinær generalforsamling afholdes 2 gange årligt, i februar og september.

Stk.2. Der indkaldes til den ordinære generalforsamling med 3 ugers varsel.

Stk.3. Indkaldelse og dagsorden vedr. den ordinære generalforsamling offentliggøres mindst 3 uger før generalforsamlingen i Universitetsavisen.

§23. Med indkaldelse til den ordinære generalforsamling i februar skal endvidere foreningens regnskab være tilgængeligt for foreningens medlemmer mindst 3 ugers før generalforsamlingens afholdelse.

§24. Ekstraordinær generalforsamling kan indkaldes af bestyrelsen efter behov og skal indkaldes, når mindst 1/5 af antallet af stemmeberettigede, fremmødte medlemmer på den sidst afholdte ordinære generalforsamling, dog højst 50 af foreningens medlemmer, skriftligt fremsætter forslag herom med angivelse af grund.

§25, stk.1. Ekstraordinær generalforsamling afholdes senest 6 uger efter modtagelsen af begæring herom.

Stk.2. Indkaldelse til den ekstraordinære generalforsamling sker med mindst 1 uges varsel.

GENNEMFØRELSE.

§26. Forhandlingerne på generalforsamlingen ledes af en dirigent, der vælges af forsamlingen blandt foreningens medlemmer, og som ikke må være medlem af bestyrelsen.

§27, stk.1. På ordinære generalforsamlinger aflægger bestyrelsen beretning om foreningens virksomhed.

Stk.2. Endvidere fremlægges i februar regnskabet for det forløbne regnskabsår, samt budget og status, kontingenternes størrelse fastsættes og revisor vælges.

§28. Forslag fra medlemmerne, der ønskes fremmet til afstemning udenfor den offentliggjorte dagsorden, skal indsendes til bestyrelsen skriftligt senest 14 dage før generalforsamlingen og af bestyrelsen gøres tilgængelige for medlemmerne senest 7 dage inden generalforsamlingen.

§29. Generalforsamlingens beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed med mindre andet følger af nærværende vedtægt.

§30. Afstemningerne skal finde sted skriftligt, såfremt blot ét af de tilstedeværende medlemmer ønsker det. Der kan ikke stemmes ved fuldmagt.

REPRÆSENTANTSKABET.

§31, stk.1. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hver af de af generalforsamlinge godkendte aktiviteter. Godkendelse af aktiviteter skal prøves ved førstkommende generalforsamling.

Stk.2. En aktivitet, der siden sidste generalforsamling har indstillet sit virke, deltager dog ikke i repræsentantskabet.

§32. Det er repræsentantskabets opgave at medvirke til kommunikation mellem aktiviteterne.

§33, stk.1. Repræsentantskabet har overfor bestyrelsen rådgivende funktion og kan overfor bestyrelsen fremsætte forslag til vedtagelse.

Stk.2. Det er herunder repræsentantskabets opgave at udarbejde forslag til husorden til vedtagelse i bestyrelsen.

Stk.3. Repræsentantskabet fungerer endvidere som høringsorgan i bestyrelsesanliggender af væsentlig betydning for foreningens drift.

Stk.4. Høringssvar skal afgives senest 14 dage efter, at anmodning herom er fremkommet fra bestyrelsen. Høringssvaret er dog ikke bindende for bestyrelsen.

REGNSKAB OG FORMUE.

§34, stk.1. Foreningens regnskabsår følger kalenderåret.

Stk.2. Regnskabet skal før den ordinære generalforsamling i februar være revideret af en registreret revisor.

Stk.3. Kasséreren indkasserer foreningens indtægter og betaler de af bestyrelsen godkendte regninger. Han fører kassebog over samtlige indtægter og udgifter, samt udarbejder foreningens årsregnskab.

§35. Foreningens formue, udover hvad der er nødvendigt til afholdelse af de løbende udgifter, placeres på forsvarlig vis.

TEGNING OG HÆFTELSE.

§36. Foreningen tegnes af den daglige leder sammen med den fungerende formand og et af bestyrelsens øvrige medlemmer.

§37. Der påhviler ikke foreningens medlemmer nogen personlig hæftelse for de for foreningen påhvilende forpligtelser.

FORHOLDET TIL UNIVERSITETET.

§38. Bestyrelsen er forpligtet til, til enhver tid, at holde universitetet underrettet om bestyrelsens og den daglige ledelses sammensætning, samt tilstille universitetet referater af afholdte generalforsamlinger.

VEDTÆGTSÆNDRINGER.

§39. Til ændring af nærværende vedtægt kræves vedtagelse på en generalforsamling

med 2/3 af afgivne stemmer.

OPLØSNING.

§40, stk.1. Til opløsning af foreningen kræves vedtagelse på 2 på hinanden følgende generalforsamlinger med simpelt flertal.

Stk.2. Foreningen hæfter alene med sin formue for de forpligtelser, som det lønede personale og bestyrelsen lovligt pådrager foreningen.

§41. Ved foreningens opløsning tilfalder foreningens formue, efter beslutning på den opløsende generalforsamling, formål, som opfylder foreningens formål, jf. §1.

HUSORDEN for STUDENTERHUSET.

KAPITEL 1

UDLÅNSREGLEMENT FOR STUDENTERHUSET

Ansvar og booking:

e1. Ansvar.

Foreningens daglige ledelse varetages af en bestyrelse på 8 valgte og 2 udpegede medlemmer. Bestyrelsen varetager foreningens tarv udadtil og indadtil og påser, at foreningens aktiviteter til stadighed opfylder foreningens formål.

e2. Intern booking-funktionen.

Den intern booking-ansvarliges opgave er:

- at udarbejde en belægningsplan over huset og inden hvert semester lave en, efter bedste evne, retfærdig tildeling af husets lokaler.
- at varetage udformning og administration af Studenterhusets ansøgnings- og udlånsprocedure.
- at føre protokol over ansøgninger, kontrakter, kontaktpersoner og repræsentanter.
- at føre Studenterhusets booking-kalender.
- at varetage Studenterhusets nøgleadministration
- at behandle indkomne ansøgninger

e3. Om procedure.

1. Behandlingen af ansøgninger foregår hver tirsdag mellem kl.17 og 18.
2. Ansøgninger om midlertidigt lån af et eller flere af Studenterhusets lokaler skal være bestyrelsen i hænde inden kl.17 den pågældende tirsdag, hvis svar ønskes indenfor én uge.
3. For sent afleverede ansøgninger eller ansøgninger, som bestyrelsen ikke skønner er tilstrækkeligt detaljeret udformet, kan udskydes til ugen efter.
4. Al brug af husets lyd anlæg skal aftales med husets lydtekniker senest 2 uger inden arrangementet.
5. Ved ansøgninger om optagelse som aktivitetsgruppe er proceduren følgende:
 - a. Ansøgning afleveres inden kl.17 alle tirsdage, hvorefter 1. behandling af ansøgningen sker. Hvis ansøgningen afleveres for sent, kan 1. behandlingen udskydes til ugen efter.
 - b. 2. behandling af ansøgningen sker på det efterfølgende bestyrelsesmøde, såfremt den pågældende gruppe har svaret tilfredsstillende på de spørgsmål bestyrelsen måtte have i forbindelse med ansøgningen. Derefter fremsendes kontrakt 1, Studenterhusets husorden samt vedtægter til aktivitetsgruppens kontaktperson.
 - c. Kontrakt 1 tilbagesendes i underskrevet tilstand til bestyrelsens intern booking-ansvarlige, hvorefter gruppen regnes for optaget på prøve i et semester.

6. Efter et semesters prøvetid prøves aktivitetsgruppe endeligt på først kommende generalforsamling.

Aktivitetsgrupper.

Følgende kriterier lægges til grund når ansøgninger om optagelse som aktivitetsgruppe i Studentarhuset skal vurderes.

e4. Om gruppens formål og daglige virke:

1. Aktivitetens formål og daglige virke skal være studenterrelateret, dvs. være et tilbud, der hovedsagligt retter sig mod studerende i overensstemmelse med Studentarhusets formål, som udtrykt i vedtægternes e1.

2. Aktivitetens formål og daglige virke må ikke være personligt profitorienteret. Gruppen kan således godt foranstalte indtjeningsmuligheder til gruppens aktivitet og til generel forbedring af husets faciliteter, og den tillades herved en intern økonomi, der dog skal forelægges til orientering for bestyrelsen. Se økonomireglementet e4.

3. Bestyrelsens intern booking-ansvarlige har mulighed for at bestemme et loft for, hvor mange aktivitetsgrupper med det samme formål huset kan optage i den kommende periode.

e5. Om gruppens åbenhed:

Gruppen skal i princippet være åben, således at nytilkomne interesserede kan optages. Under hensyntagen til at dette ikke vil være et hensigtsmæssigt krav for alle typer af grupper, kan bestyrelsen dog dispensere for denne regel, så fremt gruppen fremlægger overbevisende argumenter herfor.

e6. Øvrige regler:

Gruppens enkeltstående arrangementer, som falder udenfor de lokaletider gruppen har fået tildelt, må der imidlertid ansøges bestyrelsen om via husets intern booking-ansvarlige

e7. Om aktivitetsgruppens forpligtelser:

1. Aktivitetsgruppen forpligter sig til at deltage på det månedlige repræsentantskabsmøde første tirsdag i hver måned med mindst én repræsentant.

2. Gruppen forpligter sig til at overholde husets ordensreglement.

3. Aktivitetsgruppen forpligter sig endvidere til at deltage i Studentarhusets arbejds-weekender.

4. Gruppen forpligter sig til at udpege én eller to kontaktpersoner/ansvarlige lige.

5. Endelig forpligter gruppen sig til at sørge for, at gruppens medlemmer melder sig ind i Foreningen Studentarhuset, via det af Studentarhuset ud færdigede skema for tegning af medlemskab.

6. Når en aktivitetsgruppe "gentagne gange" udebliver fra repræsentantskabs møder, kan gruppens status ændres til ekstern gruppe. Repræsentantskabet indstiller til bestyrelsen og stormødet om at effektivisere ændringen. Gruppen informeres om dens ret til at tage beslutningen op på førstkomende ordinære generalforsamling. Ved "gentagne gange" forstås: udeblivelse to på hinanden følgende gange uden afbud, eller udeblivelse med afbud tre gange. Ved 2. afbud skal repræsentantskabet meddele gruppen om følgerne ved næste/fortsat afbud/udeblivelse.

Mis older en aktivitetsgruppe dens praktiske forpligtelser overfor huset, kan gruppen gives en påtale. Samtidig orienteres gruppen om, at ved 2. påtale i samme semester kan gruppens status ændres til ekstern gruppe. Ved 2. påtale henstiller repræsentantskabet samtidig til bestyrelsen om at effektivisere ændringen.

Eksterne grupper:

Følgende kriterier lægges til grund når ansøgninger om lån til enkeltstående arrangementer i Studentarhuset skal vurderes:

e8. Om formål med leje/lån af lokaler:

1. Ansøgningsskemaer kan afhentes i Studentarhuset (ansøgning 2).

2. Arrangementer med studenterrelevans har første prioritet jf. vedtægternes e1 om foreningens formål.

3. Ved arrangementer, som indebærer at caféen skal være åben, skal bestyrelsen først sikre sig, at der er frivilligt personale til at holde baren åben.

4. Arrangementets økonomiske karakter skal fremlægges for bestyrelsen. Overskudsgivende arrangementer vurderes i henhold til økonomireglementets e5 vedr. leje.

5. Studentarhuset tillader ikke afholdelse af eksterne festarrangementer.

6. Arrangementer af længere varighed og af mere gennemgribende karakter afvejes ift. Studentarhusets generelle formål og virke.

e9. Om lånerens forpligtelser:

1. Låneren forpligter sig til at overholde husets ordensreglement såvel som betingelserne underskrevet i kontrakt 2.

2. Låneren udpeger én eller to kontaktpersoner/nøgleansvarlige.

e10. Øvrige regler:

1. Eksterne grupper betaler et depositum på 500,-kr.

2. I det omfang arrangementet griber ind i husets øvrige aktiviteter, træffer bestyrelsen en afgørelse.

3. Ved enkeltstående arrangementer skal mindst én husrepræsentant være tilstede.

4. Bestyrelsens intern booking-ansvarlige har mulighed for at bestemme et loft for, hvor mange aktivitetsgrupper med det samme formål huset kan optage i den kommende periode.

5. Depositum fritager ikke låner for krav vedr. mangelfuld rengøring samt eventuelle skader på huset og indbo.

KAPITEL 2

ØKONOMIREGLER FOR STUDENTERHUSET.

Ansvar og kassérer.

e1. Ansvar.

Foreningen Studenternes økonomi varetages af de generalforsamlingen valgte bestyrelse og den konstituerede kasserer.

e2. Kassereren.

Kassererens opgave er:

-fordeling af Studenternes midler til hus- og aktivitetsgrupper ift. overskud og behov og i henhold til beslutninger truffet af generalforsamling eller bestyrelse.

-desuden at føre tilsyn med forvaltningen af de ovenfor nævnte midler, herunder varetage jævnlige kasseafregninger af udlæg.

-endelig at holde sig løbende informeret om husets økonomiske situation og holde bestyrelsen orienteret herom.

Rettigheder og pligter.

e3. Husgrupperne (bestyrelsen).

De af bestyrelsen nedsatte husgrupper (hvor mindst ét bestyrelsesmedlem udgør forbindelsesleddet mellem bestyrelsen og husgruppen) tildeles midler ifølge aftale med bestyrelse eller generalforsamling og kan erhverves til dækning af konkrete projekter eller til løbende disposition. Aftaler af sidstnævnte karakter indføres nedenfor.

Cafégruppen ledes i det daglige af husets ansatte cafébestyrer. På cafégruppens møder hveranden uge fordeles cafévagter samt fastsættes priser og varesortiment. Bestyrelsen har sammen med cafébestyreren det endelige ansvar overfor myndighederne - og derfor også den endelige kompetence i tvivlsspørgsmål/uoverensstemmelser.

Kunst- og kulturgruppen råder over 1500,-kr. pr. bandafteen i Studenternes. Ekstraordinære betalinger aftales med bestyrelsen.

Værkstedgruppen står for mindre reparationer af husets inventar og kan kontaktes, hvis aktivitetsgrupper eller bestyrelsen ønsker mindre byggeprojekter igangsat. (Senest 1 måned inden arbejdet ønskes igangsat) Værkstedgruppen står iøvrigt for afholdelse af husets arbejdsdage/weekender/uger.

De respektive gruppeansvarlige bestyrelsesmedlemmer er ansvarlige overfor den øvrige bestyrelse mht. gruppens økonomiske dispositioner og er forpligtet til regnskabsaflæggelse på husets regnskabsansvarliges betingelser.

e4. Aktivitetsgrupperne (Repræsentantskabet):

De af generalforsamlingen godkendte aktivitetsgrupper kan tildeles midler på basis af skriftlige ansøgninger til bestyrelsen eller generalforsamlingen.

Endvidere afsætter bestyrelsen via økonomisekretæren fornødne midler til Studenternes kontorfaciliteter, som - så vidt det er muligt - står gratis til rådighed for aktivitetsgrupperne. Idet husets ansatte har første prioritet, hvis faciliteter ønskes benyttet af flere på én gang.

Aktivitetsrepræsentanterne er ansvarlige overfor bestyrelsen og forpligtet til at aflægge regnskab på kassererens betingelser.

Foreningen Studenternes er den formelle ejer af samtlige bevilgede indkøb, herunder specielt evt. materielle anlægsaktiver.

e5. Eksterne grupper:

Overskudsgivende aktiviteter og arrangementer pålægges administrativt drag/leje enten som andel af overskuddet eller som fast beløb.

Bestyrelsen aftaler lejens størrelse og kan forlange regnskab fremlagt. Betingelserne underskrives af begge parter i låneaftalen (kontrakt 2).

Enhver gruppe kan søge dispensation for ovenstående som støtte, og bestyrelsen træffer afgørelse herom, idet aktivitetens formål og ophav tages betragtning. Herunder tages særligt hensyn til studentrelevans og ansøgerens økonomiske forhold.

Alle enkeltstående arrangementer betaler et depositum på kr.500,-, som bestyrelsen løbende råder over i forbindelse med manglende opfyldelse af betingelserne for lån af Studenternes.

e6. Lønnet personale:

Huset har en cafébestyrer og en økonomisekretær hver ansat i 30 t/uge. Desuden kan bestyrelsen ansætte studentemedhjælpere af 10 t/uge og militærnægtere samt langtidsledige af 37 t/uge, såfremt der er økonomi og arbejdsopgaver til det.

KAPITEL 3

Ordensreglement for Studenternes.

Samtlige brugere af Foreningen Studenternes lokaler forpligter sig til at overholde nedenstående ordensreglement.

Generelt.

e1. Den/de personer, der er tilstede når husets skal lukkes, skal sørge for, at alle døre og vinduer er lukket og låst og sørge for at alt lys er slukket. Bestyrelsen udarbejder en checkliste. Som nøgleindehaver er man desuden ansvarlig for, at alle uden nøgle kommer med ud.

e2. Rengøringsmidler, koste, værktøj og lign. skal altid være at forefinde i friturerummet (stuen) og på toilettet (1.sal).

e3. Musikanlægget må ikke flyttes fra caféen.

e4. Overnatning i Studenternes er forbudt.

e5. Informationsmateriale skal så vidt muligt opsættes på de dertil indrettede steder.

Studenternes vinduer ud til Købmagergade er dog kun til arrangementer i husets regi.

e6. Bestyrelsen informeres via dueslaget på 1.sal. Husets brugere informeres via opslagstavlerne på 1.sal og i caféen, hvor bestyrelses- og repræsentantskabs mødereferater ophænges. Al post og beskeder skal afleveres i bestyrelsens dueslag på 1.sal inden kl.17 hver tirsdag.

e7. Brug, opbevaring, indtagelse samt salg af euforiserende stoffer er forbudt i Studenterhuset. Overtrædelse medfører bortvisning.

Aktivitetsgruppernes forpligtelser.

e8. Aktivitetsgrupperne har til enhver tid pligt til at gøre rent og rydde op efter sig.
e9. Aktivitetsgrupper, der benytter samme lokale, laver indbyrdes aftaler om oprydning og indretning. Ved uoverensstemmelse træffer repræsentantskabet afgørelse.

Regler for fælles inventar.

e10. Om kontoret:

Kontoret er forbeholdt husets lønnede personale, samt bestyrelsen.

Aktivitetsgrupper, som har behov for adgang til kontoret, må redegøre herfor til bestyrelsen. Et særligt kontorordensreglement fastsættes af bestyrelsens sekretær i samråd med husets økonomisekretær.

e11. Om kopimaskinen:

Brug af husets kopimaskine administreres af bestyrelsen, hvor et enkelt medlem er udpeget til at sørge for eftersyn af maskinen. Kopikort kan købes. Der ansøges bestyrelsen om eventuelle faste eller løbende kopibevinger til aktivitetsgrupperne. Kopiering til stormøder, repræsentantskabsmøder, bestyrelsesmøder samt generalforsamlinger er gratis.

Kopier taget på Studenterrådets kopimaskine skal være sanktioneret af bestyrelsen. Det er således uden forudgående aftale forbudt at tage kopier på Studenterrådet.

Kopiering på Universitetets repro-center skal ligeledes sanktioneres af bestyrelsen.

e12. Om køkkener:

Husets køkken står til fri afbenyttelse for samtlige aktivitetsgrupper, større arrangementer skal dog koordineres med bestyrelsens intern bookingansvarlige. Et særligt køkkenordensreglement fastsættes af bestyrelsens håndværkeransvarlige. Men pga. manglende gørkendelse fra levnedsmiddelstyrelsen er det forbudt at fremstille mad til salg. Afbenyttelsen sker på eget ansvar.

KAPITEL 4

Procedure ved eksklusionssager:

Jvnf. e7, stk. 1-4 af vedtægterne er det muligt at ekskludere medlemmer af Studenterhuset, som ikke overholder e7, stk. 1.

Dette foregår i praksis ved, at den/de personer, som begæres ekskluderet, samt bestyrelsens 8 medlemmer får tilsendt/overrakt en skriftlig eksklusionsbegæring.

indeholdende navn(e) på den/de eksklusionsbegærede, samt individuel begrundelse for den/de, som ønskes ekskluderet.

Dernæst fastsætter bestyrelsen et møde mellem den/de eksklusionsbegærede og den/de som begærer eksklusionen, **tidligst 14 dage** efter at eksklusionsbegæringen er fremsat. Alle parter i sagen oplyses om dette møde. Dette møde er åbent, med mindre den/de eksklusionsbegærede ikke ønsker dette.

Iøvrigt følges vedtægternes e7, stk. 1-4.

CA ang uetio 1992

Til folk, der uanset
interesse i at rekvirere
brev til K.V. fra Per Olsen

Det opfordres af uetio-
stævnet til at lade
være, da det vil give
K.V. det indtryk, at
man vil fortsætte ven-
flinten i uetio.

VH Casper Sofus Nersil

Den 04/10-94
J.nr. 1699/93 DRC/mn
(Bedes oplyst ved henvendelser)

Rådgivningsgruppen "Regnbuen"
Att.: Søren Kruse og Jesper Lund
Griffenfeldtsgade 41
2200 København N.

Vedr.: Anmeldelse mod Lars-Erik Allin for overtrædelse af
straffelovens § 155.

Jeg bekræfter herved modtagelsen af Deres skrivelse af 16.
juni 1994 til Justitsministeriet, der har videresendt
henvendelsen hertil til eventuel videre foranstaltning.

I den anledning kan jeg meddele, at jeg kan henholde mig til
min afgørelse af 3. februar 1994 med den deri anførte
begrundelse.

Jeg foretager mig herefter ikke videre i anledning af Deres
henvendelse.

P.s.v.

A.-B. Haslund

26 SEP. 1994

Rådgivningsgruppen
"Regnbuen"
Att.: Søren Kruse og
Jesper Lund
Griffenfeldtsgade 41
2200 København N

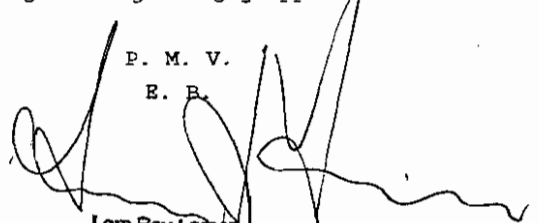
Ved skrivelse af 16. juni 1994 har De på vegne rådgivningsgruppen
"Regnbuen" rettet henvendelse hertil vedrørende en anmeldelse,
som gruppen har indgivet til Københavns Politi mod Lars-Erik Al-
lin for overtrædelse af straffelovens § 155.

Det fremgår af henvendelsen, at Politidirektøren i København ved
skrivelse af 25. november 1993 har afvist den af rådgivningsgrup-
pen indgivne anmeldelse i medfør af retsplejelovens § 749, stk.
1, og at Statsadvokaten for København ved skrivelse af 3. februar
1994 har tiltrådt politidirektørens afgørelse.

Justitsministeriet skal i den anledning oplyse, at det følger af
retsplejelovens § 101, stk. 2, at statsadvokatens afgørelse i en
klagesag ikke kan påklages til rigsadvokaten eller Justitsmini-
steriet.

Justitsministeriet har derfor videresendt rådgivningsgruppens
henvendelse til Statsadvokaten for København til eventuel videre
foranstaltning.

Justitsministeriet foretager på det foreliggende grundlag ikke
yderligere i anledning af rådgivningsgruppens henvendelse.

P. M. V.
E. B.

Lars Bay Larsen

København d. 16.06.1994

Rådgivningsgruppen "Regnbuen"
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
Tlf. 35 37 86 58

Til:
Justitsminister P/rling Olsen

ANMODNING OM MINISTERENS INDGRIBEN IFM. POLITIANMELDELSE.

Undertegnede anmoder hermed Justitsministeren om at sikre, at den af os pr. 29.10.1993 indgivne politianmeldelse mod jurist Lars-Erik Allin for brud på straffelovens § 155 (omhandlende tjenestemisbrug) af politiet tages op til efterforskning og evt. indbringes for domstol.

Baggrunden for denne henvendelse er som følger:

Torsdag d. 21.10.1993 fjernede jurist ved Københavns Universitet, Lars-Erik Allin, assisteret af et antal universitetsbetjente, materiale tilhørende rådgivningsgruppen "Regnbuen" fra gruppens daværende bopæl i "Studenterhuset", Købmagergade 52. Materialet, der udgjorde en mængde, der fyldte ca. 5 flyttekasser, blev opbevaret i aflåste skabe, og bestod bl.a. af fortrolige journaler fra rådgivningsgruppens klientarbejde, mødereferater og diverse arbejdspapirer. Materialer blev stjålet fra skabe tilhørende rådgivningsgruppen, der som en del af "Forcningen Studenterhuset" i henhold til samarbejdsaftale med Københavns Universitet havde brugsrret over lokalene i Købmagergade 52. Det bør understreges, at bortførelsen af materialerne skete uden rådgivningsgruppens vidende, ensige accept. På trods af gentagne henvendelser og protester i dagene efter bortførelsen lykkedes det først undertegnede at få adgang til materialerne d. 1.11.1993. Det viste sig da, at materialerne bar præg af at have været gennemset; enkelte dokumenter var kommet i de forkerte kuverter og enkelte dokumenter manglede.

Efter samråd med vores advokat, Christian Harlang (H), der vurderede det hændte som en klar straffelovsovertrædelse - at beslaglæggelser kun kan foretages af politiet, og dette under ansvar overfor domstolene - anmeldte undertegnede d. 29.10.1993 jurist Lars-Erik Allin til Københavns Politi, Nyropsgade Station, for overtrædelse af straffelovens § 155. (Bilag 1.) Vedlagt anmeldelsen var bl.a. 5 underskrevne udsagn fra vidner til bortførelsen. D. 25.11.1993 afviste Politidirektøren ved politiadvokat Ole Weikop anmeldelse med den begrundelse, at han ikke fandt, at vores anmeldelse indeholdt oplysninger, der gav rimeligt grundlag for at antage, at et strafbart forhold var begået. (Bilag 2.) D. 9.12.1993 ankede undertegnede dette afslag til Statsadvokaten for København, denne gang yderligere vedlagt en båndoptagelse fra Radioavisen d. 8.12.1993, hvori Universitetsdirektør Peter Plenge vedstod, at bortførelsen af materialet havde fundet sted. (Bilag 3.)

Statsadvokaten for København ved Hanne Bech Hansen afsløgte d. 3.2.1994 anken. (Bilag 4.) Dette skete med begrundelse i at bortførelsen hverken kunne betragtes som "bortskaffelseshærværk" eller som værende i berigelsesøjemed. Hvorvidt der var tale om brud på straffelovens § 155, som anmeldelsen omhandlede, blev der i svaret ikke taget stilling til. Yderligere blev det meddelt, at afslaget ikke kunne ankes.

Politimyndighedernes afslag på at efterforske sagen undrer os meget, da vi - og de advokater, vi har været i kontakt med - vurderer, at der er rigeligt grundlag for at formode, at der er begået et strafbart forhold. Og vi formoder ikke, at politimyndighedernes afslag kan skyldes mangelfulde eller tvivlsomme oplysninger, da vi ikke har modtaget anmodning om uddybende oplysninger.

Som det fremgår af denne anmodning, er vi bekymrede for vores retssikkerhed, når politimyndighederne ikke ønsker at opklare den tilsyneladende lovovertrædelse, og eventuelt bringe denne for domstolen. Vores bekymring næres yderligere af det forhold, at afslaget af anmeldelsen kan tænkes at skyldes en illegitim politiinteresse i at sagen forbliver uopklaret. Denne særdeles bekymrende mistanke vil vi uddybe i det følgende.

Den af jurist Lars-Erik Allin udførte bortførelse af rådgivningsgruppens materialer skete torsdag d. 21.10.1993, dagen efter at politiet havde foretaget en razzia mod "Studenterhuset". Ifm. denne razzia fjernede politiet 8 kabelstykker og 1 jernrør fra et aflåst skab - et forhold, der siden har ført til sigtelse mod 2 rådgivere fra "Regnbuen" med bødekrav på 600 kr. Da vi i dagene efter razziaen forsøgte at lokalisere vores materialer kontaktede Jesper Lund på rådgivningsgruppens vegne telefonisk politiets afdeling E., der hævdede at de ikke havde rørt, ensige bortførelsen, et eneste papir fra "Studenterhuset", da deres opgave kun drejede sig om eventuelle våben, og at vores manglende materialer således på intet tidspunkt havde været i politiets besiddelse. Denne oplysning blev yderligere underbygget af politiassistent Leo Floor, afdeling E., der i december 1993 ifm. afhøringer af de to sigtede overfor disse oplyste, at politiet ifm. razziaen ikke havde nogen dommerkendelse til at undersøge eller beslaglægge papirer, og at de følgelig ikke havde foretaget nogen beslaglæggelse af papirer. Overfor denne politiets påstand om ikke at have beslaglagt andet end 'slagvåben' står følgende:

- Lars-Erik Allin, der var vidne til razziaen, oplyste telefonisk d. 21.10.1993 at politiet havde beslaglagt dele af Regnbuens materiale (jvf. vidneudsagn i bilag 1).
- Ekstra Bladets journalist Anders-Peter Mathiasen, der også var til stede ved razziaen, skrev i Ekstra Bladet d. 21.10.1993, s. 4. "Herudover fjernede politiet ringbind, dokumenter og papirer samt en række faner. Politiet og universitetet interesserer sig specielt for dokumenter, der kan fortælle om den autonome gruppe 'Regnbuens' aktiviteter."
- Et medlem af "Studenterhusets fotogruppe" opdagede en uges tid efter razziaen, at en del af hans negativer, der blev opbevaret i "Studenterhuset", var forsvundet. Han kontaktede telefonisk politiets afd. E., Politigården, der oplyste, at hans negativer var blevet beslaglagt af politiet ved razziaen, og at politiet siden havde leveret disse negativer videre til Rektors sekretariat, og at de kunne afhentes ved kontakt til jurist Lars-Erik Allin.

Dette hændelseforløb giver næring til en mistanke om, at politiet har foretaget en beslaglæggelse af bl.a. "Regnbuens" materialer - uden hverken før eller efter beslaglæggelsen at have indhentet en dommerkendelse, der kunne hjemle en sådan beslaglæggelse. Og yderligere: hvis det forholder sig sådan, kan dette være politimyndighedernes bevæggrund for

at nægte at efterforske den beslaglæggelse, der uomtvisteligt er foretaget af jurist Lars-Erik Allin, da en sådan efterforskning muligvis ville blottlægge illegitime handlinger fra politimyndighedernes side.

Uanset om politiet har foretaget en ulovlig beslaglæggelse eller ej, anser vi det for et retskrav, at beslaglæggelsen foretaget af jurist Lars-Erik Allin efterforskes mhp. evt. retsforfølgelse.

Vi står selvfølgelig til rådighed for yderligere oplysninger.

med venlig hilsen

Rådgivningsgruppen "Regnbuen"

P.G.V.

Stud. Psych. Søren Kruse

Stud. Psych. Jesper Lund

Vedlagte bilag

1. Rådgivningsgruppen "Regnbuens" anmeldelse pr. 29.10.1993 af jurist Lars-Erik Allin til Københavns Politi, Nyropsgade.
2. Afslag på anmeldelse ved Politiadvokat Ole Weikop pr. 25.11.1993.
3. Rådgivningsgruppen "Regnbuens" anke pr. 9.12.1993 over afslag til Statsadvokaten for København.
4. Afslag på anken ved Hanne Bech Hansen, Statsadvokaten for København, pr. 3.2.1994.

PRESSEMEDDELELSE:

Studerhussagen for Justitsministeren.

Det retslige efterspil efter politiets razzia mod Studenterhuset i Købmagergade er ikke slut.

Rådgivningsgruppen "Regnbuen" har d. 16/6 1994 til justitsministeren anket politiets beslutning om ikke at efterforske anmeldelsen mod jurist Lars-Erik Allin for brud på straffelovens § 155 om tjenestemisbrug.

Jurist ved Københavns Universitet Lars-Erik Allin blev d. 29.10.1993 politianmeldt for d. 21/10 1993 at have foretaget en privat beslaglæggelse af rådgivningsgruppen "Regnbuens" materiale - i omfang ca. 5 flyttekasser - heriblandt fortroligt klientmateriale. Da rådgivningsgruppen senere fik adgang til materialet bar dette præg af at have været gennemset, og enkelte papirer manglede..

Anken har bl.a. baggrund i en mistanke om at politiet vægrer sig ved at efterforske sagen, fordi politiet - ifølge politiet selv - ved razziaen d. 20.10.1993 foretog deres egen beslaglæggelse af en del af materialet, uden hverken før eller efter beslaglæggelsen at have opnået dommerkendelse til det.

Rådgivningsgruppen "Regnbuen"
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.
Tlf: 35 37 86 58

P.G.V.

Stud. Psych. Søren Kruise

Stud. Psych. Jesper Lund

(Til TV-STOP)

I fulgte sagen om Studenterhus-razziaen dengang, og har en del billeder, bl.a. da vi fik vores papirer igen. Her er et forslag til at følge historien op.

Beslaglagde politiet papirer under razziaen mod Studenterhuset?

D. 20 oktober 1993 blev Studenterhuset, Købmagergade, udsat for en razzia fra politiets side. I den forbindelse er der stadig nogle spørgsmål, der er ubesvarede. Dette omhandler følgende: Beslaglagde politiet papirer fra Studenterhuset ifm razziaen?

Vi har nemlig fra forskellig side fået modstridende oplysninger herom, bl.a.:

- To vidner, nemlig Ekstra Bladets journalist Anders Peter Mathiasen og jurist ved Københavns Universitet Lars-Erik Allin fortæller i hhv. avisartikel i Ekstra Bladet og telefonisk d. 21/10 1993, at politiet beslaglagde papirer tilhørende rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme.
- Et medlem af Studenterhusets Foto-gruppe fik efter nogen besvær oplyst fra afd. E, at politiet havde beslaglagt bl.a. negativer fra Studenterhuset.

Mod disse udtalelser står de oplysninger, vi fra Regnbuens side har modtaget fra politiets side:

- telefonisk et par dage efter razziaen oplyste politiet, afd. E., at de ikke havde rørt, endsige beslaglagt et eneste papir.
- Ved afhøringer ifm. de fundne kabelstykker fortalte politiet, igen afd. E., at politiet ikke havde beslaglagt nogle papirer, da det ikke ville være muligt for dem at opnå kendelse til det.

En besvarelse af spørgsmålet vil muligvis kunne kaste lys på gåden om, hvorfor universitets jurist Lars-Erik Allin egenhændigt - og tydeligvis ulovligt - beslaglagde (den resterende del af) Regnbuen og Studerende mod Racismes papirer, samt hvorfor politiet (først ved Ole Weikop, siden Hanne Bech Hansen) har nægtet at efterfølge en anmodning (sendt gennem advokat Christian Harlang) om at efterforske og evt. rejse sigtelse i dette forhold.

Dokumentation (vidneudsagn, tekst i Ekstra Bladet) fremgår af bilaget ("Sagen om konfiskationer ifm. razziaen mod Studenterhuset"). Derudover bør indhentes svar fra Københavns Politi (hvilken afd. vides ikke - afd. E. er vistnok nedlagt). Og så kan man jo prøve Allin, men han er vist ikke til at vriste et ord ud af. Harlang står sikkert til rådighed for en kommentar.

Sagen har almen interesse derved:

- at det muligvis er et eksempel på, hvordan politiet (eller evt. efterretningstjenester) bryder loven overfor politiske grupper;
- at det muligvis er et eksempel på, hvordan der samarbejdes med personer udenfor politiet (Allin), og hvorledes disse i dette samarbejde begår lovbrud, samt;
- at politiet nægter at efterforske sagen omkring Allins tjenestemisbrug, fordi en efterforskning kunne komme til at kaste lys over politiets egen beføjelsesoverskridelse.

vi tales ved

Regnbuen,
Solidaritetshuset, Griffenfeldsgade 41, 2200 N,
tlf. 35 37 86 58

på gruppens vegne:

Jesper Lund.